

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(کتیبي)

ريساله‌ي قوشه‌يري

(له‌زانستي ته‌سه‌وفدا)

نووسيني

تيمام عبدالڪريم قوشه‌يري

وه‌رگيرانى

ماموستا عبدالڪريم فتاح

چاپى يه‌كه‌م ۱۴۳۷ ك - ۲۰۱۶ ز

نووری
حقیقت

نووری
حقیقت

ناوی کتیب: . کتیبی (ریساله ی قوشه یری).

نووسینی: ئیمام عبدالکریم قوشه یری

وهرگیرانی: مامؤستا عبدالکریم فتاح.

نه خسه سازی ناوهوه: احمد خالد

تایپ: نووسه ر.

نۆرهو سائی چاپ: یه که م ۲۰۱۶ زایینی.

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه.

نرخ: (۱۵۰۰۰) دینار

چاپخانه:

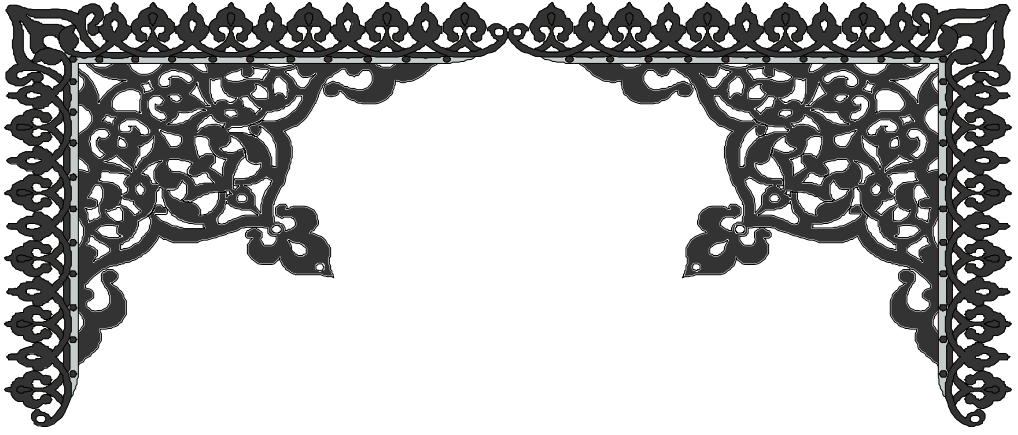
به سه رپه رشتی: نه هرؤ محمود

ژماره ی سپاردن: () ی سالی ۲۰۱۶

له به ریوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کانی
دراوه تی.

مافی نه چاپدانه وه ی پاریزراوه

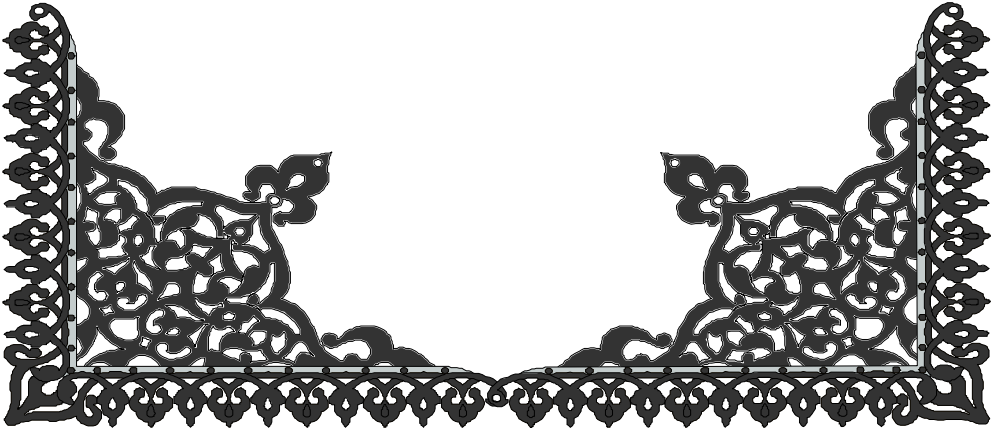
Nuri.haqqeeqat@gmail.com

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

العنكبوت: ٦٩

پیشہ کی وہرگیپر

حمد و سہنای خودا دکہم لہ وہرگیپرائی ئەم ریسالہی ئیمامی قوشہیری سەرکەوتووی کردم و کۆمەکی و یارمەتی خۆی پێبەخشیتم..

گومانی تیدا نییە ئەم ریسالەییە لہ کۆن و نویدا سەرچاوەییەکی بەپێز بووہ بۆ پەروردهی دل و دەروون و راستکردنەوہی ئەخلاق و دامەزرانی ئیمان و گەشی و گەرمی لہ بەندایەتی بۆ خودا..

راستە ئیمامی قوشہیری یەکیەک بووہ لہ سۆفییەکانی سەرردەمی خۆی، بەلام نابیت ئەوہش بە نادیدە تەماشای بکەین ئەو کەسیکی زانا و عاریف بووہ و ئەم کتیبەیی بۆ راستکردنەوہی ئەو لادانە داناوہ کە سۆفییەکانی جیہانی ئیسلامی تێیکەوتوون، بۆیە لہم ریسالەدا ھەولیداوہ تەصەوفیکی ریشەداری سونیانە کۆیکاتەوہ و بیخاتە بەردەم سۆفییەکانی ئەو سەرردەمە و سەرردەمانی دواتریش..

راستە ئەم کتیبە بە نەفسیکی سۆفیگەری نووسراوہ و ھەندی قسە و باس و دەروازەیی جیگەیی پرسیارە و ھەندی کیش کاتیان بەسەرچووہ و رۆحی ئەم سەرردەمە کالیکردوونەتەوہ، بەلام لہ گەل ئەوہش ناتوانین ئەو مەنہجە رۆحی و ئەخلاقیی پەروردهییە لہم کتیبەدا بە کەم تەماشای بکەین و ھە سەرچاوەییەکی مەعنەوی مەزن تەماشای نەکریت، بەتایبەت لہ چاخیکدا کە مادە بەسەر ھەموو رەھەندەکانی ژیاگاندا زال بووہ..

ئەم کتیبە پێک ھاتووہ لہ ھوت دەروازە:

دەروازەیی یەکەم / زانستی یەکتاپەرستی.

دەروازەیی دووہم / باسی پیاوانی ریگە و ژیان و قسەکانیان لہ بەمەزنراگرتنی شەرعیەت.

بەشی سییەم / زاراوہکانی تەصەووف.

بهشی چوارهم / حاله کان و مه قامه کان

بهشی پینجهم / کهرامه تی تهولیا.

بهشی پینجهم / خهونی ئەم دهستهیه.

بهشی ههوتهم / وهسیت بۆ موریدان و سهرنج و مه شخهڵ.

کاری وهرگێڕ لهو کتیبه :

۱. وهرگێڕانه کهی من له سههر ئەو چاپه ی ریساله ی قوشه ییرییه که ئیمام عبدالخلیم محمود و دکتۆر محمود شریف ته حقیقیان کردووه.

۲. بۆ دانانی سهربابهت و ناونیشان و پۆلین له کتیبی رساله ی قوشیری به ته حیقی و ناماده کردنی هه ریه که له (معروف زریق) و (علي عبدالحمید بلطه جي) سوووم بینیه/چاپی (دار الجیل - بیروت)

۳. ئەو فهرموودانه ی که ده رهینراون و ته حقیقیان بۆ کراوه و له پهراویزی چاپه عه ره بییه که دا دانراون، هه ولمداو ه به کورتی له بهردهم فهرمووده که دا وه کو خۆی له نیوان ئەم دوو جۆره که وانه دا { } دایبێمه وه..

۴. گه ره له پهراویزی چاپه عه ره بییه که دا قسه یه که بوونی هه بوویت خزمهت به تیگه یشتنی دهقه که بکات هه ولمداو ه له نیوان ئەم دوو جۆره که وانه دا { } و بهم شیوه دایبێم...

۵. له هه ندی جیگه دا وهک وهرگێڕێک پێویست بووه قسه م له سههر رۆشنکردنه وه ی دهقه که هه بییت، بۆیه هه ولمداو ه له نیوان ئەم جۆره له که وانه دا () قسه کانی خۆم بنوسم..

پێموایه تا راده یه که توانیبێتم وهرگێڕانێک بۆ ئەم کتیبه بکه م خۆینهر له لای پاراو و ره وان بییت، داوامه له خودا له هه لاه و که موکو پیه کانم ببوریت و بیکات به

تویشوویه کی خیر بۆ دانهر و وهرگیڤ و ههموو ئهوانه ی رۆلئیکیان له ئاماده کردن و به چاپگه یانندی ههیه ..

۶. بۆ سه رسوکی خوینهر ههموو "حدثنا" کانم لابر دووه ...

۷. ههولمداوه ئه و ریکخستنهی له چاپه عهره بییه که دا بۆ ریساله ی قوشهیری هاتوو هه رله نوی ریکبخه مه وه و به شیوه یه کی ئاسانتر له لای خوینهر دایر پێژمه وه .

۸. وه کو تیبینیه که له ده روزه ی پینجه م که باسی که راماتی ئه ولیایانه ئیمامی قوشهیری بۆ چه سپانندی که راماتی ئه ولیا چه ند چیرۆکیک یه که له دوا ی یه که باس ده کات، ئیمه بۆ ئاسانکاری و زیاتر سو دمه ندبوون هه ستاوین به دانانی ناو نیشان بۆ هه ر یه که له چیرۆکه کان.

وصلی الله وسلم علی سیدنا و حبیبنا محمد (صلی الله علیه وسلم)

والحمد لله رب العالمین ..

وهرگیڤ

سلیمان ی

۲۰۱۶/۴/۱۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

الحمد لله، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن سيدنا محمدا عبده المصطفى، صلى الله عليه وعلى آله ومصايح الدجى، وعلى أصحابه مفاتيح الهدى، وسلم تسليما كثيرا.

ثم ريسالديه ههژارى دهركاى خودا "عبدالكريم بن هوازن القشيري" بو دستيهيك له سوڤيهيكانى ولاته ئيسلاميهيكان له سالى (٣٧٤ك) نووسيوويه تى.

خو ليتان رازى بيت، خودا (ﷺ) ثم دستيهيكى كردوه به دوسته هه لبتارده كانى و فهزلى تهوانى داوه به سهر هه موو به ننده كانى تردا - له دواى پيغه مبه رانى (سه لامى خودا يان له سهر بيت) - دلپان بووه به كانزاي نه يئيه كانى خودا و له ناو ئومه تدا به هه لتهانتى نوور له ئاسوى دلپان تاييه تى كردوونه ته وه.

تهوان بارانى ره همه تن بو خه لكى و له كوئى حاله كانياندا له گه ل حق و به حقه وه ده سو رينه وه.

خودا تهوانى له چلك و چه په لى مرؤيسى خاوين كردووه ته وه و بو مه قامى بينين (مشاهده) تهوانى به رز كردووه ته وه، بهو بينينه راسته قينه ي تا كوته نهايى خودا يان بو ئاشكرا بووه و سهر كه وتوى كردوون له ههستان به ئادابى به ندايه تى و گوزه ر كردنى حوكمى په روه ردگارى پى نيشانداون، بو يه ههستان به وهى له سهر شانپان بوو له ئهركه كان و به ده سته يئنانى ته وهى خودا (ﷺ) ده يه وي ت له تا وتو ي كردنى و شه نو كه و كردنى ناخ و ده روونيان.

پاشان به نيشاندانى هه ژارى راستگويانه و وه سفى گه ر دنكه چى بو لاي خودا (ﷺ) گه رانه وه، تهوان شانپان دانه دا له سهر تهو كار و كرده وه باشانه ي ته نجاميان دا و تهو حاله بالانه ي به ده ستيان هينا، چونكه تهوان زانستيان به وه هه بوو خودا (ﷺ) هه رچى بو ي ت ته نجامى ده دات و هه ر به نديه كى بو ي ت هه ليد ه بژي ر ي ت، دروستكرا و ناتوان برپار به سهر خودادا ده ربكات و مافيك بو خوئى له سهر خودادا برپار بدات، پادا شت

فهزل و چاکه‌ی خۆیه‌تی، سزاش بریاری دادپه‌روه‌رانه‌ی خۆیه‌تی، فه‌رمانه‌کانی
فه‌رمانی براوه و یه‌کلابووه‌وه‌یه.

پاشان بزنان-خودا ره‌حمتان پێ بکات- گه‌وره‌پیاوانی ئەم ریگه‌یه زۆربه‌یان قریان
کردووه، له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئی‌مه‌دا ته‌نها شوین‌ه‌واره‌کانیان ده‌بینریت، وه‌ک وتراوه:

أما الحيام فإنها كخيامهم وأرى النساء الحي غير نساءها

(ره‌شمالیان هه‌لدا هه‌روه‌کو جاران

به‌لام نایینم سیمای نازداران)

ساردی و خاوبوونه‌وه‌ رووی له‌م ریگه‌یه‌ کردووه، به‌لكو له‌ راستیدا ریگه‌كه‌ كۆتایی
پێهاتووه، ئەو گه‌وره‌پیاوانه‌ی هیدایه‌تیاں لێوه‌ وهرده‌گیرا رویشتن، ئەو گه‌نجانه‌ی كه‌ له
ژیان و هه‌لوێستیاں سه‌رمه‌شقی وهرده‌گیرا كه‌مبوونه‌وه، وهرع نه‌ما و راخه‌ره‌كه‌ی
پێچرايه‌وه، و چاوچنۆکی په‌ره‌یسه‌ند و هه‌یز و زۆری په‌یدا کرد.

حورمه‌تی شه‌ریعه‌ت له‌ دلدا هه‌لگیراوه، كه‌می گرنگیداں به‌ ئایین بووه‌ به‌ باشترین
هۆكار بۆ گه‌یشتن به‌ مه‌رامی دونیایی، خه‌لكی جیاوازی ناكه‌ن له‌ نیوان هه‌لال و
هه‌رام، وازه‌ی‌نان له‌ ریز و فرییداڤی هه‌یا و شه‌رم بووه‌ به‌ دینداری، هه‌ستان به
عیباده‌ته‌كان به‌ كه‌م ده‌زانن، گالته‌ به‌ رۆژ و نوێژ ده‌كریت، له‌ مه‌یدانی بێتاگاییه‌كاندا
پێشبركی ده‌كه‌ن و پالیانداوه‌ به‌ لای شوینكه‌وتنی هه‌زه‌كانه‌وه، كه‌می گویداڤ سه‌ری
له‌ ده‌ستبردن بۆ قه‌ده‌غه‌كراوه‌كانه‌وه‌ ده‌رچووه، و سه‌رقالی ئەوان بووه‌ به‌وه‌ی له‌ بازار و
ژنان و ده‌سه‌لاتدارانه‌وه‌ وه‌ریده‌گرن.

پاشان رازی نابن به‌وه‌ی ئەنجامی ده‌ده‌ن له‌ کاری خراپه‌، به‌لكو ئاماژه‌ به‌ بالاترین
هه‌قیقه‌ت و حال ده‌ده‌ن، وا بانگه‌شه‌ ده‌كه‌ن ئەوان له‌ به‌ندایه‌تی كۆتوبه‌ند رزگاریان
بووه‌ و هه‌قیقه‌تی دیدار و گه‌یشتنیاڤ به‌ده‌سته‌یه‌ناوه، و له‌سه‌ر هه‌ق راوه‌ستاڤ و به
هه‌ق هه‌لده‌ست و حوكمه‌کانی هه‌ق به‌سه‌ریاندا گوزه‌ر ده‌كات، ئەوان له‌ حاله‌تی
"مه‌حو" دان بۆیه‌ له‌و شتانه‌ی ئەنجامی ده‌ده‌ن له‌لایه‌ن خوداوه‌ لۆمه‌ و سه‌رزه‌نشست
ناكرین، پێیانوايه‌ ئەوان نه‌یه‌نییه‌کانی تاكوته‌نهاییاڤ بۆ ئاشكرا بووه‌ و به‌ته‌واوی

زالبووه به سهریاندا و حوکمه مرۆییه کانی له ئەوان سپیوه تەو، و له دوای فەناکەیان به ئەناری صەمەدییهت بهیّ نەفس ماونەتەو و کاتیک زانیان دیتە گو قسە کەر بریتی نییه له ئەوان، ئەو هی ئەنجامی ددەن کەسیکی تره جگه له ئەوان ئەنجامی دەدات، بەلکو ئەوان هەلده سورپینرین.

کاتیک تاقیکردنەو هی ئەم سەردەمە هی ئیمە درێژە ی کیشاوه وەك ئامازەم به هەندیکە کرد لەم بەسەر هاتەدا، زمان درێژیم لەم بابەتەدا نەکرد ئەو هەش وەك غێرەتیک بۆ ئەم ریگەیه تاكو ئەهلی ریگە کە به خراپە ناونە هیئیم و کەسیکی سەرپێچیکەر بەوان پاساو بۆ هێرشکردنە سەریان بە دەست نە هیئیت و قسە کانی من بە کار نە هیئیت، چونکە لەم ولاتە هی ئیمەدا سەرپێچیکەرانی ئەم ریگەیه (ریگە هی ئەهلی تەصوف) و نەریکەرانی بوون به بەلایه کی گەوهره.

کاتیک دەمەویت مادە هی ئەم ساردبوونەو و خاوبوونەو هیە کۆتایی پی بیّت، رجام وایه خودا به لوتفی خۆی ئەوانه ئاگادار بکاتەو کە له سوننەتی بالا لایانداوه له تیا بردنی ئادابە کانی ئەم ریگەیه.

کاتیک سەردەم تەنھا دژواری و گرانی له گەل خۆی دە هیئیت، زۆر بە هی ئەهلی سەردەم لەم ولاتەدا پی راده کیشن لەو شتانە هی دەقیان پیوهرتووه و ئەو هی تییکه وتوون و فریویان پی خواردووه.

بەزە هییم هاتەو به و دلانەدا پییان وایت گەیشتن به ئەهلی حەقیقەت و بە دەستە هیئانی ئەحوال به و جوهره بانگەشانه یه و ریساکانی ئەم ریگە به و جوهره دامەزراوه و پیشینان لەسەر ئەمە هەنگاویان هەلگرتووه.

بۆیه ئەم ریسالەم بۆ ئیوه کۆکردەو-خودا پایە دارتان بکات- هەندێ له سیرە ی گەورە پیوان و ئەخلاق و مامەلە و بیروباوهری دلایانم تیدا باس کردووه، هەر وهها ئەو هی ئەوان ئامازە ی پی دە کەن له وەجده کانیان و چۆنییتی بەرزبوونەو له سەر تاهه بۆ کۆتایی، بۆ ئەو هی بۆ موریدانی ئەم ریگەیه بیّت به هیئ و راستکردنەو هی له ئیوهه بۆ من بیته شه هاده و له بلاوه پیکردنی ئەم سکالایه دا دلنە وایهك بوونی هەیه و چاکه و پاداشتیش تەنھا له خوداوهیه.

داوای کۆمه کی له خودا ده کهم له وهی باسی ده کهم، ئەو بو من به سه و داوامه لێی
له هه له و تیکه وتن بمپاریزیت، داوای لێخۆشبوونی لێ ده کهم و په نای پێده گرم،
ئهو (ﷺ) شایسته ی چاکه یه و ههر شتیکی بویت ده توانی نه نجامی بدات.

باوکی قاسم

عبدالکریم موری هوازن قشه ییری

۴۳۸ هـ / ۱۰۴۶ م

دهروازه‌ی یه‌که‌م

زانستی یه‌گتا په‌رستی

((یه‌که‌مین ته‌رکیک خودا له‌سه‌ر دروست‌کراوه‌کانی داناوه

بریتییه له‌مه‌عریفه))

بەشى يەكەم

لە رۆشنىڭ دىنەۋى بىرۈباۋەرى ئەم دەستەيە (ئەھلى تەصەۋف) لە بابەتە ئوسولئىيەكاندا

بزانن (رەھمەتى خۇداتان لىبىت) گەرەپپاۋانى ئەم دەستەيە رىساكانى كارى خۇيان لەسەر ئوسولئىيە دروست لە يەكتاپەرستى بىناکردوۋە، بەر رىسانەش بىرۈباۋەرى خۇيان لە بىدعە پاراستوۋە و نىزىكبۈنەتەۋە لەۋەى پىشىن و ئەھلى سوننەت لەسەرى بوون: لە يەكتاپەرستىيەك كە نموناندىن و پەكخستىن (تمثیل و تعطیل) ى تىدا نەبىت، دەزانن مافى دىرىن (حق القدم) ماناى چىيە، ئەۋەى سىفەتى بوونە لە نەبوون لای ئەۋان جىاكرائەتەۋە و تىايدا قولبۈنەتەۋە.

بۇ ئەۋە مەبەستە سەردارى ئەم رىگەيە (جونەيد) دەلىت: ((يەكتاپەرستى تەنھاكردنەۋەى دىرىنە (خودا) لە رووداۋ (دروستكراۋ)))

ئەۋان بىنچىنەكانى بىرۈباۋەرىيان بە بەلگەى رۆشنى و شاىەتى نامادە دامەزراۋ كىردوۋە.

ۋەك ئەبو مەمەدى جەرىرى (رەھمەتى خوداى لى بىت) دەلىت: ((ھەر كەس بە شاىەتىك لە شاىەتەكانى خوداۋە لەسەر زانستى يەكتاپەرستى نەۋەستىت ھەنگاۋى غرور دەيخاتە ناۋ چالى تىاچۈنەۋە))، ئەۋ بەۋ قسەيە مەبەستى ئەۋەيە: ھەر كەس لابلكاتەۋە بەلای چاولىگەرىدا و لە بەلگەكانى يەكتاپەرستى تىرپانەمىنىت لە سوننەتەكانى رىزگار بوون بەردەبىتەۋە و دەكەۋىتە ناۋ كۆتۈبەندى تىاچۈنەۋە.

ھەر كەس سەرنج لە گوزارشتەكانى ئەم دەستەيە بدات و قسەكانىيان تاۋتۈى بىكات لە كۆى ۋتە پەرشوبلاۋەكانىيان تىرپامىنىت بەۋ تىرپامانەى ئەنجامى دەدات - بۆى ساغ دەبىتەۋە ئەم دەستەيە لە گەشىتن بە ئامانچ كەمتەرخەمىيان نەكردوۋە و لە بەرزبۈنەۋە بۇ داۋاكەيان بىباكىيان نەنۋاندوۋە.

ئيمە لەم بەشەدا كۆمەلە رستەيەك لە قسەي پەرشوبلاويان بەبیردەهينينهوه لەوہی پەيوەستە بە بابەتەکانی ئوسولەوہ و پاشان بەدوايدا ئەوہی پيويستە لەبەروباوەر بە شيوہیەکی کورت و پوخت دەخەینە روو:

ناسینی خودا:

ئەبوبە کری شیبلی دەلیت: ((یەك: بریتییه لە زانراو(ناسراو) بەر لە سنوورەکان و پیتهکان))، ئەمەش راشکاوانە-لە شیبلییەوہ- دەریدەخات دیرین(ﷺ) سنووریک بۆ زاتی نییە و پیت بۆ کەلامی نییە.

پرسیار لە "رویم" کرا دەربارە یە کەمەین فەرزیک خودا لەسەر دروستکراوہکانی پیويستی کردوہ؟

وتی: مەعریفەت، لەبەر ئایەتی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶، ئیبن عەباس دەلیت: "إلا ليعبدون" مانای "إلا ليعرفون-تاكو بمناسن" ی هەیه.

جونەید دەلیت: یە کەمەین شتیک لە ملوانکە ی حکمەت بەندە پیويستییهتی ئەوہیە: دروستکراو دروستکەرە کە ی بناسیت، رووداو روودانە کە ی چۆنە، ئەو کات سیفەتی خالق لە مەخلوق و سیفەتی دیرین لە رووداو جیاکاتەوہ، هەولبەدات بۆ چوون بە دەم بانگە کە یەوہ و دانبنیت بە واجبوونی گوێرایەلی ئەودا، گەر خاوەن مولک نەناسیت دان بەوہدا نایت مولک کی خاوەنییەتی.

ئەبو تەیبی مەراغی دەلیت: ئەقل بەلگە ی بۆ هەیه، حکمەت ئاماژە ی بۆ هەیه، مەعریفە شایەتی بۆ هەیه، بۆیە ئەقل نیشان دەدات، و حکمەت ئاماژە دەکات و مەعریفە شایەتی دەدات: پاک ی بیگەردی عیبادەت تەنھا بە پاک ی بیگەردی عیبادەتەوہیە.

پرسیار لە جونەید کرا دەربارە یە کتاپە رستی؟

وتی: تەنھا کە وتنەوہ ی یە کتاپە رست بە دەستە بەرکردنی تاکوتەنھایی ئەو بە کەمالی یە کتایی ئەو: کە ئەو تاکە و لە کەس نەبووہ و کەسی لی ناییت، بەنەریکردنی دژو

هاوتاو هاوشیوه، بهبیّ تهشبییه و چۆناندن و ویناکردن و نواندن: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١١﴾ الشوری: ۱۱

پرسیار له ئه بویه کر زاهیر ئابادی کرا دهربارهی مه عریفه؟

وتی: مه عریفه ت ناوه، ماناکه ی بوونی به مه زنراگرتنی خودایه له دلدا به چۆریک
 ریگرت لی بکات له په کخستن و تهشبییه کردن.

سیفه ته کانی:

ئه بو حهسه نی بۆشنچی (رهحمه تی خوی لی بیّت) ده لیّت:

یه کتابی: ئه ویه بزانیّت خودا به شته کان تهشبییه ناکریت و سیفه ته کانی نه ری ناکرین.

ئه بو نه صری ئه سفنجانی ده لیّت: حوسه یینی کوپی مه نصور (حه لاج) ده لیّت:
 هه مووی (هه موو دروستکراوه کان) به رووداو پابه ندرک دووه، چونکه دیرینی ته نها بو
 خۆیه تی، ئه وه ی به جهسته دهرده که ویت سیفه تی لابه لا له گه لی ده بیّت، ئه وه ی
 کۆبوونه وه ی به ئامرازه ویه هیزی ئامرازه کان کۆیده که نه وه، ئه وه ی "کات" یک
 کۆیده کاته وه کاتییک بلاوه ی پیّ ده کات، ئه وه ی که سیکی تر راوه ستاوی ده کات
 زه روورته پییه وه لکاوه، ئه وه ی وه هم کاری تیده کات ویناکردن بو لای به رزده بیته وه،
 هه رکه ی جیگه یه که له ئامیزی بگریّت "له کوی" پییده گات، هه رکه س ره گه زی هه بیّت
 داواکه ره که ی "چۆنچۆنی" ده بیّت.

ئه و (ﷺ) "سه ر" سیبه ری بو ناکات، "ژیر" هه لیناگریّت، "ئاراسته" روبه پرووی
 نییه، "له لا" ته کی پیّ هه لئاچنیّت، "له دوا" چوارچیه داری ناکات، "له پیش"
 سنووری بو دانانیّت، "به ر" ئه و دهرناخات، و "پاش" ئه و تیانابات.

وه سفی ئه و: چۆنیتی بو نییه، کاری ئه و: هۆی بو نییه، بوونی ئه و: کۆتایی بو نییه،
 له حال و باری دروستکراوه کانی پاک و بیگه رده، له دروستکراوه کانی پیکنه هاتووه،
 له کاره کانییدا ناوه ندی بو نییه، به دیرینی خۆی له وان جیا بووه ته وه، وه ک چۆن به
 سنوورداری خۆیان له ئه و (ﷺ) جیا بوونه ته وه.

گەر بلیی: کهی؟

ئەوا پېش خودا دەخەي، گەر بلیی: "هو-ئەو" پیتی "هەا" و پیتی "واو" خەلقى ئەون(واتە دروستکراون)، گەر بلیی: لەکوی؟
ئەوا شوینت پېش خودا خستووە.

پیتەکان ئایەتەکانی ئەون، بوونی خودا بەلگەییە لەسەر هەبوونی خودا، ناسینی خودا یەکتایی خودایە، یەکتایی خوداش جیاکردنەووەیەتی لە دروستکراوەکانی، ئەوەی ئەندیشەي مرۆف لەسەر خودا دەیگاتی خودا پێچەوانەي ئەوەیە، چۆن شتیك تیکەل بە خودا دەیت سەرەتاکەي لە خودی ئەوەوە نەیت؟

یان بگەریتتەووە بۆ ناوی لە کاتیکدا ئەو بەدیھیناوە؟ ب

ە چاوی سەر نابینریت، و دەھم و ئەندیشە نایگاتی، نزیکي لە ئەو ریزلینانە لە بەندەکەي، دووری لە ئەو سوکی بەندەییە لەلای ئەو، بەرزی خودا مەزنی و شکۆدارییەتی، هاتنی خودا گواستنەووە نییە لە شوینیکەووە بۆ شوینیکي تر.

ئەو "الأول و الآخر و الظاهر و الباطن" و نزيك و دووره، کەسیکە: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ

شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشوری: ۱۱

لە یوسفی کوری حوسەینەووە، دەلیت: پیاویك لە بەردەم "زو نونی مصری" راستبوویەووە و وتی: دەربارەي یەکتاپەرستی قسەم بۆ بکە، یەکتاپەرستی چییە؟

ئەویش پێی فەرموو: توانا و دەسلاتی خودا لەناو شتەکاندا ببینی بەبێ ئەوێ وابزانیت خودا بەوانە تیکەل بوو، دروستکردنی خودا بۆ شتەکان ببینی بەبێ ئەوێ وا بزانی دانیشتوووە و چارەسەری ئەو کارانەي کردوو، هۆی بوونی هەموو شتیك دروستکردنە لەلایەن خوداوە، بەلام هۆیەك نییە ئەوی دروستکردیت، لە ئاسمانە بەرزەکان و زەویە نزمەکاندا کارهەلسورپینەرێك بوونی نییە جگە لە بوونی خودا، هەموو ئەوێ لە ئەندیشەي خۆتدا دەربارەي خودا وینای دەکەیت خودا بەو جۆرە نییە.

جونه يد دهفهرمویت: یه کتاپه رستی ته وه یه:

زانستت هه بیټ و دان به و هدا بنیټ که خودا له ته زه له وه تاک و ته نه یاهه، دو وه می له گه ل نییه و هیچ شتیک نییه کرداری وه کرداری ته و ابیټ (یان کاره کانی ته بکات یان وه کار بکات).

ئیمان:

ته بو عه بدولاً بن خه فیف ده لیټ: ئیمان بریتییه له به پراستگه پاندنی دل (تصدیق القلب) به وهی حهق (خودا) له جیهانی په نهان فیری کردوه.

ته بو عه باسی سه یاری ده لیټ: پیدان و به خشینه کانی خودا دوو جوړن:

ریژلیټان و هه لنان (استدراج)، ته وهی خودا به سه رته وه ده یه لیټ ته وه ریژلیټان، ته وهی لیټ ده گریټه وه هه لنان، بویه بلی: من- گهر خودا بیه ویت- باوه پردارم، ته بو عه باس شیخی سه رده می خوی بووه.

گویم له ماموستا ته بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیټ) ده یوت: پیاویک تانهی له لاقه کانی ته بی عه باسی سه یاری دا، ته ویش پی وټ: تانه له لاقیک ده دهی له هه موو ته مه ندا هه نگاوم به ره و یا خیبوون و گونا ه پنه لنه گرتوون؟!

ته بوبه کری واسیتی ده لیټ: هه ر کهس بلیت من به حهق ئیمانم به خودا هیناوه، پیی ده وتریټ: حه قیقه ت نامازه ده کات بو: به سه رداروانین و ناگاهی ته واو و تابلوقه دان، هه ر کهس ته و سیانه له ده ستبدات بانگه شه که ی به تاله.

مه بهستی بهو قسه ته وه یه ته هلی سوننه ت ده یلین: باوه پرداری راسته قینه ته و که سه یه به به هشت بریاری بو دراوه، هه ر کهس ته وا له نه یینی حکمه تی خودا نه زانیټ ته وا بانگه شه که ی به وهی ته و باوه پرداری راسته قینه یه نادرسته.

سه هلی کوری عه بدولای توستره ی ده لیټ: ته ماشای خودای موته عال ده کریټ به "بصر" به بی تابلوقه پی کردن و په ییردن به کو تایی.

ئەبو حوسەینی نووری دەلیت: خودا تەماشای دلەکانی کرد، هیچ دلیکی نەبینیوه پر شەوقتر بێت لە دلی محمد (ﷺ) بۆیە بە میعراج ریزی لێنا وەك پیشخستنی بینین و گفتوگو.

محمد بن محبوب دەلیت: روژیک ئەبو عوسمانی مەغریبی پێی وتم:

ئەو محمد، گەر روژیک یەکیک پێی وتی: مەعبودی تۆ لە کوێه؟

چی پێ دەلیی؟

دەلی: وتم: وەك چۆن لە ئەزەلهوه بووه.

وتی: گەر پیتوترا لە ئەزەلهوه لە کوێ بوو؟ چی دەلیت؟

دەلیت: وتم: وەك چۆن لە ئیستادا، واتە: وەك چۆن هەبووه و بەبێ شوین، ئیستاش

وەك چۆن بووه هەر بەو جوړه.

دەلیت: لەو قسەیهی من رازی بوو، کراسەکی لەبەرکردهوه و پیشکەشی کردم.

ئەبو عوسمانی مەغریبی دەلیت: کاتی خوێ باوەرم بە شتیکی لە ئاراسته هەبوو (مەبەستی ئایهتی "الرحمن علی العرش استوی"یە)، کە هاتمه بەغداد ئەوهم لە دلدا نەما، بۆیە بۆ هاوێڵەکانم لە مەککه نووسی: من ئیستا لەسەر ئیسلامیکی نویم.

پرسیار لە ئەبو عوسمانی مەغریبی کرا دەربارەیی "خەلق"، وتی: قالب و شەبەحن و حوکمەکانی قودرەتیان بەسەردا گوزەر دەکات.

واسیتی دەلیت: ((کاتیکی روحةکان و جەستەکان بە خوداوه راوهستان و بەوهوه دەرکەوتوون نەك بە خودی خوێانهوه، هەر بەو جوړه خایله و خوتوورهکانی دل و دەررون و جوولە و بزوانەکان بە خوداوهیه نەك بە خودی خوێانهوه، چونکە خایلهکان و جوولەکان لق و پۆپی جەسته و روحةکان)).

بەم قسەیه راشکاوانه پیمان دەلیت کەسبێ بەندهکان دروستکراوی خودان، وەك خودا دروستکەری جەسته و تەنەکانه هەر بەو جوړه دروستکەری سیفەته لایەلاکانی ئەو تەنانهیه.

ئەبو سەئیدى خەراز دەلىت: ھەر كەس وا گومان ببات بە بەخشىنى تىن و توانا دەگاتە داوايەكەى ئەو ھەخۆى ماندوو دەكات، ھەر كەسش پىيى وايىت بەبى تىكۆشان دەگات ئەو تەنھا ھىوا و ئاوات دەخوازىت.

بىباوھرى (الكفر):

پرسىيار لە واسىتى كرا دەربارەى بىباوھرى بە خودا، وتى: بىباوھرى و ئىمان و دونيا و دوارۆژ لە خوداوەن و بۆ لای خودان و بە خوداوەن و بۆ خودان، سەرھەتا و سەرھەلدان لە خوداوەيە، گەرانبەو و كۆتايى بۆ لای خودايە، مانەو و تياچوون بە خوداوەيە، مولك و خەلقىش بۆ خودايە.

جونەيد دەفەرمويت: پرسىيار لە يەكەى لە زانايان كرا دەربارەى يەكتاپەرستى، فەرمووى: برىتییە لە يەقین.

پرسىياركەرىك پرسى: بۆم رۆشنبكەرەو ە يەكتاپەرستى چىيە؟

فەرمووى: مەعرفەت ھەبىت بەوھى جوولە و ھەستانى دروستكراوھەكان تەنھا برىتین لە كارى خودا(ﷻ) و لەو كارەدا ھاوھلى نىيە، گەر ئەوھت ئەنجامدا ئەوا خودات تاك و تەنھا(يەكتا) كرددوھ.

پىاويك ھاتە لای "زو نونى مصرى" و پىيى وت دوعام لای خودا بۆ بكە، ئەويش پىيى وت: گەر بە "راستگۆيى لە تەوھىد" دا بە زانستى پەنھان پشٹیوانىت لىبكرىت، ئەوا زۆرىك لە دوعاى گىراوت بۆ رەوانە دەكرىت، ئەگىنا ھاوار و بانگ كەسى نوقم بوو لە ئاودا رزگار ناكات.

واسىتى دەلىت: فیرعەون بەئاشكرا داواى پەروەردگارى دەکرد، موعتەزىلە بە نھىنى ئەو داوايە دەكەن و دەلین: ھەرچىم بویت دەيكەم.

ئەبو حوسەيىنى نوورى دەلىت: يەكتاپەرستى برىتییە لە ھەر خايلە و خوتورەيەك تامازە بە خودا بكات لەدواى ئەوھى خايلە و خوتورەكانى تەشبیھ تەنگى پىتھەلنەچن.

پرسىيار لە ئەبو عەلى رۆزبارى كرا دەربارەى تەوھىد لە ھەلامدا وتى:

تەوحید: بریتییە لە راستوستانى دل بە دامەزراوى (جیگىر بوونى) جیابوونەوه لە پەكخستن(التعطيل) و رەدكردنەوهى تەشبیه، تەوحید لە یەك وشەدايە: هەموو ئەوهى بیر و ئەندیشه وینای دەكات خودا(سبحانه) بەو جوړه نيبه، بە ئايهتى: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ الشورى: ۱۱

ئەبو قاسمى نەصرئابادى دەلييت: بەهەشت بە هیلانەوهى خودا دەمىنیتەوه، یادی خودا و بەزەبى و خوۆشەويستى ئەو بو تو بە مانەوهى خودا دەمىننەوه، جیاوازی زوړ هەيه لە نيوان ئەوهى بە مانەوهى خودا دەمىنیتەوه لە گەل ئەوهى بە هیلانەوهى خودا بوى دەمىنیتەوه.

ئەمەى ئەبو قاسمى نەصرئابادى دەلييت لە لوتكەى تىگەيشتن و پىنگەيشتندايە، ئەهلى حەق دەليين سيفهتە دىرينەکانى زاتى خودا-سبحانه- بە مانەوهى خودا دەمىننەوه، لەم بابەتە بەئاگابە بەراورد بەوهى بە هیلانەوهى خودا دەمىنیتەوه، بە پىچەوانەى ئەوهى سەرپىچىكەرانى ئەهلى حەق دەليين، بوى ئەوانە سەرپىچىيان لە حەق کرد.

محەمەدى كورپى حوسەين دەلييت: گويم لە نەصرئابادى بوو دەيوت: تو لە نيوان سيفهتەکانى کردار و سيفهتەکانى زاتدا دييت و دەچیت، هەردووکیان بە حەقيقهت سيفهتى خودان، گەر لە مەقامى پەرتبووندا سەرگەردانت بکات ئەوا هاوملت دەكات بە سيفهتەکانى کردارى خوۆ، گەر توۆ گەيانده مەقامى کوۆکردنەوه هاوملت دەكات بە سيفهتەکانى زاتى خوۆ. ئەبو قاسم نەصرئابادى شىخى سەردەمى خوۆ بوو.

ئەبو ئيسحاقى ئيسرافىنى دەلييت: کە لە بەغدا گەرامەوه لە زانکوۆ نيساپوور بابەتى روۆح دەوتەوه، ئەو قسەم ليکدەدايەوه کە روۆح دروستکراوه(مەخلوقه)، ئەبو قاسم نەصرئابادى دوور لە ئيمه دانىشتبوو، گوۆى بو قسەکام دەگرت، دوای ئەوه بە چەند روۆژيکى کەم لە گەلمان تىکەل بوو و بە محەمەدى كورپى فەرائى وتبوو: شايهتى دەدەم من سەر لە نوۆ لەسەر دەستى ئەو پياوه(ئامازهى بە من کرد بوو) موسلمان بوومەوه.

ئىبراھىمى كورپى فاتك دەلىت: گويم له جونھىدى بەغدادى بوو دەيوت: چۆن كەسنىك ھاوشىۋە و ھاوتاي نەبىت(خودا) پەيوەست دەيىت بە كەسىكەۋە ھاوشىۋە و ھاوتاي ھەيىت(مرۆق)؟

ئەۋە زۆر دوورە و گومانىكە جىگەى سەرسورمانە مەگەر بە لوتفى "اللطيف" لەو شوينەۋە كە پەيىردن و ئەندىشە و ئابلۇقەدان بوونيان نىيە، مەگەر ئامازدەيەكى يەقىن و دەستەبەر كوردنى ئيمان.

بە يەحيىي كورپى مەعاز وترا: دەربارەى خودا(ﷻ) ھەۋالم پىبەدە.

وتى: خودايەكى تاكوتەنھايە.

پىيوترا: ئەو چۆنە؟

وتى: مەلىكىكى بە توانا و بە دەسەلاتە.

پىيوترا: ئەو لە كويىە؟

فەرموى: ئەو لە شكاردايە.

پرسىيار كەرەكە وتى: پرسىيارى ئەۋەم لى نە كوردى..

وتى: جگە لەۋە سىفەتى مەخلوقە، بەلام سىفەتى خودا ھەۋالم پىنەداى دەربارەى.

ئەبو عەلى رۆزبارى دەلىت: ئەۋەى ئەندىشە بەنەزانى وىناى دەكات و پىيوايە خودا بەو جۆرەيە تەنھا ئەندىشەيە و ژىرى بەلگەيە لەسەر ئەۋەى خودا پىچەۋانەى ئەو ئەندىشەيە.

ئىبن شاھىن دەربارەى "لەگەلبون" پرسىيارى لە جونەيد كورد وتى: "لەگەل" دوو

ماناى ھەيە: لەگەل پىنغەمبەران بە سەرخستن و لەنگەرىيىگرتىيان، خودا(ﷻ)

دەفەرمويىت: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ طە: ۶، ۷، لەگەل خەلكى بە گشتىش

بە زانست و ئابلۇقەدان ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ

وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا﴾ المجادلة: ۷، ئىبن شاھىن وتى: نمونەى وەك

تۆ شايستەيە بىت بە رىنیشان دەرى ئومەت بۆ لاي خودا.

عهرش:

پرسیار له "زو نونی مصری" کرا دهربارهی ئەم ئایهته: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ
أَسْتَوَى﴾ طه: ۵، وتی: زاتی خۆی جیگیر کردوو و شوینه کهی نهی کردوو،
ئەو (سبحانه) بوونی خۆی به زاتی خۆیه وهیه، شته کان به حوکمی ئەو بوونیان ههیه به
جۆرهی خودا (سبحانه) دهیه ویت.

پرسیار له شیبلی کرا دهربارهی ئایهتی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ طه: ۵،
"الرحمن" هه ربوو، عهersh رووداو، عهersh به خوداو راهستاوه.

پرسیار له جه عهفری کورپی نه صیر کرا دهربارهی: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى﴾ طه: ۵،
وتی: زانستی خودا به هه موو شتی که وه په یوه ست بووه، هیچ شتی که له شتی که
تر لییه وه نزیکتر نییه.

ئیمام جه عهفری صادق ده لیت: هه کس بانگه شهی ئەوه بکات خودا له ناو
شتی که دایه یان له شتی که یان له سهه شتی که ها وه لئ بو خودا بریار داوه، چونکه گه
خودا له سهه شتی که بوایه هه لگراو ده بوو، گه له ناو شتی که دایه بوایه سنوور دار ده بوو،
گه له شتی که بوایه رووداو ده بوو.

جه عهفری صادق له سهه ئایهتی: ﴿ثُمَّ دَنَا فَدَلَّكَ﴾ النجم: ۸ ده لیت: هه کس
وا ئەندیشه بکات خودا به خودی خۆی شو ربوو ته وه (نزیک بو ته وه) ما وهی (دووری)
داواته پال خودا، شو ربوو ته وه ئەوهیه: تا له بهنده نزیکتر بیته وه زیاتر دووری
ده خاته وه له جۆره کانی مه عریفه، نه شو ربوو ته وه و نه دووری بوونیان نییه.

توو ره بوونی ماموستا "ئەبو علی" م بیننی کاتی که به سو فیه که وتی: خودا له
کو ییه؟

ئەویش وتی: خودا ورد و خاشت بکات... له گه ل "عین (چا و یان خودی خودا)" چو ن
داوای "له کوی" ده که ی؟

خهراز ده‌لیت: راسته‌قینه‌ی نزیکه‌ی (قرب) بریتیه له: له‌ده‌ستدانی هه‌ستکردن به شته‌کان له دله‌وه و ئارامی و یژدان بۆ لای خودای موته‌عال.

ئیبراهیمی خه‌واص ده‌لیت: چووم بۆ لای پیاویک شه‌یتان ژێرده‌سته‌ی کرد بوو، بانگم دا به گوێیدا، شه‌یتان له ناوه‌وه‌ی که‌سه‌که‌دا بانگی کردم: لیمگه‌رێ با بیکوژم، ئەمه ده‌لیت: قورئان مه‌خلوقه.

ئیین عه‌تای رۆزباری ده‌لیت: خودا کاتیک پیته‌کانی خولقاند کردنی به نه‌ینی خۆی، کاتیک ئاده‌می دروست کرد ئەو نه‌ینییه‌ی تیدا بلاوکرده‌وه، ئەو نه‌ینییه‌ی بۆ هیچ کام له فریشته‌کانی بلاوه پینه‌کرد، پیته‌کان به هونه‌ری جاریبوون و هونه‌ری زمانه‌کان به‌سه‌ر زمانی ئاده‌مدا گوزه‌ریان ده‌کرد، خودا وینه‌ی بۆ پیته‌کان دروست کرد، ئیین عه‌تا ئەوه‌ی راشکاوانه راگه‌یاندا پیته‌کان دروستکراون.

سه‌هلی کورپی عه‌بدو‌لا ده‌لیت: پیته‌کان زمانی کردارن نه‌ک زمانی خود(ذات)، چونکه ئەو پیتانه کارن له به‌رکار(مفعول)دا.

ده‌لیت: ئەمه‌ش راشکاوانه راگه‌یاندنی‌که له‌سه‌ر ئەوه‌ی پیته‌کان مه‌خولقن.

جونه‌ید له "جوابات مسائل الشامین" دا ده‌لیت: ته‌وه‌کول کاری دله، یه‌که‌تاپه‌رستی(یه‌کتایی) کاری زمانه، ده‌لیت: ئەمه‌ قسه‌ی خاوه‌ن ئوسوله‌کانه، قسه‌ مانایه‌که له مانا‌کانی ئەمر و نه‌هی و هه‌وال و هه‌ولێ به‌ده‌سته‌پێنانی هه‌وال که له دله‌دا راسته‌بیته‌وه.

هه‌روه‌ها جونه‌ید له هه‌مان سه‌رچاوه‌دا ده‌لیت: حه‌ق(خودا) به زانستی په‌نه‌ان ته‌نه‌هاکه‌وتوه، ئەوه‌ی بووه و ئەوه‌ی ده‌بی و ئەوه‌ی نابێ خودا ده‌یزانیت، هه‌روه‌ها ئەوه‌ی ده‌بیته‌ ده‌زانیته‌ چۆن ده‌بیته‌(سه‌رئه‌نجامی چی ده‌بیته‌).

حوسه‌ینی کورپی مه‌نصور ده‌لیت: (هه‌رک‌ه‌س راسته‌قینه‌ی یه‌که‌تاپه‌رستی بۆ ده‌رکه‌ویته‌ "بۆچی؟" و "چۆن؟" ی نامینیته‌

هه‌روه‌ها جونه‌ید ده‌لیت: به‌رێزترین و بالاترین دانیشه‌ن بریتیه له دانیشه‌ن به‌ بیره‌وه له مه‌یدانی یه‌که‌تاپه‌رستیدا.

واسیتی ده لیت: "خودا هیچ شتیکی به دینه هیئاوه به ریزتر بیت له "رۆح"،
رایگه یاند رۆح مه خلوقه.

حه ق (سبحانه و تعالی):

ئه بو قاسمی قوشه ییری (ره حمه تی خودای لی بیت) ده لیت: ئه م قسانه ده ریده خه ن
بیروباوه ری شیخانی ئه هلی ته صه وف له پرسه ئوسولیه کاند له گه ل قسه ی ئه هلی
حه قدا پیکدیتته وه.

به م بره راده وه ستین نه بادا ده ربچین له و ریگه ییه ی گرتوومانه ته به ر له کورتکردنه وه و
پوخته کردن له م بابه ته دا.

به شی دووهم

رۆشنکردنه‌وه‌ی بیروباوهری کۆله‌که‌کانی ته‌سه‌وف له پرسه‌کانی

یه‌کتاپه‌رستی‌دا

((له ده‌سه‌لاتیدا ته‌نها ته‌وه‌ی ده‌یه‌ویتی جاری ده‌بیت.. له مولکیدا

ته‌نها ته‌وانه به‌ره‌هم دین بریاری له پیشه‌وه‌یه..)).

ئه‌بو قاسم ده‌لێت:

((ئه‌م به‌شانه رۆشنکردنه‌وه‌ی بیروباوهر له پرسه‌کانی یه‌کتاپه‌رستی له‌خۆ ده‌گرن،
له‌رووی ریک‌خستنه‌وه‌ باسیان ده‌که‌ین))

گه‌وره‌پیاوانی ئه‌م ریک‌گه‌یه به‌پێی قسه و ده‌سته و نووسینه‌کانیان ده‌رباره‌ی
یه‌کتاپه‌رستی ده‌لێن:

حه‌ق (ﷺ) هه‌بووه‌ (هه‌یه) و دێرینه و یه‌که و دانایه و به‌توانایه و زانایه و زاله و
به‌به‌زه‌بیه و به‌ویسته و بیسه‌ره و شکۆداره و به‌رز و بلنده، قسه‌که‌ره، سه‌رخه‌ره،
موته‌که‌بیره، به‌ده‌سه‌لاته، زیندووه، تاکوته‌نهایه، ده‌میڤته‌وه، پشتیوان و
به‌مه‌به‌ستگه‌راوه (الصمد) ه.

ئه‌و (ﷺ) به‌زانست زانایه، به‌توانا به‌توانایه، به‌ویست به‌ویسته، بیسه‌ره و
ده‌بیستی، بینه‌ره و ده‌بینی، به‌قسه‌قسه‌که‌ره، به‌زینده‌گی زیندووه، به‌مانه‌وه
ده‌میڤته‌وه.

دوو ده‌ستی هه‌یه که سیفه‌تن، هه‌رچییه‌کی بویت (سبحانه) به‌و دوو ده‌سته دروستی
ده‌کات له‌سه‌ر تاییه‌تکردن.

خودا رووی(الوجه) ههیه و سیفه ته کانی زاتی خودا تاییه تن به زاتی خوداوه، ناوترییت ئەو سیفه تانه ئەوه(هی هو)، هەر بهو جوړه ناوترییت ئەو سیفه تانه نه یار و نامۆن به خودا، بەلکو ئەوانه سیفه تی ئەزەلی و هه تاهه تاین، ئەو(سبحانه) زاتی تاك و ته نه یاهیه، له شتیك له دروستكراوه كانی ناچیت، شتیك له دروستكراوه كان لهو ناچن، ئەو جهسته و جهوههر و بوونی لابه لا(أعراض) نییه، هەر بهو جوړه سیفه ته کانی شی بوونی لابه لا نین، به ئەندیشه وینا ناكرییت، ئەقل ناتوانییت ئەندازه گیری بو بکات، ئاراسته و شویینی بو نییه، کات به سه ریدا تینا په رییت، زیاد و کم بو وه سفی خودا ریگه پینه دراوه، رواللهت و چۆنییتی و بر تاییهت نیین به خودا، کۆتایی و سنوور سنووری بو دانانین، روودا و به دینه هیناوه، هاندهر هانی نادات بو ئەنجامدانی کار، رهنگ و شیوه بو ئەو دروست نییه، کۆمهك و یارمه تی ئەو سه رناخت، هیچ له ده سه لاتتی به دهر نییه، هیچ به دیهاتوویهك له بریاری دهرناچیت، زانراویك له زانستی ئەو دهرناچیت، ئەو چۆنی بویت و چی بویت له سه ر کاره کانی لۆمه ناكرییت، دهرباره ی ناوترییت:

له کوی؟ به چ شیوازیك؟ چۆن؟

سه ره تایهك بو بوونی نییه و بوترییت: که ی بووه؟

مانه وهی کۆتایی پی نایهت، و بوترییت ماوه و کاتی ته واوو بووه، ههروه ها ناوترییت: ئەوهی کردی بوچی کردی؟

چونکه عیلهت بو کاره کانی بوونی نییه، ناوترییت: ئەو چییه؟

چونکه ره گه زیکی نییه و به نیشانه کهیدا له هاوشیوه کانی جیابییته وه، ده بینیت نهك به هۆی به رانه بری و رووبه روو بوونه وه، جگه له خۆی ده بینیت نهك به هۆی کهمی و سنوورداری خۆیه وه، دروست دهکات نهك به دهستبو بردن و سه رقالبوون و خه ریکبوون، کۆمه لیک ناوی جوان و سیفه تی به رز و بلندی بو هه یه، ئەوهی ده یه ویت ئەنجامی ده دات و به نده کانی ملکه چی بریاره کانی دهن، ته نها ئەوهی ده یه ویت له قه له مپه وی ره هایی ئەودا رووده دات، ته نها ئەوه له مولکیدا به ره هم دیت بریار

پیشیکه وتوو، شهوی له زانستی خودادایه روودات و روودهدات ویستوویه تی روودات، شهوش له زانستی خودادایه روونادات و دهگونجی روودات شه ویستوویه تی روونهدات، دروستکهری کهسپی بهنده کانه: به خیر و به شه ریوه، داهینه ری شته بهرجهسته کان و ئاساره کانیانه: کهمی و زوریان، رهوانه کهری پیغه مبه رانه بو لای گهلانی سهر زهوی به بی شهوی له سهری پیویست بیت.

له سهر زمانی پیغه مبه ران (سهلامی خودایان له سهر بیت) مروقاییه تی ملکه چ و ژیربار کردوه بو خوی، بهوی هیچ کهسیک ریگهی لومه و به رهه لستکاری به رانه به خودا بو نییه، پشتیوانی پیغه مبه ری (ﷺ) ئیمهی کردوه به موعجیزهی دیار و ئایه تی روشن، به جوریک بیانوی هه موو لایه کی بریوه و یه قینی ده رخستوه و ته مومژی رهواندوه ته وه، له دوی مردنی پیغه مبه ر (ﷺ) ئیسلامی راست و رهوانی به خه لیفه کانی راشیدین پاراست، پاشان به به لگهی ئایینی له سهر زمانی دوستانی پاریزگاری لیکرد و سه ریخت، ئومه تی حه نه فی پاراست تاکو له سهر گومرایی کونه بنه وه، بهو به لگانه ی راستی کردونه ته وه باتلی پوچ کرده وه، شهوی به لینی دابوو له سه رخستنی ئاین له م ئایه ته دا هینایه دی: ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (الصف: ۹).

ئه م به شان به کورتی ئامازه بهو بنه ره تانه ده کهن پیوانی ئه م ریگه یه له سهری کۆبوونه ته وه. داوی کومه کی هه ر له خودایه.

دهروازه‌ی دوهوم

باسی پیاوانی ریگه و ژیان و
قسه‌کانیان له بهمه‌زناگرتنی
شهریعت

باسی پیاوانی ئەم ریگەیه و ئەوهی له ژیان و وته‌کانیان به لگه‌یه له‌سه‌ر به‌مه‌زنراگرتنی شه‌ریعت

بزانن(خودا ره‌هه‌متان پێ بکات) له‌دوای پێغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ) موس‌لمانان چا‌کانیان به‌ ناویک ناو لی نه‌ناوه، ته‌نها ناوی "هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر"یان بو به‌کاربراهه، چونکه هه‌یچ ناویک ناکه‌وێته سه‌ر ئەم ناوه‌وه، بۆیه پێیان وترا: هاوه‌لان.

کاتی‌ک ته‌هلی چاخی دووهم به‌ هاوه‌لان گه‌یشتن ته‌وانه‌ی هاوه‌لی ته‌وانیان کرد پێیان وترا "شوینکه‌وتوو‌ان"، ئەو ناوه‌شیان به‌ بال‌ترین ناو داده‌نا، پاشان ته‌وانه‌ی به‌ دوای شوینکه‌وتوو‌اندا هاتن ناو‌نران "شوینکه‌وتوو‌انی شوینکه‌وتوو‌ان".

پاشان خه‌لکی جیاوازی که‌وته نیوانیان‌ه‌وه و پله و پایه‌کان گۆزانیان به‌سه‌ردا هات، ته‌وانه‌ی خه‌لکانیکی تاییه‌ت بوون و گرنگیان به‌ ئایین ده‌دا به‌ "زاهیدان" و "عابیدان" ناو‌نران.

پاشان بیدعه‌ سه‌ریه‌ه‌لدا و مملانی که‌وته نیوان ده‌سته‌کانه‌وه، هه‌ر ده‌سته‌یه‌ک بانگه‌شه‌ی ئەوه‌ی ده‌کرد زاهیدان له‌ناو ته‌واندایه.

تاییه‌ت‌کراوان له‌ ته‌هلی سو‌ننه‌ت، ته‌وانه‌ی هه‌ناسه‌یان له‌گه‌ل خودادایه و پارێزگاری له‌ دل‌یان ده‌که‌ن تا بێتا‌گایی ته‌قه‌ نه‌دات له‌ ده‌رگای دل‌یان به‌ "ته‌سه‌وف" ناوزه‌دکران. پێش سه‌ده‌ی دووی کۆچی مه‌زنانی ئەو ریگه‌یه به‌و ناوه ناو‌نراون.

ئێمه‌ له‌م ده‌روازه‌یه‌دا ناوی مه‌زنانی ده‌سته‌یه‌ک له‌ پیاوانی ئەم ریگه‌یه ده‌هه‌نین، پیاوانی چینی یه‌که‌م تا سه‌رده‌میکی دواتر له‌ ته‌وان، هه‌ندی له‌ ژیانیان باس ده‌که‌ین و وته‌کانیان ئاماژه‌ پێ ده‌ده‌ین تا‌کو-گه‌ر خودا بیه‌وێت- بێته‌ ئاماژه‌ بو سه‌ر بئه‌په‌رت و بنچینه و ته‌ده‌بیان.

۱. ئىبراهيمى كورى ئەدەم

ئەبو ئىسحاق ئىبراهيمى كورى ئەدەمى كورى مەنصوره ئىبراهيم(رەحمەتى
خوداى لى بىت) خەلكى ناچەى بەلخە.

لە نەوہى مەلىكەكانى ئەو ناچەىە بوو، رۆژتیک رۆیشتە دەرەوہ بو راوکردن، شوینی
ریویەك(یان کەرویشکینک) کەوت و بە دوایدا دەگەر، لەناکاو گوئی لە دەنگیک بوو:
ئەى ئىبراهيم، ئايا تۆ بو ئەو کارە دروستکراوى، یان بە ئەو کارە فەرمانت پیکراوہ؟
پاشان بانگی لیکردەوہ: بەرزى زینى ئەسپەکەت: سویند بە خودا بو ئەوہ دروست
نەکراوى و بەوہش فەرمانت پینەکراوہ.
ئىبراهيم لە ئەسپەکەى دابەزى.

رئیکەوت لە شوانیکى باوکی، کەرەك(کەپەنک)ى شوانەکەى-کە لە خورى
دروستکراوو- وەرگرت و لەبەرى کرد و ئەسپەکە و ئەوہى لەگەلئى بوو دای بە
شوانەکە، دەشت و سارای گرتەبەر، پاشان خۆى گەیاندە مەککە و بوو بە ھاوہلئى
سوفیانى سەورى و فوزەیلئى کورى عەياز، پاشان رووى لە شام کرد و ھەر لەویش
کۆچى دوايى کرد.

ئىبراهيم کەسپک بوو تەنھا لە کار و کەسابەتى دەستى خۆى شتى دەخوارد، وەك
کارى جوتيارى و باخەوانى و پيشەى تر.

رۆژتیک پياوئیکى لە دەشت و سارادا بينى ناوى مەزنى خودا(إسم الله الأعظم)ى فیر
کرد، لەدواى ئەوہ بەو ناوہ داواى لە خودا کرد و بە خزمەتى "خضر" (سەلامى خوداى
لەسەر بىت) گەیشت و پيئى وت(واتە "خضر" پيئى وت): ئەو کەسە داود بوو(سەلامى
خوداى لەسەر بىت) کە ناوى مەزنى خوداى فیرکردى.

ئىبراهيمى كورى بەشار دەلئیت: بووم بە ھاوہلئى ئىبراهيمى كورى ئەدەم و پيئى وت:
دەربارەى سەرەتای گەرانەوہى خۆت بو لای خودا باسم بو بکە، ئەویش ئەو
رووداوہى بينىنى "خضر"ى بو گيئرامەوہ.

ئىبراهيمى كورپى ئەدھەم لە دەروازەى وەرعدا پلە و پایەى زۆر مەزن بوو، دەگىرپنەو وەتويەتى: خواردن و خواردنەو وەت پاك و حەلال رابگرە شتېكت لەسەر نابېت گەر شەو نوپژ نەكەى و رۆژ بە رۆژوو نەبېت.

وتراو زۆر بەى دوعاكانى ئەمە بوو:

((اللهم انقلني من ذل معصيتك إلى عز طاعتك-خودايە لە سەر شوپى ياخيپونەو بەگويژەرەو بە سەر بەرزى گويپرايەلى خۆت))

بە ئىبراهيمى كورپى ئەدھەم وترا: گوشت گران بوو..

وتى: هەرزانى بکەن، واتە مەيکرن، لەم بارەيەو لە دېرېك هۆنراو دا دەليت:

وإذا غلا شيء علي تركته فيكون أرحص ما يكون إذا غلا

(گەر شتېك گران بوو وازليهيئانى لەسەر مە، ئەو كات هەزانترين شتېكە كاتيەك گران دەبېت)

لە تەوافدا ئىبراهيم بە پياويكى وت:

بزانه ناگەيت بە پلە و پایەى صالحان تا شەش كۆسپ نەبېت:

يەكەم: دەرگای نيعمەت داخەى و دەرگای توندی و نەبوونی بکەيەو.

دووهم: دەرگای لوتبەرزى داخەى و دەرگای زەليلی بکەيەو.

سېيەم: دەرگای ئيسراحت داخەى و دەرگای كۆشان و ماندووون بکەيەو.

چوارەم: دەرگای نوستن داخەى و دەرگای بەتاگایى شەو بکەيەو.

پېنجەم: دەرگای دەولە مەندى داخەى و دەرگای هەزاري بکەيەو.

شەشەم: دەرگای هیوا و ئاوات داخەى و دەرگای خۆتامادە کردن بۆ مردن بکەيەو.

ئىبراهيمى كورپى ئەدھەم باخەوانى باخيكي تری بوو، سەربازنيك بە پالیدا

تېپەپرى و وتى: هەندىكمان لەم تریيە پى بە، ئەويش وتى: خاوەنەكەى فەرمانى پى

نەکردووم بەو كارە، سەربازەكە بە قەمچى دەستى بە لیدانى ئىبراهيم كرد، ئەويش

سەريداخست و وتى: بە قەمچى بکيشە بە سەريکدا كە بەردەوام لە خودا ياخى بوو،

پياووەكە لە لیدانى وەستا و رۆيشت.

سەھلى كورپى ئىبراھىم دەلىت: بووم بە ھاوئى ئىبراھىمى كورپى ئەدھەم و نەخۆش
كەوتم، بە پارەى خۆى خەرجى بۆ كردم، حەز و ئارەزووى شتىكم بۆ دروست بوو
گويدريژه كەى بۆ فروشتم و پارە كەى بۆ خەرج كردم، كاتىك چاكبوومەوہ وتم: ئىبراھىم:
كوا گويدريژه كە؟

وتى: فروشتمان، وتم: ئەى من سواری چى بم؟

وتى: برام بە كۆل دەتگيرم، ئىبراھىم ھەلئىدامە ناو سى پلە و پایەى بەرزەوہ.

۲. زنونى مېصرى

أبو الفيض ذو النون المصري ناوى: سهوبانى كورپى ئىبراهيمه، وتراویشه فهیزی كورپى ئىبراهيم، باوكى له باشوورى ميسر نيشتهجى بووبوو، سالى ۲۴۵ى كوچى مردووه، شانوشكوويه كى مهزنى له مەيدانەدا هەيه، ناوازهى سهردهمى خوڤهتى له زانست و وەرە و حال و ئەدەبدا.

لاى موتهوهكىل (خەليفەى عەباسى) سكالايان لەسەر تۆمار كرد، ئەویش له ميسرهوه بانگهيشى كرد بۆ بەغداد، كاتيك چووه لای موتهوهكىل زۆر ريزى لىگرت و بە مهزن تهماشای كرد، موتهوهكىل دەستى به گريان كرد و به ريزهوه رهوانهى كردهوه بۆ ميسر، كاتيك يه كيك له ئەهلى وەرە له بەردهم موتهوهكىل ئاماده بوو دەستى به گريان دەكرد و دەپوت: ئەگەر باسى ئەهلى وەرە كرا سەرەتا با بە "ذي النون" دەست پىبكهن.

پياويكى جهسته باريك و لاواز بوو، رەنگى مەيلەو سوور بوو، ريشى سپى نەبوو بوو.

ذو النون دەلييت: قسه (قسهى ئەهلى ئەم ريگه) لەسەر چوار خولگه دەسورپتەوه:

خۆشهويستى خودا، رقبونتهوه له كهەم (له دونياى كهەم و كورت)، و شوينكهوتنى قورئان و ترسان له لادان و ساردبوونهوه.

هەر وهها دەلييت: له نيشانه كانى خۆشهويستى خودا: شوينكهوتنى خۆشهويسته كهى خودايه (پيغەمبەر ﷺ): له ئەخلاق و كردار و فرمان و سونهته كانيدا.

دەربارهى گيل پرسيار كرا له "زوني مصرى" وتى: ئەو كەسه يه ريگهى رۆيشتن بۆ لای خودا نازانيت و ناشيهويت بيناسييت (بيدۆزيتەوه).

يوسفى كورپى حوسهين دەلييت: رۆژنيك له مەجليسيكى "ذو النون" دا ئاماده بووم، سالم مەغريبى هات بۆ لای و پيپوت: باوكى فهيز هۆى تهوبه كرده كهت چى بوو؟ وتى: شتيكى سهيره و ناچيته باوه رەوه، وتى: سويندت دەدەم به پەرستراوت بۆم باس بكه.

"ذو النون" وتی: ویستم له میسره وه به ره وهندی گوند دهر بچم، له ریگه دا و له و دهشت و سارایه له بن دره ختیك خه وم لیك هوت، دواتر چاوم کرده وه، و بینیم بالنده یه کی کویر له هیلانه که ی که وتو وه ته خواره وه، زهویه که شهقی برد و دوو دهوری (یان قاپ) لی هاته دهر وه، یه کیکیان زیپر و شهویتریان زیو، له یه کیکیاندا کونجی هه بوو، شهویتریان ثاوی تیدا بوو، بالنده که له مه و له وهشی ده خوارد.

وتم: شه مه به سه بو من، تهویه م کرد و گه پامه وه، له دهر گای خودا راوه ستام تا خودا (ﷺ) قبولی کردم.

ههروه ها ده لیت: حکمه ت له گه ده یه کدا نیشته جی ناییت له خواردن پر بوویت.

دهرباره ی تهویه پرسیار له "ذو النون" کرا، وتی:

تهویه خه لکی ره شوکی له گونا هانه، تهویه ی تایبه تکران له بیتا گاییه.

۳. فوزهیلی کوری عه یاز

ئه بو عه لی فوزهیلی کوری عه یاز

فوزهیل خه لکی خوراسانه له ناوچهی مهرو، و تراویشه له سه مه رقه ند له دایک بووه و له ئه بیوهرد گه و ره بووه و له شاری مه ککه له موچه ره می ۱۸۷ی کۆچی مردووه.

فوزهیل که سیکی ریگر (چه ته) بو، له نیوان ئه بیوهرد و "سه ره خس" دا ریگهی له خه لکی ده گرت و مال و سامانه که ی ده بردن، هۆی ته و به که ی ئه وه بو: فوزهیل عاشقی که نیه کینک بو بو، کاتیک به دیواردا سه رده که وت بو لای، گوئی له قورئان خوینیک بو ئه م نایه ته ی ده خوینده وه: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ الْمُحْدِید: ۱۶﴾، ئایا کاتی ئه وه نه هاتووه بو ئه وانیه ی ئیمانیا ن هینا دلایان بو یادی خودا بیته جۆش؟ وتی: پهروه ردگار ئیتر کاتی هاتووه.

گه پراهیه بو مال ه وه، شه وه که ی رووی له ویرانه یه ک کرد، بینی چه ند که سیک له وین، هه ندیکیان به هه ندیکیان ده وت: با برۆین و کاروانیه که بجهینه گه ر، هه ندیک تریان ده یانوت: با رۆژمان لی بیته وه، چونکه فوزهیل ریگه مان لی ده گریت.

فوزهیل ته وه ی کرد و ئاسایشی بو ئه وان گپراهیه وه و بو به جیرانی مالی خودا تا کۆچی دوا بی کرد.

فوزهیلی کوری عه یاز ده لیت: گه ر خودا به نده یه کی خۆشویست خه م و په ژاره ی زیاد ده کات، گه ر رقی له به نده یه ک بوو دنیای بو فراوان ده کات.

ئین موباره ک ده لیت: گه ر فوزهیل بریت حوزن هه لده گریت (به هۆی ئه و حوزنه زۆره ی هه میشه داگری کرد بو)

ههروه ها فوزهیل ده لیت: گه ر هه موو دنیام بو بخریته روو و له سه ریشی دادگایی نه کریم به قیزه ونی ده زانم وه ک چۆن یه کیک له ئیوه لاکه توپیوتیک به قیزه ون ده زانیت و خۆی لی لا ده دا تا کو پۆشاکه که ی بیس نه بیته.

ههروه‌ها ده‌لیت: گهر سویند بجوم من ریابازم لام خوشتره له‌وهی سویند بجوم
ریاباز نیم.

ههروه‌ها ده‌لیت: وازهینان له کار له پیناوی خه‌لکیدا ریایه، کارکردن له پیناوی
خه‌لکیدا هاوه‌لدانانه.

ئه‌بو عه‌لی رازی ده‌لیت: سی سال‌هاوه‌لی فوزه‌یلیم ئه‌کرد نه‌مبینی پیکه‌نییت،
ته‌نانه‌ت نه‌مبینی بزه‌یه‌ک بکه‌ویته‌ سه‌ر لیوی، تا ئه‌و رۆژه‌ی کوره‌که‌ی که‌ ناوی عه‌لی
بوو مرد(ئه‌و رۆژه‌ پیکه‌نی)، منیش له‌و باره‌یه‌وه‌ پرسیارم لی‌کرد، وتی: خودا
به‌نده‌یه‌کی خوشده‌ویت، منیش ئه‌وه‌م پی‌خۆش بوو(واته‌ خودا به‌نده‌یه‌کی خوش ده‌ویت
له‌ کاتی به‌لا و ناخۆشیدا پیکه‌نییت، منیش ئه‌وه‌م پی‌خۆش بوو)

هه‌روه‌ها ده‌لیت: من کاتیک له‌ خودا یاخی ده‌بم ئاساره‌که‌ی له‌ ره‌فتاری گویدرێژه‌که
و خزمه‌تکاره‌که‌مدا ده‌بینم.

٤. شیخ مه‌عروفي كه‌رخي

ئه‌بو مه‌حفوز مه‌عروفي كورپ فه‌يروزي كه‌رخي (شیخ مه‌عروفي كه‌رخي) له پياواني مه‌زني ئەم ريگه‌يه، كه‌سيك بوو له‌لای خودا دوعای گيرابوو (داواي شيفا له خودا ده‌كریت له په‌ناي گۆره‌كه‌يدا)

به‌غداديه‌كان ده‌لین: گۆره‌كه‌ي شیخ مه‌عروف ده‌رمانیكي ئەزمونكراره (مه‌به‌ست پيی داواكرنه له خودا له‌لای گۆره‌كه‌ي، به‌شيك له زانايان (به‌تاييه‌ت مه‌درسه‌ي زاهيري) ئەو كاره به‌شهرعي نابینن) .

یه‌كێك بوو له مه‌والييه‌كاني عه‌لی كورپ موسا (تيمام ره‌زا) (خوا ليی رازی بيټ)، سالی ٢٠٠٠ی كۆچي مردوو، و تراويشه ٢٠٠١ی كۆچي .

شیخ مه‌عروف مامۆستای "السري السقطي" بوو، رۆژيک پيی وت: گه‌ر پيويستيتييه‌ك بۆ لای خودا هه‌بوو به من سویند له‌سه‌ر خودا بخۆ (واته بلی): "خودايه به حورمه‌ت و پله و پایه‌ي شیخ مه‌عروفي كه‌رخي له‌لات داوات لی ده‌که‌م ئەو كارهم بۆ بکه‌ي".

هه‌ندی له زانايان له ژيانی كه‌سه‌كه‌دا (كه ده‌كریت به وه‌سیله) كاره‌كه به‌شهرعي ده‌بینن، به‌لام له‌دواي مردنی به‌شهرعي نازانن

گویم له مامۆستا ئەبو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حه‌متی خودای لی بيټ) ده‌یوت: مه‌عروفي كه‌رخي باوك و دايكي نه‌صرانی بوون، مه‌عروفیان راده‌ستی ئەده‌بداده‌ره‌كه‌ي كرد، ئەو كاتێك منداڵ بوو، ئەده‌بداده‌ره‌كه‌ي پيی ده‌وت: خودا یه‌كێكه له‌سیانه‌كه (مه‌به‌ست پيی: الله، و رۆحی قدس، و كوره)، ئەويش ده‌یوت: ئەو تاكوته‌نهایه، رۆژيک مامۆستاكه‌ي زۆر به‌خراپی ليیدا، مه‌عروف هه‌له‌هات، دايك و باوكی ده‌یانوت: خۆزگه بگه‌رپايه‌ته‌وه بۆ لامان له‌سه‌ر هه‌ر ئايینیك بوايه كيشه نه‌بوو ئيمه ده‌چووینه سه‌ر ئايینه‌كه‌ي ئەو.

پاشان له سهر دهستی عهلی کورپی موسا (تیمام رهزا) موسلمان بوو و گهراپیه وه بۆ ماڼ خوځیان.. تهقه‌ی دا له ده‌رگا، وترا: کی له ده‌رگایه؟ وتی: مه‌عرف، وتیان: له‌سه‌ر کام ئابین بۆ لای ئیمه‌ گه‌راپته‌وه؟

وتی: له‌سه‌ر ئابینی حنه‌فی، بۆیه دایک و باوکی موسلمان بوون.

سړی سه‌قه‌تی ده‌لیت: له‌خه‌وندا مه‌عرفی که‌رخیم بیینی وام زانی له‌ژیږ عه‌رشی خودادایه، خودا ده‌یفه‌رموو به‌ فریشته‌کانی: ئه‌م که‌سه کییه؟

ده‌یانوت: تو زاناتری ئه‌ی په‌روه‌ردگار، ئه‌ویش ده‌یفه‌رموو: ئه‌مه مه‌عرفی که‌رخیه، به‌ خو‌شه‌ویستی من مه‌ست بوو، ته‌ن‌ها به‌ گه‌یشتن پیم هۆشده‌کاته‌وه.

شیخ مه‌عرف ده‌لیت: هه‌ندی له‌ هاوه‌لانی داوودی تائی پیمان وتم: هه‌رگیز واز له‌ کردار مه‌هیڼه، چونکه‌ کرداره له‌ رازیوونی مه‌ولا نزیکت ده‌کاته‌وه، وتم: ئه‌و کرداره کامیه؟

وتی: به‌رده‌وامبوون له‌ گوپراپه‌لی خودا و خزمه‌تی موسلمانان و نامۆژگاری کردنیان.

مه‌مه‌دی کورپی حوسه‌ین ده‌لیت: گویم له‌ باوکم بوو ده‌یوت: شیخ مه‌عرفی که‌رخیم له‌دوای مردنی له‌خه‌وندا بیینی و پیم وت: خودا چی له‌گه‌ل کردی؟

وتی: لیمخۆش بوو، وتم: به‌ زوهد و وه‌رعت؟

وتی: نه‌خیر، به‌ قبول کردنی نامۆژگاری ئین سه‌ماک و پابه‌ندبوون به‌ هه‌ژارییه‌وه و خو‌شه‌ویستی هه‌ژاران و نه‌داران.

نامۆژگارییه‌که‌ی ئین سه‌ماک ته‌وه‌یه شیخ مه‌عرف ده‌لیت:

به‌ کوفه‌دا تیپه‌ریم، رو‌یستم بۆ لای پیاویک ناوی ئین سه‌ماک بوو، ئه‌و نامۆژگاری خه‌لکی ده‌کرد، له‌ درپژایی قسه‌کانیدا وتی: هه‌ر که‌س به‌ هه‌موو بوون و ژیانیه‌وه پشتی له‌ خودا کرد خودا به‌ته‌واوی پشتی تیده‌کات، هه‌ر که‌س به‌ دل روو له‌ خودا بکات خودا به‌ به‌زه‌یی خۆی رووی لی ده‌کات و خه‌لکی له‌ هه‌موو روویه‌که‌وه رووی لیده‌که‌ن، هه‌ر که‌س جار جاریک روو له‌ خودا بکات، خوداش هه‌ندی کات به‌زه‌یی پی ده‌کات، قسه‌کانی چوونه‌ ناو دل‌مه‌وه، بۆیه رووم له‌ خودا کرد و هه‌موو ته‌وه‌ی له‌سه‌ری بووم به‌جیمه‌یلا، جگه‌ له‌ خزمه‌ت کردنی گه‌وردم عه‌لی کورپی موسا (تیمام رهزا).

ئەو قسانەى ئىبن سەماكم بۆ گەرەم (ئىمام رەزا) باس كىر ئەوئىش فەرەموى: ئەو بەسە بۆ تۆ وەك ئامۆزگارى گەر بتهوئىت وەرەبىگىرەت.

سەرى سەقەتى دەلئىت: بۆ خۆم گوئىم لە مەعروفى كەرخى بوو ئەو رووداوى كىرپراپەو.

لە نەخۆشى مردنە كەيدا بە مەعروفى كەرخى وئرا: وەسئىتمان بۆ بكە.

وتى: ھەركات مردم ئەم كراسەى لە بەرمداپە بىكەن بە سەدەقە بۆم، چونكە دەمەوئىت بەرووتى دونيا بە جىبەئىلم، وەك چۆن بە رووتى ھاتىنە دونياو.

مەعروفى كەرخى بە پال ئاوبەخشىكدا تىپەرى دەپوت: رەھمەتى خودا لەو كەسەى ئاودەخواتەو، شىخ مەعروف بەرۆزوو بوو (رۆزوى سوننەت)، ئاوكەى لە دەست گرت و خواردىپەو، پىئوترا: ئەى بەرۆزوو نەبووى؟

وتى: با، بەلام رجاى دوعاكەم كىر (واتە بەر رەھمى خودا بكەوم).

۵. سري سقطي

أبو الحسن سري بن المفلس السقطي خالي جونهيد و ماموستاكه‌ی.

قوتابی شیخ معروفي كه‌رخى بوو، له وهرع و نه‌حوالی سوننه‌تی و زانسته‌کانی یه‌کتابه‌رستیدا ناوازه‌ی سه‌رده‌می خو‌ی بوو.

نه‌بو عه‌باسی کورپی مه‌سروق ده‌لیت: هه‌والم پی‌گه‌یشت سړی سه‌قه‌تی له بازاردا بازرگانی ده‌کات، نه‌و یه‌کینک بوو له هاه‌ه‌له‌کانی مه‌عروفي كه‌رخى، روژيک مه‌عروف هات بو لای و مندالیکی بیبابی له‌گه‌ل بوو، پی‌وت: نه‌م منداله پوخته بکه‌وه، سړی سه‌قه‌تی ده‌لیت: پوخته‌م کرده‌وه، مه‌عروف زور پی‌ی دلخوش بوو، وتی: خودا دونیات له‌به‌رچاو بخت و له‌وه‌ی تییکه‌وتووی ناسووده بییت.

"السری" ده‌لیت: له دوکانه‌که هاتمه‌ ده‌روه هیچ شتیك نه‌بوو به نه‌ندازه‌ی دونیا رقم لی‌ی بی‌ت، هه‌موو نه‌وه‌ی من تییدام له به‌ره‌که‌تی مه‌عروفه‌وه‌یه.

جونه‌ید ده‌فه‌رمویت: که‌سم نه‌بینیوه به نه‌ندازه‌ی "السری" به‌ندایه‌تی بکات، ته‌مه‌نی گه‌یشته نه‌وود و هه‌شت سال نه‌مبینی له جیگه‌دا رابکشی‌ت، ته‌نها له نه‌خوشی مردنه‌که‌یدا له جیگه‌دا راکشا.

له "السری" وه‌ده‌گیږنه‌وه وتوویه‌تی: ته‌صه‌وف ناویکه بو سی مانا:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه نووری مه‌عریفه‌ت نووری وهرعی خاموش نه‌کات.

دووه‌م: له شاراهیه‌ک(ناوه‌وه) قسه نه‌کات ناشکرای قورئان و فه‌رمووده هه‌لیده‌وه‌شینه‌وه.

سییه‌م: که‌رامات هه‌لینه‌نی‌ت بو په‌رده لادان له‌سه‌ر حه‌رامکراوه‌کانی خودا.

"السری" سالی ۲۵۷ کۆچی مردووه.

جونه‌ید(ره‌جمه‌تی خودای لی‌ی بی‌ت) ده‌لیت: روژيک "السری" پرسپاری مانای "خوشه‌ویستی" لی‌کردم، وتم: ده‌سته‌یه‌ک ده‌لین: بریتییه له ریکه‌وتن(ته‌بابی له‌گه‌ل

ئەمەر و نەھییەکان، دەستەبە کیش دەلیت: بریتیە لە ئیسار (الإیثار)، دەستەبە کیش دەلین: ئەوە... و ئەوە... "السری" پێستی دەستی خۆی راکێشا، نەهات بە دەستیە، پاشان وتی: بە عیززەتی خودا، گەر بلیی: ئەم پێستە بەھۆی خۆشەویستی خوداوە بەم ئیسکەو و شک بوو ئەوە، راست و توو، پاشان بوو رایە، روخساری وەك مانگی چوار دەگەشایە، لە کاتێکدا "السری" کەسیکی رەنگ ئەسەر بوو.

لە "السری" ەو دەگێرەو و توویەتی: سی سالا لە "إستغفار" دام بو و تنی "الحمد لله" یەك.

وتیان ئەو چۆن بوو؟

وتی: ئاگریك لە بەغداد کەوتەو، پیاویك بەرەو رووم هات و وتی: دوکانەکی تۆ نەسووتاو، منیش وتم: الحمد لله، سی سالا من پەشیمانم لەو قسەبە، چونکە خیریکم بو خۆم ویست لەوێ بەسەر موسلماناندا هاتبوو.

ئەبویە کر حەربی دەلیت: گویم لە "السری" بوو ئەو قسەبە دەکرد.

لە "السری" ەو دەگێرەو و توویەتی: لە رۆژێکدا چەندین جار (لە ئاویەدا) تەماشای لوتم دەکەم بزانم رەش نەبوو، ئەوەش وەك ترسان لە خودا بەھۆی کەمتەر خەمیە کائەو نەبادا وینەم بشیوینیت.

جۆنەید دەلیت: گویم لە "السری" بوو دەیوت: رێگەبەکی کورت دەزانم راستەوخۆ مروۆ بە بەهەشت دەگەییەت، وتم: ئەو رێگەبە کامەبە؟

وتی: هیچ شتیك داوا لە هیچ کەس مەکە، شتیك لە لا نەمیینتەو لێی ببەخشی بە خەلکی.

دیسان جۆنەید دەلیت: گویم لە "السری" بوو دەیوت: حەز دەکەم لە شوینیکی تر برم جگە لە بەغداد، پێتوترا: بۆچی؟

وتی: دەترسم قەبرە کە نەمگرتتە خۆ و رسوا و شەرمەزار بێم.

هەر و هە جۆنەید دەلیت: گویم لە "السری" بوو دەیوت: خودایە چەندە سزام دەدەئ سزام بە، بەلام بە زەلیلی حیجاب (پەردەئ نیوان بەندە و خودا) سزام مەدە.

ههروهها جونه يد دهلیت: روژتیک چووم بو لای "السري السقطي" بینیم دهگری،
وتم: بو دهگریت؟

وتی: دوینی کچه مندالّه کهم هات بو لام و وتی: باوکه، ئەم شه و گهرمه، ئەم کوپه
ئاوه بهو جیگه دا ههلواسه، پاشان چاوم زۆری بو هینام و خهوم لیکهوت، بینیم
ئافرهتیک که جوانترین روخساری ههبوو له ئاسمانهوه دابهزی، وتم: تو هی کییت؟
وتی: هی ئەو کهسهم ئاوی ساردی کوپه ناخواتهوه، بۆیه کوپه کهم هینا و کیشام به
زهویدا و شکاندم.

جونه يد دهلیت: پارچه کانی کوپه کهم بینى نه کۆی ده کردنهوه و نه بهرزی ده کردنهوه
تا کهوتنه ژیر خاک و خۆلهوه.

۶. بيشرى حافى

أبو نصر بشر بن الحارث الحافى، خەلكى مەرۈە و لە بەغداد نىشەجى بوۈە و ھەر لەۋىش مردوۈە، خوشكەزى عەلى كورى خەشرەمە، سالى ۲۲۷ى كۆچى مردوۈە، كەسىكى شانوشكۆ مەزن بوۈ.

ھۆى تەۋبە كەردنە كەى: بە رىگەيە كدا دەرۋىشت پارچە كاغەزىكى بىنى ناۋى خوداى لەسەر نووسرا بوۈ، خەلكى پىيان پىادەنا، كاغەزە كەى ھەلگرتەۋە و بە درھەمىك-كە زۆرى پىۋىست بوۈ- بۆنىكى پى كرى و كاغەزە كەى پى بۆنخۆش كەرد و لە كونى دىۋارىكدا ھەلگرت، لە خەۋندا بىنى كەسىك پى و ت: ئەى بىشر تۆ ناۋە كەى منت بۆنخۆش كەرد منىش لە دونىا و دۋارۋژدا ناۋى تۆ پاك و بۆنخۆش كەم.

مامۇستا ئەبو عەلى دەفاق (رەھمەتى خوداى لى بىت) دەلىت: بىشر بە پال كۆمەلىك خەلكدا تىپەرى، وتيان: ئەم پىاۋە ھەموو شەۋ بەئاگايە و ناخەۋىت، سى رۆژ جارىك رۆژوۈ دەشكىنىت، بىشر دەستى بە گريان كەرد، لەو بارەۋە پرسىارىيان لى كەرد، وتى: بىرم نايە شەۋىك بە تەۋاۋى بەئاگا بوۈم، رۆژىكىش بەرۋژوۈ نەبوۈم شەۋە كەى نەيشكىنم، بەلام خودا زىاتر لەۋەى بەندە ئەنجامى دەدات دەپخاتە دلى خەلكىيەۋە، ئەۋەش ۋەك لوتف و بەخشندەيىك بەرانبەرم، پاشان سەرەتاي تەۋبە كەردنى خۆى باس كەرد بەو جۆرەى ئامازەمان پىدا.

بىشر حافى دەلىت: لە خەۋندا پىغەمبەرم (ﷺ) بىنى، پىى فەرموۈم: ئەى بىشر، دەزانى بۆچى خودا لە نىۋان ھاۋەلاندا (ھاۋەلانى بىشر) تۆى بەرز كەردەۋە، وتم: نەخىر، ئەى پىغەمبەرى خودا، فەرموۈى: بەھۆى شوينكەوتنت بۆ سوننەتە كانى من و خزمەت كەردنى صالحان و ئامۆزگاريت بۆ براكانت و خۆشەۋىستىت بۆ ھاۋەلانى من و ئەھلۋبەيتى من، ئەۋە ئەۋەيە تۆى گەياندۆتە پلە و پاىيە ئەبار.

"بلال الخواص" دەلىت: لە ساراي سىنادا بوۈم، پىاۋىكم بىنى لە گەلم دەرۋىشت، زۆرم لا سەير بوۈ، پاشان ئىلھامم بۆ ھات ئەۋ پىاۋە "خضر" (سەلامى خوداى لى

بیټ)، وتم: به حهقی حهق سویندت دهدهم تو کیټ؟ وتی: برای تو "خضر"، وتم: دهمهوی لیت بیرسم، وتی: بیرسه، وتم: چی دهلیی دهربارهی شافیعی (رهحهتهی خودای لی بیټ)، وتی: یه کیټکه له کۆله که کان. وتم: چی دهلیت دهربارهی نهحهدهی کوری حهنبهل (خوا لیی رازی بیټ)؟ وتی: پیاوټکی صدیقه.

وتم: چی دهلیی دهربارهی بیشری حافی؟

وتی: دواى ئه و که سټکی نمونهی ئه و دروست نایټته وه.

ئه بو عهلی دهقاق (رهحهتهی خودای لی بیټ) دهلیت: بیشری حافی هات بو مالی "المعافی بن عمران"، و تهقهی دا له دهرگا، وترا: کیټه؟ وتی: بیشری حافی، کچۆله یه که له ژوروره وه وتی: گهر نهعلیکت به دوو دانق (دانقیك شهش یه کی درهه میټکه) بکریبایه ئه و ناوی "حافی-پیټه تی" ت لی ده کرایه وه.

ئه بو عهبدو لای کوری جه لا دهلیت: "ذا النون" م بینی گوزاره و دهربرینی هه بوو، سه هلم بینی ئامازهی هه بوو، بیشری حافیم بینی خاوه نی و رع بوو.

پیټوترا مه یلت به لای کامیاندا یه؟ وتی: بیشری حافی مامۆستامانه.

وتراوه: چه ندین سال حهزی به پاقله بوو، به لآم نه یخوارد، له دواى مردنی له خه وندا بینرا و پیټوترا: خودا چی له گه ل کردی؟

وتی: لیټمخۆش بوو، فه رمووی: بخۆ، ئه ی ئه و که سه ی خۆت ده گرته وه له خواردن، بخۆره وه ئه ی ئه و که سه ی خۆت ده گرته وه له خواردنه وه.

بیشری حافی دهلیت: چل ساله حهزم له برژاوه نرخټکی پاك (پاره یه پاك) م بو کرینی به دهسته نه هاتوه.

ههروه ها دهلیت: حه لآلی روت ده گمه نه.

له خه وندا بیشر بینرا و پیټوترا: خودا چی له گه ل کردی؟ وتی: لیټمخۆش بوو و نیوه ی به هه شتی بو ئاوه لا کردم و پیی فه رمووم: ئه ی بیشر، گهر له سه ر پشکو سوژده م بو ببه ی شوکری ئه و خۆشه ویستییه ت نه کردوه له دلئ خه لکیدا به رانبهر به تو دامناوه. ههروه ها دهلیت: پیاوټک پیټمخۆش بیټ خه لکی بیناسن تامی شیرینی دوارپۆژی نه کردوه.

۷. حارس موحاسی

أبو عبدالله الحارث بن أسد المحاسبي، له سهردهمی خۆیدا له پرووی زانست و وەر ع و مامه له و حاله وه هاوشیوهی نه بووه.

به ئەسل خەلکی شاری به صهریه، سالی ۲۴۳ی کۆچی له بهغداد کۆچی دوایی کردووه. و تراوه له باوکییه وه ههفتا ههزار درهه می بۆ به جیما، هیچی وهرنه گرت، و تراوه: چونکه باوکی له قهدهرییه کان بوو، بۆیه به وهرعی دهبینی هیچ له میراته کهی وهرنه گریت، دهلیت: له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) ریوایهت کراوه: ((ئه هلی دوو میللهت (دوو تاین) میرات له یه کتری نابهن)

مهمه دی کورپی مهسروق دهلیت: حاریسی کورپی ئەسه دی موحاسبی مرد ناتاج بوو به درهه میک، له کاتی کدا له باوکییه وه مال و سامان و زهوی و زاری بۆ به جیما بوو و هیچی وهرنه گرت.

ماموستا ئەبو عه لی دهقاق دهلیت: حاریسی موحاسبی کاتیک دهستی بۆ خواردنی ک درێژ ده کرد گهر شوبهه ی تیدابوایه ره گیک له په نجهیدا لییده دا و ریگری ده کرد له خواردنی. عه بدولای کورپی خه فیف دهلیت: پینج له گه وره کانمان بکه ن به پیشه وای خۆتان و ئەوانیتر رادهستی حالی خۆیان بکه ن:

حاریسی کورپی ئەسه دی موحاسیبه ی و جونهیدی کورپی مهمه د، و ئەبو مهمه دی روهم و ئەبو عه باسی کورپی عه تا و عه مری کورپی عوسمانی مه کی، چونکه زانست و حه قیقه تیان له خۆیاندا کۆ کرد بووه وه.

حاریسی موحاسیبه ی دهلیت: ههر کهس ناوه وه ی به چاودیری و ئیخلاص بیته راسته خودا دره وه ی به تیکۆشان و شوینکه وتنی سونهت ده رازینیته وه.

جونه ید دهلیت: حاریسی موحاسیبه ی به لامدا تیپه ری ئەسه ری برسیتیم به روخسارییه وه بینی، بۆیه وتم: مامه گیان وهره ژووره وه و شتیک له لامان بخۆ؟

وتى: باشه، هاته ژورره و داواى شتيك له خانه واده كه م كرد تاكو پيشكهشى بكم، له مالمان خواردنيك هه بوو كه له ئهانگى ژنگواستنه وه وه هاتبوو، هينايان و پيشكشان كرد، پاروويه كى خسته ناو ده مى و زور له ده ميدها هاتوچوى پى كرد، پاشان ههستا و روشت له چاليك تفي كرده وه و روشت.

پاش ماويهك بينمه وه و له و بارهيه وه پرسيارم ليكرد، ئه ويش وتى:

من برسيم بوو، ويستم به و خواردهم له لات دلت خوش بكم، به لام له نيوان من و خودادا نيشانهيهك ههيه تاكو پاروويهك نه خوم شوبهه ي تيدا بيت، بويه نه متوانى قووتى بدهم، ئه و خواردهت له كوى هينا بوو؟

وتم: له ماليكى نزيكمانه وه كه زه ماوهنديان هه بوو بومان هاتبوو، پاشان وتم: ئه مپرو ديه ژورره وه؟

وتى: به لي، پارچهيه نانى وشكم پيدا كه هى خومان بوو، ئه ويش خواردى و وتى: گه شتيكت به هه ژاريك به خشى نمونه ي ئه مه ي پى بده.

۸. داودی طائی

أبو سلیمان داود بن نصیر الطائی، که سیکی خاوهن شانوشکو بوو، یوسفی کوری
تسبات دهلیت: داودی تائی بیست دیناری به میرات بو به جیما له بیست سالدا خواردی.
ماموستا نه بو عهلی دهقاق (ره همه تی خودای لی بیست) دهلیت: هوی زوهدی
داودی تائی: رژیك به به غدادا تیده په ری، خه لکیکی زوری بینی که "داود" یان پال
دهنا و له به ردهم خویان لایان ددها تا کو بگهن به "همید الطوسی"، داود لای کرده وه و
حه میدی بینی و به خوی وت: ثوف له دونیایه ک، حه مید تیایدا پیش من بکه ویت.
بویه له ماله که ی خویدا گوشه نشین بوو و چوه ناو تیکوشان و عیباده ته وه.
له به غدا له هندی خه لکی هه ژارم بیست دهیانوت: هوی زوهده که ی بو شه وه
ده گپیتته وه، گوی له مردو ولاوینیک بوو دهیوت:
بأي خديك تبدي البلى وأي عينك إذا سالا (له سهه کام رومهت رزین دهست
پیده کات و کامه چاوت کاتیک فرمیسک ده ریژن)
وتراویشه: هوی زوهده که ی شه وه بوو له لای شه بو حه نیفه (خوا لیتی رازی بیست)
داده نیشت، رژیك شه بو حه نیفه پییوت: نه ی باوکی سوله یان نامراز (زانست) نیمه
توندوتولمان کردوه، داود وتی: نه ی چی ماوه ته وه؟ شه بو حه نیفه وتی: کاری کردنی.
داود ده لی: نه فسم بو گوشه گیری له گه لم کببه کیی ده کرد، بویه به نه فسی خوم وت:
له گه لیان دابنیشه و قسه له هیچ شتیک مه که.
دهلیت: یه ک سال له گه لیان دانیستم قسه م له سهه هیچ بابه تیک نه کرد، هندی بابهت
به سه رمد تیده په ری من به قه دهر تینوویه ک بو ئاوی سارد حه زم له قسه کردن بوو
به لام قسه م له سهه نه ده کرد. پاشان کاره که ی به وه گه یشت که پییگه یشت.
هه روه ها و تراوه داود لای "جنید الحجام" که له شاخی گرت، و دیناریکی دا به
که له شاخگره که، پییوترا: شه کاره ئیسرافه، شه ویش وتی: عیبادهت بو که سیک نییه
جوامیری و پیاوته لی نه وه شیتته وه.

شەوان ھەلەستا و دەیوت: خودایە پەژارە بۆ تۆ ھەموو پەژارە ی دنیای
پەكخستوو و ناھیت لہ ناو جیگەدا رابکشیم.

كەنیزە كەكە ی بە داودی دەوت: ھەزرت لہ نان نییە؟

لە وەلامدا دەیوت: لہ نیوان جوینی نانیک و خواردنی پەلكە نانی تریتكراو
خویندەوہ ی پەنجایەت ھەیە (واتە جوینی نانە كە كاتی زۆر دەبات و تریتە كە
خواردنی ئاسانە).

كاتیک داود كۆچیدوایی كرد ھەندی لہ چاكان لہ خەوندا بینیان ھەلەھا، پیمان
وت: چیتە؟

وتی: ئیستا لہ بەندیخانە رزگارم بوو.

پیاوھە كە لہ خەو بەئاگا ھا و گوئی لہ ھاوار و گریان ی خەلكی بوو و دەیانوت:
داود مردووہ.

پیاویك پیوت: وەسیتەم بۆ بكە، وتی: سەربازەكانی مردن چاوەروانی تۆن.
ھەندیك كەس چوونە ژوورەوہ بۆ لای، جەوئەدیە ئاویان بین ی خووری لی كەوتبوو،
وتیان: بۆ نەییەنە بەر ئەو سیبەرە؟

وتی: كاتیک دامنا خۆرەتاو نەبوو، من شەرم دەكەم خودا لہ كارێكدا بمینیت بەشی
نەفسی خۆمی تیدا بیت.

كەسیك چووہ ژوورەوہ بۆ لای: زۆر سەرنجی داودی دا، ئەویش پیوت: دەزانی
پیاوانی ئەم رینگەییە زیادە سەرنجدانیان لا پەسەند نەبوو وەك چۆن زیادە قسە كردنیان لا
پەسەند نەبوو؟

ئەبو رەببەعی وایستی دەلیت: وتم بە داودی تائی وەسیتەم بۆ بكە.

ئەویش وتی: لہ دنیا بەرۆژوو بە و رۆژوو شكاندنت با مردن بیت، لہ خەلكی ھەلبی
وەك چۆن لہ درندە ھەلەیت.

۹. شەقىقى بەلخى

أبو علي شقيق بن إبراهيم البلخي، له گهوره پياوانى خوراسان بوو، قسهى تاييه تى له سهر ته وه كول هه يه، ماموستاى "حاتم الأصم" بووه.

وتراوه هوى ته وبه كهى: كورى پياويكى ده لئه مهند بوو، بو كارى بازرگانى روى له زهوى توركان كرد، ئەو هيشتا تازه لاويك بوو، چووه بتخانه يهك، لهوى زهيه وانى بتخانه كهى بينى، سهر و ريشى تاشى بوو و پو شاكىكى سوورى له بهر كردبوو، شه قيق وتى به زهيه وانه كه: تو خالقىكى زيندووت هه يه، زانا و به توانايه و بيپه رسته .. ئەم بتانه مه پهرسته كه زيان و قازانج ناگه يه نن.

ئەويش وتى: گهر بهو جوړه يه كه و ابوو خودا ده توانيت له ولا تى خو ت رزيت بدات ئيتر بوچى خو ت ماندوو ده كهى و بو بازرگانى روت ليره كردوو؟

شه قيق لهو قسه يه وه به تاگا هات و ريگه ي زوهدى گرته بهر.

وتراويشه هوى زوهده كهى: به نديه كى بينى له سالىكى گرانيدا يارى ده كرد و خو شى دهرده برى و خه لكيش گرنگيان پيده دا و سه رنجيان ددا، شه قيق وتى: ئەم هه موو چالاكييه چيه له تودا؟ نايينى خه لكى تووشى سياسالى و گرانى بوون؟

به نده كه وتى: جا من چيمه له وه، ديهك مولكى گه و ره كهى منه و هه ر كات بانه وي ت روى لى ده كه ين و هه ر شتيكان پيوست بيت لهوى ده ستمان ده كه وي ت، شه قيق بهم قسه به تاگا هات و هوشى كرده وه، گهر گه و ره ي ئەو به نديه ديه كى به ده ست بيت و كه سيكى دروستكراوى هه ژاريش بيت، پاشان ئەو بوخوى خاوه نى روزى خوى نييه، ئيتر چون ده بيت موسلمان خه مى روزييه كهى دايبگره تته وه له كاتي كدا گه و ره كهى كه خودايه روزيده رى راسته قينه يه؟!

ئه حمه دى كورى محمده دى بوخارى ده لى ت: "حاتم الأصم" وتى: شه قيق پياويكى ده لئه مهند بوو، كارى هه رزانه (گه نجانه) ي ته نجام ددا و تيكه ل به گه نجان ده بوو، لهو

کاته‌دا عه‌لی کورپی عیسای کورپی ماهان ته‌میری به‌لخ بوو، زۆر سه‌گی راوی خو‌شده‌ویست، یه‌کیک له‌ سه‌گه‌کانی بزر کرد، هه‌والیان به‌ ته‌میر دا لای پیاویکه، پیاوه‌که له‌ په‌نای شه‌قیقدا ده‌ژیا، ته‌میر ناردی به‌دوای پیاوه‌که‌دا و ته‌ویش له‌ ترسان هه‌له‌هات و خو‌ی خسته‌مال شه‌قیق و په‌نای پینگرت، شه‌قیق چوو بو‌لای ته‌میر و وتی: واز له‌و پیاوه‌به‌ینه سه‌گه‌که‌ت لای منه و پاش سی‌رۆژی تر بو‌ت ده‌گیرمه‌وه، ته‌وانیش ده‌ستیان له‌ پیاوه‌که هه‌لگرت، شه‌قیق رۆیشت به‌لای به‌لینه‌که‌ی خو‌یه‌وه، کاتی‌ک رۆژی سی‌یه‌م هات یه‌کیک له‌ دۆسته‌کانی شه‌قیق که به‌ سه‌فه‌ریک شاری به‌لخی به‌جیه‌ینا‌بوو له‌سه‌ر ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ سه‌فه‌ر سه‌گی‌ک ده‌بینیت ملوانکه‌ی له‌ ملدایه، سه‌گه‌که ده‌گری‌ت و ده‌لێت ده‌یبه‌م و هه‌دی‌ه‌ی شه‌قیقی ده‌که‌م، چونکه‌ ته‌و کاری راوکردنی پینخۆشه، سه‌گه‌که‌ی بو‌هینا، شه‌قیق بی‌نی سه‌گه‌که‌ی ته‌میره، زۆر به‌وه دلخۆش بوو، سه‌گه‌که‌ی برد و راده‌ستی ته‌میری کرده‌وه و له‌و ده‌سته‌به‌رکردنه‌ رزگاری بوو، له‌و رووداوه‌وه خودا ناگه‌ی پینبه‌خشی، و ته‌وبه‌ی کرد و بو‌لای خودا گه‌رایه‌وه و ریگه‌ی زوه‌دی گرتبه‌ر.

"حاتم الأصبم" ده‌گیریتیه‌وه و ده‌لێت: له‌گه‌ل شه‌قیق له‌ سوپایه‌که‌دا دژ به‌ تورکان ده‌جنگه‌نگین، ته‌و رۆژه‌ رۆژی‌ک بوو سه‌ری تیدا‌په‌ری و تیر و رمه‌کانی تیدا‌ ده‌باری، و شمشیر گه‌ردنی ده‌په‌راند، شه‌قیق پینی وتم: ته‌ی حاتم، ته‌مپۆ خو‌ت چۆن ده‌بینی؟ ئایا وه‌ک شه‌وی زاوایی لات خو‌ش و شیرینه؟

وتم: نه، سویند به‌ خودا، وتی: به‌لام سویند به‌ خودا من ته‌مپۆ لام هه‌روه‌ک ته‌و شه‌وه‌ خو‌ش و شیرینه، حاتم ده‌لی: پاشان شه‌قیق قه‌لغانه‌که‌ی نایه‌ ژیر سه‌ری و له‌ نیوان دوو سوپاکه‌دا خه‌وی لیکه‌وت تا گویم له‌ پرخه‌کردنی بوو.

شه‌قیق ده‌لی: گه‌ر ده‌ته‌وی پیاویک بناسیت، ته‌ماشای ته‌وه‌ بکه‌ خودا به‌لینی له‌سه‌ر داوه‌ و ته‌وه‌ی خه‌لکی به‌لینیان له‌سه‌ر داوه‌.

هه‌روه‌ها ده‌لێت: ته‌قوای پیاویک له‌ سی‌ شتدا ده‌رده‌که‌وی‌ت: وه‌رگرتن و پیننه‌دان و قسه‌کردنی.

۱۰. ئەبۇ يەزىدى بوستامى

أبو يزيد طيفور بن عيسى البسطامي، باپىرى پىياوئىكى مەجووسى بو، پاشان
موسلمان بو.

سى برابون: ئادەم و تەيفوور و عەلى، ھەر سىكىيان زاھىد و عابىد بون.

وتراوه: ۲۶۱ى كۆچى مردووه، وتراويشە: ۲۳۴ى كۆچى مردووه.

ھەسەنى كورى عەلى دەلىت: پىسىار لە ئەبو يەزىد كرا: بە چى ئەم مەعرفەت
بەدەستەھىنا؟

وتى: بە سىكىكى برسى و لاشەيەكى بى پۆشاك.

ئەبو يەزىد دەلىت: سى سال خەرىكى مۇجاھەدە بووم، ھىچ شتىكىم نەبىنىيەوہ لە
زانست (شەرىعەت) و شوئىنكەوتنى زانست سەخت و دژوارتر بىت، گەر جىاوازى
زانايان نەبوايە دەمامەوہ (واتە لەناو مۇجاھەدە دەمامەوہ)، جىاوازى زانايان رەھمەتە،
تەنھا لە يەكلا بونەوہى يەكتاپەرستىدا نەبىت.

وتراوه: ئەبو يەزىد لە دونيا دەرئەچوو تا ھەموو قورئانى بە دل لەبەر كىرد.

پىياوئىك دەلىت: ئەبو يەزىد پىسى و تم: ھەستە با بچىن بۆ لای ئەو پىياوہى
ويلايەتى (وہ لىبوونى) خۆى راگەياندووه، كەسەكە پىياوئىكى بەناوبانگى زاھىد بو
خەلكى روويان لى دەكرد، ھەستايىن و چووين بۆ لای، كاتىك لە مائەوہ دەرچووين و
روومان لە مزگەوت كىرد ئەو پىياوہ مان بىنى روو بە قىبلە لاقەكانى راكىشا بو، ئەبو
يەزىد پىياوہ كەى بە جىھىلا و پىشتى تىكرد و سەلامى لى نەكرد و وتى: ئەو پىياوہ گەر
خۆى بە ئەدەبىك لە ئەدەبەكانى پىغەمبەر (ﷺ) نەپازاندىتەوہ لە كوى ئەوہى
بانگەشەى بۆ دەكات جىيى متمانەيە!؟

ئەبو يەزىد دەلىت: خەرىك بو داوا لە خودا بكم خەمى دووشتم لە كۆل بكاتەوہ:
خواردن و ئافرەت، پاشان بە خۆم وت: ئايا دروستە شتىك لە خودا داوا بكم

پیغمبر (ﷺ) داوای له خودا نه کرد بیّت؟ بۆیه داوام لیّ نه کرد، پاشان خودا (ﷻ) حه‌زی ئافره‌تی تیدا نه هیلام، تا وام لیّهاتووّه ئافره‌تیک رووم لیّ بکات یان دیواریک گوئی پیّ ناده‌م.

حه‌سه‌نی کورپی عه‌لی ده‌لی: گویم له مامم بوو ده‌یوت: باوکم بۆی گێرامه‌وه و ده‌یوت: پرسیارم له ئه‌بو یه‌زید کرد ده‌رباره‌ی سه‌ره‌تاکانی و گرتنه‌به‌ری ریگه‌ی زوه‌د، ئه‌ویش وتی: زوه‌د مه‌نزیه‌ نییه، وتم: بۆچی؟

وتی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی من سیّ رۆژ له زوه‌ددا بووم.. کاتیک پیمنایه رۆژی چواره‌م لیی هاتمه‌ ده‌روه: رۆژی یه‌که‌م: زوه‌دم کرد له دونیا و ئه‌وه‌ی له دونیادایه، رۆژی دووه‌م: زوه‌دم کرد له دوا‌رۆژ و ئه‌وه‌ی تییدایه، رۆژی سییه‌م: زوه‌دم کرد له هه‌موو شتییک جگه‌ له خودا، کاتیک پیمنایه رۆژی چواره‌م بو مابوویه‌وه، تیگه‌یشتم و گویم لیّ بوو ده‌نگیک ده‌یوت: ئه‌ی ئه‌با یه‌زید له گه‌لمان به‌رگه‌ ناگریت، وتم: هه‌ر ئه‌وه‌م ده‌ویت، گویم لیّ بوو که‌سیک ده‌یوت: بینیته‌وه، بینیته‌وه.

وترا به ئه‌بو یه‌زید: چه‌نده له پیناوی خودادا نازارت چه‌شتووّه؟ وتی: وه‌سف نا‌کریت. وترا: ئاسانه‌ترین شتییک نه‌فست رووبه‌رووی بووبیته‌وه؟ وتی: ئه‌مه‌یان باشه، بانگی نه‌فسی خۆم کرد بۆ گوێرا‌یه‌لی وه‌لامی نه‌دامه‌وه، بۆیه سالییک ئاوم لیّ قه‌ده‌غه کرد. ئه‌بو یه‌زید ده‌لیت: بۆ سی سالّ ده‌چیت من نوێژ ده‌که‌م و سه‌یر کردنم بۆ نه‌فسی خۆم وه‌ک سه‌یر کردنی که‌سیکی مه‌جووسی وایه ده‌یه‌ویت حه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی کۆتا پیّ به‌ییت.

ئه‌بو یه‌زید ده‌لیت: گه‌ر پیاویکتان بینی ئه‌وه‌نده که‌راماتی هه‌بوو تا به هه‌وادا به‌رز ده‌بوویه‌وه و تیده‌په‌ری به‌و که‌سه فریو مه‌خۆن تا ده‌زانن حال و باری چۆنه له ئه‌م‌ر و نه‌هی و پارێزگاری له سنوره‌کان و جیبه‌جی‌کردنی شه‌ریعه‌تدا.

ده‌گێر‌نه‌وه شه‌ویک ئه‌بو یه‌زید ده‌چیته سه‌نگه‌ره‌کانی جیهاده‌وه تا‌کو یادی خودا بکات له‌و سنوره‌انه‌وه، هه‌تا به‌یانی به‌بیّ یادکردن مایه‌وه، له‌و باره‌وه پرسیا‌ری لی‌کرا، وتی: قسه‌یه‌کی کاتی مندالییم هاته‌وه یاد که به زما‌ندا گوزه‌ری کرد، بۆیه نه‌مویست یادی خودا به‌سه‌ر ئه‌و زمانه‌دا (داوای ئه‌و وشه‌یه) جاری بییت.

۱۱. سههلی توسته ری

أبو محمد سهل بن عبدالله التستري، يه كيٲكه له ئيماماني ئەم دەسته يه، له سهرده مي خۆيدا له مامه له و وه رعدا نمونه ي نه بووه.

خاوه ني كه رامات بووه، ئەو سائه ي رۆيشت بۆ حه ج به "ذا النون" ي ميسري گه يشتووه.

وهك وتراوه: (۲۸۳ ك) كۆچي دوايي كردووه، وتراويشه (۲۷۳ ك) كۆچي دوايي كردووه.

سههل ده لئيت: مندا لئكي سي سالان بووم، شه وان هه لده ستام بۆ شه وه ي ته ماشاي خالم بكه م (محمد بن سوار)، ئەو شه وان هه لده ستا، هه ندي جار پيي ده وتم: سههل برۆ بنو، دل م پي ته وه سه رقاله.

عه مري كوري واصل ي به صري ده لئيت: سههل ده يوت: رۆژتيك خالم پيي وتم: ئايا يادي ته و خودايه ناكه ي كه دروستي كردووي؟

وتم: چۆن يادي خودا بكه م؟ وتي: كاتيٲك ده چييه ناو جيٲگه ي نوستن به دل - به بي شه وه ي زمانت بچو لئيني - سي جار بلئ: خودا له گه ل منه، خودا ته ماشام ده كات، خودا له سه رم شاهي ده.

ئه وه م سي شه و ته نجامدا و پاشان خالم ئاگادار كرد، پيي وتم: هه موو شه ويك هه وت جار شه وه بلئ، شه وه م وت و خالم ئاگادار كردووه، وتي: هه موو شه ويك يازده جار، شه وه م ته نجامدا و شيريني ته و ياده له دلما سه ريه له دا.

پاش شه وه ي ساليٲك تيٲه ري خالم پيي وتم: شه وه ي فيرم كردي بي پاريزه و به رده وام به له سه ري تا ده چييه ناو گوڤر، چونكه شه و ياده له دونيا و دوا رۆژدا سوودت پي ده گه يه نيٲ.

چه ندين ساله له سه ر شه و ياده م هه ست به شيريني به كه ي ده كه م له ناخ و په نه انما.

پاشان خالم رۆژنيك پيى وتم: ئەي سەھل، ھەر كەس خوداي لە گەل بىت و تەماشاي بكات و شاھيد بىت لەسەرى ئايا لە خودا ياخى دەبىت؟ ئاگات لە گوناھ و ياخييون بىت.

سەھل دەليت: من تەنھايى و گۆشەگيرىم ھەلبەزارد بوو، بەلام ناردميان بۆ قورئان خویندن، منيش وتم: دەترسم ئەم حال و لىپرانەم نەمىنيت، بۆيە لەسەر مامۆستاكە بە مەرجيان گرت تاويك بچمە لاي و قورئان فير بىم و پاشان بگەریمەوھ بۆ مالمەوھ.

رۆيشتم بۆ خویندنى قورئان و ھەموو قورئانم لەبەر كرد لەو كاتەدا شەش سال يان ھەوت سال تەمەنم بوو، ھەموو رۆژەكان بەرۆژوو بووم، خواردنم نانى جۆ بوو، تا تەمەنم گەيشتە دوازە سالن، بابەتيك بۆ ھاتە پيش كە ئەو كات تەمەنم گەيشتەبووھ سىازدە سال، داوام لە خانەوادەكەم كرد بمنيڤ بۆ بەصرە تا پرسىياري ئەو بابەتە بكەم، ھاتم بۆ بەصرە و پرسىياري زانايانم كرد، ھىچ كاميان چارەسەرى پرسىيارەكەى منيان لەلا نەبوو!!

لە بەصرە بەرەو عەبادان بەرپيکەوتم و رۆيشتم بۆ لاي پياويك ناوى: "أبي حبيب حمزة بن عبدالله العباداني" بوو، پرسىيارەكەم لى كرد و وەلامى دامەوھ، ماوھيەك لەلای مامەوھ و سوودم لە قسەكانى بينى و بە ئەدەبى جوانى خۆم رازاندەوھ، پاشان گەرمامەوھ بۆ "تستەر"، كارم دەكرد بۆ ئەوھى چەند درھەميك پەيدا بكەم و مەنيك جۆم پى دەكړى و دەمھارى و دەيانكرده نان بەبى خوى و پيخۆر و تەنھا پارشيوم پى دەكردهوھ، واتە پارشيوان رۆژووم پى دەشكاند، بۆيە درھەميك بەشى ساليكى دەكردم.

پاشان برپيارم دا سى رۆژ بەرۆژوو بم و شەوى چوارەم ژەميك خواردن بخۆم، پاشان پينج رۆژ، پاشان ھەوت رۆژ، پاشان بيست و پينج رۆژ، لەسەر ئەو بارە بيست سال مامەوھ، پاشان چەندين سال بەسەر زەويدا دەستم بەگەران كرد، پاشان گەرمامەوھ بۆ "تستەر" و ھەموو شەوھەكەى بەئاگا دەبووم(واتە شەوھەكەى بە نوڤت و يادى خودا زيندوو دەكردهوھ)

سەھل دەليت: ھەر كاريك بەبى شوينكەوتنى پيغەمبەر(ﷺ) بەندە ئەنجامى بدات گوپرايەلى بىت يان ياخييون ئەوھ برىتييە لە ھەزى نەفس، ھەر كاريك كەسەكە بە شوينكەوتنى پيغەمبەر(ﷺ) ئەنجامى بدات برىتييە لە سزا بۆ سەر نەفس.

۱۲. ئەبو سولەيمان دارانى

أبو سليمان عبدالرحمن بن عطية الداراني، "داران" گوندیکه له گونده کانی دیمه شق، ئەبو سولەیمان سالی ۲۱۵ك کۆچی دوايي کردوه.

"أحمد بن أبي الحواري" ده لیت: گویم له ئەبو سولەیمان بوو دهیوت: هەر کەس له رۆژه کەیدا باش ئەنجام بدات شهوه کەمی پاداشت دەریتتهوه، هەر کەسیش له شهوه کەیدا باش ئەنجام بدات رۆژه کەمی پاداشت دەریتتهوه، هەر کەس له وازهینان له هەزیک دەستبەردار ببیت خودا ئەو هەزە له دلێ دەرده کات، خودا به خشنده تره له وهی دلێک نازار بدات به هەزیک له پیناوی ئەودا وازی لی هینراوه.

ههروهها ده لیت: گەر دنیا له دلێکدا نیشته جی بوو دوا رۆژ کۆچ و باری لی ده کات.

جونه يد ده لیت: ئەبو سولەیمان ده لیت: هەندى جار چەندین رۆژ حکمه تیک له حکمه تی ئەم دەستەیه (ئەهلی زوهد) ده کهوێته ناو دلّمه وه، به لام لی قبوول ناکەم به دوو شاهیدی راسته وه نه بیت: قورئان و فهرمووده.

ههروهها ده لیت: باشتین کار و کرده وه سه رپیچییه له ئاره زوی ده روون.

ههروهها ده لیت: بۆ هه موو شتیك نیشانه هه یه، نیشانه ی قبوول نه بوونی کار و کرده وه کان وازهینانه له گریان.

ههروهها ده لیت: هه موو شتیك ژهنگی تاییهت به خوئی هه یه، ژهنگی نووری دل پرکردنی سکه له خواردن.

ههروهها ده لیت: هه ر شتیك له خودا خه ریکت بکات له خانه واده و مال و سامان و مندال ئەوا له سه ر تو شوومییه.

ههروهها ده لیت: شه ویکی سارد له میحرابدا بووم، سه رماکه نیگه رانی کردم، یه کیک له ده سه کاتم له سه رمادا شارییه وه و ئەویتیایم بهرز کردبووه وه و دوعام

دەکرد، چاوەکانم زال بوون بەسەرما و گویم لە دەنگێک بوو دەیوت: ئەم ئەبو سولەیمان ئەو دەستەم بە دەرهو بە دەرهو بوو بەشیکمان تیدا دانا، گەر ئەو ویتیش بە دەرهو بوایە بەشی خۆیمان تیدەکرد، بۆیە سویندم خوارد لەسەر خۆم هەمیشە لە دوعاکاندا هەردوو دەستم بەرزبکەمەوه، دنیا سەرما بیت یان گەرما.

هەروەها دەلیت: لەو ویردەم بپارم دابوو بیخوینم خەوم لی کەوت، لە خەوندا ئافرەتێکی خۆریم بینی پێی وتم: دەخەویت و من پینج سەد ساڵە بۆ تۆ نامادەکراوم!!

"أحمد بن أبي الحواري" دەلیت: رۆژێک چووم بۆ لای ئەبو سولەیمان بینیم دەگری، وتم: بۆ دەگری؟ وتی: ئەحمەد، بۆ نەگریم؟! کاتێک شەو دادیت و چاوەکان دەچنە خەو و هەر خۆشەویستیێک دەچیت بە لای خۆشەویستی خۆیەوه و ئەهلی خۆشەویستی پێیەکانیان درز دەبات و فرمیسکەکانیان بە گۆنایاندا دینە خوارەوه و تنۆک تنۆک دادەبارینە سەر زەوی، ئا لەو کاتەدا خودا (ﷻ) تەماشای دەکات و بانگ لە جبریل (ﷺ) دەکات: ئەم جبریل ئەوانە دەبینم چیژ لە کەلامەکەم من وەر دەگرن و بە یادی من ئارامیان بۆ دیت، لە پەنھان و تەنھاییاندا تەماشایان دەکەم، گویم لە نالە و گریانانە.. ئەم جبریل بۆ بانگیان لی ناکەم و پێیان بلێم ئەو گریانەتان لە چییە و بۆ دەگرین؟! ئایا خۆشەویستیێک ئازاری خۆشەویستانی خۆی داوه؟ کەم بۆ من جوان و شیاوه دەستەبەسز بە دەم کاتێک شەو دادیت هەلدەستن و لێم دەپارێنەوه و تکام لی دەکەن، سویندیی بە خۆم: ئەوانە لە رۆژی دوایدا کاتێک دینەوه بۆ لام رووی بەخسندەیی خۆمیان بۆ دەردەخەم تا تەماشام بکەن و تەماشایان بکەم.

۱۳. حاتم الأصم

أبو عبدالرحمن حاتم بن علوان، پیشی دهوتریت "حاتم بن یوسف الأصم" له گهوره پیاوانی خوراسانه، قوتابی شەقیقی بهلخی بوو، مامۆستای "أحمد بن خضرویه" بوو، وتراوه حاتم کهر(الأصم) نهبووه، بهلکو جاریک وای نیشانداوه کهسیکی کهپه و هیچ نایستیت، بویه بهو ناوه ناوتراوه.

گویم له مامۆستا نهبو عهلی دهقاق بوو(رهحمهتی خودای لی بیّت) دهیوت: ثافرهتیک هات بۆ لای حاتم پرسیاریکی لیکرد، وای ریکهوت لهو کاته دا ثافرهته که بایه کی لی بهربوو و ههستی به شهرمهزاری کرد.

حاتم وتی: دهنگ بهرز بکه رهوه(واته گویم له قسه کانت نییه)، وای نیشاندا کهسیکی کهپه، ثافرهته کهش بهوه دلخۆش بوو و وتی: دهنگه کهی نه بیستوو، بویه ناوی کهر(الأصم) بهسه ر حاتمدا برا.

حاتم دهلیت: هه موو به یانییه که شهیتان پیم دهلیت: چی دهخۆی و چی دهپۆشی؟ و له کوی نیشته چی دهییت؟

منیش پیی دهلیت: مردن دهخۆم، کفن دهپۆشم، و له گۆردا نیشته چی دهیم.

به حاتم وترا: هزت له هیچ نییه؟

وتی: هزم به سهلامهتی رۆژیکه تا ئیواره، وترا: بۆچی هه موو رۆژه کان بۆ تو سهلامهتی و عافیهت نین؟

وتی: سهلامهتی و عافیهتم نهوهیه نهو رۆژه گوناھ نه کهم.

له حاتم هوه دهگپرنهوه وتوویهتی: له غهزایه کدا بووم، پیاویک گرتی و پالیخستم بۆ سه برپین، دلّم به هیچ شیوهیه که باکیکی نه بوو، بهلکو سه رنجم ددها خودا چیم له گه ل دهکات، له کاتیکدا بهدوای چهقۆکهیدا دهگهرا تیریک له شوینیکی نادیارهوه هات و کهسه کهی کوش و کهوت به لادا و منیش ههستامهوه.

حاتەم دەلیت: ھەركەس دیتە ناو ئەم مەزھەبی ئیمەوہ با چوار خەسلەتی مردن
بەسەر نەفسیدا بەییت:

۱. مردنیکی سپی: کە بریتییه لە برییتی.
۲. مردنیکی رەش: کە بریتییه لە ھەلگرتنی نازاری خەلکی.
۳. مردنیکی سوور: ئەوہش بریتییه لە کار و کردەوہی پوخت و پالفتەکراو لە ھەز و
ئارەزوو بو خودا.
۴. مردنیکی سەوز: ئەوہش پینەکردنی پۆشاکەکانە پینە لەسەر پینە.

۱۴. یه حیای کوری مه عاز

أبو زكريا يحيى بن معاذ الرازي الواعظ، ناوازهى سهردهمى خوئى بووه، له رجادا قسهى تاييهت و له معرفه دا وتهى به ناوبانگى هه يه، ريگهى چوون بو به لئخى گرت بهر و ماوه يه ك تيايدا ژياوه، پاشان گه رايه وه بو نيسابوور و سالى ۲۵۸ ك تيايدا كوچى دوايى كردووه.

یه حیای کوری مه عاز ده لئیت: چۆن كه سيك وهرعى نه بيئت ده بيئت به زاهيد؟ سه رته تا لهو شتهى هى تو نيبه وهرعت هه بيئت پاشان زوهد بكه لهو شتهى هى تو يه.

ههروه ها ده لئیت: برسيئتى ته وبه كاران نه زموننه، برسيئتى زاهيدان رامه يئنانى دهروونه، برسيئتى صديقان ريژ و خه لات و پايه يه.

ههروه ها ده لئیت: تياچوون (له ده ستچوون) له مردن دژوارتره، چونكه تياچوون دابرا نه له حهق و مردن دابرا نه له خه لك.

ههروه ها ده لئیت: زوهد (واته نيشانه كانى زوهد) سى شته: كه مى (كه مى دونيا)، و ته نهايى و برسيئتى.

ههروه ها ده لئیت: گه وهرترين قازانجى تو نه وه يه نه فست به شتيكه وه خهريك بكه يت كه پيى له پيشتره.

وتراوه: يه حیای کوری مه عاز له به لئخ ده ربارهى فه زلى ده و له مه ندى به سه ر هه ژاربيدا قسهى كرد و سى هه زار دره مه مى پي درا، هه ندى له گه وه پياوانى به لئخ وتيان: خودا به ره كه ت نه خاته ناو نهو مال و سامانه وه، يه حيا له به لئخ به ره و نيسابوور كه وته رى و له ريگه دز ريگه يان پيگرت و پاره كه يان لى وهرگرت..

ههروه ها ده لئیت: هه ر كه س له نه ينى و په نهاندا ناپاكى له خودا بكات له ئاشكرادا په ردهى له سه ر لاده دات و رسواى ده كات.

ههروه ها ده لئیت: ته زكيه ي خه لكى خراپ بو تو ناشيرينى و ناته واوييه بو تو، خو شه ويستيان بو ت نه نكييه له سه ر تو، تا وات لى ديت كه سيك پي ت ئاتاج بي ت سووك ته ماشاى ده كه يت.

۱۵. ئەحمەدى كۆرى خەزرەۋەى

أبو حامد أحمد بن خضروية البلخي، له گەورە پىياۋانى خوراسان بوو، ھاۋەلى ئەبو تورابى نەخشەبى کردووہ.

سەردانى نىسابوورى کردووہ و چووہ بۆ لای ئەبو حەفص، پاشان رۆيشت بۆ بوستام بۆ سەردانى ئەبو يەزىدى بوستامى کرد، كەسىكى مەرد و جوامىر بووہ.

ئەبو حەفص دەلىت: كەسم نەبىنىوہ وەك ئەحمەدى خەزرەۋەى خاۋەن لىبران بىت و حالى راستگۆيانەى ھەبىت.

ئەبو يەزىد دەبوت: مامۆستامان ئەحمەد.

مەمەدى كۆرى حامىد دەلىت: لەلای ئەحمەدى كۆرى خەزرەۋەى دانىشتبووم، ئەو لە سەرەمەرگدا بوو، تەمەنى نەوہد و پىنج سال بوو، ھەندى لە ھاۋەلانى پرسىارى بابەتلىكان لىكرد، ئەويش چاۋەكانى پرپوون لە فرمىسك و وتى: كۆرى خۆم، دەرگايەك نەوہد و پىنج سالە لىي دەدەم، سات نا ساتىك بە روومدا دەكرىتەوہ نازانم بە بەختەۋەرى لىم دەكرىتەوہ يان بە بەدبەختى؟ من چۆن دەتوانم ۋەلامى ئەوہ بدەمەوہ؟

دەلىت: ھەوتسەد دىنار قەرزاز بوو، قەرزازەكان ھەموو لەوى بوون، تەماشايەكى كردن و وتى: خودايە، من بارمتە (رەھن) كانم کردووہ بە متمانەى قەرزەكانم، خودايە متمانەكەيان لەدەست ۋەربگەرەوہ و قەرزەكەم بدەرەوہ.

دەلىت: يەكىك تەقەى دا لە دەرگا و وتى: خاۋەن قەرزەكانى ئەحمەد لە كوین؟ ھەموو قەرزەكانى گىرپايەوہ، دواى ئەوہ گىيانى دەرچوو، سالى ۲۴۰ كۆچى دوايى كرد (رەھمەتى خوداى لى بىت)

ئەحمەد دەلىت: ھىچ خەۋىك بە ئەندازەى بىتاگايى قورس نىبە، ھىچ ئاۋاتىك بە ئەندازەى ھەز سووك و نەرم نىبە، گەر قورسى بىتاگايى نەبوايە سووكى و نەرمى ھەز زەفەرى پى نەدەبرىدى.

۱۶. ئەحمەدى كۆرى ئەبى حەۋارى

أبو الحسين أحمد بن أبي الخواري، له ئەھلى ديمەشقە، ھاۋەلى ئەبو سولەيمانى دارانى و كەسانى تىرى كىردوۋە، سالى ۲۳۰ك كۆچى دوايى كىردوۋە، جونەيد دەيفەرموو: ئەحمەدى كۆرى ئەبى حەۋارى رىحانەى شامە.

ئەحمەد دەلىت: ھەر كەس بە ويست و خۆشەويستىيەۋە سەرنجى دونيا بدات خودا نوورى يەقین و زوھد لە دلى دەردەكات.

ھەرۋەھا دەلىت: ھەر كەس كاريك ئەنجام بدات بەبى شوپىنكەوتنى سوننەتى پىغەمبەرى خودا(ﷺ) كارەكەى پوچ و بىبنەمايە.

ھەرۋەھا دەلىت: باشتىن گريان گريانى بەندەيەكە بەھۆى ئەۋەى لە دەستى چوۋە لە تەبايى لەگەل خودا.

ھەرۋەھا دەلىت: خراپتىن شتىك مرؤف پىيەۋە گرفتار بىت بىئاگايى و دلرەقىيە.

۱۷. عمر حداد

أبو حفص عمر بن مسلمة الحداد، سەر بە گوندیک بوو ناوی "کوردئاباد" بوو، نزیك به دەروازهی نیسابور له سەر ریگهی بوخارا، یه کیکه له ئیمامان و سەردارانى ئەم ریگهیه، دەورەبەری سالی ۲۶۰ك كۆچی کردوو.

أبو حفص ده‌لیت: گوناھ پۆسته‌چی بیباوه‌رییه، وه‌ك چۆن "تا" پۆسته‌چی مردنه. هه‌روه‌ها ده‌لیت: گەر موریدیكت بینى هه‌زی به گویگرتن بوو له گۆرانى بزانه هیشتا بیكاری و به‌تالی تیدا ماوه.

هه‌روه‌ها ده‌لیت: ئەدەبی جوانی دەرەوێ ناوێشانی ئەدەبی جوانی ناوێهیه. هه‌روه‌ها ده‌لیت: جوامیری بریتییه له پیدانی ویژدان به‌كەسی به‌رانبەر به‌بی‌ئەوه‌ی بۆ خۆت داوای ویژدان بکەیت له‌ به‌رانبەر.

هه‌روه‌ها ده‌لیت: هه‌ر كه‌س حال و كرده‌ی له هه‌موو ده‌می‌كدا به‌ قورئان و فەرمووده نه‌پێویت و خایله و ختووهره‌كانی بیر و ناخی تۆمه‌تبار نه‌كات ئەوا له دیوانی پیاوان سەرژمیری مه‌که.

۱۸. ئەبو تورابى نەخشەبى

أبو تراب عسكر بن حصين النخشي، هاوہلى "حاتم الأصم" و "أبا حاتم العطار المصري" ى کردووه. له سالى: ۲۴۵ك كۆچى دوايى کردووه.

دهلین له دهشت و سارادا مرد و درنده كان گۆشته کهيان خوارد.

ئىبن جهلا دهلیت: هاوہلى شەش سەد کەس له گەورە پياوانم کرد، هيچ کاميان وەك ئەم چوار کەسە نەبوو: يە کەمیان: ئەبو تورابى نەخشەبى.

ئەبو توراب دهلیت: هەزار کەسیکە: رۆزبە کەى ئەو یە دەبیینیتهوه، و پۆشاکە کەى ئەو یە دايدەپۆشیت، و شوینە کەشى ئەو یە تیايدا دەمیینیتهوه.

هەروەها دهلیت: گەر بەندە له کارەکانیدا راستگۆ بوو بەر لەوہى ئەنجامیان بدات هەست بە شیرینییە کهيان دەکات، کاتیک ئیخلاصی تیدا ئەنجامدا شیرینییە کەى و تام و چێژە کەى له کاتى ئەنجامدانیدا دەبیینیتهوه.

"إسماعيل بن نجيد" دهلیت: کاتیک ئەبو تورابى نەخشەبى شتیکی ناباشى له هاوہلانى خۆى بیینیبايە کۆشانى زۆرترى دەکرد و تەوبەى نوى دەکردهوه و دەیوت: شومی منە پالیان دەنیت بۆ ئەو کارە ناباشە، چونکە خودا(ﷻ) دەفەر مویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾، دهلیت: دیسان گویم لی بوو بە هاوہلانى خۆى دەوت: هەر کەس پۆشاکى پینەدار پۆشیت داواى له خەلکى کردووه، هەر کەس له خانەقا و مزگەوت دابنیشیت داواى له خەلکى کردووه، هەر کەس قورئان له مەسحەفدا بخوینیتهوه بۆ ئەوہى خەلکى بییستیت داواى له خەلکى کردووه.

دهلیت: دیسان گویم لی بوو دەیوت: له نیوان من و خودادا پەمانیک هەیه هەر کات دەست بۆ حەرام بەم دەستى لی کورت دەکاتەوه.

رۆژنیک ئەبو توراب سەرنجى يە کیک له موریدانى خویدا دەستى بۆ توپیکلە کالە کیک برد کە پیچى خواردبوو و بۆ سى رۆژ لەوہوبەر دەگەرایەوه.

ئەبو توراب پىيوت: دەست بۇ تويىكلى كالكە دەبەيت؟ ريگەي تەصوف بۇ تۆ شياو نىيە، پرۆ كارى بازار بكة.

ئەبو توراب دەلييت: ھەرگىز نەفسم ئاواتى بۇ ھىچ شتىك نەخواستوۋە تەنھا يەك جار نەبييت: داۋاي نان و ھىلكەي ليكردم، من ئەو كاتە لە سەفەردا بووم، لە ريگە لامدا و چومە ئاۋەدانىيەك، پياويك ليما راپەرى و گرمى و وتى ئەم پياۋە لەگەل دزەكانە، خستميان بە روودا و ھەفتا داريان ليىدام، دەلييت: پياويكى سوڧى لەسەرمان ۋەستا و ھاۋارى كرد و پىيوتن: ھاۋار بۇ ئيوە، ئەو پياۋە ئەبو تورابى نەخشەبىيە، ۋازيان لى ھىنام و داۋاي ليىوردنيان كرد، دواتر پياويك خولكى كردم و بردمى بۇ مالىۋە و لەۋى نان و ھىلكەي دەرخوارد دام، منيش بە نەفسى خۆمم وت: بخۆ داۋاي ليىداني ھەفتا دار.

ئىبن جەلا دەگىرپتەۋە: ئەبو توراب بە دەروونىكى ئاۋەلا و نەفسىكى تىرەۋە ھاتە ناۋ مەككە، وتم: ماموستا لە كوي نانت خواردوۋە؟
وتى: ژەميىك لە بەصرە و ژەميىك لە نەباج و ژەميىكىش ليىرە.

١٩. عبدالله كورى خبيق

أبو محمد عبدالله بن خبيق، له زاهيده سؤفويه كانه، هاوه لى يوسفى كورى ته سباتى كردوه، به تهسل خه لكى كوفه بوو، به لام له ته نتاكيه نيشه جى بووه.

فه تحى كورى شه خرف ده لىت: يه كه مين كه سيك پيگه يشتم "عبدالله بن خبيق" بوو، پيى وتم: تهى خوراسانى، ته م ريگه يه چواره و پينجى نيه: چاو و زمان و دل و نارزه زووو: مه هيله چاوت ته ماشاي حرام بكات، سه رنجى زمانت بده شتيكى پيادا جارى نه بيت خدا له دلى تودا پيچه وانهى ته وه ببينيت، سه رنجى دلت بده رق و كينه ي بهرانبه ر موسلمانيك تيدا نه بيت، سه رنجى نارزه زووت بده حه زى شتيك له شه ر و خراپه نه كات، گه ر ته م چوار خه سله ته ت تيدا نه بوو ته وا خوله مييش به سه ر خوتدا بكه، چونكه به دبه خت بوويت.

ههروه ها "ابن خبيق" ده لىت: ته نها خه م بو شتيك بخو سبه ينى زيات پى بگه يه نييت، ته نها به شتيك دلخوش ببه سبه ي دلخوش بكات.

ههروه ها ده لىت: نامويى به نده كان له حه ق دلانى لى ناموكردوه، گه ر هوگري په روه رد گاريان بن هه موان پييانه وه هوگر ده بن.

ههروه ها ده لىت: به سه ودرين ترس ته وه يه له گوناهان ده تگيرپته وه و حوزن و دلته نگيت بو ته وه ي له ده ست چوه دريژه پى ده دات، و پابه ندت ده كات به ناگايى و بيره ينانه وه له و ته مه نه ي كه ماوه، باشترين رجاش ته وه يه كارت له سه ر ئاسان ده كات.

ههروه ها ده لىت: دريژه كيشانى گويگرتن له شتى پوچ (باتل) شيريني گويپرايه لى له دلدا خاموش ده كات.

۲۰. أحمد الأنطاكي

أبو علي أحمد بن عاصم الأنطاكي، له هاو ده مانى بيشرى حافى و سڤى سه قه تى و
حاريسى موحاسيبى بوو.

ئه بو سوله يمانى دارانى به نهينگرى دل ناوى ده برد، ئه وهش به هوى تىژى
فیراسه تيبه وه.

ئه همه دى كورى عاصم ده لييت: گهر ده ته وى دلّت چاك بكهيت به پاريزگارى له
زمانت كومه كى بكه.

ههروه ها ده لييت: خودا (ﷻ) ده فه مويت: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ التغبان: ۱۵،
كه چى ئيمه ده چين له و فيتنه يه بؤ خو مان زياد ده كه ين.

۲۱. نصوری کوری عمار

أبو السري منصور بن عمار، خەلکی ناوچەیی مەرۆه سەر بە گوندیک که پێی دەوترا: "یرانقان"، و تراویشه خەلکی "بۆشنج" ه و له بهصره نیشتهجی بووه و له واعیزه مهزنه کان بووه.

مه‌نصووری کوری عمار ده‌لیت: هەر کەس له موسیبه‌ته‌کانی دنیا نیگه‌رانی و په‌ریشانی رووی لی بکات موسیبه‌ته‌کی به‌سه‌ر دینیدا وهرده‌گه‌ریت.

هه‌روه‌ها ده‌لیت: باشت‌ترین پۆشاک‌ی به‌نده بریتیه له ته‌وازوع و گه‌ردنکه‌چوون، باشت‌ترین پۆشاک‌ی عاریفیش بریتیه له ته‌قوا، خودا (ﷻ) ده‌فرمویت: ﴿وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ الأعراف: ۲۶

وتراوه: هۆی ته‌وبه‌که‌ی ئه‌وه بووه له‌سه‌ر رێگه‌ پارچه‌ پێستیک (یان کاغه‌زیک) ی بینیه‌ته‌وه له‌سه‌ری نوسراوه "بسم الله الرحمن الرحيم" هه‌لگه‌رتۆته‌وه، شوینیکی نه‌بینیه‌ته‌وه تیایدا دابنیت بۆیه خواردوویه‌تی، له خه‌وندا که‌سێک ده‌بینیت پێی ده‌لیت: خودا ده‌روازه‌ی حیکمه‌تی به‌ رووی تۆدا و لا کرد به‌هۆی رێزلینانت له‌و پارچه‌ کاغه‌.

"أبو الحسن الشعراوي" (ره‌حه‌تی خودای لی بیت) ده‌لیت: مه‌نصووری کوری عمارم له خه‌وندا بینی، پێم وت: خودا چی له‌گه‌ل کردی؟ وتی: پێی فه‌رموم: تۆ مه‌نصووری کوری عمار؟ وتم: به‌لی، ئه‌ی په‌روه‌ردگار، فه‌رموی: تۆ ئه‌و که‌سه‌ی خه‌لکیت فیری زوه‌د ده‌کرد له دنیا و ئاره‌زووی دوا‌پۆژت لا دروست ده‌کردن؟ وتم: به‌لی، ئه‌ی په‌روه‌ردگار، ئه‌وه به‌و جو‌ره‌ بوو، به‌لام له هه‌ر مه‌جلیسیکدا دانیشتم یه‌که‌ه‌جار هه‌مد و سه‌نای تۆم ده‌کرد و دووه‌جار سه‌له‌واتم له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت (ﷺ) لی دده‌ا و سییه‌ه‌جار ئامۆژگاری به‌نده‌کانی تۆم ده‌کرد، فه‌رموی: راست ده‌کات، کورسییه‌کی بۆ دابنێن، با له‌ناو فریشته‌کاندا مه‌جد و سه‌نام بکات وه‌ک چۆن له‌ناو به‌نده‌کاندا مه‌جد و سه‌نای منی ده‌کرد.

۲۲. ئەبو صالح قەصار

أبو صالح حمدون بن أحمد بن عمارة القصار، خەلکی نيسابور، له ئەو وە مەزھەبی مەلامەتی له نيسابور بۆلابوو، (دەستەیک بوون بۆ شاردنەوێ چاکە و باشی خۆیان هەندێ کاریان ئەنجام دەدا کە خەلکی رەشۆکی ئەنجامیان دەدا، ئەمەش وەک پارێزگاری له ئیخلاص و تێکەڵ نەبوونی ریا بە کارەکانیان و دوورکەوتنەوێ له ناوبانگ) هاوێلی سالم باروسی و ئەبو تورابی نەخشەبی کردووە. سالی ۲۷۱ک کۆچی دوایی کردووە.

پرسیار له حەمدون کرا: چ کاتیێ دروستە کەسێک قسە بۆ خەلکی بکات؟

وتی: گەر هەستان بە فەرزێک له فەرزەکانی خودا لەسەری پێویست بوو، یان بەهۆی بیدعەیه کەوێ له تیاچوونی کەسێک بترسیت و رجای وایت خودا ئەو بکات بە هۆی رزگاربوونی ئەو کەسە له بیدعە کە.

هەر وەها دەلیت: هەر کەس وا گومان بیات نەفسی ئەو له نەفسی فیرعەون باشترە لوتبەرزى نیشانداوێ.

هەر وەها دەلیت: لەو کاتەوێ دەزانم بۆ سولتان فیراسەتی هەیه له خراپەکاراندا، ترسی سولتان له دلم دەر نەچووێ.

هەر وەها دەلیت: گەر سەرخۆشیکت بینی خۆتی لی لا بدە، بۆ ئەوێ دەستدریژی نەکەیه سەری و پاشان تۆش بە هەمان گوناھ گرفتار ببیت.

عەبدولای کوری مەنازێل دەلیت: وتم بە ئەبی صالح (حەمدون) وەسیتم بۆ بکە (ئامۆژگاریم بکە).

له وەلامدا وتی: گەر دەتوانی بۆ شتیێک له دونیا توورە نەبیت ئەنجامی بدە.

دۆستیێکی حەمدون له سەرەمەرگدا بوو، حەمدون لەسەری ئامادە بوو، کاتیێ کەسە کە مرد حەمدون چراکەى کوزاندەوێ، پێیان وت: لەم کاتانەدا پێویستە چراکە

بگريٽ و سووته مەنى زۆرتى تىبكرىت، وتى: تۆزىك بەر لە ئىستا سووته مەنىيە كە
مالى خۆى بوو، بەلام لەو كاتەوہى مرد سووته مەنىيە كە بەشى مىراتگرانييە تى.
هەروہا حەمدون دەليٽ: هەر كەس لە ژيانى پيشينان ورد بىتتەوہ كەمتەرخەمى
و دواكەوتنى خۆى بۆ كەيشتن بە پلەى پياوان لا ئاشكرا دەبيٽ.
هەروہا دەليٽ: نەيىنى كەسيك بلاو مەكەوہ، گەر نەيىنى تۆ يٽ حەزدەكەى بۆت
بپۆشن.

۲۳. جونہیدی بہ غدادی

أبو القاسم الجنید بن محمد، سردار و تیمامی ثم دستہیہ بوو.

ریشہی بنہ مالہ کہی بؤ نہ ہاوند دہ گہریتہوہ و لہ دایکبون و گہورہ بوونی لہ عیراقدہ بووہ، باوکی شووشہ فرۆش بوو، بۆیہ بہ "القواریری-شووشہچی" بہ ناوبانگ بووہ.

فہ قیہیکی مہزنی "أبي ثور" بووہ، لہ ئہ لقیہی دانیشتنہ کہیدا لہ تہ مہنی بیست سالیڈا فتوای داوہ، ہاوہ لی خالی خوی (سری سہ قہتی) و محمہدی کوری عہلی قہ ساب کردوہ.

سالی ۲۹۰ ک کۆچی دوابی کردوہ.

پرسیار لہ جونہید کرا: عاریف کییہ؟

وتی: ئہو کہ سہیہ لہ نہینییہ کانی تو قسہ دہ کات و توّش بیڈہنگی.

ہہروہا دہ لیت: تہ صہ و فمان لہ وتی وتییہوہ و ہرنہ گرتوہ، بہ لکو لہ برسیتی و ازہینان لہ دنیا و برینی ہوگر بوونہ کان و ئالوودہ بوونہ کان و حہزلیکراوہ کان.

پیایوئک لای جونہید باسی مہ عریفہی کرد و وتی: ئہہلی مہ عریفہ بہ خودا دہ گہنہ ازہینان لہ جوولہ و بزوان (واتہ ازہینان لہ کردار) لہ دہروازہی چاکہ و نزیکبوونہوہ لہ خودا (ﷻ).

جونہید وتی: ئہوہ قسہی کہ سانیکہ باوہریان بہ ازہینانہ لہ کار و کردہوہ کان، ئہو کارہ لہ لای من خراپترین کارہ، ئہو کہ سہی دزی دہ کات و زینا دہ کات حالی باشترہ لہو کہ سہی ئہو قسہیہ دہ کات، عاریفان بہ خودا کار و کردہوہ کانیان لہ خودا و ہرگرتوہ و بہو کار و کردہوانہ شہوہ بؤ لای خودا دہ گہرینہوہ، گہر تہ مہ نم ہزار سال بیت بہ ئہندازہی گہردیلہیہک لہ کاری چاکہ کہم ناکہ مہوہ، مہ گہر ریگہم لیبگیریت و نہ توانم تہ نجامیان بدہم.

ههروه‌ها ده‌لیت: گهر ته‌نھا کاری قور(دروستکردنی گۆزه و فه‌خفوری) ده‌زانیت له ماله‌که‌تدا دا‌یبینی و پینه‌وه خه‌ریک به.

ههروه‌ها ده‌لیت: هه‌رچی ریگه‌یه بو لای خودا له خه‌لکی داخراوه، جگه له هه‌لگرتنی شوینینی پیغه‌مبه‌ری خودا(ﷺ)

ههروه‌ها ده‌لیت: گهر که‌سیکی صادق هه‌زار هه‌زار سال روو له خودا بکات، پاشان ساتیک پشت له خودا بکات، ئەوا ئەوه‌ی له‌ده‌ستی چوو هه‌زاره له‌وه‌ی به‌ده‌ستی هیناوه.

ههروه‌ها ده‌لیت: هه‌ر که‌س قورئان له‌به‌ر نه‌کات و فه‌رمووده نه‌نووسیته‌وه له‌م مه‌یدانه‌دا وه‌ک پیشه‌نگ ته‌ماشنا کریت، چونکه ئەم زانسته‌مان به‌کتاب و سوننه‌ت کۆتوبه‌ندکراوه.

ههروه‌ها ده‌لیت: ئەم مه‌زه‌به‌مان به‌کتاب و سوننه‌ت کۆتوبه‌ندکراوه.

ههروه‌ها ده‌لیت: ئەم زانسته‌مان به‌فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) بیناکراوه.

عه‌لی کوری ئیبراهیمی هه‌داد ده‌لیت: له‌دانیشتنی قازی ئەبی عه‌باسی کوری شوره‌یح ئاماده‌بووم، ده‌رباره‌ی ئوسول و لقه‌کان قسه‌ی زور نایابی کرد، کاتیک سه‌رسورمانی منی هه‌ست پیکرد وتی: ده‌زانی ئەم زانسته‌مان له‌کی وه‌رگرتووه؟
وتم: له‌کویوه؟

وتی: ئەم زانسته‌مان به‌به‌ره‌که‌تی ئەبو قاسم جونه‌ید به‌ده‌ستم هیناوه.

وترا به‌جونه‌ید: له‌کویوه ئەم زانسته‌مان به‌ده‌سته‌ینا؟

وتی: به‌هۆی سی سال دانیشتنه‌مه‌وه له‌به‌رده‌ستی خودادا له‌ژێر ئەو قادرمه‌، ئاماژه‌ی به‌قادرمه‌یه‌ک کرد له‌ماله‌که‌یدا.

ئەبو عه‌لی ده‌قاق(ره‌حه‌متی خودای لی‌ییت) ده‌لیت: ته‌زیحیک به‌ده‌ستی جونه‌یده‌وه بینرا و پیوترا: تۆ له‌گه‌ل پله و پایه‌ی خۆتدا ته‌زیح به‌ده‌سته‌وه ده‌گریت؟
وتی: ریگه‌یه‌که به‌هۆیه‌وه گه‌یشتم به‌خودا بۆیه‌ لی‌ی جیانا‌مه‌وه.

ههروهها ئه بو عه لی ده لیئت: جونهید هه موو رۆژێك ده رۆیشت بو دوو كانه كه ی و
په رده ی داده دایه وه و چوارسه د ركه عهت نوێژی ده كرد و پاشان بو ماله وه ده گه رایه وه.
ئه بوبه كری عه ته وی ده لیئت: له لای جونهید بووم كاتیك مرد، بینیم قورئانی خه تم
كرد و پاشان له سوره تی "البقره" وه دهستی پێكرده وه و هه فتا ئایه تی له سوره ته كه
خوینده وه و پاشان كۆچی دوایی كرد.

۲۴. سعیدی جبری

أبو عثمان سعید بن اسماعیل الجبّری

له نیسابورور نیشته جی بووه، کاتی خوئی له "رهی" بووه.

هاوهلی شاهی کهرهمانی و یه حیای کوری مهعازی رازی کردووه، و پاشان له گهلی شاهی کهرهمانی هاتووه بو نیسابورور.

لای ته بی هه فصی هه داد خویندوو یه تی و ماوه ته وه تا خویندنی ته واو کردووه و پاشان ته بو هه فص کچه که ی خوئی کردووه به هاوسه ری.

سالئی ۲۹۸ک کوچی دوا بی کردووه، له دوا ی ته بی هه فص سی و ته وه نده سالئیکی ژیاوه. ته بو عوسمان ده لیئت: ئیمانی که سیئک ته واو ناییت تا چوار شت له دلیدا راست نه بیته وه: گرته وه و به خشین و عیززه ت و زه لیلی.

ههروه ها ده لیئت: ماوه یه ک هاوه لی "ته بو هه فص" م کرد، له و کاته دا من لاو بووم، جارئک ده ری کردم و وتی: لام دامه نیشه، منیش هه ستام و پشتم تیینه کرد و پاشه و پاش چوومه دهروه و رووم له ته بوو، برپارم دا چالئیک له بهرده م ماله که ی هه لبکه نم و خو می تیبنیم و نه یه مه دهروه به فهرمانی ته وه نه بیئت، که ته وه ی لی بینیم له خوئی نزیک کردمه وه و بووم به یه کیئک له که سه تاییه ته کانی.

وتراوه: له دونیادا (و له سهرده می خویندا) سی کهس هه بوون و چواره میان نییه: ته بو عوسمان له نیسابورور و جونه یید له به غداد و ته بو عه بدولای کوری جه لا له شام.

ته بو عوسمان ده لیئت: بو چل سال ده چیت خودا له حالئیکدا داینه ناوم پییم ناخوئش بوویئت و نه یگواستوومه ته وه بو بارئیک لی بیزار بووم.

کاتیئک حالی ته بو عوسمان گؤرا (به نه خوئشی) کوره که ی که ناوی ته بو یه کر بوو کراسه که ی بهر خوئی دری، ته بو عوسمان چاوه کانی کرده وه و وتی: کوری خوئم ته وه له تاشکرایدا پیچه وانه ی سوننه ته و له شاراوهیدا ریایه.

هروه‌ها ده‌ئیت:

هاوه‌ئی له‌گه‌ل خودا: به جوانی ئه‌ده‌ب و به‌رده‌وامی هه‌یه‌ت و چاودیری.
هاوه‌ئی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): به شوینکه‌وتنی سوننه‌ته‌کانی و پابه‌ندبوون به
ناشکرای زانسته‌وه.

هاوه‌ئی له‌گه‌ل دۆستانی خودا: به ریزگرتن و خزمه‌تکردن.

هاوه‌ئی له‌گه‌ل خانه‌واده: به ئه‌خلاق و ئاکاری جوان.

هاوه‌ئی له‌گه‌ل برایان: به به‌رده‌وامی رووخۆشی گهر گوناھی تیدا نه‌بی‌ت.

هاوه‌ئی له‌گه‌ل نه‌زانان: به دوعا بو کردن و به‌زه‌یی پیا‌داهاتنه‌وه ده‌بی‌ت.

هروه‌ها ده‌ئیت: ههر کس سوننه‌ت به‌سه‌ر گوفتار و کرداری خۆیدا به‌سه‌پینیت
زمانی به‌حیکمه‌ت ده‌کریتته‌وه، ههر که‌سیش ئاره‌زوو بکات به‌فه‌رمانه‌وه به‌سه‌ر گوفتار
و کرداریدا زمانی به‌بیدعه ده‌کریتته‌وه (ده‌پژیت) خودا (ﷻ) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنْ تُطِيعُوهُ
تَهْتَدُوا﴾ النور: ۵۴.

٢٥. ئەبو حوسەینی نووری

أبو الحسين أحمد بن محمد النوري، له دايكبوون و گهوره بوونی له شاری بهغداد بووه. هاوهلی سړی سهقهتی و ئەحمەدی کوړی حهواری کردووه و هاوده می جونهیدی بهغدادی بووه.

سالی ٢٩٥ك كوچي دوايي کردووه، کهسیکی خاوهن پله و پایه بووه، کهسیکی مامهله جوان و زمان شیرین بووه.

ئەبو حوسەینی نووری دەلیت: دهگمهترین شت له م سهردهمه ی ئیمه دا دوو شته: زانایه ک کار به زانسته که ی خۆی بکات و عاریفیک قسه له حهقیقهت بکات.

ههروهها دهلیت: گهر کهسیکت بینی بانگهشهی بو حالیک ده کرد له سنووری زانستی شهرعی بهدەر بوو لی نزیك مه به رهوه.

جونهیدی بهغدادی دهلیت: لهو کاته وهی "نووری" مردووه هیچ کهس دهرباره ی حهقیقهتی صدق گوزارشی نه کردووه.

ئەبو ئەحمەدی مه غازلی دهلیت: هیچ کهسم نهینیوه له "النوری" عابیدتر بیست، وترا: له جونهیدیش؟ وتی: له جونهیدیش.

ههروهها "النوری": دهلیت: کاتی خۆی پینه پۆشهریک بوو بهسهر دور و مرواریدا، بهلام نیستا زبل و خاشاکه بهسهر لاکه توپبو دا. (باس له تیکچوونی حالی ئەو کهسانه دهکات جلی پیناوی له بهر ده کهن)

ههروهها وتراوه: هه موو روژیک له ماله وه دهرده چوو، خواردنی له گهل خۆی هه لده گرت و له ریکه دهیبه خشی به هه ژاران و ده چووه مزگه وتیک تا نزیك نیوه رو نویشی تیدا ده کرد، پاشان له مزگه وته که ده چووه دهره وه و دهرگای دوکانه که ی ده کرده وه و به پرۆزوو بوو، خانه واده که ی وایان ده زانی له بازار نان ده خوات، خه لکی بازاریش وایان ده زانی له ماله وه نان ده خوات، له سهره تاوه تا نزیکه ی بیست سال له سهر ئەو کاره ی بهرده وام بوو.

۲۶. ئىبن جەلا

أبو عبدالله أحمد بن يحيى الجلاء، خەلكى بەغداد بوو، لە رەملە و دیمەشق نىشتەجى بوو، لە گەورە پىاوانى شامە..

هاوەلى ئەبو توراب و "ذا النون" و ئەبو عوبەیدی بوسرى و باوكى (یەحیای كورى جەلا) كردوو.

ئىبن جەلا دەلیت: وتم بە باوك و داىكم پىمخۆشە بمبەخشن بە خودا (ﷺ)، ئەوانىش وتیان: ئەوا تۆمان بەخشى بە خودا (ﷺ)، ماوەیەك خۆم لىیان بزر كرد، كاتىك گەرامەو شەویكى باراناوى بوو، تەقەم دا لە دەرگا، باوكم وتى: كىیە؟ وتم: كورى خۆت ئەحمەد، وتى: كاتى خۆى كورىكمان هەبوو، بەلام بە خودامان بەخشى، ئىمەى عەرەب ئەوەى بەخشیمان وەریناگرینەو، بۆیە دەرگاگەى بۆ نەكردمەو.

هەرەها دەلیت: هەر كەس مەدح و زەمى لا یەكسان بیّت ئەو كەسە زاهیدە، هەر كەس پارىزگارى لە نوێژەكان بكات لە كاتى خۆیاندا ئەو كەسە عابیدە، هەر كەس هەموو كردارەكان لە خوداوە ببینىت ئەو كەسە یەكتاپەرستە و تەنھا یەك كەس دەبینىت.

كاتىك ئىبن جەلا مرد تەماشایان كرد پىدەكەنىت، پزىشكەكە وتى: ئەم پىاوە زىندوو، پاشان لىی وردبوویەو وتى: مردوو، پاشان تەماشای روخسارى كرد وتى: نازانم ئەم پىاوە مردووە یان زىندوو.

لەناو پىستكەیدا رەگىك هەبوو لە شىوەى "لله-واتە بۆ خودا" (چونكە داىك و باوكى بە خودایان بەخشى بوو)

هەرەها ئىبن جەلا دەلیت: لەگەل مامۆستاكەم دەرۆیشتم، كەسىكى لاوى جوانم بىنى و وتم: مامۆستا ئایا خودا ئەم شىوە جوانە سزا دەدات، مامۆستاكەم وتى: بۆ تەماشات كرد؟ سەرئەنجامەكەى دەبىنى، لە دواى ئەوە بیست سال قورئانم لەبەرچوویەو.

۲۷. روھیم کوری احمد

أبو محمد رویم بن أحمد، خەلکی بەغدادە و لە مەزنتزین گەورەپیاوانی ئەو شارەییە، سالی ۳۰۳ کۆچی دوایی کردوو.

کەسیکی قورناخوین بوو، فەقیهێکی مەزن بوو لەسەر مەزەهەبی داوود. روھیم دەلیت: لە حیکمەتی حەکیمان ئەوێهە حوکمەکان بۆ براکانی بەرین بکات و لەسەر نەفسی خۆی توندی بکاتەو، چونکە فراوانکردن بۆیان شوینکەوتنی زانستە و توندکردنەو لەسەر نەفسی خۆ حوکمی وەرە.

ئەبو عەبدولای کوری خەفیف دەلیت: پرسیارم لە روھیم کرد و داوام لیکرد نامۆژگاریم بکات، ئەویش وتی: ئەم کارە بە بەخشینی گیانە، گەر دەتوانی بەو جوړە هەنگاو بۆ ناوی هەلبگرە، ئەگەر نە، خۆت بە تورەهاتی سۆفییەکانەو خەریک مەکە. هەرۆهە روھیم دەلیت: دانیشنت لەگەڵ هەموو چینهکان لە خەلکی سەلامەترە لە دانیشنت لەگەڵ سۆفییەکان، هەموو خەلکی لەسەر داب و نەریت (کاری ئاشکرا) دادەنیشن، بەلام ئەم دەستەییە لەسەر حەقیقەتەکان دادەنیشن، هەموو خەلکی بە شەرع داوا لە خودی خۆیان دەکەن، بەلام ئەوانە بە حەقیقەتی وەرە و بەردەوامی صدق داوا لە خۆیان دەکەن، هەرکەس لەگەڵیان دابنیشیت و لە شتیکدا سەریچییان لێ بکات کە بە دەستیان هیناوە خودا نووری ئیمان لە دلی دادەپنیت.

هەرۆهە دەلیت: لە کاتی نیوهرۆدا بە بەغدادا گوزەرم دەکرد، زۆرم تینوو بوو، داوای ئاوم لە مالیک کرد، کچیکی مندال دەرگاکی کردەو و کۆزەییە ئاری پێ بوو، کاتی منی بینی وتی: سۆفییە و بە رۆژدا ئا و دەخواتەو. لە داوای ئەو رۆژە هەرگیز رۆژووم نەشکاندوو (واتە هەمیشە بەرپۆژوو بوو).

هەرۆهە دەلیت: گەر خودا گوفتار و کرداری پێ بەخشیت و گوفتاری لێ وەرگرییەو و کرداری بۆ هیلایتەو ئەوا تۆ لەسەر نەعمەتی، گەر کرداری لێ وەرگرییەو و گوفتاری بۆ هیلایتەو ئەو موسیبەتیکی گەورەییە، گەر هەردووکیانی لێ وەرگرییەو ئەو نەقمت و سزایە.

۲۸. ئەبو عبدالله بەلخى

أبو عبدالله محمد بن الفضل البلخي، له سه مه رقه ند نيشته جي بووه، له بنه رته تدا خه لكى به لحه و شه وئى به جهيلاوه و روى له سه مه رقه ند كردووه و هه ر له وئيش كوچى دوايى كردووه، هاوه لئى شه مه دى كورپى خه زره وئى و كه سانى ترى كردووه، شه بو عوسمانى حيرى زور مه يلى به لايدا بووه، سالى ۳۱۹ك كوچى دوايى كردووه.

ئه بو به كرى كورپى عوسمان ده لئيت: شه بو عوسمانى حيرى نامه يه كى بو محمه دى كورپى فەزل نووسى و تيايدا پرسى: نيشانه كانى به دبه ختى چين؟ شه وئيش له وه لامدا بوئى نووسيه وه: سئ شتن:

زانستى پئ ده دريئ و له كار بيبه ش ده بيئ، كارى پئ ده به خشريئ و له ئيخلاص مه حرووم ده بيئ، هاوه لئى صالحانى پئ ده دريئ و رييزان لئ ناگريئ.

ئه بو عوسمانى حيرى ده لئيت: محمه دى كورپى فەزل پياوناس بوو.

ههروه ها ده لئيت: ناسووده يى له به نديخانه دا (دونيا) له تاواته كانى ده روونه.

ههروه ها ده لئيت: ئيسلام له چوار شته وه نامينيئ: كار ناكه ن به وهى ده يزانن، كار ده كه ن به وهى نايزانن، شه وهى نايزانن فيرى نابن، ريگرى ده كه ن له فيربوونى خه لكى. سه رسورمان له و كه سه ي شه و گشته ريگيه ده بريئ تا ده گاته ماله كه ي خودا بو شه وهى ناسارى پئغه مبه رايه تى بينيئ، كه چى نه فس و ئاره زووى خوئى نابريئ تا بگاته دل و ناسارى خودا (ﷺ) بينيئ!؟

ههروه ها ده لئيت: گه ر موريد يكت بينى دونياى بو خوئى زياد ده كرد شه وه نيشانه ي پشت كر دنييه تى له ريگه .

ده ربارى زوه د پرسى يارى ليكرا وتى: سه ير كردنى دونيا به چاوى ناته واوى و پشت تيئ كردن ليئى به عيززه ت و سه ربه رزى و شه ره فه وه .

۲۹. ئەبوبەكرى زەققاق

أبو بكر أحمد بن نصر الزقاق الكبير،

لە ھاودەمانى جونەيد بوو، لە گەورەپياوانى ميسره.

"الكتاني" دەلەيت: كاتىك "أبو بكر الزقاق" كۆچى دوايى كرد بيانوى ھەژاران بۆ چوونە ميسر كۆتايى پيھات. (واتە ھەژاران ھەزيان بە سەردانى ميسر بوو، بۆ ئەوھى بيانو بۆ سەردانەكيان بيیننەوھ دەيانوت بۆ لای ئەبوبەكرى زەققاق دەچين، بەلام مەبەستى تريان ھەبوو)

"أبو بكر الزقاق" دەلەيت: پازدە رۆژ لە سارای ویلبوونى بەنى ئيسرائيلدا ویل و سەرگەردان بووم، كاتىك لەسەر ريگە كەوتم سەربازىك بەرەو رووم ھات، ھەندى ئاوى پيدام، سى سال دلرەقى ئەو ئاوه داىگرتەوھ.

۳۰. ئەبو عبداللهی مەکی

أبو عبدالله عمرو بن عثمان المكي، به "أبو عبدالله النجاشي" گەیشتووہ و ھاوہلی أبو سعیدی خەراز و کەسانی تری کردووہ.

له گەورەپیاوانی ئەم دەستەییە و ئیمامی ھەموانە لە ئوسول و تەریقەتدا.

سالی ۲۹۱ک له شاری بەغداد کۆچی دوایی کردووہ.

"أبو عبدالله عمرو بن المکی" دەلیت: ھەرچی دلێت ئەندیشەیی دەکات و بە مەجرای بێردا گوزەر دەکات یان دیتە سەر دلێت لە جوانی و قەشەنگی و ھۆگری و پینکەوتوی و شەبەح و نور و کەس و ئەندیشە بزانیە خودا دوورە لە ھەموو ئەوانە، گویت لەم ئایەتانە بووہ کہ دەفەرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (الشوری: ۱۱)، ھەرۆھا: ﴿لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُؤَلِّدْ﴾ (۲) ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ (الإخلاص: ۳-۴).

ھەرۆھا دەلیت: زانست پینشەوایە، ترس لیخۆری نەفسی مرۆقە، نەفسیش لە نیوان ئەو دوانەدایە: سەرکیشە، فیلبازە، پینچلیدەرە، بە رامھینانی زانست لیی تاگادار بە، و ھەرپەشەیی ترسی دەرخوارد بەدە، ئەوہی دەتەوی بۆت ئەنجام دەدات.

۳۱. سمنونی کوری چه مزه

کونیه کهی "أبو الحسن" ه و پیشی دهوترا "أبو القاسم".
هاوه لئی سړی سهقه تی و ئەبو ئەحمەدی قولانسی و محەمەدی کوری عەلی قیسار و
کەسانی تری کردوو.

وتراوه: ئەم دێره هۆنراوهی وتوو:

ولیس لی فی سواک حظ فکیفما شئت فاخترنی

(جگه له تو) هه‌یج به‌شیکێ ترم ناوێت، چۆنت ده‌وی تاقیمبکه‌ره‌وه
هەر له دوا‌ی ئەوه میزی بۆ نه‌ده‌کرا، به‌سه‌ر قوتابخانه‌کاندا ده‌گه‌را و ده‌یوت: دوعا
بۆ مامه‌ درۆزنه‌که‌تان بکه‌ن.

وتراوه: ئەم دێره هۆنراوهی وتوو، هه‌ندی له‌ هاوه‌لانی به‌ هه‌ندیکی تریان ده‌وت:
دوینی له‌ فلان شوین گویم له‌ ده‌نگی مامۆستامان سمنون بوو، له‌به‌ر خودا ده‌پارایه‌وه
و گه‌ردنکه‌چی بۆ ده‌نواند و داوا‌ی لی ده‌کرد شیفای بۆ بنیڕیت، یه‌کیکی تریان وتی
منیش له‌ فلان شوین بینیم دوعای ده‌کرد، هەر به‌و جو‌ره‌ که‌سی سییه‌م و چواره‌م، ئەو
هه‌واله‌ به‌ سمنون گه‌یشت، پیشتر تووشی میزگیران بوو، ئارامانه‌ شانی دابوو یه
ژیری و بۆی نیگه‌ران نه‌بوو، کاتیک گویی لی بوو هاوه‌لانی ئەو قسه‌یه‌ ده‌که‌ن و ئەو
له‌ هه‌یج شوینیک دوعای نه‌کردوو و له‌ هه‌یج جیگه‌یه‌ک باسی نه‌کردوو، تیگه‌یشت
مه‌به‌ست له‌و رووداوه‌ ئەوه‌یه‌ نیگه‌رانی نیشان بده‌ی وه‌ک ئەده‌ییک له‌ به‌ندایه‌تیدا بۆ
خودا و شارده‌وه‌ی حاڵی خو، بۆیه‌ به‌سه‌ر قوتابخانه‌کاندا ده‌گه‌را و ده‌یوت: دوعا بۆ
مامه‌ درۆزنه‌که‌تان بکه‌ن.

"أبو أحمد المغازلي" ده‌لێت: پیاویک له‌ به‌غداد هه‌بوو چل هه‌زار دره‌می به‌سه‌ر
هه‌ژارندا دابه‌ش کرد، سمنون پێی وتم: ئەه‌ی باوکی ئەحمەد نابینی ئەو پیاوه‌ چۆن ئەو
پره‌ پاره‌ی به‌سه‌ر هه‌ژارندا دابه‌ش کرد و ئەو کاره‌ی ئەنجامدا؟

ئىمەش ھىچ شتىكىمان نىيە .. برۆ با بچين بۆ شوتىنىك بەرانبەر ھەر درھەمىكى ئەو
 پىياوہ يەك ركات نوٲٲز بکہين، بۆيە چووين بۆ مەدائين و چل ھەزار نوٲٲزمان کرد .
 سمنون پىياويكى ئەخلاق جوان و نەرمونيان بوو، زۆربەى قسەكانى دەربارەى
 خۆشەويستى بوو، كەسىكى خاوەن پلە و پاىە بوو، ەك و تراوہ بەر لە جونەيد كۆچى
 دوايى کردووە .

۳۲. ئەبو عوبەيدى بوسرى

أبو عبيد البصري، له شىخە پيشينه كانە، ئىبن جەلا دەلىت: بە ھەوتسەد گەورە پىياو
 گەيشتم، چوار لەوانە نمونەيان نىيە، "زو نونى مصرى و باوكم و أبو تراب و أبو
 عبيد البصري"

"أبو زرعة الحسنى" دەلىت: ئەبو عوبەيدى بوسرى رۆژتىك لەسەر كارى جەنجەر بوو
 گەمى دەكوتى (گىرەى گەمى دەکرد)، لە نيوان ئەو و ھەجدا سى رۆژ ماوہ ھەبوو، دوو
 پىياو ھاتنە لای و پىيان وت: ئەى ئەبو عوبەيد چالاكى بۆ ھەجکردن (واتە دەتوانى بە
 ھەج بگەيت)؟
 وتى: نەخىر .

پاشان لای بە لامدا کردووە و وتى: شىخەكەت (واتە خۆى) بە تواناترە لەو دوانە .

۳۳. شاهى كه ره مانى

أبو الفوارس شاه بن شجاع الكرماني، له نه وهى پادشايان بوو.
هاوه لى ته بو تورابى نه خشه بى و ته بو عوبه يدى بوسرى كردووه، ته وانه يهك چين بوون
و له سه رده ميكددا ده ژيان.
لاويكى جوامير و خاوهن شانوشكو بوو، بهر له ۳۰۰ ك كوچى دوايى كردووه.
شاهى كه ره مانى ده لىت: نيشانه ي ته قوا برىتييه له وهرع، نيشانه ي وهرعيش
برىتييه له وهستان له ده ستردن بو شوبوهات.
به هاوه لانى خو ي دهوت: له درو و ناپاكي و غهيبهت دووربكه ونه وه و پاشان
ههرچيتان ده وىت ته نجامى بدن.
ههروه ها ده لىت: ههركهس چاوى له حهرام دا بخت و نهفسى له ههزه كان بگرىته وه و
ناوه وهى به بهر ده وامى چاودىرى و دهروه وهى به شوينكه و تنى سوننهت تاوه دان بكاته وه
و هه لال بخواست هه گيز فيراسه تى به هه له دا ناچىت.

۳۴. یوسف کوری حسینی رازی

یوسف بن الحسین، شیخی ناوچهی رهی و چیاکانییهتی.
کهسیک بوو دوور له خوئمایش کردن و نیشاندانی عیبادهت و کاری چاکه.
زانایه کی ئەدیب بوو، هاوهلی "ذا النون المصري و أبا تراب النخشي" کردوو و
دۆستایهتی له گهلا ئەبو سه عیدی خهرازدا هه بووه.
سالی ۳۰۴ کۆچی دوایی کردوو.
یوسفی کوری حوسهین دهلیت: گهر به هه رچی گونا هه وه به خودا بگه م لام باشتره
به خوئمایشکردن (ریا) به خزمهتی بگه م.
ههروه ها دهلیت: گهر موریدیکت بینی به روخسه ته وه خۆی سه رقان ده کرد بزانه ئەو
کهسه هیچی لی سهوز نابیت.
یوسفی کوری حوسهین بو جونهیدی نووسی: داوامه له خودا تامی نه فسی خۆت
دهر خوارد نه دات، چونکه گهر تامی نه فسی خۆت کرد له دوا ی ئەوه تامی خیر ناکه ی.
یوسفی کوری حوسهین دهلیت: تافهتی سوئی له چهند شتیکدایه: هاوهلی مندان و
تیکهلی له گهلا دژه کان و دلنه رمی ژنان (شت وه رگرتن له ژنان).

۳۵. محمد ترمزی

أبو عبدالله محمد بن علي الترمذي، له گوره پیاوانه، و چەندین دانراوی له زانستی ئەم دەستەیدا هەیە.

هاوەڵی "أبا تراب النخشي و أحمد بن خضرويه و ابن الجلاء" و کەسانی تری کردوو.

پرسیار له محمەدی کۆری عەلی کرا دەربارە ی سیفەتی مەرۆق، وتی: لاوازی دەرهوه (ناشکرا) و بانگەشە ی دوورودریژ.

هەر وهە دەلیت: یهك پیتم به ته گبیرهوه نه نووسیوه و بو ئەوهم نه نووسیوه بدریتته پال من، به لکو کاتیک کاته کانم لی توند دەبیته وه به نووسینیان خووشی وەر دەگرم.

۳۶. ئه بوبه كرى وهراق

أبو بكر محمد بن عمر الوراق الترمذي، له به لځ نيشته جى بووه.

هاوه لى "أحمد بن خسرويه" و كهسانى ترى كرووه، چندين دانراوى له بيركاريدا هه يه ..

ئه بوبه كرى وهراق ده لىت: هر كهس ئه ندامه كانى به حه زه كان رازى بكات (تيريكات) دره ختى په شيمانى له دليدا سهوز ده بيت.

ههروه ها ده لىت: گهر به ته ماع و هه لپه كردن بوتريت باوكت كييه، ده لىت: شك و گومان له وهى خودا بو مرؤقى بريوته وه.

گهر پيى بوتريت: پيشهت چييه؟

ده لىت: كه سابه تى زه ليلي.

گهر پيى بوتريت: ئامانجت چييه؟

ده لىت: بيبه شبون.

ئه بوبه كرى وهراق ريگرى ده كرد له هاوه لانى سه فهر بكن و بگه رين و ده يوت: كليلى هه موو به ره كه تيك برى تيبه له ئارامگرتن له شوينى ويست و ئاكاردا تا ويستت بو ديته راسته، گهر ويستت بو هاته راسته ئهوا سه ره تا كانى به ره كه تت بو درده كه ويئت.

۳۷. ئەبوسەئیدى خەراز

أبو سعيد بن عيسى الخراز، له تهللى بهغداده.

هاوهلى "ذا النون المصري و الناجي و أبا عبید البصري و السري و بشر الحافي" و
كەسانى تری كرووه.. سالى ۲۷۷ك كۆچى دوايى كرووه.

ئەبوسەئیدى خەراز دەئىت: ھەر پەنھان و شاراۋەيەك پىچەوانەى ئاشكرا و دەرەوہ
بىت پوچ و بى ئەرزشە.

ھەرەھا دەئىت: ئىبلىسم لە خەوندا بىنى بە لامدا تىدەپەرى(لىم دورردەكەوتەوہ)،
پىم وت: وەرە، چىتە؟

وتى: چى لە ئىوہ بكەم، ئەوہى خەلكى پى فرىو دەدەم ئىوہ لە نەفس دوررتان
خستووتەوہ، وتم: ئەوہ چىيە؟

وتى: دونيا. كاتىك پشتى تىكردم، لای بە لامدا كرووہ، و وتى: بەلام ھىشتا
شتىكى فرىودەرم لەلای ئىوہ ماوہ، وتم: ئەوہ چىيە؟

وتى: ھاوہلى مندال.

ھەرەھا دەئىت: بە درىژاى ئەو تەمەنەى ھاوہلى سۆفییەكانم كرووہ ناكۆكى و
جىاوازىم لەگەلىان نەبووہ.

وتيان: بۆچى؟

وتى: لەبەر ئەوہى دژ بە نەفسى خۆم لەگەل ئەوان بووم.

۳۸. محمدی کوری مه غربی

أبو عبدالله محمد بن إسماعيل المغربي، ماموستای ئیبراهیمی کوری شهیبانه و قوتابی
عهلی کوری رهزینه.

سه د و بیست سال ژیاوه و سالی ۲۹۹ ک کوچی دوايي کردووه.

شانوشکوی سه رسورهیتهر بووه، ته مه نیکی دوورودیژ شهوهی دهستی مرؤقی
پیگه یشتووه نه بخواردووه، رهگ و ریشهی گژوگیای ده خوارد.

ئه بو عه بدولای مه غربی ده لیت: باشترین کار بریتیه له ئاوه دان کردنه وهی
کاته کان به ته بایی بوون له گه ل خودا.

ههروه ها ده لیت: گه وره ترین زه لیلی زه لیلی که سیکی هه ژاره که بو ده وله مه ند
ده چه میته وه، یان ته وازوعی بو ده نوینیت، گه وره ترین عیززه ت عیززه تی که سیکی
ده وله مه ند که بو هه ژاران ده چه میته وه و ریژیان لی ده گریت.

۳۹. ئۇ ھمدى كورى مەسروق

أبو العباس أحمد بن محمد بن مسروق، خەلكى تووس (طوس) ە و لە بەغداد نىشتە جى بوو و ھاوئلى حاريسى موھاسىبى و سېرى سەھەتى كىردوو، سالى ۲۹۸ يان ۲۹۹ك لە بەغداد كۆچى دوايى كىردوو.

ئىبن مەسروق دەئىت: ھەر كەس لە خايلە و خوتوورەكانى دلىدا چاودىرى خودا بىكات ئەوا خودا لە جوولەى ئەندامەكانىدا پارىزگارى لى دەكات.

ھەرۋەھا دەئىت: پارىزگارى حورمەتى باوھرداران پارىزگارىيە لە سنوورەكانى خودا، بەوھش بەندە دەگاتە ھەقىقەتى تەقوا.

ھەرۋەھا دەئىت: درەختى مەعريفە بە ئاوى بىر كىرنەو ە ئاودەدرىت، درەختى خۆشەويستىش بە ئاوى رىكەوتن و تەبايى لەگەل خودا ئاودەدرىت.

ھەرۋەھا دەئىت: ھەركات ھەلپەت بۆ مەعريفە ھەبوو، پىشتەر پلەكانى ويستت تىدا بەكار نەھىنايىت ئەوا تۆ لە نەزانىداى، ھەر كات داواى ويستت كىرد و مەقامى تەوبەت راست نە كىردەو ە ئەوا تۆ بىئاگاي لەوھى داواى دەكەى.

٤٠. علی ئەسفھانی

أبو الحسن علي بن سهل الأصفهاني، له هاوده مانی جونید بووه.
عه مری کوری عوسمان بو پیدانه وهی قهرزیکی که سی ههزار درهه م بوو رووی له
"أبو الحسن علی کوری سههل" کرد ئەویش هه مووی بو دایه وه.
به ئەبو تورابی نه خشه بی و هاوچه رخانهی ئەو گه یشتوووه.
عه لی کوری سههل ده لیت: ده ستبردن بو کار و کرده وهی باش له نیشانه کانی
سه رفه رازییه، وازهینان له سه ریچییه کان له نیشانهی ریعایه تی باشه، ره چاو کردنی
نهینیه کان له نیشانه کانی به ئاگاییه ..
ده رختنی بانگه شه له حهزه مروییه کانه، هه ر کهس ویستی سه ره تاکه ی نه یه ته
راسته له کو تایی سه ره ئه نجامیدا سه لامهت ناییت.

۴۱. نُه بو محمدی جریری

أبو محمد أحمد بن محمد بن الحسين الجريري، له گه وره پیاوانی هاوه لانی جونهدیه، هاوه لئی سه هلی کوری عه بدولای کردوه، له دوی جونهد له شوینه کهی دانیشتووه، که سیکی زانا بووه به زانسته کانی ئەم دهسته یه، حالیکه مه زنی بووه، سالی ۳۱۱ کۆچی دواپی کردوه.

"أحمد بن عطاء الروزباري" ده لیت: "الجريري" سالی قه کردنه که کۆچی دواپی کرد، دوی سالی که له خه وندا بینیم دانیشتبوو، ئەژنۆکانی له باوهش گرتبوو و به په نجهی ناماژهی بۆ یه کتاپه رستی خودا ده کرد.

"الجريري" ده لیت: هه ر کهس نه فسی زال ببیت به سه ریدا ئەوا ده بیته دیلی حه زه کانی و له به ندیخانه ی ئاره زوودا یه خسیر ده بیته و خودا دلی له سووده کان ببه ش ده کات، بۆیه چیژی قسه ی حه ق ناکات با به زویش به سه ر زمانیدا گوزه ر بکات، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ الاعراف: ۱۴۶.

هه روه ها ده لیت: بینینی ئوسول (بنه رته یان بنچینه) به به کاره یانانی لقه کان ده بیته، راستکردنه وه ی لقه کانیش به وه ده بیته به سه ر ئوسولدا نمایش بکرین، ریگه یه که نییه بۆ مه قامی بینینی ئەسله کان مه گه ر به مه زنرا گرتنی ئەوه ی خودا به مه زنی راگرتوو له ناوه نده کان و لقه کان.

٤٢. نه بو عه باسى كورې عطائى ئادهمى

أبو العباس أحمد بن محمد بن سهل بن عطاء الأدمي، له گه وره پياوانى سوڤيه كان و زانايانه، "الخراز" شانوشكوى به مهزن ته ماشا ده كرد.

له هاوده مانى جونهده و هاوهلى ئيبراهيمى مارستانى كردوه، سالى ٣٩٩ ك كوچى دوايى كردوه.

سه هلى كورې عه تا ده لئيت: ههركهس نه فسى خوې پابه ند بكات به ئادابى خواردنه وه خودا دلې به نورى مه عريفه نورانى ده كات، هيچ مه قاميك له مه قامى شوينكه وتنى پيغه مبه ر(ﷺ) مه زنتر و بالآتر نييه، له شوينكه وتنى فه رمانه كانى و كرداره كانى و نه خلاقه كانى.

ههروه ها ده لئيت: گه وره ترين بيتاگايى بيتاگايى به نديه له په روه ردگارى(ﷺ) و بيتاگايى له فه رمانه كانى و نه هييه كانى و بيتاگايى له ئادابى مامه له كردنى.

ههروه ها ده لئيت: هه ر پسيارىكت ليكرا له مه يدانى زانستدا به دوايدا بگه رې، گه ر نه تبينيه وه له مه يدانى حيكمه تدا، گه ر نه تبينيه وه به يه كتاپه رستى هه لئيبسه نكيته، گه ر له و سى شوينه نه تبينيه وه بيده به روى شه يتاندا.

۴۳. ئەبو ئىسحاقى خاۋاس

أبو إسحاق إبراهيم بن أحمد الخواص، له هاو دەمانى جونەيد و "النوري" ه، له تەوہ کول و وەرزشى دەروونیدا بەشیکى گەرەى ھەبووہ.
له "رەى" سالى ۲۹۱ك كۆچى دوايى کردووہ.

نەخۆشى ناسكى ھەبوو (سکچوون)، ھەر کات ھەلدەستا دەستنوئىژى دەگر تەوہ و دەگەر ایاھوہ بو مزگەوت و دوو رکات نوئىژى دەکرد، جارێک له جارەکان کەوتە ناو ئاو و خنکا و کۆچى دوايى کرد (رەھمەتى خودا لى بىت)

"أبو إسحاق الخواص" دەئیت: زانست بە زۆرى رىوايەت نىيە، بەئکو زانا ئەو کەسە يە شوئىنى زانست دەکەوئیت و بەکاریدەھيئیت و شوئىنى سوننەتەکان دەکەوئیت با زانستىشى کەم بىت.

ھەر وہا دەئیت: دەواى دل پىنج شتە:

۱. خوئندنى قورئان بە تىپرامانەوہ.

۲. و سكى خالى.

۳. و ھەستانى شەو (شەونوئىژ).

۴. و پارانەوہى بەرەبەيان.

۵. و دانىشتن لەگەل صالحان.

٤٤. نهبو محمد خراز

أبو محمد عبدالله بن محمد الخراز، خه لکی "رهی" ه و جیرانیسی مه ککھی شکۆمهندی کردووه.

هاوه لئی "أبا حفص و أبا عمران الكبير" ی کردووه.

یه کیکه له مهزنه خاوهن وهرعه کان و بهر له ٣١٠ کۆچی دوایی کردووه.

"الدقي" ده لیت: چووم بۆ لای عبدالله الخراز بۆ چوار رۆژ ده چوو هیچم نه خوارد بوو، وتی: یه کیکه له ئیوه چوار رۆژ برسی ده بیته و رۆژی لیّ ده بیته وه برسیته بانگی لیّ ده کات.

پاشان وتی: چی ده بیته گهر ههر نه فسیکی له دایک بوو سه رنجی ته وه بدات له لای خودا بۆی دانراوه، ئایا ته وهی ته نجامی ده دات (بهراورد به وهی بۆی دانراوه) به زۆری داده نیت؟

ههروهها ده لیت: برسیته خۆراکی زاهیدانه و یادی خودا خۆراکی عاریفانه.

٤٥. نُه بو حهسه ن حمال

أبو الحسن بنان بن محمد الحمال، به ئهسل خه لکی واسیته .
له میسر نیشته جی بووه و هه ر له ویش له سالی ٣١٦ ك كوچی دوایی کردووه .
كه سیکی خاوه ن شانوشكو بووه و كه راماتی زوری لیبینراوه .
پرسیار له به نان کرا ده رباره ی بالاترین حالی سو فی، وتی: متمانه به رو زی خودا و
ههستان به فرمانه کان و پاراستنی نهی نی دل و دوورکه وتنه وه له کوفیه کان.
أبو علی رو زباری ده لیت: به نانی حمال خرایه به رده م درنده، درنده که بو نی پیوه
ده کرد و هیچ زیانیکی پی نه گه یاند.
کاتیک هینرایه ده روه پیوترا: کاتیک درنده که بو نی پیوه ده کردی چی له دل تدا
بوو؟ وتی: بیریم ده کرده وه له جیاوازی زانایان ده رباره ی به رماوه ی درنده .

٤٦. ئەبو حەمزە بەغدادی ئەلبەزاز

أبو حمزة البغدادي البزاز، بەر لە جۆنەید مردوو و یەکیەک بوو لە هاو دەمه کانی،
هاو ئەلی "السري السقطي و الحسن المسوحي" کردوو، کە سێکی فەقیه و زانا بوو بە
جۆره کانی خویندنه وهی قورئان.

لە نه وهی عیسای کورپی ئەبان بوو، ئەحمەدی کورپی حەنبەل لە هەندی بابەتدا
پرسیاری لێ دەکرد و دەیوت: سوڤی، تو چی لەسەر ئەم بابەتە دەلێی؟
وتراوه: روژیک لە دانیشتنیکیدا قسهی ده کرد و حالی گۆرا و لەسەر کورسییه کە
بەر بوویه وه و لە هەینی داها توودا کۆچی دوایی کرد.

وتراوه سالی ٢٨٩ك کۆچی دوایی کردوو.

ئەبو حەمزە دەلێت: هەر کەس ریگه‌ی بەره و حەق بنا سیت گرتنه بهری لەسەر ئاسان
ده ییت، بەلگه‌ لەسەر گرتنه بهری ریگه‌ی بەره و خودا چوون بریتیه‌ی لە شوینکه و تني
پینغه مبه‌ر (ﷺ) لە حال و کردار و گوڤتاریدا.

هه‌روه‌ها ده‌لێت: هەر کەس سی شتی پی بدریت لە ئافه‌ت رزگاری بووه:

١. سکێکی خالی و دلێکی رازی.

٢. هه‌ژارییه‌کی بەرده‌وام و زوهدیکی ئاماده.

٣. ئارامیه‌کی کامل و یادیکی هه‌میشه‌بی.

۴۷. ئەبوبەكرى واسىتى

أبوبكر بن موسى الواسطي، به ئەسلّ خۆراسانييه، له ناوچەى "فەرغانە"، ھاوئەلى
جونەيد و نوورى کردووه.

زانايەكى شانوشكو مەزن بوو، له "مەرو" نىشتەجى بوو بوو، ھەر لەوئيش سالى
۳۲۰ك كوچى دوايى كرد.

"الواسطي" دەليّت: ترس و رجا دوو پاريزەرن ريگري دەكەن له ئەدەبى خراپى
بەندە.

ھەرۋەھا دەليّت: چاوەروانى پاداشت لەسەر كارە باشەكان لە لەبیرچوونى فەزڵەكانى
خودايە.

ھەرۋەھا دەليّت: گەر خودا سووكى بەندەيەكى ويست ھەليدەداتە ناو ئەو بۆگەنى و
لاكەتۆپيوانە، پاشان ھاوئەلى مندالان دەكات.

ھەرۋەھا دەليّت: خراپى ئەدەبى خويان کردووه بە ئىخلاص، و ھەزى نەفسيان
کردووه بە کرانەو، و پەستى و بى ويستيان کردووه بە بەجەرگى، بۆيە ريگەيان لى
بزر بوو و تەنگەرپيگەيان گرتەبەر، ژيان لە موشاھەدەيان سەوز ناييت و عيبادەت بە
ئامادەبوونيان پاك ناييتو، كاتيک قسە دەكەن بە توورەبيەو قسە دەكەن، كاتيک
گفتوگو دەكەن بە لوتبەرزى گفتوگو دەكەن، باويشكى دەروونيان پيسى ناخيان نیشان
دەدات، ھەزى زۆريان لە خواردن ئەوئەلى لە قولايى پەنھانندانايە ئاشكرا دەكات، خودا
بيانكوژيت بۆ درۆ و فريويان.

ماموستا ئەبو عەلى دەقاق دەليّت: كەسيكى صەيدەلانى دەليّت: روژيكي ھەينى
"الواسطي" بە بەردەم دووكانەكەمدا گوزەرى كرد و بەرەو مزگەوت دەرويشت،
نەعلەكەى پچرا، منيش وتم: ماموستا ريگە دەدەى من نەعلەكەت بۆ چاك بكەم؟
وتى: چاكى بكە.

منیش نه‌عله‌که‌م بۆ چاک کرده‌وه، وتی: ده‌زانی بۆ نه‌عله‌که‌م پچرا؟
وتم: بۆچی؟

وتی: چونکه بۆ جومعه خۆم نه‌شۆری بوو!!

وتم: گه‌وره‌م لیڤه‌هه‌م مامیك هه‌یه‌ ده‌ته‌وی خۆت بشۆی؟

وتی: به‌لێ، منیش بردم بۆ هه‌مامه‌که‌ و غوسلی جومعه‌ی ده‌رکرد.

٤٨. ئەبو‌حه‌سه‌نی کوری صائغ

ناوی: علی کوری سه‌هلی ده‌ینووری.

له‌ میسر نیشته‌جی بووه‌ و له‌ویش مردووه‌، یه‌کینک بووه‌ له‌ گه‌وره‌پیاوان.

"أبو عثمان المغربي" ده‌لیت: هیچ که‌سم نه‌بینیوه‌ له‌ "أبي يعقوب النهرجوري"
نوورانی تر بی‌ت و له‌ "أبي الحسن بن الصائغ" به‌ هه‌یه‌ت‌تر بی‌ت.

سالی ٣٠٣ك کۆچی دوایی کردووه‌.

پرسیار کرا له‌ "ابن الصائغ" ده‌باره‌ی به‌لگه‌هینانه‌وه‌ به‌ ئاماده‌(دیار) له‌سه‌ر
نادیار، وتی: چۆن به‌لگه‌ به‌ سیفه‌تی که‌سیك ده‌هینریتته‌وه‌ که‌ نمونه‌ و هاوشیوه‌ی
هه‌یه‌ له‌سه‌ر که‌سیك شیوه‌ و نمونه‌ی نییه‌؟

ده‌باره‌ی سیفه‌تی مورید پرسیاری لیکرا، وتی: ئه‌وه‌یه‌ خودا ده‌باره‌یان

ده‌فه‌رمویت: ﴿صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ التوبة: ١١٨

هه‌روه‌ها ده‌لیت: حاله‌کان وه‌ک بروسکه‌ وان، کاتیك جیگیر ده‌بن(ده‌وه‌ستن) ده‌بنه

قسه‌ی ده‌روون و پابه‌ندبوونی سروشت.

٤٩. ئیبراهیمی رهقی

أبو إسحاق إبراهيم بن داود الرقي، له گهوره پیاوانی شامه.
هاوده می جونهد و ئیبن جه لایه.

تهمه نیکی دریزی هه بووه و تا سالی ٣٢٦ك ژیاوه.

ئیبراهیمی رهقی ده لیت: مه عریفه بریتیه له سهوزبوونی حهق وه کو خۆی، به دهر له
ههرشتیکی نه ندیشه کراو.

ههروه ها ده لیت: دهسه لات ئاشکرایه، چاوه کان کراوه ن، به لام نووری بینین
لاواز بووه.

ههروه ها ده لیت: لاوازترین بهنده ئه و کهسه یه ناتوانیت ههزه کانی بهر په رچ
بداته وه (له غاو بکات)، به هیزترین بهنده ش ئه و کهسه یه هیزی بهر په رچدانه وه ی
ههزه کانی له لایه.

٥٠. ممشادی دینوری

ممشاد الدینوری، له گهوره پیاوانی ریگه یه، سالی ٢٩٩ك کوچی دوایی کردووه.

"ممشاد" ده لیت: ته ده بی مورید له پابه ندبوون به سنوره کانی گهوره پیاوان و خزمه تی
برایان و دهرچوون له هۆکاره کان و پاریزگاری ئادابی شه رعه له سه ر نه فسی خۆ.

ههروه ها ده لیت: هه رکات ده چمه لای یه کیک له مامۆستایانم له هه رچی شته خۆم
خالیده که مه وه چاوه پروانی به ره که تی بینین و قسه ی ئه و ده که م به سه رمدا داباریت،
هه ر که س به هزی خۆیه وه بچیتته لای یه کیک له گهوره پیاوان بیسه ده بیت له
به ره که تی بینین و دانیشن و قسه کانی.

۵۱. خیر النساج

هاوہلی تہو بہو حمزہ دی بہ غدادی کردوہ و بہ "السري" گہشتوہ، لہ ہاودہمانی "أبي الحسن النوري" بوہ، بہ لام تہمہ نیکی دریژی ہہ بوہ، وہک دہ وتریت سہد و بیست سال ژیاوہ.

لہ سہر دہستی تہو "الشبلي و الخواص" تہو بہیان کردوہ، ماموستای تہم دہستہیہ بوہ.

وتراوہ ناوی محمدی کوری ٹیسماعیل بوہ، خہلکی شاری سامہرہ بوہ، بویہ ناونراوہ "خیر النساج" چونکہ دہچیت بو حج، لہ دہرازہی کوفہ پیاویک دہیگریت و پیی دہلیت: تو بہندہی منی و ناوت خہیرہ.

-تہو پیاویکی رہشیست بو- سہریچی نہ کرد لہ قسہی پیاوہ کہ، تہو کہسہ لہ چینی ناورشدما خہیری (محمہدی کوری ٹیسماعیل) بہ کارہینا، پیاوہ کہ بانگی دہ کرد بہ "تہی خہیر" تہویش دہیوت: بہلی گہورہم.

پاش چہندین سال پیاوہ کہ وتی: من بہ ہلہ داچوم، تو بہندہی من نیت و ناویشت خیر نیہ.

تہویش پیاوہ کہی بہ جیہیلا و وتی: ناویک ناگورم پیاویکی موسلمان لہ منی ناوہ. "خیر النساج" دہلیت: ترس قہمچی خودایہ نہ فسگہ لیکہ پی راست دہکاتہوہ کہ لہ سہر بیئہ دہبی بارہاتوہ (خوی راہیناوہ).

تہو بہو حہسہنی مالیکی دہلیت: لہ حہزرہمہوت پرساری حال و باری "خیر النساج" م کرد، کاتیک نویژی مہغریب ہات بوورایہوہ، پاشان چاوی کردہوہ و ناماژہی کرد بہ لایہ کی مالہ کہ و وتی: بوہستہ، خودا راوہستاتوہ بکات، تو بہندہیہ کی فرمانت پیکراوہ (مہبہستی فریشتہی گیانکیشانہ) و منیش بہندہیہ کم فرمانم پیکراوہ، تہوہی بہ تو فرمانکراوہ لہ دہستت دہرناچیت و جیبہ جیی دہکہی،

به لّام تهوهی به من فرمان کراوه له دهستم دهچیت، داوای ئاوی کرد بۆ دهستنویژ و نوژی کرد و پاشان راکشا و چاوهکانی لیکننا و شایهتمانی هیئنا و گیانی سپارد، له خهوندا بینرا و پییوترا: خودا چی له گهلا کردی؟

وتی به پرسیارکهره که پرسیاری تهوهم لی مه که، به لّام له دونیا قیزهونه کهی ئیوه رزگارم بوو.

۵۲. ئه بو حه مزه ی خوراسانی

أبو حمزة الخراساني، له نيسابور ژياوه له گه پره کی "ملقباد"، له هاوده مانی "جونهد و الخراز و ته بو تورابی نه خشه بی" یه، پیاویکی خاوهن وهرعی به دین بووه.

ئه بو حه مزه ده لیئت: هه رکهس ههستی به یادی مردن کرد تهوا خودا تهو شتانه ی ده میننه وه لای خو شه ویست ده کات و تهو شتانه ی تیا ده چن لای ناشیرین ده کات.

ههروه ها ده لیئت: کهسی عاریف ژیا نی ته مرۆ بۆ سبه ی نییه، ته مرۆ به سبه ی نی پال پیوه ده نی و ته مرۆ بۆ سبه ی نی به ده ست ده هیئیئت.

پیاویک پیی وت: نامۆژگاریم بکه.

وتی: تویشوو- که له بهرده ستدایه- ناماده بکه بۆ سه فه ر.

ههروه ها ده لیئت: به عه بایه ک ئیحرامم ده به ست و هه موو سالیئک هه زار فرسه خ ریگه م ده بری، خو رم لی هه لده هات و لییم ئاوا ده بوو، هه رکات ئیحرامم بشکاند بایه جار یکی تر ده مبه سته وه.

سالی ۲۹۰ ک کوچی دوا بی کردو وه.

٥٣. ئەبو بەکری شیبلی

أبو بكر دلف بن حيدر الشبلي، له دايكبوون و گه وره بوونی له به غداد بووه، ريشه و بنه چهی بۆ "أسر و شنة" ده گه ریتته وه.

هاوه لى جونهد و نه وانهى له چاخى ئەودا بوون كردووه، له رووى حال و ئاكار و زانسته وه مامۆستای سه رده مى خوئى بووه، له سه ر مه زه به بى ماليكى بووه، هه شتا و چهوت سال ژياوه، سالى ٣٣٤ ك كوچى دوایى كردووه و گوڤه كهى له به غداده.

كاتيك شیبلی له ئەلقهى دانىشتنى "خير النساج" دا ته بهى كرد، هات بۆ ده ماوه ند و وتى: من والى شاره كهى ئيوه بووم گه ردم ئازاد بكهن. له سه ر هه تا وه تيكۆشانه كانى له سنوور به ده ر بوون.

مامۆستا ئەبو عه لى ده قاق ده لى ت: هه والم پيگه يشت چاوى ئەوه نده جار به خوئى رشتوو بۆ ئەوهى له سه ر نه خه وتن رابى ت و نه خه وى ت، بۆ مه زنرا گرتنى شه ر ع ئەوه نده به سه "بكران الدينوري" له كو تاييه كانى ته مه نيدا ده ر باره ي شبللى باسى ده كات.

"أبو العباس البغدادي" ده لى ت: شبللى (ره جمه تى خودا لى بى ت) له كو تا روژه كانى ته مه نيدا ده بى وت:

وكم من موضع لومت فيه لكنت به نکالا في العشيرة

(له زۆر شوين (مه قام) دا لۆمه كراوم، به و مه قامه بووم به نه گبه تى هۆزه كه م (ده سته كه م))

كاتيك ره مه زان ده هات زياتر له هه ر كه سى ك شبللى خوئى توند ده كردووه و خوئى ماندوو ده كرد و ده بى وت: ئەمه ئەو مانگه يه په روهر دگارم به مه زنى راگرتوو، من يه كه مين ده م له به مه زنرا گرتنى.

۵۴. عبدالله کوری محمد مرتعش

أبو محمد عبدالله بن محمد المرتعش، خه لکی نیسابوور بووه له گه ره کی "الحیره"
وتراویشه له گه ره کی "ملقباد"

هاوریه تی "أبا حفص" ی کردووه و چاوی به جونهد که وتووه، که سیکی خاوهن
شانوشکو بووه.

له مزگه وتی "الشونزیه" ده مایه وه، سالی ۳۲۸ ک له به غداد کوچی دواپی کردووه.
"المرتعش" ده لیت: ویست بریتیه له به ندکردنی نه فس له مه به سته کانی و
رووکردنه فه رمانه کانی خودا و رازیبون به وهی له لای خوداوه به سهر نه ودا دیت.
پیوترا: فلان که س به سهر تاودا ده پرات، وتی: له لای من نه و که سهی خودا توانای
پیداوه سه ریچی تاره زووکانی بکات له رویشتن به سهر تاودا مه زنتره.

۵۵. ئەبو عەلى رۇزبارى

أبو علي أحمد بن محمد الروزباري، خەلکی بەغدادە، لە میسر نیشته جی بووه و هەر لەویش لە سالی ۳۲۲ك كۆچی دوایی کردوو، هاوئەلی جونەید و نووری و ئیبن جەلا و هاو دەمانى ئەوانى کردوو.

ناوازەترین و زانترین کەس بووه بە رینگە کە.

وتیان بە أبو عەلى كە سێك گوی لە دەنگ و ئاوازی بیئاگا کەر دە گریت و دەلیت: بۆم حەللا، چونکە گەیشتوو مەتە پلەیه ک کار ناکاتە گۆرینی حالم، وتی: بەلی گەیشتوو، بەلام بۆ سەقەر.

پرسیاری لیکرا دەبارەى تەصەوف، وتی: ئەم مەزھەبە هەمووی سووربوون و تیکۆشانە، بۆیە تیکەلی مە کەن بە شتیک لە گالتە.

هەر وەها دەلیت: لە نیشانەکانی فریوخواردن ئەو یە خراپە بکەى و خودا چاکەت لە گەل بکات، ئەو کات پارانەو و تەوبە وازلی بهیئیت، بەو گومانەى گوايه خودا لە هەلەکانی تۆ بووراو، بۆیە چاکەت لە گەل دەکات و دەرگات بەرودا دەکاتەو.

هەر وەها دەلیت: مامۆستام لە تەصوفدا جونەید بوو، لە فیقهدا أبو العباسی کوری شریح، لە ئەدەبدا "ثعلب" و لە فەرموودەدا إبراهيم الحربي.

۵۶. عبدالله گ کوری منازل

أبو محمد عبدالله بن منازل

پیشہ‌وای مہلامہ‌تیہ کانہ، ناوازی سہ‌ردہ‌می خوئی بووہ، ہاوہ‌لی ہم‌دونی
قہ‌صاری کردووہ.

کہ‌سیکی زانا بوو، فہ‌رموودہ‌ی زوری نووسیوہ.

سالی ۳۲۹ک یان ۳۳۰ک لہ نیسابور کوچی دوابی کردووہ.

"عبدالله بن منازل" دہ‌لیت: ہەر کہس فہ‌رزیک لہ فہ‌رزہ‌کان لہ‌دہ‌ست بدات خودا
بہ وازہینان لہ سوننہت گیرۆدہ‌ی دہ‌کات، ہەر کہس بہ وازہینان لہ سوننہت گرفتار
بییت بہ کہوتنہ ناو بیدعہ‌وہ گرفتار دہ‌بییت.

ہەر وہا دہ‌لیت: باشترین کات ئەو کاتہیہ لہ خایلہ و ختورہ‌کانی نہ‌فست
سہ‌لامہت بوویت، ہەر وہا ئەو کاتہیہ لہ گومانی خراپ رزگارت بووہ.

۵۷. محمد تقی

أبو علي محمد بن عبد الوهاب الثقفي، ئيمامى سەردەمى خۆيەتى، ھاوئەلى ئەبو
حەفص و حەمدونى قەصارى کردووہ.

بەھۆى ئەوہ تەصەوف لە نيسابور دەرکەوتووہ، سالى ۳۲۸ک کۆچى دوايى
کردووہ.

ئەبو عەلى دەئيت: گەر کەسيك ھەرچى زانستە کۆى بکاتوہ و ھاوئەلى کۆمەئيك
لە پياوان بکات تەنھا بە وەرزش دەگاتە پلە و پاىەى پياوان(مورشيد و پيشه‌وا و
ئەدەبداەر و ئامۆزگاریکەر)، ھەر کەس لە مامۆستايە کەوہ ئەدەب وەرنەگريت و
نەنگى کردارەکانى خۆى و ھەزەکانى دەروونى لە ئەوہ پەى پى نەبات دروست نيبە
لە راستکردنەوہى مامەلەکاندا بکريتە پيشەنگ.

ھەرہە دەئيت: رۆژگارێک بەسەر ئومەتەدا تيدەپەريت گوزەرانى کەسى باوہردار
نايەتە راستە مەگەر کەسيكى دووروو بکات بە پشتيوانى خۆى.

ھەرہە دەئيت: ئۆف لە سەرقاليبەکانى دونيا کاتى دینە بەرەوہ، ئۆف لە
ھەسرەتەکانيان کاتیک پشتت تيدەکەن، کەسى ژيرمەند ئەو کەسەيە مەيل نەدا بە
دونيا کاتیک رووى تيدەکات و ھەسرەتى بۆ نەخوات کاتى پشتى تيدەکات.

٥٨. أبو الخیر الأقطع

أبو الخیر الأقطع

خه لکی مه غریبه، له "تینات" نیشته جی بووه، که راماتی زوری هه بووه و خاوه نی فیراسه تیکی تیژ بووه، که سینکی شکو دار بووه، ده و روبه ری سالی ٣٤٠ ک کوچی دوا یی کردووه.

"أبو الخیر" ده لیت: هیچ کهس ناگاته حالته ته بهرز و بلنده کان تا کاره کانی ته با نه بن له گه لا شه ریعه ت، دهسته ملانی شه ده ب بییت و فه رزه کان جیبه جی بکات و هاوه لئی صالحان بکات.

٥٩. نه بوبه کری که تانی

أبو بکر محمد بن علی الکتانی (نه بوبه کری که تانی)

به شه سل خه لکی به غداده، هاوه لئی جونه یید و خه راز و "النوری" ی کردووه.

جیرانی مه که کی شکومه ندی کردووه تا له سالی ٣٢٢ ک کوچی دوا یی کردووه.

نه بوبه کری رازی ده لیت: "که تانی" ته ماشای پیاو یکی کرد سه ر و ریشی سپی بوو سوالی ده کرد، وتی: شه پیاوه له گه نجی تیدا مافی خودای تیابردووه خوداش له پیریدا شه وی تیابرد.

ههروه ها "که تانی" ده لیت: حه زه کان ره شو ی شه یتانن، هه رکه س ره شو که ی به ده ست شه یتانه وه بییت به نده ی شه یتانه.

٦٠. إسحاق كوری محمد النهرجوری

أبو يعقوب إسحاق بن محمد النهرجوري

هاوهلی "أبا عمرو المكي و أبا يعقوب السوسي و الجنید" و كهسانی تری كردووه، له سالی ٣٠٠كه له مهككه كوچی دوايي كردووه.

"النهرجوری" دهلیت: دنیا دهریایه كه و دواروژ كه ناری رزگارییه، تهقوا كه شتییه و خه لکیش له سهفردان.

ههروهها دهلیت: پیایکم له تهواف بینی، یهك چاری ههبوو، دهیوت: پهنا دهگرم به خۆت له خۆت، وتم: هم دوعایه چییه؟

وتی: روژیک ته ماشای كه سیکم كرد و لام جوان بوو، له ناکاو دهستیك کیشای به چاومدا و چاوم پهردهی به سهردا هات، گویم له دهنگیک بوو دهیوت: زللهیهك به سهیرکردنیک.. گهر زیادت بکردبایه بومان زیاد دهکردی.

ههروهها دهلیت: باشتین حال تهوهیه له سهر زانست (شهریعت) راستبوویتهوه.

٦١. علی کوری محمد المزین

أبو الحسن علي بن محمد المزین

خه لکی به غداد بوو، له هاووله لانی سه هلی کوری عه بدولاً و جونه یید و هاوده مانیان بوو، له سالی ٣٢٨ ک له مه ککه کۆچی دوا بی کردوو.

که سیکی خاوهن وهرعی مه زن بووه.

"المزین" ده لیت: گونا له دوا ی گونا ه سزای گونا هی یه که مه، چاکه له دوا ی چاکه پاداشتی چاکه ی یه که مه.

پرسیار له "المزین" کرا ده باره ی یه کتاپه رستی، وتی: ته وه یه بزاین ته و صافه کانی خودا له ته و صافی دروستکراوان جیاوازه، خودا به سیفته ته دیرینه کانی له وان جیاوازه، وه ک چون ته وان به سیفته ته سه ره له دراوه کانیان (رووداوه کان) له خودا جیاوازن.

ههروه ها ده لیت: هه ره که س به خودا بینیا ز نه بیت له خه لکی خودا تاجی ده رگای خه لکی ده کات، هه ره که سیش به خودا وه بینیا ز بیت خودا خه لک به و تاج ده کات.

٦٢. ئەبو علی کوری الکاتب

أبو علي بن الكاتب

ناوی "الحسن بن أحمد" ه، هاوهلی ئەبو علی رۆزیاری و ئەبویه کری مصری و
کەسانی تری کردوو، کەسیک بووه له حالدا زۆر مهزن بووه، ده‌وروبه‌ری ساڵی ٣٤٠ ک
کۆچی کۆچی دوایی کردوو.

"إبن الكاتب" ده‌لیت: کاتیک ترس له دلدا نیشته‌جی بوو، زمان قسه‌یه‌ک ناکات
په‌یه‌ندی به‌ ئەوه‌وه نه‌ییت.

هه‌روه‌ها ده‌لیت: موخته‌زیله له‌رووی ئەقله‌وه خودایان به‌ پاك راگرت، سوڤیه‌کان
له‌رووی زانسته‌وه (شه‌ریعه‌ته‌وه) خودایان به‌ پاك راگرت، بۆیه سوڤیه‌کان حه‌قیان
به‌ده‌سته‌ینا.

۶۳. مظفر القرمسینی

مظفر القرمسینی

له گه وره پیاوانی لاپاله کانی چیا قاسیۆنه، هاوهلی عه بدولا خهراز و کهسانی تری کردوو.

موزه فەر ده لیت: رۆژوو سی رۆوی ههیه:

۱. رۆژوو رۆح به کورتی هیوا و تاوات.

۲. و رۆژوو ته قل به سه ریچیکردن له نارهزوو.

۳. و رۆژوو نه فس به خوگرتهوه له خواردن و حهرامکراوهکان.

ههروهها ده لیت: خراپترین هه دیه و پیدان وهرگرتنی هه دیه ی ژنانه له هه ر روویه که وه بیت.

ههروهها ده لیت: گه ر قه ناعه ت کۆمه کی برسیتی بکات ده بیته کیلگه ی بیر و سه رچاوه ی حیکمه ت و زینده گی هۆشمه ندی و زیره کی و چرای رۆشنی دل.

ههروهها ده لیت: باشتین کاری بهنده کان بریتییه له پارێزگاری کاته کان له ئیستادا، شه وهش شه وهیه که مته رخمی له کاریکدا نه کهن و سنووریک تینه په رینن (نه شکینن).

ههروهها ده لیت: هه ر کهس شه ده ب له حه کیمیکه وه وهرنه گریت شه ده بی موریدی پی دانادریت.

٦٤. عبدالله كورى ظاهر الأبهري

أبو بكر عبدالله بن ظاهر الأبهري

له هاوده مانى شيبلى بووه له گهوره پياوانى لاپاله كانى چياى قاسيوّنه .
زانايه كى خاوهن وه رع بووه، هاوه لى يوسفى كورى حوسهين و كه سانى ترى كردووه .
نزىك به سالى ٣٣٠ ك كوچى دوايى كردووه .

"أبو بكر بن ظاهر" ده لىت: له حوكمه كانى هه ژارى ئه وهيه هيچ هه زىكى نه بىت،
گه ناچار بووه ئه وا هه زى له ئاتاجى تىينه په رىنىت (واته ئه وهنده به دهست بهىنىت كه
پى ئاتاجه)

ههروه ها ده لىت: گه برايه كت له بهر خودا خوشويست له دونيادا تىكه لى له گه ل
كه مبه كه ره وه .

٦٥. ئه‌بو الحسن كورى بنان

أبو الحسن بن بنان

رینگه و سلوکی ده‌چیتته‌وه سهر "أبي سعيد الخراز" و له گه‌وره‌پیاوانی میسر بووه.
ئین به‌نان ده‌لیت: ههر سوڤیه‌ك خه‌می رۆزی له دلدا راست بوویته‌وه پابه‌ندبوون به
کاره‌وه (که‌سابه‌ت) بو‌ئه و له‌پیشتره.
هه‌روه‌ها ده‌لیت: له ره‌وشتی نزم دووربکه‌ونه‌وه وه‌ك چۆن له حه‌رام دوورده‌که‌ونه‌وه.

٦٦. ابراهيم كورى شيبان القرمسيني

أبو إسحاق إبراهيم بن شيبان القرمسيني

مامۆستای سه‌رده‌می خۆی بووه، هاوه‌لی ئه‌بو عه‌بدو‌لای مه‌غریبی و خه‌واص و
که‌سانی تری کردووه.
ئیره‌یمی كورى شه‌بیان ده‌لیت: ههر که‌س ده‌یه‌ویت ده‌ست به‌تال بی‌ت و به
پروپووجه‌وه خه‌ریک بی‌ت با ده‌ستبده‌ته روخسه‌ت وه‌رگرتن.
هه‌روه‌ها ده‌لیت: زانستی فه‌نا و به‌قا به‌ ده‌وری ئیخلاص له یه‌کتاپه‌رستی و
دروستی به‌ندایه‌تیدا ده‌سورپیتته‌وه، ههر شتیکی تر جگه‌ له‌مه‌ هه‌له و زه‌نده‌قه‌یه.
هه‌روه‌ها ده‌لیت: گه‌مزه‌ ئه‌و که‌سه‌یه له خودا یاخی ده‌بی‌ت.

٦٧. حسين كورى على ئىبن يزدانيار

أبو بكر الحسين بن علي بن يزدانيار

خەلكى ئەرمىنيايە، رىگەيەكى تايبەت بە خۆى لە تەصەوفدا ھەبوو.

زانايەكى خاوەن وەرە بوو، گوزارە و قسەى ھەندى لە عارىفانى رەد دەکردەو (چونكە پىي و ابوو پەردەلادانە لەسەر نەيىنى ئەم رىگەيە، بۆيە دەلييت: تۆ دەمبىنى دژ بە تەصەوف و سۆفییەكان قسە دەكەم، سویند بە خودا لە غىرەتم بۆ ئەوان ئەو قسانە دەكەم، چونكە نەيىيەكانى حەقيان بلاوہ پىكردووہ و نيشانى كەسانى نائەھليان داوہ، ئەوہش پالينام بۆ غىرەت لەسەريان و قسە دەربارەيان، ئەگىنا ئەوانە سەردارانن و بە خۆشەويستى ئەوان لە خودا نزيك دەبەوہ)

ئىبن يەزدانيار دەلييت: ھەرگىز بە تەماى ھۆگرى مەبە بە خوداوہ لە كاتىكدا تۆ ھۆگرىت بە خەلكەوہيە.

ھەرگىز بە تەماى خۆشەويستى خودا مەبە لە كاتىكدا حەزت لە زيادە دونيايە.
ھەرگىز بە تەماى پلە و پاىە مەبە لە لای خودا لە كاتىكدا عەودالى خۆشەويستى پلە و پاىەى لە دلى خەلكىدا.

٦٨. ئەبو سعید الأعرابي

أبو سعيد الأعرابي

ناوی ئەحمەدی کورپی محەمەدی کورپی زیادی بەصرییە.

جیرانی حەرەمی کردوووە و سالی ٣٤١ کۆچی دوایی کردوووە.

هاوەڵی جونەید و عەمری کورپی عوسمانی مەکی و "النوری" و کەسانی تری کردوووە.

ئەین ئەعرابی دەلیت: گەرەترین زیانۆمەند ئەو کەسەییە کردوووە باشەکانی نیشانی خەلکی دەدات و بە کردوووە خراپەکانی زۆرانبازی لەگەڵ کەسیکدا دەکات لە رهگی بناگۆی لەو نزیکترە(واتە خودا).

٦٩. محمد كورى إبراهيم الزجاجة النيسابورى

أبو عمرو محمد بن إبراهيم الزجاجة النيسابورى

سالانينكى زور جیرانى مه ككهى كردووه و هه ره له ویش مردووه.

هاوهلى "جونهد و أبو عوسمان و النورى و الخواص و الرويم" ى كردووه.

سالى ٣٤٨ك كوچى دواى كردووه.

پرسیار له ئەبو عمه مری زو جاجى كرا: بۆچى له "الله أكبر" ى به كه مى نویشه
فه رزه كاندا رهنگت ده گۆریت؟

وتى: چونكه ده ترسم به پيچه وانهى صدقه وه سه ره تاي نویشه كه م ده ست پي بكه م،
هه ركه س ده لیت: "الله أكبر" و له خودا گه وره تر له دلیدا شتیک بوونى هه بیئت، یان
كه سیكى جگه له خودا به دریتایى كات به گه وره داناییت ئەوا له سه ر زمانى خوئ
خوئ به درۆخستوتته وه.

هه روه ها ده لیت: هه ر كه س قسه له حالیک بكات خوئ پيى تینه نا بیئت قسه كانى
ده بن به فیتنه بو ئەو كه سانه ى ده بیستن.

سالانينكى زور جیرانى مه ككهى كردووه و له ناو مه ككه دا نه چووته سه ر پيشاو،
به لكو ده چووه ده ره وه ى مه ككه و خوئ پاك ده كردووه و ده ستنویتی هه لده گرت.

٧٠. جه عفهري كورپ محمد كورپ نصير

أبو محمد جعفر بن محمد بن نصير

له به غداد له دايك بووه و گهوره بووه.

هاوه لئى جونهيدي كردووه و له ريگه و سلوكدا شويني ئه و كه وتووه، ههروه ها
هاوه لئى "النوري و رويم و سمنون" و هاوده مانى ئه وانى كردووه، سالى ٣٤٩ك له
به غداد كوچى دوايى كردووه.

جه عفهري كورپ محمد ده لئيت: به نده له گه ل چيژى نه فس چيژى مامه له له گه ل خودا
ناكات، چونكه ئه هلى حهقيقهت پهيوه ندى خويان به وابهسته كانه وه بريوه له پيناوى
حه قدا، بهر له وهى وابهسته كان پهيوه ندى خويان له گه ل بچرن.

ههروه ها ده لئيت: له نيوان به نده و بووندا جيگير بوونى ته قوا ههيه له دلئيدا، كاتيڪ
ته قوا له دلئيدا نيشته جي بوو به ره كه تى زانست به سه ريذا داده باريت و ههزى دونياى
لى جيا ده بيتته وه.

۷۱. ئەبو العباس السيارى

ناوى قاسمى كورپى قاسمى كورپى مەھدىيە.

خەلكى مەرۋە، ھاۋەلى "الواسطى" كىردۈۋە، زانستى ئەم دەستەيەى لە ئەۋدەۋە
ۋەرگرتۈۋە، كەسىكى زانا بوۋە، سالى ۳۴۲ك كۆچى دوايى كىردۈۋە.

پىرسىار لە ئەبو عەباسى سەيارى كرا: مورىد بە چى نەفسى خۆى باربەيىت؟
وتى: بە ئارامگرتن لەسەر ئەنجامدانى فەرمانەكان و دووركەوتنەۋە لە
نەھىلىكراۋەكان و ھاۋەلى صالحان و خزمەتى ھەژاران.

ھەرۋەھا دەلىت: كەسى ژىر و ھۆشمەند بەتەنھا بىنىنى ھەق چىژ ۋەرناگرىت، چونكە
بىنىنى ھەق فەنايە و چىژى تىدا نىيە (مەبەستى ئەۋدەيە لە فەنادا كەسىك نامىنىتەۋە
چىژ ۋەربگرىت، بۆيە چىژ بوونى نىيە).

۷۲. محمد كورى داود الدينورى

أبو بكر محمد بن داود الدينوري، به "الدقي" ناسراوه.

له شام نىشتەجى بوۋە و زياتر له سەد سال تەمەنى درىژبوۋە.

له دواى ۳۵۰ك له شارى دىمەشق كۆچى دوايى كىردۈۋە.

ھاۋەلى ئىبن جەلا و زەقاقى كىردۈۋە.

"أبو بكر الدقي" دەلىت: گەدە شوينىكە خواردن كۆدەكاتەۋە، گەر ھەللى تىبكرىت
تەندامەكانى جەستە بە كارى چاكە ھەلدەستن، گەر خواردن و خواردنەۋەى شوبەھى
تىكرد رىگەى بەرەۋ خوداچوونى لى تارىك و لىل دەبىت، گەر ھەرامى تىكرد ئەۋا
بەردە لە نىۋان ئەۋ و خودادا پەيدا دەبىت.

۷۳. عبدالله کوری محمد الرازی

أبو محمد عبدالله بن محمد الرازي

هاوہالی تہبو عوسمانی خہیری و جونہید و یوسفی کوری حوسہین و روہیم و سمنون و کہسانی تری کردووه.

سالی ۳۵۳ك کوچی دواپی کردووه.

پرسیار لہ عہ بدولای کوری محمدی رازی کرا: تہو خہلکانہ بو نہنگی و ناتہواویبہکانی خویمان دہبینن و ناگہرینہوہ بو لای خودا؟

وتی: چونکہ بہ زانست سہرقالی خویمایش کردن و سہرقال نین بہ بہ کارہینانی زانستہوہ، خویمان بہ روالہتہوہ خہریک کردووه و ئادابی ناوہویان وازلہیناوہ، بزیہ خودا چاوہکانی کویرکردوون و تہندامہکانی لہ تہنجامدانی عیبادہتہکان کوٹوبہند کردوون.

۷۴. ئەبو عەمر اسماعیل كورې نجيد

أبو عمرو إسماعيل بن نجيد

ھاۋەلى ئەبو عوسمانى كرددوھ و بە جونەيد گەيشتوۋە، كەسىكى خاۋەن شانوشكۆ بوۋە.

دواين كەسىك بوۋە لە ھاۋەلانى عوسمان لە سالى ۳۶۶ك لە مەككە كۆچى دوايى كرددوھ.

أبو عەمر دەلىت: ھەموو حالىك لە زانستەوھ سەرچاۋەى وەرنە گرتبىت زيانەكەى لەسەر خاۋەنەكەى لە قازانجەكەى زۆرتەرە.

ھەرۋەھا دەلىت: ھەر كەس لە كاتىك لە كاتەكاندا فەرزىك لەو فەرزانەى خودا پىۋىستى كرددون تيا ببات لە چىژى ئەو فەرزە بىبەش دەبىت، با زۆریش بخايەنىت. پرسیارى لىكرا دەربارەى تەصەوف، وتى: برىتییە لە ئارامگرتن لەژىر فەرمان و نەھیدا.

ھەرۋەھا دەلىت: ئافەتى بەندە ئەوھىە رازى بىت بەوھى تىايدايە.

۷۵. علی کوری احمد کوری سهل البوشنجی

أبو الحسن علي بن أحمد بن سهل البوشنجي

یه کیك بووه له لاوه کانی خۆراسان.

به "أبا عثمان و ابن عطاء و الجريري و أبا عمرو الدمشقي" گه یشتوووه.

سالی ۳۴۸ك كۆچی دوابی کردوووه.

پرسیار له بۆشه نچی کرا دهریاره ی جوامیری و پیاوه تی، وتی: بریتییه له وازهینان له به کارهینانی شهوه ی له سهرت هه رامکراوه له گه ل فریشته ی نووسینی کار و کرده وه کان.

که سیك پیی وت: دوام بۆ بکه، وتی: خودا له فیتنه کانی خۆت بتپاریزیت.

ههروه ها ده لیت: سه ره تای باوه ر به کۆتایی باوه ره وه په یوه سترکراوه .

۷۶. ئەبو عبدالله محمد ئىبن خەفیف الشیرازی

ھاوئلی روھیم و جەریری و ئىبن عەتا و کەسانی تری کردووه.

سالی ۳۷۱ك كۆچی دوایی کردووه.

مامۆستای مامۆستایان و ناوازی سەردەمی خۆی بووه.

ئىبن خەفیف دەلیت: بەردەوامبوون بریتییه لە زەحمەتکێشانی بەردەوام و وازھێنان لە پشوو.

ھەرۆھا دەلیت: ھیچ شتێک بە ئەندازەى لیبووردن لە نەفس-لە دەستبردن بۆ روخسەت و قبوولی تەئویل- بۆ سەر مورید زیانبەخشر نییه.

پرسیاری نزیکى (القرب) لیکرا، وتی: نزیکى لە خودا بە تەبایی دەبییت لەگەڵ خودا و بەردەوامى کۆمەك و یارمەتى خودایی.

ھەرۆھا دەلیت: لە سەرەتای تەوبە و گەرانهووم بۆ لای خودا لە یەك ركات نوێژدا دە هەزار جار "قل هو الله أحد"م دەخویند، ھەندى جار لە یەك ركات نوێژدا ھەموو قورئانم دەخویند، ھەندى جاریش لە نیوەرۆوھ بۆ عەسر ھەزار ركات نوێژم دەکرد.

أبو أحمد الصغیر دەلیت: رۆژێك پیاویكى ھەزار ھات بۆ لای "أبا عبدالله بن خفیف" و پێی وت: وەسوەسەم ھەیه.

ئەویش پێی وت: من وا سۆفییەكەم ناسیوھ گالته بە شەیتان دەكەن، كەچی ئیستا دەبینم شەیتان گالتهیان پێ دەكات.

ھەرۆھا ئىبن خەفیف دەلیت: لە ھەستان بە سوننەتەكان لاواز بووم(بە ھۆی پیری و نەخۆشییەو)، بۆیە لە جینگەى ھەر ركاتێك دوو ركاتم بە دانیشتنانەوھ دەکرد، ئەوھش لەبەر ئەو رىوایەتەى كە دەلیت: ((نوێژی كەسى دانیشتوو نیوھى نوێژی ئەو كەسەیە بە پێوھ نوێژ دەكات))^۱.

^۱ رواه أحمد والنسائي وابن ماجه والطبراني.

۷۷. به‌نداری کوری حوسه‌ین شیرازی

أبو الحسين بندار بن الحسين الشيرازي

زانا بوو به ئەسلەکان و کەسیکی خاوەن حالێ مەزن بوو.

هاوەلێ شیبیلی کردوو.

سالی ۳۵۳ک له ئەرجان(شاریکه نزیک به شیراز) کۆچی دوایی کردوو.

به‌نداری کوری حوسه‌ین ده‌لیت: نه‌یاری و مەملانیی خودی خۆت مەکه چونکه تۆ
خاوەنی نیت، لیبگه‌ری بۆ خاوەنه‌که‌ی هه‌رچییه‌کی ده‌وی پێی بکات.

هه‌روه‌ها ده‌لیت: هاوه‌لێ ئەهلی بیدعه‌ت پشت هه‌لکردن له‌ حه‌ق(یان خودا) به‌ره‌م
ده‌هینیت.

هه‌روه‌ها ده‌لیت: واز له‌وه به‌ینه ئاره‌زووی ده‌که‌ی بۆ ئەوه‌ی ئاواتی بۆ ده‌خوازی.

۷۸. ئەبو بکر الطمستانی

أبو بكر الطمستاني

ھاوہلی ئیبراھیمی دەباغ و کەسانی تری کردووە.

لەرۆوی زانست و حالەوہ ناوہزەوی سەر دەمی خۆی بوو، سالی ۳۴۰ک لە نیسابور کۆچی دوایی کردووە.

"أبو بكر الطمستاني" دەلیت: مەزنیترین نیعمەت بریتییه لە دەرچوون لە نەفس، نەفس مەزنیترین پەردەیی نیوان تۆ و خودایە.

هەر وەھا دەلیت: کاتیک خەم بۆ دنیا دل دادەگریتەوہ لە هەمان ئەو کاتەدا سزا دەدریت (واتە خەمە کە بۆ خۆی سزایە)

هەر وەھا دەلیت: ریگە روژنە و قورئان و فەرموودە لەناوماندا راوەستان و گەورەیی ھاوہلانی پیغەمبەر (ﷺ) ئاشکرایە بەھۆی کۆچکردن و ھاوہلی پیغەمبەر وە (ﷺ) هەرکەس لە ئیمە ھاوہلی قورئان و فەرموودە کرد و لە نەفسی خۆی و لە خەلکی بزر بوو و بەدل کۆچی بۆ لای خودا کرد ئەو کەسە راستگۆیە و ریگەیی راستی گرتۆتەبەر.

۷۹. أحمد کوری محمد الدینوری

أبو العباس أحمد بن محمد الدینوری

هاوہلی یوسفی کوری حسہن و جہیری و ئین عہتای کردوہ.

زانایہ کی مہزن بو، رووی لہ نیسابور کرد و ماوہیہک تیایدا مایہوہ، ناموژگاری خہلکی دہ کرد و بہ زمانی مہعریفہ قسہی دہ کرد، پاشان رویشت بو سہ مہرقہ ند و لہ دوای سالی ۳۴۰ک لہوی کوچی دوایی کرد.

ئہ بو عہ باسی دہینووری دہ لیت: کہ مترین یاد تہوہیہ ہہرچی لہ خوار خوداوہیہ لہ بیریان بکہیت، کوتایی یادیش تہوہیہ یادکہر لہ ناو یاددا لہ یاد بزر بیت.

ہہروہا دہ لیت: زمانی ئاشکرا(دہرہوہ) حوکمی ناوہوہ ناگوڑیت.

ہہروہا دہ لیت: پایہ کانی تہ صہوفیان ہہ لوہ شاندہوہ(واتہ بہ ناو سو فیہ کان) و ریگہ کہیان ویران کرد و مانا کانیان بہ کومہ لیتک ناویر کہ دایانہینابوو گوڑی، "تہماع و ہہ لپہ"یان ناو نا "زیادہ"، "بیئہ دہبی"یان ناو نا "ئیخلاص"، دہرچوون لہ حہقیان ناو نا ورینہ(الشطحات)، چیژوہرگرتن لہ شتی ناپہ سہندیان ناو نا خو شسی، شوینکہ و تنی ئارہ زوویان ناو نا تاقیکردنہوہ، گہرانہوہ بو لای دونیایان ناو نا گہیشتن، ناشیرینی رہوشتیان ناو نا زالبوون، چرووکیان ناو نا بہ جہرگی، سوالیان ناو نا کار، زمان پیسیان ناو نا لومہ، تہ مہ ریگہی پیوانی تہم دہستہیہ نییہ.

۸۰. سعید کوری سلام المغربی

أبو عثمان سعید بن سلام المغربی

ناوازهی سهردهمی خوی بووه، بهر له شهو هیچ کهس بهو جوړه وهسلف نه کراوه.
هاوهلی ټیبن کاتب و حهیبی مهغریبی و شهو عهمری زوجاجی کردووه و چاوی به
نههرجوری و ټیبن سائغ و کهسانی تر کهوتووه.
له نیسابوور سالی ۳۷۳ک کوچی دواپی کردووه.
وهسیتی کرد تیمام شهوبه کری کوری فؤرک(رهحهتهی خودای لی بیته) نویژی
لهسهر بکات.

گویم له شهو عوسمانی کوری فؤرک بوو دهیوت: له سهرمه رگدا لهسهر شهو
عوسمانی مهغریبی بووم، من له قسه کردندا بووم، کاتیك بینیم حاللی گؤرا
بیدهنگبووم، شهو عوسمان چاوهکانی کردهوه و وتی: بو شتیك ده بارهه نالیته؟
وتم به ههندی لهوانهی لهوی دانیشتبوون، پرسپاری لی بکهه گویگر له چ باریکدا
دهبیستیت، من لهه حالهیدا شهرمی لی دهکهه، شهوانیش پرسپاریان لی کرد، وتی: بهو
جوړه دهبیستی که دهبیستی(واته بهو جوړهی خودا له شهو دهبیستی، گهر له مهقامی
ترسدا بیته ترس له خوداوه دهبیستی، گهر له مهقامی ره جادا بیته رجا دهبیستی)
شهو عوسمان له کارکردن لهسهر خو و رامهینانی نهفسیدا کهسیکی خاوهن
شانوشکو بوو.

دهیوت: تهقوا شهویه له سنورهکاندا بوهستی، نه کهمتهرخه می بکهیت نه
زیادهپوهی.

ههروهه دهلیت: ههر کهس هاوهلی دهوله مهنندان بهسهر هاوهلی ههژارندا
ههلبیژیته خودا به مردنی دل تووشی دهکات.

۸۱. ابراهيم كورى محمد النصرابادى

أبو القاسم إبراهيم بن محمد النصرابادي

له سەردەمى خۆيدا شىخى خۆراسان بووه.

هاوهلى "شىبلى و رۆزبارى و مورتەعیش" ى کردووه.

سالى ۳۶۶ك جیرانى مهككهى کردووه و هەر لهویش له سالى ۳۶۹ك كۆچى دوايى

کردووه، كهسيكى زانا بووه به فەرمووده و رىوايه تى زۆرى ههبووه.

نەصرابادى دەلييت: گەر شتتیک له حەقت بۆ دەرکەوت له گەلیدا لا بەلای بههشت و

دۆزه خدا مهكەرەوه، گەر لهو حاله گەرايتەوه ئەهوى خودا به مهزنى راگرتووه به

مهزنى رابگره.

مهمەدى كورى حوسەين دەلييت: وترا به نەصرابادى هەندى كەس له گەل ژنان

دادەنيشن و دەليين تيمه له سەيرکردنيان بيگوناھين.

وتى: هەتا شەبەح(جەستە) بوونى هەبيت فرمان و نەهيکردن بوونى هەيه و حەلال

و حەرام روو له مەزۆف دەكەت، هەر كەس بویری هەبيت روو له شوبوھات بكەت

كەوتۆتە ناو حەرامەوه.

هەر وهە دەلييت: بنچينهى تەصوف پابەندبوونه به كىتاب و سوننەتەوه و وازھينان

له ئارەزوو و بيدعە و مەزناگرتنى حورمەتى گەورەپياوان و بينينى پاساوى

مەردوو مان و بەردەوامبوون لەسەر ئەورادەكان و وازھينان له دەستبردن بۆ روخسەت و

تەئويلکردن.

۸۲. علی کوری ابراهیم الحصری البقری

أبو الحسن علي بن إبراهيم الحصري البقري

له به غداد نيشته جي بووه، زمان و حالی جي گهی سه رسامی بوو، شیخی سه رده می خوئی بووه.

خوئی ده داته پال نه بوبه کری شیبلی (واته له ریگه و سلوکدا)

له شاری به غداد سالی ۳۷۱ ک کوچی دوایی کردووه.

"الحصري" ده لیٹ: خه لکی ده لیٹن حوصه ری پابه ند نییه به سوننه ته کانه وه، له گه نجی تییه وه کومه لیٹ نه وراد و سوننه تم له سه ره گه ریه ک رکاتی و ازلی بهیتم سزا ده دریم.

ههروه ها ده لیٹ: هه ر کس بو شتیك له حه قیقه ت بانگه شه بکات گه واهییه کانی په رده لادان له سه ر به لگه کان به دروی ده خه نه وه.

۱.۸۳ احمدی کوری عطاء رۆزبارییه

أبو عبدالله أحمد بن عطاء الروزباري

خوشکهزای شیخ ئەبو عەلی رۆزبارییه.

له سه‌رده‌می خۆیدا شیخی شام بووه له "صور" سالی ۳۶۹ ك كۆچی دوا‌یی کردوه. "أحمد بن عطاء الروزباري" ده‌لیت: سواری حوشتریك بووبوم، دوو لاقی حوشره‌که له ره‌م‌لدا نوقم بوون، وتم: گه‌وره‌یی (مه‌زنی) بۆ خودا، حوشره‌که‌ش وتی: گه‌وره‌یی (مه‌زنی) بۆ خودا.

ئەبو عەبدو‌لای رۆزباری کاتیک بۆ خواردن بانگه‌یش ده‌کرا هاوه‌لانی خۆی بانگه‌یش ده‌کرد، خه‌لکانی تر جگه‌ له‌ ئەه‌لی ته‌صه‌وف نه‌یانده‌ویست هه‌ژاران به‌ بانگه‌یشکردنه‌کان بزانن، به‌لام کاتیک ده‌چوون بۆ بانگه‌یشکردنه‌که‌ هاوه‌لانی خۆی فی‌ر ده‌کرد زۆر به‌ که‌می ده‌ست بۆ خواردنه‌که‌ ببه‌ن، ئەمه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی خه‌لکی گومان‌ی خراب به‌م ده‌سته‌یه‌ نه‌بات و به‌هۆیه‌وه‌ گونا‌ه‌بار ببن.

وتراوه: ئەبو عەبدو‌لای رۆزباری رۆژه‌په‌یه‌که‌ به‌دوا‌ی هه‌ژاری‌کدا ده‌رۆیشت، ئەو ره‌وشتی به‌و جۆره‌ بوو له‌ گه‌ل هه‌ژاراندا رۆژه‌په‌یه‌که‌ هه‌نگاهه‌لبگریت (ئه‌مه‌ش وه‌ک ته‌وا‌زوع له‌ گه‌لیان)، رۆژی‌ک رۆیشتن بۆ بانگه‌یشکردنیک که‌سینک وتی: ((ئه‌مانه‌ مفته‌خۆرن و خواردنی مالی خه‌لکی حه‌لال ده‌که‌ن، یه‌کی‌ک له‌وانه‌ سه‌د دره‌مه‌می لی قه‌رز کردووم و تا‌کو ئیستا بۆم نا‌گیریتته‌وه‌ و منیش نازانم له‌ کیتی داوا بکه‌مه‌وه‌))، کاتیک رۆیشتنه‌ خانه‌ی ده‌عه‌ته‌که‌ ئەبو عەبدو‌لای وتی به‌ خاوه‌ن ماله‌که‌-که‌ یه‌کی‌ک بوو له‌ خۆشه‌ویستانی ئەو ده‌سته‌یه‌- سه‌د دره‌مه‌م بۆ به‌ینه‌ گه‌ر ده‌ته‌وی دلم ئارامی بۆ بی‌ت، ئەویش راسته‌وخۆ بۆی هینا، وتی به‌ یه‌کی‌ک له‌ هاو‌ریانی: ئەم پاره‌یه‌ ببه‌ بۆ فلان به‌قال و پپی بلی: ئەمه‌ ئەو سه‌د دره‌مه‌یه‌ که‌ هه‌ندی له‌ هاوه‌لانی ئیمه‌ له‌ تۆی قه‌رز کرد بوو، به‌هۆی بیانوویه‌که‌وه‌ گیرانه‌وه‌که‌ی دوا‌که‌وت، ئیستا بۆتی گیراوه‌ته‌وه‌ و عوزره‌که‌ی قبو‌ل بکه‌..

پیاوه که رویش و کاره که ی ته نجامدا، کاتیک له ده عوه ته که گه پانه وه به بهردهم
دوکانی به قاله که دا گوزهریان کرد، گوئیان لی بوو مه دحی ته وانی ده کرد و ده یوت:
ته مانه جیمتمانه و ته مین و صالحن، و هاوشیوه کانی ته م قسانه.

ههروه ها ته بو عه بدولای رۆزباری ده لیت: ناشیرینترین ناشیرین بریتییه له
سوڤییه کی چرووک.

دهروازه‌ی سیّهم

زاراوه‌گانی ته‌صه‌وف

ليكدانه وهى ئەو وشانەى لەناو ئەم دەستەيهەدا تاوتوئى دەكرين و رۆشنگردنە وهى ئەو تەمومژانەى لەسەر يانە

بزانە ئە وهى ناشكرايە: ئە وهى هەر دەستەيهەك لە زانايان كۆمەلەك وشە و گوزارەى تايبەت بە خۆيان هەيهە و لە نيوان خۆياندا بەكارى دەهيئن، بەو وشە و زاراوه و گوزارانە لە زانايانى تر جيا دەبنە وه، لەسەريان ريكە وتوون، ئەمەش بۆ كۆمەلەك مەرام كە تياندا بە مەبەستيان گرتووه: لە نزيكردنە وهى ماناكان بۆ گوئگر لە پرووى تىگەيشتنە وه، يان ئاسانكارى ئەو زانستە بۆ وەستان لەسەر ماناكانى و بەكاربردنى، ئەم دەستەيهەش كۆمەلەك گوزارەيان هەيهە لە نيوان خۆياندا بەكار يەهينن، مەبەستيان پييان پەردە لادانە لەسەر ماناكانيان بۆ خۆيان و پوخته كردن و خۆ جيا كردنە وه لە ريكەى ئەوانەى لەوان جياوازن تاكو ماناي وشەكانيان لە كەسانى بيگانە شاراوە و ناروون بيت، ئەمەش وەك غيرەتەك بۆ نهيئيهەكانى خۆيان تاكو بەناو خەلكانى ناشايستەدا بلاونەبنە وه، حەقيقەتەكانى ئەم دەستەيهە دوورن لە زۆرلە خۆكردن، بەلكو كۆمەلەك مانايە خودا لە دللى گەوره عاريفانى ئەم ريكەيهەدا دايناون و نهيئيهەكانيان پوختهى حەقيقەتى ئەو مانانەن.

ئيمە بە ليكدانه وهى ئەم زاراوانە دەمانەويت ئاسانكارى بكەين بۆ ساليكانى ريكە و شويئكە وتوانى ئەوان تاكو بتوانن بە دروستى هەنگاوه كانيان هەلبگرن.

لەو زاراوانە:

۱. کات

راسته قینه‌ی کات لای ئه هلی ریگه بریتیه له رووداویکی ئه ندیشه کراو که به دهسته‌ینانی په یوه‌سته به رووداویکی به دیهاتوهه، رووداوی به دیهاتوو ده‌بته کاتی رووداوی ئه ندیشه کراو، ده‌وتریت: سه‌ری مانگ دیمه لات، هاتنه که ئه ندیشه کراوه، سه‌ری مانگ رووداویکی راسته قینه‌یه، بۆیه سه‌ری مانگ کاتی هاتنه که‌یه.

گویم له ماموستا ئه بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حه‌متی خودای لی بیّت) ده‌یوت: کات: ئه وه‌یه تۆی تیدایه، گهر له دونیادا بیت کاتت بریتیه له دنیا، گهر له دوارپۆژدا بیت کاتت بریتیه له دوارپۆژ، گهر له ئاسووده‌ییدا بیت کاتت بریتیه له ئاسووده‌یی، گهر له دلته‌نگیدا بیت کاتت بریتیه له دلته‌نگی.

مه‌به‌ستی به‌م قسه‌یه ئه وه‌یه: کات ئه و دۆخ و باره‌یه که زال ده‌بیت به‌سه‌ر مرۆفدا. هه‌ندی جار مه‌به‌ستیان به کات ئه وه‌یه کاتی تیدایه، ده‌سته‌یه که ده‌لین: کات ئه وه‌یه ده‌که‌ویته نیوان دوو ده‌مه‌وه، مه‌به‌ستیان ده‌می رابردوو و ده‌می داهاتوو (که‌ه‌ابوو مه‌به‌ستیان به کات ده‌می ئیستایه، ئه و چرکه‌سات و هه‌ناسانه‌ی موریدی تیدا ده‌ژی).

هه‌روه‌ها ده‌لین: سو‌فی رۆله‌ی کاتی خۆیه‌تی، مه‌به‌ستیان به‌وه: ئه وه‌یه سو‌فی سه‌رقاله به‌وه‌ی له‌پیشه‌ره بۆی له عیباده‌ته‌کان له ئیستادا، ده‌موده‌ست هه‌لده‌ستیت به‌وه‌ی داوای لیکراوه.

هه‌روه‌ها وتراوه: هه‌ژار (سو‌فی، مورید) رابردوو کات و داهاتوو کات له‌لای گ‌رنگ نییه، به‌لکو گ‌رنگ له‌لای ئه و ئه و کاته‌یه تیایدا ده‌ژی (واته ژیان له ئیستادا و له‌بیردنه‌وه‌ی رابردوو و داهاتوو).

بۆ ئه و مه‌به‌سته وتراوه: سه‌رقالبوون به له‌ده‌ستچوونی کاتی رابردوو تیابردنی کاتیکی تره. (وه‌ک چۆن سه‌رقالبوون به ده‌می داهاتوو له ئیستادا تیابردنی ئیستایه)

هەندى جار مەبەستيان بە کات ئەو بار و رووداوانەيه لەلايهن خوداوه بەسەرياندا دیت بەبى ئەوهى خۆيان شتیک بۆ خۆيان هەلبیژێرن. (واتە مەبەستيان بە کات ناوهرۆکی کاتە، ئەو شتانهی لەناو کاتدا لە ئەوان روودەدات)

دەلین: فلان کەس بە حوکمی کات، واتە: خۆی رادەستی ئەو پەنھانە کردووه بۆی ئاشکرا بووه بەبى ئەوهى هەلبیژاردنی ئەوى تیدا بیّت.

ئەمە لە باریکدایە کاتە کە تاییەت نە کرایت بە فەرمانیکی خودایی یان بە نەهییەکی خودایی، چونکە لەو بارەدا رەوانە کردنی کات بۆ خەملااندنی پەنھان کەمتەرخەمی و دەرچوونە لە تاییین.

هەر وەها لە قسەکانیان: کات شمشیرە، واتە وەك چۆن شمشیر بەبرشته هەر بەو جۆرە کاتیش بەوهى خودا تییەدەپەرپینی و گوزەری پى دەکات.

وتراوه: دەسکی شمشیر نەرمە و دەمەکەى تیژە، هەر کەس لەگەلى نەرم بیّت سەلامەت دەبیّت و هەر کەس بە زبری مامەلەى بکات دەپەرپیت، کاتیش هەر بەو جۆرەیه هەر کەس خۆی رادەستی کات بکات رزگاری دەبیّت و هەر کەسیش بەرھەلستی بکات رووبەرووی شکست و هەلدیڤ دەبیّتەوه.

گویم لە مامۆستا "أبا علي الدقاق" بوو دەبیوت: کات ناتسپریتەوه، بەلام تیکت دەشکینیت.

واتە: گەر بتسپریتەوه و فەنات پى بکات کاتیک فەنا دەبیّت رزگارت دەبیّت، بەلام لیّت وەردەگریّت و بە تەواوی ناتسپریتەوه، لەم بارەوه دپریک هۆنراوه وتراوه:

كل يوم يمر يأخذ بعضي يورث القلب حسرة ثم يمضي

(هەر رۆژیک گوزەر دەکات بەشیکم دەبات و پەشیمانی لە دلدا سەرھەلدەدات و پاشان دەپروات)

هەر وەها وتراوه:

كأهل النار إن نضجت جلود أعيدت للشقاء لهم جلود

(وهك ئەهلی دۆزەخ كاتىك پىستيان ھەلدەقرچىت جارىكى تر بو بەدبەختى
پىستەكەيان دروست دەبىتەوہ)

ھەرۈھا:

ليس من مات فاستراح بميت إنما الميت ميت الأحياء

(ئەو كەسەى مرد و ئاسوودە بو مردوو نىيە، بەلكو مردوو زىندە مردووہ كانن)
كەسى ژىر و ھۆشمەند: ئەو كەسەيە بەپىي حوكمى كات دەژى، گەر كاتەكەى
ئاگايى بو ئەوا ھەستانى بە شەرىعەتە، گەر كاتەكەى سېرانەوہ (محو) بىت زال بەسەرىدا
حوكمەكانى حەقىقەتە.

۲. مقام

مقام ۛو ئادابانەيە بەندە پييان تيده نيٽ و دەستەبەريان دەکات و بە جوړيک له هەلسوکەوت پييان دەگات، ۛو مقامانە له سەرەتاوہ زور له خوکردن و چەشتني ماندووبوونيان گەرەکە.

مقامي هەر کەسيک: بریتیيە له شويني مانەوہی کەسەکە لهو جيگەدا و سەرقالبوون بە خو رامهينانەوہ تيايدا.

مەرجه کەي: ۛو ەوہيە له مقامیکەوہ نەچيٽ بو مقامیکي تر تا حوکمەکانی ۛو مقامە بە تير و تەواوی جيگەجي نەکات، هەر کەس قەناعەتي نەبيٽ تەوہکولي بو نايەتە راستە، هەر کەس تەوہکولي نەبيٽ خوڤرادەستکردنی بو نايەتە راستە، هەر بەو جوړە هەر کەس تەوہي نەبيٽ ئينابە (إنابة) ی بو نايەتە راستە و هەر کەس وەرعی نەبيٽ زوهدی بو نايەتە راستە.

مقام بو نيشتە جيبوون و مانەوہيە (مقام للإقامة)، وەك "مدخل" بە مانای "إدخال"، هەر ەوہا "مخرج" بە مانای "إخراج"، تا هاوہلي خودا لهو مقامەدا نەبينٽ دابەزين تيايدا دروست نايٽ و بينای کارەکەي لەسەر بنچينەيەکی پتەو و راست و رەوان نايٽ.

ماموستا ۛبو عەلي دەقاق (رەحمەتي خودای لی بيٽ) دەليٽ: کاتيک "الواسطي" چووه نيسابوور پرسیاری له هاوہلانی ۛبو عوسمان کرد: شيخەکەتان بە چی فەرمانی پي دەکردن؟

وتیان: فەرمانی پي دەکردین بە پابەندبوون بە عیبادهت و کارە چاکەکان و گوپرايە ليیەکان و بينینی کەمتەرخەمی تياياندا.

(ليرەدا قسەيەکی "الواسطي" دەبي بوونی هەبيٽ، بەلام نەهاتووه، وەك ۛوہی پي وتين: ۛبو عوسمان ويستوويەتي وەم مەجووسيتان لی نەيەت، بينا لەسەر ۛو

پهراویزه‌ی دوو "محقق" که (عبدالحلیم محمود و الدكتور محمود بن شریف) دهرباره‌ی
رووداوه که پهراویزیان بو داناوه)

"الواسطي" بهو کاره دهیویست: له خوچه‌سه‌ندی بیانپاریزییت، نهك به نات‌ه‌واوی و
که‌مته‌رخه‌مییه‌وه بیان‌ه‌ویت به‌رزبینه‌وه یان نه‌ده‌بیك له نه‌ده‌به‌کان پیشیل بکه‌ن.

۳. حال

حال لای ئەم دەستەیه مانایە که دیتە سەر دل بەبێ ئەوەی بەمەبهستیان گرتبێت یان بیانەوێت رایبکێشن بۆ سەر دلێان یاخود بیانەوێت بە دەستی بهێنن لە خۆشی یان دلتەنگی، کرانەوه یان گرژبوون، شەوق یان بیزاری، و ترس یان رجا یان بوونی پێویستی. حالەکان بەهره و بەخشین و مەقامەکان بە دەستەینراون.

حالەکان لە چاوەگە بەخسندەییەوه دین و مەقامەکانیش بە دەستەتوون بە بەخشین کۆشش و ماندووبوون.

خاوەنی مەقام لە مەقامە کەیدا دامەزراوه، خاوەنی حالیش لە حالە کەیدا بەرز دەبێتەوه.

پرسیار لە "إذا النون المصري" کرا دەربارە ی کەسی عاریف، وتی: کاتی خۆی لێره بوو، رویشت. (مەبهستی ئەوەیه عاریف بوون حاله و قسه نییه، هەر که ویستت بیکه ی به قسه عاریف نامییت، ههتا له بێدەنگیدا بێت دەمییتەوه)

هەندێ لە گەورەپیاوان دەلێن: حالەکان وەك تیشك وان، گەر بێننهوه دەبن بە قسە ی دەروون (حدیث النفس)

هەر وهها دەلێن: حال وەك ناوێکە ی وایه، واته حال وەك چۆن بهسەر دلدا دادهبارییت له هه مان کاتدا کۆتایی پێ دیت.

دەستەیهك ئاماژەیان بە مانەوهی حال و بەر دەوامبوونی کردووه، و دەلێن: گەر حال بەر دەوام نەبێت و بەدوای یه کدا نهیهت ئەوا بریتییه له دەرکەوتە و ناکاویگی، و هیشتا خاوەنەکە ی نەگهیشتووته حال، گەر ئەو سیفەته مایهوه لهو باره دا پێی دەوترییت حال. ئەوهته ئەبو عوسمانی حیری دەلێت: ماوهی چل ساڵه خودا له حالیکدا داینه نامم پیم ناخۆشبووییت.

ئاماژە به بەر دەوامی رازیبوون دەکات، رازیبوونیش یه کیکه له حاله کان.

پيويست له مه دا ته و ه يه بو تريت: نه و كه سه ي ناماژه ده كات بو مانه و ه ي حال دروستي و توه، چونكه مانا كه ي بو نه و بووه به مه شرب و مه قام و تيايدا به رزده بيتته وه.

به لام بو خاوه ني نه م حاله كو مه ليك حالي تر ه يه نه م كو مه له حاله بر يتين له ته قه ليده ره كان (واته حال به ماناي دهر بريني ده سته ي يه كه م) نه م كو مه له حاله به رده و ام نابن وه ك حاله تاييه ته كه ي خو ي (كه بر يتيبه له مه قام به ماناي دهر بريني ده سته ي يه كه م)، گهر نه م ته قه ليده رانه به رده و ام بوون- وه ك چو ن حاله كان ي پيشو به رده و ام بوون- نه و ا كه سه كه به رزده بيتته وه بو حالي كي تر له سه رو نه و وه و ورد تر و ناسك تر له و ه ي يه كه م، بو يه به به رده و ام ي له به رزبوونه وه دا يه .

گويم له ماموستا نه بو عه لي ده قاق بوو (ره حمه تي خوداي لي بيت) له سه ر فرموده كه ي پيغه مبه ر (ﷺ) ((انه ليغان على قلبي حتى أستغفر الله تعالى في اليوم سبعين مرة- لي لي و ته مومزيك روو له دل م ده كات تا له روژي كدا حه فتا جار "أستغفر الله" ده كه م)) ده يوت: پيغه مبه ر (ﷺ) له حاله كانيدا به به رده و ام ي له به رزبوونه وه دا بوو، كاتي ك له حالي كه وه به رزده بوويه وه بو حالي كي تري- به رزتر له و ه ي پيشتر تيايدا بوو- له وانه يه سه رنجي بو دروست بوويت له سه ر نه و ه ي پيشتر تيايدا بووه و لي يه وه به رزبووه ته وه، بو يه به دوايدا "غين" دروست بووه به راورد به و ه ي پي تيناوه و بو ي به رزبووه ته وه، نه و (ﷺ) به هه ميشه يي حاله كان ي له زياد بووندا بووه .

براو ه كان ي خودا له "الطاف" ه كان كو تاييان پي نايه ت، گهر مافي خوداي موته عال بر يتي بيت له ده گمه ني (العز) نه و ا گه يشتن پي ي و به ده سته ي تاني محال ده بيت، بو يه به نده به هه ميشه يي له حاله كانيدا له به رزبوونه وه دا يه .

هه ر مانايه ك ده گاته نه و سيغه تي ده گمه ني يه له تواناي خودادا به رزتر و بالآ تر بووني ه يه و بو گه يشتن پي ي دياريده كات، له سه ر نه م مانايه لي كدانه ويان بو "حسنات الأبرار سيئات المقربين" كر دووه، پرسيار له جو نه يد كرا دهر باره ي نه مه وتي:

طوارق الأنوار تلوح إذا بدت فتظهر كتماننا ونخبر عن جمع

(نووره ته قه ليده ره كان گهر به دهر بكه ون دهر وه وشينه وه، شاراويه ك دهر ده خه ن و

هه و ال له مه ر كو ده دن)

۴. گرزبوون و کرانهوه (القبض والبسط)

ئەمە دوو حالەتە لەدوای بەرزبوونەوهی بەندە لە حالی ترس و رجا.

گرزبوون بۆ عاریف وەک ترس وایە بۆ کەسی سەرەتا (مورید).

کرانهوهش بۆ عاریف وەک رجا وایە بۆ کەسی سەرەتا (مورید).

بۆ جیاکاری نیوان "گرزبوون و ترس"، و "کرانهوه و رجا":

ترس: لە شتیکیە لە داهاوتودایە، جایان لە دەستچوونی خۆشهویست دەترسیت یان لە هاتنی ئەوهی خۆی لی لادەدات.

هەر بەو جۆرە رجا: هیوایە بە خۆشهویست لە داهاوتودا، یان پیشبینی کردنی سڕانەوهی ترس و هەرهشە و شتە ناخۆشەکانە بۆ کەسی سەرەتا.

گرزبوونیش: بۆ مانایەکی لە ئیستادا بەدەستتاتوو، بە هەمان شیوە کرانهوهش، بۆیە خاوەنی ترس و رجا لە هەردوو حالە کەدا دلی وابەستەییە بەوهی دواتر رووی لی دەکات، بەلام خاوەنی گرزبوون و کرانهوه دلی وابەستەییە بەوهی لە ئیستادا بەسەریدا زال بوو.

پاشان وەسفیان بۆ گرزبوون و کرانهوه جیاوازی تێدایە، ئەمەش بەپێی جیاوازی حالی هەر یەکێک لەوان:

هاتوو (وارد) بەپێی گرزبوون کە رینگە بە شتی تر دەدات، چونکە بەتەواوی بەدەستی نەهێناوه، ئەو کەسەش بە تەواوی گرز دەبیت رینگە بە هاتووی تر نادات، چونکە بەتەواوی لیبی وەرگیراوەتەوه بەهۆی هاتنی گرزبوونەوه.

وێک چۆن دەلین: من لولکراوم، واتە جینگە هیج شتیکی ترم تیدا نابیتەوه.

هەر بەو جۆرە ئەو کەسە دەکریتەوه: لەوانەییە کرانهوهییەکی تیدا بیت هەموو خەلکی بگریتهوه و لە زۆربەیی شتەکان نامویی بۆ دروست نابیت و بە جۆریک کراویە لە هیج رینگەییە کەوه هیج شتیکی کاری تیناکات.

گویم له ئەبو عەلی دەفاق بوو(رەحمەتی خودای لیّ بیّت) دەیوت: کەسێک چوو لە لای "أبو بکر القحطي"، کورپێکی هەبوو ئەوەی گەنجان دەیانخواردەو ئەویش دەبخواردەو، راپەوی ئەو چوونە ژوورەو بەسەر کورپە کەدا دەپۆششت، بیینی لە گەل ھاو ئەکانی سەر قالی کاری پڕپووجی خۆیانن، کەسە کە دلی تەنگ بوو و ئازاری خوارد بۆ "القحطي" و وتی: داما و هەژار ئەم شیخە مەزنە، چۆن بە ئازاری ئەم کورپە گیرۆدە بوو، کاتیەک چوو ژوورەو بۆ لای "القحطي" بیینی وەک ئەوەی هیچ هەواییکی نەبیّت لەوەی دەگوزەریت لە بەزم و خواردنەو، ئەویش زۆر سەریسورما و وتی: بە فیدات بم ئەو ئەو کەسە وەک شاخی دامەزراو هیچ شتیکی کارت تیناکات.

"القحطي" وتی: ئیمە لە ئەزەلەو لە کۆیلا یەتی شتەکان رزگارمان بوو.

لە کەمترین پێویستییه کانی گرزبوون: ئەوەیە هاتوویەک روو لە دلی بکات ئاماژە بیّت بۆ سەر زەنشت و هیما بیّت بۆ ئەدەبدادان، لەو بارەدا گرزبوون لە دلدا سەر هەلەدەدات و رووی لیّ دەکات.

هەندێ جار پێویستییه کانی هاتوو ئاماژەیه بە نزیککردنەو یان روو لیّکردن بە جوړیک لە لوتف و دلایایی، بۆیە کرانەو لە دلدا سەر هەلەدەدات.

پوختە قسان: گرزبوونی هەر کەسێک بە پێی کرانەو کە یەتی و کرانەو کەشی بە پێی گرزبوونە کە یەتی.

هەندێ جار هۆی گرزبوونە کە لای خاوەنە کە تەمومژاوییه، لە دلدا گرزبوونیک دەبینیت نازانیت لە کوپۆیە و هۆیە کە چییه، رینگە بەردەم خاوەنی ئەم گرزبوونە تەنها خۆرا دەستکردنە تا ئەو کاتە بە سەردا گوزەر دەکات، چونکە گەر بە ویستی خۆی هەولێ نەریکردنی بدات یان روو لە کاتیکی تر بکات بەر لەوەی هیرش بەینیت بۆ سەری گرزبوونە کە زیاد دەکات، لەوانەیه لەدوای ئەو کەم ئەدەبی لیّ رووبدات.

گەر خۆی رادەستی بریاری کات(واتە بیتهو و ناو ئیستا) بکات لە کەمترین ماوەدا گرزبوونە کە دەسپێتەو، چونکە خودا(ﷻ) دەفەر مویت: ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَبْصُطُ﴾ البقرة: ۲۴۵.

هه ندى جار له ناکاو کرانه وه روودهدات، له پړ شتیکی لی دوه شیتته وه که هویه که هی نازانیت، کرانه وه بیهک خاوه نه که هی دهه ژینیت و هه لیده نیت، ریگه ی خاوه نی ته و کرانه وه بیهه بریتیه له نارامی و ره چا و کردنی ته دهب، چونکه ته و کاتی کرانه وه ترسی مه زنی له پشتته وه یه، بویه دهبی خاوه نه که هی له فیلی شاره و خوی پیاریزیت.

وهک هه ندیکیان ده لین: دهر وازه بیهک له کرانه وه م به پروودا کرایه وه و هه له و تیکه و تنیکم ته نجامدا بویه بیبهش بووم له مه قامه که م، له م باره یه وه و تو یانه: له سه ر راخه ره که بوسته و تاگاداری کرانه وه به.

ته هلی ریگه دوو حالته تی گرژبوون و کرانه وه یان له و شتانه داناوه که په نا ده گرن به خودا لییان، چونکه به راورد به حالته ته کانی سه روو ته و دوو حالته ته - که به ننده ده به نه ناو حه قیقه ته وه - هه ژاری و زیانیکه و تنه.

جونه یید ده لیت: ترس له خودا گرژم ده کات، رجاش لای خودا کرانه وه م بو دروست ده کات، حه قیقه تیش کوم ده کاته وه، حه قیش په رشوبلاوم ده کات، گهر به ترس گرژی کردم به فه نا لیم جیاده کاته وه، گهر به رجا کرانه وه ی بو دروست کردم ده مگی پرتته وه به سه ر خومدا، گهر به حه قیقه ت کوی کردمه وه ناماده ییم بو دروست ده کات، گهر به حه ق په رشوبلاوی کردم جگه له خوم که سان و شتانی ترم پی موشاهه ده ده کات و من له خوی داده پو شیت، خودا (ﷺ) له هه موو ته وانهدا بزوینه ری منه و رامناگریت، ناموکه ری منه نهک هوگر که ره به شتانی تره وه، من به ناماده بوون چیژی بوونی خوم ده که م، خوزگه فه نای بکردبایه لیم و چیژی پیبدامایه یان لیمی بزربکردبایه و ئاسووده ی بکردمایه.

۵. ھەيىەت و ھۆگرى

ئەم دوانە لەسەر و گرزبەون و کرانەو، وەك چۆن گرزبەون لەسەر و ترسەو و ھەيەت و کرانەو لەسەر و رجاو ھەيەت.

ھەيەت: بەلاترە لە گرزبەون و ھۆگرى تەواوترە لە کرانەو، پىدانى مافى ھەيەت برىتییە لە بزرەون، چونكە ھەر كەس ھەيەتە لا دروست بىت بزر دەبىت.

خاوەن ھەيەتەكان لە ھەيەتدا جىاوازيان ھەيە بەپىي جىاوازيان لە بزرەوندا، ھەيەتە بزرەونەكەى درىژە دەكىشەت و ھەشيانە بۆ ماو ھەيەكى كەمە.

مافى ھۆگرىش برىتییە لە تاگاہى بە ھەقەو، ھەموو ھۆگرىك بە تاگاہە.

پاشان ھۆگران بەپىي جىاوازيان لە بەشەكەيان جىاوازيان.

بۆيە و تويايە: نزمترین جىگەى ھۆگرى ئەو ھەيەتە گەر ھەلبەدەر تە ناو كەپەى تاگرەو ھۆگرىيەكەى لىل نايەت.

جونەيد (رەھمەتەى خوداى لى بىت) دەلەيت: گويم لە "السري" بوو دەيوت: بەندە دەگاتە ناستىك گەر بە شمشير بەدەن لەرووى ھەستى پى ناكات.

لە دەلما شتىك دەربارەى ئەم قسەيە بوونى ھەبوو تا بۆ خۆم دەركەوت بەو جۆرەيە.

باوكم لە "مقاتل المكى" ھە دەگىر تەو و تويايەتى: چوومە لاى شىبلى مووى بە مووكيش لە دوو برۆكەى ھەلدەكەند، وتم: گەرەم تۆ ئەو كارە بە خۆت دەكەى، بەلام تازارەكەى دەگاتە دللى من! وتى: ھاوار بۆ تۆ، ھەقىقەتەم بۆ تاشكرا بوو و منيش ناتوانم شانبدەمە ژىرى، بۆيە تازار بە خۆم دەگەيەنم تاكو ھەستى پى بكەم و تاگاهيم بۆيە ھەيەت و لا بە لايدا بكەمەو، بەلام ھەست بە تازار ناكەم بۆيە تاگاهيم پى نىيە و ناتوانم شان بەدەمە ژىرى.

ئەھلى ھەقىقەتەى ھەيەت و ھۆگرى-ھەرچەند بەرز و بلندن- بە ناتەواو دادەنن، چونكە گۆران بەسەر بەندەدا دەھىنەت، ئەھلى دامەزران حاليان لە گۆران

بهرزبووه ته وه و گۆرانی به سه ردا نایه ت، ته وان له بوونی سه رچاوه دا مه حو بوونه ته وه،
نه هه بیه تیان هه یه و نه هۆگری، نه زانستیان هه یه و نه ههستیاییکردن.
له "أبي سعيد الخراز" وه ده گێر نه وه وتویه تی: جارێک ویلی دهشت و سارا بووبوم،
دهموت:

أيا من يرى الأسباب أعلى وجوده ويفرح بالتيه الدني وبالأنس
فلو كنت من أهل الوجود حقيقة لغبت عن الأكوان والعرش والكرسي
و كنت بلا حال مع الله واقفا تصان عن التذكار للجن والإنس

(تهی تهو که سه ی هۆکار به بالاترین بوون ده بینیت، به ویلبوونی نزم و هۆگرییه وه
دلخۆش ده بییت، گهر تهۆ به راسته قینه له ته هلی وجود بوویتایه تهوا له گهر دوونه کان و
عرش و کورسی بزر ده بووی، تهو کات به بی حال له گهل خودا راوه ستاو ده بووی و له
بیرخسته وه ی جن و ئینس پارێزراو ده بووی)
بهنده به "بوون-وجود" له م حالته بهرز ده بیته وه.

۶. بانگه‌شهی وه‌جد (التواجد)، وه‌جد، بوون (وجود)

بانگه‌شهی وه‌جد: هه‌ولدانه بۆ وه‌جد به ریگه‌یه‌ک له هه‌لبژاردن، که‌سه‌که که‌مائی وه‌جدی به‌ده‌ست نه‌هیناوه، چونکه گهر که‌مائی وه‌جدی به‌ده‌ست بهینابایه ده‌بوو به "خاوه‌ن وه‌جد"، له زمانی عه‌ره‌ییدا ده‌روازه‌ی "تفاعل (وه‌ک تواجد)" زۆربه‌ی بۆ ده‌رخستنی سیفه‌تی‌که که که‌سه‌که به‌و جۆره نه‌بی‌ت.

شاعیرێک ده‌لی‌ت:

إذا تخازرت وما بي من خزر ثم كسرت العين من غير ماعور

(کاتی‌ک چاو بچووک ده‌که‌مه‌وه که له بنه‌ره‌تدا چاووم بچووک نییه، لی‌ره چاو ده‌شکیتته‌وه به‌بی له‌ده‌ستدانی هی‌چ چاوێک)

ده‌سته‌یه‌ک ده‌لین: بانگه‌شهی وه‌جد بۆ خاوه‌نه‌که‌ی وه‌جدی به‌ده‌ستنه‌هیناوه، چونکه زۆرله‌خۆکردن و دوورکه‌وته‌وه‌ی تیدا‌یه له حه‌قیقه‌ت.

ده‌سته‌یه‌کی‌ش ده‌لین: بۆ هه‌ژارانی دارنراو له دنیا به‌ده‌ست دیت، ئەوانه‌ی ده‌چنه شکار بۆ بینینه‌وه‌ی ئەم مانانه، بنچینه‌ی قسه‌که‌یان فه‌رمووده‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ره (ﷺ): ((بگه‌ڕین، گهر گه‌ریانتان نه‌هات خۆتان به‌ینه‌ گه‌ریان (تباکوا)))

به‌سه‌ره‌هاتیکی به‌ناوبانگ له "أبي محمد الجريوي" وه (ره‌حمه‌تی خودای لی‌ بی‌ت) ده‌گه‌ی‌نه‌وه، وتویه‌تی: له‌لای جونه‌ید بووم، ئین مه‌سروق و که‌سانی ته‌ریش له‌وی بوون، شایه‌ری‌ک (قوال) له‌وی بوو، ئین مه‌سروق و ئەوانی‌تر هه‌ستان و رویشتن، جونه‌ید نارام دانیشتبوو، وتم: گه‌وره‌م چیته ده‌بینم گوی ده‌گریت؟! جونه‌ید وتی: ﴿وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدًا وَهِيَ تَمْرٌ مَرَّ السَّحَابِ﴾، پاشان وتی: ئە‌ی ئە‌بو محمه‌د ئە‌ی تو چیته بۆ گوی ده‌گریت؟! وتم: گه‌وره‌م، گهر له جیگه‌یه‌ک ئاماده‌ بم ده‌نگ و گۆرانی تیدا بی‌ت و جیگه‌ی حه‌یاکردن بی‌ت، وه‌جده‌که‌م له نه‌فسم ده‌گه‌ی‌ته‌وه، کاتی‌ک ته‌نهاکه‌ وتمه‌وه وه‌جده‌که‌م بۆ ره‌وانه ده‌که‌ی‌ته‌وه و منیش هه‌ولی به‌ده‌سته‌ی‌نانه‌وه‌ی وه‌جد ده‌ده‌م (تواجدت).

لەم بەسەرھاتەدا وشەى "تواجد(هەولئى بەدەستھێنانەوہى وەجد)"ى بەکارھێنا و
جۆنەید کارەکەى بە ناپەسەند و نەشیاو نەزانى .

لە ئەبو عەلى دەقەم بېست(رەحمەتى خوداى لى بېت) دەبوت: کاتىک ئەبو
محەمەد لە بېستندا رەچاوى حالى گەورەکانى کرد خودا پارىزگارى لە کاتەکەى کرد
بەھۆى بەرەکەتى ئەدەبەوہ، ھەتا دەلئیت: وەجدەکەم لە نەفسەم دەگىریتەوہ، تا تەنھا
دەکەوم بۆم رەوانە دەکریتەوہ و منیش ھەولئى بەدەستھێنانەوہى دەدەم چونکە دواى
رۆشستنى کات و زالبوونەکانى گەر بتەوى ناتوانى وەجدەکە رەوانە بکەپەوہ .

بەلام لەبەر ئەوہى لە رەچاوکردنى ئادابى گەورەپیاواندا کەسىکى راستگۆ بووہ خودا
کاتەکەى بۆ پاراستووہ تا لە بارى تەنھابیدا وەجدەکەى بۆ رەوانە کرۆوہتەوہ .
کەوابوو بانگەشەى وەجد: سەرەتای وەجدە بەو جۆرەى باسماں کرد، لە دواى ئەمە
وەجد سەرھەلەدەدات .

وەجد: ئەوہى لە دلەت دەدات و دیتە سەر دلەت بەبى وىست و زۆرلەخۆکردن .
بۆپە گەورەپیاوان دەلئین: وەجد فەزلى خودایە و بەرى کار و کردەوہ باشەکانە .
ھەر کەس کار و کردەوہى چاکى زۆرتر بېت لوتفى خودا بۆى زۆرتر دەبېت .
گویم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقەم بوو دەبوت:

ئەوراد: ھەر کەس لە ئاشکرايدا وىردى نەبېت لە پەنھانیدا وىردى نابېت، ھەر
وەجدىک شتىکى خاوەنەکەى تیدا بېت وەجد نېپە .

وہک چۆن ھەستان بە مامەلە ئاشکراکان لەلایەن بەندەوہ شىرىنى لە کاروکردەوہى
چاکەدا دروست دەکات ھەر بەو جۆرە ئەوہى بەندە پىپى تىدەنېت لە حوکمەکانى
ناوہوہ(پەنھان) وەجدى بۆ دروست دەکات .

شىرىنپىپەکان بەرى مامەلەکانن، و وەجدىش بەرھەمى تىکۆشانەکانە .
بوونیش(وجود): دواى بەرزبوونەوہ لە وەجد بەدەستدېت .

بوونى نوورى حەق دواى خامۆشبوونى سىفەتى مرۆپى سەرھەلەدەدات، چونکە لەگەڵ
دەرکەوتنى دەسەلاتى حەقىقەتدا مرۆپىبوون بوونى نامىنېت .

ئەمەش مانای قسە کەى "أبي الحسن النوري" كە دەئیت: بۆ ماوەى بیست سائە لەنیوان وەجد و بزبووندام، واتە کاتیك پەرورەدگارم دەبینمەو دەگەم، کاتیكیش دەگەم دەبینمەو پەرورەدگارم بز دەگەم.

هەر ئەمەش مانای قسە کەى جونەیدە: زانستی یەکتاپەرستی جیایە لە بوونی یەکتاپەرستی، بوونی یەکتاپەرستیش جیایە لە زانست بە بوونی (مەبەستە کە ئەو یە بەندە بەهۆی بەلگەهێنانەو بە ئاسار (گەردوون) زانا دەبیت بە یەکتاپەرستی، بەلام نابیتە بینەرەو بەو، چونکە لەگەڵ بوونی ئەودا هەستی بەندە بە خودی خوێ ناهیتیت چجای زانست پیتی و بەلگەهێنانەو لەسەری) لەم بارەو بەو دەوێرە هۆنراو یە کدا دەئین:

وجودي أن أغيب عن الوجود بما يبدو على من الشهود

(بوونم ئەو یە لە بوون بز بێم بەو یە لە بینین بەسەرماندا دەردەکەویت)

بانگەشەى وەجد سەرەتایە و بوون کۆتاییە و وەجدیش ناوەندە لە نیوان سەرەتا و کۆتاییدا. گویم لە کامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو دەبیوت: بانگەشەى وەجد "لەئامیزگرتن- إستیعاب" ی بەندەو، وەجد "نغرۆبوون- إستغراق" ی بەندەو، و بوونیش "تیا بردن- إستهلاك" ی بەندەو.

ئەم سى بارە وەك ئەو كەسە وایە یەكەجار دەریا دەبینیت و دواتر سواری كەشتى دەبیت بۆ ناو دەریا و لە كۆتاییدا كەشتییەكە لە دەریادا نغرۆ (نوقم) دەبن.

رێكخستنى ئەم سەفەرە یەكەجار مەبەست و مەرامە و ئەوجا كەوتنەگەر و هاتنە و دواتر بینینە و پاشان لە جوولەكەوتنە و لە كۆتاییدا خامۆشبوونە.

بە ئەندازەى بوون خامۆشبوون روودەدات، كەسى خاوەن بوون: ئاگاہى و مەحوى بۆ هەو، حالى ئاگاہیەكەى مانەو یە بە حەقەو، حالى مەحوەكەى سەرانەو یە بە حەقەو.

ئەم دوو بارە بە هەمیشەى بەدوای یەكتردا بەسەریدا دادەبارین.

گەر ئاگاھى بە حەقەۋە بەسەرىدا زال بوو بە خداۋە دەپروات و بە خداۋە دەلىت،
 پېغەمبەر(ﷺ) لہ فەرمودە يەكى قودسيدا دەفەر مویت: خدا دەفەر مویت: ((بە
 من دەبیستی و بە من دەبینیت))

مەنصورى كورې عەبدوللا دەلىت: پياويك لہ ئەلقەى دانىشتنى شېلىدا پرسى: ئايا
 ئاسارى ئاگاھى بوون لەسەر خاۋەن ۋەجدەكان دەردەكەویت؟

وتى: بەلى، نوورېكە دەدرەوشیتەۋە ھاۋتا بە گرى تامەزرۆبوون، ئاسارەكەى بەسەر
 پەيكەرەكان(كەسەكان) دا دادەباریت، ۋەك ئىبن موعتەز دەلىت:

وأمر الكأس ماء من أبارقها فأنبت الدر في الأرض من الذهب
 وسبح القوم لما رأوا عجا نورا من الماء في نار من العنب
 صلافة ورثها عاد عن إرم كانت ذخيرة كسرى عن أب فاب

(پيالەكە ئاۋى لە برىسكانەۋەى خۆى داباراندا و دور و ئالتونى لە زەۋى رواندا،
 خەلكى "سبحان الله" يان كرد كاتىك ئەو شتە سەرسورھىنەيان بىنى، نوورېك لہ
 ئاۋەۋە لہ ئاگرېك لہ تریۋە، حىكمەتېكە عاد لہ ئېرەمەۋە بە میراتى گرتوۋە، كاتى
 خۆى زەخیرەى كیسرا بوۋە لە باوك و باپیرانەۋە)

وترا بە ئەبوبە كرى دوقى: "جەھمى دوقى" لہ حالى بیستن و ھەلچوونیدا درەختىكى
 گرتوۋە بە دەستیۋە و بە رەگ و ریشكەۋە ھەلېكىشاۋە، ھەردوو لہ بانگھېشىكدا
 كۆبوونەۋە، ئەبوبە كرى دوقى كەسىكى ناينا بوو، جەھمى دوقى لہ بارى ھەلچوونیدا
 ھەستا بە سورانەۋە، بۆیە ئەبوبە كرى دوقى وتى: گەر لیم نزيك بېتتەۋە پىي نیشان دەدەم.
 جەھمى دوقى كەسىكى لاواز بوو بە پال ئەبوبە كرى تېپەرى كاتىك لىي نزيك
 بوویەۋە پىيان وت: ئەمە ئەو كەسەيە.

ئەبوبە كرى دوقى لاقى جەھمى گرت و رايۋەشاندا بۆیە نەيتوانى بچویت.

جەھم وتى: گەۋرەم، تەۋبە، تەۋبە، ئەۋبە، ئەۋبەش ۋازىلېھىنا و رىگەى دا پروات.

مامۇستا قوشەيرى(خودا پايەدارى بكات) دەلىت: ھەلچوونى جەھم لہ حەقدا
 بوو، گرتنى لاقى لەلايەن ئەبوبە كرى بە حەق بوو، كاتىك جەھم زانى حالى

ئەبوبەكرى دوقى لەسەر و حالى ئەو دەوھىە گەرايەوھ بۆ ويژدان و خۆرادەستكردن، ھەر بەو جۆرە ئەو كەسەى كە بە ھەق ھىچ شتەىكى لى ياخى نايىت، بەلام گەر زال بەسەريدا برىتى بىت لە مەھو ئەوا زانين و ژيرى و تىگەيشتن و ھەست بوونيان نىيە .

"أبو عبدالرحمن السلمي" (رەھمەتى خوداى لى بىت) بە سەنەدى خۆى دەليىت: ئەبو عەقالى مەغرىبى چل سال لە مەككە نىشتەجى بوو خواردن و خواردنەوھى نەخوارد تا مرد .

ھەژارەك چوھ لای ئەبو عەقال، پىي وت: سلام عليك، ئەبو عەقال وتى: عليك السلام، پياوھ كە وتى: من فلان كەسم، ئەبو عەقال وتى: تۆ فلانى، حالت چۆنە؟

دواتر لە حالى خۆى بزر بوو، ئەو پياوھ وتى: جارەىكى تر پىم وت: سلام عليك، وتى: عليك السلام وەك ئەوھى ھەرگىز منى نەبينى بىت، چەندىن جار ئەو كارەم ئەنجامدا تىگەيشتم ئەم كەسە لەناو خۆيدا نغرو بوو، بۆيە وازم لىھينا و لەلای ھاتمە دەرەوھ .

عمر بن محمد دەليىت: گويم لە ژنەكەى "أبى عبدالله التروغندى" بوو دەيوت: رۆژگارى گرانى و سياسالى خەلكى لە برسان دەمردن أبو عبدالله دوو مەن گەنى لە مالىوھ ھەبوو، وتى: خەلكى لە برسان دەمرن و لە مالىكەى مندا گەنم ھەيە .

دواتر لە برسان ھۆشى لەبەر خۆى نەمايو، تەنھا لە كاتى نويزة فەرزەكاندا بۆ نويز بەئاگا دەھاتەوھ پاشان دەگەرايەوھ سەر حالەكەى خۆى، ئەو حالى بەو جۆرە بوو تا گيانى سپارد .

ئەم بەسەرھاتە نامازە بۆ ئەوھ دەكات ئەو پياوھ پارىزگارى لە ئادابى شەريعت كردوھ لەبارى زالبونى حوكمەكانى حەقىقەتیشدا، ئەمە برىتییە لە سيفەتى ئەھلى حەقىقەت، پاشان ھۆى بزبوون و نغروبوونەكەى لە جياكردنەوھيدا كاتەك بەزەي و سۆزى بەرانبەر موسلمان نیشان دەدا، ئەمەش بەھيترين خەسلەتەىكە لە بەدەستەينانى حالى خۆى .

۷. کۆبوون و جیابوون

وشه‌ی "کۆبوون و جیابوون" به‌زۆری به‌سه‌ر زماناندا گوزهر ده‌که‌ن.
ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق ده‌لیت: جیابوون: ئه‌وه‌یه ده‌دریته پال تۆ، کۆبوون: ئه‌وه‌یه له تۆ
داگیر ده‌کریت.

ماناکه‌ی: ئه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌یه‌نانی به‌نده‌یه له هه‌ستان به ئه‌رکی به‌ندایه‌تی و ئه‌وه‌ی
شایسته‌یه به حالی مرۆیی بریتیه له جیابوون.
ئه‌وه‌ی له‌لایه‌ن حه‌قه‌وه‌یه له نیشانانانی مانا و ده‌رخستنی لوتف و چاکه ئه‌وه
بریتیه له کۆبوون.

ئه‌مه نزمترین حالی ئه‌و ده‌سته‌یه‌یه له کۆبوون و جیابووندا، چونکه له بینینه‌کانی
حاله، هه‌ر که‌س خودا (ﷻ) کرداره‌کانی خۆی (کرداره‌کانی مرۆق) پێ نیشان بدات له
کار و کرده‌وه‌ی چاکه و گوێرایه‌لی و خراپه و یاخیبوون ئه‌وا ئه‌و که‌سه له وه‌سفی
جیابووندا، هه‌ر که‌س خودا (ﷻ) کرداره‌کانی خۆی (کرداره‌کانی خودا) پێ نیشان
بدات ئه‌وا ئه‌و به‌نده‌یه کۆبوون ده‌بینیت.

جیگیرکردنی دروستکراوه‌کان له ده‌روازی "جیابوون" ه، جیگیرکردنی حه‌ق له
ده‌روازه‌ی وه‌سفی "کۆبوون" ه.

هه‌ر ده‌بی به‌نده کۆبوون و جیابوونی هه‌بیته، هه‌ر که‌س جیابوونی نه‌بیته به‌ندایه‌تی
نابیت، هه‌ر که‌س جیابوونی نه‌بیته مه‌عریفه‌ی نابیت، بۆیه "ایک نعبد" ئاماژه‌یه
به جیابوون و "ایک نستین" ئاماژه‌یه به کۆبوون.

هه‌ر کات به‌نده گه‌توگۆی له گه‌ل حه‌قدا (ﷻ) کرد به زمانی ئاخافتن: جا یان وه‌ک
داواکه‌ر یان بانگکه‌ر یان هه‌ردووکیان یان وه‌ک ده‌برینی شوکر یان وه‌ک وه‌ک خۆدارین
له گوناھانی یان وه‌ک ئیبتیهال ئه‌وا له مه‌قامی جیابووندا راستبووه‌ته‌وه.

کاتیك نه‌ینی و په‌نهانی به‌نده گۆی بۆ ئه‌وه گرت که مه‌ولای خۆی ئاخافتنی له گه‌ل
ئه‌و پێ ده‌کات و به‌دل گۆی له‌وه گرت گه‌توگۆی له گه‌ل ده‌کات، له باریکدا بانگی لی

بكات يان ئاخافتنى له گەل بكات يان مەعريفەى پېدات يان ئامازە بە دلئى بدات و بيهويت ئەوا بەندە له موشاهەدەى كۆبووندايه .

گويم له مامۆستا ئەبو عەلى دەفاق بوو(رەحمەتى خوداى لىيىت) دەيوت: كەسيكى شاير له بەردەم مامۆستا "أبي سهل الصعلوكي" دەيوت: "جعلت" (بفتح التاء) نەصرئابادى وتى: "بل جعلت" (بضم التاء)، مامۆستا أبو سهل وتى: ئايا سەرچاوهى كۆبوون تير و تەواوتر نيبه، نەصرئابادى بيدەنگ بوو .

گويم له شيخ "عبدالرحمن السلمي" بوو بەسەرھاتيكي لەم شيوهى گيرايه وه ..

ماناى ئەم قسەيه: ئەو كەسەى دەلييت: "جعلت" (بضم التاء) هەواڵ له حالئى نەفسى خۆى دەدات، وەك ئەوهى بەندە بلئى ئەمە له لايەن خۆمەوهيه، كاتيكيكيش دەلييت: "جعلت" (بفتح التاء) وەك ئەوهى خۆى دابرنيت لەوهى ئەو ئەنجاميداوه، بەلكو گفتوگو له گەل مەولاي خۆى دەكات و دەلييت: ئەوه تۆى منت بەو كارە تايبەت كردووه نەك من بە هەول و كۆشش كردم .

يه كەميان له باريكي ترسناكدايه بەهۆى بانگەشە كەيه وه (چونكه حال و مەقام دەداتە پاڵ هەول و كۆششى خۆى).

دووهميان بە وەسفى خۆدارنين له هەول و كۆشانى خۆى داندەنييت بە چاكە و دەستى كۆمەكى خوداييدا، جياوازی نيوان ئەو كەسەى دەلييت: بە هەول و كۆششى خۆم دەتپەرستم له گەل ئەو كەسەى كە دەلييت بە فەزل و لوتف و چاكەى تۆ موشاهەدەت دەكەم جياوازييه كى گەورهيه .

كۆبۈۈنى كۆبۈۈن

كۆبۈۈنى كۆبۈۈن لەسەرۈ ئەۋەدەيە (ۋاتە لەسەرۈ "كۆبۈۈن" ەۋەيە).

خەلكى بەپيى جياۋازى حال و جۆراۋجۆرى پلە و پايمەيان لەم گوزارەيەدا (كۆبۈۈنى كۆبۈۈن) جياۋازيان ەيە، ەەر كەس خۆى و دروستكراۋەكان جيگىر بكات، بەلام ەمۈۈ ئەۋانەى بينى بە حەقەۋە (ﷺ) راۋەستاۋن ئەمە برىتییە لە "كۆبۈۈن".

گەر بينىنى دروستكراۋەكانى لىۋەرگىرايەۋە و لە خودى خۆى بيتاگا بوو و بەتەۋاۋى ەستى بە شتەكان نەما، ەەرۋەھا ەست بەۋانەى دەر كەۋتوون، بە دەسەلاتى حەقىقەت داگىر كرا ئەۋە برىتییە لە "كۆبۈۈنى كۆبۈۈن".

بۆيە جياۋبۈۈن: برىتییە لە بينىنى نەيار (ئەغيار) بۆ خودا (ﷻ)

كۆبۈۈن: برىتییە لە بينىنى نەيار (ئەغيار) بە خودا (ﷻ).

كۆبۈۈنى كۆبۈۈنۈش: برىتییە لە تياچوون و نغزۆبۈۈنى تەۋاۋ، و فەنابۈۈنى ەستەكان لە ەەر شتەكى جگە لە خودا (ﷻ) لەبارى زالبۈۈنى حەقىقەتدا.

لەدۋاى ئەمە حالىكى دەگمەن و ناياب ەيە پيى دەۋترىت:

جیابوونی دووہم

ئەوہش ئەوہیہ بەندە بگەرپیتەوہ بۆ ناگاہی لە کاتی جیبەجی کردنی فەرزەکاندا، بۆ ئەوہی ھەستان بە فەرزەکان لە کاتەکانی خۆیاندا بەسەریدا گوزەر بکات، ئەو کات گەرانیوہکە بۆ خودا دەبیئت بە خوداوە، ئەک بۆ بەندە بە بەندەوہ.

بەندە لەم حالەدا خۆی دەخوینیتەوہ لە ھەلسۆراندنەکانی ھەق(ﷺ)، دەستپیکەر(بزۆینەر)ی خودی خۆی و چاوگەیی دەسلەلاتی دەبینیت، ھەر بەو جورە جاریبوونی کردارەکان و حالەکان بەسەریدا ئەوہش بە زانست و ویستی ھەق(ﷺ).

ھەندیک لە پیاوان ناماژەیان بۆ "کۆبوون و جیابوون" کردووە لە ھەلسۆراندنی کارەکان لەناو ھەموو دروستکراوەکاندا لەلایەن ھەقەوہ(ﷺ).

کۆبوونی ھەموو لە وەرگیڕان و ھەلسۆراندنا: لەو رووہوہ کە بەدیھینەری خودی ئەوانەییە و سیفەتەکانی پیاواندا جاری دەبن، پاشان لە جوراوجۆریدا جیایکردوونەتەوہ: دەستەییەکی بەختەوہر کردووە و دەستەییەکیشی دوورخستووەتەوہ و بەدبەختی کردوون، دەستەییەکی ھیدایەت داوہ و دەستەییەکیشی گومرا و کویر کردووە، دەستەییەکی بیبەش کردووە لە خۆی و دەستەییەکیشی لە خۆی نزیك کردووەتەوہ، دەستەییەکی بە ھۆگر بوون بە خۆی گەیاندووە و دەستەییەکیشی لە بەزەیی ئەو بیبەش بوون، دەستەییەکی بە کۆمەکی ئەو(ﷺ) ریزدار و پایەدار بوون و دەستەییەکیشی دوورخستووەتەوہ بە ھۆی پشتھەلکردنیان لە ھەقیقەت، دەستەییەکی بەئاگا کردووە و دەستەییەکیشی مەحو کردووەتەوہ، دەستەییەکی رزگار کردووە و دەستەییەکی تری نغزۆ کردووە، دەستەییەکی نزیك کردووەتەوہ و ئامادەیی کردوون و پاشان شەرابی خۆشەویستی پێ نۆش کردوون و مەست و سەرگەردانی کردوون و دەستەییەکیشی بەدبەختبوون و دواکەوتوون پاشان دوورخراونەتەوہ و کۆچیان لیکراوە.

جۆرەکانی کرداری خودا نایەنە ھەژماردن و باس و شرۆڤە و لیکدانەوہ ناتوانن ھەمووی بچنە روو، لەسەر مانای کۆبوون و جیابوون جونەید لە ھۆنراوہیە کدا دەلیت:

و تحققتك في سري فناجك لساني
فاجتمعنا لمعاني وافرقنا لمعاني
إن يكن غيبك التعظيم عن لحظ عياني
فقد صيرك الوجد من الأحشاء داني

(له نهینى و په نهاندا تۆم دهسته بهر کرد و زمانم مونا جاتی کردی، بۆ کۆمه لێنک مانا کۆبووینه وه و بۆ کۆمه لێنک مانا جیا بووینه وه، گهر بزربوونت به مه زنراگرتن بیئت له سه رنجی بینینم ئەوا وه جد تۆی له په ره ی دلم نزیك کردو وه ته وه)
ههروه ها له هۆنراوه یه کدا وتراوه:

إذا ما بدا لي تعاضته فأصدر في حال من لم يرد
جمعت وفرقت عني به ففرد التواصل مثني العدد

(کاتیك نووری حه قم بۆ ده رده كه ویت به مه زنی راده گرم، ده گه پیمه وه بۆ حالێ ئەو كه سه ی پارا و نه بووه، بهو نووره کۆمه ده کاته وه و جیا مه ده کاته وه لێنی، له گه یشتندا تاك و له ژماره دا جووت)

۸. فنا و بهقا

مه بهستیان به فنا: بریتیه له بهریونه وه و لیبونه وهی سیفته ناپه سنده کان.

مه بهستیان به بهقا: بریتیه له راستبونه وهی سیفته په سنده کان.

گهر بنده له یه کیك لهم دوو به شه به دهر نه بیته هوا ئاشکرایه: گهر یه کیك له به شه کان بوونی نه بوو هوا ئه ویتریان بی هیچ چهن دوچونیک جیگه ده گریته وه، ههر کهس له سیفته ناپه سنده کان فنا بکات هوا سیفته په سنده کان له سه درده که ویت، ههر که سیش سیفته ناپه سنده کان زال بیته به سه ریدا سیفته په سنده کان لی ده شاریتته وه.

بزانه ئه وهی به نده پیی ده رازیتته وه: کردار و ئه خلاق و حاله.

کرداره کان بریتین له هه لسوکه وته کان به هه لباردهی خوئی.

ئه خلاقیش تیایدا ریشه داره و له گهله هه ویری بوونیدایه، به لام به پیی به رده وامی خو خده (عادهت) تیایدا گۆرانیان به سه ردا دیت.

حاله کانیش: له سه ره تاوه روو له بنده ده کهن، به لام پاکیتی حاله کان له دواى پاکى و خاوینى کار و کرده وه کان دین.

حاله کان لهم روو وه وهك ئه خلاق وان، چونکه کاتیک بنده به دل ده گاته مه نزلئى ئه خلاق و به تیکۆشان ئه خلاقى نرم و کم بایه خ له خوئی ده کاته وه خودا به چاک کردنی ئه خلاق منته به سه ریدا ده کات، ههر بهو جوړه گهر به ههول و کۆشان به رده وام بیته له پاک کردنه وهی کار و کرده وه کانى خودا حاله کانى بو پاک و پالفته ده کات، به لکو حاله کانى بو تیر و ته واد ده کات.

ههر کهس کاره ناپه سنده کانى به زمانى شریعت وازلیهینا ده و تریته: ئه وه کهسه له حه زه کانى فانی بووه.

کاتیک له حه زه کانى فانی بوو به نیت و ئیخلاصه وه له به ندایه تیدا ده می نیتته وه.

هەر کەس بەدڵ لە دنیا زوهد بکات دەوتریت لە حەزەکانی فانی بوو.

کاتیەک لە حەزەکانی فانی بوو بە صدقی گەڕانەوه بۆ لای خوداوه دەمییتهوه.

هەر کەس ئەخلاقى خۆى چارهسەر کرد ئەوا حەسەد و کینه و چرووکی و ژەنگ و ژار و توورەبوون و لوتبەرزى و هاوشیوهکانى ئەمانه له لادانهکانى نەفس له دلى فانی دەبن، دەوتریت لە خراپى ئەخلاق فانی بوو.

کاتیەک لە خراپى ئەخلاق فانی بوو بە جوامیری و صدقهوه دەمییتهوه.

هەر کەس جاریبوونی دەسەلاتى خودا له هەلسوراندى بریارهکاندا ببینیت دەوتریت: لە دیدەگرتنى دوو رووداوه(رابردوو و داهاتوو) له ناو دروستکراوهکاندا فانی بوو، کاتیەک لە ئەندیشهى ناسار(مەخلوقات)-کە نهیارن- فانی بوو بە سیفهتهکانى حقهوه دەمییتهوه.

هەر کەس دەسەلاتى حەقیقهت بەسەریدا زال ببیت تا لە نهیار هیچ شتیەک نه بینیت نه به چاو نه به شوینهوار، نه به وینه و نه به سیبەر، دەوتریت: لە دروستکراوهکان فانی بوو و به حقهوه ماوهتهوه.

فانی بوونی بەنده له کار و کردهوه ناپهسەندهکانى و حاله نزم و پهستهکانى به نهبوونی ئەو کار و کردهوه خراپانهوهیه.

فانی بوونی له خودى خۆى و له دروستکراوهکان به سپرانهوى ههستهکانى دهییت، واته ههسته نهکردن به خودى خۆى و به دروستکراوهکان.

کاتیەک لە کردارهکان و ئەخلاق و حالهکان فانی بوو ئەوا ئەوهى لى فانی بوو ناییت بوونی بمییت.

گەر وترا: لە نەفسى خۆى و له دروستکراوهکان فانی دهییت و نەفس و دروستکراوهکانیش بوونیان ههیه و نهسپارونهتهوه، بهلام نه زانست و نه ههست و نه ههوالى به خودى خۆى و به دروستکراوهکان ههیه، نەفس بوونی ههیه و دروستکراوهکان بوونیان ههیه، بهلام له نەفسى خۆى و له ههموو دروستکراوهکان بیئاگایه و ههست به خۆى و بهوان ناکات.

پیاویك دهبینین دهچیتته لای دهسه لاتداریك و له خوئی و له وانهی له خزمهتی ئەودان بیئاگا دهبیته ئەمەش بههۆی ترس و ههیهتیکهوه که دهچیتته گیانییهوه، تهنانهت کاتیك دهچیتته دهرهوه گهر پرسیاری لی بکریت: کی له لای ئەو دهسه لاتداره بوو، له پیاوانی مهجلیس و دهست و پیوهندهکانی؟ ناتوانیت ههوائت پی بدات بههۆی ئەو ترس و ههیهتهوه بهسه ریدا هاتوه.

خودا (ﷻ) دهفرمویت: ﴿فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَاهُ وَاقْبَضْنَاهُ وَيْلٌ لِّلْكٰفِرِيْنَ﴾ يوسف: ۳۱

کاتیك ئافرهتهکان بۆ یه کهم جار چاویان به یوسف (ﷻ) کهوت ههستیان به نازاری برینی دهستی خویمان نه کرد، ئەوان له گهلاوازی خویمان وتیان: ((ئهمه مرۆڤ نییه)) له کاتیكدا یوسف مرۆڤ بوو، وتیان: ﴿إِنَّ هٰذَا اِلٰمَلِكٍ كَرِيْمٍ﴾ -ئهمه فریشتهیه کی ریزدار و خاوهن پله و پایهیه، بهلام یوسف فریشته نه بوو.

ئهمه بیئاگایی دروستکراویکه له حالی خوئی له باریکدا به دروستکراویکی تر دهگات، ئەی دهبی حالی چۆن بیته به موشاههدهی سیفتهکانی حق (ﷻ)؟

گهر له خوئی و له ههموو خه لکی بیئاگا بیته دهبی چ سه رسورمانیکی تیدا بیته؟ ههر کهس له نهزانی فهنا بیته به زانستهوه دهمیئیتتهوه، ههر کهس له ههزهکانی فهنا بکات به گهرا نهوه بۆ لای خوداوه دهمیئیتتهوه، ههر کهس له رهغهتهکانی فانی بیته به زوهدگهرا یی خویهوه دهمیئیتتهوه، ههر کهس له ئاواتهکانی فهنا بیته به ویستی خوداوه (ﷻ) دهمیئیتتهوه، ههر بهو جوژه له ههموو سیفتهکانیدا.

گهر بهنده له سیفتهتی خوئی فانی بوو-بهوهی باس دهکریت- لهوهوه به فهنا ی خوئی بهرز دهبیتهوه له بینینی فهناکهی، لهسهه ئهم مانایه وتویانه:

فقوم تاه في أرض بفقير وقوم تاه في میدان حبه

فأفنوا ثم أفنوا ثم أفنوا وأبقوا بالبقا من قرب ربه

(دهستهیهك ویلبوون به زهویدا به ههژارییه کهوه، دهسته کیش ویلبوون له مهیدانی خویشه ویستی ئەودا، فانیبوون و فانیبوون و پاشان فانیبوون، ئەوجا مانهوه به مانهوهی نزکی له پهروهردگار هوه)

یه که میان له نه فسی خوئی و سیفته ته کانی فانی بوو به هوی مانه وهی به
سیفته ته کانی حقه وه.

پاشان فه نابوونی له سیفته ته کانی حقه به بینینی حقه (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ).

پاشان فه نابوونی له بینینی فه نابوونه که ی به نغره بوونی له بوونی حقه قدا.

۹. بزربوون و نامادهبوون

بزربوون: بریتیه له بزربوونی دل له زانینی ئەوەی له حال و باری دروستکراوه کاندای جاری دەبێت، ئەوەش بەهۆی سەرقالبوونی ههستهوه بەوەی بەسەریدا داباریوه (بەسەریدا زال بووه)، پاشان له ههستکردنی بە خۆی و دەرەوی خۆی بزربوون دەبێت، ئەوەش بە هاتووی هینانەوه پیری پاداشت یان بێرکردنەوه له سزا.

وهك ريوایه تکراره: جارێکیان "ربیع بن الخیثم" دەچوو بۆ لای عەبدوڵای کوری مەسعود (خوا لێی رازی بێت) بە پال دوکانی ئاسنگەرێکدا گوزەری کرد پارچە ئاسنێکی بینی له کورەدا، یه کسەر بوورایهوه، تا سبهینی هۆشی نه کردهوه، کاتیک بەئاگهاتهوه پرسیری ئەوەی لێکرا وتی: بیری حالی ئەهلی دۆزهخم کردهوه له ناو دۆزهخدا.

ئەم بزربوونە له رادهی خۆی تیپه پاراندهوه تا بووه به بوورانهوه.

له عهلی کورپی حوسهینهوه (خوایان لێ رازی بێت) دهگیرنهوه: له سوژدهدا بوو ئاگرێک له ماله کهی بهربوو، نوێژه کهی نه پیری، پرسیری ئەو حاله ی لێکرا، وتی: ئاگره گهوره که له م ئاگره بچووه بێتاگی کردم.

لهوانهیه بزربوون له ههسته کانی بههۆی مانایه کهوه بێت که خودا (ﷻ) پهردهی له سهر لا ده دات.

پاشان ئەهلی ئەم رێگهیه به پیری حاله کانیان له مه دا جیاوازیان ههیه.

ئەوهی به ناوبانگه: ئەوهی له سه ره تایی حالی "أبي حفص النيسابوري الحداد" هوه وایکرد واز له پیشه کهی بهینیت هوه بوو: رۆژێک له دوکانه کهی بوو که سینک ئایه تیک له قورئانی خویند، شتیک هاته سه ر دلی "ئەبی حه فص" و وایکرد له ههسته کانی بێتاگا بێت، بۆیه دهستی خسته ناو ئاگره کهوه و ئاسنه سووره کهی به دهستی خۆی دهرهینا، قوتابییه کی ئەوهی بینی و وتی: ماموستا ئەوه چیه و چ کاریکه؟ ئەبو حه فص سه رنجی ئەوهیدا له سه ر دهستی رویداوه، بۆیه پیشه کهی وازلێهینا و له دوکانه کهی چووه دهره وه.

جونه ييد دانيشتبوو ژنه كهي له لاي بوو، ته بويه كرى شيبلى هات بو لاي،
ژنه كهي ويستي خوځي پوخته بكا ته وه جونه يد پيځي وت: شيبلى تاگاي له ده ورو بهر
نييه، دابنيشه، جونه يد دهستي كرد به قسه كردن بو شيبلى تا شيبلى دهستي به
گريان كرد، كاتيځ كه وته گريان جونه يد وتي به ژنه كهي ئيستا خوځت پوخته
بكه ره وه، شيبلى له بيتاگاييه كهي به تاگاهاته وه.

له نيسابوور گويم له "أبا نصر المؤذن" بوو- كه پياوځي صالح بوو-
دهيوت: له دانيشتنيځي ته بو عهلي ده قاقدا- كه ته و كات له نيسابوور بوو-
قورئانم ده خوځيند، ته بو عهلي زور قسه ي له حج ده كرد، قسه كاني چووه ناو
دلته وه، بويه ته و ساله روښتم بو حج و دوكانه كه و پيشه كه م واز لپه پينا،
ماموستا ته بو عهلي ده قاقيش هه مان سال بو حج كردن كه وته پري، ته و ماو ديه
له نيسابوور بوو خزمه تم ده كرد و له دانيشتنه كانيدا به رده وام قورئانم ده خوځيند،
روژنيك له باديه بينيم: خه ريكي خوځا ككردنه وه و ده ستنوځ بوو.. ته و
حه و جوځشه ي (ده فريځ بووه له ناسن يان مس دوو قولفي بووه) به ده ستتييه وه بوو
له بيري چوو، منيش هه لمگرت، كاتيځ هاته وه بو لاي كاروانه كه دامه وه دهستي،
ته و يش وتي: خودا پاداشتت بداته وه كه ته مه ت بو هه لگرتم، پاشان ماو ديه كه به
قولفي سه رنجيدام وه كه ته وه ي هه رگيز مني نه بينيبيت و وتي: من جاريك تووم
بينيوه، تو كيي؟

وتم: په نا هه ر بو لاي خودايه! من ماو ديه كي زور هاوه لي تووم كردووه و ولات
و خانه واده م به هوځي تووه به جيپه يلاوه، ته م هه موو ريگه يه م به تووه بريوه، ئيستا
تو ده ليځي من جاريك تووم بينيوه!!

ئاماده بوونيش: هه ندي جار به حقه وه ئاماده يه، چونكه گه ر له دروستكراوه كان
بزر بوو به حقه وه ئاماده ده بيت، له سه ر مانايه كه وه كه ته وه ي ئاماده بيت، ته وه ش
به هوځي زالبووني يادي حه ق به سه ر دليدا، ته و به دل له به رده م په روه ردا گاريدا
ئاماده يه، ئاماده بووني به حقه وه به پيځي بزر بوونيه تي له دروستكراوه كان، گه ر
به ته واوي بزر بوو ئاماده بووني تير و ته واو ده بيت به پيځي بزر بوونه كهي.

گەر و ترا فلان ئامادەيە واتە ئەو كەسە بەدل بۆ پەرورەردگارى ئامادەيە، و لىيى
بىئاگا نىيە و لەبىرى نەچووتەتەو، و يادى ئەو لەلاى بەردەوامە، پاشان بەپىي پلە و
پايەى خۆى لە ئامادەبوونە كەيدا خودا (ﷻ) پەردە لەسەر كۆمەلئىك مانا لادەدات بۆى.

هەندى جارىش بە گەرانەوەى بەندە بۆ هەستكردن بە حالى خۆى و حالى
دروستكراره كان دەوترىت ئەو ئامادە بوو، واتە لە بزربوونە كەى گەراوتەتەو، ئەمەيان
ئامادەبوونە بە دروستكراره كانەو و ئەوەى يە كەمىان ئامادەبوونەو بە حەقەو (ﷻ).

هەندى جار حالىان لە بزربووندا لەيە كتر جىاوازە، هەندىكيان بزربوونە كەى
درىژەنا كىشىت و هەندىكى تريان درىژە دە كىشىت.

دە گىرپنەو "زو نونى مصرى" كەسىكى هاوړپى خۆى نارد بۆ لای "أبي يزيد
البسطامي" تا سيفهتى ئەبو يەزىدى بۆ بگوىزىتەو، كاتىك پىاوە كە هات بۆ "بسطام"
پرسىارى مالى ئەبى يەزىدى كرد و رۆيشته ژوورەو بۆ لای، ئەبو يەزىد پىي و ت:
چىت دەوئ؟

وتى: ئەبو يەزىدم دەوئ، وتى: ئەبو يەزىد كىيە؟

ئەبو يەزىد لە كوئىيە؟ من بەدواى ئەبو يەزىدا دە گەرىم، پىاوە كە هاتە دەرەو و
وتى: ئەم پىاوە شىتە.

كەسە كە گەرايەو بۆ لای "ذي النون" و ئەوەى بىنى بووى بۆى باس كرد، "ذو
النون" دەستى بە گريان كرد و وتى: برام ئەبو يەزىد لە گەل موسافىراند سەفەرى
كردوو بۆ لای خودا.

۱۰. به هوشی و مهستی

به هوشی: بریتییه له گه رانه وه بۆ ههستکردن له دواى بزبوون.

مهستی: بزبوونیكه به هۆى هاتوویه كى به هیزه وه.

مهستی له پرویه كه وه زیادبوونیكه له سهرو بزبوونه وه، شهوش وا دهكات خاوهنى مهستی ههندى جار كراوه بیته گهر له حالى مهستبوونه كهیدا تهواو نوقم و نغرو نه بووبوو، ههندى جار ههپهشه و ترسی شته كان له حالى مهستیدا له دلیدا نامینیته، شهوه بریتییه له حالى كه سیک له سههتای مهستیدایه كه هاتووه كه بۆ سههری تیر و تهواو نه بیته، بۆیه بۆ ههستکردن ریگهیهك ماوه ته وه، ههندى جار مهستبوونه كهى به هیزه ده بیته تا له بزبوون زیاتر ده بیته، ههندى جاریش خاوهن مهستی بزبوونه كهى توندتره له خاوهنى بزبوون كاتیك مهستبوونه كهى به هیزه ده بیته، ههندى جاریش خاوهن بزبوون له بزبوونه كهیدا تهواوتره له خاوهنى مهستی گهر له سهههتای مهستیدا بیته و مهستییه كهى تیر و تهواو نه بیته.

بزبوون ههندى جار بۆ عابیدانه به وهى به سهه دلیندا زال ده بیته به پیى داواكارى رهغهته و رهههته و داخوازییه كانى ترس و رجا.
به لام مهستبوون تهنها بۆ خاوهن وهجده كانه.

كاتیك به سیفه تى جوانى په رده له پرووى بهنده لا ده دریت مهستبوون سهه هه لدهدات و رۆح ده كه ویتته سه ما و باله ته پی و دل عه و دال ده بیته.

وتراوه:

سكران: سكر هوى و سكر مدامة فمتى یفقی فتى له سكران

(دوو مهستبوون: مهستبوونى ئاره زوو و مهستبوونى به رده و امبوون، لاویك چۆن هۆشده كاته وه دوو مهستبوونى هه بیته)

بزانه به هوشی به پیى مهستییه كهیه، ههه كهس مهستبوونه كهى به حهق بیته شهوا به هوشییه كهى به حهق ده بیته.

هەر کەس مەستبوونە کە ی بە بەش و حەزێک تێکەڵ بێت ئەوا بەهۆشییە کە ی بە حەز و بەشێک هاوملە.

هەر کەس لە حالیدا تێر و تەواو بێت ئەوا لە مەستیدا خاوەن بەشێکی گەورە دەبێت.

مەستبوون و بەهۆشی ئاماژە بە لایەکی جیابوون دەکەن.

گەر لە دەسەلاتی حەقیقەتەو زانستێک بەدەرکەوت ئەوا سیفەتی بەندە نەغزبوون و نوقم بوونە.

لەو بارەییەو و تویانە:

إذا طلع الصبح لنجم راح تساوي فيه سكران و صاح

(گەر بەیانی بۆ ئەستێرەییەکی ئاوابوو هەلەت، مەست و بەهۆشی تێدا یە کسان دەبێت)

خودا (ﷻ) دەفەر مویت: ﴿فَلَمَّا جَنَّ رَبُّهُ لِّلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَبِقًا﴾ الأعراف: ١٤٣

ئەمە (موسا) لە گەڵ پەیامداری و دەسەلاتی گەرەیدا بوورایەو، ئەوەش (چیاکە) لە گەڵ رەقی و توندوتۆلی و هێزی مەزنیدا پارچە پارچە و تەختی زەوی بوو.

بەندە لە باری مەستبوونیدا موشاھەدە ی ئەو حالە ی کردوو.

لە حالی بەهۆشیشدا موشاھادە ی زانست دەکات.

بەلام لە باری مەستبوونیدا لە لایەن خوداوە پارێزگاری لێکراوە زۆر لە خۆکردنی تێدا نییە.

لە باری بەهۆشیشدا بە هەلسوکە و تەکانی پارێزراوە.

بەهۆشی و مەستی لە دوای چیژ و نۆش دین.

۱۱. چيژ و نوش

لهو قسانه‌ی به‌سەر زمانی ئه‌هلی ئه‌م ريگه‌دا گوزهر ده‌کات بریتیه له چيژ و نوش. مه‌به‌ستیان به‌و دوو گوزاره‌یه ئه‌و به‌ر و به‌ره‌م و واریداتانه‌یه له جیلوه‌کردن و په‌رده له‌سەر لادانه‌وه سه‌ره‌لده‌ده‌ن.

سه‌ره‌تای ئه‌و کاره بریتیه له چيژ و پاشان نوش و ئه‌وجا پاراوبوون.

پاکیتی مامه‌له‌کانیان چيژی مانایان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات.

تیی و ته‌واوی مه‌نزله‌کانیان نوشیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات.

به‌رده‌وامی ته‌کان و گه‌رده‌شیان پاراوبوونیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات.

کەسی خاوه‌ن چيژ له سه‌ره‌تای مه‌ستبووندايه، کەسی خاوه‌ن نوشيش مه‌ستبووه و کەسی پاراويش به‌هۆش هاتووه‌ته‌وه.

هەر کەس خۆشه‌ويستیه‌کەي به‌هيز بيټ نۆشکردنه‌کەي به‌رده‌وام ده‌بيټ، گەر ئه‌و سيفه‌ته‌ی له‌گه‌ل به‌رده‌وام بوو نۆشکردنه‌که مه‌ستی ناکات، بۆيه به‌حه‌قه‌وه به‌هۆشه، و له هه‌موو هه‌ز و به‌شيکی خۆی فانی بووه، و به‌وه‌ی بۆی دیت له واریدات کاریگه‌ر نايټ و به‌وه‌ی رووبه‌رووی بووه‌ته‌وه گۆرانی به‌سه‌ردا نايه‌ت.

هەر کەس نه‌یینی و په‌نهانی پاک و پالفته بيټ نۆشکردنی لی لیل نايټ، هەر کەسیش نۆشکردن بۆی بيټ به‌خۆراک نۆقره (تارام) ناگریت لی و به‌بی ئه‌وه ناژی.

وتویانه:

وإنما الكأس رضاع بیننا فإذا لم نذقها لم نعش

(ئەم کاسه شیردانی نیوانمانه، گەر نه‌ینۆشین ناژین و زینده‌گیمان نايټ)

هه‌روه‌ها وتویانه:

عجبت لمن يقول ذكرت ربي فهل أنسى فأذكر ما نسيت

شربت الحب كأسا بعد كأس فما نغد الشراب ولا رویت

(سەرم سوردەمىنى لە كەسىك دەلىت خودام بەياد كرد، بۆ خودام لەبىردەچىت تا يادى بكمەوه، پيالەى خۆشەويستىم يەك لەدواى يەك خواردەوه، نە شەرابەكە تەواو بوو نە پاراو بووم)

وتراوه يەحيى كورپى مەعاز نامە يەكى بۆ ئەبو يەزىدى بوستامى نووسى و وتى:
(ئا لىرەدا ھەر كەس پيالە يەك لە خۆشەويستى نۆش بكات ھەرگىز تىنووى نابىت))
ئەبو يەزىد لە وەلامىدا نووسى: ((لە لاوازى حالى تۆ سەرم سوردەمىنىت.. ھەر كەس دەرياكانى گەردوون دەنۆشىت و دەمى كردۆتەوه داواى زياتر دەكات، بزانه پيالەكانى نزيكى لە پەنھانەوه دەردەكەون و تەنھا لەسەر نھىنى ئازادكراو و رۆحى رزگار بوو لە كۆتوبەند دەخولینەوه)).

۱۲. سرینه‌وه و جیگیرکردن

سرینه‌وه: هه‌لگرتنی وه‌سفه‌کانی خو و خده‌یه .

جیگیرکردن: هه‌ستانه به حوکه‌کانی عیباده‌ت.

هه‌ر که‌س خه‌سله‌ته ناپه‌سه‌نده‌کان له خۆی بکاته‌وه و له جی‌ی ئه‌وانه کردار و حاله په‌سه‌نده‌کان بروینیت ئه‌و که‌سه خاوه‌نی سرینه‌وه و جیگیرکردنه .

گویم له ماموستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حه‌تی خودای لی بی‌ت) ده‌یوت: یه‌کیک له گه‌وره‌پیاوان به که‌سیکی وت: چی ده‌سرپته‌وه؟ و چی جیگیر ده‌که‌ی؟

که‌سه که بیده‌نگ بوو، ئه‌ویش پی‌ی وت: تو ئه‌وه‌ت زانیوه کات بریتیه له سرینه‌وه و جیگیرکردن، چونکه هه‌ر که‌س سرینه‌وه و جیگیرکردنی نه‌بی‌ت که‌سیکی به‌تال و که‌مته‌رخه‌مه .

سرینه‌وه دابه‌ش ده‌بی‌ت بو:

۱. سرینه‌وه‌ی هه‌له و گوناهان له ئاشکرا و دهره‌وه .

۲. و سرینه‌وه‌ی بی‌تاگایی له ناخ و ناوه‌وه .

۳. و سرینه‌وه‌ی دهرد و نه‌خۆشی له په‌نهان و نه‌پنیه‌کان .

● له سرینه‌وه‌ی هه‌له و گوناها: مامه‌له‌کان جیگیر ده‌کرین .

● و له سرینه‌وه‌ی بی‌تاگاییدا مه‌نزیه‌کان جیگیر ده‌کرین .

● و له سرینه‌وه‌ی دهرد و نه‌خۆشی نه‌پنی و په‌نهاندا گه‌یشتنه‌کان جیگیر ده‌کرین .

ئه‌مه بریتیه له سرینه‌وه و جیگیربوون به مه‌رجی به‌ندایه‌تی .

به‌لام حه‌قیقه‌تی سرینه‌وه و جیگیربوون له تواناوه دهرده‌چن، بزیه سرینه‌وه: ئه‌وه‌یه حه‌ق دایبۆشیوه و کۆتایی پیه‌پناوه، و جیگیرکردنیش ئه‌وه‌یه حه‌ق ئاشکرای کردووه و دهربخستووه .

سپینهوه و جیگیربوون لهسه ر ویست وهستاون، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿يَمْحُوا اللَّهَ مَا
دَشَاءُ وَيُثِبْتُ﴾ الرعد: ۳۹

وتراوه: یادی جگه له خودا له دلی عاریفاندا ده سپرتهوه، و یادی خودا لهسه ر
زمانی موریدان جیگیر دهکات، سپینهوه و جیگیربوون له لایهن خوداوه بو بهنده که ی
به پیی حالی بهنده که یه.

هه ر که س حق (ﷺ) له بینینی کار و کرده وهکانی خو ی بیسپرتهوه تهوا به نووری
حه قیقه ت جیگیری دهکات.

هه ر که س حق (ﷺ) له جیگیربوونه که ی بیسپرتهوه دهیگیرتهوه بو بینینی
نه یار (جگه له خودا) و له دۆلی جیا بووندا جیگیری دهکات.

پیاویک وتی به شیبلی (ره حمه تی خودای لی بیّت): چیه ده بینم نیگه رانی، آیا
تهوت له گه ل نییه و تو له گه ل تهوت نیت؟

شیبلی وتی: گه ر من له گه ل تهوت بوومایه تهوا من خو م ده بووم، به لام له وه ی تهودا
سپاومه تهوه.

هاپین لهسه رو سپرانه وهه یه، چونکه سپینهوه تهسه ریکی ده می نیّت، به لام هاپین
تهسه ری نامی نیّت.

ئامانجی کو شان و لی پرانی ته م دهسته یه تهوه یه حق (ﷺ) له بینینی کار و کرده وهکان
بینهاریت و پاشان نه گه ریتهوه بو بینینی له دوا ی تهوه ی لی بزبوون.

۱۳. داپۆشین و جیلوه کردن

خه لکی ره شوکی له ناو پۆشه ری داپۆشیندان، تاییه تانیش له بهرده وامی جیلوه کردندا.

له ریوایه تینکدا: ((خودا کاتیک بۆ شتیک جیلوه ده کات ئه و شته بۆی گهردنگه چ ده بیئت))
خاوه نی داپۆشین له وهسفی بینیندایه، و خاوه نی جیلوهش هه میشه له وهسفی گهردنگه چبووندایه.

داپۆشین بۆ خه لکی ره شوکی سزایه، و بۆ که سی تاییهت به زه بییه، چونکه گهر ئه وهی په رده ی له سه ر لاده دات لییان دانه پۆشیت له ژیر ده سه لاتی حه قیقه تدا بوونی خۆیان بزر ده کرد، به لّام وه ک چۆن بۆیان دهرده خات لیشیان داده پۆشیت.

گویم له "منصور المغربي" بوو ده یوت: پیاویکی هه ژار به گهره کیکی عه ره بدا گوزه ری ده کرد، گه نجیک میوانداری لی کرد، کاتیک گه نجه که سه رقالی خزمه تی هه ژاره که بوو بوورایه وه (له هۆش خۆی چوو)، پیاوه هه ژاره که پرسیا ری حالّی گه نجه که ی کرد، وتیان: کچیکی مامی هه یه و دلّی پییه وه گریدراوه، له خیمه که ی خۆیدا هاتو و چۆی ده کرد گه نجه که چاوی له تۆزی به ریپی ئافره ته که بوو بۆیه بوورایه وه، پیاوه هه ژاره که رویشته بۆ دهرگای خیمه که و وتی: که سی غه رب له لای ئیوه ریژ و په نای هه یه، هاتووم بۆ تکا کردن بۆ ئه و گه نجه، سۆز و به زه بییه کت به و گه نجه هه بیته له وهی تیکه وتوو له ئاره زوی بۆ تۆ، ئافره ته که وتی: سبحان الله! تۆ پیاویکی خاوه ن دلّی، ئه و ناتوانیت ته پوتۆزی به رییم بینیت و ده بووریته وه، ئیتر چۆن ده توانیت هاوه لی من بکات؟!

خه لکی ره شوکی ناو ئه م ده سه یه زینده گی خۆیان له جیلوه کردندا ده بینن و به لّای خۆیان له داپۆشیندا ته ماشا ده که ن.

به لّام که سانی تاییهت له نیوان هه لچوون و زینده گیدان، چونکه کاتیک جیلوه یان بۆ ده کریت هه لده چن و کاتیک لییان داده پۆشریت ده گه ریپنه وه بۆ به شی خۆیان و به سه ربردنی زینده گی.

وتراوه: خودا (ﷺ) به موسای فهرموو: ((وَمَا تَلَك بِيَمِينِكَ يَمْوَسَى ﴿١٧﴾ طه: ١٧
 -ئهوه چييه به دهستی راستتهوه ئهی موسا)) بۆیه ئه و پرسیارهی لیگرد تاكو ئه وهی
 له موکاشهفه به بیستن بۆی دهرکه وتبوو هه ندیکی لی داپۆشیت و له و کاره ناکاوه
 نارامی بکاته وه.

پیغه مبهه (ﷺ) ده فه رمویت: ((إِنَّهُ لِيغان على قلبي حتى أستغفر الله في اليوم
 سبعين مرة))

داوای لیخۆشبوون (الإستغفار) داوای داپۆشینه، چونکه مانای "الغفر" بریتییه له
 "الستر" له و باره وهیه و تراوه "غفر الشوب" ههروه ها "مغفر" و کۆمه لێك وشه ی
 تریش، وهك ئه وهی پیمان بلیت پیغه مبهه (ﷺ) داوای داپۆشین دهکات بو دلی بههوی
 دهسه لاتی حهقیقه ته وه، چونکه دروستکراوه کان به ئاماده بوونی حهق مانه وه دیان
 له دهست ده دن، له ریوایه تی کدا: ((گه ر روی خۆی دهر بجات سوبوحاتی (نووری مه زنی
 خودا) روی پاکي هه تا چاو هانا بکات دهی سووتینی))^٢

^٢ {له دونیادا هه ر که س به یی به صیره تی خۆی په رده ی بۆ لا ده دریت، مه به ست به "مکاشفه" و "مشاهده" و
 هاوشیوه ی ئه م زاراوانه بریتی نییه له بینینی زاتی خودای موته عال، چونکه ئه وه له دونیادا روونادات (الشیخ
 زکریا الأنصاري)}.

۱۴. ئامادەبوون و پەردەلادان و بېنىن

سەرەتا ئامادەبوون و پاشان پەردەلادان و ئەوجا بېنىن.

ئامادەبوون: برىتییە لە ئامادەبوونی دل، ھەندى جار بە بەلگەى براو، ئەو ھىشتا لەدوای داپۆشینەوہیە، با ئامادەش بىت بە زالبوونى دەسەلاتى یاد.

پاشان پەردەلادانە: ئەوہش ئامادەبوونە بە وەسفى رۆشنگردنەوہ، لەم بارەدا ئاتاج نىیە بە تىرامانى بەلگە و گەرپان بەدوای رىگەدا، لە بانگکەرەکانى شک پەنا ناگرىت و لە وەسفى پەنھان بىبەش ناگرىت.

پاشان بېنىنە: ئەوہش ئامادەبوونى حەقە بەبى مانەوہى گومان.

کاتىک ئاسمانى نھىنى و پەنھان سامال بوو و دوور بوو لە ھەورى داپۆشین ئەوا خۆرى بېنىن لە بورجى مەزنى و گەورەبىيەوہ ھەلدىت، حەقىقەتى بېنىن ئەوہیە جونەيد(رەحمەتى خودای لى بىت) دەبلىت: بوونى حەق لەگەل بزربوونى تو^۳ ئەو کەسەى ئامادە دەبىت بە ئايەتەکانىيەوہ گریدراو، کەسى خاوەن پەردەلادانىش بەرووى سىفەتەکانیدا کراوہتەوہ، خاوەنى بېنىنىش خراوہتە بەردەم زاتى خودا(ﷻ)، خاوەنى ئامادەبوون: ئەقلی رىنموونى دەکات، خاوەنى پەردەلادان زانستەکەى نزىكى دەکاتەوہ، و خاوەنى بېنىنىش مەعریفەکەى دەیسرپتەوہ.

ھىچ کەس وەك عەمرى کورپى عوسمانى مەكى(رەحمەتى خودای لى بىت) راستەقىنەى بېنىنى رۆش نەکردوہتەوہ.

مانای ئەوہى وتوویەتى: نوورى جیلوہکردن بەدوای یەکدا روو لە دل دەکەن و بەسەرىدا دادەبارىن بەبى ئەوہى پۆشەر و برىن بکەویتە نىوانىيەوہ، وەك چۆن گەر شەوى تارىک بە بەردەوامى رۆشناى رووى لى بکات دەگۆرپت بو رۆژ دلش ھەر بەو جۆرەى گەر بە بەردەوامى جیلوہ رووى لى بکات دەگۆرپت بو رۆژ و شەوى تىدا دەپچرپتەوہ، وتویانە:

^۳ {واتە فەنابوون لە ھەموو شتىک جگە لە خودا}.

ليلي بوجهك مشرق وظلامه في الناس ساري

والناس في سدف الظلام ونحن في ضوء النهار

(شەوم بە رووی تۆ رۆشنە و تاریکی شەویش بەسەر خەلکیدا بالیکیشاوە، خەلکی
لە رەهیلەهێ شەودان و ئیمە لەبەر تیشکی رۆژ)

"النوری" دەلێت: بینین بۆ بەندە نایەتە راستە تا رەگیکی تیدا ماییت.

هەر وەها دەلێت: گەر رۆژبوویەو خەلکی لە چرا بینیا دەبن.

هەندیک ئەندیشە ئێوەیان بۆ دروست بوو بینین(مشاهدة) ناماژە بە لایەکی
"جیاپوون" دەکات، چونکە کیشی "المفاعلة" لە زمانی عەرەبیدا لە نیوان دوواندایە،
ئەمە ئەندیشەیه کە لە هەندیک کەسەو، چونکە لە دەرکەوتنی حەقدا (ﷺ) تیاچوونی
خەلق سەرەلئەدات، هەموو کیشەکانی "المفاعلة" ش داواى هاوبەشی نیوان دووان
ناکەن، وەك "سافر، طارق النعل" و هاوشیۆه کانیان.

پیاڵەیهك، چ پیاڵەیهك! پێیەو هەلئەكزین و فەنایان دەکات و لە هۆشی خۆیان
دەبات و نایانەیلێت، پیاڵەیهك.. هیچ ناهیلێتەو و هیچ بەجیناھیلێت، بەتەواوی
دەیانسپێتەو و پشکۆیهك لە ئاساری مرۆیی نامینیتەو، وەك دەلێت: رۆیشتن، نە
وینە و نە ئەسەر نەمایەو.

۱۵. سپیده، درهوشانه‌وه، هه‌لهاتن

ماموستا ئەبو عەلی دەقاق (ره‌حه‌تی خودای لی بی‌ت) ده‌لیت: ئەم وشانه له مانادا له یه‌کتره‌وه نزیکن، له نیوانیاندا جیاوازی زۆر نییه، ئەمانه حال و سیفه‌تی ئەو که‌سانه‌ن هیشتا له سه‌ره‌تادان و تازه دلیان ده‌ستی به به‌رزبونه‌وه کردووه، له دوای رۆشنایی خۆری مه‌عریفه ئەمانه به‌رده‌وام نابن.

به‌لام حەق (ﷺ) رۆزی دلی ئەوان له هه‌موو کات و له هه‌موو باریکدا ده‌دات، خودا (ﷻ) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مريم: ۶۲، هه‌تا ئاسمانی دل به هه‌وری هه‌زه‌کان لیان تاریک بی‌ت سپیده‌ی په‌رده‌لادان و بریسکانه‌وه و دره‌وشانه‌وه‌ی نزیکیان بۆ ده‌رده‌که‌ویت، ئەوان له سه‌رده‌می داپۆشینیاندا چاره‌روانی سپیده‌ی له‌ناکاوه‌که‌ن.

وه‌ك شاعیرێك ده‌لیت:

يأبها البرق الذي يلمع من أي أكفاف السما تسطع

(ئە‌ی ئەو تیشکه‌ی ده‌بریسکییه‌وه له کام سووچی ئاسمانه‌وه په‌رشده‌بییه‌وه) ده‌رکه‌وتووه‌کان یه‌که‌مجار سپیده‌ن و دواتر دره‌وشانه‌وه و ئەوجا هه‌لهاتن. سپیده‌ وه‌ك تیشك وایه، ده‌رده‌که‌ویت و داده‌پۆشریته‌وه، وه‌ك وتراوه:

افترقنا حولا فلما التقينا كان تسليمه علي وداعا

(سالیك له‌یه‌کتر دابراین کاتیك به‌یه‌کتر گه‌یشتی‌نه‌وه سه‌لام کردنه‌که‌ی مالتاوا‌یی بو) هه‌روه‌ها وتراوه:

ياذا الذي زار ومازارا كأنه مقتبس نارا

مر بباب الدار مستعجلا ما ضره لو دخل الدار؟

ئە‌ی ئەو که‌سه‌ی سه‌ردانی کرد، به‌لام سه‌ردانی نه‌کرد، وه‌ك ئەوه‌ی ئاگر بخوازی‌ت (به‌ په‌له‌ گه‌رایه‌وه)، به‌ په‌نای ماله‌که‌دا به‌په‌له‌ گوزه‌ری کرد، چ زیانیکی پی‌ ده‌گه‌یشت گه‌ر به‌هاتبایه ژووره‌وه؟

درهوشانه‌وه‌ش: له سپیډه روښنتره، بهو خیراییه ناسپږته‌وه، دوو سات و سځ سات
ده‌مینیته‌وه، به‌لام و هك وتویانه:

والعین باکیه لم تشبع نظرا (چاوه‌کان ده‌گرین و له دیمه‌نه‌که تیرنه‌بوون)
هه‌روه‌ها و تراوه:

لم ترد ماء وجهه العین إلا شرقت قبل ربها برقیب

(هه‌ر کات چاو چوو‌بیته سه‌ر ناوی روخساری به‌رله پارا‌بوون ناحه‌زیک ده‌رکه‌وتوه)
کاتیك ده‌دره‌وشیته‌وه لیته ده‌برپیت و کۆتده‌کاته‌وه له‌گه‌لی، به‌لام هه‌ر کات نووری
روژی شه‌و داگیری ده‌کات سه‌ربازه‌کانی شه‌و په‌لاماری ده‌دن، شه‌وانه له نیوان
ئاسووده‌یی و ناله و گریان‌دان، چونکه له نیوان په‌رده‌لادان و داپۆشین‌دان.
وهك ده‌لین:

فالیل یشملنا بفاضل برده والصبح یلحفنا رداء مذهبنا

شه‌و به چاکه‌ی سه‌رماکه‌ی دامانده‌گریته‌وه و روژیش پۆشاکیکی زیرینمان له‌به‌ر ده‌کات)
هه‌له‌هاتنیش: کاتی زۆرت‌ره و ده‌سه‌لاتی زیاتر و به‌رده‌وامییه‌که‌ی ده‌خایه‌نیت و
تاریکی زۆرت‌ره ده‌سپږته‌وه و شه‌ندیشه‌ی زۆرت‌ره کۆتایی پی ده‌هینیت، به‌لام هیشتا له‌به‌ر
مه‌ترسی ئاوا‌بوون‌دایه، زۆر سه‌رنه‌که‌وتوه و بلند لیی نه‌وه‌ستاوه، و مانه‌وه‌که‌ی
هه‌میشه‌یی نییه، پاشان کاته‌کانی به‌ده‌سته‌هینانی رویشتن‌نامیژه و باری ئاوا‌بوونی
دریژخایه‌نه.

ئه‌م مانانه که بریتین له سپیډه و دره‌وشانه‌وه و هه‌له‌هاتن له هه‌ندی پرس (حوکم) دا
جیاوازن، هه‌یانه گه‌ر له ده‌ستی چوو هیچ شه‌سه‌ریکی بو نامینیته‌وه، وهك شه‌وقیک
ئاوا ببیت، وهك شه‌وه‌ی شه‌و هه‌میشه‌یی بیت، هه‌یانه شه‌سه‌ر به‌جی ده‌هیلیت با ئاواش
بوویت، به‌لام کاریگه‌رییه‌که‌ی هه‌ر ماوه، خاوه‌نه‌که‌ی له‌دوای خامۆش‌بوونی هاتنه‌کول
له‌به‌رده‌م روښنایی به‌رکه‌ته‌که‌یدا ده‌ژی، تا سپیډه‌یه‌کی تر چاوه‌روان ده‌بیت و هیوای
به‌کاتی هه‌له‌هاتنی هه‌یه و وهك شه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا بژی که هه‌له‌هاتوه.

۱۶. ناکاوگیر و هیرش

ناکاوگیر: ئەو هییه له پنهانهوه له پڕ و له ناکاو و بی بوونی پیشبینی به سهر دلدا داده باریت، جا یان دلخۆشی و ناسوود هییهك سه پیهه لده دات یان خه م و دلتهنگی. هیرش: ئەو هییه به هیزی کات به سهر دلدا داده باریت به بی زۆر له خۆکردن له تۆوه. به پیی هیز و لاوازی هاتووه که جوهره کانیا ن جیاوازه. هه یانه ناکاوگیر دهیگۆریت و هیرشیش هه لیده سو پینیت. هه یانه له رووی حال و هیزه وه له سه رو ئەو وه هییه که پیشبینی بو نه کراوه، ئەوانه بریتین له سه روهرانی کات.

۱۷. رهننگرتن و دامه زران

رهننگرتن: سيفه تي خاوهن حاله كانه.

دامه زران: سيفه تي شهلي حقه.

هه تا بهنده له ريگه دا بيت شه و خاوهني رهننگرتنه، چونكه له حالتيكه وه بهرز ده بيتته وه بو حالتيكي تر، و له وهسفيكته وه ده گوييژيته وه بو وهسفيكي تر، و له قوناغيكته وه كوچ ده كات بو قوناغيكي تر، ده گاته وهرزي به هاري خوي و كاتيگ گه يشت ده گاته دامه زران.

وتويانه:

مازلت انزل في وداك منزلا تحير الالباب دون نزوله

(بهرده وام له خوشه ويستي توډا نيشتته جيپووم، خاوهن هوشه كان به بي نيشتته جيپووني سه رگهردان بوون)

خاوهني رهننگرتن به هه ميشه يي له زياد بووندايه، خاوهني دامه زران ييش گه يشتتووه و پاشان په يوه ست بووه.

نيشانه ي شه وي په يوه ست بوو بيت: شه ويه به ته واوي له ته واوي خوي هاتبيته ده ره وه.

ههندي له گه وره پياوان پييانوايه: سه فهري موريدان به سه ركه وتن به سه ر نه فسياندا كو تايي پي دي، كاتيگ به سه ر نه فسياندا سه ركه وتن شه وا گه يشتتون.

ماموستا قوشه يري ده ليت مه به ستي شه ويه حوكمه مرؤيه كان بچنه دواوه و ده سه لاتي حه قيقهت زال بيت، گه شه حالته بو بهنده بهرده وام بو شه ده بيت به خاوهني دامه زران (تمكين).

ماموستا شه بو عه لي ده قاق (ره حمه تي خوداي لي بيت) ده ليت: موسا (سه لامه خوداي له سه ر بيت) خاوهن رهننگرتن بو، له بيستني كه لام گه رايه وه و پويستي به

داپۆشینی رووی خو بوو، چونکه حاله که کاری تیکردبوو، به لام پیغه مبهه رمان (ﷺ) خاوهنی دامه زران بوو وهک چۆن رویشته بوو ئاوا گه رایه وه، چونکه ئه وهی لهو شه وه دا بیینی بووی کاری تینه کرد بوو.

دهرباره ی ئه مه ئه بو عه لی به لگه ی به چیرۆکه که ی یوسف (ﷺ) ده هیئایه وه: ئه و ژنانه ی یوسفیان (ﷺ) بیینی دهستی خو یان بری به هۆی ئه وهی له نا کاو بیینی یوسف وه (ﷺ) کاتیک رووی لیکردن، ژنه که ی عه زیز له تو وشبوونی به خو شه ویستی یوسف ته واوتر و کاملتر بوو له وانێ تر، ئه و روژه موویه کیشی گۆرانی به سه ردا نه هات، چونکه خاوهنی دامه زران بوو له گفتوگۆ له گه ل یوسف.

مامۆستا ده لیت: بزانه ئه و گۆرانه ی روو له به نده ده کات به هۆی یه کیك له م دوو خاله وه یه:

یان به هۆی به هیزی هاتووه که وه یان به هۆی لاوازی خاوه نه که یه وه.

ئارامی له خاوه نه که یه وه بو یه کیك له م دوو خاله ده گه رپه ته وه: به هیزی که سه که یان لاوازی هاتووه که بو سه ری.

گویم له مامۆستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره هه متی خودای لی بیته) ده یوت: به نه رته و بنچینه کانی ئه هلی ئه م ریگه یه له گونجاوی به رده وامی دامه زران (تمکین) له دوو رووه وه ده رده چیت:

یه که میان: هیچ ریگه یه ک بوونی نییه بو ی، چونکه پیغه مبهه ر (ﷺ) ده فه رمویت: ((گه ر ئه وهی ئیوه له سه رینی تیایدا بمینه وه ته وقه تان له گه ل فریشه کاندا ده کرد))، هه ره ها له به ره وه ی پیغه مبهه ر (ﷺ) ده فه رمویت: ((کاتیکم هه یه جگه له په ره ردگارم (ﷺ) هیچ کهس شیوا نییه له لام بیته))، ده رباره ی کاتیکێ تایه تکرار هه والی راگه یاند.

رووی دووه م: به رده وامبوونی حاله کان دروسته، چونکه ئه هلی حه قیقه ت له وه سفی کاریگه ربوون به ته قه لیده ره کان (طوارق) به رزبوونه ته وه، له ریوایه ته که دا هاتووه: ((ته وقه له گه ل فریشه کانه ده که ن)) کاره که ی په یوه ست نه کرد به باریکێ محاله وه،

تهوقه‌ی فریشته‌کان جیایه له‌وه‌ی -بۆ ته‌هلی سه‌ره‌تا- پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: ((فریشته‌کان باله‌کانیان راده‌خه‌ن بۆ زانسته‌خوازان وه‌ک رازیبوونی‌ک به‌وه‌ی ته‌نجامی ده‌ده‌ن))

ئه‌وه‌ی ده‌فه‌رمویت: ((کاتی‌کم هه‌یه..)) ئه‌وه به‌پیی بیستنی گوئی‌گر قسه‌که‌ی کردووه، چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له هه‌موو باره‌کانیدا به حه‌قیقه‌ته‌وه راستبووه‌ته‌وه. له‌پیشه‌ره بو‌تری‌ت: هه‌تا بنده له به‌رزبوونه‌وه‌دا بی‌ت خاوه‌نی ره‌نگ‌گرتن له وه‌سفیدا زیادکردنی حاله‌کان و که‌مکردنی حاله‌کان دروسته، کاتی‌ک گه‌یشه‌ته حه‌ق به‌ چوونه‌داوه‌ی حوکه‌م مرۆیه‌کان خودا (ﷻ) دامه‌زرانی پی‌ ده‌دات، به‌وه‌ی نه‌ی‌گه‌ی‌ته‌وه بۆ نه‌خۆشییه‌کانی ده‌روون، ئه‌و له حاله‌ی خۆیدا دامه‌زراوه، به‌پیی شوین و جی‌گه و شایسته‌یی خۆی.

ئه‌وه‌ی خودا له هه‌ر نه‌فسی‌کدا هه‌لیده‌گریت سنووری‌ک بۆ راده و بری نییه، ئه‌و له زیادکردندا ره‌نگاو‌په‌نگه، به‌ل‌کو هه‌مه‌ره‌نگه و له بن‌چینه‌ی حاله‌که‌یدا دامه‌زراوه، ئه‌و به‌هه‌میشه‌یی له حاله‌ی‌کدا دامه‌زراو ده‌بی‌ت بال‌اتره له‌وه‌ی پی‌شتری، پاشان لێ‌ی به‌رز ده‌بی‌ته‌وه بۆ بال‌اتر و به‌رزتر له‌و حاله‌، ئی‌تر به‌م جو‌ره کو‌تاییه‌ک بوونی نییه.

به‌لام ئه‌وه‌ی به‌رده‌وامه له بینینی و هه‌سته‌کانی به‌ته‌واوی نغو‌بوون ئه‌وا بۆ مرۆیی‌بوون راده و سنووری‌ک بوونی هه‌یه، گه‌ر له هه‌موو شته‌کان و خودی خۆی و هه‌ستی و ته‌واوی بوونه‌وه‌ره‌کانی تر دا‌برا و ئه‌و به‌رزبوونه‌ تیا‌یدا به‌رده‌وام بوو ئه‌وه بریتییه له سپینه‌وه، بۆیه دامه‌زران و ره‌نگ‌گرتن و مه‌قام و حاله‌ی بۆ نییه.

گه‌ر له‌و وه‌سفه‌دا بمینی‌ته‌وه ئه‌وا ته‌شریف و داوا بوونیان نییه، مه‌گه‌ر شتی‌کی به‌سه‌ردا گو‌زه‌ر بکات به‌بی ئه‌وه‌ی هه‌یج له ئه‌وه‌وه بی‌ت، بۆیه ئه‌و بنده‌یه له ته‌ندیشه‌ی خه‌ل‌کدا خاوه‌نی هه‌لسوکه‌وته و له به‌ده‌سته‌یه‌نایشدا رۆ‌چووه، خودا (ﷻ) ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتًا وَهُمْ رُفُودٌ وَنُقِلْتُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ الكهف: ١٨

۱۸. نزیکى و دوورى

یه که مین پله له نزیکى بریتییه له نزیکى له گوپرایه لى خودا و خوږازاندنه وه به عیباده تکرردنى له هه موو کاته کاندا.

به لام "دوورى" بریتییه له پیسبون به سه ریچی کردن له خودا و پشتکردنه گوپرایه لى کردنى.

یه که مین دوورى دوورییه له کۆمه کی و پاشان دوورى له به دهستهینان، به لکو دوورى له کۆمه کی دوورییه له به دهستهینان، پیغه مبهرا (ﷺ) له فهرمووده یه کی قودسیدا ده فهرمویت: ((خودا ده فهرمویت: به نده کهم به شتیک لیم نزیك نابیتته وه خوږشه ویستتر بیت له لام به وهى له سه رى فهرزم کردوه، به نده کهم به رده وام لیم نزیك ده بیتته وه تا خوږشده ویت، کاتیک خوږشویست ده بم به وه گوپیه ی پیی ده بیستی، ده بم به وه چاوه ی پیی ده بینى.))^۴

نزیکى به نده یه که محار نزیکیه به باوه ر و به راستزانین، پاشان نزیکى به ئیحسان و به دهستهینان و گه یشتن.

نزیکى خودا بو ټه وه له دونیادا ټه وه یه که تایبه تى کرد به ناسین و عیرفان، له دواروژیشدا ټه وریز و پله و پایه یه له خزمه تى خودادا به ده ست ده هیئت، له نیوان ټه دوو پله دا چه ندین رووی لوتف و چاکه ی خودا بو نیوان هه یه .

نزیکى به نده به خودا وه به دوورى به نده له خه لکه وه گریدراوه، ټه مانه له سیفه ته کانی دلن به بی حوکمه کانی روولته (ده ره وه) و گه ر دوون.

نزیکى حه ق (ﷺ) به زانست و ده سه لات گشتیه بو هه موان، به لوتف و سه رخستنیش تایبه ته به باوه ردارانه وه، پاشان به تایبه تکرردنى هوگرى تایبه ته به دۆستانی خودا، خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ (ق: ۱۶، هه ره ها ﴿وَمَنْ أَقْرَبُ

^۴ {فهرمووده که به ته واری: "البخاري" ریوایه تی کردوه}.

إِلَيْهِ مِنْكُمْ ﴿ الواقعة: ٨٥، ههروهاه ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴾ الحديد: ٤، ههروهاه ﴿ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ﴾ المجادلة: ٧

ههركهس نزيكى له حهق(ﷺ) به دهست بهيئيت كه مه كهى ته وهيه به بهرده وامى چاوديرى تهوى له كه لدايه، چونكه چاوديرى ته قواى له سه ره، پاشان چاوديرى پاريزگارى و وهفا و ته و جا پاريزگارى حهيا.

يه كيك له گه وهه پياوان قوتابيهه كى خوئى به رووتيكردن و گرنگي پيدان تاييهت كرده وه، هه ندى له ها وه لانى پرسىارى ته وهيان لى كرد، ته و يش بالندهيه كى دا به هه ريه كهيان، و پيى وتن: هه ريه كى بالنده كهى خوئى له شوئنيك سه ربريت كهس چاوى لى نه بيت، هه ريه كهيان بالنده كهى خوئى له شوئنيكى چولدا سه ربرى... به لام ته وه قوتابيهه يان بالنده كهى بو ماموستا گيرايه وه و سه رينه برى بو، ماموستا كهى پرسىارى لى كرد، ته و يش وتى: تو فرمانت پى كردم له شوئنيك سه ربريم كهس نه ييئيت، شوئنيك بوونى نه بوو خودا(ﷺ) نه ييئيت، ماموستا كه وتى: بو ته وه مه به ستهيه له ئيه زياتر گرنگى پى دده دم و پيشى ده خه م، ئيه قسه ي خه لكى زاله به سه رتاندا، به لام ته مه بيتاگا نييه له حهق(ﷺ).

بينينى نزيكى په ردهيه بو نزيكى، هه ر كهس جيگهيه كى بو خوئى بينيه وه يان نه فسيكى به خوئى ره وا بينى ته وه كه سه فيليليكراوه.

بوئيه وتويانه: خودا له نزيكى خوئى ناموييت بو دروست بكات: واته له بينينى نزيكى له خودا وه، هوگرى به نزيكى خودا وه له خه سلته كانى عيززه ته به ته وه وه، چونكه حهق(ﷺ) له پشتى هه موو هوگر بوونيكه وهيه.

بابه ته كانى حه قيهت سه رسامى و سه رينه وه پيوست ده كه ن.

نزيك به م مانايه وتراوه:

محنتي فيك أني ما أبالي بمحنتي

قربكم مثل بعدكم فمتى وقمت راحتي

(میحنه تی له تۆدا ئەو هیه گوی بە میحنه ته کهم نادهم، نزیکی ئیوه وهك دووریتان وایه، ههركات ئاسوودهیت لی هه لگرتم)

مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق زۆر جار دەیوت:

ودادکم هجر و حکم قلی و قریکم بعد و سلمکم حرب

(لوتکه ی خۆشه و یستی و به زه ییتان کۆچکردنه و خۆشه و ییتان رقه، نزیکیتان دووری و ئاشیتان جهنگه)

"أبو الحسن النوري" یه کینک له هاوه لانی "أبي حمزة" ی بینی و وتی:

تۆ له هاوه لانی ئەبی حمزه ییت که ئاماژه به نزیکی دهکات؟ گەر پێی گه یشتی پێی بلێ: ئەبو حوسه یینی نووری سه لامی لی ده کردی و پێی ده وتی: نزیکی نزیکی - که ئیمه تییدا یین - دووری دووریه .

نزیکی به زاتیش: پاکیتی و شکۆمەندی بۆ خودا له وهی سنوور و شوینیک بیگریته خو و راده و کۆتاییه کی بۆ هه بیته، هه یچ دروستکراویک په یوه ست نییه به خوداوه (له پرووی زاته وه)، رووداویک لی رووینه داوه پێشی که وتیته، بهرز و بلندی و مه زنی بۆ ئەو (ﷺ) له قبو لکردنی په یوه ستبوون و جیا بوونه وه .

نزیکی به زات له ئەوه وه له دروستکراوه کانه وه محاله، نزیکی له سیفه ته کانیدا پێویسته و بریتییه له نزیکی زانست و بیینی.

نزیکی ئەو له وه سفیدا گونجاوه و هه ندی له به نده کانی پێ تایبهت دهکات، ئەوهش بریتییه له نزیکی چاکه و لوتفی ئەو (ﷺ).

۱۹. شەرىعەت و ھەقىقەت

شەرىعەت: فەرمانى كەردووه بە پابەندبوون بە بەندايەتى.

ھەقىقەت بينىنى پەرودەگار بىيە (الرەبوبيە).

ھەر شەرىعەتتە بە ھەقىقەت پىشتىوانى نە كرايەتتە قبوول كراو نىيە.

ھەر ھەقىقەتتە بە شەرىعەت كۆتۈبەند نە كرايەتتە قبوول كراو نىيە.

بۆيە شەرىعەت ھاتووه بە داوا كەردن لە مەروۇق و ھەقىقەتتە ھەوالدانە لە گەردەشە كانى ھەق.

شەرىعەت بۆ ئەو ھەقىقەتتە بىيە رەستى و ھەقىقەتتە بۆ ئەو ھەقىقەتتە بىيە بىيەنى.

شەرىعەت ھەستەنە بە ھەقىقەتتە فەرمانى پىكەردووه، ھەقىقەتتە بىيەنى ئەو ھەقىقەتتە بىيە بىيەنى لىداوھ و بىيە بىيەتەوھ، و شار دەوويەتەوھ و دەرىخەستوھ.

گويم لە مامۇستا ئەبو ھەلى دەقەق بوو (رەھمەتى خوداى لى بىت) دەيوت:
"إياك نعبد" پارىزگار بىيە لە شەرىعەت، و "إياك نستعين" داننانە بە ھەقىقەتتە.

بزانە شەرىعەت ھەقىقەتتە لەو رووھە بە فەرمانى شەرىعەت پىيەست بووھ.

ھەقىقەتتە شەرىعەتتە لەو رووھە مەعريفە بە خودا (ﷻ) لە رىگەى ھەقىقەتتەوھە.

۲۰. نه فەس (هەناسە)

نه فەس: ئارامیدانە بە دلان بە لوتفەکانی پەنھان، خاوەنی نه فەس ناسکتر و پالفتەترە لە خاوەنی حال، چونکە خاوەنی کات لە سەرەتادایە و خاوەنی نه فەس لە کۆتاییدایە، و خاوەنی حالیش لە نیوان ئەو دووانەدایە.

حالەکان ناوەندن و هەناسەکان (نه فەسەکان) کۆتایی بەرزبوونەوین.

کاتەکان بۆ خاوەن دلانە، و حالەکان بۆ خاوەن روچان و نه فەسەکان بۆ خاوەن نهینییەکان.

وتویانە: باشترین بەندایەتی ژماردنی هەناسەکانە لە گەل خودادا (ﷺ).

هەر وەها وتویانە: خودا دلانی دروست کرد و کردنی بە کانتزای مەعریفەت، نهینییەکانی لە پشتی دلانەو خولقاند و کردنی شوینگی یەکتاپەرستی، هەر هەناسە یەك بەبێ بەلگە مەعریفە و ئاماژە یەکتاپەرستی لەسەر راخەری ناچاری بەرھەم بیئت ئەوە بیگیان و مردوو و خاوەنەکە ی بەرپرسیارە بەرانبەری.

گویم لە ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لی بیئت) دەبیوت: عاریف نه فەسی بۆ نییە، چونکە مەودایەك نییە لە گەلی گوزەر بکات، بەلام موحیب هەر دەبی نه فەسی هەبیئت، چونکە گەر نه فەسی نه بیئت دەسپێتەو و کۆتایی پی دیت بەهۆی نه بوونی تواناوە.

۲۱. خایله (خوتوره)

گوتاریکه روو له ناخ دهکات، هندی جار بههوی هه‌لدانه وهیه له لایهن فریشتهیه کهوه، هندی جاریش هه‌لدانیکه له لایهن شهیتانه وه، ده‌شبیته قسه‌ی دهرورن بیته، ده‌شگونجیته له لای حه‌قه‌وه (ﷺ) بیته.

گهر له فریشته‌وه بیته بریتییه له ئیلهام.

گهر قسه‌ی دهرورن بیته پییده‌وتریته خایله (هاجس).

گهر له شهیتانه‌وه بیته پیی ده‌وتریته: وه‌سوه‌سه.

گهر له لای خوداوه بیته (ﷺ) و هه‌لیبداته ناو دله‌وه ئه‌وه ختوره‌ی حه‌قه.

هه‌موو ئه‌و جورانه‌ی ختوره له شیوه‌ی قسه‌دایه.

گهر له لایهن فریشته‌وه بوو ئه‌وا راستییه‌که‌ی به ته‌بایی له‌گه‌ل زانسته (شه‌ریعت) ده‌زانریته، بویه وتویانه: ههر ختوره‌یه‌ک ئاشکرأ شایه‌تی بو‌نه‌دا ئه‌وه پوچ و بیبینه‌مایه.

گهر له لایهن شهیتانه‌وه بیته زۆرینه‌ی بانگ بو‌یاخیبوون و تاوان ده‌کات.

گهر له لایهن نه‌فسه‌وه بیته زۆرینه‌ی بانگ ده‌کات بو‌حه‌ز و هه‌ستی لوتبه‌رزى و ئه‌وه‌ی له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی سیفه‌تی نه‌فسه.

گهره‌پیاوان کۆده‌نگییان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ههر که‌س خواردن له حه‌رام بیته جیاکاری پی‌ناکریت له نیوان ئیلهام و وه‌سوه‌سه‌دا.

گویم له مامۆستا ئه‌بو‌عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حه‌مه‌تی خودای لی‌بیته) ده‌بیوت:

ههر که‌س رۆزییه‌که‌ی شوپه‌ه و حه‌رام بیته ناتوانیته جیاکاری بکات له نیوان ئیلهام و وه‌سوه‌سه‌دا، ههر که‌سیش خایله‌ی نه‌فسی دامرکابیته‌وه به‌هوی صدقی تیکۆشانه‌وه زمانی دلی دیتته گۆ به‌هوی ئازاری تیکۆشانه‌وه.

گهره‌پیاوان کۆده‌نگیان هه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی دهرورن (نفس) راست ناکات و دل‌یش درۆ ناکات.

هه‌ندی له عاریفان ده‌لێن: نه‌فست راستت له‌گه‌ڵ ناکات و دلت درۆت له‌گه‌ڵ ناکات، گهر هه‌موو هه‌ولتیکت به‌گهر بخه‌ی رۆحت قسه‌ت له‌گه‌ڵ بکات قسه‌ت له‌گه‌ڵ ناکات.

جونه‌ید جیاوازی کردووه له‌ نیوان خایله‌ی نه‌فس و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان به‌وه‌ی: کاتیک نه‌فس داوای شتیکت لی ده‌کات پێداگری ده‌کات.. به‌رده‌وام هه‌ولت له‌گه‌ڵ ده‌دات با ماوه‌یه‌کیش بخایه‌نی‌ت تا ده‌گات به‌ مه‌رامی خو‌ی و مه‌به‌سته‌که‌ی به‌ده‌ست ده‌هینیت، مه‌گهر صدقی تیکۆشان هه‌میشه‌یی و به‌رده‌وام بیت، پاش ئه‌وه‌ش هه‌ولده‌دات و هه‌ولده‌دات.

به‌لام گهر شه‌یتان بانگی کردی بۆ هه‌له‌ و تیکه‌وتنیک و تۆش سه‌رپێچیت لیکرد به‌ وازه‌یتان له‌و کاره‌، ئه‌وا وه‌سوه‌سه‌ت بۆ هه‌له‌ و تیکه‌وتنیک تر لا په‌یدا ده‌کات، چونکه هه‌موو لادان و سه‌رپێچیه‌کان لای شه‌یتان یه‌کسانن، ئه‌و ده‌یه‌ویت هه‌له‌یه‌ک بکه‌ی، ئیتر هه‌له‌که هه‌رچیه‌ک بیت له‌لای گرنه‌گ نییه‌، و هیچ مه‌رامیک له‌ تایبه‌ت کردنی گوناھیکدا نییه‌ له‌گه‌ڵ گوناھیکێکی تردا.

بۆیه‌ وتراوه: هه‌ر ختووره‌یه‌ک له‌سه‌ر رێگه‌ له‌وانه‌یه‌ خاوه‌نه‌که‌ی ته‌با بیت له‌گه‌ڵی و له‌وانه‌شه‌ سه‌رپێچی لی بکات، هه‌ر ختووره‌یه‌کیش له‌ خوداوه‌ (ﷻ) بیت پێچه‌وانه‌ی ئه‌وانه‌ له‌ بنده‌وه‌ به‌ره‌م نایه‌ت.

عاریفان ده‌رباره‌ی ختووره‌ی دووهم قسه‌یان کردووه‌، گهر هه‌ردوو ختووره‌که‌ له‌ خوداوه‌ (ﷻ) بیت ئایا دووهم له‌ یه‌که‌م به‌هێزتره‌؟

جونه‌ید ده‌لێت: ختووره‌ی یه‌که‌م به‌هێزتره‌، چونکه‌ گهر بمینیته‌وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گه‌رپتته‌وه‌ بۆ تی‌رامان، ئه‌مه‌ به‌ مه‌رجی زانست، بۆیه‌ وازه‌یتان له‌ یه‌که‌م دووهم لاواز ده‌کات.

"ابن عطاء الله" ده‌لێت: دوهم به‌هێزتره‌، چونکه‌ به‌ یه‌که‌م هێزی زیاتر ده‌بیت.

عه‌بدو‌لای کوری خه‌فیف له‌ پاشینه‌کان ده‌لێت: هه‌ردووکیان یه‌کسانن چونکه هه‌ردووکیان له‌ حقه‌وه‌ن، بۆیه‌ هیچ تایبه‌تمه‌ندییه‌ک بۆ یه‌کیکیان نییه‌ له‌سه‌ر ئه‌ویتریان.

یه‌که‌م به‌ بوونی دووهم نامینیتته‌وه‌، چونکه‌ ئاسار مانه‌وه‌ی بۆ شیواو نییه‌.

۲۲. زانینی یه قین، بینینی یه قین حه قی یه قین

ئهمانه کۆمه لیک گوزارهن دهر باره ی زانستیکی بهرز و بالا.

یه قین: بریتییه له زانینییک که به رهایی شک و گومانی له گهل ناچیتته ژووره وه بۆ خاوه نه که ی.

له وه سفی حه قدا (ﷺ) به کارناهیئیریت له بهر نه هاتنی و نه شیایوی بۆی.

بۆیه زانینی یه قین بریتییه له یه قین، ههر بهر جوړه بینینی یه قین بریتییه له خودی یه قین و حه قی یه قینیش بریتییه له راسته قینه ی یه قین.

۱. زانینی یه قین-به پیی زاراهه کانیا- ئه وه یه به مهرجی بورهانه.

۲. بینینی یه قینیش ئه وه یه له حوکمی والابوون و روژشبووندا یه.

۳. حه قی یه قینیش ئه وه یه له وه سفی بهرجهسته و بهرچاودا یه.

● زانینی یه قین بۆ خاوهن ئه قله کانه.

● و بینینی یه قین بۆ خاوهن زانسته کانه.

● و حه قی یه قینیش بۆ خاوهنی مه عریفه کان.

قسه کردن له دهر برینی ئه مه له باری هاتنه دیدا بۆ ئه وه ده گهریته وه باسماز کرد، به م

ئهندازه یه ده وه ستین ته نها وهك ناگادار کردنه وه یه ك.

۲۳. وارید(هاتوو)

له قسه كانياندا زۆر باسی واریدات(هاتووکان) دهکهن.

وارید: ئه وهیه داده باریته سهر دل له ختوورهی په سهند و به ههول و کۆششی بهنده که نییه، ئه وهش که له شیوهی ختووره دا نییه دیسان پیی دهوتریت وارید. پاشان ههندی جار وارید له حهقه وه نییه، وهک چۆن ههندی جار وارید له زانسته وه نییه.

واریدات له ختووره کان گشتگیرترن، چونکه ختووره کان تایبهتن به جۆریک له گوتار، یان ئه وهی ماناکه ی له نامیز دهگریت.

واریدات بۆ هیهه واریدی سروور یان دلتهنگی یان واریدی گرژبوون یان واریدی کرانه وه یان مانای تر بن.

۲۴. شایهت

زۆر جار وشه‌ی شایهت به‌سه‌ر زمانیاندا دیت:

فلان به شایهتی زانست، فلان به شایهتی وه‌جد، هه‌روه‌ها فلان به شایهتی حال.

مه‌به‌ستیان به گوزاره‌ی شایهت: ئه‌وه‌یه له دلی مرۆفدا ئاماده ده‌بی‌ت، ئه‌وه‌ش به‌سه‌ر دلدا زال ده‌بی‌ت، تا وه‌ك ئه‌وه‌ی بی‌بینیت و ته‌ماشای بکات، با که‌سه‌که‌ش نو‌قم و نغزۆ بو‌ییت، یادی هه‌ر شتی‌ک ده‌ست‌ب‌گری‌ت به‌سه‌ر دلی خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌بی‌ته شایهت بو‌ی، گه‌ر زال تیا‌یدا زانست بی‌ت ئه‌وه ده‌بی‌ته شایهتی زانست، گه‌ر زال به‌سه‌ری‌دا وه‌جد بی‌ت ده‌بی‌ته شایهتی وه‌جد.

مانای شایهت واته ئاماده، هه‌ر شتی‌ک ئاماده‌ی دلت بی‌ت ئه‌وه شایهتی تۆیه، پرسیار له شیبلی کرا ده‌رباره‌ی "موشاهه‌ده" وتی: له کوی‌وه موشاهه‌ده‌ی حه‌ق بکه‌ین؟ له کاتی‌کدا حه‌ق بو‌ ئیمه شایه‌ته.

به شایهتی حه‌ق ئاماژه‌ی بو ئه‌وه کرد ده‌ست به‌سه‌ر دلدا ده‌گری‌ت، زال به‌سه‌ری‌دا له یادی‌دا بریتی‌یه له حه‌ق و ئاماده‌بوو له دلدا هه‌میشه له یاددا بریتی‌یه له حه‌ق.

هه‌ر که‌س له گه‌ل مه‌خولقی‌کدا په‌یوه‌ست‌بوونی به‌دل بو به‌ره‌م بی‌ت، ده‌وتری‌ت: ئه‌وه بریتی‌یه له شایهتی، واته: ئه‌وه له دلدا ئاماده‌یه، خۆشه‌ویستی به‌رده‌وامی یادی خۆشه‌ویست و ده‌ست‌گرتن به‌سه‌ری‌دا پی‌ویست ده‌کات.

هه‌ندی‌کیان له ره‌چاو‌کردنی ئه‌م داتا‌شراوانه‌دا زیاده‌ره‌ویان کردووه و ده‌لین:

بو‌یه ناو‌نراوه شایهت چونکه له "شه‌هاده" وه‌ه‌رگه‌ی‌راوه، وه‌ك ئه‌وه‌ی کاتی‌ک ته‌ماشای که‌سی‌ک ده‌کات به‌ وه‌سفی جوانی گه‌ر مرۆف‌بوونی لی بو‌وی‌ته‌وه و بینینی ئه‌و که‌سه له‌و حاله‌ی ئه‌و تیا‌ی‌دا‌یه سه‌رقالی نه‌کات و له هه‌یج روویه‌که‌وه هاوه‌لی‌یه‌که‌ی خه‌ریکی نه‌کات ئه‌وا ئه‌و شایه‌ته بو‌ی له فه‌نای نه‌فسی خۆیدا.

هه‌ر که‌س ئه‌وه کاری تی‌بکات ئه‌وه شایه‌ته له‌سه‌ری له‌مانه‌وه‌ی نه‌فسی خۆیدا.

ههستان به حوكمه مرۆپيه كان يان شايهته بۆي يان شايهته له سهري.

له سهري ئه م مانايه ليكدانه وه بۆ فهرمووده كه ي پيغه مبهري خودا (ﷺ) كراوه: ((له شهري ميعراجدا له جوانترين ويينه دا پهروه ردگاري خوّمم بيني))، واته: جوانترين ويينه يه كه له شهوه دا بيني بيستم له بينيني پهروه ردگارم سهرقالي نه كردووم، بهلكو ويينه كيشه كه م له ويينه كه دا بيني، به ديهي نه ره كه م له به ديهي نه راوه كه دا بيني، مه به ستي ئه وه بينيني زانسته نه كه په يردني به چاو.

۲۵. نەفس

نەفسى شتىك برىتییە لە بوونی شتەكە.

لای ئەم دەستەییە بە کارهێنانی نەفس بە مانای بوون نییە، ھەرودھا مەبەستیشیان قالبی جەستە نییە، بەلكو مەبەستیان بە نەفس: ئەو بەشە نەخۆشەى مرۆڤە كە ناپەسەندە لە ئەخلاق و كردار.

بەشە نەخۆشەكەى مرۆڤ دوو جۆرە:

یەكەم: ئەوەى بەرھەمى دەستی خۆیەتى، وەك یاخیبوون و سەریچییەكانى.

دووھەم: رەوشتى نزم و پەست، ئەوانە لە خودى خۆیاندا ناپەسەندن، گەر بەندە چارەسەریان بکات و بەرانبەریان بکۆشیت، ئەو کات ئەو ئەخلاقانەى بەپێى تىكۆشانى بەردەوام قەلاچۆ دەکرین.

بەشى یەكەم لە حوکمەكانى نەفس ئەوانەن ئەھیان لىكراوە بە نەھى حەرامکردن یان نەھى كەراھەت.

بەلام بەشى دووھەم لە دوو بەشەكەى نەفس: برىتییە لە ئەخلاقە پەست و نزمەكان. ئەمە رادە و سنووریەتى بەگشتى، پاشان درىژەپىدانى برىتییە لە: لوتبەرزى و توورپەبى و حەسوودى و ئەخلاقى ناشیرین و كەمى بەرگەگرى و شتانى تر لە ئەخلاقى ناپەسەند.

توندىترین حوكمى نەفس و گرانترینیان: ئەندىشەكردنىكە پىیوابىت ئەو ئاكارانە لە ئەو جوانن و ئەو شایەنى ریز و گەورەییە، ئەوئەش وەك ھاوئەلدانانى بچووك سەرژمىر دەكریت.

چارەسەرى ئەخلاق لە وازھىنانى نەفس و تىكشكاندى تىر و تەواوترە لە ئازارەكانى برىتییە و تىنویتەى و شەونخوونى، ئەمانە و تىكۆشانگەلىكى تر كە ھىزى مرۆڤ بەردەبنەو، ھەرچەند ئەوانە لە ریزی وازھىنانە لە نەفس، دەشگونجى نەفس شتىكى لەتيفى دانراو بىت لە قالبی جەستەدا كە جىگەى ئەخلاقى ناپەسەندە.

وہك چۆن رۆح بوونىكى لەتيفى دانراوه لەم قالبەدا كە شويىنى ئەخلاقى پەسەندە .
هەموو ئەوانەش هەندىكىيان بۆ هەندىكىيان بارهاتوون و بە هەموويان مرۆڤيان
پيىكهيىناوه .

رۆح و نەفس لە شيوەدا لە جەستە لەتيفەكانن وەك فريشته و شەيتان بە سيفەتى
لەتافەت، وەك دروستە چاو جيگەى بينين و گوى جيگەى بيستن و لوت جيگەى
بۆنکردن و دەم جيگەى چەشتن بيت، بينەر و بيسە و بۆنكەر و تامكەر بە هەموويان
بريتين لە مرۆڤ، هەر بەو جۆرە دل و رۆح جيگەى كۆمەلئىك وەسفى چاك و پەسەندن
وہك چۆن نەفس جيگەى كۆمەلئىك سيفەتى ناپەسەندن .

نەفس بەشيىكە لەو كۆيە و دل بەشيىكە لەو كۆيە، حوكمى هەر ناويك دەگەرپتتەوہ بۆ
كۆيە كە .

۲۶. رۆح

رۆحه‌كان له‌لای ئه‌هلی ته‌حقیقی ئه‌هلی سوننه‌ت جیاوازن.

هه‌ندیکیان ده‌لێن: رۆح بریتییه له‌ زینده‌گی (ژیان)

هه‌یانه ده‌لێت: کۆمه‌لێک مانای دانراون له‌و قالبانه‌دا.

له‌تێفه: خودا سوننه‌تی وایه‌ ژیان له‌ قالبه‌کاندا دروست ده‌کات هه‌تا رۆحه‌كان له‌ جه‌سته‌کاندا بن، مرۆڤ زیندوو به‌هۆی زینده‌گییه‌وه، به‌لام رۆحه‌كان له‌ قالبه‌کاندا دانراون، له‌باری نووستندا به‌رزبوونه‌وه‌یان بۆ هه‌یه و له‌ جه‌سته‌ جیاده‌بنه‌وه و پاشان ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ناو جه‌سته‌کان.

مرۆڤ: بریتییه له‌ رۆح و جه‌سته، چونکه‌ خودا بۆ یه‌کتری رامه‌یناون، هه‌شریش به‌ هه‌ردووکیانه و پاداشت و سزاش بۆ هه‌ردووکیانه.

رۆحه‌كان دروستکراون: هه‌ر که‌س پێیوایه هه‌ره‌ه‌ری و دێرینن ئه‌وه خۆی رووبه‌رووی هه‌له‌کایه‌کی گه‌وره ده‌کاته‌وه.

ریوایه‌ته‌کان ئاماژه به‌وه ده‌کهن رۆحه‌كان کۆمه‌لێک به‌رجه‌سته‌ی له‌تێفن.

۲۷. نهیڼی

بژی ههیه له تیفهیه کی دانراویت له قالبی جهسته دا ههروهک رۆح.
ئوسولئی تههلی ئەم ریگهیه باس له وه دهکات نهیڼی جیگه ی موشاهه ده بیټ، وهک
چۆن رۆحه کان جیگه ی خو شه ویستین و دلانیش جیگه ی مه عریفه ن.

ده لئین: نهیڼی ته وهیه روانیت ههیه به سه ریدا، به لام نهیڼی نهیڼی ته وهیه که
به سه ریدا ناروانیت جگه له حه ق (ﷺ).

له لای ئەم دهسته یه: به پیی زاراهه و ئوسوله کانیا ن نهیڼی له رۆح له تیفتره، رۆحیش
له دل بهرز و بالاتره.

ده لئین: نهیڼییه کان له کۆتوبه ندی نه یار له ئاسار و شته کانی تر رزگاریان بووه.
وشه ی "نهیڼی" بو ئەو حال و واریداته به کارده هیتریت که شاراهه و نادیاره و
ده که ویته نیوان بنده و حه قه وه (ﷺ)، قسه ی ئەو که سه ی ده لئیت: نهیڼییه کانمان
پاکیزه یه و نه ندیشه ی نه ندیشه که رانیان ناگاتی.

ههروه ها ده لئین: سینه ی نازادان گۆری نهیڼییه کانه.

ههروه ها ده لئین: گهر ئیسه کی ژیر دلّم به نهیڼیم بزانیټ فرپی ده ده مه دهره وه.
ئه مه به شیکه له لیکنانه وه ی به کاره ی نانه کانیا ن و رۆشنکردنه وه ی گوزاره کانیا ن
له وه ی پیی ته نه با بونه ته وه له وشه و زاراهه که به کورته ی ئاماژه مان پیکردن.

لیره به دواوه چه ند دهره وه یه که له لیکنانه وه ی مه قامه کان که بریتین له
مه داربچه کانی ته هلی سلوک باس ده که یین.

پاشان چه ند دهره وه یه که له درپژده دان به حاله کان و مه قامه کان، داوامانه له خودا به
فهزل و چاکه ی خو ی کارمان بو ئاسان بکات.

دهروزه‌ی چوارهم

حائّه‌گان و مه‌قامه‌گان

تهوبه

((هیچ کهسیک خو شه ویستتر نییه له لای خودا له لایو یکی تهوبه کار...
تهوبه یه کهمین مه نزیله یه له مه نزیله کانی که سی سالیک... و یه کهمین
مه قامی داوا کارانه))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت:

﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ النور: ۳۱

له ئەنەسی کورپی مالیکه وه (خوای لئی رازی بیئت) ده فهرمویت: گویم له پیغه مبهری خودا (ﷺ) بوو ده فهرمویت: (تهوبه کار له گونا هه وه که وایه گونا هه نه کرد بیئت، گهر خودا به نده یه کی خوشویست گونا هه زیانی پی ناگه یه نیئت، پاشان ئەم ئایه تهی خوینده وه: ﴿ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴾ البقرة: ۲۲۲، و ترا ئەی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نیشانه ی تهوبه چیه؟ فهرمویت: به شیمانی))^۵.

هه ره هه له ئەنەسی کورپی مالیکه وه (خوای لئی رازی بیئت) فهرمویت: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمویت: ((هیچ شتی که له لای خودا خو شه ویستتر نییه له لایو یکی تهوبه کار))^۶
بۆیه تهوبه یه کهمین مه نزیله یه له مه نزیله کانی سالیکان و یه کهمین مه قامه له مه قامه کانی داوا کاران.

^۵ {قال السيوطي رواه أيضا ابن النجار، وقد روی أوله ابن ماجة}.

^۶ {ذكره السيوطي في جامعه}.

راسته قینهی تهوبه له زمانی عه ره بیدا بریتیه له گه رانه وه، ده وتریت: "تاب" واته
"رجع-گه رایه وه"

بویه تهوبه گه رانه وهیه له وهی ناپه سه نده له پرووی شه ره عه وه بۆ لای ته وهی په سه نده له
شه رعدا.

هه روه ها پیغه مبه ر(ﷺ) ده فه رمویت: ((په شیمانی بریتیه له تهوبه))

خاوه ن ئوسول له ته هلی سوننه ت ده لئین:

مه رجی تهوبه - بۆ ته وهی تهوبه که دروست بیته - سی شته:

- په شیمانی له وهی ته نجامیدا وه له گونا ه و سه ریچی.

- یه کسه ر وازه ینان له وه هه له و گونا ه.

- بوونی ویست و لیبران بۆ ته وهی نه گه ریته وه بۆ سه ره ته و گونا ه و یاخیبوونه.

ئه م سی پایه یه هه ر ده بی بیته تا کو تهوبه که ی دروست بیته.

ده لئین: ته وهی له ریوایه ته که دا هاتوه: ((په شیمانی بریتیه له تهوبه)) باس له
به شیکی گه وره و گرنگی تهوبه ده کات، وه که له فه رمووده یه کی تر دا ده فه رمویت:
((حه ج بریتیه له عه ره فه)) واته پایه ی گه وره و سه ره کی حه ج بریتیه له عه ره فه،
واته وه ستان له عه ره فه، نه که ته وهی هیچ پایه یه کی تر له حه جدا بوونی نه بیته جگه له
وه ستان له عه ره فه، به لام گه وره ترین پایه ی بریتیه له وه ستان له عه ره فه.

هه ر به و جوژه: ((په شیمانی بریتیه له تهوبه^۷ واته پایه ی گرنگ و گه وره ی بریتیه
له په شیمانی.

هه ندی له گه وره پیاوان ده لئین: ته نه ها په شیمانی به سه بۆ هاتنه دی تهوبه، چونکه دوو
پایه که ی تر شوینی په شیمانی ده که ون، محاله که سیک له گه ل په شیمانیدا به رده وام بیته
له سه ر گونا هه که یان له گه ل په شیمانیدا به ویت جاریکی تر بگه ریته وه سه ر گونا هه که.
ئه مه به کورتی و به پوختی بریتیه له مانای تهوبه.

^۷ {رواه أحمد وابن ماجه والحاكم والبيهقي في الشعب}.

له پرووی شروقه کردن و روشنکردنه وهه: هو و ریکخستن و بهش بو تهوبه هه یه .
سه ره تای تهوبه: بریتیه له به ناگاهاتنی دل له خهوی بیئاگایی، و بینینی تهو کاره
خراپه ی له سه رییه تی له لایهن بهنده وه .

به کومه کی گو یگرتن له وهی به ناخیدا گوزهر ده کات له لومه و ده موکو تکردنی
له لایهن حقه وه (ﷺ) بهنده به په شیمانی (تهوبه) ده گات، دلی لومه و ده موکو تکردنه که
ده بیستی، له ریوایه تی کدا هاتووه: ((تاموژگاری که ری خودایی له دلی هه موو
مرویه کی موسلماندا بوونی هه یه))

هه ره ها له ریوایه تی کدا: ((له جهسته دا پارچه گوشتیک بوونی هه یه گهر هاته راسته
هه موو جهسته دیتته راسته گهر رووبه پرووی تی کچوون و لادان بوویه وه هه موو جهسته
رووبه پرووی تی کچوون لادان ده بیته وه، ده زانن تهو پارچه گوشته بریتیه له دل))[^]

گهر به دل بیری له کاره خراپه کانی خو ی کرده وه و تهوه ی بینیی که تهو له سه رییه تی له
کار و کرده وهی دزیو و ناپه سه ند تهوا له دلیدا ویستی تهوبه سه ره له ده دات و لهو
مامه له ناشیرینانه ده گه ریته وه و خودا (ﷺ) به راستکردنه وهی ویست و لیپران
کومه کی ده کات و ده گه ریته وه سه ر کار و کرده وه جوان و شیرینه کان و خو ناماده کردن
بو هو یه کانی تهوبه:

سه ره تای تهوش:

کوچکردن له دۆستانی خراپ، چونکه تهو جو ره دۆستانه ن هه ولئی پاشگه زبوونه وهی
ده دهن و دروستی تهو سووربوون و لیپرانه ی لی ده شیوینن.

تهوش به بهرده و امبوون ده بیته له سه ر بینینی ناپه سه ندی کاری خو ی و بینینی کار
و کرده وه شیرین و په سه ند ه کان که هه زی تهوبه ی بو زیاد ده کات و پالنه ره کانی
به هیتر ده کات تا کو سووربوون و لیپران ی له سه ر تهوبه تهواو بکات، تهوش ترس و
رجای زیاد ده کات، و له ویوه گریی سووربوون له سه ر کار و کرده وهی ناپه سه ند له دلیدا
ده کریته وه، له ده ستردن بو قه ده غه کراوه کان ده وه سستیته و له غاوی نه فسی خو ی

[^] {رواه الشیخان وأصحاب السنن} .

دەكات لە شوێنكەوتنى ھەز و ئارەزووەكانى و خیرا لە ھەلەكان جیادەبیتەو و ویست و لیپرانى بۆ دروست دەبیت تاكو لە داھاتوودا نەگەرپیتەو و سەر ھاوشیۆەكانى ئەو جۆرە كارانە .

گەر بەپێى مەبەست و مەرامى خۆى ھەنگاوى ھەلگرت و بەپێى سووربوون و لیپران كۆشانى ئەنجامدا ئەوا ئەو كەسیكى راستگۆى كۆمەكراوە .

گەر جارێك و دووجار تەوبەكەى شكاند و ویستی جارێكى تر بۆ تەوبەكردن ھانیدەدا و ھەلیدەنا نمونەى ئەوانە زۆرن بۆیە نابیت رجاى بپریت لەو تێكەوتنانەدا، چونكە بۆ ھەر ماوەیەك نووسراویك بوونى ھەیە .

لە ئەبو سولەیمانى دارانییەو دەگێرئەو و تویەتى: چومە دانیشتنى یەكێك لە واعیزەكان و قسەكانى كارى كرده سەر دلم، كاتێك ھەستام ھیچ لە دلمدا نەمایەو . . . بۆیە جارێكى تر گەرپامەو ئەم جارە كارێگەرى قسەكەى لە دلمدا مایەو تا گەرپامەو بۆ مائەو، بۆیە ئامراز و ئامیژەكانى گوناھ و سەریپچیم شكاند و پابەندبووم بەم رێگەییەو .

ئەم چیرۆكەش لە "یحییى بن معاذ" دەگێرئەو، و تویەتى: چۆلەكە یەك بازىكى راوكرد، مەبەستى بە چۆلەكەكە واعیزەكە بوو و مەبەستى بە بازەكە ئەبو سولەیمانى دارانى بوو .

لە "ابى حفص الحداد" ەو دەگێرئەو و تویەتى: ئەوئەندە جار وازم لە كار ھینا و گەرپامەو سەرى، پاشان كار وازى لیھینام و لەدواى ئەو نەگەرپامەو سەرى .

وتراو: ئەبو عەمرى كورپى نوجەید لە سەرەتای گەرپانەوئەى بۆ لای خودا دەچوو بۆ ئەلقەى دانیشتنەكانى ئەبو عوسمان، قسەكانى كارى تێكرد و تەوبەیکرد و گەرپایەو .

پاشان ساردبوونەوئەییەك رووى لێكرد و لە ئەبو عوسمان ھەلئەھات كاتێك دەیبینی، و لە ئەلقەى دانیشتنەكانى دوادەكەوت، رۆژێك ئەبو عوسمان بەرەو رووى ھات و ئەبو عەمر لە رێگەكە لایدا و رێگەییەكى تری گرتەبەر، ئەبو عوسمانیش شوپى كەوت . . . تا پێگەیشت و پێى وت: ئەى كورپى خۆم، ھاوئەلى ئەوانە مەكە تەنھا بەبى گوناھى تۆیان خۆشەوئیت، لەم حالەدا تەنھا ئەبو عوسمان سوود بە تۆ دەگەییەئیت، دەلى: ئەبو

عەمری کۆری نوجەید دوای ئەو تەوبەیی کردووە و گەڕایەووە بۆ سەر ویست و لیپران و لەو مەیدانەدا نغزۆ بوو.

گویم لە شیخ ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لی بیّت) دەبیوت: یەکیک لە موریدان تەوبەیی کرد و پاشان ساردبوونەووە رووی تێکرد، ماوەیەکی بیری دەکردووە گەر دیسان تەوبە بکەم و بگەرێمەووە حوکمە کەم چی دەبیّت؟ بانگەریک بانگی لی کرد: ئەی فلان، گوێڕایەلی تێمەت کرد تێمەش شوکرمان کردی، پاشان وازت لی هێناین تێمەش ماوە و مۆلە تمان خستە بەردەمت، گەر بگەرێمەووە بۆ لامان قبوڵت دەکەین، گەنجە کە گەڕایەووە بۆ ویست و لیپران و لەو مەیدانەدا نوقم بوو.

کاتیکی گوناھ و یاخیبوون واز لی دەهینیت و گریی سووربوون لەسەر گوناھان لە دلیدا دەکریتەووە، و بریار دەدات نە گەرپیتەووە سەر گوناھان لەو بارەدا پەشیمانی راستەقینە لە دلیدا سەرھەل دەدات، و بۆ کار و کردووە خراپەکانی خەم دایدەگریت و پەژارە لەسەر حالی خراپی تەنگەتاوی دەکات و بۆ کردارە ناپەسەندەکانی نیگەرەن دەبیّت، بۆیە تەوبە کەیی تیر و تەواو دەبیّت، و تیکۆشانە کەیی راستەقینە دەردەچیت، تیکەلی بە کەنارگیری ئالوگۆر دەکات و وحشەتی لە دۆست و هاوڕیی خراپ بۆ دروست دەبیّت، و لییان گۆشەگیر دەبیّت، و شەو و روژی بە تامەزرۆبوونەووە دەداتە دەم یەک و بە راستگویی پەشیمانی لە کار و کردووە خراپەکانی دوور دەکەوێتەووە، بە فرمیسکەکانی ئاساری ھەلە و گوناھان دەسپیتەووە، و بە باشی تەوبە کەیی برینی گوناھان ساپیژ دەکات و لە نیوان ھاو دەمەکانیدا کزی رووی لی دەکات و تیر و تەواوی جەستەیی دەگۆریت بۆ لاوای.

ھەموو ئەمانەیی بۆ بە دەست نایەت تا ئەوانەیی ستەمی لی کردوون و مافی پیشیل کردوون رازی نەکات و لەو ستەمانە دەرنەچیت لەو ئەوانی کردووە، یە کەمین مەنزیلەیی تەوبە بریتییە لە رازیکردنی نەیارەکان بە ھەر ریگە یەک بتوانیت رازیان بکات، گەر دەستی گەیشتە خاوەن مافەکان پیویستە مافەکانیان بۆ بگەریتەووە یاخود بە دلیکی گۆشادەووە گەردنی ئازاد بکەن، ئە گەر نە، دەبیّت سووربیّت لەسەر گیرانەووەی مافەکانیان لە باریکدا توانا و دەسەلاتی ھەبوو، لە گەل ئەو ھەش پیویستە راستگۆیانە لەبەر خودا بپاریتەووە و دوعیان بۆ بکات.

کۆمه ئیڭ سیفەت و حال بۆ تەوبە کاران بوونیان ھەبە:

ئەوانە لە خەسلەتەکانی ئەوان و بە کۆی تەوبە دادەنرێن، چونکە لە سیفەتەکانیانە نەك
لە مەرجەکانی دروستی تەوبە بن، قسە ی گەورە پیاوان ئاماژە بۆ مانای تەوبە دەکات:

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لێ بیست) دەیسوت:
سەرەتاکە ی تەوبە یە، ناوەندە کە ی ئینابە یە و کۆتاییە کە ی تەوبە یە.

تەوبە ی کرد بە سەرەتا و تەوبە ی کرد بە کۆتایی و ئینابە شی کرد بە ناوەندیان.

ھەر کەس لە ترسی سزا تەوبە بکات ئەو کەسە خاوەنی تەوبە یە.

ھەر کەس بۆ پاداشت تەوبە بکات ئەو کەسە خاوەنی ئینابە یە.

ھەر کەس وەك گوێرایە لێ و رەچا کردنی فەرمانی خودایی بگەرێتە وە نەك لە ترسی
سزا و خۆشەویستی پاداشت ئەو کەسە خاوەنی تەوبە یە.

ھەر وەھا دەوتریت: تەوبە سیفەتی باوەردارانە، خودا (ﷻ) دەفەر مویت: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ

جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ النور: ٣١

ئینابە سیفەتی دۆستانی خودا و نزیکانە لە خودا، خودا (سبحانە و تعالی) دەفەر مویت:

﴿وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ﴾ ق: ٣٣

ئەوبەش سیفەتی پینغەمبەرانە، خودا دەفەر مویت: ﴿نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ص: ٣٠

جۆنە ی دەفەر مویت: تەوبە سی مانای ھەبە:

یە کە میان: پەشیمانی.

و دوو ھەمان: بوونی ویست و لیبران بۆ وازھینان لەو ھە لەسەری راھاتوو ھ.

و سیپە میان: ھەولدان بۆ گێرانی ھە مافە کان.

سە ھلی کوری عەبدوللا دەلیت: تەوبە بریتی ھە لە وازھینان لە داخستن یا خود

پاشخستن (تسویف).

حاریسی موھاسیبی دەلیت: ھەرگیز نە موتوو ھ: "خودایە من تەوبەت لێ داوا

دە کەم"، بە لکو دەلیم: "خودایە داوا ی ھەزی تەوبەت لێدە کەم".

جونه يد ده لئيت: رۆژتيك رۆيشتم بۆ لاي "السرّي السقطي" و بينيم روخساري گۆراوه، وتم: چيته؟ وتى: گه نجيك هات بۆ لام و پرسياى تهوبه ي ليكردم، وتم: تهوبه تهوبه گوناوه كانت له بيرنه چنه وه، تهوئيش به رهه لئستي قسه كه ي كرم و وتى: به لكو تهوبه تهوبه گوناوه كانت له بيربچنه وه.

منيش وتم: تهوبه له لاي من تهوبه تهو گه نجه ده لئيت.

پرسى: بۆچى؟

تم: گهر له حالى جه فادا بم و بمگويژيته وه بۆ حالى وه فا، تهوا يادى جه فا له حالى وه فادا جه فايه، تهوئيش بيدهنگ بوو.

پرسياى له سههلى كورى عه بدولا كرا ده باره ي تهوبه، وتى: تهوبه گوناوه كانت له بيرنه كه ي.

له جونه يد پرسياى تهوبه كرا وتى: تهوبه گوناوه كانت له بيربكه ي.

تهبو نه صرى سه راج ده لئيت: سههلى كورى عه بدولا ئاماژه ي به حالى موريدان كردوه، جاريك بۆيان و جاريك له سهريان، به لام جونه يد ئاماژه به تهوبه ي عاريفان ده كات، تهوان يادى گوناوه كانى خۆيان ناكه نه وه به هوئى زالبوونى سيفه تى شكۆمه ندى خودا به سه ر دلئاندا و به رده وام بوون له يادى تهو (ﷺ).

ده لئيت: تهوئش وهك تهو وايه له رهويم پرسيايان كرد ده باره ي تهوبه و وتى: برئيتيه له تهوبه له تهوبه.

له "زو نونى مصرى" ده باره ي تهوبه پرسياى كرا، وتى: تهوبه ي خه لكى ره شوكى له گوناوه نه و تهوبه ي تايبه تان له بيتاگاييه.

تهبو حوسه ينى نوورى ده لئيت: تهوبه تهوبه له هه رچى شته تهوبه بكه ي (واته به جئيان به ئيلى) جگه له خودا (ﷻ).

عه بدولا ي كورى عه لى كورى عه مه دى ته ميمي ده لئيت: جياوازي زۆره له نيوان تهوبه كاريك له هه له و گوناوه نه ده گه رپيته وه و تهوبه كاريك له بيتاگاييه كان ده گه رپيته وه له گه ل تهوبه كاريك له بينينى چاكه كانى خۆى تهوبه ده كات.

"الواسطي" ده لیت: تهوبه ی نه صوح تهوبه نه سه ری گوناهان له په نهان و ناشکرادا نه مینیتته وه، هه ر کهس تهوبه که ی نه صوح بیت گوی نادا به وه ی چۆن ئیوارهی لی دئ و چۆن روژی لی ده بیتته وه.

یه حیای کوری مه عاز ده لیت: خودایه، نالیم تهوبه م کرد، و ناشگه پریمه وه بو سه ر شه ره و شتانه ی که خۆم ده یزایم، دهسته به ری وازه یان له گونا هیش ناکه م به هوی شه لا وازییه ی له خۆمدا ده بیینم، ته نه ا ده لیم: ناگه پریمه وه بو سه ر گوناهان، به لکو به ر له وه ی بگه پریمه وه بو سه ر گونا ه بزم.

"ذو النون" ده لیت: داوای لیخوشبوون به بی ده سته کی شان وه له گونا ه تهوبه ی درۆزانه . پرسیار له ئین یه زدان یار کرا ده رباره ی به نده یه که ده یه ویت بو لای خودا ههنگاو هه لبرگیت، له سه ر چ بنچینه یه که ههنگاو هه لده گریت؟

وتی: له سه ر شه وه ی نه گه پریته وه سه ر شه وه ی وازی لی هینا وه، و ره چاوی هیچ که سیک نه کات جگه له وه که سه ی له پینا ویدا و بو لای ههنگاوی هه لگرتوو، و نه یینی و په نهانی پیا ری زیت له سه ر نجدان له و شتانه ی خۆی لی دارنیوه.

پییوترا: ته مه حوکمی شه وه که سه یه له بوونی گوناهان ده رچوو، شه ی حوکمی شه وه که سه چییه له نه بوونی گونا ه ده رچوو؟

وتی: بوونی شیرینی له که سی تی هه لکه ره وه ی تهوبه له جیگه ی تالاو له که سی پی شوودا (واته که سیک یه که مجار تهوبه ده کات هه ست به تالای گونا ه ده کات، به لام شه وه که سه ی گونا هیکی نییه و جاریکی تر تهوبه ده کات هه ست به شیرینی ده کات).

پرسیار له بۆشچی کرا ده رباره ی تهوبه، وتی: کاتیک یادی گونا هه که ت کرد و شیرینی له گونا هه که نه هاته به ره هه ست شه وه بریتییه له تهوبه.

"ذو النون" ده لیت: راسته قینه ی تهوبه تهوبه دنیات به م فراوانییه لی به رته سک بیته وه، تا وات لی بیت ئوقره و ئارامیت لی بریت، پاشان ده روون له سه رت بیته وه یه که، وه که خودا (ﷻ) له کتیه که یدا هه والیدا وه و ده فهرمویت: ﴿وَصَاقَتْ عَلَيْهِمْ

أَنفُسُهُمْ وَظَنُوا أَنَّ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا﴾ التوبة: ۱۱۸

ئىبن عەتا دەئىت:

تەوبە: دوو تەوبە يە: ئىنابە و ۋەلامدانە ۋە (استجابە).

تەوبە ي ئىنابە: ئەۋبە بەندە لە ترسى سزای خودا بگەرپتە ۋە (پىشتەر عارىفئىك تەوبە ي ئىنابە ي بەۋە لىكدايە ۋە بۆ پاداشتى بەھەشت بۆ لای خودا بگەرپتە ۋە)

تەوبە ي ۋەلامدانە ۋە: ئەۋبە بەھۆى شەرم و حەيا لە بەخشندە يى خودا بۆ لای خودا بگەرپتە ۋە.

وترا بە ئەبى حەفص: بۆچى تەوبە كار رقى لە دونيا دەبىتە ۋە؟

وتى: چونكە خانە يە كە گوناھى تىدا ئەنجامداۋە.

پىي وترا: بەلام دونيا خانە يە كە خودا تىايدا بە تەوبە كردن رىزى لىناۋە؟ وتى: لە گوناھە كانى لەسەر يەقىنە، بەلام لە قبول بوونى تەوبە كە ي لەبەر مەترسىدايە.

"الواسطى" دەئىت: خۆشحالى و سروورى داوود (عليه السلام) بەۋە ي تىيدا بوو لە شىرىنى گۆپرايە لى رووبە پرووى حوزنىكى درىزخايە نى كرده ۋە، ئەو لە حالى دوۋەمدا تەواوتر بوو لەۋە ي يە كە م.

ھەندىكىيان دەئىين: تەوبە ي درۆزنان لەسەر زمانىانە، واتە وتنى: "أستغفر الله".

پرسىيار لە ئەبو حەفص كرا دەر بارە ي تەوبە وتى: لە تەوبە دا ھىچ شتىك بۆ بەندە نىيە، چونكە تەوبە بۆ لای خودايە نەك لە لای ئەۋە ۋە (لە لای بەندە ۋە).

وتراۋە: خودا (سبحانه و تعاليه) ۋە حى بۆ ئادەم (عليه السلام) نارد و پىي فەرموو: ئەي ئادەم ماندىبون و پەشىمانىت كرد بە بەشى نەۋە كانت، منىش تەوبە م كرد بە بەشيان، ھەر كەس بە داواكە ي تۆ داوام لى بكات ۋەك چۆن ۋەلامى تۆم دا يە ۋە ۋەلامى ئەۋىش دەدە مە ۋە، ئەي ئادەم تەوبە كاران لە گۆرە كانىيان زىندوو دەكە مە ۋە مژدە بە يە كتر دەدەن و پىدە كەنن، دوعا كانىشيان ۋەلام دەدرىنە ۋە.

پىاويك وتى بە رابىعە ي عەدەۋى: من گوناھ و ياخىبوونى زۆرم ئەنجامداۋە، گەر تەوبە بگەم تايا خودا تەوبە م لى قبول دەكات؟ وتى: نەخىر، گەر تەوبە ت لى قبول بكات تەوبە ت دەكرد.

بزانه خودا (ﷺ) ده فەرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ البقرة: ۲۲۲

هەر کەس گوناھێک ئە نجام بدات ئەو لە گوناھە کە ی خۆی لە سەر یە قینە، گەر تەوبە ی کرد لە قبوڵ بوونی تەوبە ی لە گوماندا یە، بە تاییەت گەر لە مەرج و مافی تەوبە ئەو بە یێت شایستە یێت بە خۆشەویستی حەق (ﷺ)، تا کە سی یاخیبوو دەگاتە جیگە یە کە نیشانە ی خۆشەویستی خودای لە سەر دەریکە ویت ماوہ یە کە دوور و درێژی گەرە کە، بۆ یە پێویستە لە سەر بە نندە گەر زانی تاوانێکی ئە نجامداو و تەوبە ی پێویستە بە بەر دەوامی گەردنکە چ یێت بۆ خودا و لە گوناھە کانی هە لبێت و داوای لێخۆشبوون بکات، وە ک دە لێن: ((پێبوون بە ترس و لەرز هەتا مردن))، خودا (ﷻ) دە فەرمویت:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾ آل عمران: ۳۱

بەر دەوامی لە ئیستیغفار (داوای لێخۆشبوون) لە سوننەتی پێغەمبەری خودایە (ﷺ) وە ک دە فەرمویت: ((تەمبێک بە سەر دێمدا دیت لە رۆژێکدا حەفتا جار داوای لێخۆشبوون لە خودا دە کەم))

یە حیای کوری مە عاز دە لێت: یە ک هە لە ی داوای تەوبە لە حەفتا هە لە ی پێش تەوبە نا شیرینترە .

ئە بو عوسمان دەربارە ی ئایەتی: ﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ﴾ الغاشية: ۲۵ دە لێت: "إيابهم" واتە گەرانە وە یان، با لە سەری پێچی و یاخیبوونیشدا رۆچوو بن.

عە لی کوری عیسای وە زیر لە کە ژاوە یە کە شکۆمە نندا گوزەری کرد، خە لکی هە ژار دە یانوت: ئەو وە کییە؟ ئەو وە کییە؟

ژنێک کە لە سەر رێگە کە وە ستا بوو وتی: تا کە ی دە لێن: ئەو وە کییە؟ ئەو وە کییە؟ ئەو وە بە نندە یە کە لە بەر چاوی خودا کە وتوو و ئا بەو وە تووشی کردوو کە ئیو دە یبینن، عە لی کوری عیسا گوتی لەو قسە یە بوو، گەرایە وە بۆ ماله وە و وازی لە وە زیریە کە ی هێنا و رۆیشت بۆ مە ککە و بوو بە جیرانی مائی خودا.

تیکۆشان

((نهفس هه مووی تاریکییه .. چراکه ی بریتییه له نهینییه که ی .. و نووری
چراکه ی بریتییه له کۆمه کی خودایی .. هدر کهس له نهینییه که یدا
کۆمه کی له په روهر دگاره وه به دهست نه هی ناییت ئەوا هه مووی تاریکییه))

خودا (ﷺ) ده فەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (٦٩)
العنكبوت: ٦٩

له ئەبی سه عیدی خودرییه وه ده فەموی: پرسیار له پیغه مبهری خودا (ﷺ) کرا
ده باره ی باشترین تیکۆشان (جهاد)، فەرمووی: ((وتنی قسه یه کی حەق لای
ده سه لاتیکی سته مکار)) هه ردوو چاوی ئەبو سه عید پرپوون له فرمیسک.

گویم له مامۆستا ئەبو عەلی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیّت) ده بیوت: هه ر
کهس ناشکرای به تیکۆشان پرازی نیته وه خودا نهینی و په نهانی به موشاهه ده جوان
ده کات، خودا (ﷺ) ده فەرمویت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾

بزانه هه ر کهس له سه ره تاوه خاوه نی تیکۆشان نه بیّت بوونی ئەم ریگه یه ی پی ناکریت.
ئەبو عوسمانی مه غریبی ده لیت: هه ر کهس وا گومان ببات شتیك لهم ریگه یه ی به
روودا ده کریته وه یان شتیکی لا ناشکرا ده بیّت به بی پابه ندبوون به تیکۆشانه وه ئەوه
له هه له دایه .

گویم له مامۆستا ئەبو عەلی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیّت) ده بیوت:
هه ر کهس له سه ره تا یه وه راستبوونه وه ی له گه ل نه بیّت له کۆتاییه که یدا ئەلقه ی
دانیشتنی ناییت.

ههروهها گویم لی بوو دهیوت:

ئەو قسەى كە دەلیت حەرەكەت بەرەكەتى تێدایە: جوولەى دەرەو دەبیته هۆى بەرەكەتى ناوێه.

ئەبو یەزیدی بوستامى دەلیت: دوازده سال ئاسنگەرى نەفسى خۆم بووم، پینج سال ئاوینهى دلی خۆم بووم، سالیکیش تەماشای نیوان ئەو دوانەم دەکرد بینیم پەتیکى ئەستوورى ئاشکرا لەناو قەدمدایە دوازده سال خەریکی برینی بووم، پاشان تەماشام کرد بینیم لە ناوێه پەتیکى تر هەیه پینج سال خەریکی برینی ئەویش بووم، تەماشام دەکرد چۆن خەریکی برینیم و پەردەم لەسەرى بۆ لادەدرا، دواتر تەماشای خەلکیم کرد بینیم مردوون، بۆیه چوار "الله أكبر" لى نوێژی مردووم لەسەر خویندن.

جونەید دەلیت: گویم لە "السري" بوو دەیوت: ((ئەى كۆمەلى لاوان، تیکۆشان بکەن و بکۆشن بەر لەوێ تەمەنتان وەك تەمەنى منى لى بیت، لاواز دەبن و كەمتەرخەم دەبن وەك چۆن من لاواز و كەمتەرخەم بووم)) لەو كاتەدا عیبادهتى "السري" عیبادهتى هیچ گەنجىكى پى نەدەگەشت.

حەسەنى قەزاز دەلیت: ئەم كارە لەسەر سى شت بیناكاراوه: تەنها لە كاتى برسىتیدا خواردن بخۆى، و لە كاتى زالبوونى خەوندا بخەویت و لە كاتى زۆر پىويستدا قسە بكەى. ئیبراهیمی كورپى ئەدەهەم دەلیت: پیاو ناگاتە پلەى صالحان تا شەش كۆسپ نەبریت: یەكەم: دەرگای نىعمەت داخەى و دەرگای توندى و نەبوونى بكەیهوه.

دووهم: دەرگای لوتبەرزى داخەى و دەرگای زەلیلى بكەیهوه.

سێهەم: دەرگای ئیسراحت داخەى و دەرگای كۆشان و ماندوو بوون بكەیهوه.

چوارەم: دەرگای نوستن داخەى و دەرگای بەئاگایى شەو بكەیهوه.

پینجەم: دەرگای دەولەمەندى داخەى و دەرگای هەژارى بكەیهوه.

شەشەم: دەرگای هیوا و ئاوات داخەى و دەرگای خۆئامادە كردن بۆ مردن بكەیهوه.

ئەبو عەمرى كورپى نوجهید دەلیت: هەر كەس نەفسى خۆى لا بەرپۆز بیت قەرزبارى لا سەخت و دژوارە.

ئەبو عەلى رۆزبارى دەلىت: گەر لە دواى پىنج رۆژ نان نەخواردن سۆفى بلىت: من برسىمە ئەوا رەوانەى بازارى بکەنەو، و فەرمانى پى بکەن کەسابەتى دونىايى بکات. بزانه بنچىنەى تىکۆشەر و دامەزرانى برىتییە لە لەغاوکردنى نەفس لەو شتانەى ھۆگرىان بوو و ھەلنانى بۆ شاندا نە ژىر پىچەوانەى ئارەزووکانى لە ھەموو کاتەکاندا.

نەفس دوو سىفەتى ھەن کە رىگرن لە خىر: رۆچوون لە ھەزەکاندا و خۆگرتنەو لە گوپراپەلى و کارى چاکە، گەر نەفس سەرپىچى کرد بە سواربوونى ئەسپى ئارەزوو ئەوا بە لەغاوى تەقوا لەغاوى بکە، گەر لە کاتى ھەستان بە کارە چاکەکان لايدا پىويستە بە پىچەوانەى ئارەزووى ئەووە لى بخورىت، کاتىک لە بارى توورەبووندا ھەلدەچىت پىويستە رەچاوى ھالى بکەى، ھىچ زۆرانىک سەرئەنجامى بە قەدەر ئەو توورەبوونە باش نىيە بە ئەخلاقى باش و جوان دەسەلاتەکەى تىکبشکىت و ئاگرەکەى بە نەرمونىيانى خامۆش بکەى، گەر ويستى شەرابى کەمتەرخەمى نۆش بکات و تەنگى پىھەلچنىت و دەيوست کردارە جوانەکانى خۆى دەرېخات و خەلکى سەرنجى بدەن و بىيىنن ئەوا پىويستە رىگەى لىبگرىت و بە سزای زەليل کردن سزای بدەى، ئەوھش بە بىرخستنەوھى سنوور و رادەى ئەو نەفسە و نزمى بنچىنە و بنەرەتى و پىسى کردارەکانى.

تىکۆشانى خەلکى رەشۆکى بۆ تىر و تەواوکردنى کار و کردەوکانە، مەبەستى تايبەتان(دۆستانى خودا) پالفتەکردنى ھالەکانىانە، ئازارەکانى برسیتى و نەخەوتن ئاسانە، بەلام چارەسەرى ئەخلاق و پاککردنەو لە سىفەتە ناپەسەندەکان سەخت و دژوارە.

لە لىلى و ناديارىبەکانى ئافەتى نەفس: ھەزکردنە لە مەدح کردنى، ھەر کەس قومىکى لى بخواتەو ئاسمانەکان و زەوى بە برژانگىکى ھەلدەگرىت، نىشانەى ئەو: گەر ئەو شەرابەى لى بگرىتەو ھالى بەرەو تەمبەلى و شکست دەروات، يەکىک لە گەرەپپاوان بۆ چەندىن سال لە مزگەوتەکەى خۆيدا لە رىزى يەکەم نوپىژى دەکرد، رۆژىک گرفتىکى بۆ ھاتە پىش لە رىزى دواو نوپىژى کرد، لەدواى ئەو ماویدەک نەبىنرا، پرسىارى ھۆيەکەى لىکرا، وتى: ئەوھندە نوپىژم بە قەزا گىراپەو بۆ ئەوھندە سال، من وام دەزانى نوپىژەکانم بۆ خودا ئەنجامداو، کەچى رۆژىک لە مزگەوت

دواکه وتم و له ریزی دواوه نویژم کرد، که خه لکی منی ده بیینی لهو ریزه دا شه رمه زار ده بووم تیگه یشتیم لهو ته مهنه دوو رو دریزه دا چالاک بوونی من بینینی شه وان بووه بو کاره که م بویه نویژه کانم قهزا کرده وه.

له ته بی محمه دی مورته عیشه وه ده گیر نه وه وتویه تی: شه ونده و شه ونده حه جم کرد به بی شه وهی خواردن و خوار دنه وه و پاره له گه ل خوم هه ل بگرم، دواتر بوم دهر کهوت هه موو شه حه جانه به حه زی نه فسم تی که ل بوون، شه وهش: روژیک دایکم داوای لی کردم جه ونده یه ناوی بو بهینم شه داوایه له سهر نه فسم گران بوو له و یوه بوم دهر کهوت گوپراهی له نه فسم بو شه حه جانه بو حه زی که بووه تی که ل به نه فسم بووه، چونکه گهر نه فسم فه نای بکر دبا یه شه وهی له شه رعدا حه قه له لای گران نه ده بوو.

پرسیار له ئافره تی کی پیری به ته مهن کرا دهر باره ی حالی، وتی: له کاتی گه نجیدا چالاک و حال م له نه فسی خوم ده بیینی و وام گومان دهر برد هیزی حال بیت کاتیک چووم به سالدا چالاک و حال م نه ما بویه زانیم شه وه هیزی لایستی بوو، وام گومان برد بوو حالی ئیمان ه.

گویم له ماموستا شه بو عه لی ده قاق بوو ده یفه رموو: ههر کهس به سه رهاتی شه م پیره ژنه ی بیستی بیت دلی بو ی پر بووه، ده یفه رموو: ئافره تی کی خاوه ن ویژدان بووه. "زو نونی مصری" ده لی ت: گه وره ترین عیززه ت خودا به به نده یه کی بدات شه وه یه فیری بکات چون نه فسی خوی زه لیل ده کات، گه وره ترین زه لیلی خودا به سه ره به نده یه کدا بیهینیت شه وه یه له زه لیل کردنی نه فسی خوی بیتا گای بکات.

ئیراهیمی خه و اص ده لی ت: ههر شتیک نه فسم لی بیزار بوو بیت گرتوومه ته بهر. محمه دی کوری فزل ده لی ت: تی کوشان بریتییه له رزگار بوون له ئاواته کانی نه فس. مه نصوری عه بدولا ده لی ت: گویم له شه بو عه لی روژباری ده یوت: ئافه ت له سی ریگه وه دیته ناو خه لکی:

نه خوشی سروشت، و په یوه ستبوون به عاده ته وه و هاوه لی کردنی خراب.

پرسیار: نه خوشی سروشت چییه؟

وتی: خواردنی حەرام.

وتم: پەيوەستبوون بە عادەتەوہ مانای چییە؟

وتی: نەزەری حەرام و چیژوہەرگرتن لە حەرام و غەیبیەت.

وتم: ھاوہالی کردنی خراپ چییە؟

وتی: ھەركاتیك حەزێك لە دەرووندا سەرھەڵبەدات شوینی بکەویت.

ھەر وہا گویم لی بوو دەبیوت: گویم لە نەصرابادی بوو دەبیوت: بەندیخانە ی تۆ بریتیە لە نەفست، گەر لە نەفست ھاتییە دەروہ دەکەوییە ناو ئاسوودەییەکی ھەتاھەتاییەوہ.

ھەر وہا گویم لی بوو دەبیوت: ئەبو حوسەنی وەراق دەلیت: گەورەترین پایە ی کارمان لە سەرەتای کارمانەوہ لە مزگەوتی ئەبو عوسمانی حیری بریتی بوو لە ئیسار بەوہ ی بەرووماندا دەکریتەوہ (واتە بەخشینی ئەوہ ی بۆیان دەھینان)، و نەوین بەسەر شتی کدا خاوەنی بین (واتە بەر لەوہ ی بنوین شتە کە ببەخشین)، ھەر کەس خراپە ی لە گەڵ کردین تۆلە بۆ نەفسی خۆمان نەکەینەوہ، بە لکو بیانوی بۆ دەھیننەوہ و داوای لیبوردنی لی دەکەین و تەوازوعی بۆ دەنوین، گەر بەرانبەر بە کەسیک شتیکی ناباش کەوتە دلمانەوہ ھەلدەستین بە خزمەت کردنی و چاکە لە گەلی تا لە دلماندا دەسپرتەوہ. ئەبو حەفص دەلیت: نەفس ھەمووی تاریکییە، چراکە ی بریتیە لە نەینییە کە ی، نووری چراکەش بریتیە لە کۆمەکی خودایی، ھەر کەس لە نەینی و پەنھانیدا کۆمەکی پەروەردگاری لە گەڵ نەبیّت ھەموو بوونی دەبیّت بە تاریکی.

لیرەدا مامۆستای مەزن ئیمامی قوشەیری دەلیت:

مانای ئەو قسە ی "چراکە ی بریتیە لە نەینییە کە ی" مەبەست پیی: نەینی بەندە کە لە نیوان ئەو و خودادایە (ﷻ)، ئەوہش بریتیە لە جیگە ی ئیخلاصی، بەوہش بەندە تیدەگات رووداوہ کان بە خوداوہیە نە ک بە نەفسی و لە نەفسییەوہ، تاکو لە درێژایی کاتەکانیدا لە ھەول و کۆشانی خۆی خۆیدا بریّت، پاشان بە کۆمەکی خودایی پەنادەگریّت لە شەرەنگیزی نەفسی خۆی، ھەر کەس کۆمەکی خودایی نەگاتنی

زانسته که ی سوودیک به خوئی ناگه یه نیئت، هه ر به و جوړه ملکه چی ناکات بو
په روه ردگاری، بویه گه وره پیاوان وتویانه: هه رکه س نه یئی نه یئت له سه ر سه ریچی
گونا ه به رده و امه .

ئه بو عوسمان ده لیئت: هه رکه س نه نگی نه فسی خوئی بی نیئت هیچ شتیک له نه فسی
خوئی به باش نابینیئت، که سیئک نه نگی نه فسی خوئی بی نیئت له هه موو باره کاند
تۆمه تباری ده کات.

ئه بو حه فص ده لیئت: چه نده خیرایه تیاچوونی ئه و که سه ی نه نگی نه فسی خوئی
ناناسیئت، گونا ه و یاخیوون ریگه ی بیباوه رین.

ئه بو سوله یمان ده لیئت: شتیکم له نه فسم به چاک نه بیینی شانی له سه ر دابده م.
"السرئ" ده لیئت: خوټان بیاریژن له جیرانی ده وله مه ند و قورناخوینی بازار و زانای
به رده رگای ده سه لاتداران.

"زو نونی مصرئ" ده لیئت: له شه ش ریگه وه تیچکچوون رووی له خه لکی کردوه:
یه که م: لاوازی نییه ت به کاری دواروژ.

دووه م: جه سته یان بووه به بارمته ی هه زه کانیا ن.

سییه م: دریژی هیوا و ثاوات زالبووه به سه ریاندا له گه ل ته مه نیکی که م و کورت.

چواره م: رازیبوونی به نده کانیا ن به سه ر رازیبوونی خودادا هه لباژاردوه .

پیئجه م: شوینی ئاره زووه کانیا ن که وتوون و سوننه تی پیغه مبه ره که یان (ﷺ)
وازلیه یئاوه و هه لیانداوه ته پشتیا نه وه .

شه شه م: که میئک له هه له و تیکه وتنی پیشینیا ن کردوه به به لگه بو خویا ن و
زوړیک له چاکه کانی ئه وانیا ن ژیرخاک کردوه .

خەلۆت و گۆشە نشینی

((خەلۆت تەنھا بە خواردنی حەلال دەبێت.. خواردنی حەلالیش تەنھا بە جیبەجی کردنی مافی خودا دروست دەبێت..))

لە ئەبى هورەیرەو (خودا لیبى رازى بیت) فەرمووی: پێغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووی: ((خێرتىن ژيان و گوزەرانى هەموو خەلکى ژيانى پیاویکە جلەوى ئەسپەکەى لە پیناوى خودادا گرتوو، گەر ترس و هێرشیک بدریت بە گوێیدا لەسەرى پشتى ئەسپەکەیتى و بەدواى مردن یان کوشتندا دەگەرێ لەو پیناودا، یان پیاویک لە غەنیمەتیکدا یە لەسەر چیا یە لەو چیا یانە یان لە دۆلێک لەو دۆلانەدا نوێژەکانى دەکات و زەکات دەدات و پەرورەدگارى دەپەرستى تا یەقینى بۆ دیت، تەنھا لە خێردا تیکەل بە خەلکى دەبێت))^۹

مامۆستا قوشەیرى دەفەرموێت: خەلۆت سیفەتى ئەهلى پالفتەى هەلبژیراوه، گۆشە نشینیش لە نیشانەکانى ئەهلى گەشتن.

لە سەرەتای حالى موریدەو هەر دەبێت گۆشە نشین ببێت لە هاوڕەگەزەکانى خۆى، پاشان لە کۆتایى کەیدا دەبێت خەلۆتى هەبێت بەهۆى بۆ بە دەستەینانى هۆگرى بە خوداوه.

گەر بەندە گۆشە نشینی هەلبژارد پێویستە باوهرى وابیت بەو گۆشە نشینییه دەیهوێت شەرى خۆى لە خەلکى بگرتەوه، نەك خۆى لە شەرى خەلکى پاریزیت، چونکە یە کەمیان لە بچووک تەماکردنى نەفسى خۆیهوه سەرچاوه وەردهگریت، و دووه میان:

^۹ {رواه مسلم بنحوه}.

له خۆجياکردنهوه و خۆ بالاکردن بهسەر خهلكيدا سهرحاوه وهردهگریت، ههر كهس نهفسى خۆى به كهه و بچوك ته ماشا بكات ئهه كهسه كه منهفسى (تهوازوع) ههيه، ههر كه سيش تاييه تهنديهك به نهفسى خۆى بدات ئهه كهسه لوتبهرزه.

راهيبێك بينرا و پيوترا: تۆ راهيى.

وتى: نهخير، بهلكو من پاسهوانى سهگم، نهفسم سهگي كه گاز له خهلكى دهگریت له خهلكم دوور خستوه تهوه تاكو لى سهلامهت بن.

كهسيك به لای پياويكى صالحدا تپهري، پياوه صالحه كه جلويوشا كه كانى خۆى له كهسه كه كۆكردهوه، پياوه كه پرسى: بۆ جلويوشا كه كانت له من كۆده كهيهوه، خۆ پۆشا كه كهى بهرى من پيس نيه؟

پياو چا كه پيى وت: له گومانه كه تدا به ههله داچووى، پۆشا كه كانى من پيسن كۆمكردهوه بۆ ئهوهى بهر تۆ نه كه ويته و پۆشا كه كانت پيس نه بن نهك له بهر ئهوهى پۆشا كه كانى من پيس بن.

له ئادابه كانى گۆشه نشينى:

ئهوهنده زانست به دهسته بهينىت بيروباوهرى يه كتاپه رستى پى راست بكاتهوه، بۆ ئهوهى شهيتان به وهسه سه كانى رووبه پرووى ههله ديري نه كاتهوه، پاشان ئهوهنده زانستى شهرعى به دهسته بهينىت فرهزه كانى پى جييه جيى بكات تاكو بيناي كاره كهى له سهه بنچينه يه كى توندوتۆلا بيت، گۆشه نشينى له راسته قينه دا: بريتيه له گۆشه گپرى له خهسلته ناپه سه نده كان، كاريگهرى گۆشه نشينى بۆ گۆرپى سيفه ته ناپه سه نده كانه به په سه ند، نهك بۆ ئهوه بيت له زيدي خۆت دوور بكه ويهوه، بۆيه وترا: عاريف كييه؟ وتيان: له گهلا بوو و له گهلا نه بوو، واته: له گهلا خهلكيدا به جهسته بوونى ههيه، بهلام به ناخ و په نهان لىيان جيا بووه تهوه.

گويم له ماموستا نه بو عهلى ده قاق بوو ده يوت: ئهوهى خهلكى ده پيوشيت بيوشه، ئهوهى خهلكى ده بخوات بيخۆ، تهنها به نهينى و په نهانت لىيان جيا به رهوه (واته ئهوهى له نيوان تۆ و خودادايه).

هەر وه ها گویم لی بوو دهیوت: که سیك هات بو لام و وتی: له شوینیکی زور دووره وه هاتووم بو لات، پیم وت: ئەم کاره ی ئیمه برینی ریگه ی دوور و سه فه ری دوور و دریش نییه، یهك ههنگاو له نهفس خۆت به دوور بگره مه به سه ته كهت به ده سه ت ده هی نیت.

له ئەبی به زی ده وه ده گێر نه وه و تویه تی: له خه وندا پهروه ردگاری خووم بین، پیم وت: چۆن بتبینمه وه؟

فه رمووی: له نهفس خۆت به دوور بگره و وه ره.

ئه بو عوسمانی مه غریبی ده لیت: هه ر كهس خه لوه تی به سه ر ها وه لیدا هه ل بژارد پیویسته له هه مو یادیک خالی بوویته وه جگه له یادی پهروه ردگاری، له هه رچی ویسته خالی بوویته وه جگه له رازیبونی پهروه ردگاری، هه ر وه ها خالی بوویته وه له هه ر هویهك نهفس داوی ده كات، گه ر له و سیفه ته فانی نه بوویت خه لوه ته كه ی رووبه رووی فیتنه یان به لای ده كاته وه.

هه ر وه ها و تراوه: ته نها كه و تنه وه له خه لوه تدا بانگ كه ره كانی دل نه وایی كۆ ده كاته وه.

به حیای كوری مه عاز ده لیت: سه رنجی هۆگری خۆت بده به خه لوه ته وه یان هۆگریت به ئەوه وه (ﷺ) له خه لوه تدا، گه ر هۆگریت به خه لوه ته وه بیته كاتیک له خه لوه ت دینه ده ره وه هۆگریت نامینی، گه ر هۆگریت له خه لوه تدا به ئەوه وه (ﷺ) بیته له ده شت و سارا دا شوینه كانه لا یه كسان ده بیته.

گویم له محمه د ئیبن حامد بوو دهیوت: پیاویك هات بو زیاره تی ئەبو به کری وهراق، كاتیک ویستی بگه ر پته وه پیی وت: ئامۆژگاریم بکه، ئەویش وتی: خیری دنیا و دوا رۆژم له خه لوه ت و كه می له دنیا دا به ده سه ته ی ناوه، هه مو شه ری دنیا و دوا رۆژیش له زوری دنیا و تیكه لا ویدا یه.

هه ر وه ها گویم لی بوو دهیوت: په رسیار له جه ریری كرا ده ربه ره ی گۆشه نشینی، وتی: بریتییه له چوونه ناو قه ره بالغی، ریگری له نه یینی و په نهانی خۆت بکهیت ته نگه تاوت نه كات و نه فست له گونا ه و خرا په پیا ریزیت و نه یینی و په نهانت به حه قه وه په یوه سه ت بیته.

وتراوه: هەر کەس دلی له سەرقالی خالی بکاتەوێ بە تیکەلێش بیّت بە خەلکی بەرەمی خەلۆه‌نشینی بە دەست دەهینیت (واتە خالیبوونەوی دل له خەلکی بەهۆی پەپوهندی بە خوداوه).

سەهلی کورپی عەبدوڵا دەلیت: خەلۆه تەنها بە خواردنی حەلال بەرەم دیت، خواردنی حەلالێش تەنها تەنها بە هەستان بە مافەکانی خودا راست دەبیتهوه.

"زو نونی مصری" دەلیت: هیچ شتێک بە ئەندازەی خەلۆه‌نشینی ئیخلاص بەرەم ناهینیت.

ئەبو عەبدوڵای رەملی دەلیت: با هاوێلت خەلۆه‌نشینی بیّت، خۆراکە کەت برسیتی بیّت، و قسە کردنت موناچات بیّت یان دەمریت یان بە خودا (ﷻ) دەگەیت.

"ذو النون" دەلیت: ئەو کەسە بە خەلۆه‌ت خۆی له خەلکی دابریت وەك ئەو کەسە نییە بە خوداوه خۆی له خەلکی دادەبڕیت.

جونەید دەلیت: ئازاری گۆشە‌نشینی ئاسانترە له مەداراتی تیکە‌لا‌بوون.

مە کحول دەلیت: گەر له تیکە‌لا‌وی خەلکیدا خیر بوونی هەبیّت ئەوا له گۆشە‌نشینیدا سەلامەتی بوونی هەیه.

یەحیای کورپی مەعاز دەلیت: تەنهایی هامنشینى صادقانه.

گویم له ئەبو عەلی دەقاق بوو دەیوت: گویم له شیبلی بوو دەیوت: خەلکینه، ئیفلاس... ئیفلاس.

پیی وترا: ئەی ئەبویه کە نیشانهی ئیفلاس چیه؟

وتی: له نیشانه‌کانی ئیفلاس هۆگر بوونە بە خەلکییهوه.

"یحیی بن أبی کثیر" دەلیت: هەر کەس تیکە‌ل بە خەلکی بیّت دەبیّت موداراتیان بکات، هەر کەس موداراتیان بکات دەبیّت ریا‌بازیان بۆ بکات.

شوعەیی کورپی حەرب دەلیت: چومە لای مالیکی کورپی مەسعود له کوفە، بینیم له ماله‌کەیدا تەنهاییه، پیم وت: هەست بە نامۆیی و بیزارای ناکەیت لەم تەنهاییه‌دا؟

وتى: كەسىڭم نەبىنىيە لە خودا نامۆ و بىزار بىت.

جونەيد دەلىت: ھەر كەس دەيەويت دىنە كەي سەلامەت بىت و جەستە و دلى
ئاسودە بىت با لە خەلكى كەنارگىر بىت، ئەم سەردەمە سەردەمى نامۆبونە، كەسى
ژىر ئەو كەسەيە تەنھايى تىدا ھەلدەبىژىرەت.

ئەبو يەعقوبى سوسى دەلىت: تەنھا بەھىزەكان بەرگەي تاكبونەو (تەنھايى)
دەگرن، لاي ھاوشىپەكانى ۋەك ئىمە كۆبونەو بەشتر و بەسوودترە، ھەندىكىان كارى
ھەندىكى تريان دەبىسن و ئەوھش ھانىيان دەدات بۆ ئەوھى لە كارى چاكەدا چاۋ
لەيەكتى بكن.

ئەبو عوسمانى دامغانى دەلىت شىبلى ئامۆژگارى كردم و وتى: پابەند بىە بە
تەنھايىيەو، ناوى خۆت لەلای ناسراوان بىسپرەو، روو لە ديوار {قىبلە} بكنە تا
دەمرىت.

پىاويك ھات بۆ لاي شوعەيى كورى ھەرب، ئەويش پىي وت: چى تۆي ھىناوہ بۆ لام؟
وتى: لەگەلت دەم.

وتى: بىرام، عىبادەت بە شەرىكى ناكرىت، ھەر كەس ھۆگرى بە خوداۋە نەبىت
ھۆگرى بە ھىچ شتىكەۋە پەيدا ناكات، دەگىزپنەۋە كەسىك پىي وتوۋە: چ شتىك لە
گەشت و گەرانەت زۆر جىگەي سەرسورمان بووہ؟

پىي وتن: گەيشتم بە "خضر"، داۋاي ھاۋەلى لىكردم: ترسام تەۋەكۈلم بە خودا لى
تىكبىدات (بۆيە نەمويست ھاۋەلى بكنم، چونكە شانم لەسەر تواناكانى ئەو دادەدا،
ئەمەش تەۋەكۈلى بە خودا لى تىكەدام).

بە ھەندىكىان وترا: ئايا لىردەدا شتىك ھەيە پىيەۋە ھۆگر بىت؟

وتى: بەلى، دەستى برد بۆ قورئانەكەي لەئامىزى گرت و وتى: ئەمە.

لە ماناي ئەۋەدا وتويانە:

وكتبك حولي لا تفارق مضجعي وفيها الشفاء الذي أنا كاتم

(نوسینه کهت له لامه، له جیگه کهم جیانابیتته وه، ئه و شیفایه ی تیدایه من دهشارمه وه)

پیاویک وتی به "زو نونی مصری": که ی گوشه نشینیم بۆ دروست ده بیئت؟

وتی: گهر توانیت له نه فسی خۆت گوشه نشین بیت.

به ئین موباره ک وترا: ده وای دل چیه؟

وتی: که می گه یشتن به خه لکی.

وترا وه: گهر خودا ویستی به نده له زه لیلی یا خیبوونه وه بۆ عیززه تی گوپرایه لی
بگوپزیتته وه ته نهایی لا شیرین ده کات و به قه ناعه ت ده لئه مه ندی ده کات و
نه نگیه کانی خۆی ده خاته پیش چاوی، ههر که سیش ئه وه ی پیدرا خیری دونیا و
دوارۆژی پیدرا وه.

ته قوا

((هەر کەس دەیهوی ته قوای بو بیته راسته با واز له هه موو گوناهان

بهینیت..))

خودا (ﷺ) ده فەر مویت: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَيْرٌ﴾ (١٣) الحجرات: ١٣
 له ئەبی سه عیدی خودریبه وه (خودا لێی رازی بیته) وتی: پیاویك هات بو لای
 پیغه مبهری خودا (ﷺ) و وتی: ئەی پیغه مبهری خودا (ﷺ) نامۆزگاریم بکه، ئەویش
 فەر مووی: ((نامۆزگاریت ده کهم به ته قوای خودا، ته قوا کۆکه ره وهی هه موو خیریکه،
 ههروه ها وه سیته بو ده کهم به جهاد چونکه ئەوه ره هبانییه تی موسلمانه،
 نامۆزگاریت ده کهم به یادی خودا، چونکه ئەوه ده بیته نوریک بوته))^{١٠}
 له ئەبو هورمز وه ده لیت: گویم له ئەنه سی کوری مالیک بو (خودا لێی رازی بیته)
 ده یوت: وترا: ئەی پیغه مبهری خودا (ﷺ) ئالی محمه د کین؟ فەر مووی: هه موو ته قواداریک.
 ته قوا کۆکه ره وهی هه موو خیریکه.

راسته قینهی "الإتقاء-خۆپاریزی" بریتیه له په نابردن بو گوپراییه لێ کردنی خودا له
 سزای خودا، ده وتریت "اتقی فلان بترسه-به قه لغانه کهی خۆی پاراست"
 ریشهی ته قوا: له خۆپاریزیه وه هاتوو له هاوه لدانان پاشان له دوای ئەوه خۆپاریزی
 له یاخیبوون و خراپه، پاشان خۆپاریزی له شوبهات، پاشان دوور کهوتنه وه له خهوش
 و خاشاک (شته کهم بایه خه کان).

^{١٠} {رواه أبو يعلى في مسنده}.

گویم له ئەبو عەلی دەفاق بوو (رەحمەتی خودای لی بیّت) دەیوت: بۆ هەریهك لهم بهشانه دەروازهیهك هیه، له تهفسیری ثابتهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ﴾ آل عمران: ۱۰۲ هاتوووه: ماناكهی ئەوهیه گوێپرایهلی له خودا بکریت و لی یاخی نهبن، و یادی بکریت و لهبیرنه کریت، و شوکری بکریت و کوفر به نیعمهتهکانی نه کریت.

ئهحمهدی کوری عاصم دهلیت: گویم له سههلی کوری عهبدولاً بوو دهیوت: تهنها خودا یاریمهتیده، و تهنها پیغمبهر (ﷺ) رینیشاندهره و تهنها تهقوا توشوووه، ههموو کاریک نارامگرتن لهسههری پیویسته.

جهیری دهلیت: ههر كهس له نیوان خۆی و خودادا تهقوا و چاودیری نهکات به چهکه ناگاته پهرده لهسهرلادان و بینین (الكشف والمشاهده).

نهصرابادی دهلیت: تهقوا: ئەوهیه بهنده له ههموو شتیک جگه له خودا (ﷻ) خۆی بیاریزیت.

سههل دهلیت: ههر كهس دهیهویت تهقوا بۆ بیته راسته با واز له ههموو گوناهان بهینیت.

ههروهها نهصرابادی دهلیت: ههر كهس پهیههست بیته به تهقواوه تامهزرۆبی بۆ جیابونهوه له دنیا بۆ دروست دهیته، چونکه خودا (ﷻ) دهفهمویت: ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّذِينَ يُنْقَوْنَ أَفْلا تَعْمَلُونَ﴾ (۳۲) الانعام: ۳۲

ههندیکیان دهلیت: ههر كهس تهقوا له دلیدا بهدیهاهت خودا پشتههتکردن له دنیا لهسههردلی ناسان دهکات.

ئهبو عهبدولای رۆزباری دهلیت: تهقوا: بریتییه له خۆلادان له شتیک له خودات دووربخاتهوه.

"زو نونی مصری" دهلیت: تهقوا: ئەوهیه دهرهوهی به گوناهان پیس نهکات و ناوهوهی به نهخۆشییهکان گرفتار نهکات و ههمیشه لهگهڵ خودادا تهبا بیته.

ئین عهتا دهلیت: تهقوا دهرهوه و ناوهوهی هیه، دهرهوهی: بریتییه له پارێزگاری کردن له سنورهکانی خودا، ناوهوهی: بریتییه له نیهت و ئیخلاص.

"ذو النون" ده لیت:

ولا عیش إلا مع رجال قلوبهم تحن الى التقوی وترتاح للذکر
سکون الى روح الیقین وطیبه کما سکن الطفل الرضيع الى الحجر

(ژیان نییه جگه له زیان له گه له کومه لیک پیاودا که دلیان تامه زرۆی ته قوایه و به یادی خودا ئاسووده دهن، سوکنایان هیه به بۆ لای رۆح و خویشی یه قین وه که چۆن مندالیک شیره خۆر له باوهشی دایکیدا ئارام ده گریته)

وتراوه: سێ شت ده کرینه به لگهی ته قوای که سییک:

۱. باشی ته وه کول بۆ ئه و شتانهی به دهستی نه هیناوه.

۲. باشی رازیبون له وهی به دهستی هیناوه.

۳. باشی ئارامگرتن له وهی له دهستی چوه.

"طلق بن حبيب" ده لیت: ته قوا: کارکردنه به گوپرایه لی کردنی خودا له سه ر نووریک له خودا وه به هۆی ترسان له سزای خودا.

ئه بو چه فص ده لیت: ته قوا به چه لالی ته واو ده بیته نه که به شتیکی تر.

ههروه ها ئه بو حوسه یینی زنجانی ده لیت: هه ر کهس سه رمایه که ی بریتی بیته له ته قوا زمان له وه سفی قازانجه که ی دهسته وسانه.

"الواسطي" ده لیت: ته قوا: ئه وه یه له ته قوا که ی خۆپاریزی بکات، واته له بینینی ته قوا که ی، که سی ته قوادار وه که ئین سیرین چل فه رده کونجی کپی، منداله که ی مشکیکی له یه کیک له فه رده کان ده رکرد، ئه ویش پرسیا ری لی کرد: له کام فه رده ده رتکرد؟ وتی: نازانم.. ئه ویش هه مووی هه لژژانده سه ر زه وی.

ههروه ها نمونه ی ئه بو یه زیدی بوستامی:

له هه مه دان فه رده یه که قورتومی (به ریکی تاییه ته) کپی، و شتیکی لی زیاد بوو، کاتی که گه رایه وه بۆ بوستام دوو میرووله ی تیدا بینی، گه رایه وه بۆ هه مه دان و دوو میرووله که ی کیشا.

ده گيڙنه وه ته بو حنيفة له بهر سيښه ډاري قهرزداره كيدا دانه دهنېشت و ده يفه رموو:
له ريوايه ټيكا هاتووه: ((هر قهرزيك سووډيكي ليوه به ده دست بيت دهنېته سو))
ههروه ها وتراوه: ته بو يه زید له سارادا له گه له هاوه له كهی جلوبوښاكه كانی شوړی،
هاوه له كهی پيی وت: جله كانت بهو ديواړی باخه تريدا هه لېخه.

وتی: نه خيږ، ميخ دامه كوته به ديواړی خه لكايدا.

وتی: به دره خته كه دا هه ليده خه ين.

وتی: نه خيږ، لق و پويه كانی ده شكينيت.

وتی: به سه ر تهو گزوگيادا هه ليده خه ين.

وتی: نه خيږ، تهو نالفي ناژه لانه، ليیانی دامه پوښه.

پشتی كرده خوړ و كراسه كه به پشتييه وه بوو تا روويه كي وشك بوويه وه، پاشان
هه ليگيڙايه وه بو رووه كهی تری تا تهو رووه ش وشك بوويه وه.

وتراوه: روژنيك ته بو يه زید روښته ناو مزگه وتي كه وه، عه ساكهی چه قانده ناو زهوی و
له دهستی به ربويه وه و كيشای به عه ساي پياويكي تر دا كه له ته نيشتييه وه بوو و
عه ساكهی له دهست به ربويه وه، پياوه كه چه مایه وه و عه ساكهی خوځی هه لگرته وه، ته بو
يه زید روښته بو مالي پياوه كه و گهر دنی خوځی پي نازاد كرد و وتی: چه مانه وهی تو بو
به رز كرده وهی عه ساكهت به هوځی عه ساكهی منه وه بوو كه ناچاری كړدی بچه مييه وه.

"عوتبهی غولام" يان له شوينيك بينی وهرزی زستان بوو، به لام ناروق هه موو
گيانی ته ر كړد بوو، پرسياړی ته وه يان ليكرد، وتی: ته مه شوينيكه گونا هم تييدا
ته نجامد او و له په روهر دگاری خوځم ياخی بووم.

پرسياړی گونا هه كه يان ليكرد، وتی: لهو ديواره پارچه گلنكم كرده وه تا ميوانه كه م
دهستی پي بشوات، گهر دنی خوځم به خاوه نه كهی نازاد نه كړد وه.

تيرا هيمي كورې ته ده هم ده ليت: شه ويك له ژير به رده كهی "بيت المقدس" دا
مامه وه، كه به شيك له شهو گوزهری كرد دوو فريشته دابه زين، يه كيكيان پرسى
له ويتريان: ته وه كييه ليږه؟

ئەويتەر وتى: ئىبراھىمى كۆرى ئەدەھمە.

وتى: ئەمە ئەوھىيە خۇدا پلەھىك لە پلەكانى دابەزاندوۋە.

ئەويتەر وتى: بۆچى؟

وتى: لەبەر ئەوھى لە بەصرە خورماي كۆرى، دەنكە خورمايەكى خاۋەن دوكانەكە كەوتە ناۋ خورماكەى نەيگىپرايەۋە بۆ خاۋەنەكەى.

ئىبراھىم دەلىت: گەرەمەۋە بۆ بەصرە خورمام لەۋ پىاۋە كۆرى و خورمايەكم خستە ناۋ فەردە خورماكەى و گەرەمەۋە بۆ "بىت المقدس" و شەۋىكى تر لەژىر بەردەكەدا نووستم.

كاتىك ھەندى لە شەۋ گوزەرى كرد دوو فرىشتەكە لە ئاسمانەۋە دابەزىن.

يەكىنكىان بە ھاۋەلەكەى وت: ئەمە كىيە لىرە؟

وتى: ئىبراھىمى كۆرى ئەدەھمە.

وتى: ئەۋ پىاۋەى خۇدا پلەكەى بۆ گىپرايەۋە و پلەھىك بەرزى كۆردەۋە.

وتراۋە: تەقوا چەند جۆرىكى ھەيە.

بۆ خەلكى بەگشتى: خۇپارىزىيە لە ھاۋەلدانان، بۆ تايىبەتان: خۇپارىزىيە لە خراپە و تاۋان و گوناھان، بۆ دۆستانى خۇدا: خۇپارىزىيە لە بە ۋەسىلە كۆردنى كۆردارەكان، تەقۋاى پىغەمبەرانىش(عليهم الصلاة والسلام): خۇپارىزىيە لە دانەپالى كۆردارەكان بۆ لاي خۇيان، تەقۋاىان لە خۇداۋەيە بۆ لاي خۇدا.

لە ئەمىرى باۋەردارانەۋە ەلى(خۇدا لىي رازى بىت) دەفەرەمۆيت: سەرۋەرانى خەلكى لە دونىادا دلگوشادەكانن، سەرۋەرانى خەلكى لە دۋارۋۆزىشدا تەقۋادارانن.

لە "أبي أمارة" ۋە(خۇدا لىي رازى بىت) لە پىغەمبەرى خۇداۋە(ﷺ) فەرمۋى:
(ھەر كەس تەماشاي جوانى ئافرەتتىكى كرد و يەكەمجار چاۋى داخست خۇدا عىبادەتتىكى پى دەبەخشىت شىرىنىيەكەى لە دلدا دەبىنىتتەۋە))^{۱۱}

^{۱۱} {رواه أحمد}.

جونه يد ده لیت: هر کس زرگاری بووه به صدقی په ناگرتن زرگاری بووه،
 خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
 وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ
 التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ التوبة: ١١٨

روهیم (ره حمه تی خودای لی بیت) ده لیت: هر کس زرگاری بوویت به صدقی
 ته قوا زرگاری بووه، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا
 يَمْسُهُمُ السُّوءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾ الزمر: ٦١

جه ریری ده لیت: هر کس زرگاری بوویت به ره چاو کردنی وه فاداری زرگاری بووه،
 خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿الَّذِينَ يُؤْتُونَ عَهْدَ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثُق ﴿٢٠﴾ الرعد: ٢٠

تین عهتا ده لیت: هر کس زرگاری بوویت به به ده دستهینانی حهیا له خودا
 زرگاری بووه، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿الرَّيْعَمَ أَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ ﴿١٤﴾ العلق: ١٤

ماموستای تیمام (القشیری) ده لیت: هر کس زرگاری بوویت به خوراده ستکردن
 بو بریار و قهزای خودایی زرگاری بووه، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ
 مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنَّا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ الأنبياء: ١٠١

ههروهها ده فرمویت: هر کس زرگاری بوویت به هه لبتاردن له لای خودا وه
 زرگاری بووه، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنَيبَتَهُمْ وَهَدَيْتَهُمْ
 إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ الأنعام: ٨٧.

وهرع

((له خهوندا سوفیانی سهوریان بینی.. دوو بالی هه بوو به ناو به هه شتدا
 له م داروه بو تهو دار ده فری.. پیی وترا: به چی ته مهت به دهستهینا؟ وتی:
 به وهرع))

له "أبي ذر" وه (خودا لیی رازی بیّت) فه رموی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رموی:
 ((له باشیتی موسلمانان که سینک وازهینانه له وهی په یوه ندی به وه وه نییه))^{۱۲}

ماموستای ئیمام (قوشهیری) - خودا لیی رازی بیّت - ده لیّت:
 شهوه بریتیه له وازهینان له شوبهات (تهو گوftar و رهftار و خواردن و
 خواردنه وانهی هه لال بوونیان لیّل و ناروونه، وهك چۆن هه رامبوونیان لیّل و ناروونه،
 واته ده كهونه نیوان هه لال و هه رامه وه).

هه ره بهو جوړه ئیبراهیمی کوری ته ده هم ده لیّت: وه رع بریتیه له وازهینان له
 شوبهه، "وازهینان له وهی په یوه ندی به تو نییه" بریتیه له وازهینان له زیاده.

ته بوبه کری صدیق (خودا لیی رازی بیّت) ده لیّت: ((هه فتا ده رگای هه لالمان واز لی
 ده هینا له ترسی ته وهی بکه وینه ناو ده رگایهك له هه رام))، هه ره ها پیغه مبهه ر (ﷺ)
 به ته بو هورهیره (خودا لیی رازی بیّت) ده فه رمویّت: ((به به که سیکی به وه رع
 ده بیّت به باشترین به ندهی خودا له ناو هه لکید))^{۱۳}

^{۱۲} {رواه الترمذي وابن ماجه وغيرهما بسند صحيح}.

^{۱۳} {البيهقي في الشعب}.

جونه‌ید ده‌فهرمویت: گویم له "السري" بوو ده‌یوت: ته‌هلی وهرع له سه‌رده‌می
خزایاندا چوار که‌سن: "حذیفة المرتعش، ویوسف بن أسباط، وإبراهیم بن أدهم وسليمان
الخواص" له وهرع وردبوونه‌وه، کاتیک کاره‌کانیان لی به‌رته‌سک بوویه‌وه په‌نایان برد بو
که‌مکردنه‌وه (واته ته‌وه‌نده‌یان له دونیا له خزایان کوکرده‌وه پینی بژین و دلنایان که‌ه‌ل‌له)
شیبلی ده‌لیت: وهرع ته‌وه‌یه له ههرچی شته جگه له خودا (ﷺ) وهرع بکه‌یت.

ئیسحاقی کوری خه‌له‌ف ده‌لیت: وهرع له گوفتاردا دژوارتر و سه‌ختره له وهرع له
زیو و زیپر، زوهد له ده‌سه‌لات و پله و پایه‌ی دونیایی له زوهد له زیو و زیپر سه‌ختر و
دژوارتره، چونکه زیو و زیپر له پیناوی به‌ده‌سته‌پینانی پله و پایه‌دا خه‌رج ده‌کرین.

ته‌بو سوله‌یانی دارانی ده‌لیت: وهرع: سه‌ره‌تای زوهده، وه‌ک چۆن قه‌ناعه‌ت:
سه‌ره‌تای رازیبوونه.

ته‌بو عوسمان ده‌لیت: پاداشتی وهرع سووک و ئاسانی دادگاییکردنی خودایه بو
که‌سه‌که.

یه‌حیای کوری مه‌عاز ده‌لیت: وهرع بریتیه له وه‌ستان له سنوور و راده‌ی زانستدا
به‌بی ته‌ئویل کردن.

عه‌بدولای کوری جه‌لا ده‌لیت: که‌سیک ده‌ناسم سی ساله له مه‌که‌که نیشه‌ته‌جیه
ته‌نها به‌ده‌فر و جه‌بلی خوی ئاوی زه‌مه‌می هه‌لگۆزیوه و خواردویه‌ته‌وه، و خواردنی
هاتووی هیچ شاریکی نه‌خواردووه.

عه‌لی کوری موسا ده‌لیت: فلسیک له عه‌بدولای کوری مه‌روانه‌وه که‌وته‌ناو
ئاویکی پیس، سیازده دیناری تیدا خه‌رج کرد تا دژزرایه‌وه و ده‌ریه‌پنا، له‌و باره‌یه‌وه
پرسیاریان لیکرد، وتی: فلسه‌که ناوی خودای (ﷺ) له‌سه‌ر بوو.

دیسان یه‌حیای کوری مه‌عاز ده‌لیت: وهرع دوو رووی هه‌یه:

وه‌رعی دره‌وه (ئاشکرا): ته‌وه‌ش ته‌وه‌یه ته‌نها بو خودا (ﷺ) ببزویت.

وه‌رعی ناوه‌وه (په‌نه‌ان): ته‌وه‌ش ته‌وه‌یه هیچ که‌س و شتیگه له خودا نه‌چیتته
ناو دلیه‌وه.

ههروه‌ها ده‌لیت: هه‌ر که‌س له ورده‌کارییه‌کانی وهرع وردنه‌بیته‌وه ناگاته به‌شه مه‌زنه‌کانی پیبه‌خشین.

وتراوه: هه‌ر که‌س به وردی له ئایینی خۆی وردبیته‌وه ترسی دوارۆژی له‌سه‌ر که‌م ده‌بیته‌وه. ئیین جه‌لا ده‌لیت: هه‌ر که‌س له هه‌ژاریدا ته‌قوا هاوه‌لی نه‌بیته‌وه و هه‌رامه‌ ده‌خوات ده‌قی له‌سه‌ره.

یونوسی کورپی عوبه‌ید ده‌لیت: وهرع بریتییه له ده‌رچرون له هه‌موو شو به‌یه‌ک و داد‌گاییکردنی نه‌فس هه‌موو چاوتروکانیک.

سوفیانی سه‌وری ده‌لیت: هیج شتی‌کم به‌ نه‌دازه‌ی وهرع ئاسان نه‌بینیوه، هه‌ر شتی‌ک سینه‌ت ختووره‌ی کرد وازی لی به‌ینه.

مه‌عروفی که‌رخ‌ی ده‌لیت: زمانت له مه‌دح بپاریزه‌ وه‌ک چۆن له زه‌م ده‌بپاریت.

بیشری حافی ده‌لیت: سی‌ کار گرانترین کارن:

۱. به‌خشنده‌یی له کاتی که‌می و نه‌داریدا.

۲. وهر‌ع‌کردن له ته‌نه‌اییدا.

۳. وتنی قسه‌یه‌کی حه‌ق له‌لای ته‌وه که‌سه‌ی ترست لی هه‌یه‌ یان رجات لای هه‌یه.

وتراوه: خوشکه‌که‌ی بیشری حافی هات بۆ لای ته‌حه‌دی کورپی حه‌نبه‌ل(خوایان لی رازی بیته‌) و وتی: ئیمه‌ له‌سه‌ر سه‌ربانه‌کامان خه‌ریکی چینی، سه‌رقالی به‌سه‌رماندا گوزه‌ر ده‌کات تا دنیا تاریک ده‌بیته‌، رووناک‌ی ماله‌کانی ده‌وره‌به‌ر سه‌ربانه‌که‌ رو‌شن ده‌کاته‌وه، ئایا دروسته‌ له‌به‌ر رووناکیه‌که‌یدا خه‌ریکی چینین بێن؟

ئه‌حه‌مد فه‌رمووی: تو کی‌ی؟ خودا عافییه‌ت و سه‌لامه‌تیت پی به‌خشیت.

وتی: خوشکی بیشری حافیم.

ئه‌حه‌مد ده‌ستی به‌ گریان کرد و وتی: وهر‌عی راست‌گۆیانه‌ له‌ناو ئیوه‌دا سه‌ره‌له‌ده‌دات، له‌به‌ر رووناکیه‌که‌یدا مه‌چنه‌.

"علي العطار" ده لئیت: له به صره به شه قامیکدا گوزهرم کرد، بینیم پیره کان دانیشتبون و مندالّه کان یاریان ده کرد، وتم به مندالّه کان: ئیوه شهرم ناکهن لهو پیاوه به ته مه نانه؟ مندالّیک له ناویاندا وتی: ئه و پیرانه وهرعیان کهم بووه ته وه بۆیه هه بیهت و ریژیان کهم بووه ته وه.

ههروهها وتراوه: مالیکی کوری دینار چل سال له به صره مایه وه و لای دروست نه بوو شتیک له خورمای به صره بخوات تا مرد و تامی نه کرد.

کاتیک وهرزی کردنه وهی خورما به سهرده چوو دهیوت: ئهی ئه هلی به صره، ئه وه سکی من ههچی کهم نه کردوه و ئیوهش ههچتان زیاد نه کردوه.

وترا به ئیبراهیمی کوری ئه دههم: له ئاوی زه مزه م ناخۆیه وه؟

وتی: گهر ده فریکم بوايه پیی هه لّبگۆزم لیم ده خوارده وه.

گویم له ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیّت) ده یوت: حاریسی موحاسبی کاتیک دهستی بۆ خواردن دریژ ده کرد و شوبهیه کی تیدا بوايه ره گیگ له سه ره په نجهی لئی ددها و ده یزانی خواردنه که هه لّال نییه (یان شوبهیه تیدایه).

ده لّین بیشری حافی بۆ ده عوه تیک بانگهیش کرا، دهستی خسته ناو خواردنه که وه، دواتر زۆری له خۆی ده کرد ده سترابکیشیتته وه بۆ خواردنه که، به لّام نه یوانی و دهستی رانه کیشا، ئه و کارهی سی جار ئه نجامدا هه ره به و جۆره بوو، پیاویک که ئه وهی ههستی پیکرد وتی: دهستی بۆ خواردنیک دریژ ناکات شوبهیه تیدا بیّت، خاوه نی ئه م ده عوه ته پپیوستی به وه نه بوو ئه م پیاوه مه زنه بانگهیش بکات.

پرسیار له سه هلی کوری عه بدولا کرا ده بارهی هه لّالی پالفته، وتی: ئه وه یه تیایدا له خودا (ﷻ) یاخی نابیت.

ههروهها سه هل ده لّیت: هه لّالی پالفته ئه وه یه تیایدا خودامان له بیرناچیت.

شیخ حه سه نی به صری چووه ناو مه ککه وه، مندالّیکی له نه وهی عه لی کوری ئه بی تالب (خودا لئی رازی بیّت) بینی پشتی نابوو به که عبه وه و ئامۆژگاری هه لّکی ده کرد، حه سه ن لئی راپه ڕی و لئی پرسی: هه موو ئاین بریتییه له چی؟

وتى: وەرە، پىي وت: ئافەتى ئايىن لە چىدايە؟

وتى: تەماع.. حەسەن سەرىسورما لە و منداڵە.

ھەر وھا شىخ حەسەن دەئىت: گەردىلەيەك لە وەرەى دروست لە ھەزار گەردىلە
رۆژو و نوۆز باشترە.

خودا (ﷻ) وەحى بۆ موسا (ﷺ) نارد و پىي فەرموو: باشترىن شتىك نزيكان
بەھۆيەو لىم نزيك بىنەوہ برىتييە لە وەرە و زوھد.

ئەبو ھورەيرە (خودا لىي رازى بيّت) دەئىت: ئەھلى مەجلىسى خودا سبەينى برىتين
لە: ئەھلى وەرە و زوھد.

سەھلى كورى عەبدوﻻ دەئىت: ھەر كەس وەرە ھاوھلى نەكات سەرى فيل دەخوات
و تىر ناخوات.

وتراوہ: ميسكى غەنيمەتيان برد بۆ لای عومەرى كورى عبدالعزىز، لوتى خۆى گرت
و وتى: ئەم ميسكە سوودەكەى برىتييە لە بۆنەكەى، من پىم باش نىيە بۆنەكەى بەبى
موسلمانان بيّت بە سەرمدا.

پرسىيار لە ئەبو عوسمانى حىرى كرا دەربارەى وەرە، وتى: "أبو صالح حمدون" لە
لەلای دۆستىكى بوو كە لە سەرەمەرگدا بوو، پىاوہ كە مرد، ئەبو صالح فووى لە
چراكە كرد و كوژاندىيەوہ، لەو بارەيەوہ پرسىيارى لىكرا، وتى: تا ئىستا رۆنى
چراكە بۆ ئەم پىاوہ دەگەرايەوہ، بەلام لىرە بەدواوہ بۆ مىراتگرانى دەگەرپىتەوہ،
رۆنى ترى بۆ بەيئىن.

"كەمس" دەئىت: گوناهىكم ئەنجامدا چل سائە بەسەرىدا دەگرىم، ئەوہش
ئەوہ بوو: برايەكم سەردانى كردم، بە پارەيەكى كەم ماسى برژاوم بۆ كرى،
كاتىك تەواو بوو پارچە گللىكم لە دىوارى جىرانەكەمان كردهوہ تا دەستى پى
بشۆرىت، بەلام گەردنى خۆم بە خاوەنەكەى ئازاد نەكرد.

وتراوه: پياويك لاپهړه‌ی به كړی دهنووسى، ښو له مالتيكى كړيدا بوو، ويستى له خوځي ديوارى ماله‌كه بۆ كاره‌كەى به‌كاربهيښت، به‌لام هات به بيريدي خانووه‌كه كړييه و ناييت ښو كاره بكات..

دواتر هاته سهر ښو ښو هېچى تيدا نيه گهر به‌كاربهيښت، لهو كاته‌دا گويي له دهنگيک بوو دهيوټ: ښو كه‌سه‌ى خوځي ښو مال‌ه‌ى به‌كارهينا سبه‌يني تيد‌ه‌گات رووبه‌رووى چ دادگاييه‌كى دوورودريژ ده‌بيته‌وه.

ښو حمده‌ى كورې حنه‌بل سه‌تليكي له‌لاى به‌قاليك له مه‌ككه به بارمته (ره‌هن) دانا، كاتيک هاته‌وه بۆ ودرگرتنه‌وه‌ى به‌قاله‌كه دوو سه‌تلي خسته به‌رده‌مى و وتى: كام سه‌تليان سه‌تله‌كه‌ى تويه هه‌ليبگره، ښو حمده و تى: ليم تيكچووه كام سه‌تليان سه‌تله‌كه‌ى منه، سه‌تله‌كه و پاره‌كه‌ش بۆ خوټ.

به‌قاله‌كه و تى: سه‌تله‌كه‌ى تو ښو مه‌يانه تهنه‌ا ويستم تاقيتبه‌كه‌مه‌وه.

ښو حمده و تى: وهريناگرمه‌وه، روښت و سه‌تله‌كه‌ى بۆ به‌جيها.

وتراوه: ښين موباره‌ك ولاخيكي گرانبه‌هاى لي بزربوو، نوټي نيوه‌روى كرد و بينى ولاخه‌كه‌ى له‌ناو له‌وه‌رگاي ښو ددانييه‌كى سولتانيدايه (واته له‌وه‌رگاي ده‌ولت)، ښين موباره‌ك ولاخه‌كه‌ى وازليها و نه‌يگي‌رايه‌وه و سواري نه‌بوو.

وتراوه: ښين موباره‌ك له "مه‌رو" وه گه‌رايه‌وه بۆ شام به‌هوى قه‌له‌ميكه‌وه كه خواستبووى و له‌بيريچووبوو بيگي‌رته‌وه بۆ خاوه‌نه‌كه‌ى.

نوخه‌ى ولاخيكي به كړى گرت، قه‌مچييه‌كه‌ى له‌ده‌ست به‌ربويه‌وه، دابه‌زى و ولاخه‌كه‌ى به‌سته‌وه و به ريگه‌كه‌دا گه‌رايه‌وه قه‌مچييه‌كه‌ى هه‌لگرت‌ه‌وه، پيوترا: ده‌توانى به سواري ولاخه‌كه‌وه بگه‌رپيه‌وه بۆ ښو شوينه‌ى قه‌مچييه‌كه‌ت لي كه‌وتبوو، ښو هه‌ش بۆ تو ښو ښو.

له وه‌لامدا و تى: من ښو ولاخه‌م به كړيگرتووه بۆ ښو هه‌ى به‌م ښو ښو ښو، نه‌ك به پيچه‌وانه‌وه.

ئەبۇبەكرى دەققا دەئىت: پازدە رۆژ بە ساراي ويئلبوونى بەنى ئيسرائئيلدا ويئل و
عهودال بووم، كاتىك ريگه كەم دۆزىيەو سەربازىك هات بەرەو رووم و هەندى ئاوى
پىدام، كاريگەرى ئەو ئاوه سى سال دلى رهق كردم و نازارم پىوه خوارد.

وتراوه: رابيعى عەدەوى دراوييەكى لە كراسە كەيدا لە بەردەم رۆشنايى مۆمەكانى
مالى دەسەلاتدارىكدا دوورىيەو سەردەمىك دلى خوى بزر كرد، تا بىرىكەوتەو چى
ئەنجامداوه، بۆيە كراسەكەى دپى و دلى خوى بينىيەو.

لە خەوندا سوڧيانى سەورى بينرا دوو بالى هەبوو لە بەهەشتدا لەم درەختەو بو
ئەو درەخت بالىدەگرتەو.

پىوترا: بەچى ئەمەت بەدەستەينا؟ وتى: بە وەرە.

حەسانى كورپى ئەبى سنان سەردانى هاوئلانى حەسەنى كرد و پرسى: چ شتىك
لەسەرتان زۆر گرانه؟

وتيان: وەرە.

ئەويش وتى: هيچ شتىك بە قەدەر ئەو لەسەر من ئاسان نييه.

وتيان: چۆن؟

وتى: چل سالە لە رووبارەكەى ئىوه خۆم نەشۆريەو.

حەسانى كورپى ئەبى سنان لە كاتى خەودا رانەدەكشا و خواردنى چەورى نەدەخوارد
و بو ماوہى شەست سال ئاوى ساردى نەدەخواردەو، لەدواى مردنى لە خەوندا بينرا و
پىوترا: خودا چى لەگەل كردى؟

وتى: خىر و چاكە، بەلام ريگە نادەن بچمە بەهەشتەو بەهوى دەرزيه كەو كە
خواستبووم و نەمگىپرايەو.

عبدالواحدى كورپى زەيد گەنجىكى لەلا بوو چەند سالىك خزمەتى كرد، چل سال
خوداى پەرست، لە سەرەتاي تەوبە كرنىەو كيشانە و پىوانەى بو خەلكى دەكرد،
كاتىك مرد لە خەوندا بينيان، پىوترا: خودا چى لەگەل كردى؟

وتى: خىر و چاكە، بەلام رىگەم نادەن بچمە بەھەشتەو بەھۆى چل مەن تۆزەوہ كە بە درىژايى كارەكەم لەسەر ترازووہ كە نىشتووہ و پىوانەى بۆ خەلكى كەم كەردووہ.

عيساي كورپى مەريەم (ﷺ) بە پال گۆرستانىكدا گوزەرى كرد، بانگى لە يەكەك لە مردووہ كان كرد و خودا بۆى زىندوو كەردەوہ، پرسى تۆ كىي؟

وتى: من پىشەم حەمالى بوو، شتم بۆ خەلكى دەگواستەوہ، رۆژىك دارم بۆ كەسىك گواستەوہ، پارچەيەكم لىكەردەوہ و ددانم پى پاك كەردەوہ من لەو كاتەوہ ئەو داوايەم لەسەرە.

ئەبو سەعیدى خەراز دەربارەى وەرە قسەى دەكەرد.. عەباسى كورپى موھتەدا بە پالیدا تىپەرى و وتى: ئەى ئەبا سەعید تۆ شەرم ناكەيت، لەژىر سىبەرى خانووى ئەبى دەوانىقدا دادەنىشى و لە گۆمە ئاوى زوبەيدە دەخۆيەوہ و مامەلە بە درھەمى تەزوير دەكەى، كەچى دەربارەى وەرە قسە دەكەى؟

زوهد

((زوهد سه رنجدانه له دنيا به چاوی تياچوونه وه، بۆ ئه وهی له بهرچاوت
بچووک بيته وه و پشتته لکردن له دنيا له سهرت ئاسان بيته..))

له "ابي خلاد" وه (خودا لیبی رازی بیت) وتی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رموی:
(گهر پیاویکتان بینی زوهدی له دنيا پیدرا بوو و خاوهنی زمان بوو لیبی نزیك
ببنه وه، چونکه ئه و کسه حکمهت ده لیتته وه))^{١٤}

مامۆستای ئیمام ئه بو قاسمی قوشه یری (ره حمه تی خودای لیبی بیت) ده لیت:
خه لکی ده رباره ی زوهد جیاوازی که وتۆته نیوانیانه وه:

هه یانه ده لیت: زوهد له حه رامه، چونکه حه لال له لای خودا وه (ﷺ) موباحکرا وه،
گهر خودا به مایکی حه لال نیعمه تی خۆی دا به بنده که ی و به شوکردن له سه ری
به ندایه تی خودای کرد، ئه وا ده ستگرتن به ماله که وه و ازهیپان لیبی له لای یه کسانه و
ته نها به مۆله تی ئه و ده ستیوه ردانی بۆ ده کات.

هه یانه ده لیت: زوهد له حه رام پیویسته، و له حه لال په سه نده، که مکردنه وه ی مال
و سامان-بنده که ئارامگر بیت له سه ر حالی خۆی و رازی بیت به وه ی خودا بۆی
برپوه ته وه و قانع بیت به وه ی پیدرا وه- باشتره له فراوانکردن و پیراکیشان له دنيا،
خودا داوای زوهدی له مروف کردوه به ئایه تی: ﴿قُلْ مَنْعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى﴾
النساء: ٧٧، ئه مانه و زۆریکی تر له ئایه تی هاتوو له زه می دنيا و زوهدکردن لیبی.

^{١٤} {رواه ابن ماجه بنحوه}.

هه یانه ده لیت: گهر بهنده ماله که ی له خیر و چاکه و گوپرایه لیدا خه رج کرد و نارامی گرت له سهر حالی خوی و له باری هه ژاری و دهسته نگیدا وازی له وه هیئا شهرع نه هی لیکردوه، لهو باره دا زوهده که ی له مالی حه لال تیر و ته و اوتره.

هه یانه ده لیت: پیویسته بهنده به زۆرله خۆکردن واز له حه لال نه هی نیت، ههروه ها داوای زیاده نه کات له وه ی پیی ناتاج نییه، و ره چاوی به شی خوی بکات، گهر خودا (ﷺ) رۆزیبیه کی حه لالی بۆ ره وانه کرد شوکری خودا بکات، گهر نه وهنده ی پیی به خشی به شی بکات نه واهه لپه بۆ مالی زۆرتتر و زیاتر نه کات، بۆیه نارامگرتن بۆ که سی هه ژار باش و گونجاوه و شوکرکردنیش بۆ خاوهنی مالی حه لال باش و شیواوه.

قسه ی زۆریان له سهر زوهده کردوه:

ههر یه کیتک له کات و سهردهم و دۆخی خوی قسه ی کردوه.

سوفیانی سهوری ده لیت: زوهده که می و کورتی هیوا و ئاواته، نه خواردنی خۆراکی زبر و ناخۆشه، نه له بهرکردنی عه بایه.

جونه یید ده فهرمویت: گویم له "السري" بوو ده یوت: خودا (ﷺ) دونیای له دۆستانی خوی گرتوه ته وه، و هه لپه ژارده کانی خوی له دنیا پاراستوه و له دلی ته هلی خۆشه ویستی خودا (ﷺ) ده ریکردوه، چونکه رازی نه بوو دنیا به شی نه وان بیت.

وتراوه: زوهده لهم نایه ته پیروژه دایه: ﴿لَيْكِلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ﴾ الحدید: ۲۳ (له پراستیدا زانایان ناماژه به نایه تیککی تر ده که ن که ناشکرا ناماژه ی زوهدی تیدایه ته وه ش: ﴿تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُٰ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۸۳) القصص: ۸۳.

بۆیه که سی زاھید به شتی که له دنیا دلخۆش ناییت و به له دهسته چوونیشی خه م و په ژاره رووی لی ناکات.

ئه بو عوسمان ده لیت: زوهده وه یه واز له دنیا به یی و گوینه ده ی به وه ی کی دهستی بۆ بردوه.

گویم له مامۆستا ئەبو عەلی دەفاق بوو دەبیوت: زوهد ئەوێهه دونهیا وهكو خۆی به جیبهیلێت، نه لێیت من به هۆی دونهیاوه سهنگهر له دوژمن دهگرم یان مزگهوتیکی پێ دهکهمهوه.

یه حیای کوری مهعاز ده لێت: زوهد به خشندهیی له مال و ساماندا دروست دهکات، خۆشهویستیش به خشندهیی له به خشینى رۆحدا دروست دهکات.

ئین جهلا ده لێت: زوهد سهیرکردنی دونهیا به چاوی تیاچوونهوه، بۆ ئەوهی له بهرچاوت بچووک بپێتهوه و پشتهه لکردنت لێی له سههر ئاسان بپێت.

ئین خهفیف ده لێت: نیشانهی زوهد: بوونی ئاسوودهیی له دهچوون له مۆلك و دهسهلات.

ههروهها ده لێت: زوهد: بریتیه له خۆشحالی دل له لیبوونهوهی هۆکارهکان و دهستکێشانهوهی مرۆف له مال و مۆلك.

وتراوه: زوهد: بریتیه له که نارگیری نهفس له دونهیا به پێ زۆرله خۆکردن.

نه صرابادی ده لێت: زاھید که سیکه له دونهیا غهریبه، و عاریفیش که سیکه له دواڕۆژ غهریبه.

ههروهها وتراوه: ههر کهس له زوهده کهیدا راستگۆ بپێت دونهیا به پێ ویستی نهو رووی لێ دهکات.

بۆیه وتراوه: گهر میزه رهبیهك له ئاسمانهوه بهرپێتهوه بۆ سههر زهوی تهنها دهکهوێته سههر نهو کهسهی نایهویت.

ههروهها جونهید ده لێت: زوهد بریتیه له خالیبوونی دل له وهی دهستی لێ خالی بووتهوه.

ئه بو سوله پمانی دارانی ده لێت: خوری نیشانهیه که له نیشانهکانی زوهد، ناییت کهسی زاھید خوریبهك له بهر بکات به سی درههم له کاتی کدا تاره زووی پۆشینى خوری پینج درههمی دهکات.

پیشین دہر بارہی زوہد جیاوازیان ھے یه:

سوفیانی سہوری و ئه ھمدی کوری ھنبل و عیسای کوری یونس و کھسانی تر
دہلین: زوہد له دنیا بریتیه له کورتی هیوا و تاوات.

ئەوہی وتویانہ ھەلدەدریتە سەر نیشانەکانی زوہد و ھۆکارە ھاندەرەکانی و مانا
پیویستەکان بۆی.

عەبدولای کوری موبارەك دەلیت: زوہد: بریتیه به متمانه به خودا (ﷺ) له گەل
خۆشەویستی ھەژاری.

شەقیقی بەلخی و یوسفی کوری ئەسباتیش ھەمان قسەیان کردووہ،
ئەمەش دیسان لە نیشانەکانی زوہدە، چونکە بەندە بە متمانه به خودا
دەتوانیت بەرگە ی زوہد بگریت.

عبدالواحد بن زید دەلیت: زوہد بریتیه له وازھینان له دینار و درھەم.

ھەرۆھا ئەبو سولەیمانی دارانی دەلیت: زوہد بریتیه له وازھینان له ھەر شتیک
له خودا سەرقال و خەریکت بکات.

روھیم پرسیاری زوہدی له جونەید کرد ئەویش له وەلامدا وتی: بریتیه له بچووک
تەماشاکردنی دنیا و سەرینەوہی ئاساری له دلدا.

"السري" دەلیت: ژیان و زیندەگی زاھید خۆشناویت گەر بە شتیکەوہ جگە له
نەفسی خۆی خەریک بیت، ژیان و زیندەگی عاریفیش خۆش ناویت گەر بە خۆیەوہ
خەریک بیت. (واتە بەھۆی سەرقالی به نەفسی خۆیەوہ مەولای (ﷺ) له بیربچیت).

پرسیار له جونەید کرا دەر بارە ی زوہد، وتی: خالیبوونی دەست له مۆلک و مال و
خالیبوونی دل له چاوتیپرین.

پرسیار له شیبلی کرا دەر بارە ی زوہد، وتی: ئەوہیە له ھەرچی شتە جگە له
خودا (ﷺ) زوہد بکە ی.

یه حیای کورپی مه عاز ده لیت: هیچ کەس ناگاتە راستە قینە ی زوهد تا سی
خەسلەتی تیدا نەبیت:

۱. کارێک بەبێ پەویەندی (واتە تەنھا بۆ خودا بێت).

۲. قسە یەک بەبێ تەماع.

۳. عزیزەتێک بەبێ سەرۆکایەتی.

ئەبو حەفص دە لیت: زوهد تەنھا لە حەلالدا یە، حەلال لە دنیا دا نییە بۆ یە
زوهدی تیدانییە.

ئەبو عوسمان دە لیت: خودا زیادتر لەوەی زاھید دە یە و یت پێی دە بە خشی، ئەو
کە سەش حەزی هە یە کە مەر لە حەزە کە ی پێ دە بە خشی، بە کە سی راستو سە تاویش
چەندی بویت پێی دە بە خشی.

یە حیای کورپی مه عاز دە لیت: زاھید سەرکە و رەشکە دە کاتە لوتت، عاریفیش بۆنی
میسک و عەن بەرت بۆ دە نیریت.

حەسەنی بە صری دە لیت: زوهد لە دنیا ئەو یە رقت بێتەو لە ئەهلی دنیا و
ئەو ی لە دنیا دا یە.

بە هەندی لە گەورە پیاوان و ترا: زوهد لە دنیا چییە؟

وتی: وازەینانە لەوەی تیدایە بۆ ئەوانە ی تیدان.

پیاویک وتی بە "ذي النون المصري": کە ی زوهد لە دنیا بکەم؟

وتی: گەر لە نەفسی خۆت زوهدت کرد.

محەمەدی کورپی فەزل دە لیت: ئیساری (واتە پێشخستنی کە سی تر بە سەر خۆیدا)
زاھید لە کاتی بێ نیاز بووندا یە، بە لام ئیساری جوامیری لە کاتی پێویستیدا یە، خودا (ﷻ)

دە فەر مویت: ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ أَنْفُسَهُمْ وَكُلَّكَ بِهِنَّ حَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹

"الكتاني" ده لیت: ئەو شتەى كوفییەكان و مەدینەییەكان و عیراقییەكان و شامییەكان جیاوازیان تیایدا نییە بریتییه له:

۱. زوهد له دنیا.

۲. سه خاوەتى دەروون.

۳. ئامۆژگارى خەلكى.

واته ئەم شتانه هیچ كەس نالیت پەسەند نین.

پیاویك به یه حیای كورى مه عازى وت: كهى ده چمه ناو حانووتى پشتبهستن به خودا (تهوه كول) و پۆشاكى زاهیدان ده پۆشم؟

وتى: كاتيك له ناخهوه گه شتییه حاله تيك گهر خودا سى رۆژ رۆزیت لى بگریتهوه لاوازی روونه كاته دهروونت.

تا نه گهیه ئەم پلهیه دانیشتن له سهرفه رشی زاهیدان نه زانییه، پاشان له وانیه له ناویاندا رووبه رووی ههیاچوون ببیهوه.

بیشرى حافی ده لیت: زوهد فریشتهیه كه تهنها به سهردلیكهوه ده نیشیتتهوه خالى بیت له هه موو شت.

"محمد بن أشعث الیكندي" ده لیت: ههر كەس قسه له زوهد بكات و ئامۆژگارى خەلكى بكات و له گەڵ ئەوهش ههز له مال و سامانیان بكات خودا خۆشهویستی دواپۆژ له دلایان ده رده كات.

وتراوه: گهر بهندهیهك له دنیا زوهدى كرد خودا فریشتهیه كى پى تاییهت ده كات حیکمهت له دلیدا بچینیت.

به ههندیکیان وترا: بۆچی له دنیا زوهدت كرد؟

وتى: له بهر ئەوهى زوهدى لیم كرد.

ته حمده دی کوری حه نبل ده لیت: زوهد سی جوړه:

وازهینان له حه رام، ته مهش بریتیه له زوهدی خه لکی ره شوکی.

دووه: وازهینان له زیادهی حه لال، ته وهش بریتیه له زوهدی تایه تان.

سییه م: وازهینان له وهی بنده سه رقال ده کات له خودا (ﷺ) ته وهش بریتیه له زوهدی عاریفان.

گویم له ماموستا ته بو عه لی ده قاق بوو ده بیوت: به یه کیك له پیاوانی ته م ده سته یه وترا: بوچی زوهدت له دنیا کرد؟

وتی: کاتیک زوهدم له زورینه ی کرد پی مخوش نه بوو زوهد له که مینه که شی نه که م.

یه حیای کوری مه عاز ده لیت: دنیا وهک بووکی رازاوه وایه، هه ر که س به دوایدا پروات قزی بو شانه ده کات، زاهید له دونیاش روی ته بووکه رهش ده کات و پرچی ده ریت و پوشاکه که ی به ری ده سوتیت، عاریفیش به خوداوه (ﷺ) سه رقاله و لا به لای دنیا دا ناکاته وه.

جونه ید ده لیت: گویم له "السری" بوو ده بیوت: هه موو شتیکم له مه ر زوهد جیه جی کرد، ته وهی ویستم لییه وه به ده ستم هیئا، جگه له زوهد له خه لکی: نه توانیم بگه مه ته م زوهده و نه توانیم ته لاقی بده م.

وتراوه: زاهیدان له دنیا ده رده چن (زوهد ده که ن) بو لای نه فسی خویان، چونکه ته وان نیعمه تیکی تیاچوویان وازلپه یئاوه بو نیعمه تیکی هه تاهه تایی.

نه صرابادی ده لیت: زوهد نه رزانی خوینی زاهیدان و رزانی خوینی عاریفانه.

"حاتم الأصم" ده لیت: زاهید ته دهب و ته قلی په روه رده ده کات بهر له ده روونی، بانگه شه که ری زوهدیش بهر له ته دهب و ته قلی سه رقالی ده روونی ده بیت.

فوزه یلی کوری عه یاز ده لیت: خودا هه موو شه ری له مالیکدا داناوه و کلپله که ی کردووه به خو شه ویستی دنیا، هه موو خیریشی له مالیکدا داناوه و کلپله که ی کردووه به زوهد.

بیدەنگی

((فیبری بیدەنگی ببه .. وهك چۆن فیبری قسه كردن دهییت .. گهر قسه كردن رینموونیت بکات ئەوا بیدەنگی دەتپاریزیت ..))

له ئەبی هورهیرهوه (خوای لی رازی بیّت) وتی: پیغەمبەری خودا (ﷺ) فرمووی: ((هەر کەس باوەرپ بە خودا و رۆژی دوابی ههیه با نازاری جیرانه کەمی نەدات، هەر کەس باوەرپ بە خودا و رۆژی دوابی ههیه با ریز له میوانه کەمی بگریت، هەر کەس باوەرپ بە خودا رۆژی دوابی ههیه با خیر بلیت یان بیدەنگ بیّت))^{۱۵}

له عوقبەهی کوری عامیرهوه (خوای لی رازی بیّت) وتی: وتم ئەهی پیغەمبەری خودا (ﷺ) رزگاری له چیدایه؟

فرمووی: زمانت پارێزه، و با خانووه کەت بهشت بکات (له ئامیزت بگریت) و بگری به سەر گوناوه کانتدا))

مامۆستا قوشهیری (رهحمەتی خودای لی بیّت) ده فرمویت: بیدەنگی سهلامهتییه و بنه رەت و بنچینه بیدەنگییه نهك قسه كردن، په شیمانی له سەر پهیدا ده بیّت گهر قسهیهك بیّت هه ره شهی له سەر هات بیّت، واجب تیایدا ئەوهیه ره چاوی شهرع و ئەمر و نههی بکریت تیایدا.

بیدەنگی له کاتی خۆیدا: سیفەتی پیاوانه، وهك چۆن قسه كردن له کاتی خۆیدا له بهرزترین خهسله ته کانه.

^{۱۵} {رواه الشيخان وغيرهما}.

گویم له مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق بوو دەبیوت: هەر کەس له حەق بێدەنگ بێت
شەیتانیکی لالە. (هاوشیوەی مانای ئەم قسەیه فەرمووده هاتوو)

بێدەنگی له ئادابەکانی ئامادەبوونی دلە، خودا (ﷻ) دەفەرمویت: ﴿وَإِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الأعراف: ۲۰۴)

هەر وهما خودا (ﷻ) لهو دەسته جنهوه ههواڵ دەدا که له خویندنی قورئانی
بێغه مبهردا (ﷻ) ئامادەبوون: ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا﴾ (الأحقاف: ۲۹)

هەر وهما دەفەرمویت: ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ (طه: ۱۰۸)
جیاوازیکی زۆر ههیه له نیوان بێدەنگبوونیک بۆ ئەوهی خوێ له درۆ و غهیبهت
پارێزیت له گەڵ بێدەنگبوونیک دەسهلاتی خودایی زال بێت به سه ریدا، بۆیه وتراوه:

أفکر ما أقول إذا افترقنا وأحکم دائماً حجج المقال

فأنساها إذا نحن التقينا فأنطق حين أنطق بالحال

(کاتیك لهیه کتر جیاده بینهوه بیر لهوه ده که مهوه که ده بێم، به هه می شه یی به لگه ی
وتنه کان ریشه دار ده که م، کاتیك به یه کتر ده که یین ئەو له بیر ده که م دیمه گو کردن و
قسه کردن کاتیك به حال قسه ده که م)

هەر وهما وتراوه:

فیالیل کم من حاجة لی مهمة إذا جئکم لم أدر یا لیل ما هیا

(ئە ی له یل چه ندین پێویستی گرنگم هه بوو کاتیك دیمه لاتان ئە ی له یل نازانم
پێویستی به کاتم چین)

هەر وهما:

وکم حدیث لك حتى إذا مکنت من لقیاك أنسیته

(زۆریك له قسه بۆ تۆ کاتیك به لیقات گه یشتم له بیرمچوو یه وه)

هەر وهما:

رأیت الکلام یزین الفتی والصمت خیر لمن قد صمت

فکم من حروف تجر الحتوف ومن ناطق ود أن لو سکت

(قسم بینی لاری جوان ده کرد، بیدهنگی باشره بۆ که سیک بیدهنگ بیت، چه ند بیتیک الحتوف ده هینیت، چندین قسه که ریش ثاوات ده خوازن بیدهنگ بوونایه)

بیدهنگی دوو جوړه:

۱. بیدهنگی دهره وه.

۲. بیدهنگی زمان و ناخ.

"که سی پشتبه ستوو به خودا" دلّی بیدهنگ ده بیت له مهر برانه وهی رۆزی.

"عاریفیش": دلّی بیدهنگ ده بیت به رانبه ر حوکمیک به وه سفی ته بایی.

ئه مه یان به کاری جوان و چاکه ی خودایی متمانه داره و ئه وه یان به حوکمه کانی قه ناعه تداره.

له وانه یه هو ی بیدهنگ بوونه که سه رسامی به لگه نه ویست بیت، کاتیک په رده ی بۆ لاده دریت و غافلگیر ده کریت له و باره دا زمان لال ده بیت، هیچ دهر برین و گوزاره یه ک بوونی نامینیت و به لگه و بورهان له و شوینه دا ده کوژینه وه، بویه زانست و هه ستیش بوونیان نامینیت. خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا

عَلِمْنَا﴾ المائدة: ۱۰۹

خاوهن تیکوشان بیدهنگی هه لده بژیریت: چونکه ده زانن له قسه کردندا چه نده تافهت بوونی هه یه، پاشان بوونی چه زی دهر وون له قسه کردندا، و دهر خستنی سیفه تی مه دح و بوونی مه یلینک بۆ خو جیا کردنه وه له هاوده ماننی خو ی، ئه مه ش به گوزاره ی باش و رازاوه، ئه مانه و زۆریکی تر له نه خو شنی له ناو خه لکیدا، بیدهنگی سیفه تی خاوهن تیکوشانه و یه کیکه له پایه کانیان له حوکمی زۆرانبازی و پالفته کردنی ئه خلاقدا.

وتراوه: کاتیک داودی تائی ویستی له ماله که ی خویدا گۆشه نشین بیت پیو ابو له دانیشتنه کانی ئه بی حه نیفه دا (ره همه تی خودای لی بیت) ناماده بیت، چونکه یه کیک بوو له شاگردانی ئه بی حه نیفه، پیی باش بوو له گه ل هاوده مان و هاوړپییانی خو ی له زانایان یه ک سال به بیدهنگی دابنیشیت و قسه له هیچ بابه تیک نه کات، کاتیک یه ک

سالی تهواو نهفسی لهسهر ثم خهسلته راهینا و دهروونی بههیتز بوو له مالهکهی
خویدا دانیشته و کهنارگیر و گوشهنشینی ههلبژارد.

بیشری کورپی حافی دهلیت: گهر به قسهکردن سهرسام بوویت بیدهنگ به، گهر به
بیدهنگی سهرسام بووی قسه بکه.

سههلی کورپی عهبدولا دهلیت: بیدهنگی بو هیچ کهس نایهته راسته تا نهفسی
خوی به خهلوته پابه ند نهکات.

ئهبویه کری فارسی دهلیت: ههر کهس بیدهنگی نهکات به نیشتمانی خوی له
زیادهپرویدایه با بیدهنگیش بیت، بیدهنگی تهنها به زمانهوه پهیوهست نییه، بهلکه
پهیوهندی به دل و هموو نهندامه کانهوهیه.

ههندیکیان دهلین: ههر کهس بیدهنگی بهشی نه بیت کاتیک قسه دهکات
قسهکانی ژاوهژاوه.

مهمشاد دهینووری دهلیت: ههکیمان هیکمهتیاں به بیدهنگی بیرکردنهوه
بهدهستهینا.

پرسیار له ئهبویه کری فارسی کرا دهبرارهی بیدهنگی نهینی و پهنهانی مرؤف وتی:
بریتییه له وازهینان له خهریکبوون به رابردوو و داهاتوهوه.

ههروهها ئهبویه کری فارسی دهلیت: گهر بهنده لهو شتانهی پهیوهندی به نهوهوه ههیه
قسه بکات، یا بهو شتهی ههر دهبی قسهی لهسهر بکات نهوا نهو لهناو سنووری
بیدهنگیدایه.

له مهعازی کورپی جهبهلهوه ریوایهتکراوه(خودا لیتی رازی بیت) دهلیت: لهگهل
خهلیکیدا کهم قسه بکه و لهگهل پهروهردگارت زور قسه بکه، بهلکو دلت خودا(ﷻ)
بینیت.

به "ذي النون المصري" وترا: کی له ههموو کهس زیاتر دلی خوی دهپاریزیت?
وتی: نهو کهسهی زورتر زمانی خوی دهگریت.

ئىبن مەسعود (خودا لىي رازى بىت) دەلىت: هېچ شتىك بە ئەندازەى زمان پىويستى بە بەندکردن نىيە.

عەلى كورى بىكار دەلىت: خودا بۆ ھەموو شتىك دوو دەرگای داناو، بۆ زمان چوار دەرگای داناو، دوو لىوي كراو و دوو رىزى دانى سەروخوارى كراو.

وتراو: ئەبوبەكرى صديق (خودا لىي رازى بىت) ئەوئەندە سال چەوى لە دەمى خوئى دەكرد تاكو قسە كەم بكات.

وتراو: ئەبو ھەمزەى بەغدادى (رەھمەتى خوداى لى بىت) كەسىكى قسە خوئ و زمان شىرىن بو، رۆژىك بانگكەرىك بانگى لى كرد و پىي وت: قسەت كرد و جوانت وت، ماوئەوئە بىدەنگ بىت و باش بىت لە بىدەنگىدا، لەدواى ئەو قسەى نەكرد ھەتا مرد.

ھەندى جار بىدەنگى بەسەر قسە كەرىكدا دىت وەك ئەدەبدادانى، چونكە لە شتىك كەم ئەدەبى بەخەرداوە.

شىبلى كاتىك لە ئەلقەى دانىشتنە كەيدا دادەنىشت و پرسىارىان لى نەدەكرد ئەم ئايەتەى دەخوئندەو: ﴿وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فهُمْ لَا يَنْطِقُونَ﴾ (النمل: ۸۵)

لەوانەى بىدەنگى بىت بەسەر كەسىكى قسە كەردا چونكە لەناويدا كەسىكى تر بوونى ھەيە لەپىشتەرە بە قسە كردن.

گويم لە ئىبن سەماك بوو دەبووت: لە نىوان شاھى كەرەمانى و يەحياى كورى مەعازدا دۆستايەتى ھەبوو، شارىك ھەردوو كيانى كۆكردەو، شاھى كەرەمانى ئامادەى دانىشتنە كانى يەحياى كورى مەعاز نەدەبوو، لەو بارەيەوئە پرسىارى لىكرا، وتى: دروست ئەوئەيە (واتە دروست ئەوئەيە ئامادە نەم)، بەردەوام داوايان لى دەكرد تا رۆژىك ئامادە بوو، لە سوچىكەوئە دانىشت و يەحيا ھەستى پى نەكرد، كاتىك يەحيا دەستى بە قسە كرد لەناكاو بىدەنگ بوو، وتى: لەم مەجلىسەدا كەسىك ھەيە لە من لەپىشتەرە بە قسە كردن، دەنگە دەنگ لە دانىشتنەكە بەرزبوويەو، شاھى كەرەمانى وتى: دروست ئەوئەيە ئامادەى دانىشتنەكەى نەم.

لهوانه يه بيدهنگبون بيټ بهسهر قسه كهدا بههوى مانايه كه وه له ناماده بواندا،
 شه وهش شه وه يه كه يك بوونى هه بيټ شه هلى گويگرتن نه بيټ له و قسانه، خودا (ﷺ)
 زمانى قسه كه ره كه ده پاريزيټ وهك غيره تيڪ بو پاريزگارى ليى تاكو بو خه لكانى
 ناشايسته قسه نه كات.

لهوانه يه هوى بيدهنگبون كه بهسهر كه سيكدا ديت شه وه بيټ زانراوى خودا (ﷺ) له
 حالى شه كه سانهى ناماده بوون شه وه يه قسه كه بيته فيتنه بوى، يان پيوا بيټ
 قسه كردن حالى شه وه و ده بيټ قسه بكات به لام به و جوړه نه بيټ، يان شتيك ده خاته
 سهر نه فسى كه نايوانى، بو يه خودا (ﷺ) به زه يى پيادا ديت شه وه به وهى گويى له و
 قسه يه پاريزيټ جا يان وهك پاريزگارى ليى يان پاريزگارى له هه له و تيكه وتنى.

پياوانى شه م ريگه يه ده لين: لهوانه يه هوى بيدهنگ بوون ناماده بوونى كه سانيك
 بيټ له جين كه شه هلى بيستنى شه و قسانه نين، چونكه شه لقهى دانيشتنى شه ده سته يه
 خالى نييه له ناماده بوونى جين.

گويم له ماموستا شه بو عه لى ده قاق بو (ره حمه تى خوداى لى بيټ) ده يوت:
 جاريك له مهرو تووشى نه خووشى بووم، تامه زرزووم بگه پيمه وه بو نساپوور، له
 خه وندا بينيم وهك شه وهى يه كه يك پيم بلټ: ناتوانى له م شاره ده رچيت، چونكه
 ده سته يه كه له جين سووديان له قسه ي تو بينيوه، و له دانيشتنه كاتدا ناماده ده بن،
 بو يه له پيناوى شه واندا ليړه بمينه وه.

هه ندى له هه كيمان ده لين: يهك زمان و دوو چاو و دوو گوى بو مروقه دروستكراوه،
 بو شه وهى بيستن و وردبوونه وهى له قسه كردن زورتر و زياتر بيټ.

ئيبراهيمي كورى شه ده هم بانگه پيش كرا بو ده عوه تيڪ، كاتيڪ دانيشته ده ستيان به
 غه ييه ت كرد، وتى: له لاي ئيمه گوشت له دواى نان ده خوړيټ، به لام ليړه به خواردنى
 گوشت ده ستان پى كرد! تاماژه ي بو ثايه تى: ﴿يٰۤاَيُّهَا اٰحَدُكُمْ اَنْ يَّاْكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ

مِثْلًا فَاَكْرَهُتُمُوهُ﴾ المجرات: ۱۲

هه ندى كيان ده لين: بيدهنگى زمانى حيلمه.

ههروه‌ها ده‌لین: فیتری بی‌ده‌نگی ببه، وه‌ك چۆن فیتری قسه‌کردن ده‌بیت، گهر قسه‌کردن رینمونییت بکات ئەوا بی‌ده‌نگی ده‌تپاریزیت.

وتراوه: پاکیتی زمان بریتییه له بی‌ده‌نگبوونی.

ههروه‌ها وتراوه: نمونه‌ی زمان وه‌ك درنده‌ وایه گهر کۆتوبه‌ندی نه‌که‌ی هی‌رش ده‌کاته سهرت.

پرسیار له ئەبو حه‌فص کرا: کام له‌م دوو حاله‌ بو وه‌لی باشتره؟ بی‌ده‌نگی یان قسه‌کردن؟

وتی: گهر قسه‌کهر بیزانیبایه ئافه‌تی قسه‌کردن چیه‌ ئەوا به‌ درێژایی ته‌مه‌نی نوح بی‌ده‌نگی هه‌لده‌بژارد گهر بیتوانیبایه، گهر که‌سی بی‌ده‌نگ بیزانیبایه ئافه‌تی بی‌ده‌نگبوون چیه‌، ئەوا دوو ئەوه‌نده‌ی ته‌مه‌نی نوح داوای له‌ خودا (ﷻ) ده‌کرد تا قسه‌ بکات.^{۱۶}

وتراوه: بی‌ده‌نگبوونی خه‌لکی ره‌شۆکی به‌ زمانانه، بی‌ده‌نگبوونی عاریفان به‌ دلێانه، بی‌ده‌نگبوونی خۆشه‌ویستانیس پارێزگاری کردنه‌ له‌ ختووره‌ی نه‌ینیه‌کانیان.

به‌ هه‌ندیکیان وترا: قسه‌ بکه، وتی: زمانم نییه‌ تا قسه‌ی پی‌ بکه‌م.

پی‌وترا: گوئیگره: وتی: شوینیک له‌ ناو مندا نه‌ماوه‌ تا گوئیگره‌م.

هه‌ندیکیان ده‌لین: سی سال‌ مامه‌وه‌ زمانم ته‌نها له‌ دل‌مه‌وه‌ ده‌بیست، پاشان سی سال‌ مامه‌وه‌ دل‌م ته‌نها له‌ زمانه‌وه‌ ده‌بیست.

هه‌ندیکیان ده‌لین: گهر زمانت بی‌ده‌نگ بکه‌ی له‌ قسه‌ی دل‌ت رزگارت نابیت، گهر بیت به‌ خۆله‌میش له‌ قسه‌ی ده‌روونت رزگارت نابیت، گهر هه‌موو هه‌ولت بجه‌یه‌ گهر رۆح نایه‌ته‌ قسه‌، چونکه‌ داپۆشه‌ری نه‌ینیه‌.

هه‌روه‌ها وتراوه: زمانی نه‌زان کیلی تیاچوونیه‌تی.

^{۱۶} {واته هه‌ردوو حاله‌ته‌که ئافه‌تی تاییه‌ت به‌ خۆی هه‌یه‌}.

وتراوه: خۆشه‌ویست گهر بیدەنگ بیټ تیا دەچیټ، عاریفیش گهر بیدەنگ بیټ
بە دەستی دەهیټ و دەبیټه خاوه‌نی.

فوزەیلی کوری عەیاز دەلیټ: هەر کەس قسەکانی بە کار و کردەوه تەماشای بکات
قسە ی کەم دەبیټه وه مه‌گەر له شتانی کدا پێویست بیټ و پەیه‌ندی به‌ ئه‌وه وه هه‌بیټ.

ترس

((ترس له خودا فریشته یه که ته نها له دلئیکی ته قواداردا نیشته جی ده بیئت))

﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ السجدة: ١٦

له ئه بی هورهیره وه (خودا لیی رازی بیئت) ده فه رموی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رموی: ((ئهو که سه ی له ترسی خودا ده گری ناچیتته دۆزه خه وه تا شیر ده گه پیتته وه بۆ ناو گوان، ته پوتۆزی مهیدانی کۆشان له پیناوی خودا و دوو که لی دۆزه خ له لووتی بهنده یه کدا هه رگیز کۆناییتته وه))^{١٧}

له ئه نه سه وه (خودا لیی رازی بیئت) فه رموی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رموی: ((گه ر ئه وه ی من ده یزائم ئیوه بتانزانیبایه که م پیده که نین و زۆر ده گریان))^{١٨}

ده لئیم: ترس: مانایه کی په یه سه ته به داهاتو وه وه، چونکه ده ترسیت ناخۆشی و ناره حه تیبیه ک رووی لی بکات یان شتیک که خۆشی ده ویت له دهستی ده ربچیت، ته مانه ش ته نها بۆ شتیک ده بن له داهاتو ودا به دیبیت.

به لآم ئه وه ی له ده می ئیستادا بوونی هه یه ترس پییه وه په یه سه ت نابیت.

ترسان له خودا: ئه وه یه بترسیت له وه ی خودا له دونیادا یان له دوارۆژدا سزای بدات.

خودا له سه ر بهنده کانی پیویست کردوه لیی بترسن و ده فه رمویت: ﴿وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ

مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران: ١٧٥

^{١٧} {رواه الترمذي وقال حسن صحيح}.

^{١٨} {رواه أحمد والشيخان والترمذي وابن ماجه}.

﴿فَأَنْتَىٰ فَارَهُبُونَ﴾ النحل: ٥١ ﴿يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ﴾ النحل: ٥٠

گویم له ماموستا ته بو عهلی دهقاق بوو (رهجمه تی خودای لی بیت) دهیوت:
ترس چند ناستیکی ههیه: "الخوف" و "الخشية" و "الهيبة".

"الخوف": له مهرجی باوهږ و پرسى باوهږه: ﴿وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ آل عمران: ١٧٥

"الخشية": له مهرجی زانسته، خودا (ﷻ) دهفرمویت: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ

الْعُلَمَاءُ﴾ فاطر: ٢٨

"الهيبة" له مهرجی مهعريفهیه، خودا (ﷻ) دهفرمویت: ﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ آل

عمران: ٢٨

ته بو حه فص دهلیت: ترس قه مچی خودایه ویلبوان راست ده کاته وه بو سهر ریگه ی خودا.

"أبو القاسم الحكيم" دهلیت: ترس دوو جوړه: "رهبة" و "خشية"

خاوه نی ره هبه ت په نا بو هه له اتن ده بات کاتیک ده ترسیت، خاوه نی خه شیه په نا بو
په روه درگار ده بات.

هه روه ها (رهجمه تی خودای لی بیت) دهلیت: "رهب" و "هرب" دروسته بوتریت
یهک مانان، هه روهک "جذب" و "جبد".

کاتیک هه لډیت به پیی داوای ثاره زووی کیش ده کریت، وهک راهیبه کان که شوینی
ثاره زووی خو یان که وتن، کاتیک له غاوی زانست له غاوی ده کات و حقی شهرع ده دات
ته وه بریته یه له خه شیه.

ته بو حه فص دهلیت: ترس چرای دلّه، به و چرایه خیر و شهری تیدا ده بینریت.

گویم له ماموستا ته بو عهلی دهقاق بوو (رهجمه تی خودای لی بیت) دهیوت: ترس
ته وه یه بیانوو بو نه فست نه هیئته وه به "عسی" و "سوف".

ته بو عومهری دیمه شقی دهلیت: که سی خاوه ن ترس ته و که سه یه له نه فسی خو ی
زیاتر ده ترسیت تا له شهیتان.

ئېين جەلا دەئىت: كەسى خاوەن ترس ئەو كەسەيە ترسەكان نابنە ھەرپەشە بۆ سەرى.
وتراو: ترساو ئەو كەسە نىيە دەگرى و فرمىسكەكانى دەسپىتەو، بەلكو ئەو
كەسەيە واز لەو كار و كردهوانە دەھىنئىت لەسەريان سزا دەدرىت.

وترا بە فوزەيل بۆچى لەم سەردەمەدا كەسى خاوەن ترس نابىنن؟

وتى: گەر ئىوہ خاوەن ترس بوونايە خاوەن ترستان دەبىنى، كەسى خاوەن ترس تەنھا
خاوەن ترسەكان دەبىنن، جەرگسووتاو حەز دەكات نزيك بىت لە جەرگسووتاو.

يەحياى كورى مەعاز دەئىت: رۆلەكانى ئادەم داماون، گەر بە ئەندازەى ترسى لە
ھەژارى لە ئاگر بترسابايە دەچوو بەھەشتەو.

شاھى كەرەمانى دەئىت: نىشانەكانى ترس: حوزنى بەردەوامە.

"أبو القاسم الحكيم" دەئىت: ھەر كەس لە شتىك بترسىت لىي ھەلدىت، ھەر كەس
لە خودا (ﷻ) بترسىت بۆ لای خودا ھەلدىت.

پرسىيار لە "زو نونى مصرى" كرا (رەھمەتى خوداى لى بىت): كەى رىنگەى ترس
بۆ بەندە ئاسان و فەراھەم دەبىت؟

وتى: گەر خۆى وەك نەخۆش تەماشاشا بكات، لە ھەرچى شتە خۆى دەپارىتەت لە
ترسى درىژەكىشانى نەخۆشيبە كەى.

مەعازى كورى جەبەل (خودا لىي رازى بىت) دەفەرموئىت: كەسى باوەردار دلى
ئارام نابىت و ترسى نانىشىتەو تا پردى دۆزەخ لەدواى خۆيەو بەجىنەھىلئىت.

بىشرى حافى دەئىت: ترس لە خودا فرىشتەيەكە تەنھا بە دلى پاكەو دەنىشىتەو.

ئەبو عوسمانى حىرى دەئىت: نەنگى كەسى خاوەن ترس لە ترسەكەيدا برىتیبە لە
پالدانەو و سوكنايى بۆ لای ترسەكەى، چونكە كارىكى شاراوھە.

"الواسطى" دەئىت: ترس پەردەيەكە لە نىوان خودا و بەندەدا.

ئەم گوزارەيە تەمومئى پىوہ ديارە و ماناكەى: كەسى خاوەن ترس چاوەروانى
كاتى دووھەمە.

رۆڤه كانى كات^{۱۹} هيچ چاوه‌روانيه كيان نيبه له داهاتوو، چاكه‌ي چاكان خراپه‌ي نزيكانه.
"النورى" ده‌لييت: كه‌سى خاوه‌ن ترس له په‌روه‌ردگارى هه‌لدئيت بۆ لاي
په‌روه‌ردگارى. (ئه‌مه‌ش ماناي ئه‌م دو‌عايه: وأعوذ بك منك-په‌نا ده‌گرم له
خۆت به‌ خۆت)

هه‌نديكيان ده‌ليين: نيشانه‌ي ترس بریتيه له: سه‌رسامى و وه‌ستان له‌به‌ر
ده‌رگاي په‌نه‌ندا.

پرسيار له جونه‌يد كرا ده‌رباره‌ي ترس، وتى: پيشبيني كردنى سزايه له‌گه‌ڤ
گوزه‌ركردنى هه‌ناسه‌كان.

ئه‌بو سو له يمانى دارانى ده‌لييت: ترس له هه‌ر دلييك جيايئته‌وه ئه‌و دله ويران ده‌ييت.
ئه‌بو عوسمان ده‌لييت: راستگويى له ترسدا بریتيه له وه‌رع كردن له گوناھ و خراپه
له ده‌روه و له ناوه‌وه.

"ذو النون" ده‌لييت: خه‌لكى له‌سه‌ر ريگه‌ي خودان گه‌ر ترس له دليان نه‌سپرايئته‌وه،
كاتيك ترس له دليان هه‌لگيرا ريگه‌كه‌يان لى بزر ده‌ييت.

"حاتم الأصم" ده‌لييت: هه‌موو شتيك جوانى خۆي هه‌يه، جوانى عيباده‌ت ترسه،
نيشانه‌ي ترسيش كورتى هيو و ناواته.

پياويك وتى به‌ بيشرى حافى: ده‌بينم له مردن ده‌ترسى..

وتى: رۆيشتن بۆ لاي خودا (ﷻ) ته‌نگانه‌يه‌كى گه‌وره‌يه.

گويم له ماموستا ئه‌بو عه‌لى ده‌قاق بوو ده‌يوت: له كاتى گه‌رانه‌وه‌م رۆيشتم
بۆ لاي "الإمام أبي بكر بن فورك"، كاتييك منى بينى چاوه‌كاني پرپوون له
فرميسك، پيم وت: إنشاء الله تعالى خودا عافيه‌تت پى ده‌به‌خشى و شفات بۆ
ره‌وانه ده‌كات.

ئه‌ويش پىي وتم: پيتوايه له مردن ده‌ترسم؟ له‌وه‌ي دواى مردن ده‌ترسم..

^{۱۹} {ئه‌هلى ته‌صوف}.

له عائشه وه (خوای لی رازی بیت) ده فهرمووی: وتم، ئەهی پیغه مبهری خودا (ﷺ)
 ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ﴾ ئایا ئەوه پیاویکه دزی ده کات و زینا ده کات و
 شراب ده خواته وه؟

فه رمووی: نه خیر، به لکو که سیکه بهر ژوو ده بیته و نویتز ده کات و سه ده قه نه نجام
 ده دات و ده ترسیت خودا لی قبول نه کات.

ئین موبارهك (ره حمه تی خودای لی بیت) ده لیته: ئەوهی ترس گه شه پی ده دات تا
 هه موو دل داگیر بکات بریتیه له بهرده وامی چاودیری له په نهان و ناشکرادا.
 عه لی کوری رازی ده لیته: گویم له ئین موبارهك بوو (ره حمه تی خودای لی بیت) ئەو
 قسه ی کرد.

ئیراهیمی کوری شه بیان ده لیته: کاتیک ترس له دلدا نیشته جی ده بیته شوینی
 چه زه کان ده سوتینیت و چه زی دونیایی له دل ده رده کات.

وتراوه: ترس بریتیه له هیزی زانست به گوزه رکردنی حوکه کان.

ههروه ها وتراوه: ترس بریتیه له جووله ی دل له گه وره یی و شکۆمه ندی خودا.

ئه بو سوله یمانی دارانی ده لیته: پیویسته دل ته نها ترس به سه ریدا زال بیت، چونکه
 گهر رجا به سه ر دلدا زال بیت دل تیکده دات.

پاشان وتی:

یا أحمد بالخوف ارتفعوا فإن ضيعوه نزلوا

(ئه ی ئەحمه د به ترس بهرزبوونه وه، گهر ترسیان له ده ستدا ده پرخین)

"الواسطي" ده لیته: ترس و رجا دوو پارێزه ری ده روونه کانن تاكو نه فس لانه دات به
 لای چه زه کانیدا.

ههروه ها ده لیته: کاتیک حق (ﷻ) له سه ر په نهان ده رده که ویت، ئەوا پاشماوه ی ترس
 و رجا له دلدا نامینیت.

مامۆستا "أبو القاسم القشيري" ده لئیت: ئەمە تەمومژی تێدایە و ماناکە: کاتیک شاییدەکانی حەق (ﷺ) لە دڵدا راستدەبنەوێ ئەوا بیری داهاوو و رابردووی تێدا نامیێت، ترس و رجا لە ئاساری مانەوێ هەستکردنە بە حوکمە مرۆییەکان.

حوسەینی کوری مەنصور ده لئیت: هەر کەس بێجگە لە خودا لە شتیک بترسیت یان رجا بە شتیک بێت جگە لە خودا دەرگای هەموو شتیکی لێ دادەخریت، و ترسی شتەکان زال دەبن بە سەریدا و بە هەفتا پەردە دلی دادەپۆشیت کە ئاسانە کەیان شک و گومانە، ئەوێ وا دەکات ترس زیاد بکات بێکردنەوێانە لە سەرئەنجام و ترسان لە گۆرانی حالیان، خودا (ﷻ) دەفەرموێت: ﴿وَبَدَأَ لَهُمْ مِن آيَاتِهِ مَا لَمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ﴾ (٤٧) الزمر: ٤٧، هەر وەها دەفەرموێت: ﴿قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا﴾ (١٠٣) الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا﴾ (١٠٤) الكهف: ١٠٣ - ١٠٤

خەلکانیکی زۆر هەن ئاوات بە حال و باریان دەخوازرا و حالیان بێجەوانە بووێوێ و تێکەل بە کاری خراپە بوون و هۆگریان بۆ وەحشەت و نامۆبوون گۆرا و ئامادەبوونی دلیان بوو بە بزبوون.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لێ بیت) زۆر جار ئەم دوو دێرە هۆنراوەی دەخویندەوێ:

أحسن ظنك بالأيام إذ حسنت ولم تخف سوء ما يأتي به القدر
وسالمتك الليالي فاغتررت بها وعند صفو الليالي يحدث الكدر

(گومانی باشت بە رۆژگار برد کاتیک باشگەر، بەلام نەترسای لەوێ قەدەری خراپ دەیهێنیت، شەوان لەگەڵت ئاشت و تەبابوون و فریوت پێخوارد، لە خۆشی و بێمەینەتی شەوێکاندا لیلی و ناخۆشی روودەدات)

گویم لە مەنصور کوری خەلە فی مەغریبی بوو دەبوو:

بۆ ماوێهێک دوو پیاو لە ویستدا هاوێلێ یەکتریان کرد، پاشان یەکیکیان سەفەری کرد و لە هاوێلێکە جیا بووێوێ.. ماوێهێک بەسەریدا تێپەری و هیچ هەواییکی لە دۆستەکە

نەبوو، لە کاتی کدا ئەو ویتریان لەناو سوپایە کدا غەزای رۆمەکانی دەکرد پیاویک هاتە
دەرەوێ لە سوپای رۆمەکان بۆ جەنگان دژ بە پالەوانیک لە موسلمانان کە روخساری خۆی
داپۆشی بوو، پالەوانیک لە موسلمانان بۆی دا بەزی و رۆمییه کە کوشتی..

پاشان لە ریزی موسلمانان دانەیه کی تری بۆ هاتە دەرەوێ و ئەویشی کوشت،
سییه می بۆ هاتە دەرەوێ و ئەویشی کوشت...

پاشان لە ریزی موسلمانان کە سیکێ تری بۆ هاتە دەرەوێ و دەستیان بە شەرە شمشیر
و زۆرانبازی کرد، ناچار کە سە رۆمییه کە دەمامکی لە روخساری خۆی لادا
موسلمانە کە بینی ئەو پیاوێهە لە لیبران و تیکۆشان و عیبادهتدا چەندین سالیان
بەسەر برد.

پێی وت: تۆ بۆ وات بەسەر هاتوو؟

وتی: لە ئیسلام پاشگەز بوومەوێ و تیکەل بەم رۆمانە بووم و مندالم لییان بوو و
مالی زۆرم کۆکردووێه.

پێی وت: تۆ بە چەندین شیواز قورئانت دەخویند، بۆ وات بەسەر هاتوو؟

وتی: تەنھا پیتیکیم لەبیر نەماوێ.

پیاوێ سۆفییه کە پێی وت: وا مە کە و بگەرێرەوێ سەر ئیسلام.

وتی: ناتوانم، مال و سامان و پلە و پایە ی زۆریان پێداوم، تۆش برۆ و لییم
دوور بکەوێه و ئەگینا چیم بەوانە کرد ئەوێه بە تۆ دەکەم.

سۆفییه کە پێی وت: دەزانم سی کەست لە موسلمانان کوشتووێ، و لوتبەرزێ مە کە و
تۆ پشتتەلبکە و برۆ، من ریگەت پێ دەدەم و ناتکوژم.

پیاوێه کە پشتی هەلکرد و گەراییه... سۆفییه کە لەدواوێ شوینیکهوت و شمشیریکێ
لیدا و کوشتی.

سەرئنج بەدە داوی ئەو هەموو هەول و تیکۆشان و عیبادهتە لە پیناوی نەصرانییهتدا
موسلمانانی دەکوشت.

وتراوه: کاتیک ئەوەی روویدا لە ئیبلیس روویدا، جبریل و میکائیل (سەلامی خودایان لەسەر بیّت) ماوەیەکی زۆر گریان.

خودا وەحی بۆ هەردووکیان نارد: بۆچی ئەو هەموو ماوەیە هەردووکتان دەگرین؟
وتیان: پەرەردگار لە مەکری تۆ دڵنیانین.

خودا (ﷺ) پێی فەرموون: ئا بەو جۆرە بن، لە مەکری من دڵنیامە بن.

لە "السري السقطي" ەو دەگێرێت و تەوویەتی: لە رۆژێکدا ئەوەندە جار تەماشای لوت و روخسارم دەکەم دەترسم رەش بووبیّت، چونکە لە سزای خودا دەترسم!!

ئەبو حەفص: ماوەی چل سائە باوەرم وایە خودا (ﷺ) بە چاوی رقەو تەماشام دەکات و کارەکانم بەلگەییە لەسەر ئەو.

"حاتم الأصم" دەئێت: بە شوینی چاک و پاک و پیرۆز فریو مەخۆ، چونکە شوینیکی نییە لە بەهەشت چاکتر و پاکتر بیّت، بەلام ئەو بەسەر ئادەمدا هات کە هات..

بە زۆری عیبادهت فریو نەخۆی، چونکە لەدوای عیبادهتیکی زۆر و دووردریژ ئەو بەسەر ئیبلیس هات کە هات..

بە بینینی صالحان فریو مەخۆ، چونکە هیچ کەسیک لە پیغەمبەر چاکتر و مەزنتر نییە، بەلام دۆزمنانی و کەسوکاری بیباوەری سوودیکیان لە بینینی نەبینی.

رۆژیک ئیبن موبارەت هاتە دەرەو بۆ لای هاوێلانی و وتی: دوینی بویڕیم دایە بەر خۆم و داوای بەهەشتم لە خودا (ﷻ) کرد.

وتراوه: عیسا رۆژیک هاتە دەرەو و صالحیک لە صالحەکانی بەنی ئیسرائیلی لەگەڵ بوو، پیاویکی هەڵەکاری بە خراپە و لادان بەناوبانگ شوینیان کەوت، پیاوێکە دانیشت و زۆر بە خۆبەکەمزانی و دڵشکاوێهە داوای لە خودا (ﷻ) کرد و وتی: خودایە لێمخۆش ببە.

پیاوێکە صالحە کەش دوای کرد و وتی: خودایە سبەینی من لەگەڵ ئەو پیاوێکە یاخییەدا کۆمەکەرەو.

خودا وهى بۆ عيسا (ﷺ) نارد و پيى فەرموو: من وهلامى تەواوى دوعاى
هەردوو كيانم دايهوه، ئەو صالحەم ناويت و لەو تاوانكارە خوشبووم.

"زو نونى مصرى" دەلييت: وتم به "سولهيم" بۆ بيت دەوتريت شيت؟

ئەويش وتى: كاتيك دابرايم لىي (واتە لە خودا) دريژەى كيشا بووم بە شيت بەهوى
ترسى دابرايم لىي لە رۆژى دواييدا.

هەندىكيان دەليين: هيچ پياويكم نەبينيوه لە ئومەتدا رجاى زۆرتەر و ترسى توندتر
بيت لە "ئيين سيرين".

هەروەها وتراوه: سوفيانى سەورى نەخۆش كەوت و نيشانەكانى بۆ پزىشك باسكرا،
وتى: ئەو پياوہ ترس جگەرى پريوہ.

پاشان پزىشكە كە هات و پشكنينى ليدانى دللى بۆ كرد و وتى: وانازام لە
حەنەفيەكاندا كەسيكى وەك ئەم پياوہ بوونى هەييت.

پرسیار لە شيبلى كرا: بۆچى خۆر لە كاتى ئاوابوندا زەردەهەلدهگەرييت؟

وتى: چونكە لە شويىنى كەمال و تير و تەواو كەنارگير كراوہ، بۆيە بۆ ترسى مەقام
رەنگى زەردەهەلگەراوہ.

هەر بەو جۆرە كەسى باوہردار كاتيك دەرچوونى لە دونيا نرك دەبيتەوہ رەنگى زەرد
هەلدهگەرييت، چونكە لە مەقام دەترسييت.

كاتيك خۆر هەلديت دەدرەوشيتەوہ، باوہداريش هەر بەو جۆرەيە، كاتيك لە
گۆرەكەى زيندوو دەبيتەوہ ديتە دەروہ و روخسارى دەدرەوشيتەوہ.

دەگيرنەوہ لە ئەحمەدى كورپى حەنبەلەوہ (رەحمەتى خوداى لىي بيت) فەرمويەتى:

داوام لە پەرورەدگارم (ﷻ) كرد دەرگايەكى ترسم بەرودا بكاتەوہ، ئەويش بۆى
كردمەوہ، ترسام ئەقلم لە دەست بەدم.

بۆيە وتم: پەرورەدگار، ئەوئەندە ترسم پيبدە بتوانم شان بەدەمە ژيىرى، بۆيە لەسەرم
ئارام بوويەوہ.

رجا

((شیرینترین به خشش له دلّما رجاى تویه.. شیرینترین قسه له سهر زمانم مه دح و سه نای تویه.. خوشه ویستترین سات له لام ته و ساته یه به خزمه تی

خودا (ﷺ) ده فەرمویت: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ مِنَ الْعَنكَبُوتِ: ٥

عه لائی کوری زهید ده لیت: چووم بۆ لای مالیکی کوری دینار بینیم شه هری کوری چه وشه ب له وئییه، کاتیک له لای هاتینه ده ره وه وتم به شه هر: خودا ره حمت پی بکات، له وهی پییه خشیت پیمبه خسه (واته له زانست).

وتی: پورم (أم الدرداء) (خودا لئی رازی بیّت) له "أبي الدرداء" وه (خودا لئی رازی بیّت) له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ) له جبریل وه (الطیّب) بۆی گپرامه وه فەرمووی: ((په ره ردگاری ئیوه (ﷺ) ده فەرمویت: بهنده کهم ههتا بمپه رستی و رجات له لام بیّت و شتیکم بۆ نه کهی به هاوه له وهی لیت ده وه شیتته وه (له خراپه) لیتخوشده بم، گهر به پر به زهویه وه له هه له و گونا هه وه رووم لی بکهیت منیش پر به زهوی له لیتخوشبوون پیشوازیت لی ده کهم، و لیت خوشده بم و باکیکم نییه))^{٢٠}

له نه نه سی کوری مالیکه وه (خودا لئی رازی بیّت) فەرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فەرمووی: ((خودا (ﷺ) له رۆژی دوا پیدا ده فەرمویت: ههر کهس به نه ندازی ده نکه جۆیه ک تیمان له دلّدایه له دۆزه خ ده ربیهینن، پاشان ده فەرمووی: به عیززهت و جه لالی خۆم سویند ده خۆم ته و کهسهی ساتیک له رۆژیک تیمانی پیهینام وه ک ته و

^{٢٠} {رواه الطبراني بسند حسن، والترمذي بنحوه وقال حسن}.

که سه مامه لئی له گه ل نا که م ئیمانی پی نه هیئانوم))^{۲۱}

رجا: بریتییه له په یوه ستبوونی دل به خو شو یستراوه وه له داهاتوودا .
وهك چۆن ترس ده كه ویتته ده می داهاتوو ههر بهو جۆره رجا ش بو ئه و شتانه یه هیوای
بو ده خواززی له داهاتوودا به دیبیت له زینده گی دل و بوون به خاوه نی پاداشت.
جیاوازی نیوان رجا و خو زگه و ئاوات ئه وه یه ، خو زگه و ئاوات: ته مبه لئی بو
خاوه نه که ی دروست ده کات و ریگه ی کوشان و لیبران ناگریته بهر، به پیچه وانیه
خاوه نی رجاوه، رجا په سه نده و خو زگه و ئاوات ناته واوه .

قسه ی زۆر له سه ر رجا کراوه:

شاهی که ره مانی ده لیت: نیشانه ی رجا بریتییه له گو یرایه لئی باش .

ئین خه بیق ده لیت: رجا سی جۆره:

پیاویك چاکه ی ئه نجامداوه و رجا ی قبو لبوونی هه یه .

پیاویك خراپه ی ئه نجامداوه و ته وه ی لی کردوو و رجا ی لی خو شبوونی خودای هه یه .
سییه میان: پیاویکی درۆزن له گونا هدا پیراده کیشی و ده لیت رجا ی لی خو شبوونم
هه یه .

هه رکات نه فسی خۆی به خراپه بینییوه ده بیت ترسی له رجا ی زۆرتر و زائتر بیت .
ههروه ها وتراوه: رجا متمانه ی به خشنده ییه له به خشنده یه کی خاوه ن به زه ییه وه .
ههروه ها وتراوه: بینینی جه لاله (مه زنی و شکۆمه ندی خودا) به چاوی جه مال (جوانی
و به به زه یی خودا)

ههروه ها وتراوه: بریتییه له نزیککی دل له لوتفی پهروه ردگار هوه .

ههروه ها وتراوه: سرووری دل به سه ره نجامی باشی دوا پۆژ .

ههروه ها وتراوه: بریتییه له سه رنجدان له به رینی به زه یی خودا (ﷻ) .

^{۲۱} {سه ره تا که ی له دوو سه حیحه که دایه} .

ئەبو عەلى رۆزبەرى دەلىت: ترس و رجا وەك دوو بالى بالئەدەيەك وان كاتىك يەكسان بوون بالئەدەكە يەكسان و ھاوسەنگ لىي دەوہستىت و فرىنى دروست دەبىت، گەر بالىكى ناتەواو بوو ناتەواوى دەكەوئتە ناو فرىنىيەوہ، گەر ھەردوو بالەكەى نەمان بالئەدەكە وەك مردووى لى دىت.

لە ئەھمەدى كورى عاصمى ئەنتاكى پرسىاركرا: نىشانەى رجا لە بەندەدا چىيە؟
وتى: ئەوہيە گەر چاكە ئابلۆقەى دا ئىلھام بكرىت بە شوكر و لە دونىادا رجاى تەواوى نىعمەتى بىت لە خوداوە (ﷻ) و تەواوى لىبوردى خودا لە دوارۆژدا.
عەبدولاي كورى خەفیف دەلىت: رجا داواى مژدەيە بە بوونى فەزلى و چاكەى خودا (ﷻ).

ھەرۋەھا وتراوہ: ئاسودەيى دلە بو بينىنى بەخشنەيى رجالىكراو و خۆشەويست.
ئەبو عوسمانى مەغرىبى دەلىت: ھەر كەس نەفسى خۆى ھەلبداتە سەر رجا پەكيدەكەوئت، ھەر كەسش نەفسى خۆى ھەلبداتە سەر ترس بىھيوا دەبىت، بەلام جارىك لەمەيان و جارىك لەوہيان.

"بكر بن سلیم الصوف" دەلىت ئەو ئىوارەيەى ماليكى كورى ئەنەس كۆچى دوايى كرد رۆيشتىنە لاي، وتان: باوكى عەبدولاي لە چ حالىكداى؟

وتى: نازانم چىتان پى بلىم، ھەر ئەوہندە دەلىم ئەوہندە لىبوردنى خودا دەبينن كە بىرتان لى نەكردۆتەوہ (بە خەيالتاندا نەھاتوہ) پاشان بەجىمان نەھيلا تا كۆچى دوايى كرد و چاوہ كانيمان لىكنا.

يەحيى كورى مەعاز- لە مناجاتىكدا- دەلىت: خەرىكە رجام بە تۆ لەگەل گوناھان زال دەبىت بەسەر رجام بە تۆ لەگەل بوونى كار و كردەوہى چاكە، چونكە لە كار و كردەوہ كانمدا شانم لەسەر ئىخلاص و پارىزگارى لە ئىخلاص داداوە و منىش بە ئافەت ناسراوم.. بەلام لە گوناھاندا شانم لەسەر لىبوردنى تۆ داداوە، چۆن لە گوناھان خۆشنايىت لە كاتىكدا تۆ بە بەخشنەيى بەناوبانگى؟!

له سه ره مه رگدا قسه بیان له گهلا "ذي النون المصري" کرد، وتی: سه رقلا و خه ریکم مه کهن، له زوری لوتفی خودا له گه لم سه رمسورپماوه.

له هه ندی ته فسیردا هاتووه: پیغه مبه ر(ﷺ) هات بو لای هاوه لانی له ده رگای به نی شه بیه وه، بینی پیده کهن، پیغه مبه ر(ﷺ) فه رموی: پیده کهن؟

گه ر ته وهی من ده یزانم ئیوه بتانزانیا به کهم پیده کهنین و زور ده گریان)) پاشان تیپه ری، ئه و جا به ره و پشت گه رایه وه و فه رموی: جبریل(ﷺ) دابه زی بو سه رم و ئه م

ثابه تهی هینا: ﴿فَتَجِدْ عَبْدًا وَاٰتِيَ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (المجر: ٤٩)

له عائشه وه (خودا لئی رازی بیټ) وتی: گویم له پیغه مبه ری خودا(ﷺ) بو فه رموی: ((خودا(ﷺ) پیده کهنیت له بیته و ابوون و دهسته ته ژنوی به نده کانی و نزیکه به زه بی خودا له وانه وه، وتم: باوک و دایکم فیدات بیټ، بو پهروه ردگارمان(ﷺ) پیده کهنی؟

فه رموی: سویند به و که سهی گیانی منی به دهسته ته وه پیده کهنی، عائشه ده فه رموی (ره زاو ره حه تهی خوی لیبت): گه ر پهروه ردگار پیکه نیت له هیچ خیریکمان کهم نابیت))

بزانه پیکه نین له وه سفی پهروه ردگاردا له سیفه تی کرداره کانی خودان، ئه وه ش بریتییه له ده ر خستنی خیر و چاکه ی خوی، وه ک و تراوه: "ضحکت الأرض بالنبات-زهوی به رووه که وه پیکه نی"، پیکه نینی پهروه ردگار له بیته و ابوونی به نده کانی ده ر خستنی هاتنه دی چاکه و فه زلی خویه تی که به نده کانی له چاوه پروانی کردنی لاواز بوون.

وتراوه: که سیکی مه جووسی داوای له ئیبراهیم خه لیل کرد میوانداری بکات، ئیبراهیم فه رموی: گه ر موسلمان بیټ میوانداریت لی ده کهم، بابای مه جووسی وتی: گه ر موسلمان بوم چ منه تیکت له سه رم ده مینیت؟

بویه پشتی هه لکرد و رویشت، خودا وه حی بو ئیبراهیم(ﷺ) نارد و پیی فه رموو: ته نها به گوړپنی دینه کهی خواردنی پی ده به خشی؟

ئىمە ھەفتا سائە بەبى باۋەپپىيە ۋە خواردنى پى دەدەين، گەر تەنھا شەۋىك
مىواندارىت لى بکردبايە چى دەبوو؟

ئىبراھىم بە دوای مەجووسىيە كەدا گەرا و دۆزىيە ۋە مىواندارى لى كەرد،
مەجووسىيە كە پىي وت: ھۆى چى بوو راي خۆت گۆرى؟
ئەۋىش بۆى باس كەرد، مەجووسىيە كە وتى: خودا ئاۋا مامەمەلەم لە گەل دەكات؟
پاشان وتى: باسى ئىسلامم بۆ بکە و موسلمان بوو.

گويم لە شىخ ئەبو ئەلى دەفاق بوو (رەھمەتى خوداى لى بىت) دەيوت: مامۆستا
ئەبو سەھلى سەعلوكى (رەھمەتى خوداى لى بىت) ئەبا سەھلى زەجاجى لە خەوندا
بىنى-ئەو باۋەرى بە ھەرپەشە ھەتاهەتايى ھەبوو (ۋاتە گەر خودا لەسەر گوناھىك
ھەرپەشە سزادان بكات ھەر دەبى رووبدات) - پىيوت: ھالىت چۆنە؟
وتى: كارەكە لەۋە ئاسانتر بوو ئىمە خەيالمان دەكەرد.

ئەبۇبەكرى كورپى ئەشكىب دەلى: لە خەوندا ئەبا سەھلى سەعلوكىم بىنى كە لەسەر
شىۋەيەكى زۆر جواندا بوو و ۋەسەف ناكرىت، وتم: مامۆستا بە چى ئەمەت بە دەستھىنا؟
وتى: بە گومانى باشم بە پەرۋەردگارم.

لە خەوندا مالىكى كورپى دىنار لە خەوندا بىنرا، پىي وترا: خودا چى لە گەل كەردى؟
وتى: بە گوناھىكى زۆرە ۋە ھاتم بۆ لاي پەرۋەردگارم (ﷺ) بە ھۆى گومانى باشم بە
خودا ھەموۋى لەسەر سىپمە ۋە.

لە پىغەمبەرى خوداۋە (ﷺ) رىۋايەت كراۋە فەرموۋىەتى: ((خودا (ﷻ) دەفەرموۋىت:
لە گەل گومانى بەندە كە مدام بە من، من لە گەل ئەۋم كاتىك يادم دەكات، گەر لە
نەفسى خۆيدا يادم بكات لە نەفسى خۆمدا يادى دەكەم، گەر لە ناۋ كۆمەل كىدا يادم
بكات لە ناۋ كۆمەل كى چاكتەر لەۋ كۆمەلە يادى دەكەم، گەر بىستىك لىم نىك بىتتە ۋە
بالىك لىي نىك دەبە ۋە، گەر بالىك لىم نىك بىتتە ۋە دوو بال لىي نىك دەبە ۋە، گەر
ھاتن بىت بۆ لاي من بە راكردن دەچم بە پىرىيە ۋە))^{۲۲}

^{۲۲} {رواه الشيخان بنحوه وابن ماجه}.

له ته بی هورهیرهوه (خودا لیی رازی بیّت) له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) هه مان
فهرموودهی فهرمووه.

ههروهه و تراوه: جاریکیان ئین موبارهک جهنگی له گه لّ خۆرپه رسته تیکدا ده کرد،
کاتی هاتنی نویژی خۆرپه رسته که هات، داوی له ئین موبارهک کرد تا مؤله تی بدات
نویژه کهی بکات، ئه ویش مؤله تی دا.

کاتیك سوژدهی برد بۆ خۆر ئین موبارهک ویستی به شمشیر لیی بدات له ههواوه
گوپی له که سیك بوو دهیوت: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَتْ مَسْئُولًا﴾ بۆیه گه پرایه وه و
کاره کهی نه کرد، کاتیك خۆرپه رسته که سهلامی دایه وه، وتی: بۆ گه پرایته وه له وهی
ویستت ئه نجامی بدهی؟

ئه ویش ئه وهی بیستبووی بۆی باس کرد، خۆرپه رسته که پیی وت: باشترین
پهروه ردگاره، لۆمه ی دۆسته کهی خۆی دهکات له سه ر دوزمنه کهی، بۆیه موسلمان بوو
و به ئیسلامیکی باش و جوان.

ههروهه و تراوه: کاتیك ناوی خۆی نا "العفو-لیبوورده" ئهوانی خسته ناو گونا هه وه.
ههروهه و تراوه: گه ر بیوتبایه له گونا هان نابوورم هه رگیز موسلمان گونا هی
نه ده کرد، وهک چۆن کاتیك فهرمووی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾

هه رگیز موسلمان هاوه لّی بۆ بریار نادات، به لّام کاتیك فهرمووی: ﴿وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ ته ماعیان بۆ لیبووردهی خودا بۆ دروست بوو.

له ئیبراهیمی کوری ئه ده هه مه وه (خودا لیی رازی بیّت) ده گێر نه وه فهرموویسه تی:
ماوه یه کی زۆر چاوه روانی ئه وه بووم ته و افکردنم بۆ چۆل بیّت و به ته نه ا ته و اف بکه م،
له شه و پکی زۆر تاریکدا که بارانیکی لیژمه دهباری له ته و اف کردن ته نه ا که وتم،
چوومه ناو ته و افه وه، تیایدا ده موت: "خودایه له گونا هان بپاریزه، خودایه له
گونا هان بپاریزه" گویم له دهنگیک بوو پیی وتم: ئه ی کوره کهی ئه ده هه م، تۆ داوی
بیگونا هی له من ده که ی، هه موو خه لکی داوی بیگونا هی لّی بکه ن و منیش
بیگونا هیان بکه م ئه ی ره حم به کی بکه م!؟

وتراوه: "أبو العباس بن شريح" له نه خوښی مردنه که ی خهونی بینی وهك شهوهی
قیامت هستا بیت، خودا (ﷺ) دهیفرموو: زانایان له کوین؟

دهلی: زانایان وهلامی خودایان دایهوه، پاشان فهرمووی: چ کاریکتان به
زانسته که تان کرد؟

دهلی: وتمان پهروهردگار که مته رخنه میمان نواند و خراپه مان شه نجامدا.

دهلی: پرسیاره که ی دووباره کردهوه، وهك شهوهی له وهلامه که رازی نه بیت و
وهلامی کی تری بویت.

من وتم: من له لاپه ره که مدا هاوه لدانان بوونی نییه، توش به لیتنت داوه له خوار
شهوهوه لی بیووری.

خودا فهرمووی: برژن شهوا لیتان خوښبووم، له دوا ی شهوه به سی شهو کوچی دوا بی کرد.
وتراوه: بیایوکی شهرا بخور هاوده مه کانی خو ی کو کردهوه، چوار دره می دا به
غولامی کی و فرمانی پیکرد هندی میوه بو دانیشتنه که ی بکریت، گه نجه که به
دهرگای دانیشتنی مهنصوری کوری عه ماردا گوزهری کرد که داوا ی کومه کی ده کرد بو
که سیکی هه ژار و دهیوت: ههر که س چوار دره می پی بدات چوار دوعای بو ده که م.
دهلیت: گه نجه که چوار دره مه که ی پیدا، مهنصور پی وت: دهتهوی چ دوعایه کت
بو بکه م؟

گه نجه که وتی: گه ورهیه کم هه یه ده مهوی رزگارم بیت له دهستی.

مهنصور دوعای شهوهی بو کرد و وتی: دوعای ترت؟

گه نجه که وتی: خودا بهرانبهر چوار دره مه که شتی کم پی بدات، شهو دوعایه شی بو
کرد و وتی: دوعایه کی تر؟

گه نجه که وتی: خودا گه وره که م وا لی بکات تهوبه بکات و تهوبه ی لی قبول بکات،
مهنصور شهو دوعایه شی بو کرد و وتی: دوعاکه ی ترت؟

خودا له من و گه وره که م و تو و شهم خه لکه خوښبیت، مهنصور دوا بین
دوعای بو کرد.

گه نجه كه گه پرايه وه بۆ لای گه وره كه ی، ئەویش لیی پرسی: بۆ دوا كه وتیت؟
گه نجه كه چیرۆكه كه ی بۆ گێ پرايه وه، گه وره كه ی وتی: چ دوعایه كی كرد، وتی:
داوا ی ئازاد كردنی خۆم كرد، گه وره كه ی وتی: بپۆ تۆ ئازادیت، پرسی دووهم
دوعا چی بوو؟

وتی: داوام كرد به رانبهر ئەو چوار درههمه خودا شتیكیم پێ بدات، گه وره كه ی وتی:
ئەوه چوار ههزار درههم بۆ تۆ، دوعای سییه م چی بوو؟

وتی: داوام كرد خودا وات لی بكات تهوبه بكه ی، وتی: ئەوه بپارم دا بۆ لای خودا
بگه پريمه وه و تهوبه له گوناهان بكه م، دوعای چوارهم چی بوو؟

داوام كرد خودا له تۆ و له من و له وه خه لكه خۆشبیت، گه وره كه ی وتی: ئەمه یان
به دهستی من نییه، كاتیک شهوی به سه ردا هات پیاوه كه له خه وندا بین یه كینك پێی
دهوت: تۆ ئەوه ی له سه رته ئەنجامت دا، پیت وایه من ناتوانم ئەوه ی له سه رمه
ئهنجامی بدهم، له تۆ و له وه گه نجه و له مه نصور ی كور ی عه مار و له وانه ی له وی
ئاماده بوون خۆشبووم.

وتراوه "رباح القیسی" حه جی زۆری كردووه، رۆژیک كه له ژیر پلوسکی
بان ی كه عبه دا وه ستابوو وتی: خودا ئەوه نده و ئەوه نده له حه جه كانم به خشی
به پیغه مبه ری خودا (ﷺ) و ده یان بۆ ده ها وه له كه ی پیغه مبه ر (ﷺ) و دوانین بۆ
باوك و دایك م و ئەوانیت بۆ هه موو موسلمانان، هیچ حه جیک ی به خۆی
نه به خشی، له وه كاته دا گو یی له بانگ كه رێك بوو بانگی لێكرد و وتی: ئەوه
پیاوه سه خا وه ت له سه رمان ده نوینیت، له تۆ و دایك و باوك ت خۆشه دم،
هه روه ها له هه موو ئەوانه ی به حه ق شه هاده ت ده هی ن.

له "عبدالوهاب بن عبدالمجید الثقفی" وه ده گێر نه وه وتویه تی: جه نازه یه كم بین ی
سی پیاو و ژنیک هه لیانگرتبوو، ده لی: چوومه شوینی ئافره ته كه و هه لمانگرت بۆ
گۆرستان و نوێژمان له سه ر كرد و شار دمانه وه، وتم به ئافره ته كه: ئەم كه سه چی
تۆیه، وتی: كورمه، وتم: ئە ی جیرانتان نه بوو له گه لتان بیت؟

وتى: با ھەمانبوو، بەلام بە كەم تەماشايان دەکرد، وتم: بۆ ئەم كەسە چى بو؟
وتى: نېرەمووك بوو، دەلى: بەزەبىم پيايدا ھاتەو و بردمەو بۆ مالەو و ھەندى پارە
و گەنم و جلو بەرگم پيدا.

ئەو شەو نووستم، بىنىم كەسىك ھات بۆ لام وەك مانگى چوار دە و ابوو، پۆشاكىكى
سپى لە بەردا بوو، شوكرى دە كردم، پىم وت: تۆ كىتى؟

وتى: ئەو كەسە نېرەمووكەم كە ئەمپۆ بە خاكتان سپاردم، بە چاوى سووك
تەماشاكردنم لەلەين خەلكىيەو خودا رەحمى بە من كرد.

گويم لە مامۇستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەحمەتى خوداى لى بىت) دەيوت:
رۆژىك "أبو عمرو البىكندى" بە گەرەكىكدا گوزەرى كرد، دەستەيەكى بىنى
دەيانويست گەنجىك بەھۆى رەشتخراپىيەو لە گەرەكە كە دەرىكەن، ئافرەتتىكىش
دەگريا، وترا ئەو دايكىيەتى، ئەبو عەمر بەزەبى بە گەنجەكەدا ھاتەو، بۆيە تكاى
لەلەى خەلكە كە بۆ كرد، دەلى: پاش چەند رۆژىك بەو گەرەكەدا گوزەرى كرد گوئى لە
گريانى پىرەژنە كە بوو لە پشت دەرگاوه، لە دلى خۇيدا وتى: لەوانەيە گەنجەكە
گەرەبىتتەو سەر كارە خراپەكانى خۆى و لە گەرەكە كە دەركراپىت، بۆيە تەقەى دا لە
دەرگا و پرسىارى حالى گەنجەكەى لى كرد، پىرەژنەكە پىتى وت: كورەكەم مرد.

پرسىارى حالى گەنجەكەى لى كرد، پىرەژنەكە وتى: كاتىك ماوہى مردنى
نزىكبوويەو وتى: ھەوالى مردنەكەم بە جىرانەكان مەلى، چونكە ئازارم داوم و
خۇشحالى بە مردنەكەم نىشان دەدەن، كاتىك منت بە خاك سپارد ئەم ئەنگوستىلەيە
"بسم الله" لى نووسراو لە گەلم بىشارەو، كە تەواوبووى لە شارەنەو شفاعەتم
لەلەى پەرەدگارم (ﷻ) بۆ بكە.

ژنەكە وتى: منىش ھەسىتەكەم جىبەجى كرد، كاتىك گۆرەكەم بە جىبەيلا گويم لە
دەنگى بوو دەيوت: داہە گيان برۆ، من ھاتووم بۆ لای پەرەدگارىكى بەخشنە.

وتراو: خودا وەحى بۆ داود (ﷺ) نارد و پىتى فەرموو: پىيان بلى من ئەوانم دروست
نەكردووە تا قازانجيان لىو بە دەست بەيىنم، بەلكو دروستم كروون بۆ ئەوہى قازانجم
لىو بە دەست بەيىن.

"إبراهيم الأطروش" ده لى: له به عداد له رۆخى ديجله دا له لای مه عرووفى كه رخی دانیشتبووین، دهسته یه گهنج له به له میكددا به پالمندا گوزه ریان کرد، ده فیان لى ددها و ده یانخورده وه و یاریان ده کرد، وتمان به شیخ مه عرووف: نابینی چون به تاشکرا له خودا یاخی ده بن و گوناھ ته نجام ده ده ن؟ دو عایه کیان لى بکه.

ئه ویش دهستی هه لبری و وتی: خودایه وهك چون له دونیا دلخوشت کردن له دواروژیش دلخوشیان بکه.

ئه وانهى له گه لى بوون وتیان: ئیمه داوامان لی کردی دو عایان لى بکه ی نهك دو عایان بو بکه ی.

وتی: گهر له دواروژدا دلخوشیان بکات ئه وا ته وه بیان لى قبول ده کات.

"أبو عبدالله الحسين بن عبدالله بن سعيد" ده لى: دۆستایه تیم له گه ل قازی یه حیای کورى ته کتتم هه بوو، خو شیده ویستم و خو شمه ویست، یه حیا کۆچی دوایی کرد، ئاره زووم بوو له خهوندا بیبینم و پى بلیم: خودا چی له گه ل کردی، شه ویک له خهوندا بیبینم، پیم وت: خودا چی له گه ل کردی؟

وتی: لیمخوش بوو، به لام سه رزه نشتی کردم، و پاشان پى وتم: له خانه ی دونیادا کار و کرده وه کانت به سه ر مندا تی که ل کرد.

وتم: ئه ی په روه ردگار، پشتم به فه رموده یه كه به ستووه "أبو معاوية الضریر" له "الأعمش" هه له "أبي صالح" هه له "أبي هريرة" هه له پیغه مبه ری خودا وه (ع) ده فه رمویت: تو فه رموته: ((من شهرم ده کهم که سی سه رسپی و ریش سپی) واته پیر) له ئاگردا بسووتینم)) خودا فه رموی: ئه وا لی خوشبووم ئه ی یه حیا و پیغه مبه ر (ع) راستی فه رموه، به لام له خانه ی دونیادا کار و کرده وه کانت به سه ر مندا تی که ل کرد)).

حوزن

((حوزن له هممو روخساريكدا چاكيه گهر به هوي خراپه و تاوانه وه نه بيت..))

خودا (ﷺ) ده فهرمويٓت: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ﴾ فاطر: ٣٤

له "أبي سعيد الخدري" وه (خودا لي رازي بيت) ده ليت: بيغه مبهري خودا (ﷺ) ده فهرمويٓت: ((ههر شتيك تووشي به نديه كي باوه ردار بيت له نه خوشي يان ماندو بوون يان دلته نكي يان شتيك گويي بي نهدات خودا به هويه وه له گونا هه كاني هه لده وه رينيٓت))^{٢٣}

حوزن: حاليكه دل گرژده كات له جيا بوونه وه له دوله كاني بيتا گايي.

حوزن له خه سلته ته كاني ته هلي سلوكه.

گويم له ته بو عه لي ده فاق بوو (ره همه تي خوداي لي بيت) ده يوت: خاوه ني حوزن به مانگيك ته وه نده ريگه ي خودا ده برپيت كه كه سي بي حوزن به چه ندين سال نايبرپيت.

له ريوايه تيكداهاتووه: ((خودا هممو دليكي هه زيني خو شده ويٓت))

له ته وراتدا هاتووه: ((گهر خودا به نديه كي خوشويست شيوه نكي پريك له دليدا داده نيٓت، گهر رقي له به نديه كه بوو شاهه نكي پريك له دليدا داده نيٓت))

ريوايه تڪراوه: بيغه مبهري (ﷺ) حوزني به رده وام بوو، بير كرده وه ي هه ميشه يي بوو.

^{٢٣} {رواه الترمذي}.

بیشری کورپی حافی ده لیت: حوزن مه لیکه گهر له شوینیکدا نیشته جی بوو رازی ناییت که سی تری له گهل نیشته جی بییت.

وتراوه: دل گهر حوزنی تیدا نه بییت ویرانه یه، وهك چون خانوویهك گهر که سی تیدا نیشته جی نه بییت ویران ده بییت.

"أبو سعيد القرشي" ده لیت: گریانی حوزن چاو کویر ده کات، گریانی شه و قیش په رده به سهر چاودا ده هیئیت به لام کویری ناکات، خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَأَبْصَتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ یوسف: ۸۴

ئیین خه فیف ده لیت: حوزن بریتییه له به ندرکردنی نه فس له ههستان به خو شی و شادی.

رابیعهی عه ده وی گوپی له پیاوینک بوو ده یوت: هاوار ئەم حوزنه مه زنه، شه ویش پیی وت: بلی، هاوار بو ئەم حوزنه که مه، چونکه گهر دلته نگ بوویتایه نه تده توانی هه ناسه بدهی.

"اسفيان بن عيينة" ده لیت: گهر دلته نگیك بو ئومه تیک بگری خودا ره حم به و ئومه ته ده کات.

"داود الطائي" هه می شه حوزن زال بوو به سهریدا، له شه ودا ده یوت: خودایه، خه می تو هه موو خه مه کانی راگرتووم و ناهیلیت تاوینک رابکشیم و خه و بچیته چاوانم. ههروه ها ده یوت: که سی هه زین چون ده توانی خو شی بیئیت له کاتیکدا به رده وام موسیبه تی بو نوئ ده بیته وه؟!

وتراوه: حوزن ریگره له خواردن، ترسیش ریگره له گوناھ.

پرسیار له هه ندیکیان کرا: به چیدا به لگه له سهر حوزنی که سیك ده هیتریتته وه؟ وتی: به ناله و نرکه ی زوری.

"السري السقطي" ده لیت: هیوام خواست حوزنی هه موو خه لکی بدریت به سهر مندا.

خه لکی قسه یان له حوزن کرد، هه موویان وتیان: تهنه حوزنی دوارپوژ په سهنده، به لام حوزنی دونیا ناپه سهنده.

به لام نه بو عوسمانی حیری وتی: هه موو جوړه کانی حوزن چاکه یه و بو باوهردار زیاده یه که گهر به هژی گونا هه وه نه بیټ، چونکه گهر تایبه تکرډن پیویست نه کات پالفته کردن پیویست ده کات.

له هندی له گه وره پیاوانه وه کاتیک یه کیك له هاوه لانی سه فهری ده کرد پیی دهوت: گهر که سیکی دلته نگت بینی سه لامی منی لی بکه.

گویم له ماموستا نه بو علی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیټ) دهیوت: هندی له گه وره پیاوان له کاتی خورثاوا بووندا به خوریان دهوت: تایا له کاتی هه لهاتنه وه تا ناوا بوون دلته نگیکت بینیوه؟

هه ره که سه سه نی به صری ده بینی وایده زانی تازه موسیبه تیکی به سه ردا هاتوه. وه کیع ده لیټ: کاتیک فوزه یل مرد حوزن له ورژده دا زهوی به جیهیلا.

هندی له پیشین ده لین: گه وره ترین چاکه له لاپه رهی باوهرداردا بریتییه له خه م و دلته نگی.

فوزه یلی کوری عه یاز ده فهرموی: پیشین ده لین: هه موو شتیك زه کاتی له سه ره، زه کاتی ته قل بریتییه له حوزنی دووردریژ.

رژژیک پرسیار کرا له نه بو عوسمانی حیری ده رباره ی حوزن وتی: که سی دلته نگ کاتی نییه داوای حوزن بکات، هه ولبده بو داوای حوزن پاشان داوا بکه.

برسیتی و وازهینان له ههز

(برسیتی نووره.. تییری ئاگره.. ههزه کان وهك دار و چیلکه وان و گپ و سووتانیان
لیوه په یدا ده بیټ، ئاگره که ی ناکوژیتته وه تا خاوه نه که ی نه سووتینی.)

خودا (ﷺ) ده فەر مویت: ﴿وَلَنْبَلُوَكُمْ بَشِيْرٌ مِّنَ الْغُوفِ وَالْجُوعِ﴾ البقرة: ۱۵۵، پاشان له
کوژایی ئایه ته که دا فەر مووی: ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِيْنَ﴾ مژده ی پیدان به پاداشتی چاکه
به هۆی ئارامگرتنیان له سه ر تالای برسیتی.

هه ره ها خودا (ﷺ) ده فەر مویت: ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَيْهِمْ لِيُبْسَلُوْا وَلِيَكَانَ لَهُمْ حَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹
له ئه نه سی کوپی مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیټ) فەر مووی: ((فاتیمه) خودا لیبی
رازی بیټ) پارچه نانیکه هیئا بو پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ر (ﷺ) پرسى: ئه م پارچه
نانه چیبه ئه ی فاتیمه ؟

فەر مووی: چهند دهنکه گه نمیک بوو کردم به نان، دلّم ئاسوده نه ده بوو گه ر ئه وه ت
بو نه هیئم.

پیغه مبه ر (ﷺ) فەر مووی: ئه مه یه که مین خوړاکه له دوای سی رۆژ ده می بو ده به م.
له هه ندی ریوايه تدا فاتیمه (خودا لیبی رازی بیټ) به هه ندی دهنکه جووه هات بو
لای پیغه مبه ر (ﷺ)

بو ئه و مه به سته یه برسیتی سیفه تی ئه هلی ئه م ریگه یه و یه کیکه له پایه کانی
تیکۆشان، ئه هلی سلوک قوناغ به قوناغ خویان له سه ر برسیتی و ده ستگرتنه وه له

خۆراك راهیئاوه، سهراوه كانی حيكمه تيان له برسیتیدا بینیه تهوه و به سه رهاتی زۆر لهو بارهیهوه خراونه ته روو.

ئیبین سالم دهلیت: ته ده بی برسیتی تهوه یه لیی كه م نه كه یه وه مه گه ر به ته ندازه ی گوپی پشیله یه ك.

وتراوه: سه هلی كوری عه بدولا پازده رۆژ جارێك نانی ده خوارد، كاتیك ده چوه مانگی ره مه زان هیچی نه ده خوارد تا مانگی یه ك شه وه ی ده بینیه وه (واته تا ره مه زان ته واو ده بو)، هه موو شه وێك به ئاوێکی تنۆكاو رۆژووی ده شكاند.

یه حیای كوری مه عاز دهلیت: گه ر برسیتی له بازار بفرۆشا با داخوازیكه رانی دوا رۆژ كاتیك ده چونه بازار ته نها برسیتیان ده كری.

سه هلی كوری عه بدولا ده فره مویت: كاتیك خودا دونیای دروست كرد یا خیبوون و نه زانی له تیریتیدا دانا و زانست و حيكمه تی له برسیتیدا دانا.

یه حیای كوری مه عاز ده فره مویت: برسیتی بۆ موریدان وهرزشه و بۆ ته وه به كاران ته زمونه و بۆ زاهیدان رامه یئانه، و بۆ عاریفان ریزلیئانه.

گویم له ماموستا ته بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیت) ده یوت: هه ندیكیان چونه لای شیخیکی مه زن، بینیان ده گری، بییان وت: بۆ ده گریت؟ وتی: برسیمه.

وتیان: بۆ كه سی وه ك تۆ له برسیتیدا ده گری؟!

وتی: بیده نگ به، ته ی نازانی مه به سستی تهو (ﷺ) له برسیتی من ته وه یه بگرم.

موخه له ده دهلیت: هه جاجی كوری فره قسه له شام له گه لمان بوو په نجا شه و مایه وه ئاوی نه خوارد هوه و پر به سکی خۆی تیری نه ده خوارد له وه ی ده خرایه به رده سستی.

ته بو عه بدولا ته همه دی كوری یه حیای جه لا دهلیت: ته بو تورابی نه خشه بی له ساری به صره وه رۆشت بۆ مه ككه، پرساری خواردنمان لی كرد، وتی: له به صره ده رچووم له ئاوه دانی "نه باج" خواردنم خوارد، پاشان له ئاوه دانی "ذات عرق" له ویشه وه بۆ لای ئیوه

(واته مەككە)، ئەو سارايمى بە دوو ژەم خۆراك بېرى بو.

"عبدالعزيز بن عمير" دەلىت: جۆرىك لە بالئەدە چل بەيانى برسى بوون، پاشان بە ھەوادا فرېن، پاش چەند رۆژىك گەرانەو بە بۆنى ميسكيان لى بەرز دەبوو ھە.

سەھلى كۆرى عەبدوللا كاتىك برسى دەبوو بەھىز دەبوو، كاتىكىش شتىكى دەخوارد لاواز دەبوو.

ئەبو عوسمانى مەغرىبى دەلىت: كەسى رەبانى لە چل رۆژدا ھىچ ناخوات، بەلام كەسى سەمەدانى لە ھەشتا رۆژدا ھىچ ناخوات.

ئەبو سولەيمانى دارانى دەلىت: كىلىلى دونيا برىتتە لە تىرى، كىلىلى دوارۆژىش برىتتە لە برىتتى.

بە سەھلى كۆرى عەبدولايان وت:

- كەسىك لە شەو و رۆژىكدا يەك ژەم خواردن دەخوات؟

+ وتى: ئەو خواردنى صدیقانە.

- وتیان: دوو ژەم خواردن بخوات؟

+ وتى: خواردنى باوەردارانە.

- وتیان: سى ژەم؟

+ وتى: بە خانەوادەكەى بلىت ئاخورىكى بۆ دروست بکەن.

يەحياى كۆرى مەعاز دەلىت: برىتتى نوورە، و ترىتتى ئاگر، حەزىش وەك دار و چىلكە وايە ئاگرى لىوہ پەيدا دەبىت، ئاگرەكەى ناکوژتتەوہ تا خاوەنەكەى دەسووتىنى.

"أبو نصر السراج الطوسي" دەلىت: رۆژىك پياويكى صۆفى رۆيشت بۆ لای شىخىك، لەوى خواردنى پىشكەش كرا.

پاشان پىي وت: چەند رۆژە خواردنت نەخواردووه؟

وتى: پىنج رۆژە، شىخەكە پىي وت: برىتتیه كەت برىتتى كەسىكى دەستنووقاوه،
پۆشاك تە بەرەوھىيە و خۆت برىسى دەكەى؟

ئەوھ برىتتى ھەژارى نىيە!!

ئەبو سولھىمانى دارانى دەلىت: گەر بۆ ژەمى ئىوارە پاروويەك خواردن واز لى
بەھنم لەلام باشترە ھەموو شەوھەكەى شەونوئىژ بکەم.

"أبو القاسم جفر بن أحمد الرازي" دەلىت: "أبو الخير العسقلاني" چەندىن
سال بوو ھەزى لە ماسى بوو، پاشان لە جىگەيەكى ھەلەوھ بۆى رەوانە كرا،
كاتىك دەستى بۆ درىژ كەرد بۆ ئەوھى لىيى بخوات دركىكى ماسىيەكە چوو بە
دەستىدا، بەھۆى ئەوھوھ دەستىكى لە دەستدا، پاشان وتى: ئەى پەرەردگار،
ئەمە بۆ كەسىك بە ھەزى ھەلەل دەستى بۆ دەبات، ئەى دەبى ئەو كەسەى بە
ھەزى ھەرام دەستى بۆ دەبات ھالى چۆن بىت؟!

گويم لە مامۇستا ئەبوھەكرى كورى فۆرك بوو دەيوت: مال و مندال كە
بەرھەمى ھەزىكى ھەلەلن مەرقال دەكەن، دەبى گومان ت چى بىت بە
بابەتى ھەزى ھەرام؟!

گويم لە رۆستەمى شىرازى صوفى بوو دەيوت: ئەبو ھەبدولائى كورى خەفیف بانگەيش
كرا بۆ دەعوەتەك، يەكەن لە ھاوھەلەنى بەر لە شىخ دەستى بۆ خواردەكە برد، ئەوھ بە
ھۆى برىتتى زۆرەوھ، ھەندى لە ھاوھەلەنى شىخ وىستىيان سەرزەنشتى بکەن بەھۆى خراپى
كارەكەيەوھ، چونكە بەر لە شىخ دەستى بۆ خواردەكە بردوھ، بۆيە شتىك خراپە بەردەم
كەسە ھەژارەكە، ئەويش زانى رەخنە لە خراپى ئەدەبى گىراوھ، بىرارىدا پازدە رۆژ ھىچ
نەخوات وەك سزادانى نەفسى خۆى و ئەدەبدادانى و دەرختنى تەوبەكەى لەو كەم
ئەدەبىيەى ئەنجامىداوھ، بەر لەو پازدە رۆژەش لە ئەوپەرى برىتتىدا بوو.

جەغفەرى كورى سولھىمان دەلىت: گويم لە مالىكى كورى دىنار بوو دەيوت: ھەر
كەس ھەزە دونىايەكان واز لى بەھنەت شەيتان لە سىبەرەكەى ھەلدەت.

ئەبو عەلى رۆزبارى دەلىت: گەر صۆفى لە دوای پىنج رۆژ هیچ نەخواردن بلىت من برسیمە رهوانەى بازارى بکەنەوه و فەرمانى پىبکەن کاسبى بکات.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو-کە لە هەندى گهوره پیاوانهوه دهیگىپرايهوه- دهیوت: ئەهلى دۆزهخ ههزهکانیان زال بوو بهسهه خۆپاریزی ئەواندا، بۆیه رسوا بوون.

ههروهها گویم لى بوو دهیوت: به یه کىک له پیاوانیان وت: ههز له چى دهکەى؟ وتى: ههزم ههیه بهلام خۆم دهپاریزم.

ههروهها دهیوت: به یه کىکیان وترا: ههز له هیچ ناکەى؟ وتى: ههز دهکەم ههز نهکەم، ئەمهش تیر و تهواوتره.

ئەبو نەصرى تەمار دەلىت: ئىوارهیهك بيشرى حافى هات بو لام، وتم: ههمد بو ئەو خودایهى توى هیناوه بو لام، له خۆراسانهوه لۆکه مان بو هاتوه، کچهکەم رستويهتى و فرۆشتويهتى و گوشتى پى کرپوه، بۆیه لهلامان بهربانگ بکەر وه.

له وهلامدا وتى: گەر لهلامى کهسىک نام بخواردبايه لهلامى ئیوه نام دهخوارد، پاشان وتى: چەندین ساله ههزم له باينجانە بۆم رینهکهوتوه بىخۆم، وتم: ژمهکه باينجانى ههلالى تىدايه، وتى: با ههزى باينجانم بو پالفته بىت تهوکات دهیخۆم.

"أبو أحمد الصغير" دەلىت: ئەبو عەبدوللای کورى خەفیف فەرمانى پىکردم ئىوارهیهك ده دنك مپوژى بو ببهم بو ئەوهى بهربانگى پى بکاتهوه، ئەو شهوه سۆز و بهزهبیم بۆ جوولا و پازده دانهم بو برد، سهرنجىدام و وتى: کى فەرمانى پىکردى بهم کاره؟

ده دانەى لىخوارد و ئەوانىتر وازلپهینا.

ئەبو تورابى نەخشەبى دەلىت: تەنها يهك جار رىگهه له نهفسى خۆم نهگرتوه، ئاواتى نان و هيلکهه خواست، من له سهفهدا بووم، بۆیه لامدايه گونديک، يه کىک ههستا و پيمهوه نووسا و وتى: ئەمه لهگهلا دزهکانه، ئەوانىش گرتميان و ههفتا داريان لىدام.

پاشان پیاویک لهوان منی ناسییهوه و وتی: ئەمه ئەبو تورابی نەخشەبییه، بۆیه
داوای لیبوردنیان لیکردم، پاشان یه کیك لهو پیاوانه منی بردهوه بۆ مالهوه، ئەوهش
وهك ریژلینان و بهزهبییهك بهرانبهرم. . لهوی نان و هیلکهی دهرخوارددام، به نهفسی
خۆمم وت: بخۆ له دواى ههفتا دار!!

خوشوع و تهوازوع (که منه فسی)

((کەسی خاشیە ئەو کە سە یە ئاگری حەزەکانی خامۆش بوو و دوو کە ئی سینهی ئارام بوو، تهوه و نووری به مه زه نرا گرتنی خودا له دلیدا ده دره وشیتته وه، بۆیه حەزەکانی مردوون)).

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾﴾ المؤمنون: ۱-۲

له عه بدولای کورپی مه سه و ده وه (خودا لیبی رازی بیته) له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ) فه رموی: ((هه ر که س گه ردیله یه ک لوتبه رزی له دلیدا بیته ناچیتته به هه شته وه، هه ر که س گه ردیله یه ک باوهر له دلیدا بیته ناچیتته ئاگره وه، پیاویک وتی: ئە ی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) پیاویک پییخۆشه جلوبه رگه که ی جوان بیته، فه رموی: خودا (ﷺ) جوانه و جوانی خۆشده ویت، لوتبه رزی وه نه گرتنی حه ق و سووک ته ماشاگردنی خه لکییه))

له ئە نه سی کورپی مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیته) فه رموی: ((پیغه مبه ر (ﷺ) سه ردانی نه خۆشی ده کرد و جه نازه ی به ری ده کرد و سواری گویدریت ده بوو، و ده چوو به دەم بانگه یشی به نده یه که وه، له رۆژی غه زوه ی "بني قريظة و بني نضير" دا له سه ر گویدریتیک بوور ره شوپه کی ریشالی له ملدا بوو، کورتانیکی ریشالی له سه ر پشت بوو. خوشوع: ملدان و گه ردنکه چبوونه بۆ حه ق.

تهوازوعیش (که منه فسی): بریتییه له خۆرا ده سترکردن به حه ق و وازه ینان له به ره له سترکاری حوکم (واته بریاره خوداییه کان)

پرسیار له هه ندیکیان کرا دهرباره ی خوشوع، له وه لامدا وتی:

خوشوع: راستبوونه وهی دلّه له بهردهم حه قدا (ﷺ) به لیبرانیکی مه زنه وه.

ههروه ها وتی: له نیشانه کانی خوشوعی بهنده ئه وهیه: کاتیک تووره ده کریت یان سه ریچی لیّ ده کریت یان به روویدا دینه وه قبوولی بکات.

هه ندیکیان ده لیّن: خوشوعی دلّ کۆتوبه ندکردنی چاوه له روانین.

"محمد بن علي الترمذي" ده لیّت: کهسی خاشع ئه و که سه یه ناگری حه زه کانی خاموش بووه و دوو که لیّ سینهی دامرکاوته وه و نووری به مه زنراگرتنی خودا له دلیدا هه له ها تووه، بۆیه حه زه کانی مردوون و دلّی زیندووبووه ته وه و ئه ندنامه کانی خوشوع رووی لیّ کردوون.

حه سه نی به صری ده لیّت: خوشوع: ترسیکی هه می شه یی په یه دسته به دلّه وه.

پرسیار له جو نه ید کرا دهرباره ی خوشوع، فه رمووی: زه لیل بوونی دلانه بۆ خودای زانا به په نهان.

خودا (ﷺ) ده فه رموویت: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ الفرقان: ۶۳، گویم له ماموستا ئه بو علی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لیّ بیّت) ده بیوت: مانای "هونا" واته به ته وازوع و خوشوعه وه.

ههروه ها گویم لیّ بوو ده بیوت: ئه وانه ئه و که سانه ن کاتیک ده پۆن نازانن به نه عله کانیانه وه خۆیان باده ن.

هه موو له سه ر ئه وه کۆده نگیان هه یه جیگه ی خوشوع بریتییه له دلّ.

یه کینکیان پیاویکی بینی له رواله تدا گرژ و مؤن بوو، چاوه کانی داخست بوو، دوو شانی خۆی کۆکردبووه وه، پیی وت: خوشوع لیّ ره دایه (نامازه ی کرد به سینهی) نه ک ئا له و جیگه دا (نامازه ی بۆ هه ردوو شانی کرد).

ریوایه ت کراوه پیغه مبه ر (ﷺ) پیاویکی بینی له نوێژه که یدا یاری به ریشی ده کرد، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: گه ر دلّی ئه و که سه خاشیع بوایه ئه ندنامه کانی خاشیع ده بوون))

وتراوه: مه رچی خوشوع له نوێژدا ئه وه یه له لای راست و چه پییه وه که س نه ناسیّت و هه ستیان پیّ نه کات.

مامۆستای ئیمام (ئیمامی قوشه ییری) ده لئیت: ئەگەری ئەو هەیه بوتریت:
خوشوع: سەرداخستنی نەهینی و پەنھانە بە مەرجی ئەدەب بە بینینی حەقەوہ (ﷺ).
هەروەها دەوتریت: خوشوع: کزی و ژاکانیکیە روو لە دل دەکات لەباری دەرکەوتنی
پەروەردگار (ﷺ) (واتە دەرکەوتنی نووری ناو و سیفەتەکانی نەک دەرکەوتنی زاتی
خودای مۆتەعال).
هەروەها دەوتریت: خوشوع: تەوانەوێی دل و بزبوونیەتی لەباری دەرکەوتنی
دەسەلاتی حەقیقەتدا.

هەروەها وتراوہ: خوشوع پێشەکییە بۆ زالبوونەکانی هەیبەت (پێشتر باسی هەیبەت
کرا لە دەروازە "ترس" دا)

هەروەها وتراوہ: خوشوع: لەپەرگرتبوونیکیە لەباری پەردەلادان لەسەر حەقیقەت و
دەرکەوتنی روو لە دل دەکات.

فوزەیلی کۆری عەیاز دەلئیت: کاتی خۆی ناپەسەند بوو پیاویک زیاتر لەناو دلی
خوشوع لەسەر دەرەوێی نیشان بەدات.

ئەبو سولەیمان دارانی دەلئیت: گەر هەموو خەلکی کۆبەنەوہ لە شوئینیکدا
دامبەنن جیا لەوێ نەفسی خۆم تێدا داناوہ ناتوانن.

هەروەها وتراوہ: هەر کەس لەلای نەفسی خۆی کەمنەفس نەبیت لەلای کەسانی تر
کەمنەفس نابیت.

عومەری کۆری عەبدولعەزیز (رەحمەتی خودای لی بییت) تەنها لەسەر خۆل
سوژدە دەبرد.

لە ئیبن عەباسەوہ (خوایان لی رازی بییت) لە پێغەمبەری خوداوە (ﷺ)
دەفەر مویت: ((ناچیتە بەهەشتەوہ هەرکەس گەردیلەیکە لوتبەرزێ لەناو
دلیدا بییت))^{۲۴}

^{۲۴} {رواه مسلم}.

موجاهد (ره‌حه‌تی خودای لی بیّت) ده‌لیت: کاتیک خودا قهومی نوحی نوقم کرد
چیاکان سه‌ری خویان به‌رز ته‌ماشاه‌ده‌کرد، به‌لام چیا‌ی جودی سه‌ری خوی نه‌ویکرد،
بویه خودا (ﷺ) کردی به‌ شوینی له‌نگه‌رگرتنی که‌شییه‌که‌ی نوح (علیه‌السلام).

عومه‌ری کوری خه‌تاب (خودا لی رازی بیّت) له‌ رویشتندا خیرا بوو، ده‌یوت:
ئه‌مه‌ بو پیوستییه‌ و دووریشمان ده‌خاته‌وه‌ له‌ خو‌نمایش کردن.

شه‌وینک عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز (ره‌حه‌تی خودای لی بیّت) شتیکی
ده‌نووسی و میوانیکی له‌لا بوو، چراکه‌ به‌ره‌و کوژانه‌وه‌ ده‌رویششت، میوانه‌که‌ وتی:
هه‌ستم چراکه‌ رو‌شن بکه‌م؟

فه‌رموی: نه‌خیر، به‌خشنده‌یی نییه‌ میوان به‌کاربه‌ینی.

وتی: ئه‌و گه‌نجه‌ ناگادار بکه‌مه‌وه‌ چاکی بکات؟

وتی: نا، چونکه‌ تازه‌ خه‌وی لیکه‌وتوه‌.

خوی هه‌ستا و رو‌نی کرده‌ چراکه‌، میوانه‌که‌ وتی: خو‌ت به‌ کاره‌که‌ هه‌ستای ئه‌میری
باوه‌رداران!!

وتی: رویشتم عومه‌ر بووم و گه‌پامه‌وه‌ عومه‌ر بووم.

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (خودا لی رازی بیّت) ریوایه‌تی کردوه‌، پیغه‌مبه‌ری
خودا (ﷺ): ئالقی به‌ حوشت ده‌دا، گسکی له‌ مائه‌وه‌ دادا، و نه‌عله‌کانی خوی چاک
ده‌کرده‌وه‌، و جلی خوی پینه‌ ده‌کرد و مه‌ری ده‌دو‌شی و له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌که‌ نانی
ده‌خوارد، له‌گه‌ل خزمه‌تکاره‌که‌ گه‌می ده‌هاری گه‌ر ماندوو‌بوایه‌، شه‌رمی نه‌ده‌کرد گه‌ر
له‌ بازاره‌وه‌ شتومه‌کی بو‌ خانه‌واده‌که‌ی هه‌لبگرتبایه‌، له‌گه‌ل هه‌ژار و ده‌وله‌مه‌ند
ته‌وقه‌ی ده‌کرد، یه‌که‌مجار ئه‌و سه‌لامی ده‌کرد، ئه‌و شته‌ی بزی بانگه‌یش ده‌کرا به‌ که‌م
ته‌ماشای نه‌ده‌کرد با خورمایه‌کی نه‌گه‌یویش بو‌ییت، که‌سیکی بی‌ داوا بوو، ئه‌خلاق
نه‌رمونیان بوو، به‌سروشت که‌سیکی به‌خشنده‌ بوو، تیکه‌لا‌وی جوان و باش بوو،
روخساریکی گه‌شاوه‌ و کراوه‌ی هه‌بوو، بزه‌ له‌سه‌ر لیوانی بوو بی‌ پیکه‌نین، حوزن له‌
روخساریدا ده‌بینرا به‌بی‌ گرژبوو، که‌سیکی که‌منه‌فس بوو به‌بی‌ زه‌لیلی، که‌سیکی

دەستکراوه بوو بەبێ زیادەپرەوی، خاوەنی دڵیکى نەرم بوو، بەبەزەبى بوو بەرانبەر
هەموو موسلمانیک، قورقینەى نەبوو بەهۆى تیرییهوه، دەستى بۆ تەماعیک
دریژنە کردووه))

فوزەیلی کورپی عەياز دەلیت: خوینەرانی رەحمان (ﷺ) ئەوانەن خاوەنى خوشوع و
کەمنەفسین، خوینەرانی دەسەلاتدارانیش خاوەنى خۆپەسەندى و لوتبەرزین.

هەر وەها فوزەیلی کورپی عەياز دەلیت: هەر کەس نرخ و بەهایەك بۆ نەفسى خۆى
دابى ئە تەوازوعدا هیچ بەشیکى نییه.

پرسیار لە فوزەیل کرا دەربارەى تەوازوع وتى: بچیتە ژیر حەقەوه و بوى ملکەچ
ببیت و هەر کەس حەقى وت تۆ لێى وەر بگرت.

هەر وەها فوزەیل دەلیت: خودا (ﷻ) وەحى بۆ چیاکان نارد: من لەسەر یەكێك لە
ئێوه لە گەل پینغەمبەرێك قسە دەکەم..

چیاکان هەموو گەردنى خۆیان بەرز کردەوه، بەلام چیاى سینا گەردنى خۆى کەچکرد،
بویه خودا (ﷻ) لەسەر ئەو لە گەل موسا (ﷺ) قسەى کرد بەهۆى تەوازوعە کەیهوه.

پرسیار لە جونەید کرا دەربارەى تەوازوع وتى: بەلى بەزەبى بۆ خەلکى رابخەى و
لە گەلیان نەرمونیان ببیت.

وەهەب دەلیت: لە هەندى لەو کتیبانەى خودا داایبەزاندوون نووسراوه: ((من لە پشتى
ئادەم نەوه کانیم دەر هیناوه، هیچ دلیکم نەبینییهوه لە دلى موسا (ﷺ) تەوازوعى
زیاتر بێت بۆیه هەلمبژارد و قسەم لە گەل کرد))

ئەین موبارەك دەلیت: لوتبەرزى بەسەر دەولەمەنداندا و تەوازوع بۆ هەژاران
جۆریکە لە تەوازوع.

وترا بە ئەبى یەزید: کەى کەسێك دەبیت بە کەسێكى کەمنەفس؟

وتى: گەر مەقام و حالى بۆ نەفسى خۆى نەبینى و پێیابوو لەناو خەلکیدا کەسێكى
تر بوونى نییه لەو خراپتر بێت.

وتراوه: تهوازوع نيعمه تيکە حەسودی لەسەر ناکریت، لوتبەرزى بەلایە کە رەحمەتى لەسەر ناکریت، عیززەت لە تهوازوعدايه، هەر کەس لە لوتبەرزىدا داواى عیززەت بکات نایبىنیتەوه.

ئىبراهيمى كورپى شه بیان ده لیت: گەورەیی و مەزنى لە تهوازوعدايه، عیززەت لە خۆپاريزیدايه، ئازاديش لە قەناعەتدايه.

سوفيانى سهورى ده لیت: بە عیززەترين و بەرپزترين دروستکراو پینج نەفسە: زانایە کى زاهید، و فەقیهێكى سوڤى، و دەولەمەندیكى کەمنەفس و هەژاریكى شوکرکار و کەسێكى شکۆمەند و دەسەلاتدار لەسەر رەوگە و سوننەتى پینغەمبەر (ﷺ) هەنگاو هەلبگریت.

یەحیای كورپى مه عاز ده لیت: تهوازوع لە هەموو کەسیکە جوانە، بەلام لە دەولەمەند جوانترە، لوتبەرزى لە هەموو کەس ناشیرینە، بەلام لە کەسێكى هەژار ناشیرینترە..

ئىبن عەتا ده لى: تهوازوع وەرگرتنى حەقە لە هەر کەسیکەوه بىت.

وتراوه: زهیدى كورپى سابت(خودا لى رازى بىت) سواری ئەسپێك بووبوو، عەبدولامى كورپى عەباس(خوایان لى رازى بىت) لى نزيك بووبهوه تاكو رهشوى ئەسپه كەى بو بگریت، ئەویش پى وت: چى ده كەى كورپى مامەى پینغەمبەرى خودا (ﷺ)، عەبدولامى فەرموى: بەم جۆرە فەرمانمان پێكراوه لە گەل زانایانمان مامەلە بکەین).

زهیدى كورپى سابت دهستى ئىبن عەباسى گرت و ماچى كرد و وتى: ئیمەش بەم جۆرە فەرمانمان پێكراوه لە گەل خانەوادەى پینغەمبەرە كەمان مامەلە بکەین.

عوروى كورپى زوبەير ده لیت: عومەرى كورپى خەتایم بىنى جەوهندیه ئاوى لەسەر شان بوو، وتم: ئەى ئەمیرى باوەرداران، ئەو كارە بو تو شیاو نبییه!!

فەرموى: كە وەفدەكان هاتن و گوپرايه لى و ملكه چى خوایان بۆم نیشاندا شتێك لە لوتبەرزى چووە ناو نەفسمەوه و یستم بيشكىنم.. جەوهندە تاوه كەى برد بو ژوروى ئافرهتێكى ئەنصارى و لە دەفەرێكىدا بوى رۆ كرد.

"أبو نصر السراج الطوسي" دهلیت: ئەبو ھورەیرە بینرا-کە ئەو کات ئەمیری مەدینە بوو- کۆلیک دار بە پشتییەو بوو و دەبیوت: رینگە بکەنەو و خۆتان لادەن بۆ ئەمیر.

عەبدولای کورپی رازی دەلیت: تەوازوع وازھینانە لە جیاکاری لە خزمەتدا.
ئەبو سولەیمانی دارانی دەلیت: ھەر کەس بەھا و نرخیک بۆ نەفسی دابنیت شیرینی خزمەت نابینیتەو.

یەحیای کورپی مەعاز دەلیت: لوتبەرزى بەرانبەر ئەو کەسەى بە مائەكەى لوتبەرزى دەنوینیت بەرانبەرت تەوازوعە.

ئەبو بەکرى شیبلى (رەحمەتى خودای لى بیّت) دەلیت: زەلیلی من زەلیلی یەھودى بە کخستوو^{۲۵}.

پیاویک ھات بۆ لای و شیبلى (رەحمەتى خودای لى بیّت) پىی وت: تۆ چیت؟
وتى: گەرەم، ئەو خالەم لەژیر پیتی "باء" داہە.

وتى: تۆ خاوەن حالیکى راوەستاوى، چونکە مەقامت بە خۆت نەبەخشى.

ئىبن عەباس (خوایان لى رازی بیّت) دەلیت: خواردنەوہى ئاوى بەرماوہى براکەت جۆریکە لە تەوازوعى پیاو.

بیشر دەلیت: سەلام بکەن لە ئەھلى دونیا بە وازھینان لە سەلامکردن لییان.
شوعەبى کورپی ھەرب دەلیت: لە کاتى تەوافدا کەسیک بە ئەنیشكى لییدام،
منیش لامکردوہ بە لایدا، بینیم فوزەیلی کورپی عەیازە، وتى: ئەى باوکى صالح گەر
وا گومان دەبەى لەم مەوسیمی حەجەدا کەسیک بوونى ھەبە لە من و تۆ خراپتر بیّت
ئەوا خراپترین گومانت بردووہ.

ھەندیکیان دەلین: لە تەواف کەسیکم بینى، دەستەبەک لە پیاوانى لە پیشیبەوہ
بوون رینگەیان بۆ دەکردوہ و لە پیناوى ئەودا رینگریان دەکرد لە خەلکى.. پاشان ئەو

^{۲۵} { (تامازە بەو نایەتە دەکات دەربارەى یەھود ھاتووہ: ﴿صُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةُ أَيْنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحُبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبِأُؤٍ وَعَصَبٍ مِنَ اللَّهِ وَصُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ﴾ آل عمران: ۱۱۲ } .

پیاوهم له سهر پردی به غداد بینی سوائی ده کرد، سهرم لئی سورما.. ئەویش پێی وتم: من له شوینیکدا لوتبهرزیم نواند خه لکی تیایدا تهوازوع ده نوینن (واته مائی خودا)، بۆیه خودا تاقیکردمهوه به زه لیلی له شوینیکدا خه لکی تیایدا لوتبهرزی ده نوینن (سهر پردی به غداد).

هه وال به عومهری کورپی عه بدولعه زیز گه یشت یه کیک له کوره کانی ئەنگوستیله یه کی به هه زار درههم کرپوه.. عومهریش بۆی نووسی: هه والم پێگه یشت ئەنگوستیله یه کت به هه زار درههم پێگه یشتوو، کاتییک ئەم نووسراوه ی منت پێگه یشت ئەنگوستیله که بفرۆشه و هه زار سکی پی تیر بکه، و ئەنگوستیله یه کی دوو درههمی بکره و بهرده به نرخه که ی ناوی با ئاسنی چینی بییت، له سه ریشی بنووسه: ((رهحمهتی خودا له کهسیک ریژی نهفسی خوێ ده زانییت)).

وتراوه: کهسیکی بهنده بۆ ههندی له ئەمیرهکان به نرخه هه زار درههم خرایه روو، کاتییک پاره که ی هیئا نرخه که ی لا زۆر بوو بۆیه په شیمان بوویهوه و پاره که ی گێرپایه وه بۆ خه زینه ی ده ولت، بهنده که پێی وت: گه ورهه بمکره چونکه به رانبهر هه ر درههمییک له و درههمانه خه سلته تیکم تیدا یه هه زار درههم ده هی نییت، ئەویش وتی: ئەوانه چین؟ وتی: که مترین و نزمترینی ئەوه یه گهر بمکرې و پێشکه شم بکه ی به هه موو بهنده کانی تر له ناخوه نیگه ران نا بم و ده زانم من بهنده ی تو م، بۆیه ئەمیره که کرې.

ده گێر نه وه "رجاء بن حیوة" وتویه تی: پۆشاکه کانی عومهری کورپی عه بدولعه زیزم به دوا زده درههم خه ملاند کاتییک له خوتبه دا بوو: عه با یه ک و عه مامه یه ک و کراسییک و شه روا لیک و دوو خوف و میزه رییک بوو.

وتراوه: عه بدولای کورپی محمه دی کورپی واسع به شیوه یه ک ده رۆ یشت به ریگه دا که په سه ند نه بوو، بۆیه باوکی پێی وت: ده زانی دا یکت م به چه ند درههم کرې؟ به سی سه د درههم، باوکیشت-خوا نمونه ی زۆر نه کات له ناو موسلماناندا - منم، که چی تو به م شیوه یه ده رۆی به ریگه دا؟!.

"حمدون القصار" ده لیت: تهوازوع ئەوه یه کهسیک نه بینی له دین یان له دونیا ئاتاج به تو بییت.

ئىبراھىمى كورپى ئەدھەم دەلىت: لە موسلمانبونمەوہ سى جار سرور رووى لى کردووم:
 جارېكىان لە كەشتىبە كدا بووم پياويكى شوخىكەرى تىدا بوو دەيوت: كاتى
 خۆى كۆيلە كاغان بەم جۆرە لە ولاتى توركەوہ دەگرت و رادە كيشا (كاتىك دەيوت بەم
 جۆرە قژى سەرى منى دەگرت و رايدە كيشا) منيش ئەوہم زۆر پى خۆش بوو، چونكە
 كەسيك لە كەشتىبە كدا نەبوو لە من سووكتز بيت لە بەرچاوى.

دووہم: لە مزگەوتىك نەخۆش بووم، بانگوئە كە هاتە ژورورەوہ و پىسى وتم: بچۆ
 دەرەوہ.. منيش نەمدەتوانى بچمە دەرەوہ، ئەويش لاقتىكى گرتم و راىكىشام بۆ
 دەرەوہى مزگەوتە كە.

سپىيەم جار: لە شام بووم و فەروئىكم لە بەر بوو، سەرنجدا نەمدەتوانى مووہ كانى لە
 ئەسپى جىبابكە مەوہ بە ھۆى زۆرى ئەسپىوہ، ئەوہش دلخۆشى كردم.

لە بەسەرھاتىكى تر لە ئىبراھىمەوہ وتويەتى: ھىچ كات بە قەدەر ئەو كاتە دلخۆش
 نەبووم، من دانىشتبووم، پياويك هات و مىزى كرد بە سەرمدا.

وتراوہ: ئەبو زەر و بىلال (خوایان لى رازى بيت) بوو بە ناخۆشيان، ئەبو زەر تانەى
 لە بىلال دا بەوہى رەشپىستە، ئەويش لای پىغەمبەر (ﷺ) شكاتى لى كرد،
 پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: ئەى ئەبو زەر تۆ ھىشتا شتىك لە لوتبەرزى سەردەمى
 نەفامىت تىدا ماوہ..

حەسەنى كورپى عەلى (خوایان لى رازى بيت) بەپال كۆمەلئىك مندالدا
 تىپەپرې بىنى لەتە نانىان بەدەستەوہىيە، مندالەكان داوايان لە حەسەن كرد بىت
 بە ميوانىان، ئەويش دابەزى و لەگەلئان نانى خوارد..

پاشان ھەليگرتن و بردنەوہ بۆ مالەوہ و خواردنى پىدان و جلوپۆشاكى بۆ
 كرىن و فەرمووى: چاكەى ئەوان زۆرتەرە، چونكە تەنھا ئەوہيان شك دەبرد
 دەرخواردنى منيان دا، بەلام تىمە زۆرتەمان ھەيە لەوہى پىمانداون.

وتراوہ: عومەرى كورپى خەتاب قوماشى غەنيمەتى بەسەر ھاوہلاندا دابەش كرد،
 قوماشىكى يەمانى نارد بۆ مەعاز، ئەويش فرۆشتى و شەش بەندەى پىكرى و نازادى

کردن، ئەو هەوالە بە عومەر گەیشتەو و هیشتا هەر قوماشی لەدوای ئەو دابەش دەکرد، قوماشیکی کەم بایەختر لەو هی بو نارد، مەعازیش سەرزەنشتی کرد، عومەریش پیتی فەرموو: سەرزەنشتم لەسەر نییە، چونکە ئەو هی یە کەمت فرۆشت. مەعاز وتی: باشە، بەشە کە ی خۆم پی بده، سویندم خواردوو دەیکیشم بە سەرتدا.

عومەر فەرمووی: ئەو سەرم لەبەر دەستی تۆیە..

سه ریچی له نه فس و (باسی نه نگیه کانی)

((یه کهم جار دلّت له سه هو و نه فست له له هو و زمانت له له غو
پاکبکه ره وه پاشان چونت دهوی و ریگه بگره بهر))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۗ﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ
الْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾ النازعات: ٤٠ - ٤١

له جابری کوری عه بدولّاه (خوایان لی رازی بیّت) له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرمووی: ((خراپترین شتیك ده ترسم تووشی ئومه ته کهم بیّت: شوینکه وتنی ئاره زوو و هیوا و ئاواتی دریژه، شوینکه وتنی ئاره زوو ریگه له حق ده گریّت و ئاواتی دوور و دریژیس دواروژ له بیرده باته وه))^{۲۶}

پاشان بزانه سه ریچی له نه فس سه ری عیباده ته، پرسیار له گه وره پیاوان کرا ده باره ی ئیسلام وتیان: بریتییه له سه برپینی نه فس به شمشیری سه ریچی لی کردنی. بزانه هه ر کهس ته قه ده ره کانی نه فس له دلیدا سه ره له لّبدات رۆشنا ییه کانی هو گربوون به خوداوه له دلی ئاوا ده بیّت.

"زو نونی مصری" ده لیّت: کلیلی عیبادت بریتییه له بیر، و نیشانه پیکانیش بریتییه له سه ریچی نه فس و ئاره زوو، سه ریچی له و دوانهش بریتییه له وازه یئنان له حه زه کانیا ن.

^{۲۶} {رواه ابن عدی}.

ئىبن عەتا دەلىت: لە ھەويرى نەفسدا بىتەدەبى بوونى ھەيە، بەندەش فەرمانى پىكرارە پەيوەست بىت بە ئەدەبەو، نەفس بە سروشتى خۆى بە مەيدانى سەرپىچىدا گوزەر دەكات، بەندەش بە تىكۆشانى لەو داوا خراپانە دەگىرپتەو، ھەر كەس رەشۆ بۆ نەفسى شل بكات لە خراپە كانىدا ھاوبەشە.

جونەيد دەلىت: نەفس فەرمانكەرە بە خراپە: بانگكەرە بۆ تياچوون، يارمەتيدەرە بۆ دوژمن (شەيتان) و شوينكەوتەى ئارەزوو، تۆمەتبارە بە چەندىن جوړ لە خراپە.

ئەبو حەفص دەلىت: ھەر كەس بە بەردەوامى نەفسى تۆمەتبار نەكات و بە ھەمىشەيى سەرپىچى لى نەكات و لە ھەموو رۆژە كانىدا نەفس رانە كىشى بۆ ناو زەحمەت و ماندوو بوونەكان كەسىكى فريو خوار دوو، ھەر كەس بە چاوى چاكە سەرنجى نەفسى خۆى بدات بوو تە مایەى تياچوونى.

چۆن دروستە كەسىكى ھۆشمەند لە نەفسى خۆى رازى بىت لە كاتىكدا بەرپىزى كورى بەرپىزى كورى بەرپىزى كورى بەرپىز (يوسوفى كورى يەعقوبى كورى ئىسحاقى كورى ئىبراھىمى خەليل) (سەلامى خودا لەسەر ھەمويان بىت) دەفەر مویت: ﴿ وَمَا أُبْرِيءُ

فَقْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ﴾ يوسوف: ۵۳

ئىبن عەتا دەلىت: جونەيد وتى: شەويك خەوم لى نەدەكەوت، ھەستام بۆ خویندىنى ويردە كام ۲۷، تيايدا ھەستم بە شيرىنى و چىژى موناجات بۆ پەرورەدگارم نەدەكرد، سەرسام بووم، ويستم بجمەو، بەلام خەوم لى نەكەوت، بۆيە ھەستام و دانىشتم.. ديسانىش نەمتوانى دابنىشم، دەرگای مالمەو ھەم كەدەو و چوومە دەرەو، پياويكەم بينى لە عەبايەكەو پىچرا بوو لەسەر رىگەكە فرى درابوو.. كاتىك ھەستى بە من كرد سەرى بەرز كەدەو و وتى: ئەى باوكى قاسم، لەو كاتەو بە دل داواى تۆم كرد تۆ ئەو ھالەت بەسەرھاتوو، وتم: گەورەم بەبى ھىچ مەوعىديك؟! وتى: داوام كرد لەو كەسەى دلان دەبزوینىت ئەو ھى دەمەويت پىتى بگەيەنىت و دلەت ببزوینىت.

وتم: خودا ئەو ھى كرد، پىم بللى پىويستى تۆ چىيە؟

۲۷ {لە نوويز و يادى خودا}.

وتى: كەي نەخۆشى نەفس دەبى بە درمان و چارەسەرى بۆ نەفس؟

وتم: گەر سەرپىچى لە ئارەزووى خۆى بکات نەخۆشییەكەى دەبىت بە درمان.

رووى لە نەفسى خۆى کرد و وتى: گوئیگره، حەوت جار من ئەم وەلامەم بە تۆ وت، بەلام تۆ وتت هەر دەبى لە دەمى جونەیدی بیستم، ئەوا بیستت، پیاووەكە پشتى هەلکرد و رویشت و لەدواى ئەو نەمینییهو.

"أبو بكر الطمستاني" دەلیت: نىعمەتى هەرە مەزن بریتییه لە دەرجوون لە نەفس، چونکە گەورەترین پەردەى نىوان تۆ و پەروەردگارە (ﷻ)

سەهلى كورى عەبدوڵا دەفەر مویت: باشترین بەندایەتییهك بەندایەتى خودای پى بکرىت بریتییه لە سەرپىچى لە نەفس و ئارەزوو.

پرسیار لە ئىبن عەتا کرا دەبارەى نزیکترین شت لە توورەبى خودا (ﷻ)، وتى: بینى نەفس و شانوشکۆى نەفس، خراپتریش لەو دەواکردنى پاداشته لەسەر کاروکردهوکانى.

ئىبراهیمی خەواص دەلیت: لە چىای "اللكام" (شوینىکە لە شام) بووم، هەنارم بینى حەزم لى کرد.. لى نزیکبوومەو و هەنارىکم هیئا، لەتم کرد بینیم ترشه، هەنارەكەم وازلیهینا و رویشتم، پیاویکم بینى راکشابوو و زەردەوآله دەورەى لى دابوو، وتم: سلام عليك، وتى: عليك السلام، ئەى ئىبراهیم، پىم وت: چۆن من دەناسى؟

وتى: هەر كەس خودا بناسیت هیچ شتیكى لى شاراوە نییه، وتم: دەبینم خاوەنى حالى خۆتى لەگەل خودا، بۆ داواى لى ناکەى بتپاریزیت ئەو ئازار و نەخۆشییەت لى بکاتەو؟

وتى: منیش دەبینم تۆ حالىکت هەیه لەگەل خودا بۆ داواى لى ناکەى حەزى هەنارت لى دوور بختەو، چونکە ئازارى گەستنى هەنار لە دوارۆژدایه، بەلام ئازارى گەستنى زەردەوآله لە دونیادایه، وازمیلیهینا و رویشتم بە رىگەى خۆمدا.

دەگىرنەو ئىبراهیمی كورى شەببان وتوویهتى: چل ساله شهویکم لەزىر سەقفىك یان لەناو چواردیوارىك بەسەر نەبردوو، هەندى كات حەزم کردوو پر بە سكى خۆم نىسكىنەیهك بۆم، بەلام بۆم رینهكەوتوو..

سەر دەمیك له شام بووم، قاپی نيسكىنه یان بۆ هیئام، شتیكم لی خوارد و كهوتمه ری..
كۆمه لیک كوپه مبینی، وام ههست كرد شله یان تیدا بیت و امده زانی سرکه یه، هه ندی كهس
پیتان وتم: سهرنجی چی ده دهی؟ تهوه نمونه ی شهرا به و تهوانهش كوپه ی شهرا بن..

له نهفسی خۆمدا وتم: كهوابوو له سهرم پیتوست بوو.. رۆیشهتمه ناو دوكانی
شهرا به كه و دهستم به رشتنی كوپه شهرا به كان كرد، من بهرده وام خه ریکی رشتنی
كوپه شهرا به كان بووم و خاوه نه كه ی وایده زانی به فرمانی سولتان دهیانریشم، كاتیك
زانی به فرمانی خۆمه، بردمی بۆ لای "ابن طولون".. تهویش فرمانی كرد سه د
دارم لی بدن، هه لیا ندامه زیندانه وه و ماوه یه ك تیایدا مامه وه، تا مامۆستام ته بو
عه بدولای مه غریبی هات بۆ تهو شاره و تكای بۆ كردم، كاتیك چاوی پیم كهوت
وتی: تۆ چیت كردووه؟ وتم: تیر خوارد نیک له نيسكىنه به رانه ر سه د دار، وتی:
كهوابوو سه ربه سه ر زگارت بووه^{۲۸}.

جونه يد ده لیت گویم له "السري السقطي" بوو ده یوت: ماوه ی سی سا له یان چل
ساله نه فسم هه ز له گیزه ر ده كات به دۆشاوی خورما یان به هه نگوینه وه به گویم
نه كردووه (له وانیه وهك مره با ی ته م سه رده مه و ابووبیت).

ههروه ها "ابو عبدالرحمن السلمي" ده لیت: گویم له باپیرم بوو ده یوت: ئافه تی به نده
رازیبوونیه تی له خۆی به و نهنگی و ناته واویانه ی تیا دیه.

"الحسين بن علي القرمسي" ده لیت: عیسامی كورپی یوسفی به لخی (كه سیکی
ده سه لاتدار بووه) شتیکی نارد بۆ "حاتم الأصم" تهویش لی وهرگرت، پیتوترا: بۆ
لیت قبول كرد؟

تهویش له وه لامدا وتی: له وهرگرتنی تهو شته دا زه لیلی نهفسی خۆم و عیززه تی
تهوم ده بیینی، به لام له ره كرد نه وه یدا عیززه تی نهفسی خۆم و زه لیلی تهوم ده بیینی،
بۆیه عیززه تی تهوم هه لبژارد به سه ر عیززه تی خۆمدا و زه لیلی خۆم هه لبژارد
به سه ر زه لیلی تهودا.

^{۲۸} {واته به هۆی تهو سزا دونیا ییه وه سزای دوا رۆژت-به هۆی تهو كار وه- له سه ر هه لگیاره}.

به هندیکیان وترا: من دهمه ویت له سهر یه کلابوونه وه بو خودا حه ج بکه م (واته چی بکه م باشه؟)

ئه ویش پیی وت: یه که مجار دلت له سه هو و نه فست له له هو و زمانت له له غو پاکبکه ره وه، پاشان چونت دهوی بهو جو ره ریگه بگره بهر.

ئه بو سو له یمانی دارانی ده لیت: ههر کهس له شه وه کهیدا چاکه ئه نجام بدات رۆژه کهی پاداشت دهریته وه، ههر که سیش له رۆژه کهیدا چاکه ئه نجام بدات شه وه کهی پاداشت دهریته وه، ههر کهس له وازه یینان له حه زیك راست بکات خودا ئه و حه زه ی لی دوورده خاته وه، خودا (ﷺ) به خشنده تره له وهی دلیک سزا بدات حه زیکی له پی ناوی ئه ودا (ﷺ) وازل یه یینا بیت.

خودا (ﷺ) وه حی نارد بو داود (ﷺ) و فه رمووی: ئه ی داود، خۆت بپاریزه و به ناگابه و هاوه لانت له خواردنی حه زلیکراوه کان ناگاربکه ره وه، چونکه ئه و دلانه ی له دنیا دا به حه زه کانه وه په یه وستن هۆشیان له من بیبه شه.

پی اویکیان بینی له هه وادا دانیشته بوو، پییان وت: به چی به مه گه یشتووی؟
وتی: وازم له هه و (ئاره زوو) هی نا بویه خودا هه و (با) ی بو رامه یینام.

وتراوه: گهر هه زار حه ز بو باوه ردار بخرینه روو به ترس له سزای خودایی له دلیان دهرده کات، گهر ته نها یه ک حه ز بو که سیکی به دکار بخریته روو ئه و حه زه ترسی له دلدا ناهیلیت.

وتراوه: ره شووی خۆت مه ده ده ست ئاره زوو، چونکه به ره و تاریکستان هه نگاوت پیی هه لده گریته.

یوسفی کوری ئه سبات ده لیت: ته نها ترسیکی بیزار کهر و شه وقیکی نیگه رانکه ر حه زه کان له دلدا دهرپنه وه.

"الخواص" ده لیت: ههر کهس حه زیکی وازل یه یینا و پاداشته کهی له دلدا نه بی نییه وه ئه و که سه له وازل یه ییناندا راستی نه کردو وه.

"جعفر بن نصير" ده لیت جونید درهه میکی پیدام و وتی: برۆ هه نجیر و لوزی دیمیم بۆ بکره، منیش هه ستام به کرینه که، کاتیك به ربانگی کرده وه دهنکیکی هه لگرت و نایه ناو ده مییه وه، پاشان تفی کرده وه و دهستی به گریان کرد و وتی: هه لیبگره.

له و باره یه وه پرسیارم لیکرد، وتی: بانگه ریک له دلما بانگی لیکردم و پیی وتم: تو شهرم ناکه ی؟

حه زیك له پیناوی مندا وازت لیهیناوه دواتر ده گه رییه وه سه ری!
وتویانه:

نون الهوان من الهوی مسروقة وصریح کل هوی صریح هوان.

(پیتی نونی وشه ی "هوان-رسوایی" له (الهوی-تاره زوو) دزرا، کوژراوه کانی هه موو "هوی" یه ک بریتییه له "هوان" (واته کوژراوه کانی هه موو تاره زوو یه ک بریتییه له رسوایی)

بزانه نه فس کۆمه لیک ته خلاق ی ناپه سه ندی هه یه، له وانه: حه سو دی.

حه سودی

((له نیشانه کانی حه سودی: کاتیک ده بیینیت خوی لیّ ده باته به ره وه ..
کاتیکیش بزر ده بیّت غه بیه تی ده کات و کاتیک توشی موسیبه تیک ده بیّت
ده ست به ریشیدا ده هیّیت))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿٢﴾﴾ پاشان

فهرمووی: ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾ الفلق: ۱ - ۵

سوره ته که که به "په ناگرتن" به ناوبانگه به باسی حه سودی کۆتایی پیهینا.

له ئین مه سهووده وه (خودا لینی رازی بیّت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ)
فهرمووی: سیّ شت بنچینه ی هه موو خراپه یه کن خۆتان بیاریژن و لییان به ناگا بن:

۱. ناگاتان له لوتبه رزی بیّت، چونکه ئیبلیس لوتبه رزی وای لیکرد سوژده بوّ ئاده م نه بات.
۲. ناگاتان له هه لپه بیّت، چونکه هه لپه وای له ئاده م کرد له بهری دره خته که بخوات.
۳. ناگاتان له حه سودی بیّت، چونکه دوو کوره که ی ئاده م یه کیکیان ئه ویتریان
به هووی حه سودی به وه کوشت))^{۲۹}

هه ندیکیان ده لپن: که سی حه سوود نه ری که ری چاکه و نیعمه ته، چونکه به بریاری
خودای تاک و ته نها (ﷺ) رازی نییه.

وتراویشه: که سی حه سوود نایته که سیکی سه ردار و پی شه وا.

^{۲۹} {رواه ابن عساکر}.

لهسه ر نایه تی: ﴿ قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ ﴾ الأعراف: ۳۳ و تراوه: "ما بطن" واته هسوودی، له هندی کتیبدا هاتوو: کهسی هسوود دوژمنی نیعمه ته کامه. ههروه ها و تراوه: کاریگری هسه د لهسه ر خۆت دهرده کهوی بهر لهوهی لهسه ر دوژمنه کهت دهر بکه ویت.

"الأصمعي" ده لیت: پیاوینکی نه عرابیم بینی ته مه نی سه د و بیست سال بوو، وتم: چه نده ته مه نت دریتزه!

له وه لاما وتی: هسوودیم وازلپهینا و ته مه نم دریتز بوو. ئین موباره ک ده لیت: همد بو نه و خودایه ی له دلی نه میره که مدا شتیکی دانه ناوه که له دلی هسووده که مدا دایناوه.

له هندی ناساردا هاتوو: له ناسمانی پینجه مدا فریشته یه که هیه کار و کرده وهی بهنده کانی پیدا تیده په ریت، تیشک و روناکی کرده وه کان وه کو خۆر وایه، فریشته که به کرداره که ده لی: بوسته من فریشته ی هسوودیم، نه و کرده وه بدنه وه به رووی خاونه که پیدا نه و که سینکی هسووده.

موعاویه ده لیت: ده توانم هه موو مرۆفیک رازی بکه م جگه له که سینکی هسوود نه و ته نها به تیاچوونی نیعمه ت رازی ده بیت.

وتراوه: کهسی هسوود سته مکار و سه رکه شه و هه رچی شته ویرانی ده کات. عومه ری کوری عه بدولعه زیز ده لیت: هیچ سته مکاریکم نه بینبوه له سته ملیکراو بچیت جگه له کهسی هسوود، په ژاره یه کی به رده وام و نه فسینک به هه میشه یی سه رنجی نیعمه ته کانی خه لکی ده دات.

ههروه ها و تراوه: له نیشانه کانی کهسی هسوود نه وه یه:

۱. کاتیک که سه که ناماده ده بیت خۆی لی ده باته به ره وه.
۲. کاتیک بزر و نادیار ده بیت غه یبه تی ده کات.
۳. و کاتیکیش تووشی موسیبه تیک ده بیت دست به ریشیدا ده ییت.

هەر وەها موعاویە دەلیت: لە سیفەتە ناپەسەندەکاندا هیچ سیفەتیک بە ئەندازەى
حەسوودی دادپەرۆەر نییە بەر لە حەسوودی پیاوێراوە کە کەسە حەسوودە کە دەکوژیت.
هەر وەها وتراوە: خودا (ﷻ) وەحی بۆ سولەیمانى کورى داود (عليهما السلام) نارد
و پىی فەرموو: بە حەوت شت وەسیتت بۆ دە کەم:

۱. غەیبەتەى بەندە صالحە کاتم مە کە.

۲. حەسوودی بە هیچ بەندە کە مە بە، سولەیمان (ﷻ) فەرمووی: پەرۆردگارم،
ئەم دووانەم بەسە.

وتراوە: موسا (ﷻ) پیاویکی لە لای عەرشی خودا بینی، خۆزگەى پیاوێراوە،
پرسیاری کرد: سیفەتەى ئەو پیاوێراوە چىیە؟

وترا: حەسوودی بە خەلکی نە دەبرد بەرانبەر ئەو نىعمەتەنەى خودا لە چاکەى خۆى
بە بەندەکانى دە بەخشی.

وتراوە: کەسى حەسوود کاتیک نىعمەتیک دەبینى سەرسام دەبیت، کاتیک زیان و
تیکەوتن دەبینى دەست بە ریشیدا دەهینیت.

هەر وەها وتراوە: گەر ویستت لە دەستى کەسى حەسوود رزگارت بىت کارە کەى لى
بشپۆینە.

وتراوە: کەسى حەسوود پەر لە کىنەى بەرانبەر کەسانیک گوناھىکیان نە کردووە و
بەخىلە بە شتیک ئەو خاوەنى نییە.

وتراوە: لە چاکە و خۆشەویستى لە گەل کەسى حەسوود خۆت ماندوو مە کە، چونکە
ئەو چاکەکانى تۆى قبوول نییە.

وتراوە: گەر خودا بىهویت دوژمنیک بەسەر بەندەى کدا زال بکات و بەزەبى پیایدا
نەبەتەو کەسى حەسوودى بۆ رەوانە دەکات.

لەو بارەووە وتراوە:

كل عداوة قد ترجى إمامتها إلا عداوة من عاداك من حسد

(هه موو دوژمنايه تيبهك رجاي كو تا پيھيناني هه يه، جگه له دوژمنايه تيبهك له
حه سه ده وه ده ستدریژی بکاته سه رت)

هه روه ها وتراوه:

قل للحسود إذا تنفس: طعنة يا ظالما وكأنه مظلوم

(بلی به هه سوود - گهر هه ناسه ی ناسووده یی هه لکیشا - خودا بتکوژییت، ئە ی
سته مکار وهك ئە وه ی سته ملیکراو بیت)

هه روه ها وتراوه:

وإذا أراد الله نشر فضيلة طويت أتاح لها لسان حسود

(گهر خودا ویستی چاکه یه کی پیچراوه بلاوه پی بکات زمانی هه سوودی بو ده خاته
ده گهر)

هه روه ها له ئە خلاقه ناپه سه نده کانی نه فس: ئالووده بوونه به غه یبه ته وه.

غەیبەت

((ھەرکەس پۆشاکى حەيا فرى بدات غەیبەتى نىيە))

خودا (ﷺ) دە فەرمویت: ﴿وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ

مَيْتًا فَكَّرْهُتُمُوهُ﴾ الحجات: ۱۲

لە ئەبى ھورەيرەو (خودا لىي رازى بىت) پىاويك ھەستايە سەرپىي-ئەو بەر لە ھەستانى لە خزمەتى پىغەمبەردا (ﷺ) دانىشتىبوو- ھەندى لەوانەى لەوى بوون وتيان: فلان چەندە دەستەوسانە.. پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: براكەى خۆتان خوارد و غەیبەتتان کرد))^{۳۰}

خودا (ﷺ) وەحى بۆ موسا (عليه السلام) نارد و پىي فەرموو: ((ھەر كەس تەوہى لە غەیبەت كەردىت و بىرىت دواين كەسە دەچىتە بەھەشت، ھەر كەس بەردەوام بىت لەسەرى و بىرىت يە كەمىن كەسە دەچىتە ناو ئاگرەو))

عەوف دەلىت: چووم بۆ لای ئىبن سىرىن غەیبەتى "حەجاج" م كەرد، ئىبن سىرىن پىي وتم: خودا (ﷺ) حەكەمىكى دادپەرورە، وەك چۆن مافەكان لە "حەجاج" وەردەگرىتەو ھەر بەو جۆرە مافەكانىشى بۆ وەردەگرىتەو، تۆ كە سبەنى بە خودا (ﷺ) دەگەيت بچووكترىن گوناھىك ئەنجامت داىت لە گەورەترىن گوناھى "حەجاج" ئەنجامى داىت لات دژوارترە.

وتراو: ئىبراھىمى كورپى ئەدھەم بانگھىشكرا بۆ دەعوەتىك، ئەوئىش ئامادە بوو، دانىشتوان باسى پىاويكىيان كەرد نەھاتىبوو بۆ لايان، و وتيان: ئەو پىاويكى قورس و

^{۳۰} {رواه أبو يعلى والطبراني}.

تەمبەلە .. ئىبراھىم وتى: ئەم گۆيگرتنە لە غەيبەت نەفسم پىيى کردم، چونکە لە شويىنک نامادە بووم غەيبەتتى خەلکى تىدا دەکرىت، بۆيە رۆيشت و سى رۆژ هيچى نەخوارد.

هەر وهها وتراوه: نمونهى ئەو کەسەى غەيبەتتى خەلکى دەکات وەك ئەو کەسە وايە مەنجەنيقيکى داناوه و چاکەکانى خۆى بەرهو خۆرەللات و خۆرئاوا هەلدهدات، غەيبەتتى کەسيکى خۆراسانى دەکات، پاشان کەسيکى تورکى، بەو جۆرە چاکەکانى خۆى بلأوه پى دەکات و هەلدهستىتە سەرپى و هيچ چاکەيه کى لەگەل نەماوه ..

وتراوه: لە رۆژى دواييدا نووسراوى کرداره کان دەدرىتە دەست بەندهيهک و هيچ چاکەيه کى تىدا نابينيتهوه، دهليت: کوا نويز و رۆژ و چاکەکانم؟
دەوترىت: هەموو کرداره کانت رۆيشتن.

وتراوه: هەر کەس بە غەيبەتک غەيبەتکرايىت خودا لە نيوهى گوناھه کانى خۆشدهبيت.

سوفيانى کورى حوسەين دهليت: لەلای ئيناسى کورى موعاويه دانىشتبووم باسى کەسيکم کرد .. ئەويش پىيى وتم: ئايا ئەم سال غەزاي تورک و رۆمت کردوه؟
وتم: نەخيير .. وتى: تورک و رۆم لە دەستت سەلامەت بوون، بەلام برا موسلمانە کەت لە زمانت سەلامەت نەبوو!

وتراوه: نووسراوى کرداره کان دەدرىتە دەست کەسيک .. هەندى چاکەى تىدا دەبينىت ئەنجامى نەداون، پىيى دەوترىت: ئەمە بە هۆى ئەوهوه بوو خەلکى غەيبەتتى دەکردى و تۆ هەستت پى نەدهکرد.

پرسیار لە سوفيانى سەورى کرا دەر بارەى فەرمووده کەى پىغەمبەر (ﷺ): ((خودا رقى لە خانەوادەى گۆشتن دەبيتهوه)) وتى: ئەوانە ئەو کەسانەن غەيبەتتى خەلکى دەکەن و گۆشتى خەلکى دەخۆن ..

لەلای عەبدوللاى کورى موبارەک باسى غەيبەت کرا وتى: گەر غەيبەتتى کەسيک بەکەم غەيبەتتى باوک و دايکم دەکەم، چونکە لەپيشترن بە چاکەکانم ..

یه حیای کورپی مه‌عاز ده‌لیت: با به‌شی باور‌دار له تۆدا سیّ خەسلەت بیّت:

گەر سوودی پیّ ناگەیه‌نیت زیانی پیّ مه‌گەیه‌نه، گەر ئاسووده و دل‌خۆشی ناگەیی خەم و پەژارە پیّ مه‌ده، گەر ناوی چاکەیی ناھێنی غەیبەتی مه‌که.

به‌حەسەنی بە‌صری وترا: فالان کەس غەیبەتی کردی.. ئەویش پەر دە‌ورییەك حەل‌وای بۆ نارد و وتی: هە‌والم پێ‌درا هە‌ندێ له‌ چاکە‌کانی خۆت بۆ رە‌وانە کردووم منیش ویستم پاداشتت بدە‌مه‌وه.

له‌ ئە‌نە‌سی کورپی مالیکە‌وه (خودا لیّی رازی بیّت) فەر‌مووی: پیّ‌غە‌مبە‌ری خودا (ﷺ) فەر‌مووی: هەر کەس پۆشاکێ حە‌یا له‌‌رووی خۆی هە‌لمالیت غەیبەتی بۆ نییە^{٣١}.

جونه‌ید دە‌فەر‌مویت: له‌ مزگە‌وتی شو‌نزی (مزگە‌وتی بووه له‌ بە‌غدا، به‌ ناو‌ه‌که‌یدا وادیاره له‌ قە‌راغ زیی دی‌جله بووه (شوین+زی) دانیش‌ت‌بووم چاو‌ه‌روانی جە‌نازە‌یه‌کم دە‌کرد نو‌یژی له‌‌سەر بکه‌م، خە‌لکی بە‌غداد به‌ چین و تو‌یژه‌کانییه‌وه چاو‌ه‌روانی جە‌نازە‌که‌ بوون، کە‌سیکی هە‌ژارم بی‌نی ئاساری زوهد و ماندووبوونی پی‌وه دیاربوو به‌ ناو خە‌لکه‌که‌دا سو‌الی دە‌کرد، له‌ نە‌فسی خۆ‌مدا وتم: گەر ئە‌و پی‌اوه کاریکی بۆ خۆی بکردبایه و پارێزگاری له‌ نە‌فسی خۆی پیّ بکردبایه باشتر بوو بۆی.

کاتیك گە‌رامه‌وه بۆ مال‌ه‌وه، شه‌وان شتیك له‌ خویندنی ویردم هە‌بوو، تە‌نانه‌ت گریان و نو‌یژ و کاری تریش هە‌موو ئە‌وانه و ویرده‌کانم له‌‌سەر سه‌خت و گران بوون.. ئە‌و شه‌وه نە‌خه‌وتم و دانیشتم.. چاو‌ه‌کانم خە‌ویان لیّ کە‌وت.. ئە‌و پی‌اوه هە‌ژارە‌م بی‌نی.. له‌‌سەر سف‌ریه‌کی راخراو پی‌اوه‌که‌یان بۆ من هی‌نا و پی‌یان وتم: گو‌شته‌که‌ی بخۆ، چونکه‌ غەیبە‌تت کرد.. منیش له‌ حاله‌که‌ تی‌گە‌یشتم و وتم: غەیبە‌تم نە‌کردووه، به‌‌لکو تە‌نها شتی‌کم له‌ نە‌فسی خۆ‌مدا وت، پی‌م وترا: تۆ له‌و کە‌سانه‌ نیت ئە‌و شتانه‌ت لیّ قبوول بک‌ریت، برۆ و گە‌ردنی خۆتی پیّ ئازاد بکه.

^{٣١} {رواه البیه‌قی}.

رۆژم لی بوویهوه.. بهردهوام بهدوایدا گه‌رام تا له شوینیك دۆزیمهوه، بینیم له ناو
ئاویك شت هه‌لده‌گریتتهوه، کاتیك ئاوه‌که به‌رز ده‌بوویهوه و زیادی ده‌کرد گه‌لای پاقله‌ی
لی دهرده‌هیئا، ئه‌و گه‌لانه به هۆی شو‌ردنه‌وی پاقله‌وه له ئاوه‌که‌دا له‌لایه‌ن که‌سانی
تره‌وه به‌ربووبونه‌وه بۆ ناو ئاوه‌که و ئه‌ویش ده‌یگرتنه‌وه، سه‌لامم لی کرد، وتی: ئه‌بو
قاسم جاریکی تر ده‌گه‌رپییه‌وه سه‌ر ئه‌و کاره‌ت؟

وتم: نه‌خیر، وتی: خودا له ئیمه و له ئیوه‌ش خوشبییت.

ئه‌بو جه‌غه‌ری به‌لخی ده‌لیت: گه‌نجیکی ئه‌هلی شاری به‌لخمان له‌لا بوو،
تی‌کۆشانی ده‌کرد و خوداپه‌رستی ئه‌نجام ده‌دا، به‌لام به‌هه‌میشه‌یی غه‌یبه‌تی خه‌لکی
ده‌کرد و ده‌یوت: فلان که‌س ئاویه و فلان که‌س ئاویه.. رۆژیك لای ئه‌و پیاوانه بینیم
که ره‌فتاریان ژنانه بوو و جل و پۆشاکیان بۆ خه‌لکی ده‌شۆری، کاتیك لای ئه‌وان
رۆیشت، پیم وت: فلان که‌س چیه‌ بۆ وات لی‌هاتوه؟

وتی: ئه‌و هه‌موو غه‌یبه‌ته‌ی خه‌لکی تووشی ئه‌مه‌ی کردم، له‌گه‌ل یه‌کیک له‌و
نیره‌موو‌کانه‌دا گرفتار بووم، ده‌بینی له‌ پیناوی ئه‌ودا خزمه‌تی ده‌که‌م، هه‌موو ئه‌و
حالانه‌ی هه‌مببون رۆیشتن و نه‌مان، داوا له‌ خودا بکه‌ به‌زه‌یی به‌ حال‌مدا بیته‌وه.

قهناعهت

((هدر کهس چاوه کانی بروانیت به دواي تهوی له دهستی خه لکیدایه
دلته نگیسه کهی درپژه ده کیشیت ..))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّاهُ حَيَوَةً طَيِّبَةً﴾ النحل: ۹۷

له جابری کوری عه بدولآوه (خوا له خوئی و باوکی رازی بیئت) له پیغه مبهری
خوداوه (ﷺ) فهرمووی: ((قهناعهت گه نجینه یه که کوتایی پی نایهت))^{۳۲}

له ته بی هورهیره وه (خودا لیی رازی بیئت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ)
فهرمووی: ((واربع به ده بییت به خوداپه رستترین کهس، قانع به ده بییت به شاکیرترین
کهس، تهوی بو خۆت پیته خۆشه بو خه لکیش پیته خۆش بیته ده بییت به باوه ردار، به
چاکه جیرانی تهو کهسه بکه جیرانیت ده کات ده بییت به موسلمان، پیکه نین کهم
بکه ره وه، چونکه زوری پیکه نین دل ده مرینیت))^{۳۳}

وتراوه: هه ژاران مردوون جگه لهو که سانهی به عیززه تی قهناعهت زیندووی
کردوونه ته وه.

بیشری حافی ده لییت: قهناعهت مه لیکیکه ته نها له دلی باوه رداردا نیشته جی
ده بییت.

^{۳۲} {رواه القضاعي}.

^{۳۳} {رواه البيهقي}.

ئەبو سولەيمانى دارانى دەلىت: قەناعەت لە رازىبووندا وەك وەرەك وایە لە زوھددا،
ئەمەیان سەرەتای رازىبوونە و ئەوەشيان سەرەتای زوھدە.

وتراوە: قەناعەت: بریتىيە لە سوکنايى لە بارى نەبوونى دەقپۆه گىراوەکاندا.

ئەبوبەكرى مەراغى دەلىت: كەسى ھۆشمەند ئەو كەسەيە بە قەناعەت و دواخستن
كارى دونىايى خۆى بەرپەكەت و بە ھەلپە و پەلەكەردن كارى دواپۆژى خۆى ئەنجام
دەدات و بە زانست و تىكۆشانىش كاروبارى ئايىنى خۆى رىكەدەخات.

ئەبو عەبدولایى كورى خەفیف دەلىت: قەناعەت وازھىنانە لە تامەرزۆبوون بۆ ئەو
شەئى نىتە و بىننازبوونە لەو شەئى بەدەستت ھىناوہ.

لەسەر مانای ئايەتى: ﴿لَيْسَ رُزُقَهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ الحج: ۵۸ و تراوە: "رزقا
حسنا" بریتىيە لە قەناعەت.

"محمد بن علي الترمذي" دەلىت: قەناعەت رازىبوونى نەفسە بەوئى بۆى براوہ تەوہ
لە رۆزى.

وتراوە: قەناعەت بریتىيە لە رازىبوون بەوئى ھەيە و نەمانى تەماع لەو شەئى
بەدەستى نەھىناوہ.

وہەب دەلىت: عىززەت و بىننازى رۆيشتن بۆ گەران و بەدواى ھاوہلىكدا دەگەران بە
قەناعەت گەيشتن و لەگەلى جىگىر بوون.

وتراوە: ھەر كەس قەناعەتەكەى زۆر بىت شەئى كەمى لا خۆش و شىرىن دەبىت، ھەر
كەس لە ھەموو بارەكاندا بگەرپتەوہ بۆ لای خودا خودا قەناعەتى پى دەبەخشىت.

وتراوە: ئەبو حازم بە پال گۆشتفروشىكدا گوزەرى كرد گۆشتى قەلەوى لەلا بوو،
وتى: ئەبو حازم گۆشت بەرەوہ گۆشتەكەى قەلەو و جوانە، وتى: پارەم پى نىيە،
گۆشتفروشەكە وتى: لىت دەوہستم، وتى: نەفسم باشتر مۆلەتم دەدات و لىم دەخايەنىت
ھەتا تۆ.

بە ھەندىكىيان وترا: كى لە ھەموو كەس قەناعەتى باشترە؟

وتی: ئەو کەسەى له هه‌موو کەس زیاتر کۆمه‌کی خه‌لکی بکات و له هه‌موو کەس
که‌متر ئەرکی به‌سه‌ر خه‌لکیه‌وه بی‌ت.

له زه‌بووردا هاتووه: کەسى قانيع ده‌وله‌مه‌نده با برسيشى بي‌ت.

وتراوه: خودا پي‌نج شتى له پي‌نج شتدا داناوه:

١. عيززه‌ت له گو‌پرايه‌ليدا.

٢. زه‌ليلى له ياخي‌بووندا.

٣. هه‌ببەت له شه‌ونو‌پي‌ژدا.

٤. حيكه‌ت له سكى خاليدا.

٥. ده‌وله‌مه‌ندى له قه‌ناعه‌تدا.

ئيبراهيم مارستانى ده‌لي‌ت: به قه‌ناعه‌ت تو‌له له هه‌له‌په بستينه، وه‌ك چو‌ن تو‌له له
دو‌ژمنه‌كه‌ت ده‌كه‌په‌وه.

"زونونى مصرى" ده‌لي‌ت: هه‌ر كەس قه‌ناعه‌تى هه‌بي‌ت له ده‌ست خه‌لكى سه‌رده‌مى
خۆى ئاسووده ده‌بي‌ت و به‌سه‌ر هاوده‌مه‌كانى خۆيدا پيشده‌كه‌وي‌ت.

وتراوه: هه‌ر كەس قه‌ناعه‌تى هه‌بي‌ت له سه‌رقالى پشوو ده‌دات و به‌سه‌ر هه‌مواندا
پيش ده‌كه‌وي‌ت.

"الكئاني" ده‌لي‌ت: هه‌ر كەس هه‌له‌په به قه‌ناعه‌ت بفرۆشيت عيززه‌ت و پياوه‌تى و
جواميرى به‌ده‌ست ده‌هي‌نيت.

هه‌روه‌ها وتراوه: هه‌ر كەس چاوى له‌وه بي‌ت له ده‌ستى خه‌لكيدايه دلته‌نگيه‌كه‌ى
دري‌ژه ده‌كيشيت.

له‌و باره‌يه‌وه وتراوه:

وأحسن بالفتى من يوم عار ينال به الغنى كرم و جوع

(به‌خشنده‌يى و برسيتى بو‌ جوامير له‌ رو‌ژى رسواييدا ده‌وله‌مه‌ندى بو‌

به‌ده‌سته‌ده‌هي‌نيت)

وتراوه: پیاویك كه سیكی دانای بینی نه وهی له سهوزه ده كه وته سهر شاو ده بخوارد، پیی وت: گهر خزمه تی دهسه لاتت بكر دبايه ناتاج نه ده بووی به خواردنی نه وه.

داناكه پیی وت: توش گهر قه ناعه ت به خواردنی نه مه هه بوايه ناتاج نه ده بووی به ده رگای سولتان.

وتراوه: باز (بالندهی راو كهر) له فرینیدا ده گمهنه، رووانین و ته ماعی راوچی ناگاتی، گهر به ته مای خواردن بوو له لایكی تویو ده بیت به توره كه وه، و له به رزی و بلندی خوی به رده بیته وه و ده كه ویته داوی راوچییه كه وه.

وتراوه: كاتیک موسا (عليه السلام) به باسی ته ماع هاته گو وتی به پیاو چاكه كه: ﴿لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ الكهف: ۷۷

"خضر" پیی وت: ﴿قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ الكهف: ۷۸

وتراوه: كاتیک موسا (عليه السلام) نه وهی وت ناسكین له به رده م موسا و "خضر" (عليهما السلام) وهستا، نه وان نه و كاته زوریان برسی بوو، لای ناسكه كه كه روی له موسا (عليه السلام) بوو نه برژا بوو، به لام لایه كه ی "خضر" برژا بوو.

ده باره ی نایه تی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ الانفطار: ۱۳ وتراوه: نه و "نعیم" ه بریتیه له قه ناعه ت له دونیادا، ده باره ی نایه تی: ﴿وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ﴾ الانفطار: ۱۴ وتراوه: بریتیه له هه لپه بو دونیا.

ده باره ی نایه تی: ﴿فَكَرِهَ﴾ البلد: ۱۳ وتراوه: واته له زه لیلی ته ماع نه فست رزگار بكه.

ده باره ی نایه تی: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ الأحزاب: ۳۳ وتراوه: واته له چرووكی و له هه لپه پاكتان ده كاته وه، ﴿وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا﴾ واته به سه خاوه تی و به هه لپه رذنی پیویستی خه لك به سه ر پیویستی خویاندا.

دهرباره‌ی نایه‌تی: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْغِي لِأَحَدٍ مِنْ بَعْدِي﴾ ص: ۳۵ و تراوه: واته "مه‌قام" ئيك له قه‌ناعه‌تم پئی ببه‌خشه كه له هاوشیوه‌کانی خۆم پئی جیابمه‌وه و رازی بم به برپیار و به‌شی تو.

دهرباره‌ی نایه‌تی: ﴿لَا عَذَابَ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ النمل: ۲۱ و تراوه: سزای توند: واته قه‌ناعه‌تی لی ده‌گرمه‌وه، واته داوا له خودا ده‌که‌م ئه‌و کاره‌ی پئی بکات.

به ئه‌بو یه‌زید و ترا: به چی به‌م پله و پایه به‌رزه گه‌یشتووی؟

وتی: هوویه‌کانی دونیام کو‌کرده‌وه و هه‌موویانم به‌په‌تی قه‌ناعه‌ته‌وه گریدا و خستمه‌ناو مه‌نجه‌نیقی صدقه‌وه و هه‌لمدانه ناو ده‌ریای بی‌هوبابوون لییان و له‌دوای ئه‌وه ئاسووده بووم.

مه‌مه‌دی کورپی فه‌رحان(له سامه‌ره) ده‌لیت: گویم له خالم بوو(عبدالوهاب) ده‌یوت: له خزمه‌تی جونه‌ید دانیشتبووم له روژه‌کانی جه‌دا، ده‌سته‌یه‌کی زۆر له عه‌جه‌م و مندالی عه‌جه‌م لای دانیشتبوون، که‌سیک پینج سه‌د دیناری بو هیئا و له به‌رده‌می داینا و وتی: به‌سه‌ر ئه‌و هه‌ژارانه‌دا دابه‌شی بکه.

وتی: هیچ مال و سامانی ترت هه‌یه؟

وتی: به‌لی، پاره‌ی زۆرم هه‌یه، پئی وت: سه‌روه‌ت و سامانی ترت ده‌ویت زیاتر له‌وه‌ی به‌ده‌ستت هیئاوه؟

وتی: به‌لی، جونه‌ید پئی وت: پاره‌که بو خۆت ببه، چونکه تو له ئیمه پئی ئاتاج تری، بۆیه لیی وهرنه‌گرت.

ته وه کول

((نیشانه‌ی که‌سی پشت‌به‌ستوو به‌خودا سی شته:
داوا ناکات.. رهد ناکاته‌وه... هیچ لای خوی به‌ند ناکات..))

خودا (ﷺ) ده‌فهرمویت: ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق: ۳

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (۱۱) ابراهیم: ۱۱

هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ المائدة: ۲۳

له‌عه‌بدولای کوری مه‌سعوده‌وه (خودا لئی رازی بیت) پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی:
((له‌خه‌ندا ئومه‌تانم له‌مه‌وسمی چه‌جدا پی‌نیشان درا، ئومه‌ته‌که‌ی خوّم بینی
ده‌شت و شاخی پر کرد بوو، زۆریان و شیوه‌یان بوو به‌جیگه‌ی سه‌رسورمانم، پیّم و ترا:
نایا رازی بوویت؟ وتم: به‌لئ، وتی: له‌ناو ئه‌وانه‌دا چه‌فتا هه‌زاریان ده‌چنه‌به‌هه‌شته‌وه
به‌بی دادگایی کردن، ئه‌وانه‌ن داخ‌کردن ئه‌نجام ناده‌ن و باوه‌ریان به‌ته‌یره‌نییه‌ و ده‌ست
بو نوشته‌کردن نابهن و پشتیان به‌په‌روه‌ردگاری خو‌یان به‌ستوه، "عکاشه‌ بن‌محسن
الأسدي" هه‌ستا و وتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا داوا له‌خودا بکه‌من له‌وانه‌جم،
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: خودایه‌ بیگیڤه‌به‌یه‌کیک له‌ئه‌وان.

پیاویکی تر هه‌ستا وتی: داوا له‌خودا بکه‌من له‌وانه‌جم، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی:
عه‌کاشه‌له‌و کاره‌دا پیشتکه‌وت))^{۳۴}

^{۳۴} {متفق علیه}.

ئەبو ئەلى رۆزبارى دەلىت: وتم به عەمرى كورپى سىنان بەسەرھاتىكم له سههلى كورپى عەبدوﻻﻭه بۆ باس بکه، وتى: عەبدوﻻﻭ دەلىت: نىشانەى كەسى پشتبەستوو به خدا سى شتە: داوا ناکات، رەد ناکاتەوه و لای خۆى هیچ ھەلناگریت.

ئەبو موسای دىبلى دەلىت: به ئەبو يەزىدم وت: تەوہ کول چىيە؟ وتى: تۆ چى دەلىتى دەر بارەى تەوہ کول؟ وتم: ھاوہﻻنمان دەلىن: گەر درندە و مار لە لای راست و چەپت بن نھىنى و پەنھانت بۆ ئەو دۆخە نالەرزىت.

ئەبو يەزىد وتى: بەلى، ئەو قسەيە نزىكە، بەﻻم گەر ئەھلى بەھەشت لە بەھەشتدا خۆشى وەر بگرن و ئەھلى دۆزەخ لە دۆزەخدا ئازار بچىژن پاشان جياكارىت کرد لە نىوان ئەو دوانەدا لە رىزى تەوہ کول دەر دەچىت.

سەھلى كورپى عەبدوﻻﻭ دەلىت: يەكەمىن مەقامىك لە تەوہ كولدا ئەوھىيە بەندە لە بەردەم خودادا وەك مردووى لى بيت لە بەردەم مردووشوردا، چۆنى بویت وەرىدەگىریت و ئەو جوولە و تەگىبرى بۆ نىيە.

حەمدون دەلىت: تەوہ کول برىتييە لە دەستگرتن بە خوداوه و پەنابردن بۆ لای خودا (ﷻ).

پىاويك بە "حاتم الأصم"ى وت: تەوہ کول لە كويوھى؟

وتى لە نايەتى: ﴿وَاللَّخْرَاءُ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُتَفَقِّهِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (المنافقون: ۷) بزانه شوينى تەوہ کول برىتييە لە دژ، جوولەى دەرەوہ نەرىيى تەوہ کول ناکات لەناو دلدا، لەدواى ئەوھى بەندە لەوہ گەيشت ئەندازەگىرىيەکان بە دەستى خودايە (ﷻ)، گەر شتىك گران و دژوار بوو بۆ ئەندازەگىرى ئەو دەگەرپتەوہ، گەر شتىكيش ئاسان بوو ئەوا بە ئاسانكارى ئەوہوہ بەستراوہتەوہ.

لە ئەنەسى كورپى ماليكەوہ (خودا لىي رازى بيت) فەرمووى: ((پىاويك بە سواری حوشترىك ھات بۆ لای پىغەمبەر (ﷺ) و وتى: ئەى پىغەمبەرى خودا (ﷺ) حوشترەكە بەرەﻻ بکەم و پشت بە خودا ببەستم؟ پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: بىبەستەرەوہ و پشت بە خودا ببەستە)).

ئىبراهيمى خەواص دەلىت: ھەر كەس تەوھكولى لە نەفسى خۆيدا دروست بىت تەوھكولى لە شتەكانى تردا دروست دەبىت.

بىشىرى حافى دەلىت: يەكك دەلىت: پشتم بە خودا بەستوۋە كەچى درۆ بە دەم خوداۋە دەكات، گەر تەوھكولى بە خودا ھەبوايە رازى دەبوو بەوھى خودا بەسەرى دەھىنيت.

پرسىيار لە يەحىياى كورى مەعاز كرا: كەى پياويك دەبىتتە خاۋەنى تەوھكول؟
وتى: گەر رازى بوو بەوھى خودا ۋەكىلى بىت.

ئىبراهيم خەواص دەلىت: بە دەشت و سارادا گەشتم دەکرد، گويم لە دەنگىك بوو بانگى لىكردم، منىش ئاورم دايەۋە بىنىم پياويكى ئەعرابييە و بەرپوئەيە، پياۋەكە پىي و تم: ئەى ئىبراهيم تەوھكول لاي ئىمەيە، لەلامان بىنەرەۋە تا تەوھكولەكەت بىتتە راستە، پىتوانىيە ھىوا و رجات بە بوونى خواردن لە شارىكدا وات لى دەكات رووى لى بكەى و تىايدا بىننىيەۋە؟ ھىوا و رجات بېرە و پشت بە خودا بەستە.

پرسىيار لە ئىبن عەتا كرا دەربارەى حەقىقەتى تەوھكول وتى: بىزارىت بو ھۆكارەكان تىدا دەرئەكەۋىت لەگەل زۆرى پىۋىستىت بۆيان، لە راستەقىنەى سوكنايى و ئارامى بو لاي حەق لاندەدى لەگەل ۋەستان لەسەر ئەو ھۆكارانە.

"أبو نصر السراج" دەلىت: مەرجى تەوھكول ئەوھىە ئەبو تورابى نەخشەبى وتوھتى: ھەلدانى جەستە بو ناو بەندايەتى و پەيوەستبوونى دل بە پەرۋەردگارىي خوداۋە و ئارامى و سوكنايى بەو بەشەى براۋەتەۋە، گەر پىي درا شوكر بكات و گەر لىي گىرايەۋە ئارام بگرىت.

وهك "زو نونى مصرى" دەلىت: تەوھكول برىتبيە لە ازھىنان لە تەگىرى نەفس و خۆدارىن لە ھەول و ھىز، بەندە لەسەر تەوھكول بەھىز دەبىت كاتىك زانى ئەوھى لەودايە خودا (ﷻ) دەيزانى و دەيىنى.

"أبو جعفر بن أبي الفرج" دەلىت: پياويك بىنى بە "حوشترەكەى عائشە" ناسراو بوو، لەگەل حەيتەيەك بوو كە بە قەمچى لىي دەدا، پىم وت: چ كاتىك

نازاري ليدانه كه له سهرتان ئاسانتره؟ وتى: گهر شه و كه سهى له پيناويدا ليمان ده دريت بمانينيت.

حوسه ينى كورپ مه نصور به ئيبراهيمى خه وصى وت: له م گهشت و گهران و برينى سارايه چيت به دهسته يئاوه؟

وتى: له ته وه كولدا خوم هيلايه وه و نه فسى خوم له سهر راست ده كرده وه.

"حوسه ينى كورپ مه نصور" وتى: ته مهنت له ئاوه دانكر دنه وهى ناوه وت به سهر برد كوانى فنا له يه كتاپه رستيدا؟

ئه بو نهصرى سهر اج ده لئيت: ته وه كول شه وه يه شه بوبه كرى ده قاق وتويه تى: گيرانه وهى يان و گوزهران بو تنها يه ك روژ و بهردانه وهى خه م و په ژارهى سبه ينى.

ده لئيت: شه وهش شه وه يه سه هلى كورپ عه بدولا وتويه تى: ته وه كول روښتنه له گه ل خدا به و جوړه ي شه وه (ﷺ) ده يه ويت.

ئه بو يه عقووبى نه هر جوړى ده لئيت: ته وه كول به خدا (ﷻ) به كه مالى حه قيقه ته وه شه وه يه بو ئيبراهيم (ﷺ) روويدا وه له و كاته ي به جبريلى (ﷺ) وت: پيوستيم بو لاي تو نيه، چونكه به خدا نه فسى خوى لى بزر بو بو وو و له گه ل خودادا (ﷺ) هيچ كه سينكى ترى نه ده بينى.

پياويك پرسيارى له "ذي النون المصري" كرد ده باره ي ته وه كول و وتى: ته وه كول چيه؟ شه ويش له وه لاما وتى: خودارنين له شه رباب و برينى هو كاره كان.

پرسيار كه ره كه وتى: زياترم پى بلى.

وتى: هه لدانى نه فس بو ناو به ندايه تى و ده ركردنى له په روه ردگارى.

پرسيار له "حمدون القصار" كرا ده باره ي ته وه كول، وتى: گهر ده هه زار دره مت هه بيت و شهش يه كى دره ميك قهرزت له سهر بيت دلنيا نه بيت له وهى بمرى و شه قهرزت له گهر دن بيت، گهر ده هه زار دره م قهرزت له سهر بيت و هيچ شت يكت نه بيت بيگير يته وه له خدا بيهيوا نه بيت شه قهرزت بو بگير يته وه.

پرسیار له ئەبو عەبدوڵای قرشی کرا دەربارەی تەوہ کول وتی: پەیوہستبوونە بە خوداوە لە ھەموو باریکدا.

پرسیارکەرە کہ وتی: بۆم زیاد بکہ، ئەویش وتی: وازھێنان لە ھەموو ھۆکارەکان دەتگەییەنیت بە ھۆیک کہ خودا (ﷺ) بۆخۆی سەرۆکاری کارەکانت دەکات.

سەھلی کورپی عەبدوڵا دەلیت: تەوہ کول حالی پیغەمبەر (ﷺ) بوو و کەسپیش سوننەتی ئەو بوو، ھەر کەس لەسەر حالی پیغەمبەر (ﷺ) مایەوہ با واز لە سوننەتە کەی نەھیییت.

ئەبو سەعیدی خەراز دەلیت: تەوہ کول بریتییە لە ھەژانی بی سوکنایی و سوکنایی بی ھەژان.

وتراوہ: تەوہ کول ئەوہیە زۆر و کەمت لا یە کسان بیٹ.

ئەبن مەسروق دەلیت: تەوہ کول بریتییە لە خۆرا دەست کردن بۆ گوزەرکردنی بریار و حوکمەکان.

ئەبو عوسمانی حیری دەلیت: تەوہ کول رازیبوونە بە بەشیک خودا بریویەتەوہ لە گەڵ متمانە کردن بە خودا.

حوسەینی کورپی مەنصور دەلیت: کەسی پشتبەستوو بە خودا لە شاریکدا شتیک ناخوات کەسیکی تیدا بیٹ بەو خواردنە لە ئەو لەپیشتر بیٹ.

عومەری کورپی سینان دەلیت: "ئیراھیمی خەواص" مان بینی پیمان وت: باسی نامۆترین شتمان بۆ بکہ لە گەشت و گەرانە کانت، وتی: "خضر" م پیگەیشت داوای لیکردم ھاوہلیم بکات، ترسام تەوہ کولە کەم بشیوینیت بەھۆی شاندا دان لەسەر ئەو و سوکنایی بە ئەو بۆیە لپی جیا بوومەوہ.

لە سەھلی کورپی عەبدوڵا پرسیری تەوہ کول کرا وتی: بریتییە لە دلێک لە گەڵ خودادا (ﷺ) ژیا بیٹ بە بی پەیوہندی بە شتەکانی ترەوہ.

گویم لە ئەبو عەلی دەقاق بوو دەبووت: بۆ کەسی پشتبەستوو بە خودا سی پلە ھەییە:

تەوہكول، پاشان تەسلىم بوون، پاشان خۆ سپاردن بە خدا.

ئەو كەسەى تەوہكولى ھەيە بە بەلئىنەكانى خودا ئارامى و سوكنايى بۆ دئيت،
خاوەنى تەسلىمبوون زانستى خودا بۆ خۆى بە بەس دەزانئيت، ئەو كەسەش خۆى بە
خودا سپاردووہ بە بربارەكانى خودا رازىيە.

ھەرۋەھا گويم لى بوو دەيوت: تەوہكول سەرەتايە و تەسلىمبوون ناوہراست و
خۆسپاردنىش كۆتايى.

پرسىيار لە ئەبو عەلى دەفاق كرا دەربارەى تەوہكول وتى: خواردن بەبى تەماع.
يەحيى كورى مەعاز دەلئيت: پۆشىنى خورى دوكاندارىيە، قسە كردن لە زوھد
پيشەيە، ھاوئلى كاروان پشتتەھلكردنە، ھەموو ئەوانە پەيوەندى و كەسابەتن.

سەھلى كورى عەبدوللا دەلئيت: ھەر كەس تانە لە جوولە (كۆشان بۆ رزقى ھەلال)
بدات تانەى لە سوننەت داوہ، ھەر كەسش تانە لە تەوہكول بدات تانەى لە ئيمان داوہ.

ئىبراھىمى خەواص دەلئيت: لە رىگەى مەككە بووم، پياوئىكى شىوہدرندەم بىنى..
وتم: جنيت يان مرؤف؟ وتى: جنيم، پيم وت: بۆ كوى دەچى؟ وتى: بۆ مەككە، وتم:
بەبى خۇراك؟ وتى: لەناو ئيمەش كەسانىك ھەن لەسەر تەوہكول دەرۆن، وتم: تەوہكول
چىيە؟ وتى: وەرگرتنە لە خوداوہ (ﷺ).

"الفرغانى" دەلئيت: ئىبراھىمى خەواص لە تەوہكولدا خۆى دارنى بوو زۆر تيايدا ورد
دەبوويەوہ، كەچى دەرزی و بەكرە و دەفر و مقەستى لى جيانەدەبوويەوہ، پىيوترا:
باوكى ئيسحاق بۆ ئەمانە ھەلدەگرى لە كاتىكدا خۆت لە ھەموو شت دارنيوہ؟

وتى: نمونەى ئەمانە تەوہكول ھەلناوہشىننەوہ، چونكە خودا چەند فەرزىكى
لەسەر داناوين، كەسى ھەزارىش تەنھا يەك پۆشاكى ھەيە، لەوانەيە پۆشاكەكەى
بدرپيت و كون ببپت، گەر دەرزی و بەكرەى پى نەبپت عەورەتى دەرەدەكەوئيت و
نوئۆكەى لى تىكدەچپت، گەر دەفرىكى پى نەبپت خۇپاككردنەوہ و دەستنوئۆكەى
لى تىكدەچپت، گەر ھەزارىكت بىنى بەبى دەفر و دەرزی و بەكرە ئەوا لەسەر
نوئۆكەى تۆمەتبارى بەكە.

گویم له مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق (رەحمەتی خودای لى بىت) بوو دەيوت:
تەوەكول سيفهتى باوەردارانە و خۆرادەستکردن (التسليم) سيفهتى دۆستانى خودايە و
خۆسپاردنیش (التفويض) سيفهتى يەكتاپەرستانە.

تەوەكول سيفهتى خەلكى رەشۆكییە، و خۆرادەستکردن سيفهتى تايبەتانە و
خۆسپاردن بە خودا سيفهتى تايبەتى تايبەتەكانە.

هەر و هەها گویم لى بوو دەيوت: تەوەكول سيفهتى پيغەمبەرانیە (&)،
خۆرادەستکردن سيفهتى ئىبراھیم بوو، خۆسپاردنیش بە خودا سيفهتى
پيغەمبەرمان محمد (ﷺ) بوو.

ئەبو جەعفەرى حەداد دەلیت: چەندین سال لە تەوەكولدا بووم و لە بازاردا كارم
دەکرد، هەموو رۆژێك كری خۆمم وەردەگرت، قومیک ئاوم لى نەدەخواردەو و
حەمامیكم پى نەدەکرد، بەلكو كریكەى خۆم دەهینا بۆ هەژارانى مزگەوتى شۆنزی و
لەسەر خالى خۆم بەردەوام بووم.

"الحسين" (برای سینان) دەلیت: بەپى پەتى و لەسەر تەوەكول چوار دە حەجم کرد،
دركێك دەچوو بە پیمدا بیرم دەکردەو و من بریارى تەوەكولم لەسەر نەفسى خۆم داو،
دەمهینا بە زەویدا و دەرویشتم.

ئەبو حەمزە دەلیت: من شەرم دەكەم لە خودا روو لە دەشت و سارا بکەم و تیرم،
چونکە بریارى تەوەكولم داو، تاكو هەول و رویشتم لەسەر تیری نەبیّت و نەبیّتە
تویشوویەك لەو گەرانەدا سوودی لى ببینم..

پرسیار لە حەمدون كرا دەبارەى تەوەكول وتى: ئەو پلەیه كە هیشتا پى
نەگەیشتووم، چۆن دروستە كەسێك قسە لە تەوەكول بكات خالى ئیمانى بۆ راست
نەبووبیّتەو؟!

وتراو: كەسى پشتبەستوو بە خودا وەك منداڵ وایە، شوینیك نابینیّت رووی لى
بكات جگە لە مەمكى داىكى، كەسى پشتبەستوو ش هەر بەو جۆرەیه تەنها بۆ لای
پەروردگارى (ﷻ) دەگەریتەو.

یه کیك لهوان ده لیت: له دهشت و سارادا بووم، کاروانییهك هات و كه سیك له بهرده می خۆم بینییوه، په له م کرد تا پیی بگه م، بینیم ئافره تیکه گۆچانیکی به دهسته وهیه، به هیواشی دهروات، وام گومان برد ببووریته وه، دهستم کرد به گیراندا و بیست دره همم ده هیئا، و پیم وت: بیگره و لیزه مینه ره وه تا کاروانییه كه ت پی دهگات و بهو پارهیه کاری خۆتی پی ته نجام بده.

ئافره ته كه دهستی برده ناو ههوا و پر دهستی دیناری هیئا، و وتی: تو دره هم له گیران درده هیئت من دینار له په نهان و درده گرم.

ئه بو سوله یمانی دارانی پیاویکی له مه كه كه بینی ته نها چهند قومیک ئاوی زه مزه می ده خوارده وه و هیچی تری نه ده خوارد، چهن دین رۆژی به سه ردا تیپه ری، رۆژیک ئه بو سوله یمان پیی وت: باشه گهر ئاوی زه مزه م نوقم بیئت تو چی ده خۆیه وه؟

پیاوه كه ههستا و سه ری ئه بو سوله یمانی ماچ کرد و وتی: خودا پاداشتت بداته وه رینمونیت کردم، چونكه چهند رۆژه ئاوی زه مزه م ده په رستم، بۆیه ههستا و رۆیشت.

ئیراهیمی خه واص ده لیت: له ریگه ی شام گه نجیکی تازه پیگه یشتوم بینی، ره چا و کردنه کانی چاك و باش بوون، پیی وتم: ده توانم هاوه لیت بگه م؟ وتم: من برسیم ده بیئت، وتی: گهر برسیت بوو له گه لت برسی ده م.

چوار رۆژ به بی خۆراك ماینه وه، پاشان شتیك خواردنمان به روودا کرایه وه، پیم وت: برۆ و دهست به خواردنی بکه، ته ویش وتی: خۆم یه کلا کردوه ته وه له ریگه ی "هۆ" وه هیچ وه رنه گرم، منیش وتم: ئه ی گه نج له ته وه کولدا ورد و بالایت، وتی: ئه ی ئیراهیم، مه دح مه كه، چونكه خودا به هه له کان بینایه، تو چیت داوه له ته وه کول؟ پاشان وتی: كه مترین ته وه کول ته وه یه پیویستی زۆر رووت لی بکات و نه فست ته نها بو لای ئه و كه سه بالا بکه ی هه موو پیویستییه کانی به دهسته.

وتراوه: ته وه کول بریتییه له نه ری کردنی شك و گومان و سپاردنی کاره کان به پادشای پادشایان.

ههروه ها وتراوه: دهسته یهك چوونه لای جونه یید (ره جمه تی خودای لی بیئت) وتیان: له کوی داوای رۆزی بکه یین؟

وتى: گەر زانیتان ئەو لە كام جىگەيە لەوى داوا لە ئەو بکەن، وتیان: كەوابوو داوا لە خودا دەكەين، وتى: گەر زانیتان ئەو ئىوھى لەبىر دەچىت يادى بکەن، وتیان: دەچىنە مالىھوھ و پشت بە خودا دەبەستىن؟ وتى: تاقىکردنەوھى خودا شك و گومانە. وتیان: تەگبىر چىيە؟ وتى: وازھىنان لە تەگبىر.

ئەبو سولھىمانى دارانى وتى بە ئەھمەدى ھەوارى: ئەى ئەھمەد، رىگەكانى دوارۆژ زۆرن، شىخەكەى تۆ(مەبەستى خۆيەتى) ئاشنايە بە زۆربەيان، جگە لەم تەوھكولە بەفەرە كە تاكو ئىستا بۆنىم نەكردووھ.

وتراوھ: تەوھكول متمانەيە بەوھى لە دەستى خودادايە(ﷺ) و بىھىوابوونە لەوھى لە دەستى خەلكىدايە.

ھەرورەھا وتراوھ: تەوھكول خالىبوونەوھى پەنھانە لە بىرکردنەوھ لە پرىنى داواى رۆزى. دەربارەى تەوھكول پرىسار لە ھارىسى موھاسىيى(رەھمەتى خوداى لى بيت) كرا: ئايا تەماعى لە گەلدايە؟

وتى: لە رىگەى سروشتى مرۆفەوھ ھەندى خايلە و ختورەى لە گەل دەبىت، بەلام زىانى پى ناگەيەنيت، ئەوھى تەماعى ناھىلئىت بىھىوابوونە لەوھى لە دەستى خەلكىدايە.

وتراوھ: برسىتى لە دەشت و سارادا رووى لە "النورى" كرد، بانگكەرىك بانگى لى كرد: كاميان لات خۆشەويستترە: ھۆ(واتە ھۆيەك رۆزى پى بەدەست بەينيت) يان ھىزىك بىنيازت بكات لە خواردن و خواردنەوھ؟

وتى: ھىزىك كۆتايى پى نەيەت، بۆيە ھەقدە رۆژ بەبى خوراك مايەوھ. ئەبو ھەلى رۆزبارى دەلئىت: گەر ھەژارىك داوى پىنج رۆژ ھىچ نەخواردن وتى: برسىمە، بىگىرنەوھ بۆ ناو بازار و فەرمانى پى بکەن كار و كاسى بكات.

ھەرورەھا وتراوھ: ئەبو تورابى نەخشەبى سەرنجى سۆفییەكى دا دەستى درىژكرد بۆ توپكىلى كالك بۆ ئەوھى لە داوى سى رۆژ برسىتى بىخوات، پى وت: تەصەوف بۆ تۆ گونجاو نىيە پى خەرىكى بازار بە.

"أبو يعقوب البصري" ده لیت: جاریک له حهره ده رۆژ برسی بووم، ههستم به لاوازی کرد، نهفس له گهلم کهوته گفتم گو... چوممه دهرهوه بو شیو و دۆلهکان، تاکو شتیك بینمهوه لاوازییه کهم دابریکتیتتهوه، توپیک کهلهرمم بینیهوه کهوتبوو، دهستم بو برد و ههلمگرت.. له دلهوه بیزاریم لی ههبوو، وهک ئهوهی یه کیک پیم بلی: ده رۆژ برسی بووی و کۆتاییه کهی کهلهرمیکی گۆراو(بوگهن) بیت، بۆیه فریما، و چوممهوه ناو کهعبه و دانیشتم، لهناکاو پیاویکی عهجهمیم بینی سندووکیکی له بهر دهست دانا و وتی: ئه مه هی تۆیه.

وتم: بو منت بهمه تاییهت کردوه؟ وتی: ده رۆژ له مهو بهر ئیمه له سه ر دهریا بووین و کهشتییه که له نو قمبووندا بوو، هه ر یه کیک له ئیمه نه زری کرد گه ر خودا رزگارمان بکات شتیك بکهین به خیر، من نه زرم کرد گه ر خودا رزگارم بکات ئه مه بکه م به خیر و بیده م به و که سه ی جیرانی مالی خودا ده کات و یه که مجار چاوم ده که ویتته سه ری، تۆ یه که م که س بو ی چاوم که وته سه ری.

وتم: بیکه ره وه، ئه ویش کردییه وه، بینیم: کیکی ئاردی سپی میسرییه به میوه و شه کره وه، هه ندیکم له کیکه که خوارد و وتم: ئه ویتری به ره وه بو منداله کانت، ئه وه هه دیه ی منه بو ئه وان و منیش هه دیه که ی تۆم قبول کرد.

پاشان له نه فسی خو مدا وتم: رۆزییه کهت له دووری ده رۆژه وه رووت لی ده کات و تۆ ده چی شیو و دۆلی بو ده گه ری!!

ئه بوبه کری رازی ده لیت: لای مه مشادی ده ی نووری بووم، قسه دهر به ره ی قه رز کرا، ئه ویش وتی: کاتی خو ی قه رزیکم له سه ر بوو، دل م پییه وه خه ریک بوو.. له خه وندا بینیم وهک ئه وه ی که سیك پیم ده لی: ئه ی چرووکی ده ستنوقاو، ئه و برهت له ئیمه وه رگرت، بیگه ره، پیویسته بیگری، له سه ر ئیمه ش به خشین پیویسته، له دوای ئه وه قه رزی به قال و گوشتفرۆش و خاوه ن پیشه کام له سه ر نه ما بوو.

له به نانی حه ماله وه ده گێر نه وه وتو یه تی: له سه ر ریگه ی مه که که ی شکۆمه ند بووم، له میسره وه ده هاتم و تویشوو و خو راکم پی بوو، ژنیک هاته لام و پیی وتم: ئه ی به نان، تۆ حه مالی و تویشوو و خو اردن له سه ر پشتت هه لده گریت، وا گو مان ده به ی

خودا رۆزیت نادات، بهنان دهلیت: خواردنه کهم فری دا، پاشان سی رۆژم هات بهسهردا و هیچم نه خوارد، له ریگه خرخالیکم دۆزییهوه.. له نهفسی خۆمدا وتم: ههلیدهگرم تا خاوهنه کهی دیت و ههوالی دهپرسیت، لهوانهیه شتیکم پی بدات کاتیك بۆی دهگێرمهوه، له ناكاو ئافرهته کهم لی پهیدا بوویهوه و پیی وتم: تۆ بازرگانی، دهلیی تا خاوهنه کهی دیت و شتیکی لی وهردهگرم؟ پاشان چهند درهه میکی بۆ هه لدام و وتی: بۆ خۆت خهرجی بکه، بهو چهند درهه مه گهیشتمه نزیك مه کهه.

له "بهنان" وه دهگێرنهوه ئاتاج به جارییهك بوو خزمهتی بکات، باسه کهی بۆ براکانی والّا کرد، ئهوانیش نرخه کهیان بۆ کۆکردهوه، وتیان: ئهوه پاره کهی، چهند کهسیک له گهلت دین و ئهوهی بۆت گونجاوه بیکره.

کاتیك ئهوه چهند کهسه هاتن هه موویان لهسهه جارییهك هاوړابوون و وتیان: ئهمه بۆ تۆ شیاوه.

وتیان به خاوهنه کهی به چهند پیمان دهدهی؟ وتی: ئهوهیان بۆ فرۆشتن نییه، ئهوانیش پێداگریان کرد لهسهه ری، خاوهنه کهی وتی: ئهوه هی "بهنان" ی حه ماله، ئافره تیک له سه مه رقه ندهوه هه دیه ی کردوه، منیش له گه ل خۆم هی ناومه بۆی، ئهوانیش باسه کهیان بۆ گێرایه وه.

"الحسن الحیاط" دهلیت: له لای بیشری حافی بووم، چهند کهسیک هاتن و سه لامیان لی کرد و ئه ویش لی پیرسی ئیوه له کوپوه هاتوون؟

وتیان: ئیمه خه لکی شامین، هاتووین بۆ ئه وهی سه لامت لی بکهین و ده مانه ویت حه ج بکهین.

وتی: خودا خیر و چاکه تان بۆ زیاد بکات، پێیان وت: له گه لمان دتی؟ وتی: به سی مه رج: هیچ له گه ل خۆمان هه لئاگرین و هیچ شتیك له کهس داوا ناکهین، گه ر یه کیک شتیکی پێداین قبوولی ناکهین؟ وتیان: ئه وهی هیچ له گه ل خۆمان نه بهین باشه، ئه وهش داوا له هیچ کهس نه کهین هه ر باشه، به لام هیچ شتیك له کهس وهر نه گرین ئه مه یان ناتوانین.

ئەوئىش پىيى وتن: ھاتوون بۆ ھەج بەلام تەوھكولتان بە توئىشوو و خۆراكى حاجىيەكان بەستووه، پاشان وتى: ئەى ھەسەن، ھەژارەكان سى جۆرن: ھەژارەكان داوا ناكات، و گەر پىيى بدرىت وەرناگرىت، ئەو ھە رىزى رۆحانىيەكانە.

ھەژارەكان داوا ناكات بەلام گەر پىيى بدرىت قبوولى دەكات، ئەمە ئەو كەسەيە سفرەى لە دىوھەخانى قودس و پاكىدا بۆ راخراوھ، لە گەل ھەژارەكان كە داوا دەكات، گەر پىيى درا بە ئەندازەى پىيوست وەر دەگرىت، ئەو ھە كەفارەتەكەى برىتييە لە خىر و صەدەقە.

وترا بە ھەبىيى عەجمى: بۆ وازت لە بازىرگانى ھىنا؟ وتى: كەفلىكى خاوەن متمانەم بىنييەوھ.

وتراوھ: لە سەردەمانى پىشوودا پىاوئىك لە سەفەردا بوو و لەتە نانئىكى پى بوو، وتى: گەر بىخۆم دەمرم، خودا فرىشتەيەكى پى راسپارد و فەرموى: گەر خواردى رۆزى ترى پى بدە، گەر نەبخوارد ھىچى ترى پى مەدە جگە لەوھى ھەيەتى، بەردەوام لەتە نانەكەى لە گەل بوو ھەتا مرد، نەبخوارد و لەتە نانەكەى لەلا مایەوھ.

وتراوھ: ھەر كەس كەوتە مەيدانى راسپاردنى كارەكانى بە خودا مەبەستەكانى بۆ دىنە پىشەوھ وەك چۆن بووك رەوانەى زاوا دەكرىت، جىاوازى نىوان تىابردن و سپاردن ئەوھە: تىابردن لە مافى خودادايە (ﷺ) و كارئىكى ناپەسەندە، بەلام سپاردن لە مافى خۆتدايە و پەسەندە.

عەبدولائى كورى موبارەك دەئىت: ھەر كەس فلسئىكى ھەرامى لەلا بىت كەسىك نىيە پشتى بە خودا بەستىت.

ئەبو سەعیدى خەراز دەئىت: جارئىكىيان بەبى خۆراك و توئىشوو كەوتە دەشت و سارا، برسئىتييەكى زۆر رووى لى كردم، لە دوورەوھ ئاوەدانىيەكم لى دەر كەوت زۆر پىيى دلخۆش بووم و پىمابوو گەيشتوومەتە بەرەوھ.. پاشان لە نەفسى خۆمدا بىرم كردەوھ: من سوكنايى و تەوھكولم لەسەر خەلكى و ئاوەدانىيە، بۆيە سوئندم خوارد نەچمە ئاوەدانىيەكە مەگەر بە زۆر مەن.. لە رمل و خاكدا چالئىكم بۆ خۆم ھەلكەند، جەستەم

ههتا سينه م تيدا شاردهوه، خهلكى ئاوه دانبيه كه له نيوه شه ودا دهنگيكي بهرزيان
بيستبوو وتبووى: ئهى خهلكى ئاوه دانى، خودا دۆستىكى ههيه لهو لهدا خوئى بهند
كردووهرؤن فرىاي بكهون، دهستهيهك هاتن و دهريان هينام و بردميان بو گوندهكه.

ئهبو حه مزهى خوراسانى ده لئيت: ساليك چووم بو حه ج، له كاتيكا له رويشتن
بهردهوام بووم له ناكاو كه وتمه بيريكه وه، نه فسم هانى ده دام هاوار بكه م و يه كيكا بيت
به دهنگمه وه، وتم: نه به خودا هاوار ناكه م و په نا بو كه س نابم. ئه و خوتوره يه
هيشتا له ناخدا ته واو نه بو بوو له ناكاو دوو پياو له سه ر بيره كه پهيدا بوون،
يه كيكيان وتى: به ويتريان: وه ره با سه رى ئه م بيره بگري ن نه با دا كه سيكي تيبكه ويت،
قاميش و حه سيري زبريان هينا و سه رى بيره كه يان گرت و به خو لا دا يانپوشي، ويستم
هاوار بكه م، به لام به خو م وت: هاوار ده به م بو لاي ئه و كه سه ي له و دوو پياوه له من
نزى كتره، بو يه بيددهنگبووم، پاش ماوه يهك گيانداريك هات و سه رى بيره كه ي لابر د و
قاچى شو ر كرده وه و دهنگه دهنگيكي ليوه دههات وهك پيم بلئى دهسته ي پيوه بگره،
منيش ليى تيگه يشتم و دهستم پيوه گرت و دهريه ينامه ده ره وه، بينيم درنده يه كه و
رويشت، بانگكه ريك بانگى ليكر دم و وتى: ئه ي ئه بو حه مزه ئايا ئه وه باش نييه به
شتيك كه هوئى تيا بردنه رزگار مان كردى له تيا چوون (واته به درنده تو مان له مردن
رزگار ركرد).

پرسىار له حوزه يفه ي مه رعه شى - كه بو ماوه يهك هاوه لئى ئيبراهيمى كورى
ئه دهه مى كردووهر له خزمه تيدا بووه - كرا: سه رسوپه ينترين شت چى بوو له
ئىبراهيمت بينييت؟ وتى: چه ند رۆژيك له ريگه ي مه ككه مائنه وه خواردنمان
به رده ست نه كه وت، پاشان چووينه كوفه، روومان له مزگه وتيكي ويرانه كرد،
ئىبراهيمى كورى ئه دهه م سه ريكى منى كرد و وتى: ئه ي حوزه يفه ئاسارى برسيتيت
تيدا ده بينريت!

وتم: ئه وه به و جزه يه شىخ ده بينيت، وتى: په ره و قه له مم بو بهينه، منيش بو م
هينا، ئه ويش نووسى: "بسم الله الرحمن الرحيم، تو له هه موو بارىكا
به مه به ستگىراوى و له هه موو مانايه كدا ئامازه بو كراوى:

أنا حامد، أنا شاکر، أنا ذاکر أنا جائع، أنا نائع، أنا عاري
 هي ستة وأنا ضمین لنصفها فکن الضمین لنصفها یا باري
 مدحي لغيرك هب نار خضتها فأجر عبيدك من دخول النار
 والنار عندي کالسؤال فهل ترى أن لا تکلفني دخول النار

(من حمدکەر و شوکرکەر و یادکەری تۆم، من برسی و من تینوو و من رووتم،
 ئەوانە شەشن من دەستەبەری نیوەیانم، ئەی باری تۆش ببە بە دەستەبەری نیوەکە
 تری، مەدح بۆ کەسانیک جگە لە تۆ بلیئسە ی ناگرە و دەچمە ناوی، بۆیە بەندەکان
 لە چوونە ناو ناگر بپاریزە، ناگر لەلای من وەک داواکردن وایە، خو داوام لێ ناکە
 بچمە ناو ناگرەو؟)

پاشان پەرەکە ی پێدام و وتی: برۆ و دلّت بە هیچ کەسێک جگە لە خودا (ﷻ)
 پەيوەست نەبیت، پەرەکە بدە بە یە کەمین کەسێک دەیبینی.

دەلێ: رویشتم.. یە کەمین کەسێک پیمگەشت پیاویک بوو سواری ئیستریک بووبوو،
 کاغەزە کەم دا یە دەستی، ئەویش وەر یگرت و دەستی بە گریان کرد و وتی: خاوەنی ئەم
 کاغەزە لە کوێیە؟
 وتم: لە فلان مزگەوتە.

کیسە یە پارە ی پێدام شەشسەد دیناری تیدا بوو، گەیشتم بە پیاویکی تر و پرسیم:
 ئەو پیاو کێ بوو سواری ئەو ئیستەرە بووبوو؟

وتی: پیاویکی نەصرانییە، هاتمەو بۆ لای ئیبراھیم چیرۆکە کەم بۆ گێرایەو، ئەویش
 وتی: دەستی لێ مەدە پاش کەمیکی تر دیت، پاش ماو یە ک پیاو کە پەیدا بوو،
 کەسێکی نەصرانی بوو، خۆیدا بەسەر سەری ئیبراھیمی کوری ئەدەهەمدا و موسلمان
 بوو.

شوکر

(اگر دستت کورت بوو له چاکه کردن ئەوا زمانت به شوکر رابهینه..).

خودا (ﷺ) ده فەرمویت: **لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ** ﴿۷﴾ ابراهیم:

له "عطاء" هوه ده لیت: له گه له عوبهیدی کوری عومهیر رویشتم بۆ خزمهتی عائشه (خودا لیبی رازی بیت)، وتمان هه والمان پی بده به سه رسورهینترین شتیك له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ).

دهستی به گریان کرد و فەرمووی:

چ شتیکی پیغه مبهرا (ﷺ) سه رسورهین نه بوو؟! شهویک هات بۆ لام.. هاته ناو جیگه کهم تا بهر پیستم کهوت، پاشان وتی: ئەی کچه کهی ئەبویه کر ریگه م پی بده به ندایهتی پهروهردگارم بکه م.

ده لیت: وتم: من ته نهها نزیکی تۆم پیخۆشه، بویه مۆله تم دا، ههستا بۆ لای جه وهندهیهك له ئاو، دهستنویتی گرت و ئاوی زۆری به کارهینا، پاشان ههستا و دهستی به نویت کرد، دهستی به گریان کرد تا فرمیسه که کانی به سهر سینهیدا هاتنه خواره وه.. پاشان روکوعی برد و گریا، پاشان سوژدهی برد و گریا.. ئەو بهردهوام بوو له نویت و گریان تا بیلال هات و مۆلهتی بانگ و نویتی لیخواست.

تم: ئەی پیغه مبهری خودا، چی دهتگریه نیت، تۆ خودا له گوناھی یه که مجار و دوابین جارت خۆشبووه؟! جارت خۆشبووه!؟

فهرموی: ئەی نابیّت بەندەییەکی شوکرکار بم؟ چۆن ئەوە ئەنجام نادەم خودا (ﷺ) ئەم نایەتەیی بۆ سەرم دابەزاندوو: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ آل عمران: ۱۹۰ هەتا نایەتی (۱۹۴). ۳۵

مامۆستا قوشەیری دەفهرمویت: راستەقینەیی شوکر لەلای ئەهلی خۆی بریتییه لە داننان بە نیعمەتی خاوەن نیعمەتدا لە رووی ملکەچبوونەوه، لەسەر ئەم قسەییە خودا (ﷺ) بە "شکور" وەسف کراوه بەهۆی بەرینکردن و زیادکردنەوه، ماناکەیی: ئەو پاداشتی بەندەکانی دەداتەوه لەسەر شوکر، بۆیە پاداشتی شوکر بە شوکر ناوبراوه، وەك خودا (ﷺ) دەفهرموی: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ الشوری: ۴۰

وتراوه: شوکری خودای مۆتەعال بۆ بەندەکانی بریتییه لە پێدانی زۆریک لە پاداشت لەسەر کارێکی کەم، لە زمانی عەرەبیدا دەوتریت: "دابە شکور" گەر زیاد لەو ئالقەیی پێی دەدریت قەڵەوی رووی لێکرد.

دەگونجی راستەقینەیی شوکر بریتی بیّت لە مەدح و سەناکردنی چاکەکار بە باسکردنی چاکەکانی، شوکری بەندەش بۆ خودا (ﷺ) بریتییه لە مەدح و سەناکردنی بە یادکردن و باسکردنی نیعمەتەکانی، شوکری خوداش (ﷺ) بۆ بەندەکەیی: مەدح و سەنا کردنییهتی بە باسکردنی چاکەکانی، پاشان چاکەیی بەندە لە شوکرەکەیدا بریتییه لە گوێزپارێهێ بوون بۆ خودا (ﷺ)، چاکەیی خوداش (ﷺ) پێدانی نیعمەتی کۆمەکی و سەرخستنه بەهۆی شوکرەکەییەوه، شوکری بەندە لەسەر حەقیقەت بریتییه لە گوزارەیی زمان و دانپیدانانی دل بە نیعمەتی پەرورددگادا، شوکر دابەش دەبیّت بۆ ئەم بەشانه:

شوکر بە زمان: ئەوەش بریتییه لە داننان بە نیعمەتدا بە سیفەتی ملکەچبوون.
 شوکر بە جەستە و ئەندامەکان: بریتییه لە خۆرازانندنەوه بە وهفا و خزمەت.
 شوکر بە دل: بریتییه لە بەردەوامی بینینی منەتی خودا بە بەردەوامی پارێزگاری لە حورمەت.

دەوتریت: شوکر شوکری هەمووانە لە قسە و گوفتاردا.

۳۵ {رواه ابن مردويه وعبد بن حميد وابن أبي حاتم وابن حبان وابن أبي الدنيا}.

شوکر: سیفه تی عابیدانه له کار و کرداردا.

شوکر: شوکری عاریفانه به دروست راوهستان له هه موو حال و باریکیاندا.

ئه بوبه کری وهراق ده لیت: شوکری نیعمهت بریتییه له بینینی منه تی خودا و پاریزگاری له حورمهت.

"حمدون القصار" ده لیت: شوکری نیعمهت ئه وهیه نه فسی خۆت له ناو نیعمهتدا وهك مشه خۆر ته ماشا بکهی.

جونه ید ده فهرمویت: شوکر هژی تیدایه، چونکه زیاتر بۆ نه فسی خۆی داوا ده کات، ئه وه له سه ره به شی نه فسی خۆی له گه له خودادا راوه ستاوه.

ئه بو عوسمان ده لیت: شوکر بریتییه له ناسینی دهسته و سانی له شوکردا.

وتراوه: شوکر له سه ره شوکر ته واوتره له شوکر، ئه وهش به وهی شوکره کهت له خودا و له کۆمه کی خوداوه ته ماشا بکهیت، ئه وه کۆمه کییه له به رزترین و مه زترین نیعمه ته کانی خودایه له سه ره تو، بۆیه له سه ره شوکر شوکری خودا ده کهی.. پاشان له سه ره شوکری شوکر شوکری ده کهی، تا ناکۆتا له شوکر.

وتراوه: شوکر بریتییه له دانه پالی نیعمهت بۆ لای خاوه نه کهی به سیفه تی ملکه چی و گه ردنکه چبوون.

جونه ید ده فهرمویت: شوکر ئه وهیه نه فست به شایسته ی نیعمه ته که نه زانیت.

روهیم ده لیت: شوکر بریتییه له خه رجکردنی هه موو تواناکان له شوکردا.

وتراوه:

شوکر کار (شاکر): ئه وه که سه یه له سه ره ئه وهی هه یه شوکر ده کات، زۆر شوکر کاریش (شکور): ئه وه که سه یه له سه ره نه بوون شوکر ده کات.

ده وتریت:

شاکر: ئه وه که سه یه له سه ره پی به خشین شوکر ده کات، و شه کوریش: ئه وه که سه یه له سه ره پینه دان شوکر ده کات.

دهوتریت:

شاكر: ئەو كەسەيە لەسەر سوود و قازانج شوكر دەكات و شەكوریش ئەو كەسەيە لەسەر لیگرتنەوه شوكر دەكات.

دهوتریت:

شاكر: ئەو كەسەيە لەسەر پیدانی نیعمەت شوكر دەكات، شەكوریش ئەو كەسەيە لەسەر بەلا شوكر دەكات.

هەرۆهەا وتراوه:

شاكر: ئەو كەسەيە لەسەر بەخشین شوكر دەكات، شەكوریش ئەو كەسەيە لەباری دواكەوتنی نیعمەتدا شوكر دەكات.

جونەید دەفەر مویت: مندالیک بووم لە بەردەستی "السري" دا یاریم دەکرد، من تەمەنم حەوت سالان بوو، دەستەپەك لە خزمەتیدا بوون قسەیان دەربارەي شوكر دەکرد، پێی وتم: ئەی مندال، شوكر چیه؟

منیش وتم: ئەو یە بە نیعمەتی خوداوه لە خودا یاخی نەبیت.

وتی: خەریكە بەشت لەلای خودا دەبیت بە زمانت.

هەرۆهەا جونەید (رەحمەتی خودای لی بیّت) دەلیت: بەردەوام لەسەر ئەو قسەي "السري" پێمی وت دەگریم.

شیللی دەلیت: بینینی خاوەن نیعمەت نەك بینینی نیعمەت.

وتراویشە: شوكر بریتییە لە پارێزگاری لەو هی هەیه و بەدەستپێانی ئەو هی بزەر.

ئەبو عوسمان دەلیت: شوكری خەلكی بە گشتی لەسەر خواردن و پۆشاکە، شوكری تاییەتانیش لەسەر ئەو مانانەیه روو لە دلایان دەكەن.

وتراوه: داود (عليه السلام) فەر مووی: خودایە چۆن شوكرت بكەم، لە كاتیكدا شوكر دهم نیعمەتیکە لە تۆوه؟

خودا وەحی بو نارد و فەر مووی: ئیستا شوكرت کردووم.

وتراوه: موسا (عليه السلام) له موناجاته كانيدا فرمووي: خودايه، ئاددهمت به دهستی خۆت دروست كرد، ئەوهت كرد... و ئەوهت كرد.. و چۆن شوكرت بكهه؟

خودا (عليه السلام) فرمووي: ههه كهس بزانيهت ئەوانه له منهوهيه و مهعريفهتي بهوانه ههبيته شوكرى كردووم.

وتراوه: يه كيكه له پياوان هاوهلتيكى پياوچاكي ههبوو دهسهلاتداری و لات بهندي كردبوو، له بهنديخانهوه نامهيهكي بو هاوهلهكهى نووسى و پيى وت: لهسهه تهه بهندكرده شوكرى خودا دهكهه، له دواى ئەوه له بهنديخانه ليئدانيكى خوارد، ديسان نامهى نووسيهوه و وتى: شوكرى خودا دهكهه لهسهه ليئدانهكه، له دواى ئەوه كابرايهكى مهجووسى قهلهويان هينا و زنجيري بهندكردهكهى پياوهكهيان پيوه بهست، باباي مهجووسى له شهويكدا چهند جار ههلهدستا و دهبووا ئەويش لهگهلى ههلبستيهت و به دياريهوه بههستهتي تا خوي خالي دهكاتهوه، ديسان نامهى نووسيهوه و وتى: شوكرى خودا دهكهه لهسههري، هاوپيكيه نامهى بو نووسيهوه و پيى وت: تا كهى دهلييهت شوكرى خودا دهكهه، چ بهلايهكه لهو بهلايه گهورهتره؟

هاوپيكيه پيى وت: گهه ئەو پشتينهى له ناوقهدى ئەو بهسترايه بهسترايه له ناوقهدى تو، و ئەو زنجيرهى كراوهته قاچى ئەو بكرابايهته قاچى تو چيهت دهكرد؟

وتراوه: پياويك رويشته لاي سههلى كورپى عهبدولا و پيى وت: دز هاتووته مالهكهمهوه و شتومهكهكاني بردووم، فرمووي: شوكرى خودا بكه لهسههري، گهه دز(شهيتان) برويشتهبايهته ناو دلت و يهكتاپههستهتي لي تيكبداي چيهت دهكرد؟

وتراوه: شوكرى دوو چاو: ئەوهيه نهنگى هاوهلهكهتي پي پيوشي، و شوكرى دوو گوي: ئەوهيه ئەو نهنگيهانهى پي پيوشيهت كه بيستوته.

ههروهها وتراوه: شوكر: بريتييه له چيژ وهرگرتن له سهناى خودا لهسهه ئەو بهخشينانهى خوي بويان به شايسته نازانيهت.

جونه يد ده لیت: "السري" کاتیک بیویستبایه سوودم پی بگه یه نیت پرسیاری لی ده کردم، بویه روژنیک پیی وتم: تهی باوکی قاسم شوکر چیه، پیم وت: شوکر ته ویه شتیک له نیعمه تی خودا (ﷺ) به کارنه هی نیت بو یاخیبون له خودا.

وتی: تمه له کیوه فیبربوی؟

وتم: له دانیشتنه کانی تووه.

وتراوه: "الحسن بن علي" (خوایان لی رازی بیت) به روکنه وه لکا و وتی: خودایه، نیعمه ت پیدام و شاکیر نه بووم، به به لا تا قیت کردمه وه و نارامگر نه بووم، به ازهی نام له شوکر نیعمه ته که ت لی نه گرتمه وه، به ازهی نام له نارامگرتن به لا و نارچه تیبه که ت به رده وام نه کرد، خودایه له که سی به خشنده وه ته نها چاوه پروانی به خشنده بی ده کریت.

وتراوه: گهر ده ست کورته بو خیر و چاکه به زمانت دریت بیت بو شوکری خودا.

وتراوه: چوار که س کاره کانیان بی به رن: چیه بو کهر و دانهری نیعمه ت له لای که سیک شوکر ناکات و به خشینی خوی له کانه خویدا و چرایی کهر له خوره تاودا.

وتراوه: کاتیک مزدهی لیخوشبون به ئیدریس درا، داوای ته منی دریتی کرد،

وترا: ته منی دریت بو چیه؟

وتی: بو ته وهی شوکری بکه م، چونکه من پیشتر بو لیخوشبون کارم کردوه، فریشته که باله کانی راخست و هلیگرت و به رزی کرده وه بو ئاسمان.

وتراوه: پیغه مبریک به پال به ردیکی بچووکدا گوزهری کرد که ئاویکی زوری لی ده هاته دهره وه، سه ریسورما، خودا به رده که ی هی نایه قسه له گه لی، و وتی: له و

کاته وهی ئه و ئایه تم بیستوه: ﴿نَارًا وَوُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ التحريم: ۶ من له ترسان

ده گریم، ده لیت: پیغه مبره که داوای له خودا کرد ته و به رده بیاریت، خودا وه حی بو روانه کرد من ته و به رده له ئاگر په نا ده ده م، پیغه مبره که رویشت و کاتیک گه رایه وه بو لای به رده که بینی ئاوه که وه که یه که مجار لی هله ده قولیت دیسان سه ریسورما، خودا به رده که ی له گه ل هی نایه وه قسه، پیی وت: بو ده گری، خودا لیت خوشبوه؟

بەردەكە وتى: ئەو ەي يەكەمىيان گرىيانى ترس و دلتنەنگى بوو، بەلام ئەم گرىيانەيان گرىيانى شوكر و دلخۆشىيە.

وتراوه: كەسى شوكركار ەمەيشە بۆى زىاد دەكرىت، چونكە لە بىنىنى نىعمەتدايە، خودا (ﷺ) دەفەرموئىت: ﴿لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ إبراهيم: ۷، كەسى ئارامگرىش لەگەل خودادايە، چونكە چاوى لە بىنىنى ئەو كەسەيە ئەوى تاقيكردووتەو، خودا (ﷺ) دەفەرموئىت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ البقرة: ۱۵۳

وتراوه: وەفدىك ەات بۆ لای عومەرى كورى عەبدولعەزىز(خودا لىى رازى بىت)، گەنجىكيان تىدا بوو..

دەستى كرد بە وتاردان، عومەر فەرمووى: با كەسىكى بەتەمەن وتار بدات.

گەنجەكە وتى: ئەى ئەمىرى باوەرداران، گەر كارەكە بە سال و تەمەن بوايە لەناو موصلماناندا كەسانىك ەن لە تۆ بەتەمەنترن، وتى: قسە بكە..

گەنجەكە وتى: ئىمە وەفدىك نىن ەز و ترس بۆ لای تۆ ەلەگرتىن، ئەو ەى ەزمانە لە رىگەى چاكەى تۆو بە ئىمە گەشىتو، ترسمان لە رىگەى دادپەرورەى تۆو نەماو، عومەر پىى وت: ئىو كىن؟

وتى: وەفدى شوكرىن، ەاتووىن شوكرت بكەىن و برۆىن.

وتراوه: خودا وەحى بۆ موسا (ﷺ) نارد و پىى فەرمو: بەزەبىت بە بەندەكانى مندا بىتەو، ئەوانەى تووشى بەلا و ناخۆشىم كردوون و ئەوانەش نىعمەت و خۆشىم پىداون، موسا (ﷺ) فەرمووى: خودايە، ئەوانەى نىعمەت و خۆشىت پىداون، بۆ؟

فەرمووى: بەهۆى كەمى شوكرىانەو ەسەر ئەو نىعمەت و خۆشىيەى پىداون.

وتراوه: "الحمد لله" لەسەر ەناسەدانە، شوكرىش لەسەر نىعمەتى ەستەكانە، وتراوئىشە: "الحمد لله" لە ئەو ەو بۆ تۆيە و شوكر فىداكارىيە لە تۆو، لە رىوايەتىكى دروستدا ەاتو: ((بەكەمىن كەسانىك بانگ دەكرىن بۆ بەهەشت ەمدكەرانى خودان لە ەموو بارىكدا)).

وتراوه: حمد له سهه ره وهی له سهه توی لاداره و شوکریش له سهه ره وهی بوی ره وانه کردوی.

یه کیك له پیاوان ده گپرتته وه و ده لیت: له یه کیك له گه شته كامندا پیاویکی به ته مه نم بینی که له ته مه ندا ته فتاده بوو بوو، پرسپاری حالیم کرد، وتی: من له سهه تای ته مه مه وه هزم له کچی مامیکم بوو، ته ویش هه به و جوره هزی له من بوو، خودا ریکی خست و هاوسه رگیریمان کرد، له شهوی بوک و زاواییدا و تمان: با ته مه شه وه به شوکرکردنی خودا زیندوو بکهینه وه له سهه ره وهی تیمه ی به یه کتر گه یاند، ته وه شه وه نویژمان کرد، هیچ کامان ده ستمان بو ته ویترمان نه برد، کاتی شهوی دووه م هات هه مان شتمان وت، ته وه نزیکه ی هفتا یان هه شتا سال ده بیت هه موو شه ویک یتمه له سهه ره و سیفه ته یین، (رووی له ژنه که ی کرد) ئایا ته وه به و جوره نییه ژنه که؟ پیره ژنه که وتی: هه به و جوره یه که ته وه ده یلیت.

یه قین

(گەر یه قین گه یشته دل ئەوا دل پر ده بیته له نوور)

خودا (ﷺ) ده فەر مویت: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَيَا لآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾^{۳۶}
البقرة: ۴

له عه بدولای کوری مه سهووده وه (خودا لیبی رازی بیته) له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ) فەر مووی: ((هیچ کهس به تووره کردنی خودا رازی مه که، چه مدی که سیك مه که له سههه زل و چاکه ی خودا، به خراپه ناوی هیچ کهس مه هیینه له سهههه ته وه ی خودا به تۆی نه داوه، رۆزی خودا به هه لپه ی هه لپه که ران ناگاته تۆ و به ناحهزی ناحهزان تۆی لی بیبهش نابیت، خودا- به دادپهروه ری خۆی- ئاسووده بی و دلخۆشی له رازیبوون و یه قیندا داناوه، خه م و دلته نگیشی له شک و نارازیدا داناوه))^{۳۶}

"أبو عبدالله الأنطاكي" ده لیت: که مترین یه قین گهر بگاته دل، دل پر ده کات له نوور و هه موو شک و گومانیک تیدا ده ره و یتته وه، و دل پر ده بیته له شوکر و ترسان له خودا (ﷺ).

ئه بو جه عفه ری هه داد ده لیت له دهشت و سارا بووم، ئه بو تورابی نه خشه بهندی منی له سههههه گۆمه ئاویك بینی، بو ماوه ی شازده رۆژ ده بوو نه هیچم خوارد بوو نه هیچم خوارد بووه وه، پیی وتم: بوچی دانیشتووی؟ وتم: له نیوان زانست و یه قیندام چاوه پروانی ته وه یانم زال ده بیته تا کو له گه لیدا بم (واته گهر زانست زال بوو ده خۆمه وه، گهر یه قین زال بوو ناخۆمه وه و ده رۆم) پیی وتم: تۆ ده بیته که سیکی خاوهن شانوشکۆ.

^{۳۶} {القضائي}.

ٲه بو عوسمانى حبرى ده لىت: يه قين برىتبه له كه مى گرنگيدان به سبه ينى.
سه هلى كورى عه بدولا ده لىت: يه قين له زيادهى باوره وهيه و هاتنه دى و
راسته قينهى باوره .

هه ندىكى تريان ده لىن: يه قين زانستىكه له دلدا داده نرىت، خاوه نى ئه م قسه
ئامازه به وه ده كات يه قين زانستىكى كه سبى نيه، به لكو به هره و به خششه .

سه هل ده لىت: سه ره تاي يه قين برىتبه له مو كاشه فه (په رده لادان)، بويه هه ندى له
پيشين وتويانه: گهر په رده لادبرىت من يه قينم زياد ناكات، پاشان بينين و
ئاماده بوونه له ناويدا .

عه بدولاي كورى خه فيف ده لىت: يه قين هاتنه دى و به ده سه ته ينانى نه ينويه كانه به
حوكه كانى په نهان .

"ابوبكر بن طاهر" ده لىت: زانست: به به ره له ستر كرنى شك و گومانه كان ده بيت،
يه قينيش: گومانى تيدا نامينىت. ئامازهى به زانستى كه سبى (به ده سه ته ينراو) و ئه وهى
وهك به لگه نه ويست (به هره مه ندبون) مامه لئى له گه ل ده كرئت، ههر به و جزره زانستى ئه م
ده سه تيه له سه ره تاوه كه سبويه و له كو تايدا به لگه نه ويسته (به هره مه ندبون).

"محمد بن الحسين" ده لىت: هه ندى له پياوان ده لىن: يه كه مين مه قام له مه قامه كان
مه عرفيه، پاشان يه قينه، ئه و جا ته صديقه، پاشان ئي خلاصه، دواتر شه هاده ته ئه و جا
گوپرايه ليه، ئيمانيش ناويكه هه موو ئه مانه كو ده كاته وه .

بيژهرى ئه م قسه يه ئامازه به وه ده كات يه كه مين ئه رك له ئه ركه كان برىتبه له
مه عرفيه به خودا (ﷺ)، مه عرفيه به پيشخستنى مه رجه كانى به ده سه ت ده هي نرىت،
ئه وه ش برىتبه له سه رنجدانى ورد و دروست، پاشان گهر به لگه كان به دو اى يه كه كتردا
هاتن و روشنكر دنه وه به ده سه ت هات نوور به دو اى يه كه كتردا ديت و
چاو روشنى (روشنيى) ليوه به ره م ديت، وهك بينياز بوونيك له تيرامان له به لگه و
بورهان كه ئه وه ش حال و بارى يه قينه، پاشان ته صديق كرنى حه ق (ﷺ)، له وهى
وهلامى بانگكهر ده داته وه وهك هه والدان له كرداره كانى (ﷺ) له داهاتوودا، چونكه

ته صدیق له هه والدايه، پاشان ئیخلاص له شوینکه وتنی فەرمانه کاندا، ئه و جا درخستنی وه لامدانه وه به جوانی شه هادهت، پاشان گوپرايه لیه کان به یه کتاپه رستی له وهی فەرمانی پیکردوه و خودارنن له وهی هه ره شهی لی کردوه.

بۆ ئەم مانایه "الإمام أبو بكر محمد بن فورك" ناماژهی کردوه، له وهی بیستوومه وتوویه تی: یادی زمان چاکه یه که دل به سه ریدا ده پیرئیت.

سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: له سه ر دلێک حه رامه بۆنی یه قین بکات گهر نارامی بۆ لای شتیك هه بیته جگه له خودا (ﷻ).

"زو نونی مصری" ده لیت: یه قین بانگ ده کات بۆ کورتی هیوا و ئاوات، کورتی هیوا و ئاواتیش بانگ ده کات بۆ زوهد، زوهدیش حکمهت به ره هم ده هینیت، حکمهتیش سه رنجدان له سه ره نه نجام په یدا ده کات.

ههروهها "ذو النون" ده لیت: سی شت له نیشانه کانی یه قینن:

۱. که می تیکه لاوی خه لکی.

۲. وازهینان له مه دح و سه نای له پیه خشیندا.

۳. خو پاکراگرتن له زه مکردنیان له باری گرتنه وه یان.

سی شتیش له نیشانه کانی یه قینی یه قینن:

۱. سه یر کردنی خودا له هه موو شتی کدا.

۲. گه رانه وه بۆ لای له هه موو بارێ کدا.

۳. داوای کۆمه کی لی کردنی له هه موو حالێ کدا.

جونه ید (ره حمه تی خودای لی بیت) ده لیت: یه قین بریتیه له جیگه ر بوون و دامه زرانی ئه و زانسته ی وه رناگه ری و ئالوگۆر نایته و گۆرانی به سه ردا نایه ت له دلدا.

ئیه ن عه تا ده لیت: به پیی نزیکیان له ته قواوه گه یشتن به وهی پیی گه یشتن له یه قین.

ریشهی ته قوا: جیابوونه وهییه له نه هیلێکراوه کان، جیابوونه وه له نه هیلێکراوه کان جیابوونه وهییه له نه فس، به ئەندازهی جیابوونه وه یان له نه فس ههنگاو بۆ ناو یه قین هه لده گرن.

هه ندیکیان ده لێن: یه قین بریتیییه له موکاشه فه (په رده لادان)، په رده لادانی ش سێ رووی هه یه:

په رده لادان به هه و آل، و په رده لادان به ده رخستنی توانا و ده سه لات و په رده لادان به حه قیقه تی باوه ر.

بزانه "موکاشه فه" له ناو قسه ی پیاوانی ئەم دهسته یه دا بریتیییه له: ده رکه وتنی شتێک بۆ دل به زالبوونی یادی خودا به بی مانه وه ی هیچ جو ره شک و گومانێک، له وانیه مه به ستیان به "موکاشه فه" ئەوه بی ت که خه ونبین له نیوان خه و و ئاگاییدا ده یینی ت، زۆر جار به "جیگیربوون" گوزارشت له م حاله ده که ن.

"الإمام أبو بکر بن فورك" ده لیت: پرسیارم له ئەبو عوسمانی مه غریبی کرد و وتم: ئەمه چییه تۆ ده لیت؟

وتی: که سانیک ده یانی نیم ئا به و جو ره و ئا به و جو ره، وتم: به چا و ده یانی نی یان به موکاشه فه؟

وتی: به موکاشه فه.

عامیری کوری عه بد قه یس ده لیت: گه ر په رده لادری ت یه قینم زیاد ناکات.

وتراوه: یه قین بریتیییه له بینینی ئاشکرا به هیزی ئیمان.

وتراویشه: یه قین بریتیییه له نه مانی به ره له ستی.

جونه ید (ره حه تی خودای لی بی ت) ده لیت: یه قین بریتیییه له هه لگرتنی شک و گومان له دیمه نی په نهان.

گویم له ماوستا ئەبو عه لی ده قاق بوو (ره حه تی خودای لی بی ت) ده رباره ی ئەو فه رمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ی عیسا که ده فه رمووت: ((گه ر یه قینی زیاد

بگردبايه به ههوادا ده‌رۆيشت وهك پيايدا رۆيشتم)) ده‌يوت: ئه‌و(ﷺ) ئاماژه‌ي به حالي ناخي خۆي كردوه له شه‌وي ميعراجدا، چونكه له ئايه‌ته‌كاني ميعراج ئه‌وه بوو كه پيغه‌مبهر(ﷺ) ده‌يفه‌رموو: ((بوراقم بيني وهستا بوو، منيش ده‌رۆيشتم)).

پرسیار له "السري" كرا ده‌رباره‌ي يه‌قين وتی: يه‌قين ئارامي تۆيه له باري گه‌رده‌شي هاتوه‌كان له سينه‌دا، به‌هۆي تيگه‌يشتن له‌وه‌ي جوولته له‌و شتانه‌دا سوودت پي ناگه‌يه‌نن و له تۆوه ده‌رناچن و براونه‌ته‌وه.

عه‌لى كورپ ساهل ده‌لييت: ئاماده‌بوون باشتره له يه‌قين، چونكه ئاماده‌بوون دامه‌زرانه و يه‌قين خوتوره‌ي ده‌له.

وهك ئه‌وه‌ي يه‌قيني كردبيت به سه‌ره‌تاي ئاماده‌بوون، ئاماده‌بونيش به‌رده‌وامي يه‌قين بيت، وهك ئه‌وه‌ي بليت يه‌قين به‌بي ئاماده‌بونيش بووني هه‌يه، به‌لام ئاماده‌بوون به‌بي يه‌قين محاله، بۆ ئه‌و مه‌به‌سته "النوري" ده‌لييت: يه‌قين بريتييه له موشاهه‌ده، واته: موشاهه‌دا يه‌قينيكه گوماني تيدا نيه، چونكه نايينييت، پاكيتي بۆ ئه‌و خودا له‌و كه‌سانه‌ي متمانه ناكهن به‌وه‌ي له ئه‌وه‌وه‌يه.

ئه‌ه‌وه‌ي كرى وه‌راق ده‌لييت: يه‌قين داگيركاري ده‌له و كه‌مالي باوه‌ر به يه‌قينه‌وه‌يه، به يه‌قين خودا ده‌ناسريت و به ئه‌قل له خودا(ﷻ) تپه‌ده‌گه‌ين.

جونه‌يد ده‌لييت: هه‌ندى له پياوان به يه‌قين به‌سه‌ر ئاودا رۆيشتن، باشترين كه‌سيان له يه‌قيندا له تينووتيدا مرد.

ئيبراهيمي خه‌واص ده‌لييت: له سارادا به گه‌نجيك گه‌يشتم، وهك قالي زيو وابوو، پيم وت: بۆ كوي ده‌چي ئه‌ي گه‌نج؟

وتی: بۆ مه‌ككه، وتم: به‌بي تويشوو و خۆراك و ولاخ و خه‌رجي ده‌رۆي؟

وتی: ئه‌ي يه‌قين لاواز، ئه‌و كه‌سه‌ي ده‌تواني ئاسمانه‌كان و زه‌وي پاريزگاري لي بكات ناتواني به‌بي تويشوو من بگه‌يه‌نيته مه‌ككه، ده‌لي: كاتي گه‌يشتمه مه‌ككه له ته‌واف گه‌نجه‌كه‌م بيني له‌وي بوو.

كاتيك بينىمى پىي وتم: ئەي شىخ، هېشتا لە لاوازى يەقىنداى؟

نەھرجورى دەلىت: گەر بەندە راستەقىنەكانى يەقىن تەواو بىكات بەلا لاي دەبىت بە نىعمەت و خوشى بە موسىبەت.

ئەبۇبەكرى وەراق دەلىت: يەقىن سى رووى ھەيە:

يەقىنى ھەوال و يەقىنى بەلگە و بورھان و يەقىنى موشاھەدە.

ئەبۇ تورابى نەخشەبى دەلىت: گەنجىكم لە دەشت و سارا بينى بەبى تويىشو دەپويشت، وتم: گەر يەقىنى لە گەل نەبىت تىادەچىت، بۆيە پىم وت: ئەي گەنج لەم جۆرە شويناھدا بەبى خۇراك و تويىشو؟!

وتى: ئەي شىخ، سەرت بەرز بەكەرەوہ ئايا جگە لە خودا شتىكى تر دەبىنى؟

وتم: ئىستا بۆ كوى دەپۆى برۆ.

ئەبۇ سەئىدى خەراز دەلىت: زانست ئەوہيە پىشەوايەتى و رىنموونىت دەكات، يەقىنىش ئەوہيە ھەلتدەنى بۆ كۆشان و گوپرايەلى خودا.

ئىبراھىمى خەواص دەلىت: ھەولى ژيان و زىندەگىم دەدا بە خواردنى شتى ھەلال، بۆيە برپارى ماسى گرتنم دا، رۇژىك ماسىيەك بوو بە تۆرەكەوہ، ماسىيەكەم دەرھىنا و تۆرەكەم ھەلدايەوہ بۆ ناو ئاوەكە و ماسىيەكى ترى پىنوہ بوو، جارىكى تر تۆرەكەم ھەلدايەوہ و گەرامەوہ، گوپم لە بانگكەرىك بوو بانگى لىكردم دەيوت: رۇزىت نەدۆزىيەوہ لە كوشتنى ئەوانەدا نەبىت يادى ئىمە دەكەن..!

دەلىت: بەلەم و تۆرەكەم تىكشكاند و وازم لە ماسىگرتن ھىنا..

ئارامگرتن

(وتراوه: ئارامگرتن له سەر داوا ناو نیشانی بە دەستەپێنانە، و ئارامگرتن له ناخۆشیدا نیشانی دەرووہ..))

﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ النحل: ۱۲۷

له ئەبی هورەیرهوه (خودا لێی رازی بیّت) - که بەرزی کردووہ تەوه بو لای عائشە (خودا لێی رازی بیّت) - پیغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمووی: ((ئارامگرتن له لێدان و هەژانی یە که مجاردایە))^{۳۷}

هەر وەها له ئەنەسی کوری مالیکەوه (خودا لێی رازی بیّت) فەرمووی: پیغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمووی: ((ئارامگرتن له گەل لێدان و هەژانی یە که مجاردایە))

پاشان ئارامگرتن چەند بەشیکە:

۱. ئارامگرتن له سەر ئەوهی بەری دەستی بەندە که خۆیەتی.
۲. ئارامگرتن له سەر ئەوهی بەری دەستی بەندە نییە.
- ئارامگرتن له سەر ئەوهی بەری دەستی بەندە یە دوو بەشە:
 ۱. ئارامگرتن له سەر ئەوهی خودا فرمانی پێکردووہ.
 ۲. ئارامگرتن له سەر ئەوهی خودا نەهیلا پێکردووہ.

^{۳۷} {متفق علیه}.

ئارامگرتن لەسەر ئەوەی بەری دەستی بەندە نییە بریتییە:

لە ئارامگرتن لەسەر ئەو بریار و قەدەرە خوداییانەى مرۆڤ بەهۆیەوه رووبەرووی ناپەهەتی و تەنگەلانی دەبێتەوه.

جونەید دەلیت: رویشتن لە دنیاوہ بۆ دواپۆژ لەسەر کەسى باوەردار ئاسان و سانایە، بەلام کۆچکردن لە خەلکی لە پیناوی خودادا گرانه، ھەر و ھا رویشتن لە نەفسەوہ بۆ لای خودا گرانتر و دژوارترە، بەلام ئارامگرتن لە گەل خودا سەختترین و گرانترینیانە.

پرسیار لە جونەید کرا دەربارەى ئارامگرتن، وتی: بریتییە لە نۆشکردنی تالۆ بەبێ ئەوەى رووت گرز بکەى.

عەلى كورپى ئەبى تالب (خودا لى رازى بىت) دەفەرمویت: ئارامگرتن لەپای ئیمان وەك سەر وایە بۆ جەستە.

"أبو القاسم الحكيم" لەسەر ئەو ئایەتە دەلیت: "واصر" فەرمان کردنە بە عیبادەت، ئەو بەشەى ئایەتە کەش: "وما صبرك إلا بالله" بەندایەتیە (عبودية)، ھەر کەس لە پلەى "لك" ھوہ بەرزبوویەوہ بۆ پلەى "بك" ئەوا لە پلەى عیبادەتەوہ بەرزبووہتەوہ بۆ پلەى عبودییەت. پیغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت: ((بك أحياء و بك أموات - بە تۆوہ دەژیم و بە تۆوہ دەمرم))

ئەحمەد دەلیت: پرسیارم لە ئەبو سولەیمانی دارانی کرد دەربارەى "ئارامگرتن"، وتی: سویند بە خودا ئیمە ئارام ناگرین لەسەر ئەوەى خۆشانندەویت، ئیتەر چۆن ئارام دەگرین لەسەر ئەوەى لى بیزارین؟!

"ذو النون" دەلیت: ئارامگرتن بریتییە لە خۆبەدوورگرتن لە سەریچییەکان، و ئارامى لە کاتى نۆشکردنى تالۆى بەلا و نیشاندانى دەولەمەندى لە گەل دابارىنى ھەژارى بەسەر ژيان و گوزەراندا.

ئىبن عەتا دەلیت: ئارامگرتن بریتییە لە وەستان لە گەل بەلا بە جوانى ئەدەبەوہ.

وتراوہ: ئارامگرتن بریتییە لە فەنابوون لە بەلادا بەبێ نیشاندانى سکاڵا.

ئەبو عوسمان دەلیت: "الصبار" كەسبىكە نەفسى خۆى رامهينناوه بو ھىرشكردنە سەر ناخوشىيە كان.

وتراويشە: ئارامگرتن مانەويە لە گەل بە لا بە جوانى ھاوھلېكردن وەك چۆن لە گەل خۆشىيە كاندا ھاوھلې دەكەى.

ھەر وھا ئەبو عوسمان دەلیت: پاداشتى باش لە سەر عىبادەت: پاداشتە لە سەر ئارامگرتن و ھىچ پاداشتىك لە سەر و ئەو وە بوونى نىيە، خودا (ﷻ) دەفەر مويت:

﴿وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (النحل: ۹۶)

عەمرى كورپى عوسمان دەلیت: ئارامگرتن برىتییە لە جىگىر بوون و دامەزران لە گەل خودا (ﷻ) و ھەر گرتنى بە لا و تاقىكردنە و ھە كانى بە سىنەى فراوانە وە.

ئىبراھىمى خەواص دەلیت: برىتییە لە دامەزران و جىگىر بوون لە سەر ھوكمە كانى كىتاب و سوننەت.

يە حىياى كورپى مەعاز دەلیت: ئارامگرتنى خۆشەويستان توندترە لە ئارامگرتنى زاھىدان، چ سەر سوپمانىكە، ئەوانە چۆن ئارام دەگرن (واتە خۆشەويستان)، بۆيە لە دېرە ھۆنراوھىە كدا و تراوھ:

الصبر يحمد في المواطن كلها إلا عليك فإنه لا يحمد

(ئارامگرتن لە ھەموو شوينە كاندا پەسەند و جوانە جگە لە ئارامگرتن لە تۆ لە و جىگەدا پەسەند و شىاو نىيە)

رەھىم دەلیت: ئارامگرتن برىتییە لە ازھىنان لە سكالاً.

گويم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەھمەتى خوداى لى بىت) دەيوت: ئارامگرتن (الصبر) وەك ناوھكەى وايە (واتە وەك چۆن وشەى "الصبر" لە سەر زمان قورس و گرانە ھەر بە و جوړە مانا كەشى سەخت و دژوارە)

ئىبن عەتا دەلى:

سأصبر كي ترضى، وأتلف حسرة وحسبي أن ترضى ويتلفني صبري

(ئارام دەگرم بۆ ئەو ھى رازى بىت، و لە ھەسرەتدا تىيادەچم، ئەو ھەندەم بەسە تۆ رازى بىت و ئارامگرتنە كەم من تىا بىات)

ئەبو عەبدوللاى خەفیف دەلى: ئارامگرتن سى بەشە:

۱. "متصبر-خوآزىارى ئارامى"

۲. "صابر-ئارامگر"

۳. "صبار-زۆر ئارامگر"

عەلى كورپى ئەبى تالب (خودا لىي رازى بىت) دەفەر مويت: ئارامگرتن ولاخىكە ھەرگىز بە چۆكدا نايەت.

پىاويك چووه لاي شىبلى و وتى: كام ئارامگرتن لەسەر ئارامگران سەخت و دژوارە؟
وتى: ئارامگرتن لە پىناوى خودادا (ﷺ).

وتى: نەخىر.

وتى: ئارامگرتن بۆ خودا.

وتى: نەخىر.

وتى: ئارامگرتن لەگەل خوداز

وتى: نەخىر، وتى: ئەى كام ئارامگرتن؟

وتى: ئارامگرتن لە خودا.

دەلى: شىبلى ھاوارىكى لى بەرز بوويه و نەزىك بوو رۆحى دەر بچىت.

ئەبو مھەدى جەرىرى دەلىت: ئارامگرتن ئەو ھى جىاوازى نەكەى لە نىوان بارى نىعمەت و مىخنەتدا، لەگەل ئارامى ناخ لە ھەردوو بارەكەدا، "التصبر" برىتییە لە ئارامى لەگەل بەلادا بە بوونى قورسى و سەختى مىخنەتەكە.

گويم لە ماموستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەھمەتى خوداى لى بىت) دەبوت:

ئارامگران سەربەرزى ھەردوو خانەيان بە دەستەپىناو، خودا (ﷻ) دەفەر مويت: ﴿إِنَّ اللَّهَ

مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿٤٦﴾ الانفال: ٤٦

لهسەر مانای نایه تی: ﴿أَصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا﴾ آل عمران: ۲۰۰ و تراوه: "الصبر"
له خوار "المصابرة" وهیه و ئەمەش له خوار "المرابطة" وهیه.

ههروهها لهسهری و تراوه: له ناخی خۆتاندا ئارامبگرن و به خوداوه ئارامبگرن و
له گهڵ خودادا په یوهست بن.

و تراوه: خودا (ﷻ) وه حی بو داود (ﷺ) نارد و پیتی فهرموو: به ئەخلاقی من خۆت
پرازینهوه، له ئەخلاقه کانی من "صبور-زۆر ئارامگرییه".

و تراوه: نۆشکردنی تالای ئارامگرتن گهر بتکوژیته شه هیدی، گهر نه شمیری به
سه ره رزی ژیان به سه ره ده به ی.

ههروهها و تراوه: ئارامگرتن بو خودا کۆلیکی قورسه، ئارامگرتنیش له گهڵ خودا
مانه وهیه، ئارامگرتنیش له پیناوی خودادا به لایه، و ئارامگرتن له گهڵ خودا وه فایه،
و ئارامگرتن له خوداش جه فایه.

له هۆنراوه یه کدا و تراوه:

والصبر عنك فمذموم عواقبه والصبر في سائر الأشياء محمود

(ئارامگرتن له تو سه ره نه نجامیکی ناپه سه ندی هیه، ئارامگرتن له هه موو شته کانی
تردا جوان و په سه نده)

ههروهها و تراوه:

وكيف الصبر عمن حل مني بمنزلة اليمين من الشمال

إذا لعب الرجال بكل شيء رأيت الحب يلعب بالرجال

(چۆن ئارامده گيریت له كه سيك بو من وهك لای راست وایه بو لای چهپ، گهر
پیاوان به هه موو شتیك یاری بکهن، من ده بینیم خۆشه ویستی به پیاوان یاری ده کات)
و تراوه: ئارامگرتن له سه ره داواکان ناوینشانی به ده سه ته یئانه، و ئارامگرتن له
میحنه تدا نیشانه ی ده رووه.

گویم له مه نصوری کورې خه له فی مه غریبی بو (ره همه تی خودای لی بیت) ده یوت: یه کیکیان روو تکرده وه بو قه مچی لیدان، کاتیک گه رایه وه بو به ندیخانه هاوه لیکی خوی بانگ کرد هندی ورده زیوی له ده می دهره ینا و کردییه دهستی، له و باره یه وه پرسیاری لیکرد، ته ویش وتی: دوو دره می زیوم له ناو ده مم دانا بو، یه کیک له وانه ی دانیشتبون چاودیتری منی ده کرد، بویه منیش نه مویست هاوار بکه م و ته و پیی خوش بیت، بویه دانم دنا به دوو دره مه که دا و له ناو ده مدا ورد بوون.

وتراوه: ته و حاله ی توی تیدی "رابط-سه نگرگی" ی تویه، هرچی شته له خوار خودا وه دوژمنی تویه، بویه زور به باشی سه نگرگی حاله ی خوت بکه تا کو دوژمن به سهر تودا سهر نه که ویت.

ده رباره ی "المصابرة" وتراوه: بریتییه له نارامگرتن له سهر نارامگرتن، تا هه موو نارامگرتن له نارامگرتندا به خت ده کریت و نارامگرتن له نارامگرتن ده سته وسان ده بیت، وه که له هژراوه یه کدا وتراوه:

صابر الصبر فاستغاث به الصبر فصاح الحب بالصبر صبیرا

(نارامگرتن نارامی گرت نارامگرتنیش هانای بو برد، بویه خوشه ویسته که هاواری کرد له نارامگرتن و وتی: نارامبگره)

وتراوه: ماوه یه که شیبلی له خه سته خانه به ندرکا، کومه لیک چوونه لای، پرسى: ئیوه کیین؟

وتیان: خوشه ویستانی تویین به سهر دان هاتووین بولات.

شبلی به رده بارانی کردن و ته و انیش هه له اتن، شیبلی پیی وتن: دروزنانه، گهر خوشه ویستی من بوونایه نارامتان ده گرت له سهر به لاکه ی من.

له هندی ریوایه تدا هاتوه: ته وانه ی له پیناوی مندا شان ده دهنه ژیر به لا و ناخوشی له ژیر چاودیتری مندان.

خودا (ﷻ) ده فه رمویت ﴿وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور: ٤٨

یه کیټک له پیاوان ده لیت: له مه ککه بووم.. هه ژاریکم بینی ته وافی مالی خودای کرد، له گیرفانی نوسراویکی دهرهینا و ته ماشایه کی کرد، و تیپه پری، بو سبه بینی له ته و افدا هه مان شتی دووباره کرده وه، چهن دین روژ چاود پیریم کرد نه وه هه موو روژیک هه مان شتی دووباره ده کرده وه و یه کیټک له روژه کان کاتیک له نووسراوه که ورد ده بوویه وه هه ندیک دوورکه وته وه و کهوت به زه ویدا و گیانی سپارد، نووسراوه که له گیرفانی دهرهینا، بینیم تیایدا نووسرابوو: ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ الطور: ٤٨

وتراوه: گه نجیک بینرا به نه عله کانی دهیدا به روخساری پیری کدا، پپی و ترا: تو شهرم ناکه ی.. به نه عمل ده کیشی به روخساری نه و پیره دا؟!

له وه لامدا وتی: تاوانیکی گه وره ی کردووه، پپیان وت: تاوانه که ی چیه؟
وتی: نه پیره بانگه شه ی نه وه ده کات ئاره زووی له منه که چی سی روژه نه هاتووه بو بینیم.

یه کیټک له پیاوان ده لیت: چورمه ولاتی هند، پیاویکم بینی یه ک چاوی هه بوو، پپیان دهوت "فلانی نارامگر"، پرساری حالی نه وه که سه م کرد، وتیان: نه مه له سه رده می لاوتی خویدا هاو پریه کی سه فهری کرد، نه ویش بو خواحافیزی لی رویشته دهره وه، یه کیټک له چاوه کانی فرمیسکی بو هاو پریکه ی باراند، به لام نه ویتریان نه گریا، وتی به و چاوه یان که فرمیسکی نه رشت: بوچی بو جیا بوونه وه له دۆسته که م فرمیسکت نه باراند؟

ده بی بیبه شت بکه م له سه رنجدان و روانین له دنیا، بویه نه و چاوه ی داخست و بو ماوه ی شه ست ساله به و چاوه ی ته ماشای دنیا ی نه کردووه.

له سه ر ئایه تی: ﴿فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾ المعارج: ٥ و تراوه: "الصبر الجمیل" نه وه یه خاوه نی به لا و ناخوشییه که له ناو خه لکیدا نه ناسریته وه.

عومه ری کوری خه تاب (خودا لی ری رازی بیټ) ده لیت: گه ر نارامگرتن و شوکر کردن دوو حوشر بن نازانم سواری کامیان بيم.

ئىبن شەبرمە (رەحمەتى خوداى لى بىت) كاتىك بەلا بە سەرىدا دادەبارى دەپوت:
هەورىكە و پاشان دەپەوتتەوہ.

لە رىوایەتیکدا: پرسیار لە پیغەمبەر (ﷺ) کرا دەربارەى ئیمان، فەرموى:
(ئارامگرتن و لیبوردەبى) ^{۳۸}

عومەیر لە باوکییەوہ ئەویش لە باپیریەوہ دەلیت: پرسیار لە پیغەمبەرى
خودا (ﷺ) کرا دەربارەى ئیمان، فەرموى: (ئارامگرتن و لیبوردەبى) ^{۳۹}

پرسیار لە "السري" کرا دەربارەى ئارامگرتن، ئەویش دەستی بە قسەکردن کرد
دەربارەى ئارامگرتن، دووپشکىك بەسەر لاقەکانیدا هەلگەرا کہ چەندین جار پیوہى
دا، بەلام ئەو ئارام و بیدەنگ بوو، پىی وترا: بۆ لە خۆتى دوور ناخەیهوہ؟
وتى: شەرم دەکەم لە خودا قسە لەسەر ئارامگرتن بکەم و ئارام نەگرم.

لە هەندى رىوایەتدا هاتوہ: هەژارانى ئارامگر ئەهلى مەجلیسى خودان لە رۆژى دوايیدا.
خودا وەحى بۆ هەندى لە پیغەمبەرانى (عليهم الصلاة والسلام) کرد و پىی
فەرموون: "بەلا" م بۆ سەر بەندەکەم دابەزاند، ئەویش دوعا و داواى لیکردم، منیش
ماوہیەك وەلامدانەوہم بۆى دواخست، ئەویش دەستی بە سکالا کرد، منیش پىم وت:
ئەى بەندەکەم چۆن رەحمت پى بکەم لە شتىکدا کہ بەوہ رەحمت پى دەکەم؟! (واتە
بەلاى خودا بۆ بەندەکەى بۆى دەبیتتە رەحمت)

"ابن عینة" لەسەر مانای ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَدْعُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا
بِعَايِنَتِنَا يُوقِنُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ السجدة: ٢٤ دەلیت: كاتىك سەرى هەموو کارەكەیان گرتە دەست
ئەوانمان کرد بە سەرکردە و پىشەوہ.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەحمەتى خوداى لى بىت) دەپوت:
رادەى ئارامگرتن ئەوہیە بەرھەلستی قەدەر نەكەى، دەرختنى بەلا بەبى سکالا

^{۳۸} {رواه أبو يعلى والطبراني}.

^{۳۹} {رواه أبو يعلى والطبراني}.

نهری کارى نارامگرتن نبيه، خودا له به سه ره هاتى ئه يوب (عليه السلام) ده فه رمويت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نَعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ ص: ٤٤ له گه له وهى خودا هه ولمان پى ددها دهر باره ي ئه يوب (عليه السلام) كه فه رمويه تى: ﴿أَنى مَسْنَى الضُّرِّ﴾ الانبياء: ٨٣

هه روه ها گويم لي بوو ده يوت: خودا ئه و قسه يه ي (واته: أَنى مَسْنَى الضُّر) له ئه يوب دهره ينا بو وهى بييت به هه ناسه دانتيك بو لاوازه كانى ئه م ئومه ته .

هه نديكيان ده لين: قورئان دهر باره ي ئه يوب (عليه السلام) ده فه رمويت: ﴿إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا﴾ ص: ٤٤، نه يفه رموو: (صبورا) چونكه هه موو حالى برى تى نه بوو له "صبر" به لكو له هه ندى حاليدا چيژى له به لاکه وه رده گرت و له هه نديكيان نازار، له حالى چيژوه رگرتنه كه يدا نارامگري نه ويستوه، بويه خودا نافه رمويت (صبورا)

هه روه ها گويم له ماموستا ئه بو عدلى ده قاق بوو (ره حمه تى خودا ي لى بيت) ده يوت: راسته قينه ي نارامگرتن برى تيه له دهر چوون له به لا به پى چوونه ناوى، وهك ئه يوب (عليه السلام) له كوتايى به لاکه يدا ده فه رمويت ﴿أَنى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ الانبياء: ٨٣، ئه ده بى گفغوگوى پاريزگارى لي كرد كاتيک ده ليت: (وانت ارحم الراحمين) به ئاشكرا نه يفه رموو: (ارحمي - ره حم پى بکه)

بزانه نارامگرتن دوو جوړه:

١. نارامگرتنى عابيدان.

٢. نارامگرتنى خوښه ويستان.

باشترين و جوانترينى نارامگرتنى عابيدان ئه وديه هه ميشه يى و به رده وام بييت. باشترين و جوانترينى نارامگرتنى خوښه ويستان ئه وديه خوښه ويستيه كه ي رده ده كريتته وه و ئه ويش نارام ده گريت.

له و باره يه وه له هونراويه كدا وتراوه:

تبين يوم البين أن اعترامه على الصبر إحدى الظنون الكواذب

(رۆژی له یه کداپران ئەوه رۆشن بوویهوه سووربوونی لهسەر ئارامگرتن یه کیک بووه له گومان و درۆ گه وره کان) چونکه خۆشهویستان به داپرانیش هه ر یه کبان خۆشدهویت. لهسەر ئەم مانایه گویم له مامۆستا ئەبو عه لی دهقاق بوو(رهحمهتی خودای لی بیّت) دهیوت: به یانییه که ی یه عقوب(عليه السلام) فه رمووی: ﴿فَصَبِّرْ جَمِيلٌ﴾ یوسف: ۸۳ به لینی ئارامگرتنی لهسەر نه فسی خۆیدا، واته حال و باری ئارامگرتنیکی جوان دهیّت، پاشان ئیواره که ی فه رمووی: ﴿يَا سَفِي عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ یوسف: ۸۴).

چاودیری

(هەر کەس لە ختووڕەکانیدا چاودیری خودایی ھەبێت خودا لێ
ئەندامەکانیدا دەپیارێزێت..)

خودا (ﷺ) دەفرمویت: ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا ۝٥٢﴾ الأحزاب: ٥٢
لە "جریر بن عبداللە الجلی" ھو: ((جبریل (ﷺ)) لە شیوێ پیاویکدا ھات بو لای
پێغەمبەر (ﷺ)، و پێی فرموو: ئەی محمەد، ئیمان چییە؟

فرمووی: ئیمان ئەوھێ باوەر بە خودا و فریشتەکانی و کتیبەکانی و پێغەمبەرانی و
قەدەر بە خێر و شەر و شیرین و تالییەو بەینیت، فرمووی: راست دەکەیت، دەلی:
سەرمان سوورما لەوھی پرسیار لە پێغەمبەر (ﷺ) دەکات و پێشی دەلیت: راست دەکەیت.

فرمووی: ھەوالم پێدە دەبارەئێسلام؟

وتی: ئێسلام ٤٠ ئەوھێ نوێژ بکەئێ و زەکات بەدەئێ و روژووی مانگی رەمەزان
بگریت و ھەجی مائی خودا بکەئێ، فرمووی: راست دەکەئێ.

فرمووی: ھەوالم پێ بدە دەبارەئێحسان؟

فرمووی: ئێحسان ئەوھێ خودا پەرستی وەك ئەوھی بیینیت، گەر نەتوانی بەو
جۆرە بیت ئەوا ئەو دەتبینیت، فرمووی: راست دەکەئێ...^{٤١}

٤٠ {ئەم فرمودەھێ ئیمامی قوشەیری وەکو (مخدیپ) ئیک ریواتی کردوو، بەلام ئیمە پیاوانی سەندەکەمان
لابردوو بۆیە لە فرمودە مشھورەکدا ووشەئێ شھادەئێ تیاہ بەلام لەم فرمودەھیدا نیہ}.

٤١ {رواه الشيخان وغيرهما}.

ئىمامى قوشەيرى دەلىت: ئەو بەشەى فەرمودەكەى پىغەمبەر(ﷺ): ((گەر نەتوانى بەو جۆرە بىت ئەوا ئەو دەتېنىت)) ئامازەپە بە حالى چاودىرى، چونكە چاودىرى برىتېپە لە زانست و ناگاہى بەندە بە تەماشاكردنى خودا(ﷻ) بۆ ئەو، بەردەوامبۇنى لەو زانست و ئاگاہىپەدا چاودىرى كردنى پەروردگارپىپەتى، ئەمەش بۆى دەبىتە بنچىنە و بنەرەتى ھەموو خىرىك، ناتوانىت بگاتە ئەو ئاستە تا پلەى خۇدادگايىكردنى بەدەست نەھىناپىت، گەر دادگايى نەفسى خۆى كرد لەسەر ئەو كارانەى لىى وەشاوئەتوہ و حالى خۆى لە ئىستادا چاك كرد و پابەندبۇنى بە گرتنەبەرى رىگا راگەيانند و نىوانى خۆى و خوداى بە سازدانى دل چاككرد و ھەناسەكانى لەگەل خودا پارىزگارى لى كرد و لە ھەموو حالەكانىدا چاودىرى خوداى كرد و زانى خودا(ﷻ) لەسەر ئەو چاودىرە و لە دلپىوہە نزىكە و حال و بارى ئەو دەزانىت و كردارەكانى دەبىنىت و قسەكانى دەبىستى، ھەر كەس لە كۆى ئەمانە بىئاگا بوو ئەو كەسە لە سەرەتاي گەشتن بىبەش بوو، ئىتر چۆن دەتوانىت حەقىقەتى نزىكى لە خوداوە بەدەست بەپىنىت؟

"الجريري" دەلىت: ھەر كەس لە نىوان خۆى و خودادا تەقوا و چاودىرى نەكات بە دادوہر ناگاتە پەردە لەسەر لادان و بىنىن.

گويم لە مامۇستا ئەبو عەلى دەقاق بوو(رەھمەتى خوداى لى بىت) دەبوت: ئەمىرىك وەزىرىكى ھەبوو، رۆژىك لە بەردەستى دانىشتبوو، لاي بە لاي ئەو گەنجانەدا كەدوہ لە خزمەت ئەمىردا راوہستابوون، نەك گومانى لىيان بىت، بەلكو بەھۆى جوولە و دەنگىكەوہ ھەستى كرد لەو گەنجانەوہ پەيدا بوو، وا رىكەوت ئەمىرەكە لەو كاتەدا تەماشاشى وەزىرەكەى دەكرد، وەزىرەكە ترسا ئەمىر وا بىربكاتەوہ وەزىرەكەى تەماشاشى ئەو گەنجانەى كەدوہ، بۆپە ئەوئىش تەماشاشى ئەمىرى كەدوہ، رۆژىك دوای ئەوہ وەزىرەكە رۆپىشتەوہ بۆ لاي ئەمىر، وەزىرەكە بە بەردەوامى تەماشاشى لايەكى دەكرد، تا ئەمىرەكە وا گومانى برد وەزىرەكەى خىلە و بەو جۆرەپە، ئەمە برىتېپە لە چاودىرى بەندەپەك بۆ بەندەپەكى ھاوشىوہى خۆى، ئەى دەبى چاودىرى بەندە بۆ خوداى مۇتەعال چۆن بىت؟!

له ههژارێكم بیست دهیوت: ئەمیریك خزمەتكارێکی لاوی هه‌بوو له هه‌موان زیاتر رووی پێ ده‌دا، له کاتی‌کدا ئەو خزمەتکاره به‌های له‌وان زۆرتر و شیوه‌ی له‌وان جوانتر نه‌بوو، له‌و باره‌یه‌وه پرسیاریان له ئەمیر کرد، ئەمیره‌که ویستی چاکه و باشه‌ی خزمەتکاره‌که به‌سه‌ر ئەوانی تردا رۆشن بکاته‌وه، رۆژیک ئەمیر سواری ئەسپێک بوو، خه‌لکیکی زۆر له‌گه‌ڵی بوون، له‌ دووره‌وه چیا‌یه‌ک دیاری‌بوو به‌فری به‌ لوتکه‌وه بوو، ئەمیره‌که ته‌ماشایه‌کی به‌فره‌که‌ی کرد و پاشان سه‌ری داخست، خزمەتکاره‌که ئاو‌زنه‌گی دا له ئەسه‌په‌که‌ی و رۆیشت، خه‌لکی نه‌یانزانی بۆ کوی ده‌چیت، زۆری نه‌برد گه‌رایه‌وه و به‌فری له‌گه‌ڵ خۆی هینا بوو، ئەمیر پیتی وت: چۆنت زانی من هه‌زم له به‌فر بوو؟

خزمەتکاره‌که وتی: چونکه ته‌ماشای به‌فره‌که‌ت کرد، سه‌رنجی سوڵتان بۆ شتی‌ک بێ مه‌رام و مه‌به‌ستی دروست نییه، ئەمیره‌که وتی: کاتی‌ک من ئەم خزمەتکاره به‌ریز و رووتی‌کردن تاییه‌ت ده‌که‌مه‌وه، چونکه هه‌ر که‌سێک سه‌رقالییه‌کی هه‌یه، سه‌رقالی ئەم گه‌نجه سه‌رنجه‌کانی من و تیروانینه له‌ حال و باری من.

هه‌ندیکیان ده‌لێن: هه‌ر که‌س خودا له‌سه‌ر خوتوو‌ره‌کانی ناخی بکات به‌ چاودێر ئەوا خودا ئەندامه‌کانی له‌ گونا‌ه ده‌پاری‌زێت.

پرسیار له ئەبو حوسه‌ینی کوری هند کرا: که‌ی شوان رانه‌مه‌په‌که‌ی به‌ گۆچانی چاودێری له‌ له‌وه‌رگای تیاچوون ده‌رده‌کات؟
وتی: گه‌ر زانی چاودێری‌کی له‌سه‌ره.

وتراوه: ئین عومه‌ر(خودا لییان رازی بی‌ت) له سه‌فه‌ری‌کدا می‌ردمن‌دالیکی بینی مه‌رپی ده‌له‌وه‌راند، پیتی وت: یه‌کی‌ک له‌م مه‌رانه‌م پێ ده‌فرۆشی؟

وتی: من خاوه‌نیان نیم، وتی: به‌ خاوه‌نه‌که‌ی بلی گورگ یه‌کی‌کیانی خوارد، می‌ردمن‌داله‌که وتی: ئە‌ی خودا له‌ کوێیه؟

ئین عومه‌ر ماوه‌یه‌کی زۆر دوا‌ی ئەوه به‌رده‌وام ئەوه‌ی ده‌وته‌وه که می‌ردمن‌داله‌که وتی: ئە‌ی خودا له‌ کوێیه؟

جونه يد ده لیت: هر کس چاودیری به دهست بهینیت له تیاچوونی به شی خوی له خودا ده ترسیت نهک له شتیکی تر.

ماموستایهک کۆمه لیک قوتابی هه بوو، یه کیک له قوتابییهکانی به روویدان و گرنگیپیدان له وانانی تر جیاکردبووهوه، لهو بارهیهوه پرسیارلی لیکرا، شهویش بالندهیهکی دا به ههریهکیان، و پیی وتن: ههریهک له نیوه بالندهکی خوی له شوینیک سهربریت کس چاری لی نه بیت، ههریهکیان بالندهکی خوی له شوینیک چۆلدا سهربری... بهلام شهو قوتابییهیان بالندهکی بو ماموستا گیرایهوه و سهرینهبری، ماموستاکی پرسیارلی لیکرد، شهویش وتی: تو فه رمانت پیکردم له شوینیک سهربریم کس نهیینیت، شوینیک بوونی نه بوو خودا (ﷺ) نهیینیت، ماموستاکی وتی: بو شهو مه بهستهیه له نیوه زیاتر گرنگی پی دهدهم و پیی دهخه م.

"زو نونی مصری" ده لی: نیشانهی چاودیری: هه لباردنی شهویه خودا (ﷺ) بو تی هه لده بزی ریت و به مه زنرا گرتنی شهوی خودای موته عال به مه زنی راگرتووه و بچووک ته ماشا کردنی شهوی خودا بچووک ته ماشای کردووه.

نه صرابادی ده لیت: رجا به رهو کاری چاکه و گویرایه لی هه لته نهیت، ترسیش له یاخیبوون دوورت ده خاته وه، چاودیری ش سهرت له پلهکانی حه قیقه ته وه ده رده کات.

شه بو عه باسی به غدادی ده لیت: پرسیارم له "أبو جعفر بن نصیر" کرد ده رباره ی چاودیری وتی: چاودیری کردنی نهینی و په نهانه بو ته ماشا کردنی خودا (ﷺ) له هه موو خوتووره یه کدا.

"الجریری" ده لیت: شه کاره ی شه له سه ر دوو پایه بینا کراوه:

یه که میان نه فسی خۆت پابه ند بکه ی به چاودیری خودا وه (ﷺ) و زانست له سه ر رووالته و ده ره وه ت راست بوو بیته وه (واته پابه ند بیت به شه مر و نه هی شه ریه ته وه).

مورته عیش ده لیت: چاودیری بریتییه له چاودیری کردنی نهینیت به ته ماشا کردنی په نهان له هه موو چرکه و وشه یه کدا.

پرسیار له ئیبن عهتا کرا: باشتترین چاکه و گوپرایه‌لی کامه‌یه؟ وتی: چاودی‌ری کردنی حهق(ﷺ) به به‌رده‌وامی.

ئیراهیمی خه‌واص ده‌لیت: ره‌چاودکردن چاودی‌ری دروست ده‌کات، چاودی‌ریش پالفته‌بوونی نه‌ینی و ئاشکرای که‌سه‌که بو خودا(ﷺ) به‌ره‌م ده‌هینیت.

ئه‌بو عوسمانی مه‌غریبی ده‌لیت: باشتترین شتیک به‌نده نه‌فسی خۆی له‌سه‌ر ئه‌م ریگه‌یه پیوه پابه‌ند بکات: خۆدادگایی کردن و چاودی‌ری و رامه‌ینانی کاره‌کانیبه‌تی به‌پیی زانست(شه‌ریعه‌ت).

هه‌روه‌ها ئه‌بو عوسمان ده‌لیت: ئه‌بو حه‌فص پیی وتم: گه‌ر دانیشتی بو ئامۆژگاری کردنی خه‌لکی ئه‌وا ببه‌ به‌ ئامۆژگاریکه‌ری دل و ده‌روونت، کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکی لی‌ت فریوت نه‌دات، چونکه ئه‌وان ته‌نها ده‌روه‌ه و روواله‌تی تو ده‌یینن و خودا چاودی‌ری ناوه‌وت ده‌کات.

ئه‌بو سه‌عه‌یدی خه‌راز ده‌لیت: یه‌کین له‌ مامۆستاکانم پیی وتم: ره‌چاوی نه‌هینیت بکه و ئاگات له‌ چاودی‌ری بی‌ت. ده‌لیت: روژیک به‌ ده‌شت و سارادا ده‌گه‌رام گویم له‌ خسه‌خشیک بو له‌ دوامه‌وه، و راچله‌کانیکی بو دروست کردم. ویستم لا بکه‌مه‌وه، به‌لام لام نه‌کرده‌وه. شتیکم بی‌نی خۆی هه‌لدايه سه‌ر شانە‌کانم. من هه‌ر به‌رده‌وام چاودی‌ری ناوه‌وه‌ی خۆم ده‌کرد، شته‌که لی‌م دوورکه‌وته‌وه و رویشت، که ئاورمدايه‌وه بی‌نیم درنده‌یه‌کی گه‌وره‌یه.

"الواسطی" ده‌لیت: باشتترین چاکه پاریزگاریبه له‌ کاته‌کان، ئه‌وه‌ش: ئه‌وه‌یه به‌نده سنووری خۆی تی‌نه‌په‌رینیت و ته‌نها چاودی‌ری په‌روه‌ردگاری بکات و ته‌نها له‌ناو کاتی خۆی(ئیستا) دا بژی.

رازیبوون

((رازیبوون: دەرکردنی بیزارییبه له دل، بۆ ئەوەی تەنها دڵخۆشی و سروروی

تیدا بیت))

خودا (ﷺ) دهفهرمویت: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ البینة: ٨

له جابرهوه (خودا لیبی رازی بیت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: ((له کاتی کدا ئەهلی بههشت له دانیشتنی کدان، نووری ک له دەرگای بههشتهوه دهرده کهویت، ئەوانیش سهر بهرز دهکه نهوه، دهیینن پهروهردگار دهرکه وتوه و ته ماشایان دهکات، پییان دهفهرمووی: ئەی ئەهلی بههشت، داوام لی بکه، ده لاین: داوای رازیبوونی تو دهکهین، خودا (ﷺ) دهفهرمویت: داوای زیادهمان لیده که، دهفهرمووی: یاقووتی سووری به نرخیان بو دهیینن که به زومپردی سهوزهوه کراون، ئەهلی بههشت دین بو سهری، ههتا چاو هانا بکات بویان داده نریت، خودا (ﷺ) فهرمان دهکات به هیئانی درخت که بهریان پیوهیه و هیئانی جاریه له حۆرلعهین، حۆرلعهینهکان ده لاین: نیمه نازدارانین و ههرگیز پیر نابین، نه مرین و مهرگ روومان تیناکات، هاوسهری دهستهیه کی باوهرداری بهرپیزین، خودا (ﷺ) فهرمان دهکات به کۆمای گهوره له میسکی سپی بۆنخۆش، بایه کی بۆنخۆشی لیوه سه رهه لدهدات پیتی دهوتریت "المشیره" تا دهگاته بههشتی عه دن، ئەو شوینهش ناوه راستی بههشته، فریشتهکان ده لاین: پهروهردگار ئەو دهستهیه هاتن، خودا دهفهرمویت: مهرحهبا له صادیقان.. مهرحهبا له ملکهچان، دهفهرمووی: خودا پهردهیان بو لادهبات و ته ماشای خودا (ﷺ) ده که، به نووری

ره همان خوښی ودرده گرن، تا وایان لی دیت یه کتری نابینن، پاشان دهموموی: به شتی گرانبه ها و نه ختینه وه بیانگیرنه وه بۆ کۆشکه کانیان، دهموموی: ده گه رینه وه، شه و جا یه کتری ده بینن، پیغه مبهه (ﷺ) فهموموی: شه وه ش مانای نایه تی: ﴿ تَزُلَا مِنْ عَفْوِرٍ رَّحِيمٍ ﴾ (فصلت: ۳۲))

عیراقییه کان و خوراسانییه کان له رازیووندا جیاوازیان له نیواندا هه یه: نایا له حاله کانه یان له مه قامه کانه؟

ئه هلی خوراسان ده لین: رازیوون یه کیکه له مه قامه کان و کۆتایی ته وه کوله و ماناکه ی: شه وه یه رازیوون به هه ول و کۆشانی به ننده به ده ست دیت.

به لام عیراقییه کان ده لین: رازیوون یه کیکه له حاله کان و به ری ده ستی به ننده نییه، به لکو میوانیکه وه کو هه ر هاتوو یه کی تر روو له دل ده کات.

ده توانین شه دوو بۆچوونه کۆبکه ینه وه، ده وتریت سه ره تای رازیوون به هه ول و کۆششی به ننده یه و له ریزی مه قامه کانه، به لام کۆتایی رازیوون له حاله کانه و به هه ول و کۆششی به ننده وه نه به سترا وه.

خه لکی قسه یان له رازیوون کردو وه، هه ر که س گوزارشتی له حال و مه شره بی خۆی کردو وه، شه وان له گوزارشته کانیاندا جیاوازن، وه ک چۆن له هه لگۆزین و به شیاندا جیاوازیان له نیواندا هه یه.

مه رجی زانست- که هه ر ده بی بییت-: که سی رازی به خودا (ﷻ) شه وه که سه یه به ره له ستی بریاره کانی خودا ناکات.

گویم له مامۆستا شه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بییت) ده یوت: رازیوون شه وه نییه هه ست به به لا نه که ییت، به لکو رازیوون شه وه یه به ره له ستی بریار و قهزا نه که ی.

بزانه پیویست له سه ر به ننده شه وه یه: رازی بییت به و قهزایه ی که فه رمان کرا وه پییرازی بییت، چونکه مه رج نییه هه موو قهزایه ک بۆ به ننده شیاو بییت و پیی رازی بییت، وه ک گونا ه و یاخیبوونه کان و جۆراو جۆری به لا و ناخۆشییه کانی موسلمانان.

گه وره پیاوان ده لئین: رازیوون مه زنتزین ده رگای خودایه، مه به ستیان شه وه یه: هر کهس به رازیوون ریژی لیگیرا باشتزین و مه زنتزین پیشوازی لی ده کزیت و بالاترین نزیکبونه وه له خوداوه به ده ست ده هیئت.

عه بدو لواحیدی کوری زه یسد ده لئیت: رازیوون ده رگای مه زنی خودایه و به هه شتی دونیایه.

بزانه به نده ناگاته رازیوون له خودا (ﷺ) تا کو خودا له به نده رازی نه ییت، چونکه خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ﴾ البینة: ۸

گویم له ماموستا شه بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیئت) ده یوت: قوتاییه که به ماموستا که ی وت: تایا به نده ده زانیت خودا (ﷺ) له شه رازییه؟ وتی: نه خیر، چون شه وه ده زانیت له کاتیکدا رازیوونی خودا په نهان و نادیاره؟ قوتاییه که وتی: به لکو شه وه ده زانیت، وتی: چون؟ وتی: گهر بینیم دلّم رازییه له خودا (ﷺ) شه وا ده زانم خودا له من رازییه، ماموستا که وتی: باشت وت شه گنج.

وتراوه: موسا (ﷺ) فهرمو یه تی: خودایه، کاریکم پی بلی گهر شه نجام دا توّم لی رازی بیئت، فهرمو ی: تو ناتوانی بجییه ژیر شه کاره، موسا (ﷺ) رویشت به سوژده دا و دهستی به نزا و پارانه وه کرد، خودا (ﷺ) وه حی بو نارد و فهرمو ی: شه ی موسای کوری عیمران رازیوونی من له رازیوونی تو دا به بریاری پراوه ی منه.

شه بو سوله یمانی دارانی ده لئیت: گهر به نده له هز و ئاره زووه کان ئاسورده بوو شه کهسه رازییه.

نه صرابادی ده لئیت: هر کهس ده یه ویت بگاته جیگه ی رازیوون با پابه ند بیئت به و شتانه وه خودا رازیوونی خو ی تیدا دانا وه.

مه مه دی کوری خه فیف ده لئیت: رازیوون دوو به شه: رازیوون پیی و رازیوون لیی، رازیوون پیی شه وه یه: رازی بیئت به وه ی که خودا (ﷺ) کاره ئسورینه ر و ته گبیر که ره بوّت، رازیوونیش لیی شه وه یه: رازی بیئت به وه ی بریاری لی ده دات بوّت.

گویم له ماموستا شه بو عه لی ده قاق (ره همه تی خودای لی بیئت) ده یوت: ریگه ی سالیکان دریزتره، چونکه ریگه ی خو رامه یئانه، ریگه ی تاییه تان نزیکتره، به لام سه خت و دژوارتره، شه وه ش شه وه یه کاره کانت به رازیوون بیئت و رازی بیئت به قه زای خودایی.

روهیم ده لیت: رازیوون ته وهیه گهر خودا دۆزه خ له لای راستی ته وه وه (لای راستی به بنده که وه) دابنیت داوا ناکات بیگۆریت بۆ لای چه پی (مه بهستی وه رگرتنی شه هادهیه به لای راست یان به لای چه پ).

ته بوبه کری کوری تاهیر ده لیت: رازیوون دهرکردنی بیزاری و نارازیوونه له دل تا وای لیدیت ته نها خو شی و سرووری تیدا ده مینیتته وه.

"الواسطی" ده لیت: کۆشانته له رازیووندا به کاربهینه، ریگه مه ده رازیوون به کارت بهینیت، چونکه ته و کات به چیژی رازیوون بیبهش ده بیت له راسته قینه ی ته وه ی کاری بۆ ده که ی.

بزانه ته م قسه یه ی "الواسطی" ده ی کات شتیکی زۆر مه زنه، ئاگادارییه کی تیدایه بۆ ته و شته ی که سانی سهر ته م ریگه یه له رویشتن داده بریت، ئاسووده یی و ئارامی بۆ لای حاله کانیان په رده یه که ده که ویتته نیوان ته وان و ته و که سه ی حاله کانیان بۆ ره وانه ده کات (واته خودا)، کاتیک چیژی له رازیوون بینی له دلیدا ئاسووده یی رازیوون ده بینیتته وه، لیروه به هوی حاله که یه وه له بینی حه ق بیبهش ده بیت.

ههروه ها "الواسطی" ده لیت: ئاگاتان له شیرینییه کانی کاری چاکه بیت، چونکه ژه هریکی کوشنده ن.

ئین خه فیف ده لیت: رازیوون سوکنایی و ئارامی دلّه بۆ بریاره کانی خودا (ﷻ) و ته بایی دل به وه ی خودا پیی رازی بووه و هه لیبژاردوه بۆ ته و.

پرسیار له رایعه ی عه ده وی کرا: که ی به نده رازی ده بیت؟

وتی: گهر ناخو شییه کان دلخو شی بکات وه ک چۆن خو شییه کان دلخو شی ده کات.

وتراوه: شیبلی له به رده م جونه یدا وتی: "لا حول ولا قوه إلا بالله"، جونه ید پیی وت: ته و قسه ت سینه دینیتته وه یه ک، سینه هاتنه وه یه کیش به هوی ازهینانه وه یه له رازیوون به بریاره براوه کان، شیبلی بیدهنگ بوو.

ته بو سوله یمانی دارانی ده لیت: رازیوون ته وه یه داوای به ههشت له خودا بکه ی و له دۆزه خ په نا نه گریت.

"زو نونی مصری" (ره‌مه‌تی خودای لی بیّت) ده‌لیت: سی شت له نیشانه‌کانی رازیوونن:

وازه‌پنان له هه‌لبژاردن له برپاره برپاره‌کاندا، و نه‌مانی تالّو له‌دوای برپاره برپاره‌کان و هه‌لچوونی خوشه‌ویستی له ناواخنی به‌لادا.

به حوسه‌ینی کورپی عه‌لی کورپی ئه‌بی تالب (خوایان لی رازی بیّت) وترا: ئه‌بو زهر (خودا لی رازی بیّت) ده‌لیت: هه‌ژاریم لا خوشتره له ده‌وله‌مندی، و نه‌خوشیم له له‌شساعی پی خوشتره، حوسه‌ین فهرمووی: ره‌مه‌تی خودا له ئه‌بو زهر، به‌لام من ده‌لیم: ههر کهس له‌سه‌ر هه‌لبژاردنی خودا بۆ ئه‌و شانی دادا بیّت تهنه‌ها ئه‌وه به‌باش ده‌بینیت خودا (ﷺ) بۆی هه‌لده‌بژیریت.

فوزه‌یلی کورپی عه‌یاز وتی به‌بیشری حافی: رازیوون باشتره له زوه‌د له دونیا، چونکه که‌سی رازی ئاوات بۆ مه‌نزله‌یه‌کی بانتر ناخاویت.

پرسیار کرا له ئه‌بو عوسمان ده‌رباره‌ی ئه‌و فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌فهرمویت: ((أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقِضَاءِ - داوای رازیوونت لی ده‌که‌م له دوای برپاری برپاره‌ت)) وتی: رازیوون پیش‌قه‌زا سووربوون و لی‌په‌رانه له‌سه‌ر رازیوون، به‌لام رازیوون له دوای قه‌زا بریتیه‌ له خودی رازیوون (ئه‌مه‌ی دووه‌میان که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) داوای ده‌کات کاملتره).

ئه‌بو سوله‌یمانی دارانی ده‌لیت: رجام وایه شتیک له رازیوونم زانیبیت، گهر بمخاته ناو ئاگره‌وه به‌برپاره‌که‌ی رازی ده‌م.

"أبو عمر الدمشقي" ده‌لیت: رازیوون بریتیه له هه‌لگرتنی نیگه‌رانی له ههر برپاریک خودا بۆ ئه‌وی ده‌رده‌کات.

جونه‌ید ده‌لیت: رازیوون بریتیه له هه‌لگرتنی هه‌لبژاردن.

ئین عه‌تا ده‌لیت: رازیوون بریتیه له سه‌رنجی دل بۆ هاوده‌می هه‌لبژارده‌ی خودایی بۆ به‌نده‌که‌ی.

روه‌یم ده‌لیت: رازیوون بریتیه له پیشوازی له برپاره‌کان به‌دل‌خوشیه‌وه.

"المحاسبي" ده‌لیت: رازیوون بریتییه له سوکنایی و ئارامی دل له ژیر گوزهر کردنی
برپاره‌کاندا.

"النوري" ده‌لیت: رازیوون بریتییه له سرووری دل به تالای برپاره‌پراوه‌کان.
ئه‌بو حوسه‌ینی فارسی ده‌لیت: گویم له "الحريري" بوو ده‌یوت: ههر کهس به خوار
قه‌ده‌ره‌کانی رازی بی‌ت خودا به‌رزی ده‌کاته‌وه بو سهره‌و ئامانجه‌که‌ی.
ئه‌بو تورابی نه‌خشه‌بی ده‌لیت: ناگاته رازیوون ئه‌و که‌سه‌ی شتیک له دنیا له‌ناو دل‌دایه.
له‌عه‌باسی کوری عه‌بدولموته‌لیبه‌وه (خودا لیلی رازی بی‌ت) فه‌رموی:
پیغه‌مبه‌ر(ﷺ) فه‌رموی: ((ئه‌و که‌سه‌ی رازی بی‌ت به‌وه‌ی خودا په‌روه‌دگاری بی‌ت چیژی
ئیمانی کردوه))

وتراوه: عومهری کوری خه‌تاب(خودا لیلی رازی بی‌ت) بو ئه‌بو موسای
ئه‌شعهری(خودا لیلی رازی بی‌ت) نووسی: ((پاشان، هه‌موو خیریک له رازیووندايه، گهر
توانیت رازی به، ئه‌گهر نه ئارام بگره)).

وتراوه: عوتبه‌ی غولام شه‌ویک تا به‌یانی ده‌یوت: ((گهر سزام بده‌ی من ههر تۆم
خۆشده‌ویت، گهر ره‌جم پی بکه‌ی من ههر تۆم خۆشده‌ویت))
گویم له مامۆستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو(ره‌حه‌متی خودای لی بی‌ت) ده‌یوت:
مرۆڤه‌فه‌خفورییه، بو فه‌خفوری هیچ ترسیک نییه به‌رانبه‌ر رووبه‌رووبوونه‌وه به
برپاری حه‌ق(ﷻ).

ئه‌بو عوسمانی حه‌ریری ده‌لیت: ماوه‌ی چل ساله‌ خودا(ﷻ) له باریکدا داینه‌ناوم پیتم
ناخۆش بوویت و نه‌یگواستومه‌ته‌وه بو حالیک لیلی بیزار بووم.

گویم له مامۆستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو(ره‌حه‌متی خودای لی بی‌ت) ده‌یوت:
پیاویک له به‌نده‌یه‌کی خۆی تووره‌بوو، به‌نده‌که که‌سیکی بو لای گه‌وره‌که‌ی خۆی کرد
به‌تکاکار، ئه‌ویش لیبوورا، به‌نده‌که ده‌ستی به‌گریان کرد، که‌سه‌تکاکاره‌که‌ پیی
وت: بو ده‌گریت گه‌وره‌که‌ت له تۆ بووراوه؟

گه‌وره‌که‌وتی: ئه‌و داوای رازیوونم لی ده‌کات(له پاش لیخۆشبوون) به‌لام ریگه‌یه‌ک
نییه له به‌رده‌میدا بو گه‌یشتن به‌وه، له پیناوی ئه‌وه‌دا ده‌گری.

به ندایه تی

((به ندایه تی: جوانی و رازاوه یی به ننده یه، ههر کهس وازی لی بهینیت له جوانی و رازاوه یی دوور ده که ویتته وه))

خودا (ﷻ) ده فهرمویت: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ ﴿۹۹﴾ الحجر: ۹۹

له ئه بی سه عیدی خودری و ئه بی هورهیره وه (خوایان لی رازی بیت) پیغه مبهرا (ﷺ) فهرمووی: ((حهوت (جۆر کهس) خودا ده یاخاته ژیر سیبهری عهرشی خۆیه وه له رۆژیکدا هیچ سیبهریک بوونی نییه جگه له سیبهری عهرشی ئه وه: ئیمامیکی دادپهروه، و گه نجیک له عیبادهتی خودادا گهوره بوویت، و پیاویک دلی په یوهست بیت به مزگه وته وه کاتیک ده رده چیت له مزگهوت تا بۆی ده گه پرتته وه، دوو پیاو له بهر خودا یه کتریان خوشبویت و له بهر خودا کۆببنه وه و له بهر خودا له یه کتر جیابینه وه، و پیاویک به تنه نا یادی خودا بکات و چاوه کانی فرمیسکی لی داباریت، و پیاویک ئافره تیکی خاوهن جوانی بانگی بکات و ئه ویش بلی: من له خودا په روهردگاری هه موو جیهانان ده ترسم، و پیاویک خیریک بکات و بیشاریته وه هه تا دهستی چه پی نه زانیت دهستی راستی چی به خشیوه)).

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده فاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیت) ده یوت: به ندایه تی (العبودية) له په رسش (العبادة) ته واوتره، یه که مجار په رسش پاشان به ندایه تی و ئه و جا کۆیله بوون (عبودة).

په رسش بۆ هه موو باوه ردارانه به گشتی و به ندایه تی بۆ تاییه تانه و کۆیله بوونیش بۆ تاییه تی تاییه تان.

ههروههها گویم لی بوو دهیوت:

- پەرسش بو کەسیکە زانستی یەقینی هەبیّت.
- بەندایەتی بو کەسیکە چاری یەقینی هەبیّت.
- کۆیلەبوونیش بو کەسیکە حەقی یەقینی هەبیّت.

دیسان گویم لی بوو دهیوت:

- پەرسش بو بو خاوەن تێکۆشانه کانه.
- و بەندایەتی بو ئەوانەیه تازار و ماندوو بوون دەچیژن.
- و کۆیلەبوونیش سیفەتی ئەوانەیه گەشتوونەتە موشاھەدە.

هەر کەس لە نەفسی بپوریت خاوەنی پەرسشە، هەر کەسیش دلی ببەخشیت خاوەنی بەندایەتی، هەر کەسیش رۆحی فیدا بکات خۆی بە کۆیلە کردووە.

ههروههها دهوتریت: بەندایەتی: بریتییە لە هەستان بە مافی گوێرایەلی و چاکە بە مەرجی تیر و تەواوی و تەماشاکردنی ئەوەی لە تۆوەیە بە چاری کەموکورتی و کەمتەرخەمی و بینینی ئەوەی لە خوداوەیە بە چاری ریز و گەورەیی.

ههروههها وتراوه: بەندایەتی بریتییە لە وازهینان لە هەلبژاردن لەوەی دەر دەکەوتت لە قەدەرەکان.

ههروههها وتراوه: بەندایەتی خۆدارپینە لە هەول و هیژی خۆ و دانانە بەوەی پیت دەوتریت و چاودیری دەکریت لە دەسلالات و منەت.

ههروههها وتراوه: بەندایەتی: دەستلەمەلانبوونی ئەوەیە فەرمانت پیکراوه و جیابوونەوەیە لەوەی هەپەشەت لیکراوه.

پرسیار لە محەمەدی کوری خەفیف کرا: کە بەندایەتی دروست دەبیّت؟

وتی: گەر هەمووی بخاتە بەردەم مەولای خۆی و لەسەر بەلاکانی ئارام بگریت.

سەھلى كۆرى عەبدوللا دەلىت: بەندايەتى كەسىك دروست نايىت تا لە
چوار شت ترسى نەمىنىت:

۱. برسیتی.

۲. روتی.

۳. ھەژاری.

۴. زەلیلی.

وتراوه: بەندايەتى ئەوھیە ھەموو بوونی خۆتى رادەست بکەى و ھەموو کۆل و
بارەکانت سپاردهی ئەو بکەیت.

وتراوه: لە نیشانەکانى بەندايەتى: وازهینانە لە تەگبیر و بینینی قەدەرەکان.

"زو نونی مصری" دەلیت: بەندايەتى: ئەوھیە تۆ لە ھەموو باریکدا بەندەى ئەو
بیت وەك چۆن ئەو لە ھەموو حالیکدا پەرورەدگاری تۆیە.

"الجریری" دەلیت: بەندەى نیعمەتەکان زۆرن، بەلام بەندەى خاوەن نیعمەت کەم و
دەگمەنە.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو دەیوت: تۆ بەندەى كەسىكى كە بەند و
یەخسیری ئەویت، گەر یەخسیری دەستی نەفسی خۆت بیت تۆ بەندەى نەفسی خۆتى،
گەر یەخسیری دەستی دونیای تۆ بەندەى دونیایت.

پیغمبەر(ﷺ) دەفەر مویت: ((رسوا بیّت بەندەى درھەم، رسوا بیّت بەندەى دینار،
رسوا بیّت بەندەى پۆشاک))

ئەبو رەزین پیاویکی بینی پئی وت: پیشەت چییە؟

وتی: خزمەتکاری کەر.

وتی: خودا کەرەکەت بکوژیت بۆ ئەوھى بییت بە بەندەى خودا نەك بەندەى کەر.

عهبدوڤلای کورپی مهنازل دهلیت: بهنده بهندهیه گهر داوای خزمهتکاریک بو نهفسی
خوی نهکات، گهر خزمهتکاریک بو خوی داوا کرد ئهوا له سنوور و رادهی بهندایهتی
دهرچووه و ئادابی بهندایهتی وازلپهیناوه.

سههلی کورپی عهبدوڤلا دهلیت: بهندایهتی بو بهندهیهک نایهته راسته تا نهگاته
ئهوهی له ههژاری و نهبوونیدا کاریگهری گه‌دایی پیوه دیار نه‌بیته و له دهوله‌مندی و
هه‌بوونیشدا کاریگهری دهسه‌لاتی پیوه دیار نه‌بیته.

وتراوه: بهندایهتی بریتیه له بینینی په‌روه‌ردگاری خودا (ﷻ).

گویم له ماموستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بو (ره‌حمته‌ی خودای لی بیته) ده‌یوت: گویم
له نه‌صرابادی بو ده‌یوت: به‌های به‌نده به په‌رستراوه‌که‌یه‌وه به‌ستراوه، وه‌ک چۆن به‌رزوی
و مه‌زنی عاریف به مه‌عریفه‌که‌وه به‌ستراوه.

ئه‌بو حه‌فص ده‌لیت: به‌ندایه‌تی جوانی به‌نده‌یه، هه‌ر که‌س وازی لی‌بینه‌ت وازی له
جوانی هینه‌اوه.

"الناجی" ده‌لیت: به‌نه‌هت و بنچینه‌ی عیباده‌ت له سی شتدایه:

۱. هیچ شتی‌ک له حوکمه‌کانی ره‌د نه‌که‌یه‌وه.
۲. هیچ شتی‌ک نه‌بیته بو ئه‌و (ﷻ) به‌ختی نه‌که‌ی.
۳. لیته نه‌بیسته‌ی داوای پیوستیه‌ک له که‌سی‌ک به‌که‌یت جگه له ئه‌و (ﷻ).

ئین عه‌تا ده‌لی: به‌ندایه‌تی له چوار خه‌سه‌له‌تدایه:

۱. وه‌فاکردن به په‌یمان.
۲. پارێزگاری له سنووره‌کان.
۳. رازی بوون به‌وه‌ی هه‌یه.
۴. ئارامگرتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ده‌سته‌ی ده‌ده‌ی.

"عمرو بن عثمان المكي" ده لئيت: له وانهى بينيومن له عابيدان له مه ككه و شوينه كاني تر، يان نه وانهى له مه وسيمه كاندا روويان لى ده كردين كه سيكم نه بينيوه له "المزني" (ره حمه تي خوداي لى بيت) تيكوشان و عيباده تي زورتر بيت، ههر به و جوره كه سيكم نه بينيوه به نه ندازه ي نه و فرمانه كاني خودا پاريزگاري لى بكات، به هه مان شيوه كه سيكم نه بينيوه وه كو نه و له نه فسي به رته سك بكاتوه و له سهر خه لكي به رين و ناسان بكات (چونكه "المزني" فه قيه يكي گه وره و خواناسيكي بالا بو).

گويم له ماموستا نه بو عه لي ده قاق بو (ره حمه تي خوداي لى بيت) ده يوت: هيچ شتيك له به ندايه تي مه زتر نييه، و هيچ ناويك بو باوه ردار له "به نده" ته واوتر نييه، بو نه و مه به سته خودا (ﷺ) له وه سفي پيغه مبه ردا (ﷺ) له شه وي مي عراجدا ده فهرمويت: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ الإسراء: ١، هه روه ها ده فهرموي: ﴿فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ﴾ النجم: ١٠، گه ناويك له به ندايه تي مه زتر بوايه ناوي پيغه مبه ره كه ي پي ده هينا.

هه نديكيان ده لين: دوو شت هه يه: سوكنايي و ناراميت بو لاي چيژ و شان دادانت له سهر هه ول و جو له ي خوت، گه ر نه م دوو شته له خوت بكه يه وه مافي به ندايه تيت داوه.

"الواسطي" ده لئيت: ناگاتان له چيژي پي به خشين بيت، چونكه ده بيتته داپوشهر بو نه هلي سه فا و پاكيتي.

"أبو علي الجوزجاني" ده لئيت: رازيبوون خانه ي به ندايه تيبه و نارامگرتن ده رگا كه يه تي و سپارده كردن به خودا ژوره كانيبه تي، ده نگ له ده رگايه و بو شايي له خانوو و تاسووده يي له مالدا.

گويم له ماموستا نه بو عه لي ده قاق بوو ده يوت: وه ك په روه رديگاري سي فته تي خودايه (ﷺ) و لي جيانا بيتته وه، به ندايه تيش سي فته تي به نده يه و هه تا بووني هه بيت لى جيانا بيتته وه.

نه صرابادی ده لیت: پەرسشەکان بو داوای لیخۆشبوون و لیبووردن له
کهموکورپییهکانی پەرسش له پێشتره تا له داوای بریتی و پاداشت له پای ئەو
پەرسشانه.

ههروهها ده لیت: بهندایهتی بهردانهوهی بینینی پەرستنه له موشاههدهی
پەرستراودا.

جونهید ده لیت: بهندایهتی بریتییه له وازهینان له سهرقالی و سهرقالبوون بهوهی
بنچینه و بنه‌رهتی پیدانی ته‌مه‌نه.

ویست (إرادة)

((کلیه یه که له دهرووندا و گهستنیکه له دلدا و خو شه ویستییه که له ناخدا و بیزاریییه که له ناوه وه و تاگریکه به ربووته دلان))

خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾
الأنعام: ۵۲

له نه سه وه (خودا لیبی رازی بیست) پیغه مبهرا (ﷺ) ده فرمویت: ((گهر خودا خیری بۆ به نده یه که بویت به کاری ده هیئت، وتیان: چۆن به کاری ده هیئت، شهی پیغه مبهری خودا؟ فرمووی: سهرکه وتووی ده کات بۆ کاری چاکه بهر له مردنی))^{۴۲}.
ویست: سه ره تای ریگهی سالیکانه و ناویکه بۆ یه که مین مه نزیله ی ته وانهی خودا (ﷺ) ده کهن به مه بهست و رووی لی ده کهن.

تهم سیفته ته به "ویست" ناوبراوه چونکه ویست پیشه کی هه موو کاریکه، هه ر شتیک به نده نه یه ویت ته نجامی نادات، له بهر ته وه ی ویست یه که مین ههنگاوی ته وانیه ریگهی به ره و خودا (ﷺ) ده گرنه بهر به "ویست" ناوبراوه، وه ک شوبه اندنیک به مه بهست له و کارانه دا که ده بنه پیشه کی بۆی.

مورید (به پیبی داتاشینه که له وشه ی "الإرادة" وه): ته و که سه یه خاوه نی ویسته، وه ک چۆن زانا ته و که سه یه خاوه نی زانسته، چونکه له ناوه داتاشراوه کانه.

^{۴۲} {حدیث صحیح رواه أحمد فی مسنده والترمذی وابن حبان والحاکم عن أنس}.

به لّام مورید له زاراوهی ئەم دەسته یه دا: که سیّکه ویستی بۆ نه ماوه ته وه، هەر کهس له ویسته کهیدا خۆی یه کلانه کاته وه پێی ناوتریّت مورید، وهک چۆن ئەو که سهی "ویست" ی نییه به پێی پێویستی داتاشین نابیت به مورد.

خه لکی له مانای "ویست" قسهی زۆریان کردوه، هەر یه که یان به پێی ئەوهی بۆ دلی دهرکه وتوه، زۆربهی گه وره پیاوان ده لێن:

ویست: بریتییه له ازهینان له وهی له سه ریته تی له عاده ت، عاده تی خه لکی بریتییه له مانه وه له شوینی بێتا گاییدا و مه یل به لای هه زه کاندای پالدانه وه به لای هیوا و ئاواته کان. که سی مورید له کۆی ئەوانه خۆی دارنیوه و دهرچوونیشی له وانه بووه به به لگه و نیشانهی دروستی ویست، و ئەو حاله ته به ویست ناوبراوه، که دهرچوونه له عاده ت، چونکه ازهینان له عاده ت نیشانهی بوونی ویسته.

هه قیقه تی ویستیش: بریتییه له راستبوونه وهی دل بۆ داوای هه ق (ﷺ)، بۆیه ده وتریّت: ویست کلپه یه که هه موترسیکت له لا ئاسان ده کات.

گویم له مامۆستا ئەبو عه لی ده قاق بوو (هه حمه تی خودای لی بیّت) ده یوت: مه مشادی ده ینووری ده لێت: له و کاته وهی زانیم حالێ هه ژاران هه مووی سووربوون و لیپرانه شوخیم له گه ل هه ژاریکدا نه کردوه، ئەوهش له بهر ئەوهی هه ژاریک هات بۆ لّام و وتی: ئەی شیخ، ده مه وی هه ندی هه لّوا بخۆم، هه زی هه لّوا شه ره مزاری کردووم، منیش هات به سه ر زماندا و وتم: ویست و هه لّوا؟! هه ژاره که دوکه وت و لییم دوورکه وته وه و رویشتم، فه رمانم کرد هه لّوای بۆ ئاماده بکه ن، رویشتم به داویدا گه رام نه مبینیه وه، دواتر هه والّم زانی و پیّم ترا: رویشتووه و به ده م خۆیه وه به رده وام وتویه تی: ویست و هه لّوا؟! ویست و هه لّوا؟! سه ری خۆی هه لگرتووه و رووی له ده شت و سارا کردوه، به رده وام ئەو قسه یه ی دووباره کردبووه تا گیانی سپارد بوو.

له هه ندی له گه وره پیاوانه وه ده لێت: له ده شت و سارا به ته نها بووم، سینگم هاته وه یهک، وتم: ئەی مرۆیان قسه م له گه ل بکه ن، ئەی جین قسه م له گه ل بکه ن، گویم ده نگێک بوو هاواری لی کردم و وتی: چیت ده ویت؟ وتم: خودام (ﷺ) ده ویت، وتی: که ی

خودات دهوی؟ واته ئەو کەسەى دەلیت بە مرۆڤ و بە جین قسەم لە گەڵ بکەن کەى خودای دەویت؟ مورید شەو و رۆژ سارد ناییتەو و لە رووالەتدا بە وەسفی تیکۆشانەو و راوەستاو و لە ناوەهەش بە وەسفی ئازار و نۆشکردنی ماندبوون راوەستاو.. لە جیگەى نووستنەکەى جیابووئەو و خۆى گرمۆلە کردوو و و شانى داوئە ژیر سەختى و دژوارییەکان و سواری شەپۆلى ماندبوونەکان بوو و چارەسەرى نەنگى ئەخلاقى خۆى کردوو و سەختى و دژوارییەکانى گرتووئە بەر و دەستەملانى هەپەشە و ترسەکان بوو و لە هاوشیوئەکانى خۆى جیابووئەو.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو دەبیوت: ویست کلپەیه کە لە ناخدا و گەستنیكە لە دلدا و خۆشەویستییه کە لە وێژاندا و بیزارییە کە لە ناوئەو و گریکی کلپەسەندوو لە دلاندا..

یوسفى كورى حوسەین دەلیت: گریبەستیك (پەیمانك) لە نیوان ئەبو سولەیمانى دارانى و ئەحمەدى كورى ئەبى حەواریدا هەبوو: هەر شتیك ئەبو سولەیمان فەرمانى پیکرد ئەحمەد سەریپچی لى نەکات، رۆژیک ئەحمەد هات بۆ دانیشتیکی ئەبو سولەیمان بىنى قسە دەکات، ئەبو سولەیمان وتى: تەنورە کە گەرم بوو، کەس دەتوانى دەستى لى بدات؟ ئەحمەد وەلامى نەدایەو، ئەویش دوو سی جار دووبارەى کردەو، ئەبو سولەیمان وتى بە ئەحمەد: برۆ لە تەنورە کەدا دابنیشە.. وەك ئەوئە دلى رهوانهئە و شوینەى بکات، ماوئەیه ک ئەبو سولەیمان لى بیتاگا بوو، پاشان بىرى کەوتەو چى وتوو، وتى: فریای ئەحمەد بکەون ئەو ئیستا لە تەنورە کەدایە، چونکە پەیمانى لەسەر خۆى بەستوو سەریپچی لە فەرمانم نەکات، ئەوانیش رویشتن و بینیان لەناو تەنورە کەدایە و تەنها موویە کیشى نەسووتاو.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەحمەتى خودای لى بیّت) دەبیوت: لە سەرەتای منداڵیمەو لە ویستدا سووتابووم، بە خۆم دەوت: خۆزگە دەمزانی مانای ویست چیه.

وتراو: لە سیفەتەکانى موریدان خۆ خۆشەویست کردنە لەلای خودا بە سوننەتەکان و دلسۆزى لە ئامۆژگارى کردنى ئومەتدا و هۆگرى بە خەلوئەتەو و ئارامگرتن لەسەر تالای

حوكمه كان و ههلبژاردنى فهريمانه كانى و هيا و شهرم له سهرنجى خودا بۆى و به خشينى
كۆشان بۆ خۆشه ويسته كهى و دهستبردن بۆ ههر هۆيهك به شهوت دهگهيه نيّت و قناعهت
به بى ناوى و خاموشى و پشوو و نارامى نه دان به دل تا دهگهى به پهروهردگار.

ئه بوبه كرى و هراق ده ليّت: سى شت ئافهتى موريدن: هاوسه رگيرى، و
خۆيه كلا كردنه وه بۆ نووسينى فهرمووده و سه فهركردنى بهرده وام.

وترا: بۆ نووسينى فهرموودهت وازلپهينا؟ وتى: ويست ريگري لىنكردم.

"حاتم الأصم" ده ليّت: گهر موريدت بينى جگه له مهرامى خۆى شتيكى ترى
ده ويّت بزانه ئه و كهسه كه م نرخی خۆى ده رخصتووه.

"الكتاني" ده ليّت: له حوكمه كانى موريد ئه وه يه سى شتى تيدا يىّت: خهوتنى زالبوونى
خه وه به سه ر چاوانيدا، خواردنى له برسيتييه كى زۆردايه، و قسه ي به پيوستيه.

جونه يد ده ليّ: گهر خودا خيبرى بۆ موريد ويست ده بخاته ناو دهسته ي سؤفيه كانه وه و
له هاوه لي خوينه ران ريگري لى ده كات (خوينه ران: ئه وانه ي له و سه رده مه دا قورئانيان
ده خوينا، و هه ندى جاريش كرد بويان به سه رچاوه ي بژيوى خويان)

ئه بوبه كرى ده قاق ده ليّت: كۆتايى ويست ئه وه يه ئامازه بۆ خودا (ﷻ) بكه ي و له گه ل
ئامازه دا ببينييه وه، وتم: چ شتيك ويست له خۆ ده گرېت؟ وتى: خودا به بى ئامازه ببينييه وه.

عه باسى كورى ئه بى سه حو ده ليّت: گويم له ئه بوبه كرى ده قاق بوو ده يوت: موريد
نابيت به موريد تا فريشته ي لاي چه پ بيست سال شتيكى له سه ر نه نووسيت.

ئه بو عوسمانى حيرى ده ليّت: ههر كه س ويستى له سه ره تا وه نه يه ته راسته
تيپه ربوونى رۆژگار ته نها پشته ه لكردى له خودا بۆ زياد ده كات.

ئه بو عوسمان ده ليّت: موريد كاتيك شتيك له زانستى ئه م دهسته يه ده بيستى و
كارى پى ده كات ده بيت به حيكمه ت له دليدا هه تا دوا رۆژه كانى ته مه نى له لاي
ده مينيته وه و سوودى لى ده بينيت، گهر بيكات به قسه ئه وانه ي ده بيستن سوودى لى
ده بينن، هه ركه سيش شتيك له زانستى ئه م دهسته يه وه رگريت و كارى پى نه كات
به سه ره اتگه ليكن چه ند رۆژيك له به ريان ده كات و پاشان له بيرى ده چنه وه.

"الواسطي" ده لیت: یه که مین مه قامی مورید بریتیه له ویستی حق (ﷺ) به بهردانه وهی ویستی خوی.

یه حیای کوری مه عاز ده لیت: سه خترین شت له سهر موریدان تی که لاوی دژه کانه (نه یاره کانی سهر ریگهی ههنگاوه له گرتن به ره و خودا).

یوسفی کوری حوسه بین ده لیت: گهر موریدت بینی خوی به روخسه ت و که سابه ته وه سهرقال ده کات ته وه هیچ شتیکی لیوه به ره هم نایه ت.

پرسیار له جونهد کرا: چی بو مورید ده مینیتته وه له گیرانه وهی به سهرهاته کان (به سهرهاتی پیاوانی ته م ریگهی)؟ وتی: به سهرهاته کان سهربازی خودان و دلی موریدانی پی به هیژ ده بیئت، وترا: ئایا شایه تیکت له سهر ته وه هه یه؟ وتی: به لی، نایه تی: ﴿وَكَلَّا تَقْصُصْ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نَحْنُ بِهٖ فَوَادِكُمْ﴾ هود: ۱۲۰

ههروه ها جونهد ده لی: موریدی راستگۆ به زانستی زانایان ده وه مه نده.

جیاوازی چیه له نیوان "مورید و موراد" دا، هه موو موریدیک له راسته قینه دا موراده، چونکه گهر مورادی خودا (ﷺ) نه بوایه به وهی خودا ته وی بویت نه ده بوو به مورید، چونکه هیچ شتیکی به بی ویستی خودا (ﷺ) ناییت، هه موو مورادیکیش موریده، چونکه گهر خودا (ﷺ) تاییه تکرده وه یه کی بو ته بو بویت بو "ویست" (واته لیپران بو کار و کرده وهی چاکه) سهرکه وتووی ده کات، به لام ته م دهسته یه جیاکارییان کردوه له نیوان: "مورید و موراد" دا:

مورید له لایان که سیکه له سهره تای ریگه دایه و مورادیش له کوتاییدایه، مورید: ته و که سه یه سهرقالی کوشان و خۆماندوو کردن و نۆشکردنی تالای تی کو شانه، مورادیش: ته و که سه یه ئه رک و کاره کان به بی ماندوو بوون جیبه جی ده کات، مورید ورده کاری له کار و کرده وه کانیدا به کارده هی بیئت و مورادیش بو کاره گه وره و دروسته کان له لای خودا وه کۆمه ک کراوه.

سوننه تی خودا له گه ل مه به ستداران (القاصدین) جورا و جوره، ته وان بو گه یشتن به سهرچاوهی مانا دوا نۆشکردنی تالای سهرکه وتوودهن له تی کو شانه کاندا و پاشان به

مه بهست ده گهن، زۆرينه يان له سه ره تاوه ماناي بهرز و بلنديان بۆ ده رده كه ويته و شه وهى خاوهن راهينه نانه كان (وه رزشى دهروونى سهخت) به دهه ستيان نه هيئاوه شه وان به دهه ستى ده هيئنن، به لام به شيكيان روو له تيكوشان ده كهن- له دوای ئهم به رزبونه وهيه - بۆ شه وهى حوكمه كانى خورامه ينان تير و ته واو بكهن.

گويم له ماموستا شه بو عه لى ده قاق بوو ده يوت: موريد كۆلهه لگره، موراديش: كۆلبوهه لگيراوه.

هه روه ها گويم لى بوو ده يوت: موسا (عليه السلام) موريد بوو كاتيك فه رموى: ﴿ قَالَ رَبِّ اشرح لى صدرى ﴾ طه: ٢٥ ، به لام پينغه مبهرى ئيمه (عليه السلام) موراد بوو كاتيك خودا پيى ده فه رمويت: ﴿ اَلَمْ تَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ الَّذِى اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ ﴾ الشرح: ١ - ٣، هه ر به و جوړه موسا (عليه السلام) فه رموى: ﴿ رَبِّ اَرِنِى اَنْظُرْ اِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرِنِى وَلَكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرِنِى ﴾ الاعراف: ١٤٣، به لام به پينغه مبهرى ئيمه ي فه رموو: ﴿ اَلَمْ تَرَ اِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ اِلَاحَ الْفِرْقَانِ: ٤٥

ماموستا شه بو عه لى ده قاق ده يوت: مه بهست ئهم به شهى ئايه ته كه يه (الم ترى الى ربك)، شه به شهى ئايه ته كه: (كيف مد الظل) نه يئيه كه بۆ باسيك و پاريزگارى كردنه له حاله تيك.

پرسيار له جونه يد كرا (ره جمه تى خوداى لى بيت) ده ربه رى موريد و موراد، وتى: موريد: رامه ينانى زانست (شه ريعه ت) سه ربه رشتى ده كات، موراديش: چاوديرى حه ق (عليه السلام) سه ربه رشتى ده كات، چونكه موريد به پي ده روات و موراد ده فريت، له كوى كه سى به پي رويشتوو به كه سى فريو ده گات؟

وتراوه: "ذون النون" پياويكى نارد بۆ لاي شه بو يه زيد، و پيى وت: به شه بو يه زيد بلئ: تا كه ي خه و ئيسراحه ت، شه وا كاروانه كه دوور كه وته وه؟

شه بو يه زيد وتى: بلئ به برام "ذو النون": پياو شه كه سه يه هه موو شه وه كه بجه ويته و پاشان به يانى به ئاگا بيت له قوناغيكدا بيت پيش كاروانه كه كه وت بيت.

"ذو النون" وتى: پيرۆزى بيت، شه مه قسه يه كه حالئ ئيمه ي ناگاتئ.

راست وهستان (الإستقامة)

(تهنها مهزنه كان دهتوانن شان بدهنه ژیری، چونکه دهرچوونه له دهقیپوه گیراوه کان و جیابوونه وه له به ندوباو و نه ریته کان و راستبوونه وه له بهر دهستی خودادا له سهر راسته قینه ی صدق))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ فصلت: ۳۰ له "ثوبان" وه مه ولای پیغه مبهری خودا (ﷺ) له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ) فهرمووی: راستراوهستن، به لام ئیوه ناتوانن به ته واری راستراوهستن، بزائن باشتین ئایینی ئیوه نویژه، تهنها باوه ردار ده توانی پاریزگاری له دهست نویژ بکات))^{۴۳}

راستوهستان: پله یه که که ماڼ و ته واری کاروباره کانی ئایینی پیوه یه، به بوونی راستوهستان شاره زایی و ناگاهای به دهست دیت، ههر کهس له حالیدا راستنه وه ستاییت ههول و کوشانی به فیرو ده روات، خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَنَّا﴾ النحل: ۹۲

ههر کهس له سیفه ته کانیدا راستوهستاو نه بیته له مه قامیکه وه ناتوانیت بگوژیژیته وه بو مه قامیکه تر، و سلوکی له سهر بناغیه کی دروست دانامه زرینیت، له مه رجه کانی شه و که سه ی له سهره تاوه دهست پیده کات شه وه یه: له حوکمه کانی سهره تاوا راستوهستانی هه بیته، وه ک چوڼ له سهر عاریف پیویسته راستوهستانی هه بیته له ئادابی کوژتاییدا.

^{۴۳} {أخرجه أحمد وابن ماجه والحاكم}.

له نیشانه کانی راستوهستانی ئه هلی سه ره تا ئه وه یه: مامه له کانیان به سارد بوونه وه تیکه له نه بیته.

له نیشانه کانی راستوهستانی ئه هلی ناوهند ئه وه یه: وهستان روو نه کات له بهرزبوونه وه دیان به مهزبیله کاندا.

له نیشانه کانی راستوهستانی ئه هلی کو تایی ئه وه یه: پهرده نه که ویتته ناو گه یشتنه که بیان (واته ریگه نه دهن پهرده له نیوان ئه وان و خودادا سه ره له بدهاته وه).

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیته) ده یوت: راستوهستان سی پله ی هه یه:

یه که میان: راستبوونه وه، پاشان وهستان، و ئه و جا راستوهستان، راستبوونه وه: ئه ده بده ادانی نه فسه، وهستان: پالفته کردنی دله، و راستوهستانیش: نزیکردنه وه ی نه یینی و په نهانه له خودا.

ئه بوبه کر (خودا لیی رازی بیته) له سه ر مانای ئایه تی: ﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾ فصلت: ۳۰ ده فه رمویته: واته ها وه ئیان بو خودا دانه نا.

عومه ر (خوا لیی رازی بیته) له سه ر مانه که ی ده فه رمویته: پیچیان لی نه دا وه ک پیچلیدانی ریوی.

قسه که ی ئه بوبه کری صدیق (خودا لیی رازی بیته) هه لده دریتته سه ر ره چا و کردنی بنچینه کانی یه کتاپه رستی.

قسه که ی عومه ریش (خودا لیی رازی بیته) هه لده دریتته سه ر داوای ته ئویل و ههستان به مه رجی په یمان.

ئیین عه تا له سه ر مانای ئه و ئایه ته ده لیته: له سه ر ته نه ا کردنه وه ی دل بو خودا راستوهستان.

ئه بو عه لی جوزجانی ده لیته: ببه به خاوه نی راستوهستان نه ک داوا که ری که رامات، نه فست ده بزوی بو داوای که رامات، به لام په روه ردگاری تو (سجده) داوای راستوهستانت لی ده کات.

تہو علی شہبورو دہ لیت: پیغمبرم (ﷺ) له خوندنا بینی، پیم وت: له تووہ ریواتکراوه فرمووتہ: ((سورہتی ہود پیری کردم))^{۴۴} چ شتیک له و سورہتہ توی پیر کرد: نایا چیرۆکی پیغمبران و تیاچوونی ئومہتہکانیان بوو؟ فرمووی: نہخیر، نایہتی: ﴿فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ ہود: ۱۱۲

وتراوہ: تہنہا مہزنہکان دہتوانن شان بدنہ ژیری، چونکہ دہرچوونہ لہ دہقیپوہگیراوہکان و جیابوونہوہ لہ بندوباو و نہریتہکان و راستبوونہوہ لہ بہر دہستی خودادا لہ سہر راستہقینہی صدق، بوؤو مہبہستہ پیغمبرم (ﷺ) فرموویہتی: ((راستراوہستن، بہلام ئیوہ ناتوانن بہتہواوی راستراوہستن))

"الواسطی" دہ لیت: ((تہو خہسلہتہی چاکہکانی پی تہواو دہبیت و بہ نہبوونی ہموو چاکہکان ناشیرین دہبن بریتیہ لہ راستوہستان)).

لہ شیبیلیہوہ (رہمہتی خودای لی بیت) دہ گیرنہوہ وتویہتی: راستوہستان تہوہیہ لہ ئیستادا قیامت بینیت.

ہہروہا وتراوہ: راستوہستان لہ گرفتاردا بہ: ازہینان لہ غہیبہت، لہ رفتاردا بہ: نہریکردنی بیدعت، لہ کرداردا بہ: نہمانی ساردبوونہوہ، لہ حالدا بہ: نہبوونی پەردہ.

گویم لہ ماموستا "محمد بن الحسین بن فورك" بوو دہیوت: پیتی (سین) لہ وشہی "الإستقامۃ" دا سینى داواہ (سین الطلب) ہ، واتہ داوايان لہ حق (ﷺ) کردوہ لہ سہر یہ کتابہرستی راوہستاویان بکات و لہ سہر پەیمانہکان بہردہوامیان پی بدات و سنوورہکانیان بیارین.

ماموستا (قوشہیری) دہ لیت: بزانه راستوہستان بہردہوامی کرامات پیویست دہکات، خودا (ﷺ) دہ فرمویت: ﴿وَالْوِاسْتِقَامَةُ عَلَى الطَّرِيفَةِ لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً عَذَابًا﴾ الجن: ۱۶، نہیفہرموو (سقیناہم) بہ لکو فرمووی (أسقیناہم)، دہوتریت: "أسقیتہ" گہر خواردنہوہت بو دابین کرد، بڑیہ وشہکہ ناماژہ بہ بہردہوامی دہکات.

^{۴۴} {أخرجه الطبراني في المعجم الكبير}

جونه يد دهفهرمویت: له دهشت و سارادا به گه نچیک له موریدان گه یشتم، له ژیر داریک له داره کانی (أم غیلان) دا بوو، پیم وت: بچی لیره دانیشتووی؟
وتی: شتیکم بزر کردووه بوی ده گه پریم، منیش رویشتم و به جیمهیللا، کاتیک له حج ته و او بووم گه نجه که م بینی له شوینیک کی نزیک به داره که بوو، پرسیم: بوی لیره دانیشتووی؟

وتی: نه وهی بوی ده گه رام له م شوینه بینیمه وه بویه په یوه ستم به م چیگه وه.
جونه يد ده لیت: نازانم کامیان بالاتره، په یوه ستبوونی به بزبوونی حاله که ی، بیان په یوه ستبوونی بوی چیگه که که تیایدا به مرامی خوی گه یشت.

ئىخلاص

((وازهينان له كار له پيناوى خه لكيدا ريباه، كار كردنيش له پيناوى خه لكيدا
هاوه لدانانه، ئىخلاصيش برىتييه له وهى خودا له و دوانه بتپاريزييت))

خودا (ﷺ) ده فەرموئە: **﴿الْإِلَهِ الَّذِي أَنْخَلِصُ﴾** الزمر: ۳

له ئەنەسى كورپى مالیکە وه (خودا لىي رازى بييت) فەرمووى: پىغەمبەرى
خودا (ﷺ) فەرمووى: ((سى شت دلى موسلمان ناپاكي لى ناكات: ئىخلاصى كار بو
خودا، و گوپرايه لى و نامۆزگارى بو خاوهن كاروباره كان (دەسەلات)، و پابه ندبوون به
كۆمه لى موسلمانانە وه))

مامۆستا (قوشە پىرى) دە لىت: ئىخلاص برىتييه له تەنھا كردنە وهى حق (ﷺ) به بوونى
مەبەست له گوپرايه لىدا، ئەو هەش ئە وهى له گوپرايه لىيه كانيدا مەبەستى نزيكبوونە وه
بييت له خودا (ﷺ) ئەك شتيكى تر، هەر كەس كار بو دروستكراويك ئە نجام بدات يان له
پيناوى پياھە لداندا بييت له لای خەلكى، يان مەدحى خەلكى پىخۆش بييت، يان هەر
مانايە كى تر جگە له نزيكبوونە وه له خودا ئە وه ئىخلاصى واز لىه پىناوه.

دروسته بوتريت ئىخلاص: برىتييه له پاك كردنە وهى كردار له سەرنجدانى دروستكراوه كان.
هەر وه ها دروسته بوتريت ئىخلاص: برىتييه له خۇپاريزى له تىبىنى كردنى كەسە كان.
له رىوايه تىكى مەسنە ددا: پىغەمبەر (ﷺ) له جبريلە وه (الْحَمْدُ) هەوالە كە
دەگە يە نييت، ئە ویش له خودا وه (ﷺ) دە فەرموئە: ((ئىخلاص نەپىيە كە له
نەپىيە كانى من، له لای هەر بەندە يە كە له بەندە كام دايدە نييم كە خۆشبوئە))

پرسیم له "ابو عبدالرحمن السلمی" ئیخلاص چیه؟

وتی: منیش پرسیم له عهلی کورپی سه عید و محمه دی کورپی زه که ریا: ئیخلاص چیه؟

ههردوو وتیان: پرسیارمان له ئیبراهیمی شه قیقی کرد: ئیخلاص چیه؟

ئیبراهیم وتی: پرسیارم له محمه دی کورپی جه عفه ری خه صاف کرد: ئیخلاص چیه؟

محمه دی کورپی جه عفه وتی: پرسیارم له ئه حمه دی کورپی به شار کرد: ئیخلاص چیه؟

ئه حمه وتی: پرسیارم له "أبا یعقوب الشریطی" کرد ئیخلاص چیه؟

ئه بو یه عقوب وتی: پرسیارم له ئه حمه دی کورپی غه سان کرد: ئیخلاص چیه؟

ئه حمه وتی: پرسیارم له "عبدالواحد بن زید" کرد ئیخلاص چیه؟

عبدالواحد وتی: پرسیارم له "الحسن" کرد ئیخلاص چیه؟

"الحسن" وتی: پرسیارم له "حذیفة" (خودا لیبی رازی بیّت) کرد: ئیخلاص چیه؟

"حذیفة" (خودا لیبی رازی بیّت) وتی: پرسیارم له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) کرد:

ئیخلاص چیه؟

پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: پرسیارم له جبریل (ﷺ) کرد: ئیخلاص چیه؟

جبریل (ﷺ) فه رمووی: پرسیارم له خودا (ﷺ) کرد ئیخلاص چیه؟

خودا فه رمووی: ((ئیخلاص نهینیه که له نهینیه کانی من، له لای هه ر به نده یه ک

له به نده کاتم دایده نیم که خو شمبویت))

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو ده یوت: ئیخلاص خۆپاریزییه له سه رنج

و تیبینی خه لکی، صدقیش: پاکبونه وه یه له سه رنجه کانی نه فس، بۆیه که سی

موخلیص ریای نییه، که سی صادقیش خۆپه سه ندی (الإعجاب) نییه.

"زو نونی مصری" ده لیت: ئیخلاص به بوونی صدق تیایدا و ئارامگرتن له سه ری ته واو

ده بیّت، صدقیش به بوونی ئیخلاص تیایدا و به رده وام بوون له سه ری تییر و ته واو ده بیّت.

ئه بو یه عقوبی سوسی ده لیت: هه ر کات رزگار بوونیان له ئیخلاصی خۆیاندا بیینی

ئه وا ئیخلاصه که یان پیوستی به ئیخلاصه.

"ذو النون" ده لیت: سی شت له نیشانه کانی ئی خلاصن:

۱. یه کسانبوونی مه دح و زه می خه لکی به گشتی له لا.

۲. له بیر چوونه وهی بینینی کاره کان له ناو کاره کاندا.

۳. له بیر چوونه وهی پیوستبوونی پاداشت بوئی له دوارژژدا.

ئه بو عوسمانی مه غریبی ده لیت: ئی خلاصیک به شی نه فسی له حال تیدایه، ئه مه ئی خلاصی خه لکییه به گشتی، ئی خلاصی تاییه تان: کار و کرده وه کان به سه ریاندا گوزه ر ده کات نهک به هوئی ئه وانه وه، وا دهرده که ویت کاره چاکه کان له ئه وانه وه بیئت، به لام ئه وان خوئیانی لی به دوور ده گرن و بینینی ئه وانی ناکه ویتته سه ر و لای به لادا ناکه نه وه، ئه مه بریتیه له ئی خلاصی تاییه تان.

ئه بوبه کری ده قاق ده لیت: ناته واوی هه ر موخلیصیک له ئی خلاصه کهیدا بریتیه له بینینی ئی خلاصه کهی، کاتیک خودا بیه ویت ئی خلاص بخاته ناو ئی خلاصه کهیه وه بینینی ئی خلاصه که له ئه و دوور ده خاته وه، ئه و کاته ده بیئت به "مخلص-بفتح اللام" نهک "مخلص-بکسر اللام".

سه هل ده لیت: ته نها که سی موخلیص ریا ده ناسیته وه.

ئه بو سه عیدی خه راز ده لیت: ریای عاریفان له ئی خلاصی موریدان باشتره.

"ذو النون" ده لیت: ئی خلاص ئه وهیه له دوژمن پاراستووته بو ئه وهی تیکینه دات. ئه بو عوسمان ده لیت: ئی خلاص له بیر چوونه وهی سه رنجدانه له خه لکی به بهرده و امبوونی سه رنجدان له چاکه ی خودا (ﷺ).

"حذیفة المرعشی" ده لیت: ئی خلاص ئه وهیه ره فتاره کانی بهنده له ناوه وه و دهره وه یه کسان بن.

وتراوه: ئی خلاص ئه وهیه تیایدا هه ق (ﷺ) به مه رامگیراییت و مه به ست پیی صدق بیئت.

ههروه ها وتراوه: ئی خلاص چاوداخستنه له بینینی کار و کرده وه چاکه کان.

"السری" ده لیت: هه ر کهس خوئی بو خه لکی جوان بکات به شتیک که تیایدا نییه له بهر چاوی خودا بهرده بیته وه.

فوزهیل ده لیت: ((وازهینان له کار له پیناوی خه لکیدا ریایه، کارکردنیش له پیناوی خه لکیدا هاوه لدانانه، ئیخلاصیش بریتیه له وهی خودا له و دوانه بتپاریت))
 جونه ید ده لیت: ئیخلاص نه پینیه که له نیوان خودا (ﷻ) و بهنده که ی، فریشته پی نازانیت بینوسی و شهیتان پی نازانیت لی تیکبات و ئاره زوو پی نازانیت تووشی لادانی بکات.
 روهم ده لیت: ئیخلاص له کاردا ئه وهیه خاونه که ی له خانه ی دنیا و خانه ی دواوژدا پاداشتی ناویت و داوای به شیک ناکات له دوو مولکه دا.

به سه هلی کوری عه بدولا و ترا: چ شتیک له سه هلی خه لکی زور گرانه؟ وتی: ئیخلاص، چونکه به شی نه فسی تیدا نییه.

پرسیار له هه ندیکیان کرا ده باره ی ئیخلاص وتی: جگه له خودا (ﷻ) هیچ که سیکی تر له سه هلی کاره کانت نه که ی به شایه ت.

یه کیکیان ده لیت: بهر له نوژی هه یینی رویشتم بو لای سه هلی کوری عه بدولا له ماله وه.. له ماله که یدا ماریکم بینی، پینیه کم پیش ده خست و ئه ویترم ده گیرایه وه، وتی: وهره ژووره وه هیچ کهس ناگاته حه قیقه تی ئیمان ترسی له شتیک سی سه زه وی هه بیته، پاشان وتی: پیتخوشه بچین بو نوژی جومعه (له فلان جیگه)؟ وتم: نیوان ئیمه و ئه و مزگه وته شه و روژیک ریگه یه، دهستی گرم و پاش که میکی زور که م مزگه وته که م بینی و چووینه ژووره وه، و نوژی جومعه مان کرد و پاشان هاتینه ده ره وه، به پیوه وه ستا بو ته ماشای خه لکی ده کرد ده هاتنه ده ره وه و ئه ویش ده یوت: ئه هلی "لا إله إلا الله" زورن، به لام موخلیصان له ناویاندا که من.

مه کحول ده لیت: هه ر بهنده یه ک چل روژ ئیخلاصی هه بیته کانیای حیکمه ت له سه ر زمانی ده ته قیت.

یوسفی کوری حوسه یین ده لیت: ده گمه نترین و به نرخترین شت له دنیا دا بریتیه له ئیخلاص، زور هه ولمدا ریا له دل خوم ده ربکه م، به لام وه ک ئه وه ی هه ر جاره و به ره نگیکی تر له زه مینه ی دلدا سه وز ده بیته وه.

ئه بو سوله یمانی دارانی ده لیت: گه ر بهنده ئیخلاصی هه بو له وه سه وه سه ی زور و ریا دوور ده که ویتته وه.

صدق

(("زو نونی مصری" ده لیت: صدق شمشیری خودایه، له سه ره هه شتیک
دابنریت ده بیریت))

خودا (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾^(۱۱۳)
التوبة: ۱۱۹

له عه بدولای کوری مه سه عوده وه (خودا لیبی رازی بییت) له پیغه مبهری
خودا وه (ﷺ) فه رموی: ((به ره وه ام بهنده راست ده کات و به دوای راستیدا ده گهریت تا
له لای خودا به صدیق ده نوسریت، هه ره ها به ره وه ام بهنده درۆ ده کات و به دوی درۆدا
ده گهری تا له لای خودا به درۆزن ده نوسریت))^{۴۵}

ماموستا (قوشه یری) ده لیت: صدق کۆله که ی ثابیندارییه و ته وای ثابین به
صدقه وهیه، رشته ی ثابینی له سه ره دامه زراوه، دو وه م پله یه و له دوای پیغه مبهرایه تی
دیت، خودا (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّادِقِينَ
وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ النساء: ۶۹

"صادق" ناویکی پیویسته له "صدق" وه رگیا وه، "صدیق" یش بو زیاد بوونی شه
سیفه ته یه له که سه که دا، واته که سیکه "صدق" ی زوره و صدق زۆرینه ی گوftar و
رهftar و ناوه دی شه وی داگیر کردوه، هه ره که وشه ی "السكر" و "الخمير" بو که سیکه
سه ره خوشی و مهستی زۆر به ی کاته کانی ته مه نی داگیر کردیت..

^{۴۵} {رواه البخاري ومسلم بنحوه}.

که مترین صدق بریتیه له یه کسانبوونی په نهان و ناشکرای کهسه که، "صادق" ته و کهسه یه له گوفتاریدا صدقی هه یه، به لام "صدیق" که سیکه له گوفتار و له کردار و حاله کانیدا صدقی هه یه.

"أحمد بن خضرویه" ده لیت: هه کس ده یه ویت خودا له گه لی بیت با پابه ندییت به صدقه وه، خودا (ﷺ) ده فرمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ البقرة: ۱۵۳، (به لگه هینانه وه بهم ثایه ته بو ثم شوینه گونجاو نییه، چونکه باسی صدق ناکات به لگو باسی "صبر" ده کات پیده چییت له گه لا ثایه تی: ﴿وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ التوبة: ۱۱۹ تیکه لی لا دروست بو ویت، یان پیده چییت بو قسه کردن له سه ر "صبر" به لگه ی هینا بیته وه و به هه له له م دروازه یه دا دانراوه)

جونه ید ده لیت: صادق له روژیکدا چل جار ودرده گه رییت، ریاباز چل سال له سه ر حالیک ده مینیتته وه.

ته بو سوله یمانی دارانی ده لیت: گه ر صادق بیه ویت ته وه ی له ناو دلیدا وه سفی بکات زمانی ناتوانیت گوزارشتی لی بکات.

وتراوه: صدق قسه ی حقه له جینگه یه ک مایه ی تیاچوون بیت.

ههروه ها وتراوه: صدق بریتیه له ته بایی نیوان نهینی و گوفتار.

"الفناد" ده لیت: صدق بریتیه له ریگری له حه رامی قسه زوری.

سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: به نده یه ک بونی صدق ناکات چاوپوشی له نه سفی خوی و خه لکی بکات.

ته بو سه عیدی قورشی ده لیت: صادق: که سیکه خوی تاماده کردوه بو مردن و له نهینی و په نهانی شهرم ناکاته وه گه ر په رده ی له سه ر لادریت، خودا (ﷺ) ده فرمویت:

﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ البقرة: ۹۴

گویم له ماموستا ته بو عه لی ده قاق بوو ده یوت: روژیک ته بو عه لی سه قه فی قسه ی ده کرد، "عبدالله بن منازل" پیی وت: ته ی ته بو عه لی، خوت بو مردن تاماده

بکه، چونکه مردن هەر دیت، ئەبو عەلی وتی: تۆش ئەی عەبدوللا خۆت بۆ مردن تامادە بکه، چونکه هەر دیت، عەبدوللا راکشا و لاقەکانی درێژ کرد و شتیکی نایە ژێر سەری و وتی: ئەوا مردم، ئەبو عەلی قسەکانی خۆی بری، چونکه نەیتوانی بەوەی کردی رووبەرۆوی ببیتەو، چونکه ئەبو عەلی کۆمەڵێک پەییوەندی هەبوو، بەلام عەبدوللا کەسیکی دارنراو بوو لە دنیا و لە پەییوەندییەکاندا هیچ سەرقالییەکی نەبوو.

گویم لە "أبو عبدالرحمن السلمي" بوو (رەحمەتی خودای لێ یت) دەیوت: ئەبو عەباسی دەینیوری قسەیی دەکرد، پیرەژێک لە دانیشتنە کەدا هاواری لێ بەرز بوویەو، ئەبو عەباس وتی: برە، پیرەژێکە هەستایە سەرپێی و چەند هەنگاویکی هەلگرت و پاشان لای کردەو بە لای ئەبو عەباسدا و وتی: مردم.. یە کسەر بە زەویدا کەوت و مرد.

"الواسطي" دەلیت: صدق: بریتییە لە دروستی یە کتاپەرستی لە گەڵ مەبەست.

وتراو: "عبدالواحد بن زيد" رۆژێک سەرنجی گەنجیکی هاوێلی خۆی دا جەستەیی لەر و لاواز بووبوو، پێی وت: ئەی گەنج بەردەوام رۆژوو دەگری؟

وتی: بەردەوام رۆژوو ناشکیتم (واتە زۆرجار بەرۆژوو دەم)، وتی: ئایا بەردەوام شەونوێژ دەکەیی؟

وتی: بەردەوام ناخەوم (واتە زۆر کات بە ناگام)، وتی: ئەی چی ئاوا لاوازی کردویی؟
وتی: ئارەزوویەکی هەمیشەیی و شاردنەوێ بەردەوامی ئەو ئارەزوو، عبدالواحد پێی وت: بیدەنگ بە، چەند بویری بە خۆت دەدەیی، گەنجە کە لە لای هەستا و دوو هەنگاوی هەلگرت و وتی: خودایە گەر کەسیکی صادقم مەبەرەو بۆ لای خۆت، یە کسەر کەوت و مرد.

"أبو عمرو الزجاجة" دەلیت: دایکم مرد، خانوویەکم لێو بە میرات گرت، فرۆشتم بە پەنج دینار و رویشتم بۆ حج، کاتێک گەیشتمە بابل، یە کێک لە رینیشاندەرەکان پێشوازی لێ کردم و وتی: چیت پێیە؟

لە ناخی خۆمدا وتم: راستگویی لە هەموو شت باشترە، بۆیە وتم: پەنج دینارم پێیە، وتی: بیدە دەستی من، منیش کیسە پارە کەم دایە دەستی، ژماردی پەنج دینار بوو،

وتی: بیگره راستگویییه کهت داگیری کردم، پاشان له ولاخه کهی دابهزی و وتی: سواری به، وتم: نامه ویت، وتی: ههر ده بیّت بته وی و زوری لی کردم، منیش سواری بووم، وتی: من ده بیّ تو به جیبه یلم، بو سالی نایینده پیمگه یشت و له گه لم مایه وه هه تا مرد.

ئیراهیمی خه واصل ده لیّت: کهسی صادق یان له جیبه جیّ کردنی فه رزی کدایه یان سوننه تیک کاری پی بکات.

جونه ید ده لیّت: راسته قینه ی صدق ئه وه یه له جیگه یه کدا صدق هه لببزی ریت که تهنه ید درۆ قوتارت بکات.

وتراوه: سی شت له صادق جیاناییتته وه:

۱. شیرینی.

۲. هه بیته.

۳. روخساری جوان.

وتراوه: خودا (ﷻ) وه حی بو داود (ﷺ) نارد و پیی فه رموو: ههر کهس له ناخ و په نهانیدا راستم له گه ل بکات له ئاشکرایدا له لای دروستکراوه کان به راستگۆ ده یناسینم.

وتراوه: "إبراهیم بن دوحة" له گه ل "إبراهیم بن ستنه" روویان له دهشت و سارا کرد، ئیراهیمی کورپی سوتنه وتی: ههرچیت پییه فرپی بده، ده لی ههرچی شتیک پیم بوو فرپم دا جگه له دیناریک، ئیراهیم کورپی سوتنه وتی: ههرچیت پییه فرپی بده و ناخم سه رقان و خه ریک مه که، ده لی: دیناره کهشم فرپی دا، پاشان وتی: ئه ی ئیراهیم ههرچیت پییه فرپی بده، بیرمکه وته وه قه ی تانی نه علم هه لگرتوو، ئه وه شم فرپی دا، له ریگه و له ههر شوینیک پیویستم به قه ی تان بوایه بو نه عله کانم له به ردهستم ئاماده ده بوو، ئیراهیمی کورپی سوتنه وتی: ده بی بهم جوړه مامه له بکریت له گه ل خودا به صدق.

"زو نونی مصری" (ره حمه تی خودای لی بیّت) ده لیّت: صدق شمشیری خودایه، له سه ر گه ردنی ههر شتیک دابنریت ده یپریت.

سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: یه که مین ناپاکی صدیقان گفتوگویانه له گه له نه فسی خوین.

پرسیار کرا له "فتح الموصلي" دهرباره ی صدق: دهستی خسته ناو کوره ی ناسنگه ریبه وه و پارچه ناسنیکی سووربووه وه ی دهره ینا و خستییه ناو له پی دهستییه وه و وتی: صدق بریتییه له مه.

یوسفی کوری ته سبات ده لیت: گهر شه ویک میمنه وه و به صدق مامه له له گه له خدا بکه م له لام خو شه ویستره تا به شمشیر له پیناوی خودادا (ﷺ) بجه نگم. گویم له ماموستا نه بو عه لی ده قاق بو (ره همه تی خودای لی بیت) ده یوت: صدق نه وه یه له گه له خه لک بیت به و جوړه ی که له گه له خودی خو تی، خو یشت چونی به و جوړه سه رنجی خو ت بده ی.

له "الحارث المحاسبي" پرسیار کرا: نیشانه ی صدق چییه؟

وتی: نه و که سه یه گو ی نادات هیچ ری ز و حورمه تی کی له لای خه لکی نه می نی ت له پیناوی چاک کردنی دلی خو یدا، پی خو شنیه خه لکی به گهر دیله یه ک خیر و چاکه ی نه و بزنان، گو ی نادات خه لکی به کرده وه خراپه کانی بزنان، پینا خو ش بوونی نه وه به لگه له سه ر نه وه ی ده یه ویت ری ز و پایه له لایان به ده سته ی نی ت، نه وه ش نه خلاق ی صدیقان نییه.

هه ندیکیان ده لین: هه ر که س فه رزی هه می شه یی جی به جی نه کات فه رزی کاتی لی قبول ناکریت.

وترا: فه رزی هه می شه یی چییه؟

وتی: صدق.

وترا وه: گهر راستگو یانه داوا له خودا بکه ی خودا (ﷺ) تاوینه یه کت پی ده دات هه رچی سه یروسه مه ره کانی دنیا و دواړو ژه تیا یدا ده ی نی ت.

وتراوه: صدق پارێزه لهو شوینەى دەترسى صدق زیانت پى بگهیهنیت، چونکه سوودت پى دهگهیهنیت، واز له درۆ بهینه لهو شوینەى پیتوایه سوودت پى دهگهیهنیت، چونکه زیانت پى دهگهیهنیت.

وتراوه: هه‌موو شتیک شته، به‌لام به‌راستزانیى درۆزن هیچ شتیک نییه.

هه‌روه‌ها وتراوه: نیشانهى درۆزن سویندخواردنییه‌تى به‌بى ئەوهى داواى سویندى لى کرابیت.

ئیهن سیرین ده‌لیت: زمان و قسه به‌رینه‌تره له‌وهى شوخیکه‌ر درۆى تیدا بکات.

هه‌روه‌ها وتراوه: چەند هه‌زاره‌ بازرگانیکى راستگۆ!

شهرم و حهیا

((هر كهس به گوڤرايه ئی حهیا له خودا بكات، خودا به گوناكه كانییه وه
حهیای لی ده كات))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿الرَّيِّمُ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى﴾ العلق: ۱۴

له عهبدو لای کوری عومه ره وه (خوا له خووی و باوکی رازی بیئت) فهرمووی:
پینغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: ((حهیا له ئیمان ههیه))

له عهبدو لای کوری مه سهووده وه (خودا لئی رازی بیئت) پینغه مبهر (ﷺ) جارێك به
هاوه لانی فهرمووی: ((به حهق له خودا حهیا بکهن، وتیان: ئیمه حهیا له خودا
ده کهین ئهی پینغه مبهری خودا، الحمد لله، فهرمووی: حهیا ئه وه نییه، به لام ههر كهس
به حهق حهیا له خودا بكات با سهرو ئه وهی له ناو سهردایه پیا ریزیت، با سك و ئه وهی
به دوری سكدایه پیا ریزیت، با بیر له مردن و رزینی جهسته بکاته وه، ههر كهس
دواروژی بویت رازاوهیی و جوانی ژیا نی دنیا واز لی ده هیئت، ههر كهسیكیش ئه و
کارانه بكات به حهق حهیای له خودا کردو وه))^{۴۶}

هه ندی له حه کیمان ده ئین: حهیای خو تان زیندوو بکه نه وه به دانیشتن له گه ل
ئه وان هی حهیا له خودا ده کهن.

ئین عه تا ده ئیت: مه زنتین زانست بریتییه له هه بیته و حهیا، گهر هه بیته و
حهیا له كه سینك كوچی كرد ئه و كه سه خیری تیدا نامینیت.

^{۴۶} { حدیث صحیح أخرجه أحمد فی مسنده والترمذی فی سننه }.

"ذو النون" ده لیت: حهیا بوونیکه له ناو دلدا، له گهلا بوونی نامویی له وهی پیشتر له گهلا خودا (ﷺ) ته نجات داوه.

ههروهها "ذو النون" ده لیت: خو شه ویستی دیتته قسه، حهیا ده چوړیت و ترسیش نیگه رانی و په ریسانی دروست ده کات.

ته بو عوسمان ده لیت: هه ر کهس قسه له حهیا بکات و خو ی له خودا (ﷺ) حهیا نه کات له وهی قسه ی تیدا ده کات ته و که سیکی فریوخواردووه و هه لئراوه.

حه سه نی کور ی حه داد رویش ت بو لای "عبداللله بن منازل" پی ی وت: له کو یوه هاتووی؟ وتی له دانیشتنیکی "أبي القاسم المذکر" وه، عه بدولا وتی: قسه ی دهر باره ی چی ده کرد؟ وتی: دهر باره ی حهیا، عه بدولا وتی: هاوار چ سه رسورمانیکه، هه ر کهس حهیا له خودا نه کات چو ن ده بی ت قسه له حهیا بکات؟!

"السري" ده لیت: حهیا و هو گربوون ته قه له دل ده دن، گه ر به شیک له زوه د و وه رع ی تیدا بوو دینه ژور وه وه، ته گه ر نه، دهر و ن و کو چی لی ده کهن.

"الجريري" ده لیت: سه ده ی یه که م خه لکی به ئاین مامه له یان کرد تا ئاین کال بوویه وه، پاشان سه ده ی دو وه م به وه فا مامه له یان کرد تا وه فا کو چ و باری کرد، پاشان سه ده ی سی به جوامیری و پیاو ته ی مامه له یان کرد تا جوامیری و پیاو ته ی باری کرد، ته و جا سه ده ی چوار به حهیا مامه له یان کرد تا حهیا کو چی کرد، پاش ته وه خه لکی به حه ز و ترس مامه له یان کرد.

له سه ر ته م ئایه ته ﴿وَلَقَدْ هَمَّتْ بِرَبِّهِمْ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهِ﴾ یوسف: ۲۴

وتراوه: "البرهان" ته وه بوو ژنه که په رویه کی هه لدا یه سه ر رو خساری بته که ی که له سوچی کی ژور وه که دا دانرابو بو ته وه ی چاری له کاره خراپه که یه وه نه بی ت، یوسف (ﷺ) پی ی وت: خه ریکی چیت؟

ژنه که وتی: شه رم له بته که ده که م، یوسف (ﷺ) وتی: من له تو له پی شترم له خودای خو م (ﷺ) شه رم بکه م.

له سهر ته م ئايه ته: ﴿فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ أَسْتَحْيَاءٍ﴾ القصص: ٢٥

وتراوه: حه ياي له موسا كرد، چونكه بانگهيشي ده كرد بۆ ميواندارييهك، شهرمي كرد له وهى موسا (عليه السلام) وه لامي بانگهيش كردنه كه نه داته وه، سيفه تي خانه خوي شهرمكرده، ته وهش شهرمكردي به خشنده ييه.

ته بو سوله يمانى دارانى ده لييت: خودا (عليه السلام) ده فهرموييت:

((تهى به بنده كه م، هه تا شهرم لى بكهى، عه ييه كانه له بيري خه لكى ده به مه وه و گونا هه كانه له بيري شوينه كاني سهر زهوى ده به مه وه و هه له و خراپه كانه له "ام الكتاب" دا ده سر مه وه، له رۆژى دو اييدا داد گاييت ناكه م)).

وتراوه: پياويكيان بينى له ده ره وهى مزگه وت نوئيزى ده كرد، پيى وترا: بۆ ناچييه ناو مزگه وته كه نوئيزه كه ت بكهى؟

وتى: شهرم ده كه م له خودا بچمه ماله كهى له كاتيكا من ليى ياخى بووم.

وتراوه: له نيشانه كاني كه سى حه ياكه ر ته وه يه له شوينه كادا نه بينريت جيگه ي شهرمه زارى بيت.

يه كيكيان ده لييت: شه ويك چووينه ده ره وه به پال دره ختيكا تيپه رين پياويكمان بينى خه وتبوو، ته سپيكيش له نزيك سه ريه وه ده له وه رپى، ئيمه ش به ئاگامان هيئا و پيمان وت: ناترسى له درنده يه كه له م شوينه دا ده خه وي؟

ته ويش سه رى به رز كرده وه و وتى: من شهرم له خودا ده كه م له شتيك بترسم جگه له خودا، سه رى نايه وه و خه وته وه.

خودا (عليه السلام) وه حى بۆ عيسا (عليه السلام) نارد و پيى فهرموو:

ناموژگارى نه فسى خوت بكه، گهر ناموژگاريت وه رگرت ته وا ناموژگارى خه لكى بكه، ته گهر نه، له خودا شهرم بكه له وهى ناموژگارى خه لكى بكهى.

وتراوه: حه یا چه ندین رووی هه یه:

۱. حه یای گونا، وهك ئادهم(علیه السلام)، کاتیک پیی و ترا: ئایا له دهستم هه لددیت؟

وتی: نه خیر، شهرمت لی ده کهم.

۲. حه یای که موکورتی: وهك فریشته کان که ده لئین: سبحانک.. ئیمه به حهق نه ماتتوانی به ندایه تی تو بکهین.

۳. حه یای به مه ز نرا گرتن: وهك ئیسرافیل(علیه السلام) باله کانی ده له رزینیت له بهر حه یا له خودا(ﷻ).

۴. حه یای به خشندهیی: وهك حه یای پیغه مبهر(ﷺ)، ئه و له ئومه ته که ی حه یای ده کرد پییان بلیت: بچه ده ره وه، بویه خودا(ﷻ) ئایه تی دابه زاند و فه رموی:

﴿وَلَا تُسْتَنْسِينَ لِحَدِيثِ﴾ الْأَحْزَاب: ۵۳

حه یای حیشمهت: وهك عه لی(خودا لیی رازی بیّت) کاتیک داوای له میقدادی کوری ئه سوهد کرد پرسیار له پیغه مبهری خودا(ﷻ) بکات ده باره ی حوکی ده رچوونی "مهزی" له ئه ندامی نیرینه ی پیوا، ئه وهش به هوی ئه وهی فاتیمه(خودا لیی رازی بیّت) هاوسه ری بوو.

حه یای به کهم ته ماشا کردن: وهك حه یای موسا(علیه السلام) کاتیک ده فه رمویت: ئه ی په روه ردگار، من پیوستیه کی دونیا ییم بو دیته پیش، شهرم ده کهم داوات لی بکه م، خودا(ﷻ) فه رموی: داوام لی بکه ته نانهت بو خوی ناو هه ویره کهت و ئالقی کا وره کهت.

حه یای نیعمه تپیدان: بریتیه له حه یای خودا(ﷻ)، له دوا ی ئه وهی به نده که ی له پردی سیرات ده په رپته وه نو سراویکی مؤرکراوی پی ده دات، ده بینیت تیایدا هاتووه: ئه وه و ئه وهت نه نجامداوه، به لام شهرم کرد له دادگا نیسانی تو ی بده م، برؤ من له تو خوشبووم.

گویم له ماموستا ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لى بیست) دەیوت:
یەحیای کورپی مەعاز وتویەتی: پاکیتی بو ئەو خودایەیی بەندەکەیی گوناھ دەکات و
ئەو (ﷺ) شەرمی لى دەکات.

فوزەیلی کورپی عەياز دەلیت: پینج شت له نیشانه کانی بەدبەختین:

۱. دلّ دەفی.

۲. چاوشکی.

۳. کەمی حەیا.

۴. حەزی دنیا.

۵. هیوا و ئاواتی دووردریژ.

له هەندى کتیبدا هاتوو: بەندەکەم له گەلم بە ویزدان نەبوو، داوام لى دەکات و
شەرم دەکەم رەدی بکەمەوه و یاخی دەبیست و شەرم له من ناکات.

یەحیای کورپی مەعاز دەلیت: هەر کەس بە گوێراپه لى حەیا له خودا بکات خودا
حەیا لى دەکات له باری گوناھباریدا.

بزانە حەیا تەوانەوه بە دواى خۆیدا دەهینیت، دەوتریت: حەیا تەوانەوهی پەردەى دلّ
بە هۆی تەماشاکردنی مەولاه (ﷺ).

هەر وهه دهوتریت: حەیا گرژبوونی دلّ بو مەزنی پەروەردگار.

وتراوه: کاتیک کەسیک دادەنیشیت ئامۆژگاری خەلکی بکات دوو فریشتە بانگی لى
دەکەن: ئامۆژگاری نەفسی خۆت بکە بەوهی ئامۆژگاری براکەتی پى دەکەى، ئەگینا
له گەوره کەى خۆت شەرم بکە، چونکە ئەو تەماشات دەکات.

پرسیار له جونهید کرا دەر باره ی حەیا: وتى: بینینی زۆری نیعمەتە کانی خودا و
بینینی کەموکورتیبه کانی خۆتە، له نیوان ئەم دووانەدا حالیک له دایک دەبیست پى
دەوتریت حەیا.

"الواسطي" دهلیت: هر کس سنووریک به زینیت و په یانیک بشکییت
گه ستنه کانی حیا ناچیتیت.

هروهها "الواسطي" دهلیت: کسی شهرمکه رارهقی لی دهچوپیت، شهوش شه
چاکیه که تیدایه، هتا له نهفسدا شتیک بوونی هبیت له حیا دورهپه ریزه.
گویم له ماموستا شه بو عهلی دهقاق بوو دهیوت: حیا وازهینانه له بانگه شه
له بهردهم خودادا (عَلَيْكَ).

شه بوبه کری وراق دهلیت: له وانهیه دوو ركات نویتز بکه م و پشتیان لی بکه م، وهك
پشته لکردنی شه که سهی له حیادا پشت له دزی دهکات.

ئازادی

((تۆ ناگه يته ئازادی ته او له حه قيقه تي به ندايه تي شتيكت له سه ر ماييت))

خودا (ﷺ) ده فه رموييت: ﴿وَيُؤْتِرُونَكَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹،

ئيمامي قوشه يري ده لييت: كه ساني تريان به سه ر خوياندا پيش خست به هوي خۆدارنيانان له وهی لئی هاتبوونه ده ره وه و ئەوانيان پي پيشخست بوو.

له ئيبن عه باسه وه (خوا له خوي و باوكي رازي بييت) فه رمووي: پيغه مبهري خودا (ﷺ) فه رمووي: ((ئه وهنده به سه بۆ يه كيكت له ئيوه نه فسي قنياتي پي ده كات، ئه وه ده چييت بۆ چوار بال و بستيك له خاك (گۆر) و هه موو شتيك به ره وه كوتايي ده چييت))^{۴۷}

ئيمامي قوشه يري ده لييت: ئازادی: ئه وه يه به نده نه كه ويته ژير نيري به ندايه تيه وه، و ده سه لاتي شته كان به سه ري دا گوزه ره نه كات، نيشانه ي دروستي ئه مه ش: ئه وه يه له دلیدا جياكاري له نيوان شته كاندا نه مي نييت، بۆيه ترس و هه ره شه پيشهاته كاني لا يه كسان بووه.

"حارثة" (خودا لئی رازي بييت) وتي به پيغه مبهري خودا (ﷺ): نه فسي خوّم له دونيا كه نارگير كردوه، به رد و ئالتووني دونيام لا يه كسان بووه.

گويم له ماموستا ئه بو عه لي ده قاق بوو (ره جمه تي خوداي لئى بييت) ده يوت: هه ر كهس بچيته ناو دونيا وه و له دونيا ئازاد بييت ئه وا ئازادانه كوچ ده كات بۆ دواړۆژ.

^{۴۷} {و روی نحوه ما أخرجه الطبراني والبيهقي}.

ههروهه دهقاق دهلیت: هه کسه له دونیادا نازاد بیټ له دونیا شهوا له دوارژژدا لیبی نازاد دهبیټ.

بزانه راسته قینهی نازادی له کهمالی بهندایه تیدایه، هه کسه راست بکات له بهندایه تییه کهی بو خودا شهوا نازادیه کهی له کۆتوبه نندی نه یار قوتاری ده بیټ. بهلام شهوانی وا شه ندیشه ده کهن له م خانهی داوادا (دونیا) کاتیک دیتته به ره وه بهنده له کۆتوبه نندی بهندایه تی قوتاری بیټ و له سنوره کانی شه مر و نه هی رزگاری بیټ شهوا شه کهسه خوی له تاین دارنیوه.

خودا (ﷻ) ده فهرمویت: ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَقًّا يَا أَيُّكَ الْيَقِينُ﴾ ﴿١١﴾ الحجر: ٩٩، یه قین: واته کاتی مردن و له سه ره شه لیکدانه وه یه هه موو شه هلی ته فسیر کۆده نگیان هه یه. شهوی شه ده سه ده ربه ره ی نازادی ناماژه ی پی ده کهن: شه وه یه بهنده نه که ویتته ژیر نیر و کۆتوبه نندی شتیک له دروستکراوه کان نه بو شتیکی که می دونیایی نه بو شتیک که په یوه ندی به دوارژژه وه یه، بو خودا ته نها بیته وه و دونیای که موکورت نه یکات به کۆیله و نه چیتته ژیر ده سه لاتتی ئاره زووه وه و هیوا و ئاواته کان فریوی نه ده ن و داوا و مه به ست و پیویستی و به شی دونیای تووشی لادان و هه لپه ی نه کهن.

وترا به شیبلی: ئایا نازانی که خودای موته عال "رحمن" ه؟

وتی: با، بهلام لهو کاته ی ره جه تی شهوم ناسیوه داوام لی نه کردوه ره جم پی بکات. مه قامی نازادی مه قامیکی ده گمه ن و به نرخه.

شه بو عه باسی یه ساری ده لیټ: گهر نویت به بی قورئان دروست بوایه شهوا ده بو به م دیره هونراوه یه دروست بوایه:

أتمنى على الزمان محالا أن ترى مقلتي طلعة حر

(محال داوا ده کهم له رۆژگار، کاتیک چاوه کانم چاوه روانی هه له اتنی رۆشنایی که سیکي نازادن)

قسه‌ی گه‌وره پیاوان له‌سه‌ر ئازادی:

"الحسین بن منصور" ده‌لیت: هه‌ر که‌س ئازادی ده‌وێت با به‌ندایه‌تی به‌رده‌وام بێت. پرسیار له‌ جونه‌ید کرا ده‌رباره‌ی که‌سیک که‌ به‌ ئەندازه‌ی تام‌کردنی ناوکه‌ خورمایه‌ک به‌شی به‌ دونیاوه‌ ماوه‌، وتی: به‌نده‌ی نووسراو بۆ کراو ئەو به‌نده‌یه‌یه‌ ته‌نها دره‌میکی قه‌رزی گه‌وره‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌ماییت.

بیشری حافی ده‌لیت: هه‌ر که‌س ده‌یه‌وی تامی ئازادی بکات و له‌ به‌ندایه‌تییدا ئاسوده‌ بێت با نه‌ینی و په‌نهانی خۆی له‌ گه‌ڵ خودا (ﷻ) پاک بکاته‌وه‌.

"الحسین بن منصور" دیسان ده‌لیت: کاتی‌ک به‌نده‌ هه‌موو مه‌قامه‌کانی به‌ندایه‌تی تێر و ته‌واو ده‌کات ئەوا له‌ ماندبوونی به‌ندایه‌تی ئازاد ده‌بیت، ئەو کات به‌بی ئەرک و ماندووبوون و زۆرله‌خۆکردن به‌ندایه‌تی ئەنجام ده‌دات، ئەوه‌ش مه‌قامی پیغه‌مبه‌ران و صدیقانه‌، واته‌ ئەو ده‌بیت به‌ که‌سیکی هه‌لگیراو و شه‌که‌تی و ماندووبوون روو له‌ دلی ناکات هه‌رچه‌ند ئەو له‌رووی شه‌رعه‌وه‌ به‌ عیباده‌ته‌کان هه‌لده‌ستیت.

"منصور الفقيه" له‌ دوو دێر هۆنراوه‌دا ده‌لیت:

ما بقي في الإنس حر لا، ولا في الجن حر

قد مضى حر الفريقين فحلوا العيش مر

(له‌ ناو مرۆقه‌کاندا ئازانی‌ک نه‌ماوه‌، نه‌خێر، له‌ناو جنیشدا ئازاد نه‌ماوه‌، له‌ناو هه‌ردوو ده‌سته‌که‌ ئازادان رو‌یشتن و نه‌مان، بۆیه‌ ئیستا شیرینی ژیانه‌ تالاهه‌) بزانه‌ زۆربه‌ی ئازادی له‌ خزمه‌تی هه‌ژاراندايه‌.

گویم له‌ مامۆستا ئەبو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حمه‌تی خودای لی بێت) ده‌یوت: خودا وه‌حی بۆ داود نارد و پپی فهرموو: گه‌ر که‌سیکت بینی داوای منی ده‌کرد بۆی ببه‌ به‌ خزمه‌تکار.

یه‌حیای کورپی مه‌عاز ده‌لیت: رو‌ڵه‌کانی دنیا که‌نیزه‌ک و خزمه‌تکاره‌کان خزمه‌تیان ده‌که‌ن، به‌لام رو‌ڵه‌کانی دوا‌رۆژ ئازادان و چاکان خزمه‌تیان ده‌که‌ن.

ئىبراهيمى كورې ئەدھەم دەئىت: ئازادى بەخشندە لە دونيا دىتە دەرەو بەر لەوہى
دونيا ئەو بەجىبھىلئت.

ھەرەھا ئىبراهيمى كورې ئەدھەم دەئىت: تەنھا ھاوہلى كەسى ئازادى بەخشندە
بکہ، كەسئك گوئدە گرئت (دەبىستى) و قسە ناكات.

یاد (الذکر)

((پرسیار له "الواسطی" کرا دهرباره یاد، وتی: دەرچوونه له مه یدانی
 بیئاگایی به رهو ئاسوی موشاهده له سه زالبوونی ترس و توندی
 خو شه ویستی بو خودا))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا﴾** ﴿٤١﴾ الأحزاب: ٤١
 له "أبي الدرداء" (خودا لیبی رازی بیئت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ)
 فهرمووی: ((ده تانه وی هه والتان پی بدهم دهرباره ی باشتین کار و کرده وتان و
 پاکترینیان له لای مه لیکه که تان و بالاترینیان له پله و پایه ئیوه و له پیدانی زیر و
 پاره به نرختر بیئت و خیرتر بیئت له وهی به دوژمنتان بگهن و له گهردنیان بدهن و له
 گهردنتان بدهن؟ وتیان: ته وه چیه تهی پیغه مبهری خودا؟ فهرمووی یادی خودا (ﷺ))
 له ته نه سه وه (خودا لیبی رازی بیئت) فهرمووی: پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی: ((رۆژی
 دواپی به سه ره که سی کدا نایهت بلیت: الله.. الله))

ههروه ها له ته نه سی کوری مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیئت) فهرمووی:
 پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: ((رۆژی دواپی نایهت تا له سه ره زهوی که سی ک
 نامیئت بلی: الله.. الله))

ماموستا قوشه پیری ده لیئت: یاد کۆله که یه کی به هیزه له ریگه ی به رهو خودا چوون،
 به لکو پایه یه کی دامه زراوه له سه ره ته م ریگه یه، ته نها به به رده وامی یادی خودا
 که سی ک به خودا ده گات.

یادی خودا دوو جوړه:

یادی زمان و یادی دل.

یادی زمان: بنده به هویه وه ده گاته به رده و امی یادی دل و کاریگری بو سهر یادی دل، کاتیک بنده به زمان و به دل یادی خودای کرد ئه واه و کسه له حالی به ره و خودا چوونی تییر و ته واه.

گویم له ماموستا ئه بو علی ده قاق بو (ره همه تی خودای لی بیّت) ده یوت: دهسه لاتی زیکر به ربلاوه، هر کس له زیکرده سهر که وتوو بو ئه و دهسه لاته ی پیّ دهریت، هر کسه شش له زیکر بیبش بیّت له و دهسه لاته که نارگیر ده کریت.

وتراوه: شیبلی له سهره تای به ره و خودا چوونیه وه ریگه یه کی ده گرت بهر و گورزه یه که له داری له گه ل خوی هه لده گرت، هر کات بینا گاییه که روی بکرد بایه ته دلی به و دارانه له خوی دده تا دهشکان، هندی جار گورزه داره که هه موویان دهشکان بهر له وه ی ئیواره دابیّت، هندی جاریش دهست و قچی خوی به دیواردا ده کیشا.

وتراوه: زیگری خودا به دل شمشیری مورشیدانه، به و شمشیره له گه ل دوزمنه کانیان ده جهنگن، و به و شمشیره ئه و نافه تانه ی روویان تیده که ن و ئه و به لانه ی دهن به سیبهر به سهریانه وه لاده دن، کاتیک دلی به ترسه وه بو لای خودا (ﷺ) هه ل دیت هه مو و ئه و شتانه ی له و دهمه دا لی بیزاره دوورده که ونه وه.

پرسیار له "الواسطی" کرا دهرباره ی زیکر وتی: دهرچونه له مهیدانی بینا گایی بو تاسوی بهرینی موشاهه ده له سهر زالبوونی ترس و توندی خو شه ویستی بو خودا.

"ذو النون" ده لیّت: هر کس به یادی خودا بکات له سهر حه قیقه ت بیّت له پا ل یاده که یدا هه رچی شته له بیرده باته وه و خودا هه موو شتیکی له سهر ده پاریزی و ده بیّت به پاداشت بوی له جیگه ی هه موو شت.

پرسیار له ئه بو عوسمان کرا و پیی وترا: ئیمه یادی خودا ده که یین و شیرینییه که ی له دلدا نابینینه وه؟ ئه ویش وتی: همدی خودا بکه ن که ئه ندامیک له ئه ندامه کانی ئیوه ی به گوپرایه لی خوی جوان کردو وه. (ئه بو عوسمان (ره همه تی خودای لی بیّت)

ویستوویه‌تی پییان بلی: شوکری خودا بکه‌ن له‌سه‌ر یادی زمان با خودا بوټان زیاد بکات و دل‌یشتان بکه‌وټته ناو یاده‌وه و له‌ویوه شیرینی یادی خودا بکه‌ن)

له ریوایه‌تیکی به‌ناوبانگدا له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((گه‌ر به پال باخچه‌کانی به‌هه‌شتدا گوزهرتان کرد سه‌ریک بکیشنه ناویانه‌وه، وتیان: باخچه‌کانی به‌هه‌شت چین، ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا؟ فه‌رمووی: ئه‌لقه‌ی یادی خودا))^{۴۸}

له جابری کوری عه‌بدول‌اوه (خوایان لی رازی بیټ) فه‌رمووی: روژیک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هات بو لامان و فه‌رمووی: ((ئه‌ی خه‌ل‌کینه لابده‌نه باخچه‌کانی به‌هه‌شت، و تمان ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا باخچه‌کانی به‌هه‌شت چین؟ فه‌رمووی: مه‌جلیسی یادی خودا، به‌یانیان و ئیواران یادی خودا بکه‌ن، هر که‌س پیی خوشه‌پله و پایه‌ی خوی له‌لای خودا بزانیټ با بزانیټ پله و پایه‌ی خودا له‌لای ئه‌و چۆنه؟ خودا به‌نده‌که‌ی له شوینیک داده‌نیټ که به‌نده‌که له‌لای خوی خودای تیدا داده‌نیټ))^{۴۹}

له تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی زیکر: ئه‌وه‌یه که کاتی نییه، به‌لکو له هه‌موو کاتی‌کدا به‌نده داوای لی‌کراوه یادی خودا بکات: جا یان وه‌ک فه‌رز یان سوننه‌ت، نویژ هه‌رچه‌ند به‌رزترین و مه‌زترین عیباده‌ته له هه‌ندی کاتدا دروست نییه، به‌لام یادی خودا به‌دل له هه‌موو باریکدا به‌رده‌وامه.

خودا (ﷺ) ده‌فه‌رموویټ: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ آل عمران: ۱۹۱

"الإمام أبو بكر بن فورك" (ره‌حه‌تی خودای لی بیټ) ده‌لیټ: "قیاما-به‌پیوه": واته به‌حه‌قی یادی خودا، و "قعودا-به‌دانیشتنه‌وه" له بانگه‌شه‌تیایدا.

گویم له "أبو عبد الرحمن" بوو پرسیا‌ری له ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق ده‌کرد و ده‌یوت: نایا یادی خودا ته‌واوتره یان بیرکرده‌وه؟ مامۆستا ئه‌بو عه‌لی فه‌رمووی: شیخ‌مان بو‌خوی چی له‌و باره‌وه ده‌لی؟

^{۴۸} {أخرجه أحمد في المسند}.

^{۴۹} {رواه أبو الدنيا و أبو يعلى، والبزار، والطبراني، والحاكم، والبيهقي}.

"أبو عبدالرحمن" وتی: له لای من یادی خودا له بیرکردنه وه ته واوتره، چونکه حق (ﷺ) به زیکر وه سف ده کریت، به لام به بیرکردنه وه وه سف ناکریت، شه وه ی خودای (ﷺ) پیّ وه سف ده کریت ته واوتره له وه ی تاییه ته به دروستکراوه کانه وه، ماموستا شه بو عه لی ده قاق (ره همه تی خودای لی بیت) قسه که ی زور لا باش و جوان بوو.

"الکمانی" ده لیت: گهر یادی خودا له سه رم فهرز نه بوایه یادی خودام نه ده کرد له بهر مه زنی و شکومه ندی خودا، که سیکی وه ک من چیه یادی خودا بکات؟! ده می به هزار ته وبه ی قبول کراو له یاده که ی پاکنابیته وه))

ههروه ها له تاییه تمه ندیه کانی یادی خودا یادی خوئی بو بنده که ی خستوته به رانبه ر

یادی به بنده که ی بو شه و ده فهرمویت: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ البقرة: ۱۵۲

له ریوایه تیکدا: ((جبریل (ﷺ) به پیغه مبه ری خودای (ﷺ) فهرموو: خودا (ﷺ) ده فهرمویت: شتیکم به ئومه ته که ی تو داوه به هیچ ئومه تیکی ترم نه داوه، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمووی: شه وه ی چیه شه ی جبریل؟ فهرمووی ئایه تی: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ خودا به هیچ ئومه تیگه جگه له م ئومه ته شه مه ی نه فهرمووه))

وتراوه: فریشته ی مردن داوای مؤلّه ت له که سی یادکهر ده کات بو کیشانی گیانی. له هه ندی کتیبدا هاتووه: موسا (ﷺ) فهرمووی: پهروه ردگار: تو له کوئی نیشه جی بویت؟ خودا وه حی ره وانه کرده سه ر دلی و پیی فهرموو: له دلی به بنده ی باوه رداردا، ماناکه ی: سوکنایی و نیشه جیبوونی یادی خودا له دلدایه، چونکه خودا (ﷺ) پاک و بیگه رده له نیشه جیبوون و تیکه لبوون، به لکو شه وه جیگیر کردنی یادی خودا و به ره هم هاتنییه تی.

پرسیار له "ذو النون" کرا ده باره ی زیکر، فهرمووی: بریتییه له بزربوونی یادکهر له یاده که ی، پاشان دیریک هونراوه ی وت:

لا لاني أنساك أكثر ذكرا ك، ولكن بذاك يجري لساني

(له ره شه وه نییه له بیرت بکه م بویه زور یادت ده که م، به لکو شه وه زمانه شه وه ی به سه ردا گوزهر ده کات)

سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: ((هه موو رۆژنیک جه لیل (ﷺ) بانگ ده کات: ئه ی به نده که م له که لم به و یژدان نه بووی، یادت ده که م و تو من له بیر ده که ی، بانگت ده که م بو لای خۆم و ده چی بو لای که سانی تر، به لا و ناخۆشییه کانت لی لا ده به م و تو به رده وامی له هه له و گوناھ، ئه ی رۆله ی ئاده م سبه ی نی که دئییه وه بو لام تو چی ده لیت؟))

ئه بو سوله یمانی دارانی ده لیت: له به هه شت شوینی ته خت و ده شتایی هه یه، کاتیك که سی یاد که ر ده چیتته ناو یاده که یه وه فریشته کان له و ده شتانه دا ده ست به چاندنی دره خت ده که ن بو ی، هه ندی فریشته له کار کردن ده وه ستن، پپی ده وت ریت: بو وه ستاوی؟ ئه ویش ده لی: هاوه له که مان له یادی خودا سارد بووه ته وه.

حه سه نی به صری ده لیت: له سی شتدا به دوا ی شیرینیدا بگه رپین: نویت و یادی خودا و خویندنی قورئان، گه ر بینیتانه وه باشه، ئه گه ر نه بزانه ده رگات به روودا داخراوه.

"حامد الأسود" ده لیت: له سه فه ری کدا له گه ل ئیبراهیمی خه واص بووم، هاتین بو شوینیك ماری زۆری تیدا بوو، ده فره که ی (ئه وه ی ئاوی پی ده خواره وه) دانا و دانیشته و منیش دانیشتم، کاتیك شه و به ره و سه رما رۆیشته و هه و سارد بوو ماره کان هاتنه ده ره وه، هاوارم کرد له هاوه له که م و ئه ویش وتی: یادی خودا بکه .. منیش یادی خودام کرد و ماره کان چونه دواوه، پاشان گه رانه وه و دیسان هاوارم کرده وه و هاو رپیکه م وتی: یادی خودا بکه، ئه و شه وه تا به یانی له و حالته دا بووم .. کاتیك رۆژ بوویه وه هه ستا و ده ستی به رۆیشتن کرد و منیش له گه لی رۆیشتم، له نا کا و ماریکی گه وره که خۆی ئه لقه دا بوو له ئیبراهیم که وته خواره وه، پیم وت: هه ستت به و ماره نه کرد بوو؟

وتی: نه خیر، له زوه وه شه ویکم به ئه ندازه ی ئه م شه وه خۆش و ناسووده به سه ر نه بردوه.

ئه بو عوسمان ده لیت: هه ر که س نامۆ بوونی بیئاگایی نه چیژیت تام و شیرینی یادی خودا ناکات.

جونه ید ده فره مویت: گویم له "السري" بوو ده یوت: له هه ندی کتیب که خودا دایه زاندوون نووسراوه: گه ر یادی من به سه ر به نده که مدا زال بیت، عاشقم ده بیت و عاشقی ده یم.

ههروه‌ها ده‌لئیت: خودا وه‌حی نارد بۆ داود(عليه السلام) و فه‌رمووی: ((به من دلخۆش بین،
و به یادی من به‌هره و خۆشی وه‌ربگرن))

"الثوري" ده‌لئیت: هه‌موو شتیک سزایه‌کی هه‌یه، سزای که‌سی عاریف به‌ خودا
داب‌رانییه‌تی له یادی خودا.

له ئینجیلدا هاتووه: کاتیک تووره ده‌بیت یادی من بکه، کاتیک تووره ده‌بم یادت
ده‌که‌م، رازی به‌ سه‌رخستنی من بۆ تۆ، سه‌رخستنی من بۆ تۆ باشتره له سه‌رخستنی
تۆ بۆ خۆت.

وترا به‌ راهیبیک: تۆ به‌رۆژووی؟ وتی: به‌رۆژووم به‌ یادی خودا، گهر باسی که‌سیکی
تر بکه‌م جگه له ئەو(عليه السلام) رۆژووه‌که‌م شکاوه.

وتراوه: کاتیک یادی خودا له دل داده‌مه‌زیت گهر شه‌یتان لئی نزیك بیته‌وه تووشی
فی ده‌بیت، وه‌ک چۆن مرۆف فی لی دیت کاتیک شه‌یتان لئی نزیك بیته‌وه، ئەو کات
کۆمه‌لئیک شه‌یتانی لی کۆده‌بنه‌وه و ده‌لین: ئەم شه‌یتانه چییه‌تی؟
ده‌لین: مرۆف تووشی کردووه.

سه‌هل ده‌لئیت: هه‌یچ یاخیبوونیک ناشیرینتر نییه له له‌بیرچوونه‌وی په‌روه‌ردگار(عليه السلام).
وتراوه: یادی شاراوه و نادیار فریشته به‌رزی ناکاته‌وه، چونکه ئاگای پینی نییه، ئەوه
نه‌ینییه‌که له نیوان به‌نده و په‌روه‌ردگار(عليه السلام).

یه‌کیکیان ده‌لئیت: باسی که‌سیکی زاکیریان بۆ کردم له جه‌نگه‌لئیک، منیش هاتم بۆ
لای، کاتیک دانیشتبوو درنده‌یه‌کی زه‌به‌لاح هه‌یرشی کرده سه‌ری و لییدا و پارچه‌یه
گۆشتی لی کرده‌وه، بۆیه بوورایه و منیش بوورامه‌وه، کاتیک به‌ئاگاهاته‌وه و تم: ئەوه
چی بوو؟ وتی: خودا ئەم درنده‌یه‌ی به‌سه‌ر منه‌وه داناوه هه‌ر کات لاوازی و
ساردبوونه‌وه روو له یاده‌که‌م ده‌کات ئەو درنده‌یه‌ی گازیکم لی ده‌گریت وه‌ک بینیت.

"الجريري" ده‌لئیت: له‌ناو یه‌کیک له‌هاوه‌لانماندا پیاویکی تیدا بوو زۆر ده‌یوت: الله،
الله.. رۆژیک داریک به‌سه‌ریدا به‌ربوویه‌وه و سه‌ری شکاند و خوینی لی رزا، خوینه‌که‌م
بینی له زه‌وی ده‌ینووسی: الله... الله..

جوامیږی

((جونهد دهلیت: جوامیږی گرتنهوهی نازاره له خه لکی و به خشینهوهی چاکه یه، و تراوه: جوامیږی چاکه یه که رووی لی ده که ی و نه فسی خۆتی تیدا ناخوینیته وه))

﴿إِنَّهُمْ فَتِيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ الكهف: ١٣

ماموستا قوشه یږی دهلیت، بنچینه ی جوامیږی نه وه یه بنده به هه میشه یی بو کاروباری کهسانی تر بکوشیت و هه ولبدات.

پیغه مبهرا (ﷺ) ده فهرمویت: ((به رده وام خودا (ﷺ) له پیویستی بنده یه کدا ده بییت هه تا بنده که له پیویستی برا موسلماننه که یدا بییت))

به سه نه دیک ی تر له زهیدی کوری سایسته وه (خودا لی رازی بییت) له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ) فهرمووی: ((به رده وام خودا (ﷺ) له پیویستی بنده یه کدا ده بییت هه تا بنده که له پیویستی برا موسلماننه که یدا بییت))

گویم له ماموستا نه بو عه لی ده قاق بوو ده یوت: که مالی نه م نه خلاقه ته نها بو پیغه مبهری خودایه (ﷺ) له رژی دوا ییدا هه موو بنده یه که دهلیت: خوم.. خوم، به لام پیغه مبهرا (ﷺ) ده فهرمویت: ئومه ته که م.. ئومه ته که م.

جونهد دهلیت: جوامیږی له شامه و زمان له عیراق و صدق له خوراسان. فوزه یلی کوری عه یاز دهلیت: جوامیږی چاوپوشییه له هه له و تیکه وتنی برایان. و تراوه: جوامیږی نه وه یه نه فسی خۆت له هیچ کهس به چاکتر نه زانی.

ئه‌بۆبه كرى وه‌راق ده‌لێت: جوامیڕ ئه‌و كه‌سه‌یه نه‌یاری نییه.

"محمد بن الزمذی" ده‌لێت: جوامیڕی ئه‌وه‌یه له‌به‌ر خودا بییت به نه‌یاری نه‌فسی خۆت.

وتراوه: جوامیڕ ئه‌و كه‌سه‌یه نه‌یار نییه به هیچ كه‌س.

گویم له مامۆستا ئه‌بو عه‌لى ده‌فاق بوو (ره‌حمه‌تى خودای لى بییت) ده‌یوت: گویم له نه‌صرابادی بوو ده‌یوت: بۆیه هاوه‌لانی ئه‌شكه‌وت به جوامیڕ (فتیه) ناوبران، چونكه به‌بى ناوه‌ند (واسطه) باوه‌ریان به په‌روه‌ردگاریان هینا.

وتراوه: جوامیڕ ئه‌و كه‌سه‌یه بتی شكاندووه، خودا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا قَدْ يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ﴾ الانبیاء: ۶۰، هه‌روه‌ها خودا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: ﴿فَجَعَلَهُمْ جَذَا﴾ الانبیاء: ۵۸ واته: پارچه پارچه‌ی كردن. بتی هه‌موو مرؤفیک بریتیه له نه‌فسی، هه‌ر كه‌س سه‌رپێچی له نه‌فسی خۆی بكات ئه‌و كه‌سه له راسته‌قینه‌دا جوامیڕه.

حاریسی موحاسیبه ده‌لێت: جوامیڕی ئه‌وه‌یه به وێژدان بیت نه‌ك داوای وێژدان له به‌رانبه‌ر بکه‌ی.

عومه‌رى كورپ عوسمانی مه‌كى ده‌لێت: جوامیڕی ئه‌خلاقى جوانه.

پرسیار له جونه‌ید كرا ده‌باره‌ی جوامیڕی وتى: ئه‌وه‌یه هه‌ژار نه‌تۆرینی و به‌ره‌هه‌لستی ده‌وله‌مه‌ندیش نه‌كه‌ی.

نه‌صرابادی ده‌لێت: پیاوه‌تى به‌شیکه له جوامیڕی، ئه‌وه‌ش بریتیه له پشته‌ه‌لكردن له دوو دونیاكه (دونیاى نه‌فس و دونیاى ده‌ره‌وه) و خۆبالا‌كردن له هه‌ردووکیان.

"محمد بن الزمذی" ده‌لێت: جوامیڕی ئه‌وه‌یه به‌رده‌وام و كاتیت لا یه‌كسان بییت.

پرسیار له ئیمام ئه‌حمه‌دی كورپ حه‌نبه‌ل كرا ده‌باره‌ی جوامیڕی، فه‌رمووی: وازه‌یتانه له‌وه‌ی ئاره‌زووی ده‌كه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی لێی ده‌ترسی.

به یه‌كێکیان وترا: جوامیڕی چیه‌؟

وتى: ئه‌وه‌یه جیاكاری نه‌كات له نێوان ئه‌وه‌ی دۆستی خودا نانی له‌لا بخوات یان بپاوه‌ر.

گویم له زانایهك بوو دهیوت: كهسیكى مه جووسی داواى له ئیبراهیم خلیل کرد
میوانداری بکات، ئیبراهیم فرمووی: گهر موسلمان بییت میوانداریت لیّ ده کهم،
بابای مه جووسی وتی: گهر موسلمان بيم چ منه تیکت له سهرم ده مینیّت؟

بۆیه پشتی هه لکرد و رویشت، خدا وه حی بو ئیبراهیم(عليه السلام) نارد و پیی فرموو:
تهنها به گوړینی دینه کهی خواردنی پیّ ده به خشی؟

ئیمه حه فتا ساله به بیّ باوه رپییه وه خواردنی پیّ ده دهین، گهر تهنها شه ویک
میوانداریت لیّ بکرد بایه چی ده بوو؟

ئیبراهیم به دواى مه جووسییه که دا گهرا و دۆزییه وه و میوانداری لیّ کرد،
مه جووسییه که پیی وت: هوّی چی بوو رای خۆت گوړی؟

ئه ویش بۆی باس کرد، مه جووسییه که وتی: ئاوا مامه لّم له گه لّ ده کات؟
پاشان وتی: باسی ئیسلامم بو بکه و موسلمان بوو.

جونه ید ده ئیّت: جوامیږی گرتنه وهی ئازاره له خه لکی و به خشینی خوشی و
ئاسو ده بییه به که سی به رانه بر.

سه هلی کوری عه بدولاّ ده ئیّت: جوامیږی بریتییه له شوینکه وتنی سونه ت.
وتراوه: جوامیږی بریتییه له وه فا و داپۆشین.

وتراوه: جوامیږی چاکه یه که نه نجامی ده دهی و نه فسی خۆتی تیدا ناخوینییه وه.

وتراوه: جوامیږی ئه وه یه کاتیک داواکه ر رووی لیّ کردی هه لّ نه یه یه ت.

وتراوه: جوامیږی ئه وه یه خۆت بزر نه که ی له وانه ی رووت لیّ ده که ن.

وتراوه: ئه وه یه هیچ پاشکه وت نه که ی و پاساو و بیانو نه هی نیته وه.

وتراوه: بریتییه له ده رخستنی نیعمه ت و شار دنه وه ی میحنه ت.

وتراوه: ئه وه یه ده که س بانگیش بکه ی، به لّام گهر نو یان یازده هاتن هیچ نه گوړییت.

گویم له "أبو عبدالرحمن السلمي" بوو (رهحه تهی خودای لی بیت) دهیوت: تهحه دی کورپی خه زره وهی به ژنه که هی خوئی (أم علی) وت: دهمه ویّ دهعه وتیک ساز بکه م و تیایدا بانگهیشی زه رهنگه ریکی زور زیره ک بکه م که له ولاتی خوماندا نمونه هی که سیکی جوامیر بووه.

ژنه که هی وتی: دهعه تهی تو ناگات به دهعه تهی نهو که سه جوامیرانه.

تهحه د وتی: هه ر ده بیّ ته نجامی بدهم.

ژنه که هی وتی: گه ر نهو کاره ده که هی له ده رگای مالی نهو پیاوه وه تا ده رگای مالی خوت مه ر و ولاخ و گویدریژ سه ربیره.

تهحه د وتی: مه ر و ولاخم زانیوه، به لام گویدریژ بو؟

وتی: تو که سیکی جوامیر بانگ ده که هی بو مال که ت، که مه که هی ته وهیبه سه گی گه ر که که شمان خیر لهو دهعه تهه بینن به خواردنی گوشتی گویدریژه کان.

وتراوه: که سیک له پیاوان دهعه وتیک ساز کرد و شیخی شیرازی تیدا بوو، کاتیک نانیان خوارد له باری گویدگرتن له هه ندیّ تاواز خه ویان لیکه وت.

شیخی شیرازی وتی به خاوهن دهعه ته که: هوئی نه م خه و لیکه وتنه مان چی بوو؟

وتی: نازانم.

له هه موو ته وهی ده ر خواردم دان وردبوومه وه و پرسیارم کرد، جگه له باینجانه که، پرسیاری ته وه م نه کرد..

کاتیک به یانیان لیها ت پرسیاریان له فروشیاری باینجانه که کرد، ته ویش وتی: هیچم له مالدا نه بوو، باینجانه که م له فلان شوین دزی و فرودشتم، ته وانیش پیاوه که یان له گه لّ خوئیان برد بو لای خاوهن کینگه که تاکو گه ردنی خوئی به جوتیاره که شازاد بکات، پیاوه که وتی: داوای هه زار باینجانم لیّ ده که ن؟

تهوا ته م زهویه و دوو گا و گویدریژیک و شامیری جووتکرده که م پیّ به خشی به مه رجیک نه گه ریته وه سه ر نهو کاره ی.

وتراوه: پياويك هاوسهري له گهلا نافرته تيك كرد، بهر له وهی ژنه كه بگويزي ته وه ژنه كه ترووشی ناوله بوو، پياوه كه وتی: چاوم ئيش دهكات، پاشان وتی: چاوم كویر بووه، بويه ژنه كه شووی پي كردد..

پاش بیست سال ژنه كهی مرد، دواي مردنی ژنه كه پياوه كه چاوی كرده وه، له و باره یه وه پرسیاوی لیکرا وتی: كویر نه بوو بووم، به لآم خۆم كرد به كویر نه وه كه ژنه كه م(له بهر ناشیرینی روخساری به هووی ناوله وه) دلای ته نگ بییت، پیی وترا: پیش هه موو جوامیره كان كه وتی.

"ذو النون" ده لیست: هه ر كهس نمونه ی جوامیری گه ره كه با بروات بو لای ناوبه خشه كانی به غداد.

پیی وترا: نه وه چونه؟ وتی: كاتيك له میسره وه بردمیان بو لای خه لیفه له سه ر نه و تو مه تی زنده ه قه ی درابووه پالم، كه سیکی ئاوگیرم بینی عه مامه یه ك و ده سړیكي میسری له سه ر دانابوو، دوو گۆزه ی گلینه ی به ده سته وه بوو، وتم: نه مه ئاوگیړی پادشایه، وتیان: نه خیر، نه مه ئاوگیړی خه لکییه به گشتی، جامه ئاو كه م لی وهرگرت و لیم خوارده وه، و وتم به وانسه ی له گه لم بوون: دیناریکی پی بدن، پياوه كه وهرینه گرت و وتی: تو دیلی، جوامیری نییه پاره له كه سیکی وه ك تو وهریگرم.

یه کیك له هاوه لآنمان (ره همه تی خدای لی بییت) ده یوت: نه وه جوامیری نییه قازانج له دوسته كه ت بكه ی.

نه و كه سه جوامیره ناوی نه همه دی كوری سه هل بوو، كه سیکی بازركان بوو، خه رقه یه کی سپیم لا كړی، نه ویش به نرخي خوی پیی فرؤشتمه وه و خیری لی نه سه ندم، وتم: بو خیرم لی وهرناگری؟

وتی: نرخه كه ی خوی ودرده گرم و منه ت به سه ردا ناكم، چونكه ترسیکی نییه گه ر نرخه كه ی خوی وهریگرمه وه، به لآم خیر وهرناگرم، چونكه جوامیری نییه قازانج له دوسته كه ت بكه ی.

وتراوه: كەسك پەيدا بوو بانگەشەى جوامىرى دەكرد، لە نىسابوورەو رۆيشت بۆ "نسا"، لەوى پياويك مياندارى كرد، كەسەكە تاقمىك گەنجى لەگەل بوو، كاتىك لە خواردن بوونەو كەنيزەكىك هات بۆ ئەوەى ئاو بكات بە دەستياندا، كەسە نىسابوورىيەكە بۆ شۆردنى دەستى گرزى رووى لى كرد، و وتى: جوامىرى نىيە ژنان ئاو بگەن بە دەست پياواندا.

يەككە لەوان وتى: من چەندىن سالى روو لەم مالى دەكەم نەمزانىو ژن ئاو دەكات بە دەستماندا يان پياو (چونكە سەرنجى ئەندامانى خيزانەكەى نەداو و چارى خوئى لە حورمەتى خاوەن مال داخستووە).

گويم لە "منصور المغربى" بوو دەيوت: يەككە ويستى نوحى نىسابوورى تاقىبكاتەو، كەنيزەكىكى پى فرۆشت پۆشاكى كورپى پۆشى بوو، بە مەرجى گرت كورپى بيت، كەسكى روخسار رۆشن بوو، نوح لى كرى بەو مەرجەى كورپى بيت، چەندىن مانگ لاي مايەو، وترا بە كەنيزەكەكە: ئايا پىتى زانىو تۆ كەنيزەكى؟ وتى: نەخىر، چونكە دەستى بۆ نەبردووم و وا دەزانى من كورم.

دەلىن پياويكى خاوەن پيشە گەنجىكى لەلا بوو، داوايان لىكرد بينىرىت بۆ سولتان، ئەويش رازى نەبوو، بۆيە هەزار قەمچيان لىدا، ئەو هەر سووربوو رەوانەى لاي سولتانى نەكرد، وا رىكەوت خاوەن پيشەكە ئەو شەو ئىحتىلام بووبوو، ئەو شەوئەش سەرمايەكى كەم وىنە بوو، كە بەياني لى بوويەو بە ئاوى سارد خوئى شۆرى، پىتى وترا: بۆچى رۆجى خۆت خستە بەر مەترسى، لە وەلامدا وتى: شەرمم كرد لە خودا لەسەر لىداني هەزار قەمچى بۆ دروستكراويك (مەبەستى گەنجەكەيە) ئارام بگرم، بەلام بۆ خودا لەسەر ئازارى ئاوى سارد ئارام نەگرم.

دەستەيەك لە خەلكى جوامىر چوون بۆ سەردانى پياويك بانگەشەى جوامىرى دەكرد، پياوكان داوايان لە خزمەتكارى پياو كە كرد و پىيان وت: سەرفەى ناخواردن رايخە، بەلام خزمەتكارەكە پيشكەشى نەكرد، خاوەن مالىكە بۆ جارى دووم و سىيەم داواى لىكردەو.

پیاوه‌کان ته ماشای یه کتریان کرد و وتیان: ئەمه جوامیڤری نییه که سیڤک خزمه‌تکارێک بۆ خزمه‌تی میوانه‌کانی به‌کاربه‌یڤیت که لێی یاخی ده‌بیټ و ئەوه‌نده سفره‌که دوا ده‌خات. . پیاوه‌که به‌ خزمه‌تکاره‌که‌ی وت: بۆ سفره‌که‌ت دواخست؟ خزمه‌تکاره‌که‌ وتی: میرووله‌ی له‌سه‌ر بوو، ئە ده‌به‌یڤکی جوان نه‌بوو سفره‌که‌ به‌ میرووله‌وه‌ پێشکه‌ش به‌ میوانه‌کان بکریټ، جوامیڤریش نه‌بوو میرووله‌کان له‌ سفره‌که‌ ده‌ربکه‌ی، بۆیه‌ چاره‌پرسی بوم تا میرووله‌کان ده‌رۆن، بۆیه‌ ماوه‌یه‌ک خۆم دواخست تا میرووله‌کان رویشتن، ئەوانیش پێیان وت: زۆر وردی ئە‌ی گه‌نج، ده‌به‌ی نمونه‌ی وه‌ک تۆ خزمه‌تی پیاوی جوامیڤر بکات.

وتراوه: پیاویک له‌ حه‌جدا له‌ مه‌دینه‌ خه‌وی لێکه‌وت و که‌ به‌ ناگا هات وا گومانی برد کیسی پاره‌که‌یان بر دووه‌، بۆیه‌ رویشته‌ ده‌روه‌، له‌وێ جه‌عفه‌ری صادقی بیینی و خۆی پێدا هه‌لواسی و پێی وت: کیسه‌ی پاره‌که‌یان بر دووم؟ ئەویش پێی وت: چی تێدا بوو؟ وتی: هه‌زار دینار.

جه‌عفه‌ری صادق (ره‌حه‌مه‌تی خودای لێ بیټ) پیاوه‌که‌ی بر ده‌وه‌ بۆ ماله‌وه‌ و هه‌زار دیناری پێدا، پیاوه‌که‌ گه‌رايه‌وه‌ بۆ شوینه‌که‌ی خۆی و رویشته‌ ژووره‌وه‌ و بیینی کیسه‌ی پاره‌که‌ی له‌وێه‌ و لێی تیکچوو بوو و پێیابوو دزراوه‌، بۆیه‌ گه‌رايه‌وه‌ بۆ لای ئیمامی جه‌عفه‌ر به‌ داوای لێبووردنه‌وه‌ و پاره‌که‌ی بۆ گێپرايه‌وه‌، ئەویش نه‌یویست وه‌ریبگێرته‌وه‌ و فه‌رمووی: شتیڤک بوو له‌ ده‌ستم ده‌ر کردووه‌ و وه‌ریناگر مه‌وه‌.

پیاوه‌که‌ پرسى: ئەم پیاوه‌ کییه‌؟ وتیان: جه‌عفه‌ری صادقه‌.

وتراوه: شه‌قیقی به‌لخی پرسیاوی کرد له‌ جه‌عفه‌ری کورپی محمه‌د ده‌رباره‌ی جوامیڤری، ئەویش فه‌رمووی: تۆ چی ده‌لی؟ شه‌قیق وتی: گه‌ر پێمان بده‌ن شوکر ده‌که‌ین و گه‌ر لێمان بگه‌رنه‌وه‌ ئارام ده‌گرین.

جه‌عفه‌ر فه‌رمووی: ئێمه‌ گه‌ر پێمان بدریټ ده‌بیه‌خشین و گه‌ر لێمان بگه‌رنه‌وه‌ شوکر ده‌که‌ین.

"الجریری" ده‌لیټ: شیخ ئەبو عه‌باسی کورپی مه‌سروق شه‌ویڤک ده‌عه‌وتی کردین بۆ مائی خۆی، له‌ رینگه‌ گه‌یشتین به‌ دۆستیکی خۆمان و پێمان وت: له‌ گه‌لمان بگه‌رپوه‌ ئێمه‌ له‌ میوانداری شیخداین، ئەویش وتی: ئاخ‌ر شیخ منی بانگه‌یڤیش نه‌کردووه‌.

وتمان ئىمە داۋاي مۆلەتى لى دەكەين، ۋەك چۆن پىغەمبەر(ﷺ) داۋاي مۆلەتى بۆ
عائشە(خودا لىي رازى بىت) كرد.

لەگەل خۆمان گىرامانەۋە، كاتىك گەيشتىنە دەرگاي مالى شىخ ھەۋالمان پىدا و
مۆلەتمان لى داۋا كرد، ئەۋىش وتى: مەبەستى خۆم خستە دلّت تاكو بەبى بانگەيش
كردن بىي بۆ ئەم دەۋەتە منىش پىت بخرمە سەر چاۋەكام و لەسەر روخسارم تا ئەو
جىگە برۆم تۆى لى دادەنىشى، بۆيە زۆرى لە ميوانەكە كرد پى بخرمە سەر چاۋانى،
ئەۋىش بە ناچارى و بە ئەسپايى پىيەكى لەسەر دانا، پاشان شىخ لەسەر روخسارى
خۆى تا ئەو شوپنە رۆيشت دۆستەكەى ئىمەى لى دانىشت بوو.

بزانە بەشىك لە جوامىرى ئەۋەيە نەنگى دۆستانى خۆت داپوشى، بەتايىبەت گەر
ئاشكرادىنى ئەو نەنگىيە دلخۆشى دوزماننى تىدا بىت:

گويم لە شىخ "عبدالرحمن السلمى" بوو دەيوت بە نەصرابادى: عەلى قەۋال بە شەو
دەخواتەۋە و بە رۆژ لە دانىشتنەكانى تۆدا تامادە دەيىت، بەلام نەصرابادى گۆيى بەو
قسانە نەدەدا دەربارەى ئەو كەسە دەۋترا، ۋا رىكەوت رۆژىك بە رىگەدا دەرۆيشت
يەكىكى لەگەل بوو ئەو قسانەى دەربارەى عەلى قەۋال بە ئەو دەۋت، نەصرابادى عەلى
بىنىيەۋە لە شوپىنك راكشابوو، كارىگەرى سەرخۆشى پىۋە ديار بوو، پىاۋەكە وتى بە
نەصرابادى: تا كەى ئىمە بە شىخ بلين عەلى بەم جۆرەيە و تۆ گويمان بۆ ناگرى؟

ئەۋە عەلى بەو جۆرەى ئىمە بۆمان باس كردى بە چاۋى خۆت بىنىت، نەصرابادى
تەماشايەكى كرد و وتى: بىكە كۆل و بىبەرەۋە بۆ مالىۋە، ئەۋىش ھىچ رىگە
چارەيەكى ترى نەبوو جگە لەۋەى بىكاتە كۆل و بىباتەۋە بۆ مالىۋە.

"المرتعى" دەليىت: لەگەل ئەبو حەفص رۆيشتىن بۆ سەردانى نەخۆشىك و
دەستەيەكمان لەگەل بوو، ئەبو حەفص وتى بە نەخۆشەكە: حەز دەكەى چاك بىيەۋە؟
وتى: بەلى، ئەۋىش وتى بە ھاۋەلانى: بچنە ژىر نەخۆشىيەكەى، نەخۆشەكە
راستبويەۋە و لەگەلمان ھاتە دەرەۋە و ھەموو ئەۋانەى لەگەل ئەبو حەفص بووين
نەخۆشكەوتىن و لەناۋ جىگەدا كەوتىن.

فیراسه ت

((هەر کەس چاوی له حەرام بپارێزێت و نەفسی له حەزەکان بگێرێتەوه و ناوهوهی به بەردهوامی چاویری ئاوهدان بکاتەوه و دەرەوهی به شوینکەوتنی سوننەت برازینیتهوه و خۆی له سەر خواردنی حەلال رابھێنێت فیراسەتی هەلە

خودا (ﷺ) دەفەرمویت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمُتَوَسِّمِينَ﴾ (٧٥) الحج: ٧٥، لەسەر مانای "للمتوسمين وتراوه" للمتفرسين-بۆ ئەوانەى فیراسەتیان هەیه "

له "أبي سعيد الخدري" هه (خودا لیبی رازی بیئت) فەرمووی: پینغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمووی: ((خۆتان بپارێزن له فیراسەتی باوەردار چونکە ئەو به نووری خودا (ﷺ) تەماشای دهکات))^{٥٠}

فیراسەت: ختووڕهیه که له دلەوه نەریی دژەکەى دهکات، دەسهلاتی به سەر دلدا هەیه، داتاشینی وشەکه له زمانه وانیدا له: "فريسة السبع-نیچیری درنده" وهرگیراوه، له بهرانبهر فیراسه تدا ئەگەرەکانی نەفس بوونیان نییه.

فیراسەت به پیتی هیزی باوهره: هەر کەس باوهره کەى به هیتر بیئت فیراسه تەکەى تیتر ده بیئت.

ئەبو سه عیدی خەراز دەفەرمویت: هەر کەس به نووری فیراسه تەماشای بکات به نووری حەق تەماشای کردووه، ئەو کات کەرەستەى زانسته کەى له حەقەوهیه به بی هەلە و بیئاگایی، به لکو حوکمیکی راسته قینهیه تا له سەر زمانى به نده گوزەر ده بیئت.

^{٥٠} {أخرجه البخاري في التاريخ والترمذي والطبراني في المعجم الكبير وابن عدي وابن جرير}.

ئەو قسەى كە دەلّیت: "بە نوورى حق تەماشای كردووه" واتە بە نوورێك كە خودا تايهەتى كردووه بە ئەو.

"الواسطي" دەلّیت: فیراسەت درەوشانەوێ نوورە و لە دڵدا پەخش دەبیتەو، دامەزرانی مەعریفەیه كە نەپنیه كانی پەنھان ھەلەدەگریت لە پەنھانیكەو بە پەنھانیكى تر، تا شتەكان بەو جۆرە دەبیینى كە حق (ﷻ) نیشانی دەدات، بۆیە قسە لە ناخی كەسەكان دەكات.

لە ئەبى حەسەنى دەیلەمییەو دەگێرەو و تویەتى: چووم بۆ ئەنتاكیە لە پیناوى بینینی "أسود" دا، پیم و ترا: ئەو پیاوێ قسە دەربارەى نەپنی ناخی كەسەكان دەكات، تیايدا مامەوێ تا لە چىای "لكام" گەرايەو و شتیكى موباحى لەگەڵ خۆى ھینا بوو دەیفروشت، بۆ ماوێ دوو رۆژ بوو برسیم بوو، ھىچم نەخوارد بوو، پیم وت: ئەمە بە چەند؟

وام نیشاندا ئەوێ پئیەتى لى دەكړم، وتى: دانیشە و پاشان دەیفروشین و شتیكت پى دەدەم خواردنى پى بکړه و بیخۆ، وازم لەو ھینا و رویشتم بۆ لای كەسیكى تر، وام نیشان دا نرخ تاقیدەكەمەو، پاشان گەرامەو بۆ لای و وتم: گەر دەیفروشى بە چەند؟ وتى: ئەوێ دوو رۆژە برسیم، دانیشە و پاشان كە فروشتمان شتیكت پیدەدەم خواردنى پى بکړه، منیش دانیشتم، كاتیك فروشتى شتیكى پیدام و رویشتم، منیش شوینی كەوتم، لای بە لامدا كردهو و وتى: گەر پئویستییهكت ھاتە پینش بیدە دەستى خودا، مەگەر بەشیكى نەفسى خۆتى تیدا بیت، لەو بارەدا پئویستییهكت وەلام نادریتەو.

"الكتاني" دەلّیت: فیراسەت بریتییه لە دەرکەوتنى یەقین و بینینی پەنھان، و یەكێكە لە مەقامەكانى باوەر.

وتراو: ئیمامى شافىعى و محەمەدى كورپى حەسەن لە حەرەم دانیشتبوون پیاویك ھاتە ژوورەو، محەمەدى كورپى حەسەن وتى: فیراسەتم پئویایە ئەم پیاوێ دارتاش بیت، ئیمامى شافىعى فەرمووى: فیراسەتم پئویایە ئاسنگەر بیت، ھەردوو پرسىاریان لى كرد، وتى: پئوشتەر ئاسنگەر بووم، ئیستا دارتاشم.

ئەبو سەئیدى خەراز لەسەر ئەم ئايەتە: ﴿لَعَلَّمَهُ الْآيِينَ يَسْتَنْطِئُونَهُ﴾ النساء: ۸۳ دەلييت: "المستنبط" كەسكە سەرنجى پەنھان دەدات و ليى بزر ناييت و شتيكى لى شاراوھ نيه.

"المتوسم" يش ئەو كەسەيه "وسم-نیشانە" دەناسيئتەو، ئەوھش ئەو كەسەيه زانايە بە قولاييەكانى دلان، خودا (ﷻ) دەفەرمويت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ﴾ (۷۵) الحجر: ۷۵، واتە "بۆ زانايان بە ئەو نيشانانەى كە خودا لەسەر دوو دەستەكە لە دۆستان و دوژمنانى دەريدهخات.

"المتفرس-نیشانەگر" بە نوورى خودا تەماشاش دەكات، ئەوھش درەوشانەوھى نووريكە لە دلیدا پەخش دەبيئتەو و بە هۆيەوھ پەى بە ماناكان دەبات، ئەو نوورە تايبەتمەندى باوهرە، ئەوانەى لە ئەھلى فيراسەت بەشيان زۆرتەرە برييتين لە "رەبانىيەكان"، خودا (ﷻ) دەفەرمويت: ﴿كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمِينَ﴾ آل عمران: ۷۹، واتە: زانا و دانا و لەپرووى روانين و رەوشتەوھ خۆتان بە ئەخلاقى حەق (ﷻ) رازاندبيئتەو، ئەوان خاليبوونەتەوھ لەوھى هەوال دەربارەى خەلكى بەدن و لييان ورد ببنەوھ و پييانەوھ خەريكەن.

وتراوھ: "أبو القاسم المنادي" نەخۆش بوو، ئەو كەسكەى خاوەن شانوشكۆ بوو، يەكيك بوو لە گەورە پياوانى نيسابور، "أبو الحسن البوشنجى و الحسن الحداد" سەردانيان كرد، لە ريگە سيويكيان كړى و برديان بۆى، كاتيك دانيشتن "أبو القاسم" وتى: ئەم تاريكييە چييه؟

هەردوو چوونە دەرەوھ و وتيان: چيمان بە خۆمان كرد؟

هەردوو بيريان كردهوھ و وتيان: لەوانەيه نرخى سيۆه كەمان نەداييت، بۆيه رويشتن نرخى تەواوى سيۆه كەيان دا و گەرانەوھ، كاتيك ئەبو قاسم ئەوانى بينى وتى: ئەمە جيگەى سەرسورمانە، ئايا مرۆف دەتوانى بەم خيرايبە لە تاريكى بيتە دەرەوھ؟!

پيم بلين چيتان كردوھ؟

ئەوانيش چەرۆكە كەيان بۆ گيڙايەوھ، ئەويش وتى: بەلى، هەر يەكيك لەو دوانەتان شانى دادابوو لەسەر هاوھلەكەى نرخى سيۆه كە بدات، پياوھ كەش شەرمى كرد بە تەواوى

نرخه که ی له ئیوه وهر بگریت، بۆیه وهك كۆلێك به گهر دتانهوه ده مایه وه و منیش هۆی
ئهو کاره بووم، ئه وهم له ههر دوو کتان بینی، ئهم "أبو القاسم المنادي" هه موو روژتیک
ده چوو به بازار و بانگی خه لکی ده کرد، گهر ئهو روژه شتیکی ده ستبکه و تبايه که به شی
بکات- که له دانقیکه وه تا نیو دره می ده ویست- ئه وا له بازار ده رده چوو و ده گه راپیه وه
بۆ سه ر کاتی خۆی و چاودیری کردنی دلی.

حوسه یی کوری مه نصور ده لیت: کاتیک حه ق زال ده ییت به سه ر په نهاندا
نه یینییه کان داگیری ده کات، ده یانینییت و ده رباره یان هه وال ده دات .

پرسیار کرا له هه ندیکیان ده رباره ی فیراسه ت وتی: روچه کان له مه له کوت
باله ته پی ده کهن و ده روانه ماناکانی په نهان، به مو شاهه ده نهك به "گومان و
پیموایه" گوزارشت له نه یینی دروستکراوه کان ده کهن.

وتراوه: ده لێن بهر له ته وه کردنی له نیوان زه که ریای شه خته نی و ئافره تی کدا نیوانیک
هه بوو، روژتیک له سه ر ئه بو عوسمانی خه ییری را وه ستا وه بوو- دوای ئه وه ی بوو به یه کیك
له شاگرده تاییه ته کانی- بیری له ئافره ته که کرده وه، ئه بو عوسمان سه ری هه لپری و
پیی وت: تو شه رم ناکه ی؟

ماموستای ئیمام (قوشه ییری) (ره حمه تی خودای لی بییت) ده لیت: له سه ره تای ژیانم
له خزمه تی ماموستا ئه بو عه لی ده قاقدا (ره حمه تی خودای لی بییت) بووم، دانیشتیکی
(ئه لقه ی دانیشتن) بۆ سازدام (بۆ ئه وه ی تیایدا ئاموژگاری خه لکی بکات)، جاریک
مۆله تم لی وهرگرت بۆ چوون بۆ "نسا" ئه ویش مۆله تیدام، روژتیک له ریگه له خزمه تیدا
ده چووم بۆ دانیشتنه که، هات به خه یالدا خۆزگه ئه و روژانه ی ئاماده نا بم خۆی له
جیگه ی من داده نیشت، هه ندیک رویشتم و هات به خه یالدا ئه و نه خۆشه و گران ده بییت
له سه ری له هه فته یه کدا دوو روژ له جیگه ی من دابنیشیت، خۆزگه له هه فته یه کدا یهك
روژی بۆ داده نام، لای به لامدا کرده وه و وتی: گهر نه توانم له هه فته یه کدا دوو روژ له
جیگه ت دابنیشم ئه وا ده توانم له هه فته یه کدا یهك روژ له جیگه ت دابنیشم، هه ندیک له
خزمه تیدا رویشتم و شتی سییه م هات به خه یالدا، لای به لامدا کرده وه و هه واله که ی
وه کو خۆی بۆ باس کردم.

ئەبو عەمر بن تەجید دەئى: شاهی کەرەمانی خاوەنی فیراسەتیکی تیز بوو، هەلەى نەدەکرد و دەبیوت: هەر کەس چاوی لە هەرام بپارێزیت و نەفسی لە حەزەکان بگرتەووە و ناوەوێ بە بەردەوامی چاوی ئاوەدان بکاتەووە و دەرەوێ بە شوینکەوتنی سوننەت برازینتەووە و خۆی لەسەر خواردنی حەلال رابھینت فیراسەتی هەلە ناکات.

پرسیار لە ئەبو حەسەنی نووری کرا: فیراسەتی خاوەن فیراسەتەکان لە کوێو لەدایک دەبن؟

وتی: لە ئایەتی: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ الحجر: ٢٩ هەر کەس بەشی لەو نوورە گەرەتر و تەواوتر بێت ئەوا موشاھەدەکەى دامەزراوتر دەبێت و برپاردانی بە فیراسەت راستگوترە، نابینی چۆن پێداکردنی فووی رۆح سوژدە بردنی بۆ ئادەم پێویست کرد بە

ئایەتی: ﴿إِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَكِينًا﴾ الحجر: ٢٩

ئەم قسەیه لە ئەبى حەسەنى نوورییەووە کەمێک تەمومژ و ناروونی تێدایە، باسی فووکردنی رۆح دەکات بۆ راستکردنەوێ ئەوانەى قسە دەکەن لە دیرینی رۆح، ئەووە بەو جۆرە نییە دەلى کەسە لاوازەکان بیری لێدەکەنەووە، چونکە ئەو شتەى قابیلی فووپێداکردن و پەيوەستبوون و جیابوونەووە بێت قابیلی کاریگەرى و گۆرانە، ئەوانەش لە خەسلەتەکانى رووداون(نەك دیرینبوون)، خودا باوەردارانی تاییەت کردووە بە بەصیرەت و نووریک بە هۆیەووە فیراسەت دەکەن، لە راستیدا ئەوانە مەعرفەن و فەرموودەکەى پێغەمبەر(ﷺ): ((ئەو(باوەردار) بە نووری خودا تەماشای دەکات)) هەلەدریتە سەر ئەمە، واتە بە زانست و بەصیرەتیک کە خودا ئەوێ پێ تاییەت دەکات و لە هاوشیووەکانى خۆى جیايدەکاتەووە، ناوانانى زانستەکان و رۆشنبینییەکان بە "ئەنوار" شتیکی داھینراو نییە و دەسفی ئەووە بە فوو(نفخ) بەدوور نازانیت و مەبەستەکەى ئەبو حەسەن بەو فوووە بوونیکە کە دروستکراوە.

حوسەینی کورپی مەنصور دەئى: کەسى فیراسەتدار ئەو کەسەیه لە یەکەمین هەلدانیدا مەبەستە کە دەبیکت و لاناډات بە لای تەئویل و گومان و پیموایەدا.

وتراوە: فیراسەتی باوەرداران گومانیکە هاتنەدی بەدوای خۆیدا دەھینت، بەلام فیراسەتی عاریفان هاتنەدی بە راستەقینە پێویست دەکات.

"أحمد بن عاصم الأنطاكي" ده لئيت: گهر له گهل ته هلی صدقدا دانیشتن به صدق له گهلان دانیشن، چونکه ته وان نهینگری دلانن، ده چنه ناو دلته نه وه و شتی لیّ دهرده هینن به بیّ ته وهی به خوتان بزائن.

ته بو جه عفه ری حداد ده لئيت: فیراسه ت یه که مین خوتوره یه به بیّ به ره له لستکار، گهر به ره له لستکاریک له هاوشیوهی خوی به ره له لستی کرد ته وه ده بیته خوتوره و قسه ی دهررون.

له ته بی عه بدولای رازییه وه (میوانه که ی نيسابور) ده گپنه وه وتوویه تی: ئین نه باری خورییه کی له بهر کردم، له سه ر سه ری شیبلی میزه ره یه کی جوام بینی که زور شایسته ی ته و خورییه بو، له ناخه وه تاوتم خواست هه ردو وکیان بو من بیت، کاتیک شیبلی له دانیشتنه که ی هه ستا لای به لامدا کرده وه. منیش شوینی که وتم، عاده تی وابوو گهر بو یستبایه شوینی بکه وم لای به لامدا ده کرده وه، کاتیک رویشته ناو ماله که ی منیش له گه لی چومه ژوره وه، وتی: خورییه که له بهرت دابکه نه، منیش خورییه که م له بهر کرده وه، لولی کرد و میزه ره که ی له سه ر دانا و ئاگری داوا کرد و هه ردو وکیانی سوتاند.

ته بو جه فسی نيسابوری ده لئيت: که س بوئی نییه بانگه شه ی فیراسه ت بکات، به لام باله فیراسه تی که سانی تر خوی پاریزیت، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: ((خوتان له فیراسه تی باوه ردار پاریزن))، نه یفه رمووه: فیراسه ت بکه ن، ئیتر چون بانگه شه ی فیراسه ت دروسته له کاتیکدا ته وه له فیراسه تی که سانی تر خوی ده پاریزیت؟!.

ته بو عه باسی کوری مه سرووق ده لئيت: چووین بو سه ردانی یه کیک له هاوه لافمان که نه خوش بو، بینیم حالی زور جیگه ی به زه بییه، له دلی خومدا وتم: ده بیّ روزی ته م شیخه له کوپه بیت؟ ته ویش پیی وتم: ته ی ته بو عه باس ته و خوتوره نزم و په ستانه وازلیبه ینه، چونکه خودا کومه لیک لوتفی شاراوه ی هه یه.

له "زوبیدی" یه وه ده گپنه وه وتوویه تی: له به غداد له گهل ده سته یه که له هه ژاران له مزگه وتیک بووین، چه ندین روز بوو ده رگایه کمان لیّ نه کرابوویه وه (واته خواردغان

نەخوارد بوو) ھاتم بۆ لای "خەواص" بۆ ئەوێ شتیکی لی داوا بکەم، کاتیك چاوی پیمکەوت وتی: ئەو پێویستیەیی تۆی ھیناوە بۆ لای من خودا دەیزانیت یان نایزانیت؟ وتم: دەیزانیت، وتی: دەی بیدەنگ بە و بۆ ھیچ دروستکراویک باسی مەکە، گەر پامەوہ بۆ مزگەوتەکە و زۆری نەبرد خودا زیاد لە پێویستی ئیمە بۆی رەوانە کردین.

وتراوہ: رۆژیک سەھلی کورپی عەبدوللا لە مزگەوت بوو، کۆتریک کەوتە ناو مزگەوتەکە بەھۆی زۆری گەرما و ماندووبوونەوہ، سەھل وتی: شاھی کەرەمانی ئەم لەم ساتەدا مردووە، گەر خودا (ﷻ) بیەویت، ئەوانیش رۆژ و بەروار و کاتەکیان دیاری کرد، ھەر بەو جۆرە بوو لەو کاتەدا کۆچی دوایی کرد بوو.

وتراوہ: ئەبو عەبدوللا ترۆغەندی-کە کەسیکی بەسالآچوو بوو- رویشت بۆ شاری "طوس"، کاتیك گەیشتە "خر" وتی: بە ھاوہلەکە ی نان بکەرە، ئەویش ئەوئەندە پێویستی ھەردووکیان بیٹ نانی کړی، وتی: زیاتر لەوہ بکەرە، ھاوہلەکە بەئەنقەست بەشی دە کەس نانی کړی، وەك ئەوہی نەییەوت قسە ی ئەو پیاوہ سیبارە و چواربارە بیئەوہ، دەلی: کاتیك سەرکەوتین بەسەر چیاکەدا کۆمەلیکمان بینی دز کۆتوبەندی کردبوون، ماوہیەکی زۆر بوو ھیچیان نەخوارد بوو، داوای خواردنیان لی کردین، ئەبو عەبدوللا وتی: خوانیکیان پێشکەش بکە.

مامۆستای ئیمام (قوشەیری) دەلیت: رۆژیک لە خزمەتی مامۆستای ئیمام ئەبو عەلی دەقاقدابووم (رەحمەتی خودای لی بیٹ)، قسە دەربارە ی شیخ ئەبو عبدالرحمانی سولەمی (رەحمەتی خودای لی بیٹ) کرا: وترا لەکاتی گوێگرتن لە ئاواز ھەلدەستی و وەك تەباییەك لەگەل ھەزاران دەسورپتەوہ، مامۆستا ئەبو عەلی وتی: کەسی وەك ئەو لە حالی خۆیدا، لەوانە یە سکون (نەبزوان) بۆ ئەو لەپیشتر بیٹ، پاشان لە ھەمان دانیشندا وتی: بچۆ بۆ لای ئەو ئیستا لە ژووری کتیبەکانیدا، لەسەر کتیبەکانی کتیبیکی بەرگ سووری چوارگۆشە ی بچووکی داناوہ کە شیعەرەکانی حوسەینی کورپی مەنصوروی تیدا، ئەو کتیبە لە بەردەمی ھەلبگرە و ھیچی پی مەلی و بیھینە بۆ من، ئەو کاتە نیوہرۆ بوو. منیش رویشتم بۆ لای بینیم لە ژووری کتیبەکانیدا و کتیبەکە لەو شوینە بوو کە ئەو باسی کرد، کە دانیشتم "أبو عبدالرحمن" دەستی بە

قسەکردن کرد و وتی: یەکیك له زانایان جوولە و بزوانیان(سورانەو) له کاتی بیستنی ئاوازدا له سۆفییەکان بەباش نەدەزانی، رۆژیک ئەو کەسە له مایکی چۆلدا بینرا دەسوراپیەو وەك له حالەتی وەجددا بیّت، پرسیاری لیکرا دەربارەوی حالەکەوی وتی: بابەتیک لەلام ئالۆز و تەمومژاوی بوو ئیستا ماناکەیم بۆ رۆشن بوویەو، بۆیە له خۆشیدا خۆم نەگرت و هەستامە سەرپیی و دەستم بە خولانەو کرد، پێی وترا: حالێ ئەوانیش بەم جۆریە کە تۆ بەسەرت هاتوو.

کاتیك ئەووی ئەبو عەلی پێمی وتبوو بە چاوی خۆم بینیم و وەسفەکە بەو جۆرە بوو ئەو وتبووی و ئەو قسانەشم لەسەر زمانی شیخ "عبدالرحمن" بیست سەرسام بووم، وتم: چی بکەم له نیوان ئەم دوانەدا؟

پاشان له دلی خۆمدا بیرم کردەو و وتم: هیچ چارهیهك نییه جگه له صدق بۆیه وتم: مامۆستا ئەبو عەلی ئەو کتیبەوی بۆ وەسف کردم و پێی وتم له گەل خۆم هەلبیگرم و بۆی بەم بەجی ئەووی مۆلەت له تۆ وەربرگرم، بەلام ئەو تە من دەترسم لیت و ناشەوێت سەرپییچی له ئەبو عەلی بکەم، ئیستا تۆ فرمانت چیه؟ هۆنراوەیەکی شەش دێری کە خۆی کتیبییکی لەسەر دانابوو و ناوی نابوو(الصهیور في نقض الدهور) دەرھینا و وتی: ئەمە بە بۆی و پێی بلی: من خەریکی خۆیندەووی ئەو کتیبەم و هەندێ دێرە هۆنراوەی لی دەر دەهینم بۆ ناو نووسینەکانی خۆم.. منیش گەرامەو.

له حەسەنی حەداو دەگێرەو: لەلای ئەبو قاسمی موناوی بووم و دەستەیهك له هەژاران له خزمەتی دانیشتبوون، پێی وتم: تۆ برۆ شتیک بۆ ئەم هەژارانە بهینە، منیش دلخۆش بووم بەووی مۆلەتی پیدام شتیک بۆ ئەو هەژارانە بهینم له کاتیکدا هەژاری من دەزانیت، دەلیت: زەمبیلەیهکم بە دەستەو گرت و رۆیشتم.. کاتیك هاتم بۆ گەرەکی "سیار" پیاویکی جواغاسی پیکەوتووم بینی و سەلامم لیکرد و وتم: دەستەیه له هەژاران له جیگەیهکن ئایا دەتوانی چاکەیهکیان له گەل بکەوی و شتیکیان بۆ رهوانە بکەوی؟ ئەویش فرمانی کرد بە هینانی خواردن.. تەنانەت نان و گوشت و تری تیدا بوو، کاتیك گەرامەو بۆ بەردەرگا له پشتی دەرگاگەو ئەبو قاسم بانگی کرد، بیگێرەو بۆ ئەو شوینەوی لیت هیناوە، منیش گێرامەو و داوی لیبووردم له

پیاوه که کرد و وتم: نهمبینهوه و وام نیشاندا بلاوهیان لی کردیت، ههموو شته کام
بو گیرایهوه و پاشان هاتم بو بازار و دهرگایه کم لیکرایهوه و له گهل خوم هلمگرت که
گهیشتمه بهر دهرگاکه وتی: ئیستا وهره ژوردهوه.

منیش چیرۆکه کهم بو گیرایهوه، ئهویش وتی: بهلی، ئهوه "ئین سهیار" بوو ئهوه
پیاوی سولتانه، گهر شتت بو ههژاران هینا نمونهی ئهمهیان بو بهینه نهک نمونهی
ئهوه.

ئهبو حوسهینی قهرافی دهلیت: سهردانی "ئهبو خهیری تیناتی" م کرد، کاتیک
خواحافیزیم لیکرد تا دهرگای مزگهوته که له گهلم هات و پیتی وتم: ئهی ئهبا حوسهین،
من دهزام تو هیچ شتیکت له گهل خوت ههله گرتوو، بهلام ئهم دوو سیوه له گهل خوت
ههلبگره، منیش لیم وهرگرت و خواردم، پاشان ویستم به گه ریکهوم، بینیم ههر دوو کیان
له گیرفاندان، بهو جوژه بهردهوام لیم دهخواردن و دههاتنهوه تا گهیشتمه دهرواجهی
موسل له دلی خومدا وتم: ئهم دوو سیوه حالی تهوه کولم دهشیوینن، چونکه بوون به
کومه کاریکی ئاشکرام، بویه ههر دوو کیانم له گیرفانم دهرکرد، ته ماشام کرد ههژاریک
خوی له عهباکهیهوه پینچاوه و دهلیت: ههزم له سیوه..

منیش ههر دوو سیوه کهم پیدا، کاتیک په پیمهوه (دیاره روباری دیجله به ناو شاری
موسلدا دهروات) شتی کهوته ناو دلمهوه و به خوم وت: دهبو ئهوه دوو سیوه بهو
پیاوه بفرۆشتبایه که لهو ریگهیه له گهلم بوو، بویه گه رامهوه بۆ لای ههژاره که بهلام
نهمبینهوه.

ئهبو عهمری کوری عدلوان دهلیت: گه نجیک هاوهلی جونهدی ده کرد و قسهی
ده کرد له سههر خوتوره کانی ناخی خه لکی، ئهوهی بو جونهدی باس کرد، جونهد پیتی
وت: ئهوه چیه دهربارهی تو دهیلین؟ وتی به جونهد: شتی که بجه دلتهوه، ئهویش وتی:
ئهوه خستمه دلمهوه، گه نجه که وتی: ئهوه و ئهوه له دلدایه؟ جونهد وتی: نه خیر،
وتی: بو جاری دووه شتی که بجه دلتهوه، وتی: ئهوا خستمه دلمهوه، گه نجه که وتی:
ئهوه له دلدایه، جونهد وتی: نه خیر، وتی: بو جاری سییه م بیخه دلتهوه، ههر بهو
جوژه جونهد وتی: نه خیر، گه نجه که وتی: ئهمه جینی سه رسورمانه، تو که سیکی زور

راستگویی، منیش دلی خۆم دهناسم؟! جونهید وتی: له یه کهم و دووهم و سییهه راست کرد، به لّام ویستم تا قیتبکه مه وه بزائم گۆران دیت به سهر دلی تۆدا.

ئه بو عه بدولای رازی ده لیت: "ابن الرقی" نه خۆشکهوت، دهرمانیان له کوییدا بو برد، ئه ویش وه ریگرت و پاشان وتی: ئه مپۆ له مه مله که تدا رووداویک روویداوه، ناخۆم و ناخۆمه وه تا نه زانم چی روویداوه، چهند رۆژیک دواى ئه وه هه وال هات "القرمطي" له و رۆژهدا چووته ناو مه که که وه و ئه و ره شه کوژییه گه وره یه ی تیدا ئه نجامداوه.

ئه بو عوسمانی مه غریبی ده لیت: "ابن الکاتب" ئه و به سه رهاته ی گپراهه وه و وتی: ئه مه جیگه ی سه رسورمانه .. منیش پیم وت: جیگه ی سه رسورمان نییه، "أبو علي بن الکاتب" (بو تاقیکردنه وه ی من) پیی وتم: هه والی ئه مپۆی مه که که چییه؟ وتم: ئه وه یه که ته لحيیه کان و به نو سه سن دژ به یه کتر له جهنگدان، پیتشهنگی ته لحيیه کان که سینکی ره شه میزه ره یه کی سووری به ستووه، ئه مپۆ له سه ر مه که که هه وریتک هه یه به ئه ندازه ی هه رم، ئه بو عه لی کاتب هه موو ئه وانیه نووسی و ره وانیه مه که ی کرد و هه مووی به و جۆره بوو که باسکرا.

له ئه نه سی کورپی مالیکه وه (خودا لپی رازی بیت) ریوایهت کراوه فه رمووی: چووم بو لای عوسمانی کورپی عه فان (خودا لپی رازی بیت) له ریگه ئافره تیکم بینی و سه رنجی جوانییه که یم دا، عوسمان (خودا لپی رازی بیت) پیی فه رمووم: هه ندی که س دیت بو لای ئیمه ئاساری زینا له دوو چاوانیدا دیاره، وتم: ئه مه وه حیه له دواى پیغه مبه ری خودا (ﷺ)? فه رمووی: نه خیر، به لکو به صیرهت و بورهان و فیراسه تی راستگویه.

ئه بو سه عیدی خه راز ده لیت: چوومه ناو "المسجد الحرام" وه، هه ژاریکم بینی دوو خه رقه ی له به ردا بوو و داواى شتی له خه لکی ده کرد، له نه فسی خۆمدا وتم: نمونه ی ئه مانیه بوون به مشه خۆر به سه ر خه لکییه وه، ئه ویش ته ماشایه کی کردم و وتی:

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ﴾ البقرة: ۲۳۵

ده لیت: له ناخه وه داواى لیخۆشبوونم له خودا کرد، بانگی لیکردم و وتی: ﴿وَهُوَ الَّذِي

يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ الشورى: ۲۵

له ئیبراهیمی خه واصله ده گێر نه وه وتوو یه تی: له شاری به عداد له "جامع المدینه" بووم، دهسته یه له ههژاران له وی بوون، گه نخیکی جوانخاسی بۆن خۆشی پرچ جوانی روو شیرین رووی لی کردین، وتم به هاوه له کام: وای ده بینم ئه م گه نجه یه هودی بیت، هه موویان قسه که یان لا ناخۆش بوو، منیش رۆیشتمه دهره وه و گه نجه کهش هاته دهره وه و پاشان گه رایه وه بۆ لایان و پرسى: ئه و پیاوه دهرباره ی من چی به ئیوه وت؟

ئه وانیش پێیان باش نه بوو بوو بیلین، به لام زۆری لی کردبوون، بۆیه وتبوویان: ئه و پیاوه وتی تۆ یه هودیت، ئیبراهیم ده لی: گه نجه که هات بۆ لام و خۆی خست به سه ر ده ست و سه رمدا و موسلمان بوو، پێی وترا: هۆیه که ی چی بوو؟

وتی: له کتیبه کاماندا هاتوه که سی صدیق له فیراسه تیدا هه له ناکات، منیش وتم: موسلمانان تا قیده که مه وه، بۆیه بیرم کرده وه و وتم: گه ر صدیقیان تیدا بیت له ناو ئه م ده سته یه دایه (واته ئه هلی ته سه وه)، چونکه له خودا وه (ﷺ) قسه ده که ن، بۆیه جلوبه رگی ئیوه م له به ر کرد، کاتیک ئه و پیاوه ته ماشای کردم و فیراسه تی تیدا به کاره ی نا م زانیم ئه و صدیقه، له و کاته وه گه نجه که بوو به یه کێک له صۆفیه مه زنه کان.

مه مه دی کوری داود ده لیّت: له لای "الجریری" بووین، وتی: ئایا له ناو ئیوه دا که سینک هه یه گه ر خودا (ﷺ) بیه ویت له مه مله که تی خۆیدا شتیک روویدات به ر له روودانی ناگاداری بکاته وه؟ وتان: نه خیر، فه رمووی: که وا بوو بگرین به سه ر دلانی کدا هه یچیان له خودا وه (ﷺ) وه رنه گرتوه.

ئه بو موسای ده یله می ده لیّت: پرسیارم له "عبدالرحمن بن یحیی" کرد دهرباره ی ته وه کول وتی: گه ر ده ستت بجه یه ناو ده می ئه ژده هایه ک و هه تا ئه نیشکت بیات به ده مدا ئه وا له گه ل خودا له هه یچ شتیکی تر ناترسی، هه روه ها ئه بو موسا ده لیّت: رۆیشتم بۆ لای ئه بو یه زید پرسیارى ته وه کولی لی بکه م، ته قه م دا له دهرگای ماله که ی، ئه ویش وتی: ئایا قسه کانی "أبو عبدالرحمن" بۆ تۆ به س نییه؟ وتم: دهرگا که بکه ره وه، وتی: بۆ سه ردانم نه هاتووی، تۆ له پشتی دهرگا که وه وه لامی خۆت وه رگرت، بۆیه دهرگای لی نه کردم وه، رۆیشتم و سالیکم پێچوو، پاشان گه رامه وه بۆ لای، ئه مجاره وتی: مه رحه با، بۆ سه ردانم هاتووی، بۆیه مانگیک له لای بووم، شتیک به

دلّدا بهاتبایه بۆی باس ده‌کردم، له کاتی خواحافیزی لیی وتم: سودیکم پێ بگه‌یه‌نه، وتی: دایکم بۆی باس کردم، کاتی خۆی به من سکی پر بووه، کاتیگ خواردنی هه‌لایان پێشکه‌ش ده‌کرد ده‌ستی بۆ خواردنه‌که درێژ ده‌بوو، کاتیگ خواردنه‌که شوبه‌هی تیدا بوایه ده‌ستی گرژ ده‌بوو و ده‌کشایه‌وه.

ئیه‌راهیمی هه‌واص ده‌لیت: رووم له ده‌شت و سارا کرد، ته‌نگه‌لانییه‌کی زۆر رووی لیکردم، کاتیگ گه‌یشتمه مه‌که‌که، هه‌ندی له خۆپه‌سه‌ندی رووی له نه‌فسم کرد، بۆیه پیره‌ژنیک بانگی لیکردم و وتی: ئه‌ی ئیه‌راهیم، من له ده‌شت و سارا له‌گه‌لت بووم و قسه‌م له‌گه‌ل نه‌کردی، چونکه نه‌مویست په‌نه‌انت به‌ خۆمه‌وه خه‌ریک بکه‌م، ئه‌و وه‌سوه‌سه‌یه له خۆت ده‌ربکه‌.

ده‌گی‌رنه‌وه "فه‌ره‌غانی" هه‌موو سالیگ ده‌چوو بۆ هه‌ج و به‌ نیه‌سابووردا گوزه‌ری ده‌کرد و نه‌ده‌چوو له‌ لای ئه‌بو عوسمانی حیری، ده‌لیت: جارێک چوومه‌ له‌ لای و سه‌لامم لی کرد، ئه‌ویش وه‌لامی سه‌لامه‌که‌ی نه‌دامه‌وه، له نه‌فسی خۆمدا وتم: موسلمانیک ده‌چیت بۆ لای و سه‌لامی لی ده‌کات و وه‌لامی ناداته‌وه؟!

ئه‌بو عوسمان وتی: نمونه‌ی ئه‌مه هه‌ج ده‌کات و دایکی به‌جیده‌هیلت و گه‌ردنی خۆی پێ ئازاد ناکات! ده‌لیت: گه‌رامه‌وه بۆ فه‌رغانه (شوینه‌که‌ی خۆی) و له خزمه‌تی دایکدا بووم هه‌تا مرد، پاشان هاتم بۆ لای ئه‌بو عوسمان، کاتیگ چوومه خزمه‌تی پێشوازی لی کردم و داینیشاندم، پاشان فه‌ره‌غانی په‌یوه‌ست بوو به ئه‌بو عوسمانه‌وه و داوای لیکرد خزمه‌تکردنی و لا‌خه‌که‌ی به ئه‌و بسپیریت، ئه‌ویش ئه‌و کاره‌ی پێراسپارد تا ئه‌بو عوسمان کۆچی داوایی کرد.

"خیر النساء" ده‌لیت: له ماله‌وه دانیشتبووم، که‌وته دلّمه‌وه جونه‌ید له‌به‌رده‌رگایه، چوومه ده‌ره‌وه بینیم جونه‌ید له‌وی بوو، پێی وتم: بۆ له‌گه‌ل خوتووره‌ی یه‌که‌م نه‌هاتییه ده‌ره‌وه؟!

"محمد بن الحسین البسطامی" ده‌لیت: چووم بۆ لای ئه‌بو عوسمانی مه‌غریبی و له دلّی خۆمدا وتم: له‌وانه‌یه هه‌زی له شتیگ بیت و به من بلیت، ئه‌بو عوسمان وتی:

هەندى كەس بەوئەندە كۆل نادەن شتییكیان لى وەر دەگرم، دەگەرینەو و دەیانەوئیت خۆم شتیان لى داوا بكەم!

یە كىك لە هەزاران دەلین: لە بەغداد بووم، كەوتە دلمەو "المرتعث" پازدە درهەم بۆ دەهینیت، بۆ ئەوئەوئە سەتلیك و حەبلیك و جووتیك نەعلی پى بكړم و روو لە دەشت و سارا بكەم، دەلیت: تەقە لە دەرگا درا، منیش دەرگام كردهو، بینیم "مورته عیش" ه، كیسەیه كى دایە دەستم و وتى: بیگره، وتم: گەرەم نامەوئیت، وتى: ئەى بۆ ئازارمان دەدەى؟

تۆ چەندت وىست؟

وتم: پازدە درهەم؟

وتى: ئەو پازدە درهەمە.

لەسەر ئەم ئایەتە: ﴿أَوْ مَن كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ الانعام: ۱۲۲ و تراو: "میتا" واتە زهینی مردییت و خودا (ﷻ) بە نووری فیراسەت زیندووی كردییتەو و نووری جیلو كردن و موشاهەدەى پىبەخشی بییت، وەك ئەو كەسە نییە بەناو ئەهلی بیئاگاییدا دەروات. و تراو: گەر فیراسەت دروست بوو خاوەنەكەى بەرەو موشاهەدە بەرز دەبییتەو.

ئەبو عەباسى كورى مەسرووق دەلیت: پیاویك هات بۆ لامان، دەربارەى سۆفیه كان و دەربارەى فیراسەت قسەى زۆر جوان و باشى لەلا بوو، مرۆقیكى زمان شیرین بوو، مانای باش و جوانى لەلا بوو، لە هەندى لە قسە كانیدا وتى: هەر شتیك لە خوتوورە دەكەوئیتە دلتانەو بیکەن بە قسە بۆ من، كەوتە دلمەو ئەو كەسە یەهودییه، خوتوورەى دلم لەو بارهیه بهیژ دەبوو و نەدەسراپهوه، ئەوهم بۆ "الجریری" باس كرد، ئەو قسەیهى لەلا گەرە بوو، وتم: هەر دەبى ئەو هەواله بدهم بەو پیاوه، پیم وت: تۆ بە ئیمەت وت هەر شتیك كەوتە دلتانەو بە من بلین، من دلم دەلیت: تۆ یەهودیت.. بۆ ساتیك سەرى داخست و پاشان سەرى هەلبرى و وتى: تۆ راست دەكەى، "أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمداً رسول الله" پاشان وتى: هەموو مەزەهەبە كانم

تاقیکردهوه و به خۆمم دهوت: گەر له گهڵ موسلماناندا راستییەك بوونی هەبێت دەبێت له لای ئەم دەستهیه بێت، بۆیه هاتمه ناوتان تاكو تاقیتان بكه‌مه‌وه، ئیوه له‌سه‌ر حەقن، له‌دوای ئەوه بوو خاوه‌نی ئیسلامی‌کی باش و جوان.

ده‌گێر‌ن‌ه‌وه "السري" داوای له‌ جونه‌ید کرد قسه‌ بۆ خه‌لكی بكات، جونه‌ید ده‌لێ: له‌ دلمدا ترس و شه‌رمیك هه‌بوو له‌ قسه‌کردن بۆ خه‌لكی، چونكه‌ نه‌فسی خۆم پێویستی به‌ ئامۆژگاری كردن بوو، بۆیه‌ خۆم به‌ شایسته‌ نه‌ده‌بینی، شه‌وی جومعه‌ پێغه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) له‌ خه‌وندا بینی و پێی فرمووم: قسه‌ بۆ خه‌لكی بكه‌، به‌ ئاگا هاتم.. چووم بۆ به‌ر ده‌رگای مائی "السري" به‌ر له‌ نوێژی به‌یانی، ته‌قه‌م دا له‌ ده‌رگا، وتی: باوه‌رت به‌ ئیمه‌ نه‌کرد تا پێت وترا؟!

بۆ سبه‌ینی له‌ مزگه‌وت دانیشتم بۆ ئامۆژگاری کردنی خه‌لكی، هه‌واله‌ كه‌ له‌ ناو خه‌لكیدا بلاو بوویه‌وه جونه‌ید دانیشتوه‌ و ده‌یه‌وێت قسه‌ بۆ خه‌لكی بكات، گه‌نجی‌کی نه‌صرانی جلوه‌رگی موسلمانانی له‌ به‌ر کرد بوو له‌ دانیشتنه‌كه‌ی جونه‌ید هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ و وتی: ئەه‌ی شیخ، مانای ئەو فرموده‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) چیه‌ كه‌ ده‌فرمویت: ((خۆت له‌ فیراسه‌تی باوه‌ردار بپاریزه‌، چونكه‌ ئەو به‌ نووری خودا ته‌ماشای ده‌كات))؟

جونه‌ید ماوه‌یه‌ك سه‌ریداخست و پاشان سه‌ری هه‌لپێ و وتی: موسلمان به‌، ئیستا كاتی موسلمانبوونی تۆ هاتوه‌، بۆیه‌ گه‌نجه‌كه‌ موسلمان بوو.

نه خلاق

(پیغمبر ﷺ) ده فہرمویت: تیوہ بہ مال و سامانتان گوشادی ناخنہ دلی
خہ لکیبہوہ، بہ لکو بہ رووی خویش و نہ خلاقی جوانتان گوشادی دہخنہ
دلیانہوہ))

خودا (ﷺ) ده فہرمویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ القلم: ٤

لہ نہ نہ سہوہ (خودا لیلی رازی بیئت) فہرموی: ((وترا: نہی پیغمبرہری خودا:
کام باوہردار تیمانہ کہی باشتینہ؟ فہرموی: نہوہیان نہ خلاقی باشتینہ))^{٥١}.

رہوشتی جوان باشتین سہرورہری و سہرمایہی بہ نندہیہ، جہوہہری پیواوان بہ نہ خلاقدا
دہردہ کہویت، مرؤفہ جہستہی داپوشراوہ و نہ خلاقی بینراوہ.

گویم لہ ماموستا نہ بو علی دہقاق بو (رہجمہتی خودای لی بیئت) دہیوت:
خودا (ﷺ) پیغمبرہ کہی تاییہت کردوہ بہوہی پیی تاییہت کردوہ، پاشان بہ
نہندازہی نہ خلاق سہنای ہیچ کام لہو خہسلہ تانہی نہ کردوہ، خودا (ﷺ)

ده فہرمویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ القلم: ٤

"الواسطی" دہلیت: خودا (ﷺ) پیغمبرہری بہ نہ خلاقی مہزن و ہسف کردوہ،
چونکہ لہ دونیا و دواروژدا مہزنترین کردارہ، بویہ خودا (ﷺ) تہنہا نامازہی
بہوہ داوہ.

^{٥١} {أخرجه البخاري في صحيحه}.

ههروه‌ها "الواسطي" ده‌لیت: ئەخلاقى مه‌زن ئه‌وه‌یه نه‌ نه‌یاری كه‌س بكه‌یت نه‌ نه‌یاری بكرییت، ئه‌وه‌ش له‌ توندی و زۆری مه‌عریفه‌ی ئه‌وه‌وه به‌ خودا (ﷻ).

حوسه‌ینی كورپی مه‌نصور ده‌لیت: مانای ئه‌و ئایه‌ته‌ ئه‌وه‌یه: ئه‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) تو‌ جه‌فای مه‌ردوومان-له‌ دواى روانینت به‌ رووی حه‌قدا - كاری تیئه‌ كردی..
ئه‌بو سه‌عیدی خه‌راز ده‌لیت: ماناكه‌ی: هیچ خه‌م و په‌ژاره‌یه‌كت نییه‌ جگه‌ له‌ خودا (ﷻ).

"الكثاني" ده‌لیت: ته‌صه‌وف بریتییه‌ له‌ ئەخلاق، هه‌ر كه‌س ئەخلاقى له‌ تو‌ زیاتر بوو ته‌صه‌وفی له‌ تو‌ زیاتره‌.

له‌ ئیبن عومه‌روه‌وه‌ (خوا له‌ خو‌ی و باوكی رازی بیٔ) ده‌گێرنه‌وه‌ وتویه‌تی: گه‌ر له‌ منت بیست به‌ بنده‌یه‌ك بلیم: خودا شه‌رمه‌زارت بكات ئه‌وا ئیوه‌ به‌ شایه‌ت بن ئه‌و به‌ بنده‌یه‌ له‌لای منه‌وه‌ ئازاد كراوه‌.

فوزه‌یل ده‌لیت: گه‌ر به‌ بنده‌یه‌ك هه‌موو چاكه‌ی ته‌واو كرد و ئەنجامی دا، به‌لام مریشكیكى هه‌بوو مامه‌له‌ی له‌گه‌لى خراپ بوو ئه‌وا ئه‌و كه‌سه‌ ناچیتته‌ ریزی چاكه‌كارانه‌وه‌.

وتراوه‌: ئیبن عومه‌ر كاتیک به‌ بنده‌یه‌كی خو‌ی ببینیبايه‌ جوان نو‌یژه‌كانی ئەنجام ده‌دا ئازادی ده‌كرد، ئه‌و ره‌وشته‌ له‌ ئیبن عومه‌ر ئاشكرا بوو، بۆیه‌ هه‌ندى به‌نده‌ بو‌ خو‌ ئازاد كردن ریای بو‌ ئیبن عومه‌ر ده‌كرد له‌ نو‌یژه‌كه‌یدا و خو‌ی رزگار ده‌كرد، له‌و باره‌یه‌وه‌ راستییه‌كه‌ به‌ ئیبن عومه‌ر وترا، ئه‌ویش فه‌رمووی: هه‌ر كه‌س له‌ پیناوی خودادا ده‌مانخه‌له‌ تیئیت خو‌مانی بو‌ ده‌خه‌له‌ تیئین.

حارسى موحاسیبی ده‌لیت: سى شتمان بزر كرد: روخسارى كراوه‌ له‌گه‌ل خو‌پاریزی، و قسه‌ی جوان و باش له‌گه‌ل ئەمانه‌ت، و برایه‌تی باش له‌گه‌ل وه‌فا.

عه‌بدو‌لای كورپی مه‌ده‌دی رازی ده‌لیت: ئەخلاق به‌ كه‌م ته‌ماشاكردنی ئه‌وه‌یه‌ له‌ تو‌وه‌ بو‌ ئه‌و (ئه‌وه‌ی تو‌ به‌ ئه‌وی ده‌به‌خشی به‌ كه‌م ته‌ماشای بكه‌ی) و به‌ مه‌زن ته‌ماشاكردنی ئه‌وه‌یه‌ له‌ ئه‌وه‌وه‌ بو‌ تو‌ (ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ تو‌ی ده‌به‌خشی به‌ مه‌زن ته‌ماشای بكه‌ی).

به نه حنهف وترا: نه خلاق له كيوه فير بوويت؟

وتی: له قهيسي كورې عاصمی مونقهریهوه، وترا: نه خلاقى تا كوی گه شتیبوو؟
وتی: جاريكيان له مالوهه دانیشتبوو كه نيزه كه كهی له سهر ئاسنی سوورهوه بوو
گوشتی برژاوی بو هینا، ئاسنه كه له دهستی به ربویهوه و كهوت به سهر یه كيك له
كورپه كانیدا و مرد، كه نيزه كه كه تووشی ترس و شله ژان بوو، نه ویش پیی وت: هیچ
مه ترسه تو له پیناوی خودادا (ﷺ) نازاد كراوی.

شاهی كهره مانى ده لیټ: نیشانه ی نه خلاقى جوان گرته وهی ئازاره له خه لكی و
شانده زير كولی مهینه تییه كانیانه.

پیغه مبهرا (ﷺ) ده فهرمویت: ئیوه به مال و سامانتان گوشادی ناخه نه دلئى
خه لكییه وه، به لكو به رووی خوښ و نه خلاقى جوانتان گوشادی ده خه نه دلیانه وه))
به "ذو النون" وترا: كی له هه موو كهس خه م و په ژاره ی زورتره؟ وتی: نه وه یان
ره وشتی له هه موویان خراپتره.

وه هب ده لیټ: هه ر كهس چل روژ خو ی به نه خلاقیک برازینیته وه نه وه خلاقه ده بیټ
به سروشتی.

حه سه نی به صری ده رباره ی نایه تی: ﴿وَيَا بَكَ فَطْمَرًا﴾ المدثر: ٤ ده لیټ: واته
نه خلاقیت چاك و باش بكه.

هه روه ها وتراوه: یه كيك له ناسیكان كاورپكي هه بوو له سهر سی قاچ ده رویشت،
پرسی: كی وای كرده وه له م گیانداره؟ خزمه تكارپكي به نده وتی: من، پرسى: بوچی؟
وتی: بو نه وهی به و كار ه خه م و په ژاره ت بو دروست بكه م، نه ویش وتی: نه خیر، به و
كاره خه می تو لا ده ده م، برۆ تو نازادی.

به ئیبراهیمی كورې نه ده هه م وترا: هه رگیز له دونیادا دلخوښ بوويت؟ وتی: به لیټ،
دوو جار، یه كه میان: روژتیک دانیشتبوم له ناكو پیاویك میزی كرد به سه رمدا،
دوه میان دانیشتبوم پیاویك هات و زله یه كی لیدام.

وتراوه: گەر مندالان ئوھىسى قەرەننېيان بېنېبایە بەردبارانېان دەکرد، ئەھىش دەھوت: ئەگەر بېرپارە بەردبارانم بکەن بەردى بچووکم تېبگرن بۆ ئەھوى لاقەکانم نەشكى و نەتوانم نوێزەکانم بکەم.

پیاویك جنىوى بە ئەحنەفى كورپى قەیس دا و شوینى كەوت و لىى نەدەبوویەو. . . كاتىك لە گەرەكەكەى خۆى نزیكبوویەو ئەحنەف وەستا و وتى: ئەى لاو گەر جنىوى ترت ماوه لێرە پىمى بللى بۆ ئەھوى هەندى نەزانى گەرەكەكە نەییستەن و وەلامت بدەنەو.

لە "حاتم الأصم" پرسیارکرا: ئایا مرۆڤ لە هەموو کەس قبوول دەکات؟ وتى: بەللى، تەنها لە نەفسى خۆى قبوولئى ناکات.

دەگێرەنەو ئەمىرى باوەرداران عەلى كورپى ئەبى تالب(خودا لىى رازى بىت) خزمەتكارىكى بانگ کرد وەلامى نەدایەو، دووم جار و سىيەم جار بانگى کرد ديسان وەلامى نەدایەو، هەستا و چوو بۆ لای، بىنى راکشاو، پىى وت: گویت لى نەبوو بانگم کردى؟

وتى: با، پرسى: ئەى بۆ وەلامت نەدامەو؟ وتى: دلنیابووم سزام نادەى بۆیە تەمبەلیم نواند، ئەھىش پىى فەرموو: برۆ تۆ لە پیناوى خودادا (ﷺ) ئازادى.

وتراوه: شىخ مەعرووفى كەرخى دابەزى بۆ ناو ئاوى دىجلە تاكو دەستنوێژ هەلبگرت، بۆیە قورئانەكەى و دەسمالەكەى لە قەراغ رووبارەكەدا دانا، ژنىك هات و هەردووکیانى برد، شىخ مەعرووف شوینى كەوت و پىى وت: خوشكى من، من مەعرووفم هیچت لەسەر نییە، ئایا كورپىكت هەیه قورئان بخوینیتەو؟ وتى: نەخیر، ئەى مێردەكەت؟

وتى: نەخیر، وتى: كەوابوو قورئانەكەم بۆ بگێرەو و پۆشاكەكە ببە.

جارىك دز لە گەرەكەى "المكابرة" داى بەسەر مالى "أبو عبدالرحمن السلمى" دا و هەرچى تیدا بوو بردیان، گویم لە هەندى لە هاوئالمان بوو دەیانوت: گویمان لە شىخ "عبدالرحمن" بوو دەھوت: بە بازاردا تىپەرپىم، جەكەى خۆم بىنى خرابوویە مەزاتەو، بەلام پشتمهه لکرد و لام نەکردەو بە لایاندا.

"الجريري" ده لیت: له مه ککه گه پرامه وه و سهردانه کانم له جونهدیه وه دهست پیکرد تاکو نه و ماندوو نه بیت و بیت بو لای من، سه لامم لیکرد و گه پرامه وه بو ماله وه، کاتیک له مزگهوت نویژی به یانیم کرد بینیم له ریزی نویژه که مدا له دواوه وه ستاوه، پییم وت: بویه دوینی من هاتم بو لات تو زه حمهت نه کیشی، شه ویش وتی: شه وه فزل و چاکه ی تو بو، شه مهش مافی خوته.

پرسیار له شه بو حفص کرا ده باره ی شه خلاق: فه رموی: بریتیه له وه ی خودا (ﷺ)
 بو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) هه لبار دووه له ثایه تی: ﴿ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْجَاهِلِیَّتِ ﴿۱۹۹﴾ الاعراف: ۱۹۹

وتراوه: شه خلاق شه وهیه له خه لکه وه نزیک بیت و له ناویاندا غه ریب بیت.
 ههروه ها وتراوه: شه خلاق قبوولکردنی شه و جه فایه له خه لکه وه به رووی توذا ده دریت
 و جیبه جی کردنی حق به بی بیزاری و سکالا و نیگه رانی.

ههروه ها وتراوه: شه بو زه ره له سه ره هوزی ئاو بوو حوشتریکی خو ی ئاو ددها،
 چند که سیک به په له هاتن بو لای، هه زه که شکا، شه ویش دانیشته و پاشان له سه ره
 شان پالکه وت، له و باره یه وه پرسپاری لیکرا، فه رموی: پیغه مبه ره که مان (ﷺ)
 فه رمانی پیکردووین گه ره که سیک تووره بوو با دابنیشیت، گه ره تووره یه که ی
 نه پزیشته با پالکه ویت.

وتراوه: له تینجیلدا نووسراوه: به نده که م، شه کاته ی تووره ده بیت یادم بکه، شه
 کاته ی تووره ده بم یادت ده که م.

ژنیک به مالیکی کوری دیناری وت: شه ی ریا باز.. شه ویش له وه لامیدا وتی:
 خاتوون ناوی راسته قینه ی خۆم له ده می توو دوزییه وه، شه ناوه ی شه هلی به صره نایزان
 و لییان بزر بووه.

لوقمان به کوره که ی وت: سی شته له په نای سی شته دهناسرین:
 که سی هه لیم له باری تووره بووندا، که سی ئازا له کاتی جه نگدا، و برایه ک له
 کاتی پیوستیت پی.

موسا (عليه السلام) ده فەرمویت: خودایه، داوات لیدە کەم شتێک نەوتریت کە لە مندا نییه، خودا (ﷻ) وەحی بۆ نارد و پێی فەرموو: من ئەوەم بۆ خۆم نەکردوو ئیتر چۆن بۆ تۆی دەکەم؟!

یە حیای کورپی زیاد خزمەتکاریکی خراپی هەبوو، بە یەحیا وترا: بۆ ئەم خزمەتکارە رادەگری؟ وتی: بۆ ئەوەی حیلمی لیۆه فیڕم.

دەربارە ی ئایەتی (وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهَرَ وَبَاطِنًا) لقمان: ۲۰ وتراوه: "الظاهرة" بریتییە لە راستووەستانی ئەخلاق و "الباطنة" ش بریتییە لە پالڤتەبوونی ئەخلاق.

فوزەیل دەلیت: گەر کەسیکی فاجیری مامەلە جوان و باش هاوێلیم بکات لام خۆشترە لە هاوێلی کردنی عابیدیکی مامەلە خراپ.

وتراوه: رەوشتی باش بریتییە لە شاندا نە ژێر ناخۆشییەکان بە هەلکردنیکی باش.

دەگێرپنەوێ ئیبراهیمی کورپی ئەدەهەم رووی لە هەندیك دەشت و سارا کرد، لەوێ سەربازێك بەرەو رووی هات و پرسى: ئاوەدانی لە کوێیە؟

ئیبراهیم ئاماژەى بۆ قەبرستانێك کرد، سەربازەكەش دەستی بە لیدانی ئیبراهیم کرد و سەری شكاند، بە سەربازەكە وترا: ئەوێ ئیبراهیمی کورپی ئەدەهەمە، یەکیكە لە زاهیدان و خەلکی خۆراسانە، بۆیە سەربازەكە هات بۆ لای و داواى لیبوردنی لیكرد، ئیبراهیم وتی: تۆ کاتیك لە منت دەدا من داواى بەهەشتم لە خودا (ﷻ) بۆ دەکردی، سەربازەكە پرسى: بۆ؟

وتی: زانیم لەسەر ئەو لیدانە پاداشت دەدریمەو، بۆیە نەموست بەشى من لە تۆدا خیر بیّت و بەشى تۆ لە مندا شەر بیّت.

دەگێرپنەوێ کەسیك ئەبو عوسمانی حیری بانگ کرد بۆ میواندارییەك، کاتیك گەیشته بەر دەرگای مالهەكەى وتی: مامۆستا ئیستا کاتی چوونە ژوورەوت نییه، من پەشیمان بوومەو، بۆیە لیڕە مەوێستە و برۆ، ئەبو عوسمان گەرایەو، کاتیك گەیشته مالهەو پیاوێكە هاتەو بۆ لای و وتی: مامۆستا پەشیمان بوومەو.. هەندى پاساو و بیانوی بۆ هینایەو و داواى لیبوردنی لیكرد، پێی وت: ئیستا بفرموو با برۆین،

ئەبو عوسمان ھەستا و لەگەڵی روژیش، کاتێک گەیشتنە بەر دەرگای مائەکە ی ھەرودەک یەکەم جار ھەمان شتی پێ و تەو، ھەر بەو جوۆرە بۆ جاری سێیەم و چوارەم ئەبو عوسمان دەرۆیشت و دەھاتەو، داوی ئەو چەند جارە پیاوھەکی وتی: مامۆستا من تەنھا ویستم تۆ تاقیبکەمەو، بۆیە پیاوھەکی دەستی بە مەدح و سەنای ئەبو عوسمان کرد، ئەبو عوسمانیش پێی وت: لەسەر رەوشتێک مەدحم مەکە ھەمان رەوشت لە سەگدا ھەیە، سەگ کاتێک بانگی دەکەیت نامادە دەبێت کاتێکیش چەغە ی لێ دەکەیت و دەمکووتی دەکەیت دەمکووت دەبێت.

وتراو: لە کاتی گەرما ی نیوەرۆدا ئەبو عوسمان بە گەرەکیکدا تێپەری، لە سەربانیکەو تەشتی خۆلەمیش (ژیلەمۆ)یان کرد بە سەریدا، ھاوئالانی ئەبو عوسمان بێزاربوون و دەستیان کرد بە قسە پێوتنی کەسەکە، بەلام ئەبو عوسمان وتی: ھیچ مەلێن، کەسێک شایستە بێت تاگر بکریت بە سەریدا و بە خۆلەمیش سولحی لەگەڵ کرابێت دروست نییە توورە بێت.

ھەرودەها وتراو: یەکیک لە ھەزاران بوو بە میوانی "جعفر بن حنظلة"، جەعفەر زۆر بە جوانی خزمەتی دەکرد، ھەزارەکەش دەیوت: تۆ پیاویکی زۆر باشی گەر یەھودی نەبوویتایە.. جەعفەر وتی: بە ھۆی ئەوھەکی لە خزمەت کردنت باش نیم تانە لە بیروباوەرەم مەدە، داوی شیفا بۆ خۆت و ھیدایەت بۆ من بکە.

ھەرودەها وتراو: "عبدالله الخياط" ناحەزیکی مەجووسی ھەبوو، عەبدوڵا جل و پۆشاک ی بۆ دەدووری و ئەویش درھەمی ساختە کراوی پێ دەدا، عەبدوڵا لێی وەردەگرت.. روژێک وا ریکەوت عەبدوڵا لە دوکانەکە ی دەرچوو بوو، پیاوھەکی ھات و درھەمە ساختەکانی دا بە شاگردەکە ی عەبدوڵا، بەلام ئەو لێی وەرنەگرت، بۆیە درھەمی راستەقینە ی پێدا، کاتێک عەبدوڵا گەراییەو وتی بە شاگردەکە ی: کراسی مەجووسییە کە لە کوێیە؟

ئەویش چیرۆکەکی بۆ باس کرد، عەبدوڵا بە شاگردەکە ی وت: کاریکی خراپت کرد، ئەو مەوایە کە بەو جوۆرە مامەلە ی من دەکات و منیش ئارام دەگرم لەسەری و درھەمەکان ھەلدەدەمە بیری ئاوەو تاکو کەسیکی تری پێ فریو نەدریت.

وتراوه: رهوشتی خراب دلی خاوه نه که ی تهسک ده کاته وه، چونکه تنها مه رامی خوی
تیا جیده بیته وه، ههروهک چۆن شوینیکی بهرتهسک تنها یهک کهسی تیدا جیده بیته وه.
وتراوه: رهوشتی باش ئه وه یه بهران بهر ئه و کهسه ی له ریزی نویژدا له تهنیشتته وه
ده وه ستیت گۆرانت به سه ردا نه یه ت.

ههروه ها وتراوه: له رهوشته خرابیت ئه وه یه چاوت بکه ویتته سه رهوشتی خرابی
کهسانی تر.

ده رباره ی شوومی پرسیار له پیغه مبهری خودا (ﷺ) کرا، فه رمووی: ((رهوشتی
خراب))^{۵۲}.

له ئه بو هوره پیره وه (خودا لینی رازی بیته) فه رمووی: ((وترا ئه ی پیغه مبهری
خودا (ﷺ) دوعا له هاوه لدانه ران بکه، ئه ویش فه رمووی: من وهک ره جمه ت
ره وانه کراوم، به سزاوه ره وانه نه کراوم))^{۵۳}.

^{۵۲} {أخرجه أحمد في مسنده والطبراني في المعجم الأوسط، وأبو نعيم في الحلية و الدار القطنی}.

^{۵۳} {أخرجه البخاري في التاريخ}.

به خشین و سه خاوهت

((چوار شت ناییت کهسی مهزن خۆی لی لابات با ئەمیریش بیّت: ههستانه سه‌رپی له‌بەر باوکی.. خزمه‌تکردنی میوانه‌کانی.. خزمه‌تکردنی بۆ زانایه‌ک لێیه‌وه فیروبوویت.. پرسیارکردن ده‌رباره‌ی شتی‌ک که نایزانیّت))

خودا (ﷺ) ده‌فه‌رموویت: ﴿وَيُؤْتُونَكَ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ الحشر: ۹

له‌عائشه‌وه (خودا لێی رازی بیّت) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: ((که‌سی سه‌خی له‌خوداوه‌ نزیکه، له‌خه‌لکه‌وه‌ نزیکه، له‌به‌هه‌شته‌وه‌ نزیکه، له‌دۆزه‌خه‌وه‌ دووره، که‌سی به‌خیلیش له‌خوداوه (ﷺ) دووره، له‌خه‌لکه‌وه‌ دووره، له‌به‌هه‌شته‌وه‌ دووره، له‌دۆزه‌خه‌وه‌ نزیکه، که‌سی‌کی نه‌زانی سه‌خی له‌لای خودا له‌عابیدی‌کی به‌خیل خۆشه‌ویسته‌ره))

مامۆستا (قوشه‌یری) ده‌لیت: له‌نیوان به‌خشین و سه‌خاوه‌ت له‌سه‌ر زمانی ئەم ده‌سته‌یه‌ جیاوازییه‌ک بوونی نییه، خودا به‌سه‌خاوه‌ت و سنگ‌فراوانی وه‌سف ناکریت، چونکه له‌قورئان و فه‌رمووده‌دا نه‌هاتوون.

راسته‌قینه‌ی به‌خشنده‌یی ئەوه‌یه به‌خشینی له‌لا گران نه‌بیّت.

لای ئەم ده‌سته‌یه‌ سه‌خاوه‌ت: پله‌ی یه‌که‌مه و پاشان به‌خشنده‌یی به‌دوایدا دیت، و ئەوجا ئیسار (پیشخستنی که‌سی به‌رانبه‌ر به‌پێوستییه‌کان به‌سه‌ر خۆتدا)، هه‌ر که‌س هه‌ندی‌کی به‌خشی و هه‌ندی‌کی هه‌یلایه‌وه‌ ئەوه‌ خاوه‌نی سه‌خاوه‌ته، هه‌ر که‌س زۆرینه‌ی به‌خشی و که‌می‌کی بۆ خۆی هه‌یلایه‌وه‌ ئەوه‌ که‌سی‌کی به‌خشنده‌یه، هه‌ر که‌سێش شانی دایه‌ ژێر زیان و که‌سانی تری پیشخست به‌سه‌ر خۆیدا ئەوه‌ خاوه‌نی ئیساره.

هەر بەو جوړه گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی
بیټ) دهیوت: "اسماء بنت خارجه" ده لیټ: هه ز ناکه م داوای هیچ که سیټک ره
بکه مه وه بو پیوستییه که که رووم لی ده کات، چونکه گهر که سیټکی به خشنده
بیټ حورمه ت و ناموسی ده پاریزم، گهر که سیټکی به دکاریش بیټ حورمه ت و
ناموسی خو می لی ده پاریزم.

وتراوه: "مورق العجلي" که سیټکی به لوتف و به خشنده بوو، بو ئه وهی خو شی بخاته
دلی براکانییه وه، هه زار دره می له لایان داده نا، دهیوت له لای خو تان هه لیبگرن تا
ده گه ریتمه وه بو لاتان، پاشان هه والی بو دهناردن گهر دنتان له و پاره یه نازاد بیټ
خه رچی بکه ن بو خو تان.

وتراوه: پیاویکی خه لکی "منبج" گه شت به پیاویکی خه لکی مه دینه، پیی وت:
تو خه لکی کویت؟

وتی: خه لکی مه دینه م، وتی: پیاویک له ئیوه ناوی "الحکم بن عبدالمطلب" بو هات
بو لای ئیمه و هه موومانی ده وله مه ند کرد، پیاوه مه دینه ییه که وتی: چون؟

ئو ته نها جو به یه کی خوری له به ردا بوو، پیاوه که وتی: به مال ده وله مه ندی
نه کردین، به لکو به به خشنده یی ده وله مه ندی کردین، هه ندیکمان به هه ندیکمان
به خشی تا هه موومان بینیا ز بووین.

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو دهیوت: کاتیټک غولام خه لیل له لای
خه لیفه ویستی بو سو فییه کان تیچینیټ، خه لیفه بریاریدا له گهر دنی سو فییه کان
بدریټ، جو نه ید له فیه د و هک بالنده ی باز و ابوو، له سه ر مه زه به ی "أبي ثور" فتوای
ده دا بویه ده ستیان بو نه برد، به لام "الشحام و الرقام و النوري" و ده سته یه که له گه ل
ئه واندا گیران، بو گهر دن په راندنیان تاماده کاری کرا، "النوري" به ر له هه موویان
رؤیشته به ره وه، جه لاده که پیی وت: ده زانی بو چ شتیټک پیشکه وتووی؟

وتی: به لی، پرسی: بوچی په له ی مردن ته؟ وتی: پیمخوش بوو ساتیټک له ته مه ن به
ها وه له کاهم به خشم.

جەلادەكە سەرىسورپما، ھەوالەكەيان بۆ لای خەلیفە بەرزكردەو، ئەویش رەوانەى لای قازى كۆرنەو، بۆ ئەوئەى دووبارە لىيان وردبىتتەو، قازىبەكە چەند بابەتتىكى فىقھى لە ئەبو حوسەىنى نوورى پىرسى ھەمووى وەلامدایەو، پاشان وتى: خودا كۆمەللىك بەندەى ھەبە كاتىك راستدەبنەو بە خوداوە راستدەبنەو، كاتىك قسە دەكەن لە خوداوە قسە دەكەن، بەو جۆرە كۆمەللىك قسەى كرد و قازى دەستى بە گریان كرد، بۆبە قازى ھەوالى نارد بۆ خەلیفە و پىي وت: گەر ئەمانە زەندىق بن ئەوا لەسەر زەوى موسلمانىك بوونى نىبە.

وتراو: عەلى كورپى فوزەىلى كورپى عەياز لە لای فرۆشبارەكانى گەرەك شتى دەكړى، پىي وترا: گەر بچى بۆ بازار ھەرزانتىر شت دەكړى، ئەویش وتى: ئەوانە لە نىك نىمەو، كەسابەت دەكەن ھىوايان واىە نىمە سوودىكىيان پىي بگەبەن.

وتراو: پىاوىك كەنیزەكىكى نارد بۆ جەبلەى كورپى سەحىم، ئەو لەو كاتەدا لەناو ھاوئەلانى خۆیدا بوو، بۆبە وتى: ناشىرىنە بۆ خۆمى ھەلبگرم و ئىوہ ئامادە بن، پىشمخۆش نىبە بەكىكتان لەوانىتر جىابكەمەو، ھەمووتان ماف و حورمەتتان ھەبە، ئەم كەنیزەكەش دابەش ناكړىت، چونكە ئىوہ ھەشتا كەسن، بۆبە فەرمانى كرد بۆ ھەرىبەكەيان كەنیزەكىكى يان خزمەتكارىك ئامادە بكړىت.

وتراو: رۆژنىك "عبداللہ بن أبى بكر" لە رىگە تىنووى بوو، لە ماللىك داواى ئاوى لە ئافرەتىك كرد، ئەویش لە پىشتى دەرگاوە گۆزەبەك ئاوى بۆ خستە دەرەو و وتى: لە دەرگاوە خۆت بەدوور بگرە و با منداللىك وەرىبگړىت، من ئافرەتتىكى عەرەبم چەند رۆژە خزمەتكارەكەم مردووە، عەبدوللا ئاوەكەى خواردەو و وتى: بە خزمەتكارەكەى دە ھەزار دەرھەمى بەدىارى بۆ ببە، ئافرەتەكە وتى: سبحان اللہ! گالتەم پىي دەكەى؟ عەبدوللا وتى: بىست ھەزار دەرھەمى بۆ ببە؟

ئافرەتەكە وتى: داواى عافىيەت لە خودا دەكەم، عەبدوللا وتى: ئەى گەنج سى ھەزار دەرھەمى بۆ ببە، ژنەكە دەرگاكَى لى داخست و وتى: تۆف لەدەستى تۆ، عەبدوللا سى ھەزار دەرھەمى بە خزمەتكارەكەيدا بۆ نارد، ھەر ئەو ئىوارەبە داواكارىكى زۆر بەسەر مالىەكەيدا دابارى.

وتراوه: به خشندهیی وه لامدانه وهی خوتوورهی یه که می ناو دلّه.

گویم له هاوه لیککی شه بو حه سه نی بۆشنچی بوو دهیوت: شه بو حه سه نی بۆشنچی (ره همه تی خودای لی بیت) له سه ر پیتشاو بوو، قوتاییه کی خۆی بانگ کرد و وتی: شه کراسه ی به رم دابکه نه و بیده به فلان که س، پیمان وت: با له پیتشاوه که ته واو بووتایه شه و جا کراسه که ت دابکه ندبایه؟!

له وه لامیاندا وتی: دلنیا نه بووم له خۆم و ترسام له دوا ی شه کاته گۆران به سه ر خایله که مدا بیت.

وترا به قه یسی کورپی سه عدی کورپی عوباده: ئایا هیچ که سیکت بینیه له تو سه خاوه تی زیاتر بیت؟

وتی: به لی، له دهشت و سارا بووین به میوانی ئافره تیک، میرده که ی ئاماده کرد و پیتی وت: شه وه دوو میوان هاتوونه ته ماله که ت، شه ویش حوشتریکی گه نجی هیئا و سه ریرپی و فه رموی چۆنتان پیخۆشه بفه رموون، کاتییک به یانیمان لی بوویه وه دانه یه کی تری هیئا و سه ریرپی و وتی: چۆنتان پیخۆشه بفه رموون، وتمان: ته نها که میکان له وهی دوینی خواردوه بو شه مه ت سه ربپی؟

شه ویش وتی: من گۆشتی دوینی ده ر خواردی میوانه کاتم ناده م، دوو تا سی روژ له لای ماینه وه - چونکه باران ده باری - شه وه موو روژیک حوشتریکی سه رده برپی، کاتییک رویشتین سه د دینارمان له ماله که یدا بو دانا، وتمان به ژنه که ی داوا ی لیبووردنی لی بکه له ئیمه وه .. رویشتین، کاتی چیشته نگاو گویمان له پیاویک بوو له دواوه بانگی لی ده کردین و دهیوت: بوهستن شه قافلّه ی به دکاران، نرخه میواندارییه که م پیده ده ن. پاشان پیمانگه یشت و وتی: شه پارویه بگرن شه گینا به م رمه م هه ردووکتان بریندار ده که م، ئیمه ش لیمان وه رگرت و پیاوه که گه رایه وه و شه دیره هۆنراوه ی وت:

وإذا أخذت ثواب ما أعطيتَه فكفى بذاك لئائل تكديرا

(گه ره سه ر شه وهی ده ییه خشم پا داشت وه ربگرم شه وه به سه بو لیلی ره وشتی که سی جوامیر)

گویم له شیخ "ابو عبدالرحمن السلمي" بو(ره‌حه‌تی خودای لی بیّت) ده‌یوت: ئەبو عەبدولای رۆزباری رۆیشتە مائی یه‌کێک له‌ هاوه‌لانی، بی‌نی له‌ ماله‌وه‌ نییه‌ و ده‌رگای ماله‌ که‌ش قوفله‌ دراوه‌، سوڤیه‌که‌ پێی وت: ده‌رگای ماله‌ که‌ قوفله‌ دراوه‌، وتی: قوفله‌ که‌ بشکێنن، ئەوانیش قوفله‌ که‌یان شکاند، پاشان فه‌رمانی کرد هه‌رچی له‌ ماله‌ که‌دایه‌ کۆی بکه‌نه‌وه‌ و بیبه‌ن له‌ بازار بیفرۆشن، ئەوانیش هه‌موویان کۆکرده‌وه‌ و بردیان بۆ بازار و فرۆشتیان و هه‌ندێ پێویستی خۆیان به‌ پاره‌ که‌ کړی، و له‌ ماله‌ که‌ لێی دانیشن، خاوه‌ن ماله‌ که‌ گه‌رایه‌وه‌ و هیچی نه‌وت، ژنه‌که‌ی دوا‌ی ئەو هاته‌ ژووره‌وه‌ که‌ پۆشاکێکی جوانی پۆشی بوو، رۆیشت له‌ شوینێک له‌ به‌ری خۆی کرده‌وه‌ و دای به‌ هاوه‌لیمان و وتی: ئەمه‌ش هه‌ر له‌و شتانه‌یه‌ ده‌بیّت بفرۆشریت بۆیه‌ بچن بیفرۆشن، پیاوه‌که‌ی پێی وت: بۆ به‌ ویستی خۆت ئەو کاره‌ت ئەنجامدا؟

ژنه‌که‌ وتی: بێده‌نگ به‌، چۆن ده‌بی‌ شتێک له‌ نمونه‌ی ئەم شیخه‌-که‌ روومان بێده‌دات و رێگه‌مان نیشان ده‌دات- لایه‌هین.

بیشری حافی ده‌لیت: سه‌یرکردنی که‌سی به‌ خیل دلت ره‌ق ده‌کات.

وتراوه‌: قه‌یسی کورپی سه‌عدی کورپی عوباده‌ نه‌خۆش که‌وت و براکانی(هاوه‌لانی) له‌ سه‌ردانی دواکه‌وتن، ئەویش پرسى بۆ نه‌هاتوون، پێی وترا: ئەوان شه‌رم ده‌که‌ن، چونکه‌ زۆربه‌یان قه‌رزاری تۆن، قه‌یس وتی: خودا مالێک شه‌رمه‌زار بکات رێگری ده‌کات له‌ براکان سه‌ردانی یه‌کتر بکه‌ن، پاشان فه‌رمانی کرد یه‌کێک جاربه‌دات به‌ ناویاندا هه‌ر که‌س قه‌رزى قه‌یسی له‌سه‌ره‌ گه‌ردنی ئازاد کردوه‌، که‌ گه‌یشتنه‌ ئیواره‌ ئەوه‌نده‌ خه‌لک هات بۆ سه‌ردانی ده‌رگای هه‌وشه‌که‌ی به‌ربوویه‌وه‌.

به‌ عەبدولای کورپی جه‌عفه‌ر وترا: تو‌ گه‌ر داوات لی‌ بکریت زۆر ده‌به‌خشی و کاتی‌ک داوا ده‌که‌ی زۆر که‌م وه‌رده‌گری؟ وتی: من ماله‌ که‌م ده‌به‌خشم و ئەقلم ده‌پاریزم.

وتراوه‌: عەبدولای کورپی جه‌عفه‌ر رۆیشت بۆ سه‌ر هه‌ندێ زه‌وی و زاری، چووه‌ ناو باخێکی خورما که‌ گه‌نجی‌کی ره‌شپێستی تێدا بوو کاری تێدا ده‌کرد، کاتی‌ک گه‌نجه‌که‌ خواردنی بۆ هات سه‌گێک له‌ دیواری باخه‌که‌ نزیک بوویه‌وه‌ ئەویش هه‌ندێ له‌

خواردنه که ی خۆی پێدا و سه گه که خواردی، پاشان به شیکی تری خواردنه که ی پێدا،
ئه و جا به شی سییه می پێدا و سه گه که خواردی، عه بدولای کوری جه عفه ر وه ستابوو
ته ماشای ده کرد، به گه نجه که ی وت: ئه ی گه نچ خۆراکی تۆ له شه و رۆژێکدا چهنده؟
وتی: ئه و دی بینیت، عه بدولای وتی: ئه ی بۆ سه گه که ت له خۆت پێشخست؟

وتی: ئه م ناوه سه گی لی نییه، ئه و سه گه له شوینیکی دووره وه هاتبوو پێمخۆش
نه بوو به برسیتی بیگی پرمه وه، پرسی: ئه ی بۆ ئه مپۆ تۆ چی ده که ی؟

وتی: ئه مپۆم ده پێچمه وه، عه بدولای وتی: ئایا له سه ر سه خاوه ت لۆمه م ده کریت؟
ئه م گه نجه له من سه خاوه تی زۆرتره، بۆیه هه ستا به کرینی باخه که و گه نجه به نده که
و هه موو ئه و نامیرانه ی تییدا بوو، به خشی به گه نجه که.

وتراوه: پیاویک هات بۆ سه ردانی هاوڕێیه کی و ته قه ی دا له ده رگا که یان، کاتیک
خاوه ن مال هاته ده ره وه پرسی: بۆ هاتووی بۆ لام؟

وتی: بۆ چوارسه د دره هم قه رز له سه رم کۆبووه ته وه، فه رمووی لیکرد بۆ ژووره وه و
چوارسه د دره می بۆ ژمارد و پێیدا، ئه و رۆشیت و خاوه ن مال به گریانه وه هاته
ژووره وه، ژنه که ی - وای ده زانی بۆ پاره که ده گری بۆیه - پێی وت: با بیانویه کت
دروستبکردبايه و پاره که ت پێ نه دابایه، ئه ویش وتی: بۆ ئه وه ده گریم پێشتر حاالی ئه م
برای خۆم نه زانی تا ناچاربوو خۆی بیته و ئاتاجیه که ی باس بکات.

"مطرف بن شخیر" ده لیت: هه ر که س له ئیوه پێویستییه کی هه یه با له
کاغه زیکدا بۆم بنوسیته، چونکه پیم ناخۆشه زه لیلی پێویستی له پرووی براکه مدا
بینم.

وتراوه: پیاویک ویستی زیان به عه بدولای کوری عه باس (خوا له خۆی و باوکی رازی
بیته) بگه یه نیته، هات بۆ لای گه وه پیاوانی شار و پێی وتن: عه بدولای کوری عه باس
ده لیت: ئه م نیوه پۆیه ده عه و ته منن و له لای ئیمه ژه می نیوه پۆ ده خۆن، ئه وانیش
هه موو هاتن بۆ مالی عه بدولای، مال که پر بوو، پرسی: چی رویداوه؟ ئه وانیش

هه‌واله‌که‌یان پێدا، هه‌ر له‌و کاته‌دا فه‌رمانی کرد میوه و خواردن ناماده بکه‌ن، ده‌عه‌وتی‌کی باشی بۆ ناماده کردن، کاتی‌ک له‌ خواردن ته‌واو بوون، وتی به‌ بریکاره‌کانی (خزمه‌تکاره‌کان) ئایا ده‌توانریت ته‌مه‌ هه‌موو روژتیک ناماده بکریت؟ وتیان: به‌ئێ، وتی: با له‌مه‌ودوا هه‌موو روژتیک ته‌مانه‌ له‌لای ئیمه‌ ژه‌می نیوه‌رۆ بچۆن.

گویم له‌ مامۆستا "عبدالرحمن السلمي" بوو (ره‌حه‌متی خودای لێ بی‌ت) ده‌یوت: مامۆستا "أبو سهل الصعلوكي" روژتیک له‌ چه‌وشه‌ی ماله‌که‌یدا ده‌ستنوێژی ده‌گرت، که‌سی‌ک هاته‌ ژوره‌وه‌ و داوای شتی‌کی دونه‌یایی لێ‌کرد، هیچی نه‌بوو پێی بدات، وتی: بوه‌سته‌ تا ده‌ستنوێژه‌که‌م ته‌واو ده‌که‌م، که‌ ته‌واو بوو وتی: ته‌و مه‌سینه‌ چه‌وچه‌ ببه‌ و برۆ، ته‌ویش هه‌لی‌گرت و رویشت، پاشان ته‌بو سه‌هل راوه‌ستا تا زانی که‌سه‌که‌ دوورکه‌وتوه‌ته‌وه‌، هاواری کرد: که‌سی‌ک هاته‌ ژوره‌وه‌ و مه‌سینه‌ چه‌وچه‌که‌ی برد، ته‌وانیش به‌ داویدا رویشتن، به‌لام نه‌یانبینییه‌وه‌. بۆیه‌ ته‌وه‌ی کرد چونکه‌ خانه‌واده‌که‌ی له‌سه‌ر زۆری به‌خشین لۆمه‌یان ده‌کرد.

هه‌روه‌ها گویم لێ بوو ده‌یوت: مامۆستا ته‌بو سه‌هل له‌ زستاندا جبه‌که‌ی به‌ری به‌خشی به‌ که‌سی‌ک، بۆیه‌ جبه‌ی ژنانه‌ی له‌به‌ر ده‌کرد کاتی‌ک ده‌چوه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ وانه‌ وتنه‌وه‌، چونکه‌ هه‌ر ته‌و جبه‌ی هه‌بوو که‌ به‌خشی، وه‌فدی‌کی ناسراو له‌ فارس هاتن بۆ لای که‌ هه‌موو جوړتیک له‌ خه‌لکی تیدا بوو: ئیمام له‌ فه‌قیهان و ته‌هلی که‌لام و نه‌حوزان و هتد.. سه‌رۆکی سوپا (ته‌بو چه‌سه‌ن) ناردی به‌داوای ته‌بو سه‌هلدا و فه‌رمانی پێ‌کرد سواری ته‌سپێک ببی‌ت بۆ پێشوازی کردنیان، ته‌ویش دوورعی‌کی له‌سه‌ر جبه‌ ژنانه‌که‌وه‌ له‌به‌رکرد و سواری ته‌سپێک بوو، سه‌رۆکی سوپا وتی: ته‌م کابرایه‌ له‌به‌رده‌م ته‌م گشته‌ خه‌لکه‌دا به‌م جبه‌ ژنانه‌وه‌ من رسوا ده‌کات.. به‌لام دواتر موناژه‌ری له‌گه‌ڵ هه‌موویان کرد و قسه‌کانی ته‌و له‌ هه‌موو ته‌و زانستانه‌دا به‌سه‌ر قسه‌ی هه‌موواندا سه‌رکه‌وت.

هه‌روه‌ها گویم لێ بوو ده‌یوت: مامۆستا ته‌بو سه‌هل به‌ ده‌ستی خۆی شتی نه‌ده‌به‌خشی به‌ هیچ که‌سی‌ک، له‌ زه‌وی دایده‌نا بۆ ته‌وه‌ی که‌سه‌که‌ خۆی له‌ زه‌وی هه‌لی‌گرت، بۆیه‌ ده‌یوت: دنیا بچوو‌کتره‌ له‌وه‌ی له‌ پێناویدا ده‌ستم له‌سه‌رو ده‌ستی که‌سی‌که‌وه‌ دا‌بنیم.

پيغهمبەر (ﷺ) فرمويدهتى: ((دهستى بالا خيتره له دهستى نزم))^{۵۴}

وتراوه "أبو مرتد" (رهجمه تى خوداى لى بيت) مروقيكى بهرپىزى بهخشنده بوو، يه كيتك له شاعيران مه دحيان كرد، تهویش وتى: هيچم لا نييه پيىتى ببهخشم، بهلام مبه بو لای قازى و سكالای ده هزار درههم له سهر توّمار بکه، منيش دانی پيادا ده نيّم، پاشان به ندم بکه، كه سوکار و خانه واده كه م ليّم ناگه پيّن له به نديخانه دا بم و پاره كه ده دن، تهویش تهو كارهى كرد، نه گه يشته ئيواره ده هزار درههمه كه يان بو هينا و له به نديخانه هينايانه دهره وه.

وتراوه: پياويك داواى شتيكى له حهسه نى كورپى عهلى كورپى تهبي تالب كرد (خوا له خوئى و باوكى رازى بيت)، تهویش په نجا هزار درههم و پيىنج سهد دينارى پيدا، وتى: حه مالىك بهينه با بوّت ههلبگريّت، تهویش حه مالىكى هينا، حهسه ن پارچه قوماشيكي سه رشانى دا به حه ماله كه و وتى: تهمهش كرىي هه لگرتنى كوّل كه له لايهن منه وه.

ژنيك داواى كويك ههنگوينى له له يسي كورپى سه عد كرد، تهویش سه تلينك ههنگوينى پيدا، لهو بارهيه وه پرسيارى ليكرا، وتى: تهو به پيى پيوستى خوئى داواى كرد، ئيمه به پيى نيعمه ته كه ده به خشين.

پياويك ده ليّت: نوئىزى به يانيم له مزگه وتى ته شعس له شارى كوفه كرد، به داواى قهرزاريكى خوّمدا ده گه پرام، كاتيك سه لامم دايه وه له به ردهم هه ر كه سيكدا به منيشه وه پوْشاكيتك و جووتى نه عليان دانا، پرسيم: تهمه چييه؟

وتيان: ته شعس له مه كه وه هاتووه و فرمانى كردووه تهمه به ته هلى جهماعه تى مزگه وت بدريّت.

منيش وتم: من له ته هلى جهماعه تى تهم مزگه وته نيم، به لكو هاتووم به داواى كه سيكى قهرزاري خوّمدا ده گه پريم.

وتيان: بو هه ر كه سيكه ليّره تاماده بوويّت.

^{۵۴} {أخرجه أحمد والطبراني}.

وتراوه: کاتیک مردنی شافيعی (خوای لی رازی بیټ) نزيك بوويهوه، فەرمووی: فەرمان به فلان کەس بکەن بمشوریت، ئەو کاتە پیاوێکە لەوێ نەبوو، کاتیک هات هەوالێکەیان پێدا، داوای دەفتهری یادداشتی ئیمامی شافيعی کرد بێنی حەفتا هەزار درهەم قەرزارە، هەمووی گێراپهوه بۆ خاوەن قەرزه‌کان و وتی: ئەمە شوڕینی منە بۆ ئەو.

وتراوه: کاتیک شافيعی لە سەنعاوە هات بۆ مەککە دە هەزار دیناری پێ بوو، پێی وترا: شتیکی پێ بکەرە بێخۆیت، خێمەیه‌کی لە دەرەوه‌ی مەککە هەڵدا و دینارەکانی هەڵپشت، هەر کەس دەهاتە ژوورەوه مشتیکێکی پێ دەدا، کاتیک نوێژی نیوهرۆ هاتە بەرەوه ئەو قوماشە‌ی پارەکە‌ی لەسەر هەڵپشت بوو هەلیتەکاند و هەمووی بەخشی بوو.

وتراوه رۆژی جه‌ژن "السري" هاتە دەرەوه و پیاویکی خاوەن شانوشکۆ پیشوازی لێکرد، "السري" به ناتەواوی سەلامی لێکرد، دواتر لەو باره‌یه‌وه پرسیاوی لێکرا، وتی: بەدەلنییاییه‌وه من ئەوم ناسیوه، بەلام لە مەسنەددا ریوايەت کراوه: ((گەر دوو موسلمان به یه‌کتر بگەن سەد رەحمەت لە نیوانیان بەش دەکەم، نەوه‌دیان بۆ ئەو کەسە‌ی رووخۆشترە و جوانتر مامەلە دەکات)) بۆیه منیش ویستم ئەو نەوه‌د رەحمەتە بۆ ئەو بیټ.

وتراوه: رۆژیک ئەمیری موسلمانان عەلی کورپی ئەبی تالب (خوای لی رازی بیټ) دەگریا، پێتوترا: چی دەتگریه‌نیت؟ وتی: حەوت رۆژه میوان رووی لێ نەکردووم، ئەترسم خودا (ﷻ) شەرمەزاری کردبم.

لە ئەنەسه‌وه (خوای لی رازی بیټ) دەگێرێنوه وتوویه‌تی: زەکاتی مال و خانو ئەوه‌یه ژووریکێ هەبیټ بۆ میوان.

لەسەر ئایه‌تی: ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثٌ ضَعِيفٌ لِإِبْرَاهِيمَ الْمَكْرَمِ بْنِ ٱلذَّارِيَاتِ ۚ﴾ ٢٤ وتراوه: خزمەت کردنیان لەلایەن خۆیه‌وه، چونکە کۆمه‌لێک میوانی بەرپێزی کەسیکی بەرپێز بوون.

ئێبراهیمی کورپی جونەید دەلیت: وتراوه چوار شت ناییت کەسی مەزن خۆی لێ لابادات با ئەمیریش بیټ: هەستان لەبەر باوکی لە مەجلیسدا، و خزمەتی میوانی و خزمەتی ئەو زانایه‌ی لێیه‌وه فێربووه و پرسیار کردن لەبارە‌ی ئەوه‌ی نایزانیټ.

ئىبن عەباس (خو لە خوڤى و باوكى رازى بىت) لە سەر ئايەتى: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ النور: ٦١ دەفەر موپت: هاو لەن پىيان خوڤ نەبوو بەتەنھا نان بڤۆن بۆيە خوڤا لەو دەدا ئەو روخسەتەى دان.

هەر وەھا وتراو: عەبدوللای كورپى عامرى كورپى كورەيز ميوانداری لە پياويك كورد و زۆر بە جوانى خزمەتى كرد، كاتيك پياووە كە ويستى خواحافيزى بكات خزمەتكارەكان يارمەتيان نەدا، كاتيك لەو بارەيەو پرسیار لە عەبدوللای كرا وتى: ئەوان بە هۆى دلگرايانەو لە روڤشتنى ميوانە كە يارمەتى ميوانە كەيان نەداو.

عەبدوللای كورپى موبارەك دەلييت: سەخاوتەى نەفس لەو هوى لە دەستى خەلكيدايە (واتە چاوە نەبړيته ئەو هوى لە دەستى خەلكيدايە) باشتەر و چاكتەر لە سەخاوتەى نەفس بە پيدان و بەخشين.

پياويك دەلييت: روژتيكى زۆر سارد چووم بۆ لای بيشرى كورپى حاريس، پۆشاكى لە بەردا نەبوو و هەلده لەرزى، وتم: ئەى باوكى نەصر خەلكى بۆ ئەم روژه ساردانە پۆشاكى زيادهى لە مالهو هەيه، بەلام تۆ پۆشاكە كەى بەرى خوئت نەپۆشيوه؟!

لە وەلامدا وتى: هەژارەكان و ئەو هوى ئەوانى تيدايە هات بە بىرمدا، هيچ شتيكەم نەبوو دلنەوايى ئەوانى پى بكەم، بۆيە ويستم لە نازارى سەرمادا بەشداريان بىم.

ئەبو عەلى دەقاق دەلييت: سەخاوت ئەو نيبە ئەو كەسەى هەيهەتى ببهخشييت بەو هوى نيبەتى، بەلكو سەخاوت ئەو هويه ئەو كەسەى نيبەتى ببهخشييت بەو كەسەى هەيهەتى.

غیرهت

((شیبلی ده لیت: غیرهت دوو غیرهته: غیرهتی مرۆیی له سهه دهروونه کان و
غیرهتی خودایی له سهه دلان))

خودا (ﷺ) ده فه رمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ﴾ الاعراف: ۳۳

له عه بدولای کوری مه سهووده وه (خودا لیبی رازی بیئت) فه رمووی: پیغه مبهه ری
خودا (ﷺ) فه رمووی: ((هیچ کهس له خودا (ﷺ) به غیره تر نییه، له غیرهتی خودا
ئه وه یه خراپه ی دهروه و ناوه وه ی حه رام کردوه))^{۵۵}

له ئه بو هوره یه وه (خودا لیبی رازی بیئت) فه رمووی: پیغه مبهه ری خودا (ﷺ)
فه رمووی: ((خودا غیرهت ده کات و ئیمانداریش غیرهت ده کات، غیرهت کردنی خودا
له و جیگه دایه بهنده یه کی باوه پدار روو له کاریک بکات خودا حه رامی کردوه))^{۵۶}

غیرهت: بریتیه له ناحهزی کردنی به شداری کهسانی تر جگه له خوئی، کاتیک
خودا (ﷺ) به غیرهت وه سف ده کریت ماناکه ی ئه وه یه: خودا رازی نابیت له گه ل ئه و
کهسانیکی تر به شدار بن له وه ی مافی خوئیته ی له گوئیراه لئى بهنده که ی بو ئه و (ﷺ).

ده گینه وه له بهردهم "السري" دا ئه م ئایه ته: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَجَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾ (الإسراء: ۴۵) خوینراه وه، "السري" وتی به
هاوه لانی: ده زانن ئه و په رده یه (حجاب) چیه؟ ئه وه بریتیه له په رده ی غیرهت، هیچ
کهس له خودا (ﷺ) به غیره تر نییه.

^{۵۵} {روی بنحوه عن عائشة فيما أخرجه البخاري}.

^{۵۶} {أخرجه أحمد والبخاري و مسلم في صحيحهما والترمذي قال حديث صحيح}.

مانای قسه کهی "السري": ((ئهوه بریتییه له پهردهی غیرهت)) واته: خودا بیباوه‌رانی شایسته نه‌کردووه به زانینی صدقی ثابین.

ماموستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق (ره‌جمه‌تی خودای لی بیّت) ده‌یوت: که‌سانی ته‌مبه‌ل له عیباده‌ت کردنی ئه‌وانه‌ن خودا (ﷺ) شتیکی قورسی رسواکه‌ری به‌ستووه به لاقه‌کانیانه‌وه، بۆیه دووری به‌وان له خۆی به‌خشیوه، و له شوینی نزیکه‌بوونه‌وه له خۆی دوا‌بخستوون، بۆیه به‌و جوړه دواکه‌وتن.

هه‌روه‌ها گویم له ماموستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌جمه‌تی خودای لی بیّت) ده‌یوت: گویم له "عه‌باس زۆزنی" بوو ده‌یوت: سه‌ره‌تایه‌کی زۆر باشم هه‌بوو. ده‌مزانی چه‌ندم ماوه‌ بگه‌م به‌ مه‌به‌ستی خۆم و مه‌رامه‌که‌ی خۆم به‌ده‌ست به‌یتم، شه‌ویک له‌ خه‌وندا بینیم ده‌مویست بۆ سه‌ر لوتکه‌ی چیا‌یه‌ک سه‌ریکه‌وم، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ته‌پاوتل له‌ چیا‌که به‌ریبه‌مه‌وه، ده‌لی: زۆر دلته‌نگ و نیگه‌ران بووم، جا‌ریکی تر خه‌وم لی‌که‌وته‌وه یه‌کیکم بیني ده‌یوت: عه‌باس، حه‌ق (ﷺ) نایه‌ویت تۆ بگه‌ی به‌وه‌ی داوای ده‌که‌ی، به‌لام حیکه‌تی له‌سه‌ر زمانت داناوه، ده‌لی: به‌یانیم لی بوویه‌وه وشه‌کانی حیکه‌تم ئیلهام کرابوو.

گویم له ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌جمه‌تی خودای لی بیّت) ده‌یوت: یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ پیاوان حال و کاتیکی له‌گه‌ل خودادا هه‌بوو، بۆیه ماوه‌یه‌ک دیار نه‌ما و له‌ناو هه‌ژارندا نه‌بینرا، دواتر ده‌رکه‌وته‌وه نه‌ک به‌ شیوه‌ی کاته‌کانی پيشووی، له‌و باره‌یه‌وه پرسیا‌ری لی‌کرا، وتی: ناخ، دیسان په‌رده‌که‌ه دروستبوویه‌وه (دادرا‌یه‌وه).

هه‌روه‌ها گویم له ماموستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌جمه‌تی خودای لی بیّت) ده‌یوت: گه‌ر شتی‌ک له‌ دانیشتنی مزگه‌وتدا روویدا و دلّی ئاماده‌بوانی خه‌ریک کرد ئه‌وه له‌ غیره‌تی خودایه (ﷺ) ده‌یه‌ویت له‌ سه‌فای ئه‌و کاته به‌سه‌ر ئه‌واندا گوزه‌ر نه‌کات.

به‌ یه‌کیکیان وترا: ده‌ته‌وی بیبینی؟ وتی: نه‌خیر، پرسی: بۆ؟ وتی: ئه‌و جوانی شکۆمهنده له‌ سه‌یرکردنی هاوشیوه‌ی من به‌ پاکی راده‌گرم.

پرسیار له‌ شیبلی کرا: که‌ی ناسووده ده‌یوت؟ وتی: کاتیک که‌سیکم نه‌بینی یادی بکات.

گویم له ماموستا ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لی بیّت) لەسەر ئەو فەرموودەیی: ((ئەعرابییە کە لێی پرسی: تۆ کییت؟ ئەویش فەرمووی: پیاویکی قورەیشیم، یەکیک له هاوێلان فەرمووی: جەفا بەسە بۆ تۆ پیغەمبەرەکی خۆت ناناسی)) دەیوت: وەك غیرەت کردن فەرمووی: پیاویکم له قورەیش، ئەگینا پیویستە لەسەر پیغەمبەر (ﷺ) خۆی بە هەموو کەس بناسینیت کە ئەو پیغەمبەری خودایە، پاشان خودا (ﷻ) لەسەر زمانی ئەو هاوێلە پیغەمبەر (ﷺ) پیغەمبەری بە ئەعرابییە کە ناساند.

هەندیک کەس دەلین: غیرەت له ئاکارەکانی ئەو کەسانە یە له سەرەتادان، کەسی گەشتووی یە کتاپەرست غیرەت نابینیت و بە بوونی هەلبژاردن وەسف ناکریت، لەوێ له مەملەکتی خودادا گوزەر دەکات هیچ بەرھەڵستییەکی نییە، بەلکو خودا (ﷻ) لەپێشترە بە شتەکان چۆن بریاریان لەسەر دەدات.

ئەبو عوسمانی مەغریبی دەلین: غیرەت کاری موریدانە، بەلام بۆ کەسانیک بە حەقیقەتەکان گەشتوون نەخیر.

شیبلی دەلین: غیرەت دوو غیرەتە: غیرەتی مرۆیی لەسەر دەروونەکان و غیرەتی خودایی لەسەر دلان.

غیرەتی خودا (ﷻ) لەسەر بەندەکەیی: ئەو یە خودا بەشی خەلکی له بەندەکەیدا دانەنیت، بۆیە ئەو بۆ خۆی (ﷻ) ساغ دەکاتەو، غیرەتی بەندەش لەسەر خودا: ئەو یە شتیک له حال و هەناسە بۆ هیچ کەسێک نەبیت جگە له خودا (ﷻ)، ناوتریت من غیرەت دەکەم لەسەر خودا، بەلکو دەوتریت من غیرەت دەکەم بۆ خودا، کەوابوو غیرەت لەسەر خودا (ﷻ) نەزانییە، لەوانە یە سەر بکیشیت بۆ وازھێنان له تائین، غیرەتیش بۆ خودا بەمەزنراگرتنی مافەکانی خودا و پالڤتەکردنی کردارەکان بۆی پیویست دەکات.

بزائن له سونەتەکانی خودا (ﷻ) له گەڵ دۆستانی: هەر کات له لای جگە له ئەو سوکنابیان بۆ هات و چاویان لەسەر شتیک بوو یان دلێان بوو بە هامنشین شتیک

خودا ئەو شتەیان لى تىك دەدا، غيرەت دەكات لەسەر دليان تا بە پاکی و پالقتەیی بۆ لای خۆی بیگيرتتەوه و خالی بکاتەوه لەوهی تیايدا نىشتەجى بووه و چاوی لەسەریەتی و بووه بە هامنشینی، وەك ئادەم (ﷺ) کاتیک نەفسی لەسەر نەمری (خلود) جیگیر کرد خودا (ﷻ) لە بەهەشت دەریکرد.

هەرودەها ئیبراهیم (ﷺ) کاتیک سەرنجی بە لای ئیسماعیلدا (ﷺ) دەروات، خودا فەرمانی پیکرد بە سەربڕینی تا لە دلی دەریکرد وەك قورئان دەفەرمویت: ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ (۱۳)﴾ الصافات: ۱۰۳ و نەینی و پەنەانی بۆ خودا (ﷻ) پالقتە بوو فەرمانی کرد بە فیدیە بۆی.

مەمەدی کورپی حەسان دەلیت: ئەو کاتە لە چیاى لوینان دەسورامەوه، گەنجیکم بینی باى گەرم روخساری سوتاندبوو، کاتیک تەماشای منی کرد پشتی هەلکرد و هەلەت، منیش شوینی کەوتم و پیم وت: بە تەنها وشەیهك ئامۆژگاریم بکە؟ پێی وتم: ئاگاداری خۆت بە ئەو (ﷻ) زۆر بە غیرەتە، پێیخۆش نییە جگە لە خۆی کەسیکی تر لە دلی بەندەکیدە بینیت.

نەصرابادی دەلیت: خودا (ﷻ) خاوەنی غیرەتە، لە غیرەتی خودا ئەو دەیه هیچ رینگەیهکی بۆ لای خۆی جگە لە خۆی دانەناوه.

وتراوه: خودا (ﷻ) وەحی بۆ یەکیك لە پێغەمبەرانى نارد: فلان کەس پێویستییهکی هەیه لە لای من، گەر پێویستییهکەم جیبهجی بکات پێویستییهکەى جیبهجی دەکەم، پێغەمبەرەكە (ﷺ) لە موناچاتەکانیدا فەرمووی: خودایە، تۆ چۆن دەبییت پێویستیت هەبییت؟ خودا (ﷻ) پێی فەرموو: ئەو کەسیکی تر لە دلیدا نىشتەجى بووه با دلی خۆی لى بەتال بکاتەوه پێویستییهکەى بۆ جیبهجی دەکەم.

وتراوه: ئەبو یەزیدی بوستامی لە خەونیدا دەستەیهك لە حورلەینى بینی. . . تەماشای کردن، بەو کارەى لە خەوندا چەندین رۆژ حال و کاتی لى وەرگیراوه، پاشان دەستەیهکی تری لە حورلەین لە خەوندا بینییەوه لای نەکردەوه بە لایاندا و پێی وتن: ئێوه سەرقالکەر و خەریککەرن.

وتراوه: رابعه‌ی عه‌ده‌وی نه‌خۆشکه‌وت، پیی وترا: هۆی نه‌خۆشییه‌که‌ت چیه‌؟
له‌ وه‌لامدا وتی: به‌ دل‌ ته‌ماشای به‌هه‌شتم کرد خودا ته‌ده‌بی دادام، لیسه‌ به‌دواوه
ده‌رگانه‌ی به‌رناده‌م و ناگه‌پیمه‌وه‌ سه‌ر نه‌و کاره‌.

له‌ "السري" ده‌گێرپه‌وه‌ وتوویه‌تی: ماوه‌یه‌که‌ به‌ دوا‌ی پیاویکی هاوه‌لی خۆمدا
ده‌گه‌رام، به‌ هه‌ندی چیدا گوزه‌رم کرد، کۆمه‌لیک پیر و نه‌خۆش و کویرم بینی،
پرسیاری حال‌ی ته‌وانم کرد، وتیان پیاویک له‌و شوینه‌یه‌ سالیک یه‌که‌ جار دیته‌ ده‌ره‌وه‌ و
دوعایان بۆ ده‌کات و خودا شیفایان بۆ ده‌نیریت، ئارامم گرت تا هاته‌ ده‌ره‌وه‌، دوعای
بۆ کردن و شیفایان بۆ هات، شوینپیم هه‌لگرت و به‌دوایدا رویشتم و پیم وت:
نه‌خۆشییه‌کی ناوه‌کیم پیوه‌یه‌ ده‌واکه‌ی چیه‌؟

له‌ وه‌لامدا وتی: ئە‌ی "السري" لی‌مگه‌رپ، خودا (ﷺ) خاوه‌نی غیره‌ته‌ هه‌ر کات تو
بینیت سوکنایت بۆ لای که‌سیکی تره‌ له‌به‌رچاوی ده‌که‌ویت.

مامۆستا (قوشه‌یری) ده‌لیت: له‌ غیره‌تی هه‌ندیکیان کاتی‌که‌ خه‌لکی ده‌بینن به‌
بی‌تاگایی ناوی خودا ده‌هینن ناتوانی ته‌وه‌ بینیت و زۆر لای گران ده‌بی‌ت.

گویم له‌ مامۆستا ته‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حه‌تی خودای لی‌ بی‌ت) ده‌یوت:
کاتی‌که‌ ته‌عرابییه‌که‌ چوه‌ ناو مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و میزی تیاکرد هاوه‌لان بو‌ی
چوون تاکو بیکه‌نه‌ ده‌ره‌وه‌، ته‌بو عه‌لی ده‌یوت: ته‌عرابییه‌که‌ ته‌ده‌بی ناباش بوو، به‌لام
شه‌رمه‌زاری رووی له‌ هاوه‌لان کرد، هه‌موویان رووبه‌رووی گرانی و نار‌ه‌حه‌تی بوونه‌وه
کاتی‌که‌ حال‌ و باری هه‌یای پیغه‌مبه‌ری خودایان (ﷺ) بینی، به‌نده‌ش هه‌ر به‌و جو‌ره‌یه
گه‌ر مه‌زنی و شکۆمه‌ندی خودای ناسی بی‌ت کاتی‌که‌ خه‌لکی به‌بی‌تاگاییه‌وه‌ ناوی
ده‌هینیت و وه‌کو پیویست گوپرایه‌لی لی‌ ناکه‌ن لای گران و دژواره‌.

ده‌گێرپه‌وه‌ ته‌بویه‌کری شیلی کورپکی مرد ناوی "أبو الحسن" بوو، دایکی زۆر بو‌ی
دل‌گران بوو و پرچی سه‌ری خۆی بری، شیلی رویشت بۆ هه‌مام و ریشی خۆی بۆیاخ
کرد، هه‌ر که‌س ده‌هات بۆ لای پییان ده‌وت: ته‌مه‌ چیه‌ ته‌ی ته‌بویه‌کر؟

ده‌یوت: ته‌وه‌ وه‌که‌ ته‌بایی له‌گه‌ل‌ خانه‌واده‌که‌م.

هەندیکیشیان پێیان وت: پێمان بڵێ ئەوی ئەبۆبە کر بۆ ئەمەت کرد؟

وتی: زانیم ئێوه بەبێتاگایی تەعزیه م لى دهكەن و دهلێن: خودا پاداشتت بۆ بنوسیت، بۆیه ریشه كەم كرد به فیدیهی یادکردنی ئێوه بۆ خودا بەبێتاگاییهوه.

"النوري" گویى له پیاویك بوو بانگی دهدا پێی وت: تیرباران بكرییت و ژههری مردن بخۆیهوه، كه چى گویى له دهنگى سهگىك بوو دهوهرى پێی وت: "لبیک وسعدیک" بۆیه وتیان: ئەم پیاوه له دین دهرحووه، به باوهردار له شایه تماندا دهلێت: تیرباران بكرییت و ژههر بخۆیهوه، به لآم به سهگ دهلێت: "لبیک وسعدیک"؟!

لهو بارهیهوه پرسىارى لىكرا وتی: ئەو بانگوێژه زىكره كهى لهسه ر بێتاگایی بوو، به لآم دهبارهى سهگه كه خودا (ﷻ) دهفرمویت: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾ الإسراء: ٤٤
پیاویك گویى له پیاویك بوو دهیوت: "جل الله" ئەویش پێی وت: پیمخۆشه خودا لهو جۆره زىكره مهزنا بگریت.

ئەبو حهسه نى خهزهفانى دهلێت: "لا إله إلا الله" له ناو دلدايه، "محمد رسول الله" گوێرايه لىيه، هەر كهس ته ماشای رواله تی ئەم قسه يه بكات وا گومان ده بات شه رعى به بچوك ته ماشا كرديت، به لآم بهو جۆره نىيه ئەو ئەندیشهى دهكات، چونكه هەرچى شته له بهردهم مهزنى و گه وره يى خودادا بچووكه، ئەوانهش كه هه لباژاردەى خودان خودا دهستی رێز و گه وره يى له سه ر داناون.

ویلایهت

(ئه بو تورابی نه خشه بهندی ده لیئت: هەر کات دل هۆگری پشتته لکردن بوو له خودا به دوایدا دهم ده خاته ناو حورمه تی دۆستانی خودا))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿الْآيَاتِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (۱۲)
یونس: ۶۲

له عائشه وه (خودا لیی رازی بیئت) له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ) فهرمووی: ((خودا (ﷺ) ده فهرمویت: هەر کەس دۆستیکم تازار بدات جهنگی له دژ راده گهیه نم، بهنده کهم به شتیك لیم نزیك نابیتته وه باشتر بیئت له وهی له سهری فهرزم کردوه، بهردهوام بهنده کهم به سوننه ته کان لیم نزیك ده بیته وه ههتا خۆشم ده ویت، له هیچ شتیك دلهراو کییم نه بووه وهك گیانکیشانی بهنده باوه رداره کهم، چونکه ئه وه حهزی له مردن نییه و منیش نامه ویت بیزاری بکه م که ئه وهش ههر ده بیئت بیئت))^{۵۷}

"ولي" دوو مانای ههیه: یه که میان له سهر کیشی "فعلیل" ه، ئه وهش ئه وه که سهیه خودا کاره کانی ده گریته دهست، خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ (۱۹۶) الأعراف: ۱۹۶، بۆیه بۆ ته نه ساتیکیش نایداته دهست نه فسی خۆی، به لکو خودا (ﷺ) ده یخاته ژیر سه ره رشتیاری خۆیه وه.

دوو هه میان له سهر کیشی "فعلیل" ه بۆ موبالغه له "فاعل" ه، ئه وهش ئه وه که سهیه به بهردهوامی له عیبادهت و گوپرایه لی خودا دایه، واته عیباده ته کانی به دوای یه کتردا دین، به بی ئاوهی گوناوه و یاخیبوون بکه ویتته نیوانیا نه وه.

^{۵۷} {هاوشیوهی ئه مه له "ریاض الصالحین" دا هاتوه}.

ههردوو وەسفەكە پێویستن تا وەلی ببیت بە وەلی، پێویستە بە وردی و بەردەوامی هەستیت بە جیبەجی کردنی حەقەکانی خودا (ﷺ) لەسەر خۆی، لەوێشەو خودا بە بەردەوامی پارێزگاری لێ دەکات و کارەکانی لە زەمینە ی خۆشی و ناخۆشیدا دەگریته دەست.

لە مەرجه کانی وەلی ئەوێه: کەسیکی پارێزراو بیت، وەك چۆن لە مەرجه کانی پێغەمبەرایەتی ئەوێه مەعسووم بیت، هەر کەسیك بەرھەڵستی شەریعەتی خودا بکات کەسیکی فریوخواردووی خەڵەتاو.

گویم لە ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لێ بیت) دەیوت: ئەبو یەزیدی بوستامی رۆیشت بۆ لای کەسیك بە ویلیەت وەسف دەکرا، کاتیك گەیشته مزگەوتە کە ی دانیشت تەماشای چوونە دەرەوێ بکات، پیاوێ کە هاتە دەرەوێ و بەلغەمی ناو دەمی لە مزگەوتە کە دا رۆکرد، ئەبو یەزید پشتیھەلکرد و سەلامی لێ نەکرد، و وتی: ئەمە پیاویکە نەیتوانی ئاداییک لە ئادابە کانی شەریعەت پارێزگاری لێ بکات ئیتر چۆن دەبیت بە کەسیك نەپنییە کانی حەق (ﷺ) بگریته دەست؟!

لەو دا جیاوازیان هەیه ئایا دروستە وەلی بزانیت وەلییە یان نە؟

هەندیکیان دەئین: ئەو دروست نییە، بۆیە دەئین: وەلی بە چاوی کەم تەماشای نەفسی خۆی دەکات و گەر شتیکی کەم لە کەراماتی لێ دەرکەوت دەترسیت فیل و هەلنان بیت، ئەو بە هەمیشەیی هەست بە ترس دەکات، دەترسیت بەریتەوێ لەوێ تییدایە، و سەرئەنجامە کە ی پێچەوانە ی حالە کە ی بیت، ئەوانە سەرئەنجامی باش بە مەرجی ویلیەت دەزانن.

لەم دەرەوێهە بەسەرھاتی زۆر لە گەورە پیاوانی ئەم دەستە یەوێ باسکراون کە نایەنە هەژمارکردن، گەر خۆمان خەریک بکەین بە باسکردنی ئەوێ و توویانە ئەوا لە رادە ی پوختە ی بابەتە کە دەر دەچین، لەو گەورە پیاوانە ی ئیمە بە خزمەتیان گەیشتووین و لەسەر ئەم رایەن: "الإمام أبو بکر بن فورك" (رەحمەتی خودای لێ بیت)

هەشیانە دەئین: دروستە وەلی بزانیت وەلییە، سەرئەنجامی باش لە مەرجه کانی هاتنە دی ویلیەت نییە لە ئیستایدا.

پاشان گەر سەرئەنجامی باش له مەرجی ویلایەت بیّت دروستە ئەو دەلییه تایبەت کراییت بە کەرامەتیک کە تیایدا خودا (ﷻ) ئاگاداری کردییت بەوەی سەرئەنجامیکە باشی دەبیّت، چونکە داننان بە کەراماتی دۆستانی خودا پێویستە، هەرچەند تیکەلە بە ترس لە سەرئەنجام، بەلام ئەوەی ئەو لەسەریهتی لە هەیبەت و مەزنی و شکۆمەندی لە ئیستادا تەواوتر و توندترە، کەمیک لە "بەمەزنراگرتن و هەیبەت" کاریگەری زۆرتەرە لەسەر دلّ لە زۆریک لە ترس.

هەر وەها لەبەر ئەوەی پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: ((دە لە هاوێلانم لە بەهەشتدان)) ئەو دەیه -بەبی چەندوچوون- پێغەمبەریان (ﷺ) بەراستزانیوه و سەلامەتی سەرئەنجامی خۆیان زانیوه، پاشان ئەو نەبوو تە مایه نەنگی بۆ حالیان.

هەر وەها لەبەر ئەوەی ئە مەرجی دروستی زانینی پێغەمبەرایەتی: وەستانە لە رادەى موعجیزەدا، زانست بە کەراماتیش دەچیتە ناو ئەمەوه، کاتیک کەراماتی بیینی لە ئەو دەوەشایهوه ناییت جیاکاری بکات لە نیوان خۆی و کەسانی تردا، گەر شتیکی لەو جۆرەى لە خۆی بیینی لەوه تێدەگات لە ئیستادا ئەو لەسەر حەقه، پاشان دەگۆنجی لە داها تودا لەسەر ئەو حالەته بێنیتەوه، ئەم زانینه بۆ ئەو کەرامەتیکە، وتنی کەرامات بۆ دۆستانی خوداش دروستە.

زۆریک لە باس و بەسەرھاتەکانی پیاوانی ئەم دەستەیه ئاماژە بەم راستییە دەکەن (وەک چۆن لە دەروازەى کەراماتی ئەولیا بە پشتیوانی خودا هەندیکی لیّ باس دەکەین).

لەو پیاوانەى ئیمە بە خزمەتیان گەیشتووین و لەسەر ئەم رایەن مامۆستا ئەبو عەلى دەفاقە (رەحمەتی خودای لیّ بیّت).

وتراوه: ئیبراهیمی کورپی ئەدەهەم بە پیاویکی وت: پیتخۆشە ببیت بە وهلی خودا؟ وتی: بەلیّ، پیبوت: حەزت لە هیچ شتیکی دنیا و دواڕۆژ نەبیّت، نەفسی خۆت بۆ خودا (ﷻ) یە کلابکەرەوه، بە رووی خۆتەوه روو لە خودا بکە با خودا (ﷻ) رووت لیّ بکات و سەرپەرشتیت بکات.

یە حیای کۆری مەعاز لە سیفەتی دۆستانی خودادا دەلیت: ئەوانە کە ساینکن لەدوای نازار و تالای کۆشان بەرگی ھۆگر بوونیان بە خوداوە (ﷺ) پۆشیوە، رۆحیان نازاد کردووە لەدوای ھەول و تیکۆشان بە گەشتنیان بە مەقامی ویلیەت.

ئەبو یەزید دەلیت: دۆستانی خودا بووکی رازووی خودان، تەنھا بێبەشان بووکی دەبینن، ئەوان لە خیمە ھۆگریدا رووی خۆیان شار دووھتەو، نە لە دنیا و نە لە داروژدا هیچ کەس ئەوان نابینیت.

گویم لە ئەبو بە کری صەیدەلانی بوو- کە پیاویکی صالح بوو- دەیوت: زۆر جار لە گۆرستانی "الحیرة" خەریکی چاککردنی لەوح دەبووم بۆ گۆری "أبو بکر الطمستانی"، ناوی ئەوم لی دەنوسی و دواتر لەوحە کەیان لی دەکردهو و دەدزرا، ئەو کارە تەنھا بۆ گۆری ئەو پیاوھ روویدەدا و لەسەر گۆرەکانی تر رووینەدەدا، منیش زۆر سەرم سوڕدەما، لەو بارە ھەو و رۆژیک پرسیارم لە ئەبو عەلی دەقاق (رەحمەتی خودای لی بیت) کرد وتی: ئەو پیاوھ لە دنیا دا بێناوی و خۆشارینەو ھی ھەلبژارد، تۆ دەتەوی بەو لەوحە ھی ناوی ئەوی لی دەنوسی بە ناوبانگی بکە، خودا (ﷻ) دەیەویت گۆرە کە ھی شاراوھ بیت، وەک چۆن ئەو پێیخۆش بوو خۆی دا پۆشیت.

ئەبو عوسمانی مەغریبی دەلیت: ھەندی جار وەلی بە ناوبانگ دەبیت، بەلام تووشی فیتنە نابیت.

نەصرابادی دەلیت: دۆستانی خودا داویان لە خودا نییە، تەنھا کزبوون و ژا کاوی و خامۆشبوونیان ھەیە.

ھەر وەھا نەصرابادی دەلیت: کۆتاییەکانی ئەولیا سەرەتاکانی پێغەمبەراییەتیە. سەھلی کۆری عەبدوللا دەلیت: وەلی ئەو کەسە ھیە کردارەکانی لەسەر تەبایی شەرع بەدوای یە کتردا دین.

یە حیای کۆری مەعاز دەلیت: وەلی ریا ناکات و دوورپوویی تیدا نییە، ھەر کەس ئەو ئەخلاق بیت لە صدیق کەمتر نییە.

ئەبو عەلی جوزجانی دەلیت: وەلی لە حالی خۆی فەنا ی کردووە، و لە موشاھەدە ھی حەق (ﷻ) ماوھتەو، خودا رامھێنانی ئەوی گرتووە تە دەست، بۆیە نووری سەرپەرشتی

کردنی به سهردا داباران دووه، هه والیکی له نهفسی خوئی نییه و له گهلا کسهسانی تریش نارامی و سوکنایی بو نایهت.

ئه بو یهزید دهلیت: بهشی ئهولیاکان له گهلا جیاوازیان له چوار ناوی خوداوهیه (ﷺ)، هه دهستهیهک له وانه به ناویکهوه راستبووه تهوه، ئه و ناوانهش: "الأول و الآخر و الظاهر و الباطن" هه ركات له و بهشی فانی بو-له دواى ئه وهى تیایدا ژیا- ئه و ده بیته که سیکی کاملی ته و او، هه ر کهس بهشی له ناوی "الظاهر" هه بیته شته سه سیر و سه مه ره کانی ده سه لاتى خودا ده بیته، هه ر کهس بهشی له ناوی "الباطن" هه بیته ئه و نورانه ی به په نهانیدا گوزهر ده کهن هه ست پی ده کات، هه ر کهس بهشی له ناوی "الأول" هه بیته خه ریکبونی به وه وهیه له ئه زه لدا گوزهری کردووه، هه ر کهس بهشی له ناوی "الآخر" هه بیته په یه وه ست ده بیته به وه ی له داها تودا رو به پروی ده بیته وه، هه ر کهس به پیی توانای خوئی بوئی ده رده که ویت، جگه له وه که سه ی حه ق (ﷺ) به چاکه ی خوئی سه ره ره شتی ده کات و له جیگه ی ئه و کاره کانی ده کات.

ئه وه ی ئه بو یهزید دهلیت: ناماژه به وه ده کات تاییه تانیک له به نده کانی خودا له و به شان به رزبوونه ته وه، یادی سه ره نه نجامیک ناکه ن و بیر له بریاری ئه زه ل بو خو یان ناکه نه وه و به هیچ شتی که وه کو توبه ند نه کرا ون، هه ر به و جو ره ئه وانه ی له سه ر حه قیقه تن ته نها روواله تیان به سیفه تی خه لقه وهیه، وه ک قورئان ده فره مویت: ﴿وَتَحْسَبُهُمْ آيَاتًا كَا وَهُمْ رُفُودٌ﴾ الكهف: ۱۸

یه حیای کوری مه عاز دهلیت: وهلی له سه ر زه وی ریحانه ی خودایه (ﷺ)، صدیقان بوئی ده کهن و بو نه که ی ده گاته دلیان و له و یوه تامه زرۆ ده بن بو گه یشتن به مه ولایان (ﷺ) و عیباده تیان به پیی ئه خلاقیان زیاد ده کهن.

پرسیار له "الواسطی" کرا: وهلی چۆن له ویلایه ته کهیدا په روه رده ده بیته؟ وتی: له سه ره تابه وه به عیباده ت کردنی خودا و له پیریدا دا پۆشینى به لوتفی خودایی، پاشان رایده کیشتی بو ئه وه ی له ئه زه لدا بوئی نوو سراوه له سیفه تی جو را و جو ر، پاشان تاموچیژی راستبوونه وه ی له هه موو کاته کاندا ده ر خوارد ده دات.

وتراوه: نیشانەى وه لى سى شته:

۱. خەرىكبوونى به خوداوه.

۲. هه لهاتنى بو لای خودا.

۳. خەم و په ژارهى بو خودا.

"المخراز" ده لیت: گەر خودا (ﷻ) ویستی ویلیهت به بهندهیهك بدات ده رگای زیكری خۆی لیده کاتهوه، گەر تام و چیژی زیكری کرد ده رگای نزیکی لیده کاتهوه، پاشان بهرزیده کاتهوه بو مه جلیسی هۆگربوون به خوداوه، پاشان له سه ر کورسی یه کتاپه رستی دایده نیته، پاشان په رده ی له روو هه لده گری و ده بیاته ناو خانه ی تاکوته نهاییه وه و گه وره یی و مه زنی و جوانی و شانوشکۆی خۆی پی نیشان ده دات، گەر چاوی کهوت به سه ر جوانی و مه زنی و شکۆمه ندیدا به "بی شه" ده مینیتته وه، شه کات به نده ده بیته سه رده میکی به سه رچوو و ده که ویتته ناو پارێزگاری خوداوه (ﷻ) و له بانگه شه ی نه فسی خۆی دیتته ده ره وه و پاکده بیته وه.

ئه بو تورابی نه خشه بی ده لیت: گەر دل هۆگربوو به پشتکردن له خودا به دوای زمانى له دوستانى خودادا به خراب به کارده هییت.

وتراوه: له سیفه تی وه لى شه وه یه ترسی نه بیته، چونکه ترس چاوه پروانى ناخوشیه که له داها توودا رووی لی بکات یان چاوه پروانى تیاچوونى خوشویستراویکه له داها توودا له ده ستى بدات، وه لى رۆله ی کاتى خۆیه تی (واته شه و ساته ی تیایدا ده ژى) (ده مى ئیستا) به بی بیرکردنه وه له رابردوو و داها توو) داها توویه کی نییه له شتیک بترسیته.

وهك چۆن ترسی نییه رجاشی نییه، چونکه رجا چاوه پروانى خوشویستراویکه به ده ستییت یان خوشنه ویستراویکه به ده یته وه، شه مانهش له ده مى داها توودان که وه لى رووی تیناکات.

هه ر به و جوړه وه لى دلته نگى بو نییه، چونکه دلته نگى له دژواری و سه ختی دلته وه یه، هه ر کهس له بهر رو شنایى رازیبوون و فینکی ته بابووندا بیت ئیتر چۆن دلته نگى رووی لی ده کات؟! خودا (ﷻ) ده فه رمویت: ﴿أَلَا إِنَّكَ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزُونَ﴾ یونس: ۶۲

دوعا

((دوعا کیلی پیوستیبه و ددانه کانی ئه و کیلیه خواردنی جه لاله))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ الاعراف: ۵۵

ههروهها ده فهرمویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ غافر: ۶۰ له نه سی کوری مالیکه وه (خودا لئی رازی بیّت) پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: ((دوعا موخی عیباده ته))^{۵۸}

دوعا: کیلی پیوستیبه و ئاسووده کهری خاوهن پیوستیبه کان و په نای ناچاران و به خته وهر کهری بیمارانه، خودا زه می دهسته یه ک ده کات دوعایان و ازلیه پیناوه و ده فهرمویت: ﴿وَيَقِضُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ التوبة: ۶۷، و تراوه: واته دهستیان به دوعا کردن بو لای نیمه بهرز ناکه نه وه.

سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: خودا دروستکراوه کانی دروست کرد و فه رموی هانام بو بهینن، گهر شه وه شه نجام نادهن ته ماشام بکه ن، گهر شه وه شه نجام نادهن له منه وه بیستن، گهر شه وه شه نجام نادهن وهرن بو ده رگانه م، گهر شه وه شه نجام نادهن پیوستیبه کانتان رادهستی من بکه ن.

گویم له ماموستا شه بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیّت) ده یوت: سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: نزیکترین دوعا له وه لامدانه وه دوعای حاله.

^{۵۸} {أخرجه الترمذي}.

دوعای حال: ئەوێه خاوەنەکەمی لە ئەوپەڕی و ناچاری و تەنگانەدا بێت و پێویست بێت لەو پێناوەدا دوعا بکات.

عەبدولای مەکانیسی دەلیت: لەلای جۆنەید بووم، ژنیک هات بۆ لای و وتی: داوا لە خودا بکە کۆرەکەم بۆ بگێرێتەوه، چونکە کۆرەکەم بزر بووه، ئەویش پێی وت: بپۆرەوه بۆ مالهوه و ئارام بگره، ئافرهته که رویشته، پاشان گه پرایه وه و هه مان شتی پێ و ته وه، جۆنەید پێی وت: بپۆر و ئارامبگره، ئافرهته که رویشته، پاشان گه پرایه وه و هه مان شتی به جۆنەید و ته وه و جۆنەیدیش پێی وت: ئارام بگره، ئافرهته که وتی: ئارامم لێ پراوه، توانام لەسەری نەماوه، دوعام بۆ بکە، جۆنەید وتی: گەر کاره که به و جۆرێه که وابوو بپۆر، کۆرەکەت گه پراوه ته وه، ئافرهته که رویشته و کۆرەکەمی خۆی بینییەوه، پاشان گه پرایه وه شوکری دوعا کردنه کهمی جۆنەیدی کرد، لەو بارهیه وه به جۆنەید وترا: چۆن ئەوهت زانی؟

وتی: خودا (ﷻ) دەفرمویت: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ﴾ النمل: ٦٢

خەلکی جیاوازیان ههیه له وهدا ئایا باشتر دوعا کردنه یان بێدهنگبوون و رازیبوون؟ هه ندیکیان ده لێن: دوعا له خودی خۆیدا عیباده ته، پێغه مبه ر (ﷺ) ده فرمویت: ((دوعا مۆخی عیباده ته)) بۆیه هه ستان به عیباده ته له پێشتره له واز لێهێنانی، پاشان دوعا مافی خودایه (ﷻ) له سه ر بهنده کهمی گه ر وه لآمی بهنده که ش نه داته وه و بهنده که نه گات به وهی به شی نه فسی خۆیه تی ئەوا هه ستاوه به مافی په روه ردگاری له سه ر خۆی، چونکه دوعا ده رخستنی هه ژاری و ملکه چی بهندایه تییه، ئەبو حازمی ئەعه رج ده لیت: بێبه شبوونم له دوعا له سه ر توند و ناخۆشتره له بێبه شبوونم له وه لآمدانه وه.

ده سته یه کی تر ده لێن: بێدهنگبوون و خامۆشبوون له ژێر جاریبوونی بپراوه کانی خودا ته واوتره، رازیبوون به هه لبژاردەمی حه ق (ﷻ) له پێشتره، بۆ ئەو مه به سته "الواسطی" ده لیت: هه لبژاردنی ئەوهی له ئەزه له وه به سه ر تۆدا گۆزه ری کردوه باشتره له به ره له ستکردنی کات (واته ده می ده رکه وتنی ئەوهی له ئەزه لدا بپاری لێدراوه)، پێغه مبه ر (ﷺ) له خودا وه (ﷻ) هه و آلمان پێی ده دات و ده فرمویت: ((هه ر

كەس يادى من له داوالىكردنم خەرىكى بكات باشتىنى ئەوئى به داواكارانى
دەبەخشم بەوى دەبەخشم)^{۵۹}

دەستەبە كىش دەلین: پىويستە بەندە بە زمانى خاوەنى دوعا بىت و بە دل خاوەنى
رازىبوون بىت بۆ ئەوئى ھەردوو رىگەكە لە خۇيدا كۆبكاتەوہ.

لەپىشتەرە بوترىت: كاتەكان جۇراوجۆرن، لە ھەندى باردا دوعا كردن باشتەرە لە
بىدەنگبون، ئەوئىش برىتیبە لە ئەدەب، لە ھەندى بارىشدا بىدەنگبون باشتەرە لە
دوعا و ئەوئىش ئەدەبە، ئەوئى لە كاتدا دەناسرىتەوہ، چونكە زانىنى كات لەناو كاتدا
بەدەست دىت، گەر لە دلدا تاماژەى دوعاى تىدا بوو ئەوا دوعا كردن لەپىشتەرە، گەر
تاماژەى بىدەنگى تىدا بوو ئەوا بىدەنگبون لەپىشتەرە.

دروستە بوترىت: پىويستە بەندە بىتاگا نەبىت لە بىنىنى پەرودرگارى (ﷺ) لە بارى
دوعا كردنىدا، پاشان پىويستە چاودىرى حالى خۆى بكات، گەر لە دوعادا زىادە
كرانەوئى بىنىبەوہ ئەوا دوعا كردن لەپىشتەرە، گەر شىوہ دەمكوتكردنىك وەك گرزبوون
رووى لە دللى كرد ئەوا لەپىشتەرە وازھىنانە لە دوعا، گەر زىادە كرانەوہ و
دەمكوتكردنى لە دلدا نەبىنىبەوہ ئەوا وازھىنان و وازلىنەھىنانى بەكسانە، گەر زال
بە سەرىدا لەو كاتە زانست بوو ئەوا دوعا لەپىشتەرە، گەر زال بەسەرىدا لەو كاتەدا
مەعرىفە و حال بوو ئەوا بىدەنگبون لەپىشتەرە، دروستە بوترىت: ئەوئى بۆ موسلمانان
بەشىكى تىدايە و مافىكى خوداى تىدا بەدەكرىت ئەوا دوعا لەپىشتەرە، ئەوئى
بەشىكى تىدايە بۆ نەفسى خۆت ئەوا بىدەنگبون لەپىشتەرە.

لە رىوايەتەكدا: ((بەندەبەك داوا لە خودا دەكات و خودا (ﷻ) خۆشىدەوئىت بۆبە
بە جبرىل دەفەرموئىت: ئەى جبرىل پىويستى بەندەكەم جىبەجى بكة، بەلام دوايىخە
چونكە من پىمخۆشە گوئىم لە دەنگى بىت، بەندەبەكەم داوا لە خودا دەكات و خودا
رقى لىبەتە بە جبرىل دەفەرموئىت: پىويستى بەندەكەم جىبەجى بكة پىمخۆش نىبە
گوئىم لە دەنگى بىت))^{۶۰}

^{۵۹} {أخرجه الدارمي في فضائل القرآن}.

^{۶۰} {أخرجه ابن ماجة في السنن والبيهقي في الدلائل}.

ده گيڙ نه وه يه حياي کورپي سه عيد (ره حمه تي خوداي لي بيت) له خه وندا به خزمه تي خودا (ﷺ) گه شيت، وتي: خودايه، زور داوام لي کړدي و وه لامت نه دايه وه، خودا پيښه رموو: ئه ي يه حيا من پي مخوش بوو گويم له ده نگت بيت.

پيښه مبهرا (ﷺ) ده فرمويت: ((سویند به و که سه ي گياني مني به ده سته، به نده يه ک داوا له خودا ده کات و خودا لي تو وره يه، بويه پشتي تيده کات، پاشان داواي لي ده کات ديسان پشتي تيده کات پاشان داواي لي ده کات و ديسان پشتي تيده کات، پاشان داواي لي ده کات، خودا به فريسته کاني ده فرمويت: به نده که م نايه ویت داوا له هيچ که سي تر بکات، ئه وا وه لامم دايه وه))^{٦١}

له نه سي کورپي ماليکه وه (خودا لي رازي بيت) فرمووي: ((بيا ويک له سه رده مي پيښه مبهرا (ﷺ) له شامه وه بو مه دينه و له مه دينه وه بو شام بازرگاني ده کړد و هاو له لي قافله کاني نه ده کړد و پشتي به خودا (ﷺ) ده به ست، وتي: جاريک که له شامه وه ده يو بست بيت بو مه دينه، دزيک به سه ر ته سپيکه وه هاته سه ر ريگه که ي.. هاواري له بازرگانه که کړد: بوه سته، بوه سته.. بازرگانه که وه ستا و پي وت: تو مال و سامانه که ي منت ده وي، بيبه، به لام ريگه م بده با پرؤم، دزه که پي وت: ماله که مالي منه، من خؤم ده ویت، بازرگانه که پي وت: چيت له گيانم ده ویت؟

ئه وه ماله که بيبه و ريگه م بده با پرؤم، ده ليت: دزه که هه مان قسه ي پيشووي کړده وه، بازرگانه که وتي: ريگه م بده تا ده ستنو يژيک ده گرم و نو يژيک ده که م و له په روه رداگرم (ﷺ) ده پاريمه وه، دزه که وتي: ئه وه ي ده ته وي ته نجامي بده، ده ليت: بازرگانه که هه ستا و ده ستنو يژي گرت و چوار رکات نو يژي کرد و پاشان ده ستي به رز کړده وه بو ناسمان، له ناو دوعا کانيدا وتي:

"يا ودود.. يا ودود.. يا ذا العرش المجيد.. يا مبديء يا معيد.. يا فعال لما يريد، أسألك بنور وجهك الذي ملأ أركان عرشك، وأسألك بقدرتك التي قدرت بها على خلقك، وبرحمتك التي وسعت كل شيء، لا إله إلا أنت، يا مغيث أغثني (سي جار)"

^{٦١} {أخرجه ابن ماجه}.

کاتیک له دو عاکه‌ی ته‌واو بوو سواریکې بینی له‌سه‌ر ته‌سپیکې بازوو، پۆشاکې سه‌وزې پۆشې بوو، نېزه‌یه‌کې له نوور به ده‌سته‌وه بوو، کاتیک دزه‌که ته‌ماشای سواره‌کې کرد بازارگانه‌کې وازلېه‌ینا و به‌ره‌و سواره‌که رویشت، کاتیک لئی نزیک بوویه‌وه سواره‌که له دزه‌که هاته پیشه‌وه لیدانیکې لیدا له ته‌سپه‌کې خستییه خواره‌وه، پاشان هات بو لای بازارگانه‌که و پیی وت: هه‌سته و بیکوزه، بازارگانه‌که پیی وت: تو کیی؟

من هه‌رگیز که‌سم نه‌کوشتووه و پیمخوش نییه که‌س بکوژم، ده‌لئیت: سواره‌که رویشت بو لای دزه‌که و کوشتی، پاشان گه‌رایه‌وه بو لای بازارگانه‌که و وتی: بزانه من فریشته‌یه‌کم له ئاسمانی سییه‌م، کاتیک یه‌که‌مین دو عات کرد گویمان لی بوو ده‌رگاکانی ئاسمان ده‌نگیان لیوه ده‌هات، و تمان: شتیک روویداوه، کاتیک دو عای دووه‌مت کرد ده‌رگاکانی ئاسمان کرانه‌وه و پرېسکیان ده‌وه‌شانده‌کې پرېسکه‌ی ئاگر، پاشان که دو عای سییه‌مت کرد جبیرل (عليه السلام) له رووی ئاسمانه‌وه بو سه‌رمان دابه‌زی و ده‌یفه‌رموو: کی ده‌گاته هانای ته‌و گیرخوار دووه؟

داوام له په‌روه‌ردگارم کرد کوشتنی به من بسپیریت، بزانه ته‌ی بهنده‌ی خودا، هه‌ر که‌س ته‌م دو عایه‌ی تو له ته‌نگانه و ناخوشی و نارحه‌تی و دابه‌زینی به‌لادا بخوینیت خودا (عليه السلام) ده‌رووی لیده‌کاته‌وه، و یارمه‌تی ده‌دات. ده‌لئیت: بازارگانه‌که به سه‌لامه‌تی و به بازارگانییه‌کویه‌وه هاته‌وه بو مه‌دینه و هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) و چیرۆکه‌کې بو گیرایه‌وه و باسی دو عاکه‌ی بو کرد و پیغه‌مبه‌ر (عليه السلام) پیی فه‌رموو: ((خودا (عليه السلام) ناوه جوانه‌کانی خوئی فی‌رکردووی، ته‌و ناوانه‌ی گه‌ر بانگی پی بکریت و ه‌لام ده‌دریته‌وه و گه‌ر داوای پیبکریت پیی ده‌دریت))

له ئادابه‌کانی دو عا:

ئاماده‌بوونی دل، پیویسته دل بیتاگا نه‌بییت، له پیغه‌مبه‌ری خوداوه (عليه السلام) ریوایه‌تکراوه فه‌رموویه‌تی: (خودا (عليه السلام) و ه‌لامی دو عای بهنده‌یه‌که ناداته‌وه له دلکی بیتاگاوه بیت))^{٦٢}

^{٦٢} { البخاري ومسلم } .

ههروهها له مهرجه كانی دوعا تهوهيه خواردن و خواردنهوهی حهلال بیّت، پیغه مبهدر (ﷺ) به سهعدی فهرموو: ((که سابهتت پاک و حهلال بکه دوعا کانت وهلام دهدرینهوه))^{۶۳}

وتراوه: دوعا کلیلی پیوستییه و ددانه کانی تهو کلیله لوقمه ی حهلاله.

یه حیای کورپی مهعاز دهیوت: خودایه، چۆن داوات لی بکه م و من له تو یاخیم؟ چۆن داوات لی نه که م و تو به خشنده ی؟

وتراوه: موسا (ﷺ) به پال پیاویکدا تپه پری دوعای ده کرد و ده پارایه وه، موسا (ﷺ) فهرمووی: خودایه، گهر پیوستی ته م که سه به دهستی من بوایه بۆم جیبه جی ده کرد، خودا (ﷻ) وه حی بۆ نارد و پیی فهرموو: من له تو به به زه بیترم بۆ تهو، به لام داوام لیده کات و مه پری هه یه و دلّی لای رانه مه ره که یه تی، من وه لامی به نده یه ک ناده مه وه و دلّی له جیگه یه کی تر بیّت، موسا (ﷺ) تهوه ی بۆ پیاوه که باس کرد، تهویش به دلّ خۆی بۆ خودا یه کلا کرده وه و خوداش پیوستییه که ی بۆ جیبه جی کرد.

به جه عفهری صادق (ره همه تی خودای لی بیّت) وترا: بۆچی دوعا ده که یین و وه لامان نادریتته وه؟

فهرمووی: چونکه داوا له که سیک ده که ن نایناسن.

گویم له ماموستا ته بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیّت) ده یوت: نه خو شییه ک له یه عقوبی کورپی له یس به ده رکه وت هه موو پزیشکه کان لیی ده سته و سان بوون، پیی وترا: له ویلایه ته که ی تو دا پیاوچا کیک هه یه ناوی سه هلی کورپی عه بدولایه، گهر تهو دوعات بۆ بکات به لکو خودا (ﷻ) وه لامی دوعا که ی بداته وه، سه هلی تاماده کرد و پیی وت: داوا له خودا (ﷻ) بکه بۆم، سه هل وتی: چۆن خودا دوعای من بۆ تو وه لام ده داته وه له به ندیخانه کانی تو دا کو مه لیک خه لکی بی تاوان هه ن؟! تهویش هه موو به ندییه کانی به ره لا کرد، سه هل فهرمووی: خودایه، وه ک چۆن زه لیلی یاخیبونت نیشاندا عیززه تی گوپرایه لی نیشان بده ی و خه م و په ژاره ی بره وینی، خودا شیفا ی بۆ

^{۶۳} { البخاری، وأحمد فی مسنده }.

نارد، ئەوئىش مائىكى زۆرى خىستە بەردەمى سەهل بەلام هېچى وەرئەگرت، پىي وترا:
 وەرئەگرتبايە بەسەر هەزاراندا دابەشت بکردبايە باشتەر بوو، سەهل تەماشاي لم و
 چەوى ساراي کرد هەمووى زىر و جەوهەرەت بوو، بە هاوئەلانى خۆى وت: كەسىك
 فوونەى ئەمەى پىي بدرىت لە كوى ئاتاجە بە مالى يەعقوبى كورى لەيس؟!

وتراوه "صالح المري" زۆرجار دەيوت: هەر كەس ئالوودەى ليدانى دەرگاگەى ببيت
 دەرگاگەى بەزويى بۆ دەكرىتەوه، رابيعە پىي وت: تا كەى تۆ ئەمە دەلئى؟ كەى ئەو
 دەرگاگەى داخراوه تا لىي بدرىت بۆ ئەوهى بكرىتەوه؟ صالح وتى: شىخىك نەيزانى و
 ئافرەتىك زانى.

"السري" دەلئىت: ئامادەى دانىشتنىكى مەعرووفى كەرخى بووم، پياويك
 راستبوويەوه وتى: باوكى مەحفوز، داوا لە خودا بكە كىسە پارەكەم بۆ
 بگىرپتەوه، دزراوه و هەزار دىنارى تىدايە، مەعرووف بىدەنگ بوو، ئەوئىش
 دووبارەى كردهوه، ئەو هەر بىدەنگ بوو ئەوئىش سىبارەى كردهوه، مەعرووف
 وتى: چى بلىم؟ بلىم: ئەوهى لە پىغەمبەران و هەلبزاردەكانى خۆت گرتووتەتەوه
 بىگىرپەوه بۆ ئەم پياوه، پياوه كە وتى: داوا لە خوداي مۆتەعال بكە بۆم، ئەوئىش
 وتى: خودايە خۆت كامەيان باشە ئەوهى بۆ بكەى.

لە ئەيسەوه دەگىرپنەوه وتويەتى: "عقبە بن نافع" م بە كويىرى بىنى، پاشان بىنيمەوه
 چاوى ساغ بوو، پرسىم: بە چى چاوهكانت بۆ گەرايەوه؟ وتى: لە خەوندا كەسىك هاتە
 لام وتى: بلى: "يا قريـب يا محـيـب يا سـمـيـع الدعـاء يا لطـيـفا لما يـشـاء" چاوهكانم بۆ
 بگىرپەوه، منىش دوعاكەم خوئىند و خودا(ﷻ) چاوهكانى بۆ گىرپامەوه.

گويم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو(رەحمەتى خوداي لى بيت) دەيوت: لە
 سەرەتاي گەرانەوهم لە "مەرو" هوه بۆ نىسابوور چاوتىشەم لە گەل بوو، چەند رۆژىك بوو
 خەو نەچووبووه چاوهكانم، بەيانىيەكەى وەنەوزمدا و گويم لە دەنگىك بوو پىي وتم: نايا
 خودا بەس نىيە بۆ بەندەكەى ﴿ اَلَيْسَ اللّٰهُ بِكَافٍ عَبْدَهٗ ﴾ الزمر: ۳۶، بەئاگاھاتم و
 چاوتىشەكەم نەمابوو ئازارەكەم لە كۆل بووبويەوه، لەدواى ئەوه چاوتىشەم تووشنەبووه.

له محمدی کورپی خوزهیمه ده گپرنه وه وتویه تی: کاتیك شه حمده دی کورپی حهنبه له کۆچی دواپی کرد له شهسکه ندهریه بووم، خه میکی زۆرم خوارد.. له خه وندا شه حمده دی کورپی حهنبه لم بینی له نجبه و لاری ده کرد؟ وتم: باوکی عه بدولا شه مه چه جوره رویشتنیکه؟ وتی: رویشتنی خزمه تکاریک له "دار السلام" دا، پرسیم: خودا (ﷻ) چی له گه له کردی؟ وتی: لیمخۆش بوو و تاجیکی له سه رنام و جووتیک نه علی زیپینی پیدام و فهرمووی: شهی شه حمده، شه مه له پاداشتی شه وده دا وتت قورئان که لامی منه، پاشان خودا (ﷻ) فهرمووی: شهی شه حمده بهو دوعانه له بهرم بیاریوه که له "سفیان الشوری" پیته گه یشت و له خانه ی دنیا دا پییان له من ده پاراپیه وه، منیش وتم: "یا رب، بقدرتک علی کل شیء اغفر لی کل شیء ولا تسألنی عن شیء" خودا فهرمووی: شهی شه حمده، شه وه به ههشت بچۆ ناویه وه، منیش چوومه ناو به ههشته وه.

وتراوه: گه نجیک خۆی به په رده ی که عبه دا هه لواسی بوو و دهیوت: خودایه، تۆ هاوه لیکت نیبه بچین بۆ لای و وه زیریکت نیبه بهرتیلی پی بدهین، گهر گوپرایه لیت بکه م به چاکه ی تۆیه و حمده بۆ تۆیه، گهر له تۆ یاخی بم به نه زانی منه و تۆش به لگه ت هه یه له سه رم، خودایه بۆ خاتر جیگربوونی به لگه ی خۆت له سه ر من و نه بوونی به لگه به دهستی منه وه لیم خۆش ببه، گوپی له دهنگیک بوو وتی: شه وه گه نجبه له ناگر رزگاری بووه.

وتراوه: سووده کانی دوعا: بریتییه له ده رخستنی هه ژاری له به رده م خودا (ﷻ) شه گینا په روه رداگار شه وه شه نجام ده دات که خۆی ده یه ویته.

هه روه ها وتراوه: دوعای خه لکی به گشتی به گوفتاره و دوعای زاھیدان به کرداره و دوعای عاریفان به حاله.

وتراوه: باشترین دوعا شه وه یه گه رده لوولی دلته نگه هه لیده کات.

هه ندیک ده لپن: گهر داوا یه کت له خودا کرد و وه لامی دایه وه داوا ی به ههشت بکه له وانیه شه وه رۆژه رۆژی دوعای تۆ بیته.

وتراوه: زمانی سه ره تاییه کان به دوعا پژاوه و زمانی گه یشتوو ه کان (عاریفان به خودا) له دوعا لال بووه.

به "الواسطي" و ترا دعا بکات، وتی: ده ترسم گهر دو عام کرد پیّم بوتریّت: گهر داوای تهوه بکهی له لای ئیّمه به تۆ دراوه تهوه تۆمه تبارمان ده کهی، گهر داوای تهوهش بکهی به تۆ نه دراوه تهوه خراب باسی ئیّمهت کردوه، گهر رازیش بیت بهو شتانهی له دیرینهوه بۆت برپار دراوه به تۆی ده به خشین.

له عه بدولای کوری مه نازیله وه ده گیرنه وه وتوویه تی: بۆ ماوهی په نجا سالّ ده بیّت داوایه کم نه کردوه، نامه ویت هیچ که سیکیش دو عام بۆ بکات.

وتراوه: دعا پپلهی گونا هبارانه.

وتراوه: دعا نامه گۆرینه وه یه، ههتا نامه گۆرینه وه بوونی هه بیّت هیشتا نیوان خوژی ماوه.

گویم له مامۆستا ته بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیت) ده یوت: گهر گونا هکار گریا تهوا نامه ی بۆ خودا (ﷻ) رهوانه کردوه.

هه ندیکیان ده ئین: دعا وازه یانه له گونا.

وتراوه: دعا زمانی تامه زرۆبوونه بۆ لای خوژه ویست.

ههروه ها وتراوه: مؤلّت له دعا کردن باشتره بۆ بهنده له پپه خشین.

"الکفانی" ده لیّت: خودا (ﷻ) بۆیه زمانی بهنده یه کی باوه رداری به داوای لی خوژبوون کروو ته وه تا کو ده رگای لی خوژبوونی لی بکاته وه.

ههروه ها وتراوه: دعا ئاماده بوونی دل پیویست ده کات، پپه خشینیش خه رج کردن پیویست ده کات، مانه وه له ده رگاکه دا ته واوتره له ده ر کردن به پیدان.

ههروه ها وتراوه: دعا رووبه رووبه رووبوونه وهی حه قه (ﷻ) به زمانی هیا.

ههروه ها وتراوه: مه رجی دعا وه ستانه له گه لّ برپاره کانی خودا به وه سفی رازیبوونه وه.

وتراوه: چۆن چاوه روانی وه لامدانه وه ده کهی له کاتیک به هه لّ و بیتاگایی ریگه کهت داخستوه؟!

به هندیکیان وترا: دوام بۆ بکه، وتی: بهسه بیگانه بوونت له گهڵ خودا یه کیك ده که ی به ناوهند له نیوان خۆت و خودا.

"عبدالرحمن بن أحمد" ده لیت: گویم له باوكم بوو دهیوت: ئافره تیک هات بۆ لای "تقی بن مخلد" وتی: کورهم رۆمه کان به دیلیان گرتوو، جگه له پارچه زهوییهك هیچ شك ناهم و ناتوانم بیفرۆشم، گهر باسی ئهوه بکهیت یه کیك فیدییه که ی بۆ بدات، چونکه شهو و رۆژ خهو و ئارامیم لا هه لگیراوه.

وتی: باشه تۆ برۆ تا له کاره که ی ورد ده به وه به پشتیوانی خودا.

ده لیت: ئه ویش سه ریداخست و هه ندیک لیوه کانی بزواند، ماوه یه کمان پیچوو ژنه که هاته وه و کورپه که ی خۆی له گه ل بوو، دهستی به دوعا کردن کرد بۆ "تقی بن مخلد" و دهیوت: کورپه که م به سه لامه تی گه راپیه وه، چیرۆکیکی هه یه دهیه وی بۆت بگیڕیتیه وه، گه نجه که وتی: من له دهستی هه ندی له مه لیکه کانی رۆمدا بووم له گه ل ژماره یه ک دیلی تر، که سیکی هه بوو هه موو رۆژیک ئیمه ی به کارده هیئا و ئیشی پی ده کردین، ده یبردین بۆ سارا بۆ کار کردن، پاشان ده یه ئینایه وه و کۆتوزنجیر له دهست و قاچماندا بوو، رۆژیک دوا ی مه غریب له گه ل ئه و پیاوه ی چاودیتری ده کردین له کار ده هاتینه وه، کۆتوزنجیره که له قاچ و دهستی من کرایه وه و به ربوویه وه بۆ سه ر زهوی، ئه و رۆژ و کاته ی وه سف کرد هه مان رۆژ و کات بوو که دایکی هات بۆ لای "تقی بن مخلد" و دوعا ی بۆ کرد، وتی: ئه و که سه ی چاودیتری ده کردم هات بۆم و پیی وتم: کۆتوبه نده که ت شکاندوه، وتم: نه خیر، به لکو خۆی له دهست و لاقم به ربوویه وه، ئه ویش زۆر سه ری سوپما و هاوه لانی خۆی بانگ کرد و ئاسنگه ریان هیئا و کۆتوبه ندیان کردم هه وه، دوا ی رۆیشتنی چه ند هه نگاوێک دیسان کۆتوبه نده که له دهست و لاقم به ربوویه وه، بۆیه له کاره که م زۆر سه ریان سوپما، و راهیبه کانی خۆیان بانگ کرد و پییان وتم: تۆ دایکت هه یه ؟ وتم: به ئی، وتیان: دوعا که ی له لای خودا گیرا بووه، خودا (ﷻ) ئازادی کردووی، بۆیه ئیمه ناتوانین کۆتوبه ندت بکه یین.

خواردن و پیویستی ریگه یان پیدام و رادهستی که سیکیان کردم بگه یه نیتته ناوچه ی موسلمانان.

هه ژاری

((به یه حیای کوری مه عاز و ترا: هه ژاری چیه؟ وتی: ترسی هه ژارییه، و ترا: تهی دهوله مهندی چیه؟ وتی: ناسایش به خوداوه (ﷺ))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَأَنَّ اللَّهَ بِهٖ عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾﴾ البقرة: ۲۷۳

له ته بی هورهیره وه (خودا لیبی رازی بیت) له پیغه مبهری خوداوه (ﷺ) فهرمووی: ((هه ژاران به پینج سهه سال (نیو رۆژ) بهر له دهوله مهندان ده چنه بهه شته وه))

له عه بدولا وه (خودا لیبی رازی بیت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: ((گه دا (المسکین) تهو که سه نییه ده گهری به سهر مالاندا و لوقمه یه دوان یان دهنکه خورمایه ک یان دوو دهنکه خورمای ده ست ده که ویت، و ترا: گه دا کییه تهی پیغه مبهری خودا (ﷺ)؟

فهرمووی: تهو که سه یه شتیکی نییه بینیازی بکات و شهرم ده کات داوا له خه لکی بکات، پیتی نازانن خیری پی بکه ن))^{۶۴}

ماموستا قوشهیری ده لیت: مانای فهرمووده که: "شهرم ده کات داوا له خه لکی بکات" واته له خودا (ﷺ) شهرم ده کات داوا له خه لکی بکات، نهک له خه لکی شهرم بکات.

^{۶۴} {رياض الصالحين للنووي}.

ههژاری دروشمی دۆستانی خودایه و پۆشاکى پالڤته کراوان و ههلبژاردەى حەقە (ﷺ) بۆ تاييه تەندان له خۆپاريزان و پيغه مبهران (عليهم الصلاة والسلام).

ههژاران دەستەى ههلبژاردەى خودان له ناو بەندەکانيدا و خەزنەى نهيئييه کانن له ناو دروستکراوه کانيدا، خودا (ﷺ) بهوان پاريزگارى له خەلکى دەکات و به بەره کەتى ئەوان دەرگای رۆزيان ليدە کاتەوه.

ههژارانی ئارامگر ئەهلی مه جلیسی خودان له رۆژى دواييدا، له و باره يه وه ريوایه تیک له پيغه مبهرى خوداوه (ﷺ) ده گيرنه وه: له ئين عومهر وه له عومهرى کورپى خهتابه وه (خوایان لى رازى بيّت) فه رمووى: پيغه مبهرى خودا (ﷺ) فه رمووى: ((هه موو شتيك کليليکى هه يه، کليلى به هه شت خۆشه ويستى هه ژاران و گه دايانه، هه ژارانی ئارامگر ئەهلی مه جلیسی خودان له رۆژى دواييدا))

وتراوه پياويك ده هه زار درهه مى هينا بۆ ئيبراهيمى كورپى ئەدهه م ئەهيش لىي وەر نه گرت و پيى وت: ده ته وى به ده هه زار درهه م ناوم له ديوانى هه ژارندا بسپريه وه، كارى له و جۆره ناکه م..

"معاذ النفسى" ده لىت: خودا گه ل و نه ته وه يه كه به كار و كرده وه كانيان تيانابات تا سووكايه تى به هه ژاران ده كهن و زه ليليان ده كهن.

ههروهها وتراوه: گهر ويست و ئاواتى هه ژاران ته نها فراوانبوونى رۆزى موسلمانان و دابه زينى نرخ بيّت شه ويان به سه، چونكه هه ژار ئاتاجه به كرپين و ده له مه ند ئاتاجه به فرۆشتن، ئەمه بۆ ره شوکييه كانه له هه ژاران، ئەى ده بى بۆ تاييه تکران له هه ژاران چۆن بيّت؟!

پرسىيار له يه حياى كورپى مه عاز كرا دهر باره ي هه ژارى، وتى: راسته قينه ي هه ژارى بريتييه له وهى به نده ته نها به خوداوه بي نياز بيّت، نه ريته كه شى نه بوونى هه يچ جۆره هۆكار يكه.

ئىبراهيمى قه صار ده لىت: هه ژارى پۆشاکي كه رازى سوون به رهه م ده ينيّت گهر به نده ي تيدا قوول بوويه وه.

سالی سیسه د و نهو د و چوار یان پینج له "زوزن" هوه هه ژاریک هات بو لای ماموستا نه بو علی ده قاق (ره حمه تی خودای لی بیت)، تنها پوشاکیک و میزه ریکی به سه ره وه بو، هاوه لانی بو شوخی پییان دهوت: ثم پوشاک و میزه رت به چند کریوه، ئه ویش وتی: ((به هموو دونیا کریومه، خه لکی وتیان به هموو دواروژ پیمان بفرۆشه وتم نایفرۆشم)).

گویم له ماموستا نه بو علی ده قاق بوو دهیوت: هه ژاریک له مه جلیسیک هه ستایه سه ریپی و داوای شتیکی کرد و وتی: من سی رۆژه برسیمه، هه ندی له گه ره پیاوان لهو جیگه بوون هاواریان لی کرد و پییان وت: درۆ ده که ی، هه ژاری نهینی خودایه و ئه و نهیینه لای که سیک دانایت هه لیبگریت و بیات بو لای کهسانی تر.

"حمدون القصار" ده لیت: کاتیک ئیبلیس و سه رباره کانی کو ده بنه وه به هیچ شتیک دلخوش نابن وه دلخوشبوونیان به سی شت: پیاویکی باوه ردار باوه رداریک بکوژیت، و پیاویک له سه ر بیباوه ری بریت، و دلیک ترسی هه ژاری تیدا بیت.

جونه ید ده لیت: ((ئه ی کو مه لی هه ژاران، ئیوه به خوداوه ناسراون و له بهر خودا ریژتان لی ده گیری، ته ماشا بکه ن چوئن له گه ل خودا کاتیک له گه لی تنها ده که ونه وه)).

پرسیار له جونه ید کرا ده رباره ی هه ژاری بو لای خودا (ﷻ): ئایا ئه وه ته واوتره یان بینیا زبوون به خوداوه؟ له وه لامدا وتی: گه ر هه ژاری بو لای خودا دروست بیت ئه وا بینیا زبوون بو لای خودا دروست ده بیت، گه ر بینیا زبوون به خوداوه دروست بیت ده وله مه ندبوون به خوداوه کامل ده بیت، بویه ناوتریت: کامیان ته واوتره هه ژاری بو لای خودا یان ده وله مه ندی به خوداوه، چونکه دوو حاله تن ته واوی بیه کیکیان به ویتریانه وه یه.

پرسیار له ره یم کرا ده رباره ی سیفه تی که سی هه ژار؟ وتی: "به ردانی نه فسه له ناو حوکه کانی خودا دار (ﷻ)"

وتراوه سیفه تی هه ژار سی شته: پاریزگاری په نهانی و جیبه جی کردنی فه رزه کانی و شار دنه وه ی هه ژاری به که ی.

وترا به ئەبی سه عیدی خهراز: بۆ ناز و نیعمه تی دهوله مەندان له ههژاران
دواده که ویت؟ وتی: به هوئی سی شته وه:

چونکه شهوی له ناو دهستی دهوله مەندانه پاک و حه لال نییه و دهوله مەندان
کۆمه کنه کراون، ههروهها له بهر شهوی ههژاران شههلی به لا و ناخوشین.

وتراوه خودا (ﷺ) وهی نارد بۆ موسا (ﷺ) و پپی فهرموو: کاتیك به ههژاران
گهیشتی گفتوگۆیان له گهلا بکه و ههوالیان پیرسه وهك چۆن له گهلا دهوله مەندان
شهنجامی دهدهی، گهر شهو کاره شهنجام نهدهی ههموو شهوی فهرم کردووی بیخه ژیر
خاکه وه.

له "أبي الدرداء" وه (خودا لپی رازی بیئت) دهگپرنه وه فهرموویه تی: گهر له
کۆشکیت بهر ببه وه و ههموو جهسته م تیکبشکیت لام خۆشتره له دانیشتن لای
دهوله مەندان، چونکه گویم له پیغه مبهری خودا (ﷺ) بوو دهیفه رموو: ((ناگاداری
دانیشتنی مردووه کان بن، وترا: شهی پیغه مبهری خودا (ﷺ) مردووه کان کین؟
فهرمووی: دهوله مەندان))

وترا به (ربیع کوری الخثیم): نرخی شتومهك و خۆراك بهرز بووته وه، شهویش
وتی: ئیمه سووکترین له وهی خودا برسیمان بکات، خودا دۆستانی خۆی برسی دهکات.
ئیهراهیمی کوری شهدهم ده لیت: داوای ههژاریان له خودا کرد خودا روبه پرووی
دهوله مەندی کردینه وه، به لام خه لکی داوای دهوله مەندیان لیکرد روبه پرووی ههژاری
بوونه وه.

به یه حیای کوری مه عاز و ترا: ههژاری چییه؟ وتی: ترسانه له ههژاری.

وترا: شهی دهوله مەندی چییه؟ وتی: ناسایشه به خودا وه.

ئیهن کوره ینی ده لیت: ههژاری راستگۆ خۆی له دهوله مەند به دوور ده گرت،
چونکه ده ترسیت دهوله مەندی رووی لی بکات و ههژارییه کهی لی تیکبdat،
ههروهك چۆن کهسی دهوله مەند خۆی له ههژار ده پارێزیت و ده ترسیت
دهوله مەندییه کهی لی تیکبdat.

پرسیار له ئه‌بو حه‌فص كرا: هه‌ژار چي هه‌يه پيشكه‌ش به په‌روه‌ردگاري بكات؟
وتی: جا هه‌ژار چي تری هه‌يه پيشكه‌ش به په‌روه‌ردگاري بكات جگه له
هه‌ژاریه كه‌ی؟

وتراوه: خودا (ﷻ) وه‌حی بۆ موسا (عليه‌السلام) نارد و پيی فه‌رموو: له رۆژی دواييدا
ده‌ته‌وی چاكانت به ئه‌ندازه‌ی چاكه‌ی هه‌موو مرۆقه‌كان بيیت؟
فه‌رمووی: به‌لێ.

فه‌رمووی: سه‌ردانی نه‌خۆش بکه و جلی هه‌ژاران بدووره‌وه، موسا (عليه‌السلام) له هه‌ر
مانگيکدا هه‌وت رۆژی دانا به‌سه‌ر هه‌ژاراندا ده‌سوراپه‌وه و جل و پۆشاکه‌کانی
ده‌دووورینه‌وه و سه‌ردانی نه‌خۆشی ده‌کرد.

سه‌هلی كورپ عه‌بدو لا ده‌لييت: پينج شت له جه‌وه‌هري نه‌فسن:

1. هه‌ژاريك ده‌وله‌مه‌ندنی نیشان بدات.
2. برسپيه‌ك تي‌ری نیشان بدات.
3. دلته‌نگي‌ك خۆشی نیشان بدات.
4. پياويك دوژمنايه‌تی له‌گه‌ل پياويكي تر هه‌يه خۆشه‌ويستی بۆ نیشان بدات.
5. پياويك رۆژ به‌رۆژوو ده‌بييت و شه‌و شه‌ونويژ ده‌كات و لاوازی ناخاته ده‌ره‌وه بۆ
خه‌لكی.

بيشری كورپ حافی ده‌لييت: باشترینی مه‌قامه‌كان دامه‌زرانه له‌سه‌ر هه‌ژاری تا
ده‌رگای گۆر.

"ذو النون" ده‌لييت: نيشانه‌ی تووره‌یی خودا له‌سه‌ر به‌نده‌يه‌ك ترسی به‌نده‌كه‌يه له
هه‌ژاری.

شيبلی ده‌لييت: كه‌مترین نيشانه‌ی هه‌ژاری ته‌وه‌يه گه‌ر يه‌كيك له‌وان هه‌موو دونياي
پي‌درييت له‌و رۆژهدا ده‌يبه‌خشييت، پاشان به‌بيري‌دا دي‌ت گه‌ر شتي‌كم لاجستبايه له
هه‌ژاریه كه‌مدا راستگۆ ده‌رنه‌ده‌چوم.

گویم له ماموستا ئەبو عەلی دەفحاق بوو دەییوت: خەلکی لەسەر هەژاری و دەولەمەندیان قسەیان کرد و وتیان: کامیان باشتره؟

لەلای من: پیاویك ئەوەندەهێ بەشی دەکات پێبدریت و پاشان لەناو ئەوەدا پارێزگاری لی بکریت.

ئێین جەلا پرسیاری لیکرا دەربارەهێ هەژاری بێدەنگ بوو تا دەوروبەری چۆل بوو، پاشان رویشت و زوو گەپرایەوه و وتی: نزیکەهێ درهەمیك پاره له مالمدا بوو بۆیه شەرم کرد له خودا(ﷺ) قسە دەربارەهێ هەژاری بکهەم، بۆیه رویشتم و دەرکرد له ماله کهەم، پاشان دانیشت و دەربارەهێ هەژاری قسەهێ کرد.

"إبراهيم بن المولد" دەلیت: پرسیارم کرد له ئێین جەلا دەربارەهێ هەژاری: کەهێ هەژار شایسته دەبیت به ناوی هەژار؟

وتی: گەر کهەمترین هەژاری لەسەر نهەمايیت.

وتم: ئەوه چۆن دەبیت؟

وتی: گەر هەژاری هەبیت هەژار نییه، گەر هەژاری نهەما هەژاره.

وتراوه: دروستی هەژاری: ئەوهیه هەژاره که به هیچ شتیك بێنیاز نهەبیت جگه لهو کهسەهێ هەژارییه کههێ بۆ لای ئەوه.

عەبدوڵای کوری موبارەك دەلیت: دەرختنی دەولەمەندی له هەژاریدا له هەژاری بالاتره.

بەنانی مصری دەلیت: له مه کهە دانیشتبوم گەنجیک له بەردهەم دانیشتبوو، کهسیك هات بۆ لای و کیسهیهك درهەمی خسته بەردهەمی، ئەویش وتی: پێویستم پێی نییه، وتی: دابهشی بکه بهسەر هەژارندا، کاتیك دنیا تاریك داهات بێنیم له دۆلیکی شاری مه کهە داوای شتیکی ده کرد بۆ خۆی بیخوات(واته هەمووی بهخشی بوو).

پیم وت: بۆ شتیك بۆ خۆت هەلنه گرت لهوهی له لات بوو؟ وتی: نه مزانی تا ئەم کاته دهژیم..

ئەبو حەفص دەلیت: باشتەین شتەیک بەندە بیکات بە وەسیلە بۆ لای مەولای
خۆی (ﷺ) بریتییه لە بەردەوامی هەژاری بۆ لای خودا لە هەموو بارێکدا و
پەیوەستبوون بە سونەتەو لە هەموو کارێکدا و داوای خۆراک لە رێگەی حەلالەو.

مورتەعیش دەلیت: پێویستە هەژار خەم و پەژارە ی پێش هەنگاوێکانی نەکەوێت.

ئەبو عەلی رۆزباری دەلیت: چوار کەس نمونە ی سەردەمی خۆیان بوون:

یەکیک نە لە براکانی و نە لە دەسەلات هیچ شتێکی وەرنەدەگرت ئەو کەسەش
یوسفی کورێ ئەسبات بوو، لە باوکییەو هەفتا هەزار درهەمی بە میرات بۆ بەجیما
هیچی وەرنەگرت و رازیبوون بە کەم بوو بە کالای بالایی.

یەکیکی تر لە برائیان و لە دەسەلاتدارانی وەردەگرت ئەو کەسەش "أبو إسحاق
الغزازی" بوو، لە برائینی وەردەگرت و دەیدا بەو برائیانە ی کەس بە هەژارییە کە بیان
نازانیت، ئەو هەش لە دەسەلاتدارانی وەردەگرت دابەشی دەکرد بەسەر خەلکی
"طرسوس" دا.

سییەم: لە برائیان وەریدەگرت بەلام لە دەسەلاتدارانی وەرنەدەگرت ئەو کەسەش
عەبدوللای کورێ موبارەک بوو، لە براکانی وەردەگرت و لەسەری پاداشتی دەدایەو.

چوارەم: لە دەسەلاتدارانی وەردەگرت، بەلام لە برائینی وەرنەدەگرت ئەو کەسە "مخلد
بن الحسین" بوو، دەبیوت: دەسەلاتداران منەت ناکەن، بەلام براکان منەت دەکەن.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلی دەفاق بوو دەبیوت: لە ریوایەتێکدا هاتوو:

((هەر کەس بۆ دەولەمەندیک لە پیناوی دەولەمەندییە کەیدا تەوازوع بنوینیت دوو
سییەکی دینەکە ی دەروات.

ئەو هەش چونکە مرۆف دل و زمان و نەفسە، گەر بە نەفس و زمانی تەوازوعی بۆ
دەولەمەند نواند دوو سییەکی دینەکە ی لە دەستداو، گەر بە دلێش باوهری بە گەرەیی
دەولەمەندەکە بییت وەک چۆن بە زمان و نەفسی تەوازوعی بۆ نواند ئەوا هەموو
دینەکە ی دەروات.

وتراوه: که متین شتیك پیویسته هه ژار پییه وه پابه ند بیته چوار شته:

۱. زانستیك به پروهی بیته.

۲. وه رعیتك بیگریته وه.

۳. یه قینیك هه لیبگریته.

۴. یادیک هۆگری بۆ دروست بکات.

وتراوه: هه کس هه ژاری بۆ ئه وه بیته ناو و ناوبانگی پی به ده دست بهیته به هه ژاری سه رده نیته وه، هه کس هه ژاری بویت بۆ ئه وهی به شتیکی تره وه جگه له خودا خه ریک نه بیته به ده له مه ندی سه رده نیته وه.

"المزین" ده لیته: ریگه ی گه یشتن به خودا له ژماره ی ئه ستیره کان زۆرتر بوون، له هه موو ئه و ریگانه ته نها ریگه ی هه ژاری ما وه ته وه و هه ر ئه وه ش دروستترین ریگه یه.

"النوری" ده لیته: سیفه تی هه ژار سکون و خاموشییه له باری نه بووندا و به خشینه له باری بووندا.

پرسیار کرا له شیبلی ده رباره ی راستیته ی هه ژاری وتی: ئه وه یه به نده به هیچ شتیکی تر جگه له خودا (ﷺ) بی نیاز نه بیته.

مه نصوری کوری خه له فی مه غریبی ده لیته: "أبو سهل الخشاب الکبیر" پیی وتم: هه ژاری بریتییه له هه ژاری و زه لیلی (بۆ خودا)، وتم: نه خیر هه ژاری و عیززه ت (به خودا وه)، وتی: هه ژاری و خا کوخۆل (ته وازوع)، وتم: نه خیر هه ژاری و عه رشی مه زن (به رزبونه وه).

گویم له مامۆستا ئه بو عه لی ده قاق بوو ده بیوت: ده رباره ی مانای فه رمووده که ی پیغه مبه ر (ﷺ): ((هه ژاری له بیبا وه ری نزیک ده بیته وه)) پرسیارم لی کرا وتم: ئافه تی شتیك و دژه که ی به پیی چاکه که ی و ریزه که یه تی، هه تا له نه فسیدا باشتر بیته دژه که ی و ئافه ته که ی که متر ده بیته، وه ک ئیمان، له بهر ئه وه ی بالآتین خه سله ته دژه که ی بریتییه له بیبا وه ری، له بهر ئه وه ی ترسی هه ژاری بریتییه له بیبا وه ری به خودا به لگه ی ئه وه یه بالآتین وه سفی هه یه.

مورته عیش ده لیت: جونه ید وتی: گەر به هه ژاریک گه یشتی به نهرمونیانی پیشوازی لی بکه، به زانست رووبه پرووی مه به ره وه، چونکه نهرمونیانی هوگری بو دروست ده کات و زانست وه حشه تی پی ده دات، پیم وت: ئەی باوکی قاسم ئایا زانست وه حشه ت بو هه ژار دروست ده کات؟

وتی: به لی، هه ژار گەر له هه ژارییه کهیدا راستگو بیت و توش زانستی خوتی به سه ردا دایبارینیت وه ک چۆن قورقوشم له ئاگردا ده تویتته وه ئاوا ده تویتته وه.

"مظفر القرمسینی" ده لیت: هه ژار ئەو که سه یه پیوستییه کی نییه بو لای خودا.

ماموستا قوشه ییری ده لیت: ئەم قسه یه ته مومژاوییه، به تاییه ت بو ئەو که سانه ی به بیئاگایی ده بیستن، خاوه نی ئەم قسه یه ئامازه ده کات به کوته اتنی داوا و نه مانی هه لژاردن و رازیبوون به وه ی خودا بریاری لی ده دات.

ئین خه فیف ده لیت: هه ژاری بریتییه له نه بوونی مولکداری و ده رچوون له بریاری سیفه ته کان.

ئەبو حه فص ده لیت: هه ژاری بو که سیک دروست ناییت تا به خشین له لای خۆشه ویستتر نه بیت له وه گرترن، سه خاوه ت ئەوه نییه که سی هه بوو به نه بوو ببه خشی، به لکو سه خاوه ت ئەوه یه نه بوو به هه بوو ببه خشی.

ئین جه لا ده لیت: گەر گه وره یی ته وازوع نه بوایه بو خودا ئەوا کاتیک به ریگه دا که سی هه ژار ده رۆیشت بۆی هه بوو له نجه و لار بکات (واته فخر به خۆیه وه بکات) یوسفی کورپی ئەسه بات ده لیت: ماوه ی چل ساله نه بووم به خاوه نی دوو کراس.

یه کیکیان ده لیت: له خه وندا بینیم وه ک ئەوه ی قیامه ت هه ستاییت، وترا: مالیکی کورپی دینار و محمه دی کورپی واسع ببه ن بو به هه شت، ته ماشام کرد بزنام کامیان پیشده که ویت، محمه دی کورپی واسع پیشکه وت، پرسیاری هو ی پیشکه وتنه که یم کرد، پیم وترا: ئەو یه ک کراسی هه بوو مالیک دوو کراسی هه بوو.

"محمد بن الموحی" ده لیت: هه ژار ئەو که سه یه شتیک له پیوستی خوی له هوکاره کانه وه نایینیت.

پرسیار له سه هلی کورپی عه بدولاً کرا: کهی هه ژار پشور ده دات؟
وتی: گهر ته نها ئەو کاته ببینیت که ئەو تیی دایه (واته له ئیستادا بژی و خه م و
په ژاره ی رابردوو و داها توو له خۆی بکاته وه))

له لای یه حیای کورپی موعاز باسی هه ژاری و ده وله مهن دی کرا، وتی: سبه ینی
هه ژاری و ده وله مهن دی ناپیورین، به لکو ئارامگرتن و شوکر کردن ده پیورین، بزیه
ده وتریت: پاداشتی شوکر و ئارامگرتنه که ی بدریته وه.

وتراوه خودا (ﷻ) وه حی نارد بو یه کیک له پیغه مبه رانی (ﷺ) و پیی
فه رموو: گهر ده ته وی بزانی رازیبونی من له تو چۆنه ته ماشا بکه بزانه
رازیبونی هه ژاران له تو چۆنه.

ئه بویه کری زه قاق ده لیت: ههر کهس ته قوا له گه ل هه ژاریه که یدا نه بیته هه رامی
رووت ده خوات.

وتراوه: هه ژاران له مه جلیسی سوفیانی سه وریدا ده توت ئەمیره کانن.
ئه بویه کری کورپی تاهیر ده لیت: له حوکه کانی هه ژار ئەوه یه هه زی له دنیا
نه مینیت، گهر ههر ده بیته بیته ئەوا هه زه که ی ته نها ئەوه نده بیته به شی بکات.
پرسیار له ئەبویه کری مصری کرا ده رباره ی هه ژاری راستگو وتی: ئەو که سه یه
هیچی نییه و مه یلیشی نییه.

"ذو النون" ده لیت: به رده وامی هه ژاری بو لای خودا (ﷻ) له گه ل تیکه ل کردن له لام
خۆشه ویستتره له به رده وامی سه فا له گه ل خۆپه سه ندی.

"أبو عبدالله الحصري" ده لیت: ئەبو جه عفری هه داد ماوه ی بیست سال هه موو
روژیک به دیناریک کاری ده کرد و بو هه ژارانی خه رج ده کرد و به روژوو بو، له نیوان
مه غریب و عیشادا ده رویشته ده ره وه و ته قه ی له ده رگای مالی هه ژاران ده دا و
دابه شی ده کرد.

"النوری" ده لیت: وه سفی هه ژار سوکنایی و ئارامییه له باری نه بووندا و به خشین و
پیشخستنی که سانی تر له باری هه بووندا.

"محمد بن علي الكتاني" دهلييت: له مه ككه گه نجيگمان له گهل بوو پوښاكي پوواو و رزيوي له بهر بوو، نه ده هاته ناومانه وه و له گه لمان دانه دهنيشت، خو شه ويستي نه و گه نجه چوه ناو دلمه وه، سه د دره مم له ريگه يه كي حه لاله وه پيگه يشت و بوم برد و له لايه كي بهر ماله كهيدا بوم دانا و پيم وت: نه مه له رويه كي حه لاله وه به دهستم گه يشتوه له هه ندي كار و پيوستي خوتدا خه رجي بكه، به چاويكي بيژه وه ته ماشاي كردم، پاشان شه وي له من شاراه بوو ده ريخست و وتي: نه م دانيشتنه م له گهل خودا (ﷺ) به هفتا هزار ديناري حه لال كرپوه ده ته وي بمخه له تيني و به وي هيتاوته له دهستي بدهم، هه ستا و فرپيدا و په رشوبلاوي كرده وه، هيچ خاوه ن عيززه تيكم نه بينيوه وه ك عيززه تي نه و گه نجه كاتيگ گوزه ري كرد و هيچ زه ليليكم نه بينيوه وه ك زه ليلي خوم كاتيگ پاره كم كوده كرده وه.

نه بو عه بدولاي كوري خه فيف دهلييت: ماوه ي چل سال نه مبوو زه كاتي سه رفيتره بدهم له كاتيگدا لاي تايبه تمندان و لاي خه لكي به گشتي جيگه ي قبول بوم.

"أحمد الصغير" دهلييت: پرسيارم كرد له عه بدولاي كوري خه فيف ده رباره ي هه ژاريك سي روث برسي ده بيت و دواي سي روث ده چيته دهره وه و به نه ندازه ي پيوستي خوي شتيك داوا ده كات به و كه سه چي ده وتريت؟

وتي: پي ده وتريت هه ژار كه وتوه دواي ده وله مه ندييه كه ي، بخون و بيده ننگ بن گه ر هه ژاريك له و دهر گاهه بيته ژووره وه هه مووتان رسوا ده كات.

پرسيار له "الدقي" كرا ده رباره ي كه م نه دهب ي هه ژاران له گهل خودا (ﷺ) له باري حاله كانياندا وتي: نه وه بريتييه له به ربوونه ويان له حه قيغه ته وه بو زانست.

"خير النساء" دهلييت: چوومه مزگه وتي كه وه هه ژاريكي تييدا بوو، كاتيگ مني بيني خوي به مندا هه لواسي و وتي: گه وره م به زه ييه كت هه بيت به رامبه رم تاقيكر دهنه وه كه ي من زور گه وره يه.

وتم: تاقيكر دهنه وه كه ي تو چييه؟

وتى: به لآ و ناخوشىم له دهستداوه و له سهر خوشى و له شساغى به هيزبووم، ته ماشام
کرد شتيك له دونياى بهرودا كرابويه وه.

"أبو بكر الوراق" ده لئيت: پيروژ بيت له هه ژاران له دونيا و دواروژدا.

له و باره يه وه پرسياريان ليكرد وتى: له دونيادا سولتان داواى باج و سه رانه يان لى
ناكات له روژى دوايشدا خودا ليپرسينه وه يان له گهل ناكات.

تەصەوف

(("الكنائي" دەلىت: ھەركەس ئەخلاقى لە تۆ زۆرتەر و باشتەر بوو ئەوا سەفا و پاکیتى لە تۆ زیاتر و باشتەر))

سەفا (الصفاء-رۆشنى و پالڤتەبوون) بە ھەموو زمانیک پەسەندە و دژەكەى بریتیە لە لیلى و ناروونى و سیفەتیکى ناپەسەندە.

لە "أبي جحيفة" ھە (خوا لیلى رازى بیئت) دەفەر مویت: پینغەمبەر (ﷺ) ھاتە دەروە بو لامان رەنگى گۆر ابوو و فەرمووی: ((سەفای دونیا رۆشیت و لیلى و ناروونى ماوئەتەو، مردن لە ئەمپۆدا ھەدیەى ھەموو موسلمانیکە))

پاشان ئەم ناو (الصفاء) بەسەر ئەم دەستە یەدا (صوفي) برا و دەوتریت:

(رجل صوفي-پیاویکی خاوەن سەفا و رۆشنى)، بە دەستەكەشیان دەوتریت: (صوفية)، ھەر كەسیش دەگاتە ئەو سەفایە پىی دەوتریت: (متصوف)، دەستەكەشیان پىی دەوتریت (المتصوفة).

لە زمانى عەرەبیدا بو ئەم ناو بەلگەى پىوانە و داتاشین بوونى نییە، راستەر وایە ئەم ناو ھەك نازناو (لقب) وایە، قسەى ئەو كەسەش كە دەلیت: لە (الصوف-خوری) ھە ھاتوو: لەبەر ئەو ھە دەوتریت: (تصوف) كاتیک "صوف-خوری" لەبەر بكات، ھەك چۆن دەوتریت: "تقمص" كاتیک "قميص-كراس" لەبەر بكات، ئەمەش روویەكى ترە، بەلام ئەم دەستە یە تاییەت نەكراونەتەو بە پۆشینى خووری.

هەر كەسەش دەلێت لە ئەهلی "صفة"ی مزگەوتی پیغەمبەرەوہ (ﷺ) ھاتووہ پێی دەلێن: دانەپالێ "صفة" ناوی "صوفي" لێ داناشیرت..

ئەو كەسەش دەلێت لە "الصفاء" ھوہ وەرگیراوە دەلێن: داتاشینی "الصوفي" لە "الصفاء" بەپێی زمان کاریکی دوور و نادروستە.

قەسەئەوانەش كە پێیان وایە لە "الصف-ریز" وەرگیراوە ھەك ئەوہی بە دلێان لە ریزی یەكەمدا بن مانا كەئەو دروستە، بەلام زمان ئەو داتاشینە لە "الصف" وەرناگریت.

پاشان ئەم دەستەئەبەناوبانگترین لەوہی لە دیاریکردنیاندا پێویست بە پێوانەئەوہی و داتاشینی شایستە بکات.

خەلکی دەربارەئە "تصوف" قەسەئە زۆریان کردووہ و وتویانە مانا كەئەو چینیە؟ و بە كێ دەوتریت "صوفي"؟

ھەرئەك گوزارشتی لە وشەكە کردووہ بەو جۆرەئە بۆ ھاتووہتە پێش، كۆکردنەوہی ھەموو گوزارشتەكان دەمانگەئەنیتە مەرامیكی پوخت.

لێرەدا بە پشتیوانی خودا ھەندێ ئە ئامازەئە قەسەكانیان دەخەینە روو:

پرسیار لە ئەبو محەمەدی جەریری كرا دەربارەئە تەصوف وتی: بریتیئە لە چوونە ناو ھەرچی ئەخلاقێ سونیانەئە و دەرچوونی لە ھەرچی ئەخلاقێ نزمە.

پرسیار لە جونەید كرا دەربارەئە تەصوف وتی: ئەوہیە حەق (ﷺ) لە سیفەتەكانی خۆت بتمرینیت (دەرتبھینیت) و بە خۆئەوہ زیندووت بکاتەوہ.

پرسیار لە حوسەینی كورپی مەنصور كرا دەربارەئە تەصوف وتی: زاتێكی (كەسیكی) تاكوئەنھایە كەس قبوولێ ناكات و كەس قبوول ناكات (واتە كەسی صوفی بەو جۆرەئە، ھەك ئەوہی بلێت خۆی بۆ خودا یەكلاکردووہتەوہ).

ئەبو حەمزەئە بەغدادی دەلێت: نیشانەئە سۆفی راستگۆ: ئەوہیە لە دوای دەولەمەندبوون ھەژاری ھەلببۆئیریت و لە دوای عیززەت زەلیلی دەست بۆ بیات و

له دواى نوابانگ خوځى بشاريته وه، نيشانهى سوځى دروژنيزش ته وه يه: له دواى هه ژارى به دونيا بينياز بيت و له دواى زه ليلى بيت به خاوه نى عيززه ت و له دواى بيناوى نوابانگ پهيدا بکات.

پرسيار له عه مرى کورې عوسمانى مه کى کرا ده رباره ى ته صوف وتى: ته وه يه به نده له هه موو کاتيکدا له پيشترين کارى ته و کاته ته نجام بدات (واته به هه ميشه يى باشرين و بالآتريين و پيوستترين کار ته نجام ده دات).

"محمد بن علي القصاب" ده لیت: ته صوف ته خلاقيکى پر له به خشنده يه له سه رده ميکى پر له به خشنده ييدا ده رکه وتوه له پياويکى به خشنده وه له ناو ده سته يه کى به خشنده دا.

پرسيار کرا له سمون ده رباره ى ته صوف وتى: ته وه يه نه بيت به خاوه نى هيچ شتيک و هيچ شتيکيش نه بيت به خاوه نى تو.

پرسيار له روهم کرا ده رباره ى ته صوف وتى: روځشتنى نه فسه له گه لا خدا له سه ر ته و شتانه ى ته و (ﷺ) ده يه ویت.

پرسيار له جونه يد کرا ده رباره ى ته صوف وتى: ته وه يه له گه لا خدا بيت به يى په يوه ندى.

روه يى کورې ته حمده ى به غدادى ده لیت: ته صوف له سه ر سى خه سله ت بيناکراوه:

۱. ده سترتن به هه ژارى و نيشاندانى هه ژارى بو لای خودا (ﷺ).

۲. به ده سته ينانى به خشين و پيشخستنى که سى به رانه ر.

۳. وازه ينان له ده سته بو بردن و هه لبراردن.

مه عرووفى که رخی ده لیت: ته صوف بریتيه له ده سترتن بو حقيقه ته کان و بيهيوا بوون له وه ى له ده سته ى خه لکيدايه.

"حمدون القصار" ده لیت: ها وه لى صوفيه کان ده که م چونکه ناشيرين لای ته وان چهندين رووى بيانووى بو هه يه (واته پاساو بو نه نگى و ناته واوييه کانم ده هيئنه وه و بو م ده پو شن).

پرسیار له "الخراز" کرا دهربارهی ته هلی ته صوف وتی: دهسته یهک پیاندرتا تا
ئاسووده بوون و لییانگیرایه وه هه تا فانیبوون، پاشان له کومه لیک نهیینی نزیکه وه
بانگیان لیکرا: به سهر تیمه دا بگرین.

جونه ید ده لیت: ته صوف سهر کیشیه که ریکه وتنی تیدا نییه.

ههروه ها ده لیت: ئەوان کهسانی یهک خانه وادهن و خه لکی بیگانه روویان لیناکات.
ههروه ها ده لیت: ته صوف بریتیه له زیکر و کۆبوونه وه و وه جد له گه ل گویگرتن و
کردار و شوینکه وتن.

ههروه ها ده لیت: سوئی وهک زهوی وایه هه موو پیسیکی ده که ویتته سهر، به لام ته نهها
شتی جوانی لی دیتته دهر وه.

ههروه ها ده لیت: سوئی وهک زهوی وایه هه موو چاک و خراپیک پیی له سهر داده نیین و
وهک په له هه وریک سیبه ر بۆ هه موو شت دهکات و وهک باران ئاوی هه موو شت ده دات.
ههروه ها ده لیت: گهر سوئییه کت بینی گرنگی به رووالته تی ده دا بزانه ناوه وهی شه
که سه ویرانه.

سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: سوئی شه که سه یه رشتنی خوینی خوئی به هه لال
ده زانیت و مولکی خوئی به مویاح ده بینیت.

"النوری" ده لیت: سیفه تی سوئی سوکنایی و ئارامیه له نه بووندا و به خشین و
پیشخستنی کهسانی تر به سهر خۆیدا له هه بووندا.

"الکتانی" ده لیت: ته صوف شه خلاقه هه ر کهس شه خلاقی له تو زیاتر و باشتر بوو
شهوا سه فا و پاکیتی له تو زۆرتره.

شه بو عه لی رۆزباری ده لیت: ته صوف بریتیه له ناله و نرکه له به ردهم دهر گای
خۆشه ویستدا با دووریش خرابیتته وه.

ههروه ها ده لیت: ته صوف بریتیه له سه فای نزیکی دوا ی لیلی دوورکه وتنه وه.

وتراوه: ناشیرنتر له هه موو ناشیرینیک سوئییه کی چرووکی ده ستنوقاوه.

شيبلى دەلىت: تەصەوف دانىشتن لەگەل خودا (ﷻ) بەبى خەم و پەژارە.

"أبو منصور" دەلىت: سۆفى ئەو كەسەيە خودا ئامازەى پى دەكات، ھەموو خەلكى ئامازە بە خودا (ﷻ) دەكەن.

شيبلى دەلىت: سۆفى لە خەلك دابراوہ و بە حەقەوہ (ﷻ) پەيوەست بووہ، وەك نايەتى: ﴿وَأَصْطَفَيْتُكَ لِنَفْسِي﴾ طە: ٤١، لە ھەرچى شت و كەسە جگە لە خۆى دايرى، پاشان پى فەرموو: ﴿لَنْ تَرَكُنِي﴾ الأعراف: ١٤٣

ھەرۋەھا دەلىت: سۆفییە كان كۆمەلەك مندالى ژىر چاودىرى حەقن (ﷻ).

ھەرۋەھا دەلىت: تەصەوف تىشكىكى سوتىنەرە.

ھەرۋەھا دەلىت: برىتییە لە بالابوون لە بينىنى گەردوون.

روھىم دەلىت: سۆفییە كان لە خىردان ھەتا لە كۆتوبەندى زمان ھەلپىن، كاتىك كەوتنە ناو زاراوہ سەزىيەوہ خىريان تىدا نامىت.

"الجريري" دەلىت: تەصەوف برىتییە لە چاودىرى حالە كان و پابەندبوون بە ئەدەبەوہ.

"المزين" دەلىت: تەصەوف برىتییە لە ملدان و گەردنكە چىوون بۆ حەق.

ئەبو تورابى نەخشەبى دەلىت: ھىچ شتىك سۆفى لىل ناكات و ھەموو شتىك بە سۆفى روژن دەبىتەوہ.

وتراوہ: سۆفى داوا ماندووى ناكات و ھۆكار بىزارى ناكات.

پرسىيار لە "ذو النون" كرا دەربارەى تەصەوف وتى: ئەوانە دەستەيەكن خودايان (ﷻ) بەسەر ھەموو شتىكدا ھەلبىژارد خوداش (ﷻ) ئەوانى بەسەر ھەموو شتىكدا ھەلبىژارد.

"الواسطي" (رەجمەتى خوداى لى بيت) دەلىت: ئەم دەستەيە ئامازەى تايىت بە خۆيان ھەبوو.. پاشان گۆرا بۆ جوولە و بزوان.. پاشان جگە لە ھەسرەت شتىك نەمايەوہ.

پرسىيار لە "النورى" كرا دەربارەى سۆفى وتى: ھەر كەسىك گوى لە وەحى (قورئان و فەرموودە) بگرىت و فەرمانە كان جىبەجى بكات و واز لە نەھىلىكراوہ كان بەينىت.

ئەبو نەصرى سەراج دەلىت: وتم بە "الخصري" سۆڧى لەلای تۆ كىيە؟ وتى: ئەو كەسەيە زەوييەك (نیشتمانىك) لە ئامپىزى ناگرىت و ئاسمانىك سىبەرى بۆ ناكات (دايناپۆشیت).

مامۆستا ئەبو قاسم (قوشەيرى) دەلىت: ئاماژەى بە مەحو (سپرانەو) كردووه. وتراوه: سۆڧى ئەو كەسەيە گەر دوو حال رووى لىكرد يان دوو ئەخلاق-كە هەردوو كيان باشن - روويان لىكرد هەميشە باشتريان هەلدەبژيرت.

پرسىيار كرا لە شىبلى: بۆچى سۆڧىيە كان بەم ناو ناونراون؟ وتى: لەبەر مانەوئى شتىكى كەم لە دەروونياندا گەر ئەو شتە كەمە نەبوايە پەيوەست نەدەبوون بە ناويكەوه.

پرسىيار كرا لە ئىبن جەلامانائى وشەى سۆڧى چىيە؟ وتى: لە هەلومەرجى زانستدا ناياناسين، بەلام ئەو دەزانين هەر كەس هەژار بىت و لە هۆكارەكان خۆيان دارن بىت و بەبى شۆين لەگەل خودادا بىت و خودا (ﷻ) لە زانينى هەموو شۆينىك رىگەى لى نەگرىت پى دەوترىت سۆڧى.

هەندىكيان دەلىن: تەصەوف رووخان و بەربونەوئى پەلە و پايە و دووركەوتنەويە لە هەر كار و كردەويەك دەبىتتە هۆى رەشكردنى روخسارى خۆ لە دونيا و دوارۆژدا. ئەبو يەعقوبى موزابىلى دەلىت: تەصەوف حالىكە مەشخەلە مرۆيىەكانى تىدا دەپوكىتتەوه.

ئەبو حەسەنى سپروانى دەلىت: سۆڧى ئەو كەسەيە لەگەل وارىداتدايە (لە خوداوه) نەك لەگەل ئەوراد (لە مورىدەوه).

گويم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەفاق بوو (رەحمەتى خوداى لى بىت) دەيوت: باشترين قەسەيەك لەم بارەيەوه و ترا بىت قەسەى ئەو كەسەيە كە دەلىت: ئەم رىگەيە تەنها بۆ كەسانىك شياوه خودا بە روحيان سەرەنگوئىلكە كان خاوين دەكاتەوه، بۆيە ئەبو عەلى (رەحمەتى خوداى لى بىت) روژىك وتى: گەر هەژار تەنها روخىكى هەبىت و بىخاتە بەردەم سەگەكانى ئەم دەرگايە سەگىك تەماشائى ناكات.

"أبو سهل الصعلوكي" دهلیت: تهصوف بریتییه له پشتهه لکردن له بهره لستی کردن.
"الحصري" دهلیت: سؤفی دواى نه بوونی نابیته وه به بوون و دواى بوونی نابیته وه
به نه بوون.

ماموستا قوشه ییری دهلیت: ئەم قسه یه که ته مومثی تیدایه، مانای قسه که ی:
"نابیته وه به بوون دواى نه بوونی" واته گهر له دهرد و نه خویشییه کانی فهنا بوو ئەوا
ئهو دهرد و نه خویشییه نه ی بۆ ناگه پریته وه، ئەو به شه ی قسه که ی که دهلیت: "دواى
بوونی نابیته وه به نه بوون" واته گهر به حقه وه سه رقال بوو به به ربوونه وه ی خه لکی
به رنابیته وه و روودا وه کان کاری تیناکه ن.

وتراوه: سؤفی له نه فسی خویدا رۆچووه به هوی شه وه ی له حقه وه (ﷺ) بوو ئەو
دهرکه وتوه.

ده وتریت: سؤفی گۆرانی به سه ردا نایه ت، گهر گۆرانی به سه ردا بیته لیل نابیته.
"الخرزاز" دهلیت: له مزگه وتی "قهیره وان" بووم له رۆژی هه نییدا، پیاویکم بینی
به ناو ریزه کاندا ده سوپایه وه و ده یوت: خیریکم پی بکه ن من پیاویکی سؤفی بووم و
دواتر لاوازی رووی تیکردم و نه متوانی به رده وام بم.. منیش به زه بییم به حالیدا هاته وه
و شتیکم پیدا، ئەویش پیی وتم: لیمگه پری، هاوار به حالت.. ئەمه له وه نییه ..
خیره که ی لی قبول نه کردم..

ئەدەب

((فەرموویەتی: ھەر کەس نەفسی خۆی بە ئەدەب رامبھیئیت ئەو کەسە
خودا بە ئیخلاصەو دەپەرستیت..

وتراوه: کە مالى ئەدەب تەنھا بۆ پیغەمبەران و صدیقانە))

خودا (ﷺ) دەفەر مویت: ﴿مَازَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَعَنَ﴾ (النجم: ۱۷) وتراوه: ماناکەى

پاریزگاری ئەدەبە لە خزمەتی خودادا.

ھەر وەھا خودا (ﷺ) دەفەر مویت: ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ (التحریم: ۶، لە تەفسیری

ئیبین عەباسدا ھاتوو: واتە فیریان بکەن و ئەدەبیان دا بەدەن.

لە عائشەو (خودا لیبی رازی بیئت) لە پیغەمبەری خودا (ﷺ) فەرمووی: ((مافی

مندال لەسەر باوکی ئەو یە ناویکی جوانی لی بنیئت و شیریکی پاك و باشی پیبەدات و

بە جوانی ئەدەبی دا بەدات))

لە سەعییدی کوری موسەبیەو (رەحمەتی خودای لی بیئت) دە گێرنەو و تەو یە تی:

ھەر کەس نەزانیئت مافی خودا (ﷺ) لەسەر خۆی چیبە و بە فەرمانە کان و نەھیە کان

خۆی ئەدەب دانەدات ئەو کەسە لە ئەدەب کە نارگێر بوو.

لە پیغەمبەری خودا (ﷺ) دە گێرنەو فەرموویە تی: ((خودا (ﷺ) بە جوانترین و

باشترین ئەدەب ئەدەبی دادام))^{۶۵}

^{۶۵} {أخرجه السمعاني في أدب الإملاء} .

راسته قینهی ئە دەب: کۆبوونه‌وهی هه‌موو خه‌سه‌له‌ته‌ باشه‌کانه، "ئه‌دیبه‌" یه‌ش ئه‌وه‌ که‌سه‌یه‌ هه‌موو خه‌سه‌له‌ته‌ باشه‌کانی تێدا کۆبووه‌ته‌وه‌، له‌وێه‌ وشه‌ی "المأدبه‌" وه‌رگیراوه‌ وه‌ک ناویک‌ بۆ کۆبوونه‌وه‌ی گه‌شتی.

گویم له‌ مامۆستا ئه‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو (ره‌حه‌مه‌تی خودای لی‌ بی‌ت) ده‌یوت: به‌نده‌ به‌ گوێراپه‌لی و عیباده‌ته‌کانی ده‌گاته‌ به‌هه‌شت به‌ ئه‌ده‌بیه‌شی ده‌گاته‌ گوێراپه‌لی خودا (ﷻ).

هه‌روه‌ها گویم لی‌ بوو ده‌یوت: که‌سه‌یکم بی‌نی ده‌یویست له‌ نوێژدا ده‌ستی درێژ بکات بۆ لابرده‌نی شه‌تیک‌ له‌سه‌ر لووتی به‌لام بۆ پاراستنی ئه‌ده‌ب توند ده‌ستی خۆی گووشی.. مامۆستا قوشه‌ییری ده‌لیت: مه‌به‌ستی به‌ که‌سه‌که‌ خۆی بوو، چونکه‌ له‌ نوێژدا ناتوانی که‌سه‌یک‌ بی‌نیت ده‌ستی خۆی به‌ توندی بگوشیت.

مامۆستا ئه‌بو عه‌لی (ره‌حه‌مه‌تی خودای لی‌ بی‌ت) پالی نه‌ده‌دا به‌ هه‌یج شه‌تیکه‌وه‌، رۆژیک‌ له‌ناو کۆمه‌لیکدا بوو، ویستم پشتیبه‌ک‌ بجه‌مه‌ پشتیبه‌وه‌ چونکه‌ بی‌نیم هه‌یچی به‌ پشته‌وه‌ نه‌بوو، به‌لام که‌می‌ک‌ له‌ پشتیبه‌که‌ دوورکه‌وته‌وه‌، وام گومان برد خۆی له‌ پشتیبه‌که‌ به‌ دوور گرتی‌ت، چونکه‌ عه‌با و به‌رمالی به‌ شانوه‌ نه‌بوو، به‌لام وتی: نامه‌وی‌ شان دا‌بده‌م.

"الجلال‌ی‌ البصری" ده‌لیت: یه‌ک‌تاپه‌رستی پی‌ویسته‌که‌ری‌که‌ ئیمان پی‌ویست ده‌کات، هه‌ر که‌س ئیمانی نه‌بی‌ت یه‌ک‌تاپه‌رستی نییه‌، ئیمانیش پی‌ویسته‌که‌ری‌که‌ شه‌ریعه‌ت پی‌ویست ده‌کات، هه‌ر که‌س شه‌ریعه‌تی نه‌بی‌ت ئیمان و یه‌ک‌تاپه‌رستی نییه‌، شه‌ریعه‌تیش پی‌ویسته‌که‌ری‌که‌ ئه‌ده‌ب پی‌ویست ده‌کات، هه‌ر که‌س ئه‌ده‌بی نه‌بی‌ت شه‌ریعه‌ت و ئیمان و یه‌ک‌تاپه‌رستی نییه‌.

ئیه‌ن عه‌تا ده‌لیت: ئه‌ده‌ب وه‌ستانه‌ له‌سه‌ر شته‌ باشه‌کان، وترا: مانا‌که‌ی چییه‌؟ وتی: به‌ ئه‌ده‌به‌وه‌ له‌ نه‌ی‌نی و ئاشکرماندا مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ خودادا بکه‌ین، گه‌ر به‌و جۆره‌ بی‌ت ده‌بی‌ته‌ که‌سه‌یک‌ی ئه‌دیبه‌ با که‌سه‌یک‌ی ئه‌عه‌جه‌میش بی‌ت.

"عبدالله الجريري" ده لئيت: ماوهى بيست ساله له تنهائيدا و له كاتى دانىشتندا لاقه كانم رانه كيشاوه، چونكه باشى شهدهب له خزمهتى خودادا له پيشتره.

گويم له ماموستا شه بو عهلى دهقاق بوو (رهحمهتى خوداى لى بيت) ده يوت: هه كهس هاوه لى مه ليكه كان بكات به بى بوونى شهدهب نه زانينه كهى رادهستى كوشتنى دهكات.

پرسيار له ئين سيرين كرا كام شهدهب له خوداوه (ﷺ) نزيكتره؟ وتى: مهعريفهى پهروهردگارى خودا و كار كردن به گوپرايه لى شهو (ﷺ) و همدكرنى له سههر خو شيبه كان و نارامگرتن له سههر ناخوشيبه كان.

يه حياى كورى مهعاز ده لئيت: گهه عاريف شهدهب له خزمهتى خودادا واز لى بهينيت شهوا له گهه تياچوان تياچووه.

گويم له ماموستا شه بو عهلى دهقاق بوو (رهحمهتى خوداى لى بيت) ده يوت: وازهيان له شهدهب سهههه نجامه كهى دهركردنه، ههه كهس له سههه فهرشى راخراو شهدهبى خراب بيت ده گهه پيرتته وه بو دهركاى ماله كه، ههه كه سيش له بهه دهركا شهدهبى خراب بيت ده گهه پيرتته وه بو خزمهتى تاژه لان (واته بو ناو تهويله).

وترا به هسهنى بهصرى: خهلكى له زانستى شهدهبدا قسهى زورىان ههيه كامهيان له دونيادا به سوودتر و له دواړژدا باشترينه؟ وتى: فيربوون له تاينندا و زوهه له دونيا و مهعريفه به وهى مافى خودايه (ﷺ) له سههه تو.

يه حياى كورى مهعاز ده لئيت: ههه كهس به شهدهبى خودا (ﷺ) شهدهب وهه بگريت ده بيت به شههلى خو شه ويستى خودا.

سهههله ده لئيت: شه دهستهيه شهوانه داواى كوومه كيان له خودا كرد له سههه فهرمانى خودا و نارامگرتن له سههه تا دابه كانى خودا (ﷺ).

له ئين موباره كه وه ده گيرنه وه وتوويه تى: ئيمه تا تاجرتين به كه ميكي شهدهب تا به زوريك له زانست.

ههروهها ده لئيت: له كاتيكدا داواى شهدهبمان كرد شهدهبدا ده رانمان له دهست چوو.

وتراوه: سى خەسلەت نامۆييان لە گەل نىيە:

۱. خۆ دوورخستنهوه له خەلكى گوماناويى.

۲. ئەدەبى جوان.

۳. باش و گرتنهوهى تازارى خۆت له خەلكى.

كاتىك ئەبو حەفص هاتە ناو بەغدادەوه جونەيد پىيى فەرموو: هاوئەلانى خۆت لەسەر ئەدەبى سولتانه كان ئەدەب داداوه، ئەبو حەفص پىيى وت: ئەدەبى جوان لە تاشكرادا ناوئيشانى ئەدەبى جوانە لە ناوئەودا.

لە عەبدوللاى كورپى موبارەكەوه وتوويەتى: ئەدەب بۆ كەسى عاريف وەك تەوبە وایە بۆ كەسى سەرەتا.

گويم لە مەنصورى كورپى خەلە فى مەغرىبى بوو دەيوت: بە كەسيك وترا ئەى بى ئەدەب، ئەويش وتى: من بى ئەدەب نيم، وترا: كى ئەدەبى داداى؟ وتى: سۆفيگەرى ئەدەبى دادام.

"أبو النصر الطوسي السراج" دەلييت: خەلكى لە ئەدەبدا سى چينن: ئەهلى دونيا زۆربەى ئەدەبىيان برىتييه لە زمانپاراوى و رەوانبىژى و لەبەرکردنى زانستەكان و ناوى مەليكه كان و هۆنراوەكانى عەرەب.

ئەهلى ئابىن زۆربەى ئادابىيان برىتييه لە وەرزشى دەروونى و ئەدەبىدادانى ئەندامەكانى جەستە و پارىزگارى لە سنوورەكانى خودا و وازهيئان لە حەزەكان.

بەلام ئەهلى تايبەتى خودا زۆربەى ئادابىيان برىتييه لە پاكي دل و دەروون و رەچاوكردنى نهئىييه كان و وەفا بە پەيمان و پارىزگارى لە كات و كەمى لاكردنەوه بە لای خوتوورەكانى ناوئەوه و ئەدەبى جوان لە جىگەى داوا و كاتەكانى ئامادەبوون و مەقامەكانى نزيكبوونەوه.

لە سەهلى كورپى عەبدوللاوه دەگىرنەوه وتوويەتى: هەر كەس نەفسى خۆى بە ئەدەب ژىردەستە كرد خودا بە ئىخلاصەوه دەپەرستىت.

وتراوه: كەمالى ئەدەب تەنها بۆ پىغەمبەران و صدیقانە.

عەبدولای کورې موبارەك دەفەرمویت: خەلکی قسەى زۆریان کردووە دەربارەى ئەدەب ئیمە دەلیین: بریتییە لە ناسینی دەروون.

شیبلی دەلیت: کرانەو و زیادەرەوی قسە لە گەل حەق (ﷺ) وازھینانە لە ئەدەب.

"ذو النون" دەلیت: ئەدەبى عاریف لەسەر و هەموو ئەدەببیکەوہیە، چونکە خودا ئەدەبدا دەری دلیەتی.

هەیانە دەلیت: خودا (ﷺ) دەفەرمویت: هەرکەسەم پابەند کرد بە هەستان بە ناوەکان و سیفەتەکانم ئەوا پابەندم کردووە بە ئەدەبەو، هەر کەس حەقیقەتی خۆمی بۆ روشن بکەم پابەندی دەکەم بە دەرگاگەمەو، هەر کامیکیانەت دەوی هەلیببێژێرە: یان ئەدەب یان بەزەبی.

وتراو: رۆژیک ئین عەتا لەناو هاوەلانیدا لاقەکانی راکیشا و وتی: وازھینان لە ئەدەب لەناو ئەهلی ئەدەبدا ئەدەبە.

ئەوہی دەبیته بەلگە لەسەر ئەم بەسەرھاتە ئەو ریاویەتەییە کە لە پیغەمبەری خودا (ﷺ) دەگێرێنەو: پیغەمبەر (ﷺ) ئەبویە کر و عومەری لە خزمەتدا بوو، عوسمان ھاتە ژوورەو پیغەمبەر (ﷺ) رانی خۆی داپۆشی و فەرمووی: چۆن لە پیاویک شەرم ناکەم فریشتەکان شەرمی لی دەکەن، پیغەمبەر (ﷺ) ھۆشدارى دا دەربارەى حەیا و شەرمی عوسمان، لەگەل ئەوہش پیمان دەفەرمویت حالى لەگەل ئەبویە کر و عومەر بالاتر و پر لە سەفاتر بوو.

جونەید دەفەرمویت گەر خۆشەویستی دروست بیئت مەرجهکانی ئەدەب بەردەبنەو. (ئەمەیان لەناو دۆستاندا)

ئەبو عوسمان دەلیت: گەر خۆشەویستی دروست بیئت پیداکری لە خۆشەویست دەکات پابەندی ئەدەب بیئت. (ئەمەیان لەگەل خودادا)

"النوري" دەلیت: هەر کەس لە کاتدا خاوەن ئەدەب نەبیئت کاتەکەى دەبیته هەرەشە بۆ سەری.

"ذو النون" ده لیت: گهر مورید له به کارهینانی ته دهب دهرچوو ده گهر پته وه بو شه شوینه ی لیه وه هاتوو.

گویم له ماموستا نه بو علی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیت) له سهر تم نایه ته: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (المائده: ۸۳) ده یوت: ته یوب نه یفه رموو: "ارحمی - ره حم پی بکه" چونکه ته دهبی گفتوو گوئی له گهل خودادا پاراست.

ههر بهو جوړه عیسا (ﷺ) له نایه ته که دا فه رموو: ﴿إِنْ تَعَدَّ بِهِمْ فَلْتَنَّهُمْ عِبَادُكَ﴾ (المائدة: ۱۱۸)، ههروه ها ده فه رمویت: ﴿إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ (المائدة: ۱۱۶)، نه یفه رموو: "لم أقل - نه موتوو" هه مو ته وانه ره چاو کردنی ته دهبه له خزمه تی خودادا.

جونه ید ده لیت: له روژی هه ینیدا یه کیك له صالحان هات بو لام و پیی وتم: هه ژاریکم له گهل بنیره ناسووده یه کم بخته دهر وونه وه و شتیکم له گهل بخوات، لامکرده وه هه ژاریکم بینی تیایدا هه ستم به برسیتی کرد.. بانگم کرد و پیم وت: له گهل تم پیاوه دا برؤ و خوشیبه ك بجه دهر وونیبه وه، زوری نه برد پیاوه که هاته وه بو لام و پیی وتم: باوکی قاسم ته و پیاوه ته نها یه ك پارووی خوارد و رویشتم، وتم: له وانه یه قسه یه کی جه فانا میزت کرد بیت، وتی: هیچم نه وتوو، لامکرده وه هه ژاره کهم بینی دانیشتبوو، پیم وت: بوچی خوژی و سرووری ته واوت پی نه به خشی؟

وتی: گه وره م، له کوفه دهرچووم و هاتم بو به غداد هیچ شتیکم نه خوارد، کاتیك بانگت کردم دلّمخوژ بوو، چونکه ته وه م له توه به کاریکی باش ده بینی بو خوّم، له گهل رویشتم و له ناوه وه دلّم رازی نه بوو، کاتیك له سهر سفره که ی دانیشتم پاروویه کی دایه ده ستم و وتی: "بخو"، ته وه له ده هه زار دره م له لام خوژتر بوو، کاتیك ته وه م لی بیست (واته وشه ی "بخو") تیگه یشتم که سیکی هیمه مت نزمه، بویه خوّم لادا له خواردنه که ی، جونه ید به پیاوه که ی فه رموو: پیم نه وتی ته دهبت له گهل ی باش نه بووه، ته ویش وتی: ته ی باوکی قاسم، ته وبه ده کهم، بویه دیسان داوای لی کرد له گهل ی بروات و دلّی ناسووده بکات.

حوکه‌کانی سه‌فه‌ر

(ئه‌بو یه‌عقوبی سوسی ده‌لیت: موسافیر له سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئاتاجه به چوار شت: زانستیک به‌پ‌یه‌ی بیات.. و وه‌رعیك رایبگریت.. و وه‌جدیک هه‌لیبگریت.. و ئه‌خلاقیک بیپاریزیت، چونکه له ئه‌خلاقی پیاوان سه‌فه‌ر ده‌کات))

خودا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾ یونس: ۲۲

له ئیبن عومه‌ره‌وه (خوایان لی رازی بی‌ت) پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) کاتیك سه‌رده‌که‌وته سه‌ر پشته‌ی حوشتز و بۆ سه‌فه‌ر ده‌رۆیشت سی جار "الله أكبر" ی ده‌کرد و پاشان ده‌یفه‌رموو: ((سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين وإنا الى ربنا لمنقلبون" پاشان ده‌یفه‌رموو: "اللهم إنا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ومن العمل ما ترضى، اللهم هون علينا سفرنا، اللهم أنت صاحب في السفر والخليفة في الأهل، اللهم أعوذ بك من وعشاء السفر وكآبة المنظر وسوء المنظر في المال والأهل" کاتیك ده‌گه‌رایه‌وه له سه‌فه‌ره‌که‌ی له‌پال خویندنی ته‌وانه‌دا ته‌م چه‌ند وشه‌ی زیاد ده‌کرد: "آیون، تائبون، لرینا حامدون"))^{۶۶}

له‌به‌ر ته‌وه‌ی زۆریه‌ی پیاوانی ته‌م ده‌سته‌یه له‌سه‌ر گرتنه‌به‌ری سه‌فه‌رن ده‌روازه‌یه‌کمان تاییه‌ت کرد به سه‌فه‌ر، چونکه له مه‌زنترین کاره‌کانی ته‌وانه، ته‌م ده‌سته‌یه جیاوازیان له نیواندا هه‌یه، هه‌یانه نیشته‌جیبونی له سه‌فه‌ر پی‌باشتره و ته‌نها بۆ جیبه‌جی کردنی فه‌رز سه‌فه‌ر ده‌گرنه به‌ر، وه‌ك هه‌جکردن، زال به سه‌ریاندا

^{۶۶} {أخرجه مسلم في صحيحه}.

نیشتته جیبوونه، وهك جونهد و سههلی كورپی عهبدولآ و شهبی یهزیدی بوستامی و شهبو حهفص و كهسانی تریش.

ههیهانه سهفهری پیباشه و لهسه سهفهركردن بهردهوام بوون تا له دونیا دهرحوون، وهك شهبو عهبدولآی مهغریبی و شیراهیمی كورپی شهدهم و كهسانی تر.

زۆربهیان له سهرهتای بهرهوخوداچوونیان سهفهریان پیباش بووه، واته له سهرهتای لاویتیهانه سهفهری زۆریان کردووه، پاشان له كۆتایی حالیهانه له سهفهركردن كهوتوون، وهك شهبو عوسمانی حیری و شیبلی و كهسانی تر، بو ههریهك لهوانه بنچینه و بنه ماگه لیک بوونیان ههیه و ریگهی خۆیانیان لهسهه بینا کردووه.

بزانه سهفهردوو بهشه:

سهفهه به جهسته: بریتیه له گواستنوه له شوینیکهوه بو شوینیکی تر.

سهفهه به دل: شهوهش بریتیه له بهرزبوونهوه له سیفهتیکهوه بو سیفهتیکی تر، ههزاران كهس دهیی نی به جهسته سهفهه دهكات بهلام كهمیکی زۆر كهه به دل سهفهه دهكات.

گویم له ماموستا شهبو عهلی دهقاق بو(رهحمهتی خودای لی بیته) دهیوت: له گوندی "فرخك" (گوندیکی سهه به نیسابوره) پیاویك ههبوو یهكیك بوو له پیاوانی شهه دهستهیه، چهندین كتیبی لهسهه زمانی پیاوانی شهه دهستهیه نووسی بوو، پرسیاریان لیکرد: ئایا سهفههت کردووه؟ وتی: سهفههری زهوی یان سهفههری ئاسمان؟ سهفههری زهوی نهخیر، سهفههری ئاسمان بهلی.

ههروهها له "شهبو عهلی" م بیست(رهحمهتی خودای لی بیته) دهیوت: رۆژیک ههژاریك هات بو لام له "مرو" بووم و پیی وتم: سهفههریکی پر له ئازار و دوورم بو لای تو گرتهبهه، مهبهسته كهه گهیشتن بوو به تو، منیش پیم وت: تهنها یهك ههنگاو بهس بوو بو تو گهر له نههست خۆت بهدووربگرتبایه.

بهسهرهاتهكانیان له سهفهردا جۆراوجۆرن بهپیی شهوهی باسیمان كرد له بهشهكانیان و حالهكانیان.

ئەحنەفە ھەمەدانى دەلىت: لە دەشت و سارادا تەنھا بووم، زۆر شەكەت و ماندوو بووم، دەستم بەرز كرده وە و وتم: پەرەردگار، من لاوازی رۆژگارێكم، ھاتووم بۆ مێوانداری تۆ، كەوتە ناو دڵمەوہ پیم بوتريت: كى تۆى بانگھێش كرد بۆ ئەو مێواندارییە؟

وتم: پەرەردگار ئەمە مەملەكەتێكە و مشەخۆریش لەخۆ دەگریت؟ گویم لە دەنگێك بوو لە پشتەوہ، لام كرده وە بینیم پیاویكى ئەعرابیە لەسەر حوشترێك، وتی: ئەى ئەعجەمى بۆ كۆى دەچى؟

وتم: بۆ مەككە، وتی: بانگھێشكراوى؟ وتم: نازانم، وتی: ئەى نەتیبستووہ خودا دەفەرمویت: ﴿مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾ آل عمران: ۹۷، وتم: مەملەكەتەكە بەرینە و مشەخۆریش لەخۆ دەگریت، وتی: بەلى، تۆ مشەخۆرەكەى، دەتوانى خزمەتى حوشتر بكەى؟

وتم: بەلى، لە حوشترەكەى دابەزى و بە منى بەخشى و وتی: بە سواری ئەمە برۆ. یە كێك لە ھەژاران بە "الكفاني" وت: نامۆژگاریم بكە، ئەویش پێى وت: ھەولبەدە ھەر شەویك مێوانى مزگەوتێك بیت، ھەولبەدە لە نیوان دوو مەنزىلەدا بمريت(ئەو شوینەى كۆچى لى دەكەى بۆ ئەو شوینەى بۆى دەچیت).

لە "الخصري" دەگێرئەوہ وتووێت: دانیشتنێك لە ھەزار حەج خیرترە. مەبەستى بە دانیشتنێكە خەم و خۆزگە و پەژارەى بەندە لەسەر ئامادەبوونى دڵ كۆبكاتەوہ.

سویند بە خودا ئەوہ لە ھەزار حەج تەواوترە كە دلى تیدا ئامادە ناییت. مەمەدى كورپى ئیسماعیلى فەرەغانى دەلىت: بۆ ماوہى بیست سال من و ئەبوبەكرى زەقاق و كەتانى سەفەرمان دەكرد، تێكەل بە كەس نەدەبووین و لەگەل ھیچ كەس كۆنەدەبووینەوہ، كاتێك روومان لە شارێك دەكرد گەر پیاویكى گەورەى تیدابوایە سەلامان لى دەكرد و تا شەو لە خزمەتیدا دادەنیشتین، پاشان دەگەرینەوہ بۆ مزگەوت، كەتانى لە سەرەتای شەوہە تا كۆتایی شەو نوێژى دەكرد و قورئانى

خه تم ده کرد، نه بوبه کری زه قاق روو به قیبله داده نیشته، منیش راده کشام و بیرم ده کرده وه، پاشان روژمان لیّ ده بوویه وه و هه لده ستاین نویژی به یانیمان به دستنویژی عیشاوه ده کرد، گهر یه کیک له گه لمان بوایه و بجه وتبایه له ههر سیکمان به باستر و چاکتر ته ماشامان ده کرد.

پرسیار له رویم کرا ده براره ی ئادابی سه فهر، وتی: خه م و په ژاره ی پیش هه نگاویکی نه که ویت و له ههر شوینیک دلّی گیر سایه وه بیته شوینی.

له مالیکی کوری دیناره وه ده گیر نه وه و توویه تی: خودا (ﷻ) وه حی نارد بوّ موسا (ﷺ) و پیی فهرموو: دوو نه علی ئاسن و گوچانیکی ئاسن بوّ خوّت دروست بکه و پاشان گه شتی سه زهوی بکه، له شوینه واره کان وردبهره وه و په ند و ناموژگاری وهر بگره تا دوو نه عله که ت تیاده چن و عه سا که ت ده شکیت.

وتراوه: عه بدولاّ مه غریبی به هه میسه یی سه فهری ده کرد و هاوه لانی خوّی له گه لّ بوو، نه وه هه میسه ئیحرامی به ستبوو، کاتیک ئیحرامی ده شکا جاریکی تر ئیحرامی ده به سته وه، جله کانی پیس نه ده بوون و نینوک و مووی زیادی نه ده کرد، هاوه لانی له شه ودا له دواوه ی ده رویشتن، گهر یه کیکیان له ریگه لاییدایه بانگی لیّ ده کرد: لای راستت نه ی فلان، لای چه پت نه ی فلان، دهستی درپژ نه ده کرد بوّ شتیکی دهستی مرؤقی پیگه یشتبیت، خوار دنه که ی ره گ و ریشکی هه ندی رووه ک بوو، له پیناوی نه وه له ره گه وه ده ریان ده هینا.

وتراوه: ههر هاوه لیک پیی بلّیت: ههسته با برۆین، بلّیت: بوّ کوی؟ نه وه هاوه لّت نییه.

نه بو عه لی ریباتی ده لّیت: هاوه لیّ عه بدولاّ مرووزیم کرد، بهر له وه ی من هاوه لیّ بکه م به بیّ خوړاک و به بیّ ولاّخ رووی له دهشت و سارا ده کرد، کاتیک هاوه لیم کرد پیی وتم: کامیانت پیخو شتره، توّ نه میر بیت یان من؟ وتم: نه خیر، به لکو توّ نه میر به، وتی: که و ابوو گوپراه لّ ده بیت؟ وتم: به لیّ، تووره که یه کی هینا و خوار دنی تی کرد و هه لیگرت، گهر بموتبایه بینه با من هه لیبگرم، ده یوت: من نه میرم و توّش گوپراه لّیت له سه ره، شه ویک باران به سه رماندا داباری، هه تا به یانی به سه رمه وه وهستا

و به قوماشيک ريگه‌ی له بارانه که ده‌گرت بدات له من، منيش به خۆم ده‌وت:
خۆزگه بمردمايه و نه‌موتبايه تۆ ته‌مير به .

پاشان پيی وتم: گهر هاوه‌لی که سيکت کرد بهو جوړه هاوه‌لی بکه من هاوه‌لی تۆم
کرد .

گه‌نجيک هات بو لای ته‌بو عه‌لی رۆزباری کاتيک ويستی بپرات، وتی: شيخ
شتيکی هه‌يه به منی بليت؟ ته‌ویش وتی: ئەي گه‌نج پياواني ئەم ريگه‌يه له‌سه‌ر
مه‌وعيد کۆتابنه‌وه و به راويژيش بلاوه‌ی لی ناکن.

"المزين الكبير" ده‌لييت: رۆژيک له يه‌کيک له سه‌فه‌ره‌کانيدا له‌گه‌ل ئيبراهيمی
خه‌واص بووم، دوو پشکيکم بينی به‌سه‌ر رانيدا ده‌رۆيشت، هه‌ستام بو ئەوه‌ی بيکوژم،
ريگري ليکردم و وتی: ليگه‌پرئ، هه‌رچی شته ئاتاجی ده‌رگامانه، ئيمه ئاتاجی هيچ
شتيک نين.

"أبو عبدالله النصيني" ده‌لييت: سی ساڵ سه‌فه‌رم کرد درای خه‌رقه‌که‌م پينه نه‌ده‌کرد
و نه‌ده‌چووم بو شوييتيک بزانيبايه دۆستيکی لييه، و ريگه‌م نه‌ده‌دا به هيچ که‌س کۆلی
من هه‌لبگريت.

بزانن ئەم ده‌سته‌يه ئادابی ئاماده‌بوونيان له تيکوژشانه‌کان ته‌واو کردووه و پاشان
ويستوويانه شتيک بجه‌نه سه‌ری، بۆيه حوکه‌کانی سه‌فه‌ريان خستوه‌ته سه‌ری، ئەوه‌ش
وه‌ک وه‌رزشيک بو ده‌روونيان، تا ده‌روونی خۆی له ده‌قپۆه‌گيراوه‌کان ده‌ره‌يتاوه و
هه‌ليان ناوه بو جيابوونه‌وه له ناسراوه‌کان، بو ئەوه‌ی له‌گه‌ل خودا به‌بێ هۆکاره‌کانی
په‌يوه‌ندی و به‌بێ ناوه‌ند بميننه‌وه، له سه‌فه‌ره‌کانياندا هيچ به‌شيک له ئەورادی خۆيان
وازيينه‌هيتاوه .

ده‌ليين: روخسه‌ت بو ئەو که‌سه‌يه سه‌فه‌ره‌که‌ی پيويسته، ئيمه له سه‌فه‌ره‌کانماندا نه
کارمان هه‌يه و نه پيويستی .

نه‌صرابادی ده‌لييت: جاريک له ده‌شت و سارا لاوازی رووی لی کردم، له خۆم
بيهيوابووم، چاوم که‌وته سه‌ر مانگ، ئەو رووداوه له رۆژدا بو، بينيم له‌سه‌ر مانگ

نوسرابوو: ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ۱۳۷، هه‌ندی هیزم به‌به‌ردا هاته‌وه، له‌و کاته‌وه شه‌م قسانه‌م به‌ روودا کرایه‌وه.

ئه‌بو یه‌عقووبی سوسی ده‌لئیت: موسافیر له‌ سه‌فه‌ره‌که‌یدا ئاتاجه‌ به‌ چوار شت: زانستیك به‌رپه‌ویه‌یان بیات و وه‌رعیك بیانگی‌رپه‌ته‌وه و وه‌جیدیك هه‌لیان‌بگریت و هه‌لیان‌بنیت، و شه‌خلاقینك پاریزگاریان لی‌ بکات.

وتراوه: بویه‌ سه‌فه‌ر به‌ "سه‌فه‌ر" ناو‌نراوه‌ چونکه‌ له‌ شه‌خلاقی پیاوان سه‌فه‌ر ده‌کات. کاتیك هه‌ژاریك سه‌فه‌ری بۆ یه‌مه‌ن بگردبایه‌ و جاریکی تر بگه‌رابایه‌ته‌وه‌ بۆ لای "که‌تانی" فه‌رمانی ده‌کرد کۆچی لی‌بکه‌ن، چونکه‌ له‌و کاته‌دا شه‌وانه‌ی سه‌فه‌ریان ده‌کرد بۆ یه‌مه‌ن له‌ پیناوی دلنه‌رمی و ئاسووده‌ییدا بوو(الرفق).

وتراوه: ئیبراهیمی خه‌واص هیچ شتیکی بۆ سه‌فه‌ر له‌گه‌ل‌ خۆی هه‌لنه‌ده‌گرت، به‌لام هه‌میشه‌ ده‌رزی و ده‌زوو و دۆلکه‌یه‌کی پی‌ بوو، ده‌رزی و ده‌زووه‌که‌ بۆ دوورینه‌وه‌ی جله‌کانی تاکو عه‌ره‌ته‌ی ده‌رنه‌که‌ویت و دۆلکه‌که‌ش بۆ ئاو و ده‌ستنویژ، شه‌و دوو شته‌ی(ده‌رزی و دۆلکه‌) به‌ مانه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی و شان‌دادان له‌سه‌ر زانراو دانه‌ده‌نا.

عه‌بدو‌لا رازی ده‌لئیت له‌ "طرسوس" به‌ پی‌ په‌تی ده‌رچووم، هاوه‌لیکم له‌گه‌ل‌ بوو، روومان له‌ هه‌ندی‌ ئاوه‌دانی شام کرد، هه‌ژاریك نه‌علی بۆ هی‌نام لی‌م وه‌رنه‌گرت، هاوه‌له‌که‌م پی‌ و تم: له‌به‌ری بکه‌(واته‌ نه‌عله‌کانی لی‌ وه‌ر‌بگه‌ره‌)، چونکه‌ زۆر شه‌که‌ت و ماندوو بووم، خودا-به‌ هۆی منه‌وه‌- به‌م نه‌عله‌ ده‌رگای له‌ تۆ کردوو‌ته‌وه‌، و تم: تۆ چی ده‌لئی؟ وتی: له‌ سه‌ره‌تای سه‌فه‌ره‌که‌مانه‌وه‌ تا ئی‌ره‌ منیش نه‌عله‌کانم له‌ پی‌ داکه‌ندوو‌ه بۆ شه‌وه‌ی وه‌ک تۆ و اجم و ره‌چاوی مافی هاوه‌لیکردن بکه‌م.

وتراوه: خه‌واص له‌ سه‌فه‌ری‌کدا سی‌ که‌سی له‌گه‌ل‌ بوو، له‌ ئاوه‌دانیه‌ک مزگه‌وتی‌کیان دۆزییه‌وه‌ و شه‌و تیایدا مانه‌وه‌، مزگه‌وته‌که‌ ده‌رگای نه‌بوو، شه‌ویکی زۆر سارد بوو، شه‌وانیش لی‌ خه‌وتن، کاتیك به‌ئاگاهاتن که‌سی‌کیان بینی له‌ ده‌رگا‌که‌دا به‌پی‌وه‌ وه‌ستا بوو، له‌و باره‌یه‌وه‌ پرسیا‌ریان لی‌کرد، له‌ وه‌لامیاندا وتی: ترسام سه‌رماتان بی‌ت، به‌ درێژایی شه‌وه‌ له‌ناو ده‌رگا‌که‌دا به‌پی‌وه‌ وه‌ستا بوو.

وتراوه: جارێکیان "کەتانی" داواى مۆلەتى حەجى له دايكى کرد ئەویش مۆلەتیدا و بەرپێکەوت، له دەشت و سارا جله کانی میزی بەرکەوت، وتى: ئەمە بە هۆى ناتەواوییه کەوێه له حالدا، بۆیه گەرایهوه، کاتیک تهقهى دا له دەرگای مال خۆیان، دايكى وهلامى دایهوه و دەرگاکهى بۆ کردهوه، بینی له پشت دەرگاکهوهیه، پرسىاری هۆى دانىشتنه کهى لى کرد له پشتى دەرگاکهوه، وتى: لهو کاتهوهى تۆ له مالهوه دەرچوى بریارمدا پشتى ئەم دەرگا به جینه هیللم تا دەتبینمهوه.

"إبراهيم القصار" ده‌لێت: سى سال له سه‌فه‌ردا بووم دلێ خه‌لكيم به‌رانبه‌ر هه‌ژاران چاكده‌كرده‌وه.

وتراوه: پیاویك سەردانی داودی تاتی کرد و وتی: باوکی سوله‌یمان، ماوه‌یه‌کی زۆره نه‌فسم بۆ بینیت مەملانیم له‌گه‌ڵ ده‌کات، ئەویش وتی: خراپ نییه، گەر جه‌سته‌کان ئارام بن و دلێ‌کان سوکنا‌ییان تیدا بێت به‌یه‌کترگه‌یشتن ئاسانه.

گویم له ئەبو نه‌صرى سوڤى بوو، یه‌کیك بوو له‌ هاوه‌له‌کانى نه‌صرابادى ده‌یوت: له‌ سه‌فه‌رى ده‌ریا له‌ عه‌مان بووم و برسیتی زۆرى بۆ هینابووم، به‌ بازارپێکدا گوزهرم ده‌کرد، گه‌یشتمه‌ چیشته‌خانه‌یه‌ک بینیم کاوڤى برژاوى تیدایه، به‌ پیاویکه‌وه‌ نووسام و داوام لێکرد: له‌ خواردنهم بۆ بکړیت.

ئەویش پرسى بۆچى بۆت بکړم؟ ئایا پیاوه‌تییه‌ک یان قه‌رزپێکت له‌سه‌ر من هه‌یه؟
وتم: هه‌ر ده‌بى له‌وانهم بۆم بکړى.

پیاویك منى بینی وتى: ئەى گه‌نج تۆ خۆت لاده، ئەو که‌سه‌ى ده‌بى شتت بۆ بکړیت ئەو گه‌نجه‌ نییه‌ منم، حه‌زت له‌ چیه‌ پیم بلێ و هه‌رچى حه‌ز لى ده‌که‌ى بیلێ.
ئەوه‌ى ویستم بۆى کړیم و رویشتم.

له‌ ئەبو حوسه‌ینى میسریه‌وه‌ ده‌گێرنه‌وه‌ وتوویه‌تى: له‌گه‌ڵ "الشجری" ریکه‌وتین و بریارماندا له‌ ته‌رابولسه‌وه‌ ده‌ست به‌ سه‌فه‌ر بکه‌ین، چه‌ندین روژ رویشتین هه‌یچمان نه‌خوارد، کوله‌که‌یه‌کم بینی فریدرابوو.. هه‌لمگرت و ده‌ستم به‌ خواردنى کرد، لامکرده‌وه‌ به‌ لای هاوه‌له‌که‌مدا هه‌یچى نه‌وت، منیش کوله‌که‌م فرییدا و زانیم

ئىشەكەمى پى ناخۆش بو، پاشان پىنج دىنارمان دەستكەوت، روومان لە ئاوادانىيەك كرد، وتم: ھاوئەلەكەم ھەرچۆنى بىت شتىك بۆ ھەردووكمان دەكرىت بىخۆين، لەو ئاوەدانىيە گوزەرمان كرد و ھىچى نەكړى، پاشان وتى: لەوانەيە بلىتى بە برسىتى دەپۆين و شتىكت نەكړى بىخۆين، دەيىنىت، لەسەر رىگەكەمان گەيشتىنە گوندىك بە ناوى "يەھودىيە" و روومان تىكرد، ھاورپكەم وتى: ئەم گوندى پىاويكى ھەژارى لىيە خاوەنى مال و مندالە، گەر روو لە مالەكەى بكەين بە ئىمەو ھەسەرقال دەبىت، بۆيە پىنج دىنارەكەى پى دەدەين تاكو بۆ ئىمە و بۆ خانەوادەكەى خەرج بكات، كاتىك روومان لە مالەكەى كرد پىنج دىنارەكەى پىدا و خەرجى كرد بۆ ئىمە و خانەوادەكەى، كاتىك رۆيشتىن پىي وتم: روو لە كوى بكەين باوكى حوسەين؟ وتم: لەگەل تۆ دەپۆم، وتى: نەخىر، تۆ لە قورعەدا ناپاكىم لى دەكەى و ھاوئەلەيشم دەكەى، ئەو كارە مەكە، بۆيە نەيوىست ھاوئەلى بكەم.

عەبدولاي كورپى خەفیف دەلىت: لە سەردەمى گەنجىتىدا يەكەك لە ھەژاران پىشوازى لى كردم، كاريگەرى زيان و برسىتى لەسەر جەستە و روخسارم بىنى، بردمىيە مالەو ھە و گۆشتى لىنرا و بە كەشكەو ھە و گۆشتى وشكراو ھى پىدام، ترىتەكەم دەخوارد و گۆشتەكەم دەست بۆ نەدەبرد بە ھوى گۆراو ھىيەكەيەو ھە، بۆيە پاروويەكى خستە دەم، منىش بە زۆر قوتم دا، پاشان لوقمەيە ترى دەرخوارد دام زۆر پىي ناپرەھەت بووم، كە ئەو ھى بىنى زۆر شەرمەزار بو، منىش لەبەر ئەو شەرمەزار بووم، بۆيە لە مالەكەى چوومە دەرەو ھە و بەرەو ھالى سەفەر جۆشم خوارد، ھەوالم بۆ داىكم نارد دەمەو یت سەفەر بكەم، ئەويش رىگر نەبوو لە سەفەرەكەم و رازى بو، لە قادسىيەو لەگەل دەستەيەك لە ھەژاران بەرپكەوتىن، كەوتىنە دەشت و سارا و وىلبووين، ئەو ھى پىمان بوو كۆتايى ھات، كەوتىنە بارى تىاچوون، گەيشتىنە ئاوەدانىيەك لە ئاوەدانىيەكانى عەرەب، ھىچمان نەيىنىيەو ھە، ناچاربووين بە چەند دىنارىك سەگىكىان لى بكرىن، سەگەكەيان برژاند و پارچەيەكيان دا بە من، كاتىك ويستم بىخۆم لە ھالى خۆم بىزم كردهو ھە، بىرم كردهو ئەمە سزاي شەرمەزاربوونى ئەو ھەژارە بوو خزمەتى منى كرد، لە نەفسى خۆمدا تەوبەم كرد، رىگەكەيان نىشانداين و رۆيشتىن، حەجم كرد و پاشان گەرامەو ھە داواى لىخۆشبوونم لەو پىاوە ھەژارە كرد.

هاوه ئيكردن

(("الجريري" ده ئيتت: بۇ زانستى يە كىتاپە رىستى تە نھا زمانى يە كىتاپە رىستى بوونى ھە يە))

خودا (ﷺ) دە فەر موويت: **ثَانِيًا أَتَيْنَ إِذْ هُمَا فِي الْفَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعَنَا** التوبة: ۴۰

كاتىك خودا ھاوھلى بۇ ئەبۇبە كرى سىدىق (خودا لىي رازى بىت) جىگىر دە كات ئەوھش رۇشن دە كاتەوھ كە پىغە مېھەر (ﷺ) سۆز و بەزەبى بۇ نىشانداوھ و پىي فەر مووھ: ((لا تحزن إن الله معنا - دلئەنگ مەبە، خودامان لە گەلە)) كەسى ئازادى مەرد بە بەزەبىيە بەرانبەر ئەوانەى ھاوھلى دە كەن.

لە ئەنەسى كورپى مالىكەوھ (خودا لىي رازى بىت) فەر مووى: پىغە مېھەرى خودا (ﷺ) فەر مووى: كەى بە خۇشەوستانى خۇم دە گەم؟

ھاوھلانى فەر موويان: داىك و باوكمان فىدات بىت بۇ ئىمە خۇشەوستانى تۇ نىن؟ فەر مووى: ئىوھ ھاوھلانى منن، بەلام خۇشەوستانم دەستەبە كەن منىان نەبىنىوھ و باوھرىان پىھىئىناوم، من شەوقم زۆرتەرە بۇ ئەوان))^{۶۷}

ھاوھ ئيكردن سى بە شە:

۱. ھاوھلى كەسىك لەسەرو خۇتەوھ: ئەمەبىان لە راستىدا خزمە تەكردەنە.

^{۶۷} { أخرجه الترمذي في صحيحه }.

۲. هاوه لیگردنی که سیک له خوار خۆتهوه، ئەوهش سۆز و بهزهیی لهسهرت بۆ ئەوهی خوار خۆت پێویست دهکات، و لهسهر ئەویش تهبابی و ریز پێویست دهکات.

۳. لهگهڵ هاوه لیگردنی هاوتا و هاوشانی یه کتردا: ئەمهش لهسهر ئیسار و جوامیری بیناکراوه، ههر کهس هاوه لی شیخیکی کرد پلهی له ئەو بهرزتر بوو، فیری دهکات چون واز له بهرهلستی کردن بهیئیت و چون ئەوهی له ئەو دهرده کهوێت روویه کی جوانی بۆ بینیتهوه و باوهر به حاله کانی بهیئیت.

ههندی له هاوه لانی ئیمه پرسیاریان له مه نصوروی کوری خه له فی مه غریبی کرد: چهند ساڵ هاوه لی ئەبو عوسمانی مه غریبیت کرد؟

سه رنجیکی پرسیار که ره که ی دا و وتی: من هاوه لیم نه کردوو، به لکو ماوه یه که خزمه تم کردوو.

گهر که سیک له خوار خۆتهوه هاوه لی کردی ناپاکی له مافی هاوه لی کردن ئەوه یه ناگاداری نه که یه وه لهو ناته واویانه ی له حالیدایه، بۆ ئەو مه بهسته "أبو الخیر التینانی" بۆ "جفر بن محمد بن نصیر" ی نووسی: گوناه ی نه زانی هه ژاران به کۆلی ئیوه وه یه، چونکه به نه فسی خۆتانه وه خه ریکبوون و ئەده بدادانی ئەوانتان پشتگۆی خست و ئەوانیش له نه زانیدا مانه وه.

به لām گهر هاوه لی که سیکت کرد له پله و پایه دا هاوتا و هاوشانی خۆت بوو پێویسته چاو له نه نگیه کانی بیوشیت، ئەوه ی لپی دهرده کهوێت هه لیبده ره سه ر روویه کی جوان و هه تا ده توانی لی کدانه وه ی باشی بۆ بکه ی، گهر لی کدانه وه یه که ت بۆی نه بینیه وه ئەوا پێویسته بگه رپیه وه بۆ تۆمه تبار کردنی نه فسی خۆت و لۆمه کردنی.

ئه جمه دی کوری ئەبی حه واری ده لیت: وتم به ئەبو سوله یمانی دارانی: فلان کهس ناکه وێته دلّمه وه ..

ئەبو سوله یمان وتی: ناکه وێته دلی منیشه وه، به لām ئە ی ئەجمه د، له وانه یه خۆپه رستی له دلی ئیمه دا بیت و ئیمه له صالحان نه یین بۆیه خۆشان ناون.

وتراوه: پیاویك هاوهلی ئیبراهیمی کورپی نه دهه می کرد کاتیک ویستی لیئی جیابیته وه
 پیاوه که پیی وت: گهر نهنگییه کت له مندا بینیه وئو گادارم بکه، ئیبراهیم وتی: هیچ
 نهنگییه کم له تۆدا نه بینیه وه، چونکه به چاوی خوشه ویستی لیمروانیت، بۆیه هه موو
 شتیکی تۆم لا جوان بوو، بۆیه بۆ نهنگی خوژت پرسیار له کهسانی تر بکه جگه له من.
 له ئیبراهیمی کورپی شه بیان وه ده گیرنه وه وتوویه تی: هاوهلی که سیکمان نه ده کرد
 بیوتبایه "نه عله کام".

ئه بو ئه حمه دی قه لانسى ده لیت: هاوهلی دهسته یه کم کرد له به صره زۆر ریژیان
 لیگرتم، جاریک وتم به یه کیکیان: میزهره کهم له کوپیه؟
 ئه و قسه یه منی له بهر چاویان خست.

"الزقاق" ده لیت: ماوه ی چل ساله هاوهلی ئه وانه ده کهم، ته نها سوژ و به زه یی و
 نه رمونیانیم لییان بینی به رانه به یه کتری یان به رانه به که سانیك خویشیان ده ویستن، هه ر
 کهس له سه ر ئه م ریگه یه ته قوا و وه رعى له گه ل نه بیته ئه وه ده خوات که به ده ق
 حه رامکراوه.

پیاویك به سه هلی کورپی عه بدولای وت: باوکی محمه د، ده مه ویت هاوه لیت بکه م،
 وتی: گهر یه کیکیان مرد ئه ویترمان هاوهلی کی ده کات؟ وتی: الله، پیی وت: که وابوو
 له ئیستاوه هاوهلی بکه.

پیاویك ماوه یه ك هاوهلی پیاویکی کرد، پاشان ویستی جیابونه وه له یه کیکیانه وه
 سه ریبه لدا، داوی مؤله تی له هاوه له که ی کرد، وتی: به مه رجیک هاوهلی که سیکی تر
 نه که ی مه گه ر پله و پایه ی له سه رو ئیمه بیته، گهر ئه ویش دیسان له سه رو ئیمه وه بوو
 هاوهلی مه که، چونکه یه که مجار هاوهلی ئیمه ت کردوه، پیاوه که ویستی جیابونه وه
 له دلما نه ما (مه بهستی ئه وه یه تۆ ده بیته هاوهلی که سینک بکه یته هاوتای خوژت بیته،
 نه سه روتر، نه نرمتر، له هاوهلی به رزه که دا ئه و له تۆ جیا ده بیته وه، له هاوهلی
 نرمه که دا تۆ له ئه و جیا ده بییه وه، له هاوتاکه ی خوژتا مانه وه هه یه که بریتییه له و
 دهسته یه ی له گه لیدا بووه).

"الكنائى" ده لىت: پياويك هاوه لى كردم، كەسە كە لەسەر دلم گران بوو، شتتكم پى بەخشى بۆ ئەو ەى لە دلمدا ئەو قورسىيە نەمىنىت، بەلام قورسىيە كە نەرەوايەو. . . كەسە كەم برد بۆ مالى خومان و پىم وت: پىيە كانت لەسەر روخسارم دەبنى، بەلام ئەو كارەى نە كرد، وتم: ەەر دەبى ئەنجامى بەدى، ئەویش ئەنجامى دا، برپارم دا پىيە كانى لەسەر رومەتم لا نەدا تا خودا ئەو قورسىيە لە دلم بەرانبەرى لادەبات، كاتىك لە دلم ئەو ە سرايەو ە وتم: ئىستا پىيە كانت لا بەدە.

ئىبراھىمى كورپى ئەدەھەم خەرىكى دروینە و باخ و بىستان دەبوو و پارەكەى بۆ هاوہ لانی خەرج دەكرد.

وتراوہ: ئىبراھىمى كورپى ئەدەھەم لەگەل دەستەيەك لە هاوہ لانيدا بوو، بە رۆژدا كارى دەكرد و بۆى خەرج دەكردن، شەو لە شوپىنيك كۆدەبونەو ە و بەرۆژوو دەبوون(واتە پارشيويان بۆ رۆژوو دەكرد)، ەندى جار لە گەرانەو ەى لە كار ئىبراھىم دوادەكەوت، شەويك وتيان: وەرن بەبى ئەو پارشيوەكەمان بكەين بۆ ئەو ەى شەويكى تر زوو بىتەو ە بۆ لامان، بۆيە پارشيويان كرد و خەوتن، كاتىك ئىبراھىم گەرپايەو ە بىنى خەوتوون، وتى: ئەى گەدايان و ەژاران، لەوانەيە خواردنيان دەستنەكەوتبىت پارشيوى پى بكن، ەندى ئاردى ەينا و شىلاى و ئاگرى كرددەو ە و پشكۆى گەشانەو ە، بەئاگاتن، بىنيان فوو لە پشكۆ و ئاگرەكە دەكات، وتيان چى دەكەى؟

وتى: وتم لەوانەيە ەيچ نەبووبىت پارشيوى پى بكن و خەوتبن. . . پىمخۆش بوو كاتىك بەئاگا دىن نانەكە پىگەيشتەيت.

ەندىكيان وتيان بە ەندىكى تريان: تەماشاشا بكە ئىمە چىمان ئەنجامدا و ئەو چۆن مامەلە لەگەل ئىمە دەكات.

وتراوہ: گەر كەسيك هاوہ لى ئىبراھىمى كورپى ئەدەھەمى بكردبايە سى مەرجى لەسەر دەگرت:

خزمەتكردن و بانگدان بۆ ئىبراھىم بىت، دەستبردنى بۆ دونيا ەروەك دەستبردنى ئەوان وابىت بۆ دونيا.

روژژیک یه کیك له هاوهلانی پپی وت: من ناتوانم بچمه ژیر تهو مهرجانه؟
وتی: سه‌سامم به راستگویییت.

یوسفی کوری حوسه‌ین ده‌لیت: وتم به "ذي النون": هاوه‌لی کی بکه‌م؟
وتی: هاوه‌لی که‌سیك بکه تهوه‌ی خودا دهرباره‌ی تو ده‌یزانیت بتوانیت لیی
نه‌شارییه‌وه.

سه‌هلی کوری عه‌بدو‌لا وتی به پیاویك: گهر له‌وه که‌سانه‌ی له درنده‌ه‌ترسی
هاوه‌لیم مه‌که.

بیشری کوری حاریس ده‌لیت: هاوه‌لی که‌سی به‌دکار گومانی خراپ به چاکان
دروست ده‌کات.

له جون‌ه‌یده‌وه باسکراوه وتوویه‌تی: کاتیك ته‌بو حه‌فص هات بو به‌غداد که‌سیکی
له‌گه‌ل بوو سه‌ری رووتابوویه‌وه، هیچی باس نه‌ده‌کرد، پرسیارم کرد له هاوه‌له‌کانی
ته‌بی حه‌فص دهرباره‌ی حالی ته‌وه پیاوه، وتیان: ته‌وه پیاوه سه‌د هزار دره‌می بو ته‌بو
حه‌فص خه‌رج‌کردووه و سه‌د هزار دره‌میشی قه‌رز کردووه و دیسان بو‌ی خه‌رج
کردووه، ته‌بو حه‌فص مؤله‌تی نادات ته‌نها یه‌ک بیتیش له ده‌می ده‌ریجییت.

"ذو النون" ده‌لیت: به‌ته‌بایی هاوه‌لی خودا بکه، به‌ئامۆژگاری و چاکه هاوه‌لی
مه‌ردوومان بکه، به سه‌ریچی کردن هاوه‌لی نه‌فسی خۆت بکه، به دوژمنایه‌تی کردن
هاوه‌لی شه‌یتان بکه.

پیاویك وتی به "ذو النون" هاوه‌لی کی بکه‌م؟

وتی: هاوه‌لی که‌سیك بکه گهر نه‌خۆش که‌وتی سه‌ردانت بکات و گهر خراپه‌یه‌کت
به‌رانبه‌ری ته‌نجامدا لییت ببوورییت.

گویم له مامۆستا ته‌بو عه‌لی ده‌قاق بوو(ره‌حه‌تی خودای لیی بییت) ده‌یوت:
دره‌خت گهر بو خۆی بروییت و که‌سیك نه‌پروینییت گه‌لا ده‌کات و سه‌وز ده‌بییت، به‌لام
به‌ر نادات، موریدیش هه‌ر به‌وه جوژه‌یه گهر مامۆستایه‌کی نه‌بییت په‌روه‌ده‌ی بکات
هیچی لیوه په‌یدا نابیییت.

ماموستا ئەبو عەلى دەقاق دەيوت: ئەم رېگەيەم له "نەصرابادى" يەو وەرگرت، نەصرابادى له شيبلى وەرگرت، شيبلى له جونەيدى وەرگرت، جونەيد له "السرى" وەرگرت، "السرى" له مەعرووفى كەرخى وەرگرت، مەعرووفى كەرخى له داودى تائى وەرگرت، داودى تائيش به خزمەتى شوينكە وتوان گەيشت بوو.

هەر وەها گويم لى بوو ماموستا ئەبو عەلى دەيوت: هەر كات چووم بۆ دانىشتنە كانى نەصرابادى پيشتر خۆم دەشۆرى.

ماموستا قوشەيرى دەلييت: منيش له سەرەتاي دەستپيكرنمەو هەركات چووبە خزمەتى ماموستا ئەبو عەلى خۆم دەشۆرى مەگەر بەرپۆژوو بوومايە، چەندىن جار دەچوومە دەرگاي قوتابخانەكەى و له شەرمدا دەگەرآمەو، گەر جارپك بوپريم بكردابايە و بچوومايەتە قوتابخانەكەى كە دەگەيشتمە ناوەرپاستى قوتابخانەكە شيوە بيتاگايەك له شەرمدا رووى لى دەكردم تەنەت دەرزى به له شەمدا بكرابايە لهوانەيه هەستم پى نەكردبايە، پاشان كە دادەنيستم پرسيارى هيچ بابەتپك لى نەدەكرد، بەلام ئەو هەموو ئەو شتانەى له من روويانداوە باسى دەكرد، چەندىن جار بەتاشكرا ئەوهم لى بينيوە، زۆر جار له ناخى خۆمدا بپرم دەكردەو گەر له سەردەميكدابوومايە خودا پيغەمبەريكى رەوانە بكردابايە بۆ خەلكى تايانە لەمدا ئەوئەندە شەرم و حەيام دەبوو بەرانبەرى، وينا م نەدەكرد ئەو رووبدات و له دريژايى دانىشتنەكانم له خزمەتى باسى ئەوهم نەدەكرد، لەو ماوەيهى له خزمەتيدا بووم هەرگيز بەرھەلستى كردن بەرانبەرى به پيريدا نەھاتووە تا (رەحمەتى خوداي لى بيت) له دونيا دەرچوو.

"محمد بن النضر الحارثي" دەلييت: خودا وەحى بۆ موسا (عليه السلام) نارد و پيى فەرموو: بەئاگابە، هاوئەل بۆ خۆت داوا بكە، هەر هاوئەلپك خۆشيت بۆ نەھينيت وازى لى بەپنە و هاوئەلى مەكە، چونكە دلّت رەق دەكات و ئەو دوژمنى توپە، زۆر يادى من بكە شايستە دەبيت به شوكرى من و چاكەى خۆمت بۆ زياد دەكەم.

"أبو بكر الطمستاني" دەلييت: لەگەل خودا هاوئەلى بكەن، گەر نەتانتوانى، هاوئەلى ئەو كەسە بكەن هاوئەلى خودا دەكات تاكو بەرەكەتى هاوئەلى ئەوان بتانگەيەنيت به هاوئەلى خودا (عليه السلام).

یەکتایی

((جونه ید ده لیت: گەر ژیری هۆشمه ندان له وهسیت بۆ کردن کۆتایی هات
بۆ لای سهرسامی کۆتایی دیت))

خودا (ﷻ) ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ كَرِيمٌ وَاللَّهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة: ۱۶۳
له ئه بی هورهیره وه (خودا لیبی رازی بیّت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷻ)
فهرمووی: ((پیاویک له وانه ی پیش ئیوه جگه له یه کتاپه رستی هیچ خیریکی تری
نه بوو، وتی به خانه واده که ی: گەر مردم بمسوتینن و پاشان بمهارین و ئه و جا له روژیکی
باره شدا تۆزه که م به وشکانی و ده ریادا په رشوبلاو بکه نه وه، ئه وانیش به و جوړه یان
لیکرد، خودا به بای فهرموو: ئه وه ی له گه ل خۆت بر دووته بیگی پهره وه، بۆیه که سه که
هاته وه به رده سستی خودا، خودا پیغه فهرموو: چی وای لیکردی ئه و کاره ئه نجام بده ی؟
ئه ویش وتی: شهرم کرد له تۆ، بۆیه خودا لیخۆش بوو))
یه کتاپه رستی: بریار دانه به وه ی خودا تا کوته نهاییه، زانست به وه ی شته که یه ک بیّت
بریتیه له یه کتایی.

له زمانی عه ره بیدا ده وتریت: "وحدته-ته نهام کرده وه" کاتییک به تا کوته نهایی
وه سفی بکه ی، وه ک ده وتریت: "شجعت فلانا" کاتییک به ئازایه تی وه سفی بکه ی،
ده وتریت: (وحد یحد) که و ابوو ئه و (واحد) و (وحد) و (وحید) ه، وه ک چۆن ده وتریت:
(فرد) که و ابوو ئه و (فارد) و (فرد) و (فرید) ه.

ریشه ی "أحد" بریتیه له (وحد) ه، "وا" که بووه به هه مزه.

مانای ئەوەی خودا (ﷻ) لەسەر زمانی زانست تاکوته‌نھا (یهك) بیټ و تراوه: ئەو کەسە یە نە دەتوانی بچە یە سەری نە دەتوانی لیبی لایبە ی، بە پێچەوانە ی ئەو قسە ت کە دەلیټ: "إنسان واحد" چونکە بەبێ دەست و قاقیش ھەر دەلیی مرۆڤ، واتە دەتوانی شتیکی لی ھەلبگریت، خودا (ﷻ) زاتی تاکوته‌نھایە بە پێچەوانە ی ناوی مرۆڤە وە کە کۆمەلیک وەسف لە خو دەگریټ.

ھەندی لە زانیان دەلین مانای "واحد" بریتی یە لە نەریکردنی دابەشکردن لە خودی خویدا و نەریکردنی لیکچوون لە ناو و سیفەتیدا و نەریکردنی ھاوەل لە کردار و دروستکراوێ کانیدا.

یە کتایی سی بەشە:

یە کتایی ھەق (ﷻ) بۆ ھەق ئەو ھەش زانستی خودایە بەوە ی تاکوته‌نھایە وە ک چۆن ھەوایدووە و رایگە یاندووە.

دووھەم: یە کتایی ھەق (ﷻ) بۆ دروستکراوێ کان، ئەو ھەش ئەو یە خودا (ﷻ) بریاریداو بەوە ی بەندە یە کتاپە رستە و یە کتاپە رستی بەندە کە ی ئەفرینراوی ئەو ھە.

سێھەم: یە کتاپە رستی دروستکراوێ کان بۆ ھەق (ﷻ) ئەو ھەش زانستی بەندە کە یە بەوە ی خودا (ﷻ) تاکوته‌نھایە و بریاردان لەوە ی ئەو (ﷻ) یە کە و ھاوتا و ھاوشانی بۆ نییە.

ئەمە پوختە یە کە لە مانای یە کتایی بە شیوہ یە کێ کورت و دیاریکراو.

گوزارشتی پیاوانی ئەم دەستە یە لەسەر مانای یە کتایی جوړاو جوړە:

پرسیار لە "ذو النون" کرا دەربارە ی یە کتایی، وتی: ئەو یە بزانی ت توانا و دەسەلاتی خودا لە ناو شتە کاندای بەبێ تیکە لبونە و دروستکردنی شتە کان بەبێ چارەسەرە (واتە کارە کانی "کن فیکون" ھ)، خودا ھۆی دروستکردنی ھەموو شتی کە، و ھیچ ھۆیە ک بۆ بوونی خودا بوونی نییە، ھەرچی تۆ لە بیری خوێتدا دەربارە ی خودا (زاتی خودا) بیری لیدە کە یە وە خودا بە پێچەوانە ی ئەو ھە یە.

"الجريري" دەلیټ: زانستی یە کتاپە رستی بریتی یە لە زمانی یە کتاپە رستی.

پرسیار له جوته یډ کرا ده باره ی په کتاپه رستی وتی: بریتیه له تهنه اکر د نه وه ی په کتاپه رست به هیانه دی زانینی په کتایی خودا به که مائی په کتایی خودا که نه و په که و له که س نه بووه و که سی لی ناییت، به نه ریکردنی دژ و هاوشیوه به بی شوبهانندن و چزانندن و ویناکردن و نموناندن ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ۱۱ الشوری: ۱۱.

ههروه ها جوته یډ ده لیت: کاتیک ژیری هو شمندان له په کتاپه رستیدا که یشته بنبه ست ده گاته سه رسامی.

پرسیار له جوته یډ کرا ده باره ی په کتاپه رستی، وتی: مانایه ک ویناکردنی تیدا ده پوکیته وه، و زانسته کانی ده که ونه ژیری ه وه، و خودا به و جوړه یه که له نه زه لدا بووه.

"الخصري" ده لیت: بنچینه کانی نیمه له په کتاپه رستیدا پینج شته: هه لگرتنی روودا، و تهنه اکر د نه وه ی دیرین، و کوچکردن له برایان و جیا بوونه وه له نیشتمان و له بیرچوونه وه ی نه وه ی دهیزانی و نه وه ی نایزانییت.

مه نصور ی کوری خه له فی مه غریبی ده لیت: له مزگه وتی مه نصور بووم له به غداد، "الخصري" م بینی قسه ی ده کرد ده باره ی په کتایی خودا، دوو فریشته م بینی به ره و تاسمان به رزده بوونه وه، په کیکیان به ویتریانی وت: نه وه ی نه و پیاوه ده لیت بریتیه له زانستی په کتاپه رستی، په کتاپه رستیش شتیکی تره، واته له نیوان به ناگایی و نووستندا بووم.

"فارس" ده لیت: په کتاپه رستی بریتیه له به ردانه وه ی ناوه ندگیر له باری زالبوونی حالدا و گه رانه وه بو ناوه ندگیر له باری حوکه کاند، و چاکه کان به شه کانی به دبه ختی و به خته وه ی ناگوریت.

شیل ی ده لیت: په کتایی له راسته قینه دا سیفته ی خودایه، و له ریوره سمیشدا پو شاک ی به ری که سی په کتاپه رسته.

پرسیار له جونه ید کرا دهرباره یه کتاپه رستی تایبته وتی: ئه وه یه بهنده له بهردهم خودادا تهخت بوویت، هه لئسورانی ته گبیری خودایی له گوزهر کردنی حوکه کانی دهسه لاتی خودا به سه ریدا گوزهر بکات له شه پوله کانی ده ریای یه کتایی خودادا به فه نابوون له نه فسی خوئی و بانگه وازی خه لک بوئی و وه لا مدانه وهی به راسته قینه ی بوون و یه کتایی خودا له حه قیقه تی نزیکه له خودا وه به رویشتنی هه ست و جوولئه ی بهنده، بو هه ستان به مافی خودا (ﷺ) له وهی لیی داوا ده کات، ئه وه ش به وه ده بیته کۆتایی بهنده بیته وه بو سه ره تای و وه ک ئه و کاته ی لی بیته بهر له وهی ببیته.

پرسیار له "البوشنجی" کرا دهرباره یه کتایی خودا وتی: له زاتدا ناشو به ی نریت و سیفه ته کانی نه ری ناکرین.

پرسیار له سه هلی کورپی عه بدولا کرا دهرباره ی زاتی خودا (ﷺ) وتی: زاتی خودا به زانسته وه سفکرا وه، به ئابلۆقه دان په بی پی نابریت، و له خانه ی دونیادا به چاوان ناینریت، ئه و (ﷺ) بوونی هه یه به حه قیقه تی باوه ر به بی راده و ئابلۆقه دان و تی که لبوون و توانه وه، له روژی دوا ییدا خودا به ئاشکرا ده ی نریت له مولک و ده سه لاتی دا، دروستکرا وه کانی له زانینی حه قیقه تی زاتی خوئی بیبه ش کردوه و به ئایه ته کانی رینموونیان ده کات بو لای خوئی، دلان خودا ده ناسن و ژیری هه کان په ی به خودا نابهن، باوه رداران به چاوان ته ماشای خودا ده کهن به بی ئابلۆقه دان و په ی بردن به کۆتایی.

هه روه ها جونه ید ده لیته: بالترین وشه له یه کتاپه رستیدا ئه وه یه ئه بوبه کری صدیق (خودا لیی رازی بیته) فه رموویه تی: پاکیتی بو ئه و خودا یه ی ریگه یه کی بو دروستکرا وه کانی نه هیلا وه ته وه بو گه یشتن به ناسینی مه گهر به ده سه ته وسانی له ناسینی ئه و (ﷺ).

ماموستا قوشه یری ده لیته: مه به ستی صدیق (خو لیی رازی بیته) ئه وه نییه خودا ناناسریت، چونکه لای ئه هلی ئه م ریگه ده سه ته وسانی ده سه ته وسانییه له هه بوون نه ک له نه بوون، وه ک که سیک که دا یده نیشتین، به لام ده سه ته وسانه له دانیشتن، دانیشتنه که

بەرى ھەول و كارى ئەو نىيە، و دانىشتنە كەش تىايدا بوونى ھەيە، ھەر بەو جوړە كەسى عاريف دەستەوسانە لە مەعريفە كەى، مەعريفەشى تىدايە، چونكە ھالە تىكى زەرورىيە.

لای پياوانى ئەم دەستەيە كۆتايى مەعريفە بە خودا (ﷺ) زەرورىيە.

مەعريفەى بە دەستەينراو لە سەرەتاو ھەيە، با مەعريفەيە كى بە دەستەينراو ىش بىت ئەبو بە كرى صديق (خودا لىي رازى بىت) بە شتىكى دانەناو بەراورد بە مەعريفەى زەرورى، وەك چرا لە كاتى ھەلھاتنى خوړ و پەرشبوونەو ھى تىشك و رووناكى بەسەريدا.

جونەيد دەلىت: ئەو يەكتاپەرستىيەى سوڤىيە كانى پى تەنھاكەوتو ھە برىتييە لە تەنھاكردنەو ھى دىرين لە رووداو و دەرچوون لە نىشتمان و برىنى پەتى خوڤو ىستراو و ازەينان لەو ھى دەيزانى و نايزانى، و ھەق (ﷺ) جىگەى ھەموو شتىك بگريتەو ھە.

يوسفى كورى حوسەين دەلىت: ھەر كەس بگەوتتە ناو دەرياي يەكتاپەرستىيەو ھە بە تىپەربوونى كات تىنووتى زياد دەكات.

جونەيد دەلىت: زانستى يەكتاپەرستى لە بوونى ئەو (ﷺ) جىاوازە، بوونىشى لە زانستى جىابو ھەتەو ھە.

ھەروەھا جونەيد دەلىت: زانستى يەكتاپەرستى ماو ھى بىست ساللە راخەرى خوڤى پىچاو ھەتەو ھە، خەلكى تەنھاقسە لە پەراويزى ئەو زانستە دەكەن.

پياويك بە حوسەينى كورى مەنصورى وت: ئەو ھەقە كامەيە ئاماژەى پى دەكەن؟ وتى: ئەو كەسەى ھۆى ھەموو شتىكە و ھىچ شتىك ھۆى ئەو نىيە.

بە شىبلى و ترا ھەوالمان پى بده دەربارەى يەكتاپەرستى رووت و يەكلا بو ھەو ھە بە زمانىكى رەواى تەنھاكەرەو ھى خودا، ئەو ىش وتى: ھاوار لە دەست تۆ. ھەر كەس بە ئاماژە وەلامى يەكتاپەرستى بداتەو ھەو كەسە موخىدە (لادەرە)، ھەر كەس دەستى بو رابكىشيت كەسىكە بوونى خوڤى و ئەوى ئاماژە پىداو ھە، ھەر كەس ئاماژەى پى بكات بەندەيە كى بتپەرستە، ھەر كەس قسەى تىدا بكات كەسىكى بىتاگايە، ھەر كەس لىي

بیدهنگ بیت که سیکی نه زانه، هەر کهس ئەندیشهی ئەو دی لا دروست ببیت گەشتوو
 که سیکی ههچی به دهسته هیناوه، هەر کهس پێیوایه ئەو نزیکه ئەوا ئەو دووره لێی،
 هەر کهس بینییوه ئەوا بزری کردوو، هه موو ئەو دی به ئەندیشه جیای ده که نه وه و به
 ژیریتان پێی ده گهن له ته ووترین مانادا ئەوه ده دریتوه به سه رتاندا و رووداوه و
 ههروهک خۆتان دروستکراوه.

یوسفی کوری حوسه بین ده لیت: یه کتاپه رستی تایبهت ئەوه یه به نهینی و وه جد و دل
 و دهروونی وهک ئەوه و ابیت له بهردهم خودادا وهستاوه و ته گبیره کانی خودا و برپاره کانی
 دهسه لات به سه ریدا گوزهر ده کهن له ده ریای یه کتاپه رستی خودادا به بینیا زیوون له خۆی
 و رویشتنی ههسته کانی، ههستان به مافی حهق (ﷺ) له وهی لێی داوا کردوو، ئەوکات به و
 جوړه ده بیت بهر له گوزه رکردنی برپاره کانی خودا (ﷺ) به سه ریدا.

وتراوه: یه کتایی بو خودا سیفه تیکی دیرینه و دروستکراوه کان له سه ری مشه خۆرن.
 وتراوه: یه کتاپه رستی لابرندی "یاء" هکانه، نه لیت: "لی و بی و معی و اِلی- بو من،
 به من، له گه ل من، بو لای من" واته کۆتاهاتن به "من".

به ئەبو به کری ته مستانی وترا: یه کتاپه رستی چیه؟ وتی: بریتیه له:
 یه کتاپه رستی و یه کتاپه رست و یه کتا (خودا)، ئەم سیانه یه.

روهیم ده لیت: یه کتایی ئاساری مرۆیی و دارینیی خوا وه ندیه.

گویم له مامۆستا ئەبو عه لی ده قاق بوو (هه هه تی خودای لی بیت) له
 کۆتاییه کانی ته مه نیدا- که نه خۆشی زۆری بو هینا بوو- ده یوت: له
 نیشانه کانی پشتیوانی کردن پارێزگارییه له یه کتاپه رستی له کاته کانی حوکمدا،
 پاشان- وهک لیکده ره وهی قسه که ی خۆی و ئاماژه به حالی خۆی- وتی: ئەوه یه به
 گازی دهسه لاتیی خۆی له تیپه راندنی حوکمه کانیدا پارچه پارچه بکات و تۆش
 شوکرکار و هه مدکار بیت.

شیبلی ده لیت: بوئی یه کتاپه رستی نه کردوو هه ر کهس وا وینا ده کات
 یه کتاپه رستی له لایه.

ئەبو سەئیدى خەراز دەلىت: يەكەمىن مەقام بۆ ئەو كەسەى زانستى يەكتاپەرستى
بىنىوئەتەو و ھىناوئەتە دى برىتئىيە لە فەنابوونى يادى شتەكان لە دلئى و
تەنھاكەوتنەوئەى بە خوداوە (ﷻ).

شىبلى بە پىاوئىكى وت: دەزانى بۆ يەكتاپەرستىيە كەت دروست نىيە ؟

وتى: نەخىر.

وتى: چونكە بە خۆتەوئە داواى خودا دەكەى.

ئىبن عەتە دەلىت: نىشانەى حەقىقەتى يەكتاپەرستى لە بىرچوونەوئەى
يەكتاپەرستىيە، ئەوئەش ئەوئەى بە تاك و تەنھائى پىيەوئە راوئەستائىت.

دەوترىت: خەلكانىك ھەن پەردەيان بۆ لادراوئە، كردارەكان و رووداوەكان بە
خوداوە (ﷻ) دەبىنىت، ھەيانە بە حەقىقەت پەردەى بۆ لادراوئە ھەستكردنى بە ھەموو
شتىك جگە لە خودا پووگاوتەوئە، ئەو بە نەپئىنى كۆبوونەوئە بە پەنھان دەبىنىت، و
رووالئەتىشى بە جىابوونەوئە وەسف دەكرىت (واتە لە ناوئە لە حالى كۆبوونەوئەدايە و لە
دەرئەوئە جىابوونەوئە).

پرسىيار لە جونەيد كرا دەربارەى يەكتاپەرستى وتى:

وغنى لي من قلبي

وغنىت كما غنى

وكنا حىثما كانوا

وكانوا حىثما كنا

(لە دلئەمەوئە ئاوازى بۆ وتم، ئەو چۆن ھاتە ئاواز منىش ھاتمە ئاواز، ئەوان چۆن بوون
ئىمەش و ابووين، ئىمە چۆن بووين ئەوانىش و ابوون)

پرسىيار كەرىك وتى: قورئان و رىوايەت تىاچوو؟

وتى: نەخىر، بەلام كەسى يەكتاپەرست بالائىرىن يەكتاپەرستى لە نزمترین گوتار و
ئاسانترىنىيەوئە وەرئەگرىت.

حال و باریان له کاتی دهرچوون له دونیا

(ئهوه دهزانی زیندووان زیندوون با بشارن.. تنها له خانه یه کهوه دهچن بو
خانه یه کی تر))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ نُؤْتِهِمُ الْمَلَائِكَةَ طَيِّبِينَ﴾ النحل: ۳۲، واته به
دهرونیکی پاکهوه، به بهخشینی هه موو شتیک به خودا، بویه کاتی گه رانه وهیان بو
لای مهولایان (ﷺ) ههچ شتیک کۆلی شانیان قورس ناکات.

له نههسی کوری مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیئت) له پیغه مبهری خودا وه (ﷺ)
فهرمووی: ((بهنده له نازار و مهستی سه ره مه رگدایه، جومگه کانی جهسته ی
هه ندیکیان خواحافیزی له هه ندیکیان تریان ده کهن، ده لاین: "علیک السلام" ئیتر لیم
جیاده بییه وه و لیت جیاده به وه هه تا روژی دوابی))

دیشان له نهه سه وه (خودا لیبی رازی بیئت): ((پیغه مبهر (ﷺ) رویشت بو لای
گه نجیک له سه ره مه رگدا بوو، فهرمووی: حالت چونه؟ وتی: رجام هه یه له لای
خودا (ﷺ) و له گونا هه کاتم ده ترسم، پیغه مبهر (ﷺ) فهرمووی: ئه وه دوو شتن له دلای
هه ره بهنده یه کی باوه رداردا - له م کات و حاله دا - کۆبهنه وه خودا ئه وه ی رجا ی ده کات
پیبی ده به خشی و ئه وه ی لیبی ده ترسیت په نای ده دات لیبی))

بزانه حالی ئه هلی رینگه له سه ره مه رگدا جوړا و جوړه، هه ندیکیان زال به سه ریاندا
هه بیته، و هه ندیکیان زال به سه ریاندا رجا یه، هه ندیکیان له و حاله ته دا په رده ی بو
لادراوه و سوکنایی و ئارامی و متمانه ی جوانی بو پیویست بووه.

"أبو محمد الجريري" ده لیت: له سه ره مه رگدا له لای جونهد بووم-که رۆژی ههینی بوو له هه مان کاتدا یه کهم رۆژی نه ورۆز بوو- قورئانی ده خوینده وه، قورئانی خه تم کرد، وتم: ئا له م حالته دا قورئان خه تم ده که ی ئه ی باوکی قاسم؟

وتی: جا چ که سیك هه یه له پیشتر بیت له من به خویندنی قورئان له کاتیکدا لاپه ره ی کار و کرده وه کانم ده پیچریتته وه.

"أبو محمد الهروي" ده لیت: ئه و شه وه ی شیبلی مرد من له لای مامه وه، به دریتایی ئه و شه وه ئه م دوو دپه هۆنراوه ی دووباره ده کرده وه:

كل بيت أنت ساكنه

غير محتاج إلى السرج

وجهلك المأمول حجتنا

يوم يأتي الناس بالحجج

(هه ر مائیک تۆ تیایدا نیشته جی بیت ئاتاج نییه به چرا، رووی پر له هیوات بۆ ئیمه به لگه ی ده ستمانه له و رۆژه ی خه لکی به لگه ی خویمان ده هیئن)

ده گیپنه وه "حمدون القصار" وه سیتی بۆ هاوه لانی خو ی کرد له حالته تی مردندا له ناو ژناندا به جینه هیلن.

له سه ره مه رگدا وترا به بیشری حافی: ئه ی باوکی نه صر وه ک ئه وه ی ژیانته خو شبویت؟

وتی: رۆیشتن بۆ لای خودا (ﷻ) زۆر گرانه.

وتراوه: کاتیک هه ندی له هاوه لانی سو فیانی سه وری بۆ سه فه رکردن خوا حافی زیبان له سو فیان ده کرد پیمان ده وت: کاریک، فه رمانیکت هه یه بۆت ئه نجام به دین؟

ده یوت: گه ر مردنتان بینیه وه بۆم بکرن.

کاتیک مردن لپی نزیك بوویه وه ده یوت: کاتی خو ی خو زگه مان بۆ ده خواست که چی بینیمان زۆر گرانه.

وتراوه: کاتیک مردن له حهسه نی کورې عهلی نزیکبوویه وه دهستی به گریان کرد،
پرسیان بۆ ده گریته؟

وتی: دهچم بۆ لای گه ورهیه که نه مبینیوه؟

کاتیک بیلال (خودا لیبی رازی بیته) که وته سه ره مهرگ ژنه که ی وتی: هاوار بۆ ئەم
خه م و دلته نگیه! بیلال فهرمووی: به لکو هاوار بۆ ئەم خوښی و سروره، سبه نی به
خوښه ویستان ده گهینه وه، محمه د و هاوه لانی.

وتراوه: عه بدولای کورې موباره که له سه ره مهرگدا چاوه کانی کرده وه و پیکه نی و

وتی: ﴿لِمَثَلٍ هَذَا فَيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ﴾ ﴿١١﴾ الصافات: ٦١

وتراوه: مه کحولی شامی هه میسه دلته نگی زال بوو به سه ریدا، له نه خوښی
مردنه کهیدا و له سه ره مهرگدا روښتن بۆ لای بینیان پیده که نی، له و باره یه وه
پرسیاریان لیکرد وتی: بۆچی پینه که نم ئەو دابرا نه ی بیرم لى ده کرده وه نزیکبووه ته وه و
به زوویی روو له و شتانه ده که م هیوا و ناوتم بۆ ده خواست.

روهیم ده لیت: ناماده ی سه ره مهرگی ئەبو سه عیدی خه راز بووم ئەم چه ند دپره
هونراوه ی ده خوینده وه:

حنين قلوب العارفين إلى الذكر وتذكارهم وقت المناجاة للسر

أديرت كؤوس المنايا عليهم فأعفوا عن الدنيا كإعفاء ذي السكر

همومهم جواله بمعسكر به أهل ود الله كالأنجم الزهر

فأجسامهم في الأرض قتلى بحبه وأرواحهم في الحجب نحو العلا تسري

فما عرسوا إلا بقرب حبيبهم وما عرجوا عن مس بؤس ولا ضر

(هه نینی دلای عاریفان بۆ لای زیکری خودایه، یاد هینانه وه یان له کاتی موناجتدا بۆ
نهینیه، پیا له ی مردن گه راپیه وه سه ریان بۆیه دونیایان به خشی وه که به خشینیه که سی
مه ست و سه رخوښ، په ژاره ی ئەوان له سه رباز گه یه کدا هات وچو ده کات که وه که
ئه ستیره دره وشاوه کان ئەهلی خوښه ویستی تیدایه، جهسته یان له زه ویدا به

خۆشه‌ويستىيە كەي كوزراوه و رۆحه‌كانيان له پەردەكاندا بەرەو ئاسمان بەرز دەبنەوه،
ئەوان تەنھا لە نزىكى خۆشه‌ويستە كەيانەوه ئاراميان بۆ دیت و لە هەژاری و زيان و
ناخۆشى دۇنيا بەرز دەبنەوه)

وترا بە جۆنەيد ئەبو سەعید لە سەرەمەرگدا وەجدى زۆر بوو! وتى: كارێكى سەیر
نییە رۆحه‌كەي بە هۆى شەوقەوه فرى بیئت.

یە كێك لە پیاوان كاتێك لە مردن نزیكبوویەوه وتى: ئەى گەنج دەست بە
پشتمەوه بگرە و خۆل بکە بە روخسارمدا، پاشان وتى: رۆیشتن نزیكبووەتەوه و لە
گوناھان پاكنەبوومەتەوه و پاساو و بیانویەكیش بۆ لای خودا شك نابەم و هیز و
پەنایەكیش نییە پەنای بۆ ببەم، ئەى خودایە تۆ بۆ من بە، تۆ بۆ من بە، پاشان
ھاواریكى كرد و مرد، ئەوانەى ئامادەبوون گوێیان لە دەنگێك بوو وتى: ئەو بەندەییە
بۆ مەولای خۆى زەلیل و گەردنكەچ بوو، خوداش ئەوى قبوڵ كرد.

یە كێك لە پیاوان لە سەرەمەرگدا بوو پێى وترا: بلى: الله، وتى: تا كەي دەلێن
بلى الله لە كاتێكدا من بە خوداوه سووتاوم؟!

پیاویك دەلى: لە لای مەمشادی دەینوورى دانیشتبوم، هەژاریك هاتە ژوورەوه و
وتى: السلام علیکم، هەموو سەلامەكەیان وەلامدایەوه، وتى: ئایا شوینیكى پاك
هەیه مەروڤە بتوانیت تیايدا بمریت؟ ئەوانیش شوینیکیان بۆ دەستنیشان كرد، لەو شوینە
كانییەك هەبوو، كەسە هەژارەكە دەستنوێژی لەسەر كانییەكە تازە كردهوه و چەندە
خودا بیەویت نوێژی كرد و پاشان لاقەكانى راكیشا و مرد.

ئەبو عەباسى دەینوورى رۆژێك لە مەجلیسیكیدا قسەى دەكرد، ئافره‌تێك بە هۆى
وەجدەوه ھاواری لى بەرزبوویەوه، ئەبو عەباس پێى وت: مەرە، ژنەكە هەستایە سەپێى
و دەستی بە رۆیشتن كرد كاتێك گەیشته دەرگای خانووەكە لای بە لای ئەبو عەباسدا
كردهوه و وتى: پیشكەوتم، یەكسەر بەرزبوویەوه و مرد.

یە كێك دەلێت: لە سەرەمەرگدا لە لای مەمشاد دەینوورى بووم، پێى وترا: لەگەڵ
نەخۆشییەكەت چۆنى؟

وتی: پرسیار له نه خۆشییه که بکهن حالی له گهڵ من چۆنه، پێوترا: بلی "لا إله إلا الله" ئەویش رووی وەرچەر خاند بۆ دیواره که و وتی: هه موو بوونی خۆم بۆ تو فانی کرد، ئەمه پاداشتی ئەو که سهیه توی خۆشده ویت.

له سه ره مه رگدا به ئەبی محمه دی دوه یلی وترا: بلی: "لا إله إلا الله"، وتی: ئەوه شتی که پیشتر ناسیومانه و زانیومانه، هه ره به وه شه وه فانی بووین.

له سه ره مه رگدا به شیبلی وترا: بلی "لا إله إلا الله" ئەویش وتی:

قال سلطان حبه أنا لا أقبل الرشا

فسلوه بحقه لم يقتلي تحرشا

(ده سه لا تی خۆشه و یستییه که ی وتی من به رتیل و هه رناگرم، به حه قی ئەو پرسیار ی لی بکهن بۆ ده ستدریژی کرده سه رم و منی کوشت)

ده لێن: کاتی که "یحیی الأصبخري" که وته سه ره مه رگ له ده وری کۆبووینه وه، پیاوی که پێی وت: بلی: "أشهد لا إله إلا الله" ئەویش راستبوو یه وه و دانیشت و ده ستی یه کی که له ئیمه ی گرت و پێی وت: بلی: "أشهد لا إله إلا الله"، پاشان ده ستی یه کی که تری گرت و به هه مان شیوه، تا شایه تمانی به سه ره هه مواندا خسته روو و پاشان مرد.

فاتیمه ی خوشکی ئەبو عه لی رۆزباری ده لێت: کاتی که مردن له برا که م (ئه بو عه لی) نزی که بوو یه وه، سه ری له کۆشما بوو، چاوه کانی کرده وه و وتی: ئەوا ده رگا کانی ئاسمان کرانه وه، ئەوا به هه شت خۆی رازانده وه، ئەوه یه کی که پیم ده لێت: ئەه ی ئەبو عه لی تۆمان گه یانده بالآتیرین پله و پایه هه رچه ند تۆ نه تده و یست، پاشان ئەم هۆنراوه ی خۆینده وه:

و حقك لا أنظر إلى سواك بعين المودة حتى أراكا

أراك معذبي بفتور لحظ وبالحدس المورد من جناكا

(به حه قی تۆ به چاوی خۆشه و یستییه وه ته ماشای هیچ که سی تر نا که م جگه له تۆ هه تا نه تبینم، ده بینم به ساردی سه رنج و حه سوودی هاتوو له نه یاره وه سزام ده ده ی)

پاشان وتی: ئەهی فاتیمه، دێری یه که میان ئاشکرایه، دێری دووه میان ته مومژی پیوه دیاره.

کاتیك ئەحمه دی کوری نه صر(رهحمه تی خودای لی بیئت) له مردن نزیکبوویه وه یه کینک پیی وت: بلی: "أشهد لا إله إلا الله" ئەویش ته ماشای کرد و پیی وت: بیحورمه تی مه که.

یه کینک له پیاوان ده لیئت: پیاویکی هه ژاری غه ریم بینی، میش دابوویه روخساری، منیش دانیشتم و میشه کاتم لی دهرده کرد، چاوی کرده وه و وتی: تو کیی؟

من ئەوه نده ساله داوی کاتیك ده کهم تیایدا بگه مه خویشی و سه فا بۆم ریئه که وتوو ه جگه له ئیستا، ئەوا تو هاتی و لیئت تی کددام، برۆ، خوا ره حمت پی بکات.

"أبو عمران الأصبخري" ده لیئت: ئەبو تورابم له دهشت و سارا بینی به پیوه مرد بو، هیچ شتیك راینه گرتبوو.

ئەبو نه صری سه راج ده لیئت: هۆی مردنه کهی "أبو الحسين النوري" بیستنی ئەم دیره هۆنراوه بوو:

لازلت أنزل في وادك منزلا تتحسر الألباب عند نزوله

(به رده وام له سۆز و خو شه ویستی تۆدا مه نزلگیری ده کهم، مه نزلتیك ژیری و هۆشی مرۆڤ له کاتی پی تیخستنیدا هه سه ره تی بۆ دروست ده بیئت)

وه جد رووی لی کرد و رووی له دهشت و سارا کرد و کهوت به سه ر بنکی قامی شی پراودا که وهك شمشیر تی ژبوون، هه تا به یانی به سه ریاندا دهرۆیشیت و ئەم هۆنراوه ی دووباره ده کرده وه و خوین له لاقه کانی دهرۆیشیت، پاشان وهك که سیکی مه ست به ربوویه وه و پییه کانی برینیان کرد و کۆچی دوایی کرد.

ده گێر نه وه له سه ره مه رگدا پیی وترا بلی: "لا إله إلا الله" وتی: ئەهی بۆ لای ئەو ناگه ریمه وه!؟

وتراوه: ئىبراھىمى خەواص لە مزگەوتى "الجامع" لە رەى نەخۆشكەوت، نەخۆشى سىچوونى لەگەڵ بوو، گەر دانىشتنىكى ھەبوايە دەچوو نە ئاو و دەستنوێژى دەگرت، جارێك چوو نە ئاو ئۆيەكەو و گيانى دەرچوو.

مەنصورى مەغرىبى دەلييت: لە نەخۆشيبەكەى ئىبراھىمى خەواصدا يوسفى كورپى حوسەين سەردانى كرد، دواى ئەو ھى ئەو چەند رۆژەى بەسەرى ھات كە رۆژى واى بەخۆو نەبينى بوو، ئەو لەگەڵ يوسف تىكەلای نەبوو، كاتێك بينى بە خەواصى وت: ھەزرت لە شتىك ھەيە؟

وتى: بەلى، پارچە جگەرێكى برژاو.

ئەبو قاسمى قوشەيرى دەلييت: لەوانەيە مەبەستى بە جگەرى برژاو بوونى دلييك بووييت بەرانبەر ھەژاران نەرم و ناسك بييت، ھەروەھا ماناي بوونى جگەرێك كە بۆ غەريبان دەبرژى و ھەلدەقرچييت، چونكە لەگەڵ يوسف غەريب و نامۆ بوو.

وتراوه: ھۆى مردنەكەى ئىبن عەتا ئەو بوو جارێك رۆيشت بۆ لای وەزير، ئەويش بە قسەى رەق مامەلەى لەگەڵ كرد، ئىبن عەتا پيى وت: ئارام ببەو ئەى پياو، ئەويش فەرمانى كرد بە خوفەكانى بەسەريدا بكيشتن تا دەمریيت.

"أبو بكر الدقي" دەلييت: سەرلەبەيانى لەلای ئەبوبەكرى زەقاق بووين دەيوت: خودايە، تا كەى من ليترە دەھيلىتەو؟!

نەكەوتەو سەبەينى كۆچى دوايى كرد.

ئەبو عەلى رۆزبارى دەلييت: لەو دەشت و سارايە گەنجيكم بينى، كاتێك منى بينى وتى: ئايا ئەو نەندەى بەس نيبە بە خۆشەويستى عاشقى من بوو تا بەرزى كردمەو، پاشان بينيم رۆحى خۆى دەبەخشی (واتە لە سەرەمەرگدا بوو)، پيىم وت: بلى: "لا إله إلا الله"، ئەويش ئەم دوو ديترە ھۆنراو ھى خويىندەو:

أيا من ليس لي عنه وإن عذبي بد

ويا من نسال من قلبي منالا ماله حد

(ئەي ئەو كەسەي گەر سزام بدەي هيچ چارتيكم نيبه، ئەي ئەو كەسەي لە دلەوه شتيكي لي داوا دەكەين راده و سنووري بۆ نيبه)

به جونهيد وترا بلي: "لا إله إلا الله" وتي: له بيرم نه كردووه تاكو يادي بكەم، پاشان وتي:

حاضر في القلب يعمره لست أنساه فأذكره

فهو مولاي و معتمدي ونصبي منه أوفر

(ئامادەي دل تاوهداني دەكاتەوه، له بيرم نه كردووه تاكو يادي بكەم، ئەو مەولا و پشتيواني منه و بەشم لەلای بەشتيكي گەورەيه)

عەبدوولاي كوري عەلي تەميمي دەلييت: پرسيارم لە جەعفەري كوري نوصهير كرد - كه خزمەتي شيبلي دەكرد - له سەرەمەرگدا چيت لە شيبلي بيني؟

وتي: شيبلي وتي درهه ميك قەرزارم كه به ستم هاتوو به لامدا، هەزاران درهه مەم بۆ خاوەنەكەي كرد بە صدەهقه، هيچ شتيك لەسەر دلەم لەوه گەورەتر نيبه، پاشان وتي: دەستنويزم پيگەرە بۆ نويز، منيش دەستنويزم پيگرت، له بيرم چوو دەستبخەمە ناو ريشييهوه، ئەو كاتە زمانى شكا بوو، دەستی گرتم و خستيه ناو ريشييهوه و پاشان مرد، جەعفەر گريا و وتي: ئيوه چي دەليين دەربارهي پياويك تەنانەت لە سەرەمەرگيشدا ناداييك لە ئادابەكاني شەريعتي لەبیرنەچوو!

"المزين الكبير" دەلييت: له مەكە بووم (خودا پاريزگاري لي بكات) بيزاريبهك رووي ليكردم بۆيه رووم لە مەدينه كرد، كاتيك گەيشتمە بيري مەيمونه گەنجيكم بيني دريژ راكشابوو، چوومه لاي و بينيم لە سەرەمەرگدايه، پيم وت بلي: "لا إله إلا الله"، چاوهكاني كردهوه و وتي:

أنا إن مت فاهوى حشو قلبي وبداء الهوى قوت الكرام

(من گەر مردم ئارەزووي خوڤه ويستی بووه به كرۆكي دلەم، پايەدارەكان بە دەردی ئارەزوو دەمرن)

هەناسەيەکی توندی ھەلکیشا و پاشان مرد، منیش شۆریم و کفم کرد و نوێژم لەسەر کرد، کاتیەک لە ناشتنی بوومەووە ټەو بیزارییەکی رووی لیکردبووم نەما و گەرمامەووە بۆ مەککە.

بە یەکیەک لە پیاوان وترا: ھەزەت لە مردنە؟ وتی: رویشتن بۆ لای کەسێک رجای خیری لێ دەکریت باشترە لە مانەووە لە گەل کەسێک دلتیا نیت لە شەرەکی.

لە جونەیدەووە دەگیڕنەووە وتوویەتی: لە سەرەمەرگدا لای مامۆستام "ئەبەن کەرنەبی" بووم، تەماشای ئاسمانم کرد، وتی: ھیشتا، پاشان تەماشای زەویم کرد، وتی: ھیشتا، واتە نزیکترە لەوێ تەماشای ئاسمانم بکە یان تەماشای زەوی بکە، بەلکو ټەو لەودیو (یاخود لەپیش) شوینەووە.

ئەبو یەزید لە سەرەمەرگدا وتی: تەنھا لە بیتاگاییدا یادێ تۆم کردووە، تۆش لە کاتی ساردبوونەووەمدا گیانم دەکیشی.

ئەبو عەلی رۆزبەری دەلیت: رویشتمە شارێک کۆمەلێک خەلکم بینی کۆبوو بوونەووە، وتیان: لە ناشتنی جەنازەکی گەنجیکدا بووین گویمان لە دەنگێک بوو دەیوت:

کەرت ھەمە عبد طمعت في أن یراکا

(ھیممەتی بەندەبەک ئەو دەندە مەزن بوو تەماعی ئەوێ ئەوێ ھەبوو بتینیت)

ئەویش ھەناسەيەکی توندی ھەلکیشا بوو و گیانی سپارد بوو.

وتراو: دەستەبەک رویشتن بۆ لای مەمشادی دەینووری لە نەخۆشی مردنەکیدا، پرسیان: خودا چی لە گەل کردووی؟ ئەویش وتی: ماوەی سی سەلە بەھەشتم بۆ دەخەنە روو تەماشام نەکردووە، لە کاتی گیانکیشاندا پێیان وت: حالی دلت چۆنە؟ وتی: ماوەی سی سەلە دلتی خۆم بزر کردووە.

"الوجیھی" دەلیت: ھۆی مردنەکی ئێبەن بەنان ئەو بوو شتیەک بە دلیدا ھاتبوو، سەری ھۆی ھەلگرتبوو، لە سارای بەنی ئیسرائیلدا لەناو تۆز و رملدا بینیبوویانەووە، چاوەکانی کردبوو ھەو و وتبووی: چیژ و خۆشی وەر بگرە، ئێرە شوینی وەرگرتنی چیژ و خۆشی خۆشەوێستانە و بەدوایدا روچی دەرچوو بوو.

ئەبو يە عقووبى نەھرجوورى دەئىت: لە مەككە بووم، ھەژارېك ھات بۆ لام دىنارىكى پى بو، وتى: سبەينى من دەمرم، بە نيوەى ئەم دىنارە قەبرىكم بۆ نامادە بکە و نيوەكەى ترى بۆ كفن كردنم، لە نەفسى خۆمدا وتم: ئەم پياوھ ئەقلى تىكچووه، برسيتى حىجاز بەو دەردەى بردووه، بۆ سبەينى ھاتەوھ و تەوافى کرد، پاشان لە جىگەيەك لەسەر زەويەكە راکشا، وتم: ئەو پياوھ دەيەوى وا نیشان بدات دەمرىت، بۆيە چووم بۆ لای، دەستم لىدا و جوولاندم بينىم مردووه، وەك چۆن فەرمانى کرد بوو بەو جۆرە ناشتم.

وتراوھ: كاتىك لە سەرەمەرگدا ھالى ئەبو عوسمانى حىرى گۆرا كۆرەكەى كراسەكەى خۆى درى، ئەبو عوسمان چاوى كۆرەوھ و وتى: كۆرى خۆم، ئەو كارەت لە ئاشكرادا پىچەوانەى سوننەتە و لە ناوھەش رىايە.

وتراوھ: ئىبن عەتا لە سەرەمەرگى جونەيدا سەردانى کرد، سەلامى کرد، جونەيد ھەندى لە وەلامدانەوھى سەلامەكە دواكەوت، پاشان وەلامى داىەوھ، و وتى: بمبوره، لە خویندى وىردەكەمدا بووم، دواتر گىانى دەرچوو.

ئەبو عەلى رۆزبارى دەئىت: ھەژارېك ھات بۆ لامان و مرد، منىش كفنم کرد و ناشتم و لە گۆرەكەدا كفنەكەم لەسەر روخسارى لابرڊ بۆ ئەوھى لەسەر خاك داينىم و خودا (ﷻ) بەزەيى بىتەوھ بە غەرىبىيەكەيدا، چاوەكانى كۆرەوھ و وتى: ئەى ئەبو عەلى رىزم لى دەگرى لە بەردەم كەسىكدا رىزى لىناوم؟
 وتم: گەورەم لە دواى مردن زىندوو بوونەوھ؟!

پىي وتم: من زىندووم، ھەر كەسىك خوداى (ﷻ) خوشبویت زىندووه، سبەينى بە پلە و پاىەم تۆش سەردەخەم ئەى رۆزبارى.

دەگىرئەوھ ئىبن سەھل ئەصفەھانى وتى: وەكو چۆن خەلكى دەمرىت منىش دەمرم، نەخۆشكەوتنىك و سەردانى خەلكى، دواتر بانگم لىدەكرىت و دەلین: ئەى ئەبو عەلى، منىش وەلاميان دەدەمەوھ.

رۆژىك بە رىگەدا دەرۆيشت لەناكاو وتى: "بەلى" يەكسەر بەربوويەوھ و گىانى سپارد.

ئەبو حەسەنى موزەين دەلیت: کاتیک ئەبو یەعقوبى نەھرجورى بە نەخۆشى
مردنەكەى نەخۆشكەوت لە سەرەمەرگدا پیم وت بلی: "لا إله إلا الله"، خەندەیهك
كەوتە سەر لیوہكانى و وتی: مەبەستت منە؟

بە عیززەتى ئەو كەسەى مردن ناچیتیت تەنھا پەردەى عیززەت لە نیوان من و
خودادا ماوہ، لەو ساتەوہ كوژایەوہ و خامۆش بوو، ئەبو حەسەنى موزەين دواتر
ریشى خۆى دەگرت و دەیوت: بوودەلەیهكى وەكو من شەھادەتى بە ئەولیاكانى
خودا دەھینا، ئای چ شەرمەزارییەكە! کاتیک ئەو رووداوەى دەگپرایەوہ دەستى بە
گریان دەکرد.

ئەبو حوسەینى مالیکى دەلیت: چەندین سالى زۆر ھاوہلى "خير النساء" بووم،
هەشت رۆژ بەر لە مردنەكەى پىی وتم: من رۆژى پینج شەممە لە كاتى مەغریبدا
دەمرم، رۆژى ھەینى بەر لە نویتز دەشارنەوہ، ئەمەت لەبیردەچیتەوہ، لەبیرت
نەچیت.

ئەبو حوسەين دەلیت: رۆژى ھەینى لەبیرم چو، گەیشتم بە كەسانیک ھەوالەكەیان
پیدام، منیش رۆیشتم بۆ ئەوہى لەسەر جەنازەكەى ئامادە بم، خەلكەكەم بینى
دەگەرانیوہ و دەیانوت: دواى نویتز دەینیژن.

من نەرۆیشتم و ئامادەى جەنازەكەى بووم، جەنازەكەم بینى بەر لە نویتز ھینایانە
دەرەوہ وەك چۆن ئەو باسى كردبوو، پرسیم كى لە كاتى مردنەكەیدا ئامادە بوو،
كەسیك وتی: بوورایەوہ و پاشان ھۆشى كەردەوہ و پاشان تەماشای سووچىكى
مالەكەى كرد و وتی: بوەستە خودا عافییەتت پى بدات، تۆ بەندەیهكى
فەرمانپىكراوى و منیش بەندەیهكى فەرمانپىكراوم، ئەوہى فەرمانت پىكراوہ
لەدەستت دەرناییت، بەلام ئەوہى فەرمانم پىكراوہ لەدەستم دەچیت، داواى ئاوى
كرد و دەستنویتی تازەكەردەوہ و نویتی كرد و پاشان راکشا و چاوہكانى لیكنا و
گیانى سپارد، لەدواى مردنى لە خەوندا بینیان، پرسىاریان لیكرد: حالت چۆنە؟
وتی: مەپرسە، بەلام لە دنیا پر لە تازار و ئیشەكەى ئیوہ رزگارم بوو.

ئەبو حەسەنى حىمىسى (خاوەنى كتيبي "بهجة الأسرار") دەلييت: كاتيک سەھلى كورپى عەبدوللا مرد، خەلكيكي زۆر بەسەر جەنازەكەيدا دابارين، يەھودىيەك لە شارەكەدا بوو، گوئي لە دەنگەدەنگەكە بوو، هاتە دەرەوہ بزائيت چييه، كاتيک تەماشای جەنازەكەى كرد هاواری كرد و وتی: ئايا ئەوہى من دەييىنم ئیوہ دەييىنن؟ وتیان: نەخیر، تو چى دەييىنى؟

وتی: خەلكانيك دەييىنم لە ئاسمانەوہ دادەبارين و دەست بە جەنازەكەدا دەھينن، پاشان شاھەتمانى ھينا و موسلمان بوو و موسلمانتيكى باشى لى دەرچوو.

ئەبو سەعیدی خەراز دەلييت: لە مەككە بووم، رۆژنيك بە دەروازەى بەنى شەھيەدا تپپەريم، گەنجيكي روخسار جوانم بينى مردبوو، سەيرى روخساريم كرد بەروومەوہ خەندەيەك كەوتە سەر روخسارى و پيى وتم: ئەي ئەبو سەعيد، ئايا دەزانى زيندووہ كان زيندوون با بشمرن، تەنھا لە خانەيەكەوہ دەچن بۆ خانەيەكى تر.

"الجريري" دەلييت: پيمگەيشتووہ لە سەرەمەرگدا بە "ذو النون" وتراوہ: وەسيتمان بۆ بكە، ئەويش وتی: سەرقالم مەكەن من سەرمسورماوہ لە جوانى و باشى لوتفى خودا.

لە سەرەمەرگدا پرسيار لە ئەبو حەفص كرا: چ ئامۆژگارييه كمان دەكەى؟

ئەويش وتی: ھيىزم تيدا نييه قسەتان بۆ بكەم، پاشان ھيىزى بەرھاتەوہ و پيى وترا: شتيك بلى لە تووہ باسى بكەم، ئەويش وتی: ئامۆژگاريم: گەردنكەچى و زەليلى بە ھەموو دلەوہ لەسەر كەمتەرخەمى و ناتەواوييەكان.

ناسینی خودا

((راوهستانی مال له سهر بنچینه که یه تی، راوهستانی ئایینیش ناسینی
خودایه (ﷺ)))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ الأنعام: ٩١، له ته فسیردا هاتووه:
واته وه کو پیویست خوداتان نه ناسی.

له عائشه وه (خودا لیبی رازی بیت) پیغه مبهرا (ﷺ) فهرمووی: ((راوهستانی مال
له سهر بنچینه که یه تی، راوهستانی ئایینیش به ناسینی خودا (ﷺ) و یه قین و ئه قلیکی
قه لاجۆ که ره وه یه، وتم: دایک و باو کم فیدات بیت ئه قلی قه لاجۆ کهر چییه؟ فهرمووی:
دهستکیشان وه له یاخیبون له خودا و سووربون و کۆشان له سهر گوپرایه لی خودا))
ماموستا قوشه ییری ده لیت:

مه عریفه له سهر زمانی زانایان بریتییه له زانست، هه موو زانستیک مه عریفه یه،
هه موو مه عریفه یه کیش زانسته، هه موو که سیکی زانا به خودا عاریفه، هه موو
عاریفیکیش زانایه، لای ئه هلی ئه م ریگه یه: مه عریفه سیفه تی ئه و که سه یه
خودای (ﷺ) به ناو و سیفه ته کانی ناسیوه و پاشان به مامه له و هه ل سوکه وتنی ئه و
ناسینه ی به راستگی پراوه، پاشان له ئه خلاقی نزم و په ست و ئافه ته کانی پاکبووه ته وه،
پاشان خو ی هه لدا وه ته بهر ده رگای خودا و به دل ئیعتیکافی له سهر کردووه، بۆیه خودا
رووی لیکردووه و هه موو حاله کانی به راستگی پراوه، و خایله و خوتووره ی ده روونی لی
به دوور گرتووه و دلی گوی بۆ هیچ خایله و خوتووره یه ک ناگریت بانگی بکه ن بۆ لای
شتیک جگه له خودا (ﷺ)، کاتیک له خه لکی بیگانه بوو و له ئافه ته کانی نه فسی

پاكبويوه و له پالډانهوه و چاوتېرېن خاوين بويوه و له پنهانيدا به بهردهوامى له موناجاتدا بو، و گهړانهوهى له ههموو چركهيه كدا بو لاي خودا بو و له لايه نه وهوه (ﷺ) نهينى برپاره كاني خوئى تيگه ياند نهو كهسه ناوده نريت عاريف و حالته كهش به معريفه ناوده برت.

به پوختى چنده له نهفسى خوئى ناموبتت نهونده معريفه به پروهردگار بو دروست دهيت.

پياوانى هم ريگه قسهى زوربان ههيه دهربارهى معريفه، ههريه كهيان قسه لهوه دهكات بو دهركه وتوه و له كاتى خوئيدا بينويوه تهوه.

گويم له ماموستا نه بو عهلى دهقاق بو (رهحمتهى خوداى لى بيت) دهپوت: له نيشانه كاني معريفه به خودا سه ره لډانى هه بيه ته له خودا، هه ر كهس معريفه به نهو (ﷺ) زياد بكات هه بيه ت لى زياد دهكات.

ههروه ها گويم لى بو دهپوت: معريفه نارامى بو دل پيوست دهكات وه چون زانست سه كينه ت پيوست دهكات، هه ر كهس معريفه زياد بكات سه كينه ت زياد دهكات.

شيبلى ده لى ت: هيج په يوه ستبونيك بو عاريف نه ماوه ته وه، بو خوشه ويست سكالآ نه ماوه ته وه، بو بنده بانگه شه نه ماوه ته وه، بو خاوه ن ترس له ننگه رگرتن نه ماوه ته وه، بو هيج كه سيكيش هه لاهاتن نييه له خودا.

پرسيار له شيبلى كرا دهربارهى معريفه وتى: سه ره تاكهى خودايه (ﷺ) و كو تاييه كه شى كو تايى نييه.

نه بو حفص ده لى ت: لهو كاته وهى خودام ناسيوه نه حق و نه با تل نه هاتونه ته ناو دلمه وه.

ماموستا قوشه يرى ده لى ت: نه وهى نه بو حفص ده لى ت: هه ندى ته مومئى له سه ره، نه وهى هه لډه دري ته سه رى هم قسه يه: لاي نه هلى هم ريگه يه معريفه خودى بنده له خوئى بزر دهكات به هوئى زال بوونى يادى حهق (ﷺ) به سه ري دا، بو يه جگه له خودا (ﷺ)

کەسیکی تر نابینیت و ناگەرپیتەوه بۆ لای شتیك یان کەسیك جگە له خودا (ﷻ)، وەك چۆن ئەقل دەگەرپیتەوه بۆ دل و بیر و بیرکردنەوهی لەو شتانەهی بۆی دینە پیش یان لە ئیستادا رووبەرۆوی دەبیتەوه عاریفیش هەر بەو جۆرە گەرانهوهی بۆ لای پەروردگارە، کاتیك تەنها بە پەروردگارەوه سەرقالە ناگەرپیتەوه بۆ لای دلی خۆی، چۆن مانا دەچیتە ناو دلی کەسیکەوه کە دلی بوونی نەماییت، جیاوازی زۆر هەیه له نیوان ئەو کەسەهی بە دلیهوه ژیاوه لەگەڵ ئەو کەسەهی بە پەروردگارییهوه (ﷻ) ژیاوه.

پرسیار لە ئەبو یەزید کرا دەربارەهی مەعریفە، وتی: ((قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَآءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً ﴿۳۴﴾ النمل: ۳۴، (واتە مەلیك (ﷻ) دل داگیر دەكات و بوونی ناهیلیت، وەك چۆن پادشاکانی دونیا کاتیك روو لە شار و ئاوه دانیهك دەکەن ویرانی دەکەن)

قوشەیری دەلیت: ئەمە ئەو ماناییه ئەبو حەفص ئاماژەهی پیکردووه.

ئەبو یەزید دەلیت: بۆ خەلکان حالی جۆراوجۆر هەیه، بەلام عاریف حالی نییه، چونکە رێپۆرەسم (ئاساری) سراوهتەوه و شوناسی بە شوناسی کەسیکی تر فەنابووه، و ئاساری بە ئاساری کەسیکی تر بزر بووه.

"الواسطي" دەلیت: مەعریفە راست و دروست ناوهستیت لە بەندەدا بێنیازبوون بە خوداوه و نیشاناندانی هەژاری بۆ لای سەریهه‌لدا بیت.

مامۆستا قوشەیری (لەسەر ئەو قسەهی "الواسطي") دەلیت: مەبەستی بەم قسەیه ئەوهیه: بێنیازبوون و نیشاناندانی هەژاری لە نیشانەکانی ناگاهی بەندە و مانەوهی رێپۆرەسمەکانیهتی، چونکە هەردوو ئەو دووانە لە سیفەتەکانی ئەون، عاریف لە مەعریفە کەیدا سراوهتەوه، ئیتر چۆن ئەوهی بۆ راست و دروست دەبیت، لە کاتیكدا ئەو تیا بردنی لە بوونی ئەو و نغۆبوونی بینینی ئەودا (ﷻ) گەر نەگاتە بوون ئەوا هەموو هەستەکانی بە هەموو وەسفیکەوه ئەو هەیهتی لە کارکەوتوون.

بۆ ئەو مەبەستەیه دیسان "الواسطي" دەلیت: هەر کەس خودا بناسیت دادەبریت، بەلکو لال دەبیت و قەلاچۆ دەکریت، پیغەمبەر (ﷺ) دەفەر مویت: ((ناتوانم سەنای تو بکەم))

ئەمە سيفەتى ئەو كەسانەيە ئامانجەكەيان بالآ بوو، بەلام ئەوانەى لەو ئاستە نزمتر بوون قسەى زۆريان لە مەعريفە كردوو.

"أحمد بن عاصم الأنطاكي" دەليّت: ھەر كەس زياتر خودا بناسيّت زياتر ليى دەترسيّت. ھەندىكيان دەليّن: ھەر كەس خودا بناسيّت بيّزارە لە مانەوہ و دونياى بەم ھەموو بەرينيەوہ ليى بەرتەسك دەبيتەوہ.

وتراوہ: ھەر كەس خودا (ﷻ) بناسيّت زىندەگى بۆ پالقتە دەبيّت و ژيانى بۆ خوۆش دەبيّت و ھەموو شتيك ليى دەترسيّت و ترسى دروستكراوہكانى لەلا نامينيّت و بە خوداوہ (ﷻ) ھۆگرى پەيدا دەكات.

وتراوہ: ھەر كەس خودا بناسيّت ھەزى شتەكانى نامينيّت، بۆيە دەبيّت بە كەسيكى نامۆ و بى ريشە.

وتراوہ: مەعريفە شەرم و بەمەزنراگرتن پيويست دەكات، وەك چۆن يەكتاپەرسىتى رازيبوون و خۆرادەستكردن پيويست دەكات.

"ذو النون" دەليّت: رۆحى پيغەمبەران (&) لە مەيدانى مەعريفەدا پيشبەركييان كرد، رۆحى پيغەمبەرى ئيمە (ﷺ) بۆ باخچەى گەيشتن بە خودا پيش رۆحى ھەموو پيغەمبەران كەوت.

"ذو النون" دەليّت: تىكەلبوون لە گەل عاريف بۆ نزيكبوونەوہيە لە خودا بەرەوپيش ھەلتدەنيّت و لە خراپەكانت چاودەپوشيّت، ئەوہش وەك خۆرازانندنەوہ بە ئەخلاقى خودا (ﷻ).

پرسیار لە "بن يزدانيار" كرا: كەى عاريف ھەق (ﷻ) دەبينيت؟ وتى: كاتيک شايەتەكە دەربكەويّت و پەيبردنەكان پەكيان بكەويّت، و ھەستەكان نەمينن و رزگاربوون ببوكيئتەوہ.

حوسەينى كورى مەنصور دەليّت: گەر بەندە گەيشتە ماقامى مەعريفە خودا بە خايەلە و خوتوورەكانى وەحى بۆ رەوانە دەكات و پاريزگارى لە نەيىنى و پەنھانى دەكات تاكو جگە لە خوتوورەى ھەق شتيكى ترى پيادا گوزەر نەكات.

ههروهه دهلیت: نیشانهی عاریف تهوهیه له دنیا و دواړوژ دهستی بهردابیت.
سههلی کورې عهبدولا دهلیت: تامانجی مهعریفه دوو شته: سهرسامی و
سهرگردان بوون.

"ذو النون" دهلیت: زاناترین کهس به خودا تهو کهسهیانه له ههمویان زیاتر
سهرسام و سهرگردانه.

پیاویک به جونهدی وت: ههنديک کهس له تههلی مهعریفه دهلیت: وازهینان
له کار و کردهوی چاکه و بهندایهتی له دهروازهی چاکه و تهقوايه؟

جونهدی وتی: تهوه قسهی کهسانیکه قسه له وازهینان له کار و کردهوی
چاکه(عیبادهت) دهکن، تهو قسهیه لای من زور گهورهیه، تهو کهسهی دزی دهکات و
زینا دهکات حالی باشته لهو کهسهی تهو قسهیه دهکات، کهسانی عاریف به خودا(ﷺ)
کار و کردهوی چاکهیان له خوداوه(ﷺ) وهرگرتوه و بهو کارانهوه بو لای خوداش
دهگهړینهوه، گهر ههزار سال بمینمهوه گهردیلهیه کهس له کارو کردهوی چاکه کهم ناکه مهوه.

به تهبو یهزید وترا: به چی تهم مهعریفه ته دهستهینا؟

وتی: به سکیکی خالی و جهستهیه کی روات.

تهبو یهعقوبی نههرجووری دهلیت: وتم به تهبی یهعقوبی سووسی: ثایا عاریف
بو شتیک جگه له خودا(ﷺ) خهم رووی لی دهکات؟ وتی: بو شتیک جگه له خودا(ﷺ)
دهبینیت تا خهمی بو بخوات؟!

وتم: تهی به چ چاویک تهماشای شتهکان دهکات؟ وتی: به چاوی فهنا و تیاچوون.

تهبو یهزید دهلیت: عاریف دهپریت و زاهید دهروات.

وتراوه: عاریف چاوهکانی فرمیسکی لی دهروات و دللی پیدهکه نیت.

جونهدی دهلیت: عاریف نابیت به عاریف تا وهک زهوییه کی لی نهیهت چاک و خراب
پی لی بنین، ههروهه وهک ههرویکی لی بیت سیبهر بو ههمو شتیک بکات،
ههروهه وهک بارانیک تهوهی بهر دهکات و بهرنادات ناو بدات.

به حیای کوری مه عاز ده لیت: عاریف له دنیا درده چیت له دوو شت تیر ناخوات:
گریان به سهر خویدا و سه نای بو په روه ردگاری (ﷺ)

ئه بو یه زید ده لیت: زانیان به تیا بردنی ئه وهی مافی خو یانه و ههستان به وهی مافی
خودایه مه عریفه یان به دهسته تینا.

یوسفی کوری عه لی ده لیت: عاریف نابیت به عاریفی راسته قینه تا گهر به
ئه ندازهی مولکی سوله یان مولکی پی بدریت له خودا بو چاوتروکانیکیش خه ریکی
ناکات.

ئین عه تا ده لیت: مه عریفه له سهر سی پایه یه: هه یبهت و حیا و هوگر بوون.
به "ذو النون" وترا به چی په روه ردگاری خوت ناسی؟ وتی: به په روه ردگارم
په روه ردگارم ناسی، گهر په روه ردگارم نه بوایه په روه ردگارم نه ده ناسی.
وتراوه: زانا شوینی ده که ون و عاریف هیدایه تی لئوه فیرده بن.

شیللی ده لیت: عاریف سه رنجی هیچ که سی تر نادات جگه له خودا و قسه ی هیچ
که س جگه له خودا به سهر زمانیدا نایهت و هیچ که س جگه له خودا (ﷺ) به پاریزه ری
نه فسی خو ی نازانیت.

وتراوه: عاریف به یادی خودا وه هوگر بووه و له خه لکی نامو، هه ژاری خو ی بو
خودا نیشاندا وه و له دروستکرا وه کانی بی نیازی کردووه، بو خودا (ﷺ) زه لیل بووه و
عیزه تی به سهر دروستکرا وه کانیدا پی به خشیوه.

"أبو الطیب السامري" ده لیت: مه عریفه بریتیه له هه له اتنی حه ق به سهر
په نهانه کاندایه به به رده و امی نور.

وتراوه: عاریف له سهر و ئه وه یه ده لیت، زاناش له خوار ئه وه وه یه ده لیت.
ئه بو سوله یمانی دارانی ده لیت: خودا (ﷺ) له سهر جیگه ی نوستن بو عاریف
ده رگایه که ده کاته وه که بو که سانی تر له شه ونو یژدا نایکاته وه.

جونه یید ده لیت: عاریف ئه وه که سه یه به بیده نگی گوزارشت له حه ق ده کات.

"ذو النون" ده لئیت: بۆ هه موو شتیک سزایه ک هه یه، سزای عاریف دابرائیه تی له یادی خودا (ﷺ).

روه یم ده لئیت: ریای عاریفان باشته له ئیخلاصی موریدان.

ئه بوبه کری وه راق ده لئیت: زاهدان مه لیکانی دوارۆژن و هه ژارانی عاریفانن. له جونه ید پرسپاری عاریف کرا؟ وتی: رهنگی ئاو رهنگی ده فره که یه تی (واته له گه ل ده می ئیستای کاتی خۆیدا یه).

پرسپار کرا له ئه بو یه زید ده رباره ی عاریف؟

وتی: له خه وندا ته نها خودا ده بینیت، له ئاگاهیدا ته نها خودا ده بینیت، ته نها له گه ل خودا ته بایه، و ته نها ته ماشای خودا (ﷺ) ده کات.

له یه کیك له گه وره پیاوان پرسپار کرا: به چیدا خودات (ﷺ) ناسی؟

وتی: به بریسکانه وه یه ک که به زمانی وه رگیراو له جیا کردنه وه ی باو بریسکا وه ته وه، هه وره ها به گوزارشتیک له سه ر زمانیکی بزربوو گوزهری کردوه.

ئه م که سه ئامازه ده کات بۆ وه جدیکی ئاشکرا و هه وال ده دات له په نهانیکی شاراو هی "ئه و ئه وه" به وه ی ده ریخستوه و لای که سانی تر ته مومژی بۆ دروست کردوه.

پرسپار له ئه بو توراب کرا ده رباره ی سیفه تی عاریف؟

وتی: ئه و که سه یه هیه چ شتیک لیلی ناکات و هه موو شتیک یی روشن ده بیته وه.

ئه بو عوسمانی مه غریبی ده لئیت: عاریف نووری زانستی بۆ ده دره وشیتته وه و به هۆیه وه شته سه یروسه مه ره کانی په نهان ده بینیت.

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیست) ده یوت: عاریف تیاچوه (نوقم بووه) له ده ریای به ده سه ته یناندا، وه ک پیاویك ده لئیت: مه عریفه کۆمه لئیک شه پۆلی هه لچونه، به رزده بنه وه و نزم ده بنه وه.

له یه حیای کوری مه عاز پرسپاری عاریف کرا وتی: پیاویکی تی که ل و جیا بووه وه یه، جاریکیان وتی: کاتی خۆی له گه ل خه لکی بوو جیا بوویه وه.

"ذو النون" ده لیت: نیشانه‌ی عاریف سی شته: رۆشنای مه‌عریفه‌تی رۆشنای وهرعی کپ ناکاته‌وه، له ناوه‌وه باوه‌ری به زانستیك نییه ئاشکرای حوکی خودا هه‌لبه‌وه‌شینیته‌وه، زۆری نیعمه‌تی خودا (ﷻ) له‌سه‌ری وای لی ناکات په‌رده هه‌لبه‌داته‌وه له‌سه‌ر داپۆشراوی هه‌رام‌کراوه‌کانی خودا.

وتراوه: عاریف نییه ئه‌وه که‌سه‌ی مه‌عریفه به‌و شته‌ی لای رۆله‌کانی دوا‌رۆژه وه‌سف بکات، چ‌جای ئه‌وه‌ی لای رۆله‌کانی دونیایه.

ئه‌بو سه‌عیدی خه‌راز ده‌لیت: مه‌عریفه له سه‌رچاوه‌ی به‌خشنده‌یی و به‌خشینی کۆشانه‌وه دپته ئاراوه.

پرسیار له جونه‌ید کرا ده‌باره‌ی قسه‌که‌ی "ذو النون" له‌سه‌ر عاریف که ده‌لیت: ((تا له‌وه جیگه بوو رۆیشت)) جونه‌ید وتی: عاریف حالیک له حالیکێ تر به‌ندی ناکات، مه‌نزله‌تیک له گواستنه‌وه بۆ مه‌نزله‌تیکێ تر بیه‌شی ناکات، ئه‌وه له‌گه‌ڵ ته‌هلی هه‌موو شوینی‌کدا ئه‌وه ده‌نوی‌ت که ئه‌وه تیی‌دایه، ئه‌وه ده‌بینیته‌وه ئه‌وان بینویانه‌ته‌وه، قسه له نیشانه‌کانی ده‌کات تا‌کو سوودی لی بینن.

مه‌مه‌دی کوری فه‌زل ده‌لیت: مه‌عریفه بریتییه له هه‌یای دل له‌گه‌ڵ خودا (ﷻ).

پرسیار له ئه‌بو سه‌عیدی خه‌راز کرا: ئایا عاریف ده‌گاته جیگه‌یه‌ک گریان‌ی لی دوور بکه‌ویته‌وه؟

وتی: به‌لی، گریان له کاتی رۆیشتنیانه بۆ لای خودا (ﷻ)، کاتیک به راسته‌قینه‌ی نزیک‌ی گه‌یشتن و چیرۆکی گه‌یشتنیان له چاکه‌ی خوداوه بینی ئه‌وه گریان‌ه‌یان لی دوور ده‌که‌ویته‌وه.

خۆشه‌ویستی

((وتراوه: خودا وه‌حی بو عیسا (ﷺ) ره‌وانه کرد و پێی فه‌رموو: من کاتیگ ته‌ماشای دلی باوه‌رداریگ ده‌که‌م و خۆشه‌ویستی دنیا و دوا‌رۆژی تیدا نابینمه‌وه به‌ خۆشه‌ویستی خۆم پیری ده‌که‌م))

خودا (ﷺ) ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ المائدة: ٥٤

له‌ ته‌بی هوره‌یره‌وه (خودا لیبی رازی بی‌ت) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ری خودا (ﷺ) فه‌رمووی: ((هه‌ر که‌س لبقای خودای پێخۆش بی‌ت خودا لبقای ته‌وی پێخۆش ده‌بی‌ت، هه‌ر که‌سیش لبقای خودای پێخۆش نه‌بی‌ت خوداش لبقای ته‌وی پێخۆش نابیت))^{٦٨}

له‌ ته‌نه‌سه‌وه (خودا لیبی رازی بی‌ت) له‌ پێغه‌مبه‌ری خوداوه (ﷺ) له‌ جبریل‌ه‌وه (ﷺ) له‌ په‌روه‌ر دگارییه‌وه (ﷺ) فه‌رمووی: ((هه‌ر که‌س سووکایه‌تی به‌ دۆستیگم بکات جه‌نگی دژ به‌ من راگه‌یانده‌وه، له‌ هه‌یج شتیگ دوودلیم نه‌بووه و هه‌ر دوودلیم بو کیشانی گیانی به‌نده‌ باوه‌رداره‌که‌م که‌ مردنی پێخۆش نییه‌ و منیش نامه‌وی بی‌زاری بکه‌م و هه‌ر ده‌شبێ بریت، باشترین شتیگ به‌نده‌که‌م به‌ هۆیه‌وه له‌ من نزیک بی‌ته‌وه ته‌و فه‌رزانیه‌ له‌سه‌ریم پێویست کردوه، به‌رده‌وام به‌نده‌که‌م به‌ نه‌وافل لیم نزیک ده‌بی‌ته‌وه تا خۆشده‌ویت، هه‌ر که‌س خۆشویست ده‌بم به‌ گوی و چاو و ده‌ست و پشتیوانی))^{٦٩}

^{٦٨} {الحديث أخرجه أحمد في مسنده والبخاري ومسلم في صحيحهما والترمذي والنسائي}.

^{٦٩} {وقد روى الحديث برواية أخرى في صحيح البخاري (باب التواضع)}.

له ئەبى ھورەيرەوہ (خودا لىي رازى بيت) له پىغەمبەرى خوداوە (ﷺ) فەرموى:
 ((گەر پەرورەدگار (ﷻ) بەندەيەكى خۆشويست بە جبريل دەفەرمويت: ئەي جبريل من
 فلان كەسم خۆشەدەويت تۆش خۆشتبويت، بۆيە جبريل خۆشيدەويت، پاشان بانگى
 ھەموو ئەھلى ئاسمانەكان دەكات خودا (ﷻ) فلان كەسى خۆشەدەويت ئىوہش خۆشتان
 بويت بۆيە ئەھلى ئاسمان خۆشيان دەويت، پاشان قبوولى لەسەر زەوى بۆ دادەنريت،
 كاتىك خودا رقى لە بەندەيەك بوو-ماليك دەلى- وادەزانم چى وت بۆ
 خۆشەويستىيە كە ھەمان شتى بۆ رقىببونە كەش فەرموو))^{۷۰}
 خۆشەويستى حالەتتىكى بالايە، بەر حالەتە خودا (ﷻ) شاھيدى بۆ بەندەكەي دەدات،
 و ھەوال دەدات بە خۆشەويستى خۆي بۆ بەندەكەي.

خۆشەويستى لەسەر زمانى زانايان برىتییە لە ويست، مەبەستى ئەم دەستەيە لە
 خۆشەويستى برىتى نىيە لە ويست، چونكە ويست پەيوەست ناييت بە دىرینەوہ،
 مەگەر ھەلبەدريتە سەر ويستى نزيكبونەوہ و بە مەزنانين بۆي.

ئىمە بۆ راستى ئەم بابەتە ھەردوو بەرەكە بە پشتيوانى خودا دەخەينە روو، بۆيە
 خۆشەويستى ھەق (ﷻ) بۆ بەندەكەي ويستى ئەوہ بۆ پىدانى نىعمەتتىكى تايبەتكراو
 لەسەرى، وەك چۆن بەزەيى ئەو (ﷻ) بۆ بەندەكەي برىتییە لە ويستى نىعمەتپىدانى،
 بۆيە بەزەيى لە ويست تايبەتەرە، خۆشەويستىش لە بەزەيى تايبەتەرە، ويستى خودا بۆ
 گەياندننى پاداشت و نىعمەت بە بەندەكەي پىي دەوترىت بەزەيى، ويستى خوداش بۆ
 ئەوہى بە نزيكى و حالى بالا تايبەتى بکاتەوہ پىي دەوترىت: خۆشەويستى.

گەر ويستى خودا پەيوەست بوو بە سزاوہ پىي دەوترىت (تورپەيى)، گەر پەيوەست
 بوو بە كۆي نىعمەتەوہ پىي دەوترىت (بەزەيى) گەر پەيوەست بوو بە تايبەتى
 نىعمەتەوہ پىي دەوترىت (خۆشەويستى)

دەستەيەك دەلىن: خۆشەويستى خودا (ﷻ) بۆ بەندەكەي برىتییە لە مەدح و سەناي
 باشى خودا بۆي، بۆيە ماناي خۆشەويستى خودا-لەسەر ئەم رايە- دەگەرپتەوہ بۆ
 كەلامى خودا و كەلامەكەشى دىرینە.

^{۷۰} {ئەم فەرموودەيە بە گوزارەي تر لە "رياض الصالحين" دا ھاتووە}.

دەستە يە كىش دەلئىن: خۆشەويىستى خودا بۆ بەندەكەي لە سيفەتى كردارى خودايە، ئەو ەش چاكەيەكى تايىبەتكراو ە بە بالاكردن و بەرزكرنەو ەي بۆ ئەو حالە، وەك ەندىكىيان دەلئىن: بەزەبىي خودا بە بەندەكەي نىعمەتتەكە لەگەلى، دەستەيە لە پيشين دەلئىن: خۆشەويىستى خودا لە سيفەتە ەوالبىيەكانە، وشەكە بەكاردەهئىن و لە لىكدانەو ەي رادەو ەستن.

بەلام جگە لەمەي وترا كە ژنەوراو ە لە سيفەتەكانى خۆشەويىستى دروستكراو وەك مەيل بە لاي شتتەكدا و ەوگر بوون پىيەو ە، ەرو ەها وەك حالەتتەك كە خۆشەويىست لە خۆشەويىستى دروستكراو دەبىيىتتەو ە دىرىن(ﷺ) بەرز و بالاترە لەو جورە مەيل و خۆشەويىستىيە.

بەلام خۆشەويىستى بەندە بۆ خودا(ﷻ) حالەتتەكە لە دلدايە وردترە لە گوزارشت.

ئەو حالەتە ەلئىدەئىت بۆ بە مەزنزانين و ەلئىزاردنى رازىبوونى ئەو و ئارامنەگرتن لەسەرى، و گەشانەو ەي بۆ لاي و ئاتارامى بەبى ئەو، بوونى ەوگرى بە بەردەوامى يادى ئەو(ﷻ) لە دلدا، خۆشەويىستى بەندە بۆ خودا مەيل و وئىنە و خەت لەخۆ ناگرىت، چۆن؟ راستەقەينەي صەمەدييەت پاك و بىگەردبوونە لە پىگەيشتن و پەيپىردن و ئابلۆقەدان، خۆشەويىست بە وەسفى تياچوون(نوقمبوون) لە خۆشويستراودا لەپىشتەرە بە وئىنە و خەت وەسفى بكرىت، خۆشەويىستى بە وەسفىك وەسفى ناكرىت و بە سنور و رادەيەك ديارى ناكرىت رۆشنتر و نزىكتر بۆ تىگەيشتن لە خۆشەويىستى و نوقمبوونىك لە گوفتارىكدا لە بارى بەديھاتنى تەمومژ، گەر ناروونى و تەمومژ زيادى دەكرد پىويستى بۆ لىكدانەي قسە بەردەبىتتەو ە.

گوزارشتەكانى خەلكى دەربارەي خۆشەويىستى زۆرن، لە زماندا قسەيان لە ريشەكەي كردو ە، ەندىكىيان دەلى: خۆشەويىستى ناوئىكە بۆ پالقتەي مەو ەدەت، چونكە عەرەب بۆ زۆرى سپىتى ددان و برىقانەو ەي دەلئىن: "حب الأسنان"

ەرو ەها وتراو ە: "الجاب" ئەو برەيە لە ئاو سەردەكەوئىت لە كاتى بارىنى بارانى زۆردا، لەسەر ئەمە "الْحَبَّة" برىتتەيە لە ەاتنە كوئى دل و ەلئىچوونى لە بارى تىنوئىتى و تامەزرۆبوون بۆ لىقاي خۆشەويىست.

ههروه‌ها وتراوه: له "حباب الماء" (بفتح الحاء) داتاشاروه كه بریتیه له زۆری ئاو، به‌وه ناونراوه چونكه خۆشه‌ویستی كار و ئامانجی مه‌زنه له دلدا.

ههروه‌ها وتراوه: داتاشینه‌كه‌ی له پێویستبوون و جیگه‌بروونه‌وه‌یه، ده‌وتریت: "أحب البعير" ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌یه به چۆكدا بی‌ت و هه‌لنه‌سیته‌وه، وه‌ك ئه‌وه‌ی خۆشه‌ویست له یادی خۆشه‌ویسته‌كه‌ی جارێکی تر هه‌لنه‌سیته‌وه.

وتراویشه "حب" له "الحب-گواره" وه‌رگه‌راوه، به‌گواره ناوبراوه جا یان له‌به‌ر په‌یوه‌ستبوونی به‌گۆیه‌ یان به‌هۆی جوولنه‌ی به‌رده‌وامییه‌وه، هه‌ردوو مانا‌كه‌ بۆ خۆشه‌ویستی دروسته.

وتراویشه: "الحب" و "الحب" وه‌ك "العمر والعمر" وان.

ههروه‌ها وتراوه له "الحبه" (بكسر الحاء) وه‌رگه‌راوه كه بریتیه له تۆوی بیابان، "الحب" به "الحب" ناونراوه چونكه كرۆکی ژيانه وه‌ك چۆن "الحب" كرۆکی رووه‌كه‌كانه.

وتراویشه "الحب" بریتیه له‌و چوارپایه‌ دارینه‌ی مه‌رکانه‌ی له‌سه‌ر داده‌نریت، "الحبه" ش له‌و "الحب" هه‌ وه‌رگه‌راوه چونكه شان ده‌داته ژێر هه‌موو عیززه‌ت و زه‌لیلیه‌ك له خۆشه‌ویسته‌كه‌یه‌وه.

ههروه‌ها وتراوه له "الحب-ده‌فر" هه‌ وه‌رگه‌راوه كه ئاوی تێدایه، چونكه ئه‌وه‌ی تێدایه له ئامیژ ده‌گریت، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ش ده‌گریت كه پێی پر ده‌بی‌ت، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ گه‌ر دل به خۆشه‌ویستی پر بوو هیچ شتیکی تر جگه له خۆشه‌ویسته‌كه‌ی له ئامیژ ناگریت.

قسه‌ی پیاوانی ئه‌م ریگه له‌مه‌ر خۆشه‌ویستی:

هه‌ندیکیان ده‌لێن: "الحبه" بریتیه له مه‌یلی به‌رده‌وام له دلێکی سه‌رگه‌رداندا.

وتراویشه: "الحبه" هه‌لبژاردنی خۆشه‌ویسته به‌سه‌ر هه‌موو هاوه‌لیک‌ردنیکدا.

وتراوه: ته‌باییه له‌گه‌ل خۆشه‌ویستدا له ئاشکرا و په‌نه‌اندا.

ههروهها گویم لی بو دهیوت: عیشق بریتییه له تیپه پاندنی سنووری
 خۆشه ویستی، خودا (ﷺ) بهوه وهسف ناکریت سنووری تیپه پاندوهه بۆیه به عیشق
 وهسف ناکریت، گهر ههرچی خۆشه ویستی خه لکه بۆ تهنها یه کس کۆبکریتهوه
 ناگاته رادهی ئه وه خۆشه ویستییهی خودا شایه نییه تی، بۆیه ناوتریت بهنده له
 خۆشه ویستی خودادا سنووری تیپه پاندوهه، خوداش بهوه وهسف ناکریت عاشق
 ده بییت، بهندهش وهسف ناکریت بهوهی عاشقی سیفه تی خودا ده بییت، بۆیه عیشق
 نه ریکراوه، چونکه بۆ وهسفی حهق (ﷺ) نه شیاوه، نه له خوداوه بۆ بهنده که ی، نه له
 بهنده وه بۆ خودا (ﷺ) دروست نییه لایه کی پی وهسف بکریت.

شیبلی ده لییت: خۆشه ویستی ئه وهیه غیرهت هه بییت یه کیکی تر وهک تۆ
 مه جوو که ی تۆی خۆشبویت.

پرسیار له ئیبن عه تا کرا ده رباره ی خۆشه ویستی وتی: نه مامیکه له دلدا
 ده نیتریت به پیی گه وه بوونی بهری خۆی ده دات.

نه صرابادی ده لییت: خۆشه ویستییه ک خوینرشتن راده گریت و خۆشه ویستییه ک
 خوینرشتن پیویست ده کات.

"سمنون" ده لییت: ئه وانهی خودایان خۆشویست گه وره یی دنیا و دواړۆژیان
 به ده سه ته ینا، چونکه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: ((المرء مع من أحب - مرۆڤ له گه ل ئه وه
 که سه دایه خۆشیده ویت)) ئه وان له گه ل خودان (ﷺ)

یه حیای کوری مه عاز ده لییت: راسته قینه ی مه حبه ت ئه وهیه که به جه فا که م
 ناکات، و به چاکه ش زیاد ناکات، ههروهها ده لییت: ههر کس بانگه شه ی خۆشه ویستی
 خودا بکات و سنووره کانی نه پارێزیت راستگۆ نییه.

جونه یه ده لییت: گهر خۆشه ویستی راست و دروست بیته مه رجه کانی ئه ده ب به رده بئه وه.
 مامۆستا ئه بو عه لی ده لییت: باوکیکی به به زه یی نایینیت له گه توگۆدا گه وره یی و
 مه زنی بداته پال کوره که ی، خه لکی له گه توگۆ له گه لی زیاده پره ی ده که ن له
 گه وره کردنی، به لām باوکه که به ناوی خۆی ناوی ده هی نیته و ده لیته: فلان.

"الكتاني" ده لىت: مەحبەت پىشخستنى داواى مەحبوبە بەسەر ھەموو شتىكدا.

بندار كورپى حوسەين دە لىت: مەجنونى بەنى عامر لە خەوندا بينرا پىي وترا: خودا چى لە گەل كردي؟ وتى: لىمخوش بوو و منى كرد بە بەلگە لەسەر خۆشەويستان.

ئەبو يە عقوبى سوسى دە لىت: راستەقینەى خۆشەويستى ئەو يە بەندە بەشى خۆى لە خودا و پىويستىيە كانى بۆ لای لە بىر بچىتەو.

حوسەينى كورپى مەنصور دە لىت: راستەقینەى مەحبەت ئەو يە لە گەل خۆشەويستە كەت راستىيەتەو بە خۆدارىن لە ئەوسافە كانت.

بە نەصرابادى وترا: هىچت لە مەحبەت بە دەستەنە هیناوە؟ وتى: راست دەكەن، بەلام حەسرەت كەم ھەيە، ئەو تە تىايدا دەسووتىم.

نەصرابادى ديسان دە لىت: مەحبەت دووركەوتنەو يە لە خۆشى لە ھەموو بارىكدا.

مەمەدى كورپى فەزل دە لىت: مەحبەت بەربونەو ھى ھەموو مەحبەت كە لە دلدا جگە لە مەحبەتەى خودا (ﷻ).

جونەيد دە لى: مەحبەت برىتيە لە زيادەرەوى لە مەيلدا بەبى بە دەستەينانى شتىك دەوترىت: مەحبەت شلە ژانىكە لە دلدا بە ھۆى مەحبوبەو ھەسرەتەلدەدات.

ھەر ھەو ھەو دەوترىت: مەحبەت تاقىكردنەو يە كە لە مورادەو ھەو دەكەوتتە دلەو.

وتراو: خۆشەويستى سەرەتاكەى بىھيوای و كۆتايە كەى كوشتنە.

گويم لە مامۇستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەحمەتى خوداى لى بىت) لەسەر ماناى فەرموودە كەى پىغەمبەر (ﷺ): (حبك لشيء يعمي ويصم-خۆشەويستىت بۆ شتىك كويىر و كەرت دەكات) دەيوت: لە ھەموو شتىك جگە لە ئەو وەك غىرەت لەسەرى و لە ھەموو مەحبوبىك وەك شكۆمەند كردنى ئەو كويىر دەيىت.

ھارىسى موھاسىبى دە لىت: مەحبەت ھەموو مەيلى تۆيە بۆ شتىك، پاشان پىشخستنى ئەو بەسەر خۆت و رۆح و مالدا، پاشان تەبايى لە گەلى لە نەيىنى و ئاشكرادا، پاشان زانستت بە كەمتەرخەمىت لە خۆشەويستى ئەو.

"السري" ده لیت: مه حبهت له نیوان دواندا پیکنایهت تا یه کیکیان بهوی تریان نه لیت: ئەی من (ئەو بییت بهم).

شیبلی ده لیت: موحب کاتیک بیدهنگ ده بییت تیا ده چیت، عاریف گهر بیدهنگ نه بییت تیا ده چیت.

وتراوه: مه حبهت: ئاگریکه له دلدا هه رچی شته جگه له مه رامی مه حبوب ده سووتینیت.

وتراوه: مه حبهت بریتییه له به خشینی کۆشان، هه بییش ئەوهی ده یه ویت ئەنجامی ده دات.

"النوري" ده لیت: مه حبهت بریتییه له لادانی په رده کان و ده رختنی نهینیه کان. ئەبو یه عقووبی سوسی ده لیت: مه حبهت راست و دروست ناوه ستیت تا در نه چیت له بینینی مه حبهت بۆ بینینی مه حبوب به تیا چوونی زانستی مه حبهت.

جونه ید ده لیت: "السري" پارچه کاغه زیکی پیدام و پیی وتم: ئەمه بۆ تۆ له هه وتسه د چیرۆک یان قسه بالآتر و باشته، بینیم ئەمه ی تیدا نووسرا بوو:

ولما ادعيت الحب قالت: كذبتني فمالي أرى الأعضاء منك كواسيا

فما الحب حتى يلمص القلب بالخشا وتذبل حتى لا تجيب المناديا

وتنحل حتى لا يبقى لك الهوى سوى مقلة تبكي بها وتناجيا

(کاتیک بانگه شهی خۆشه ویستیم کرد وتی درۆم له گه ل ده که ی، ئەهی بۆ ده بینم ئەندامه کانی جهسته ت پۆشته دیارن، ئەوه خۆشه ویستی نییه تا دل به په رده ی دل هه وه نه نووسیت و سیس نه بیت تا نه توانی وه لآمی بانگه ر بده یه وه، و باریک و لاواز بیت تا ئاره زووت نامییت جگه له چاویک که پیی ده گریت و مونا جاتی پی ده که ی هیچت بۆ نه مینیتته وه)

ئین مه سرووق ده لیت: "سمنون" م بیننی قسه ی ده رباره ی مه حبهت ده کرد هه موو چراکانی مزگه وت شکان.

"إبراهيم بن فانك" ده لىت: گويم له "سمنون" بوو له مزگهوت دانىشتبوو قسهى ده کرد دهر بارهى خو شه ويستى، بالندهيه كى بچووك هات و لىى نزيكبوويه وه، پاشان زورت لىى نزيكبوويه وه، بهردهوام نزيك ده بوويه وه تا له سهر دهستى دانىشت، پاشان به دهنوك داي له زهوى تا خوين له دهنوكى هات پاشان مرد.

جونه يد ده لىت: هه موو خو شه ويستيهك بو مه راميكه، گهر ئه وه مه رامه نه ما ئه وه مه حبه ته نامينيت.

وتراوه: شيبلى له خهسته خانه خه وينرا و به ندركا، دهسته يهك چوون بو لاي لىى پرسين: ئيوه كين؟

وتيان: ئيمه خو شه ويستانى توين ئه ئه بويه كر، ئه وىش به ردارانى كردن و وتى: گهر بانگه شهى خو شه ويستى من ده كه ن ئارام بگرن له سهر ئه م به لايه ي به سهر مندا هاتووه، پاشان ئه م دوو دي ره هونراوهى خوينده وه:

أيها السيد الكريم حبك بين الحشا مقيم

يا رافع النوم عن جفوني أنت بما مر بي عليم

(ئه ئه سهروه رى به خشنده خو شه ويستى تو له ناو په ره ي دلدا نىشته جى بووه، ئه ئه وه كه سه ئه خهوت له چاو انم هه لگرتووه تو به وه ئه به سهر مندا گوزهر ده كات زانا و ئاگادارى)

يه حياى كورى مه عاز نووسى بو ئه بو يه زيد: ئه وه نده پيال هى مه حبه ته ئه وم نو شى مه ست و سه رخوش بووم، ئه بو يه زيد بوى نووسيه وه: كه سيكى تر دهر ياي ئاسمانه كان و زهوى نو شكردووه هيشتا تينو يتى نه شكاو، زمانى له تينو يتىدا هاتووه ته دهر وه و ده لىت: "هل من مزيد".

وتراوه: خودا وه حى بو عيسا (عليه السلام) نارد و پيى فه رموو: من كاتيك ته ماشاى ناو دلئى به نده يهك ده كه م و خو شه ويستى دونيا و دواروژى تيدا نييه پرى ده كه م له خو شه ويستى خوم.

به خهتی مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق (رهحمەتی خودای لیّ بیّت) بینیم نووسی بووی: له هەندی کتییی دابه زینراودا هاتوو: ((بەندە کەم، بە حەقی تۆ من تۆم خۆش دەوێت، بە حەقی من تۆش منت خۆشبویت))

عەبدوڵای کوری موبارەك دەلیت: هەر کەس شتێك له مەحەبەتی پێدرا و بە ئەندازەی ئەو خەشییە پێ نەبە خشرا ئەو کەسە فریوی خواردوو. و تراوه: مەحەبەت ئەو هیه شوینە وارت دەسپێتەوه.

هەر وهها و تراوه: مەحەبەت سەر خۆشبوونی کە خاوەنە کەمی نایەتەوه بە رهۆش تا مەحبووبە کەمی نەبینیت.

ئەو مەستی و سەرۆ خۆشبوونە لە باری بینیندا بەر هەم دیت وەسف ناکریت، بۆیه وتووینانە:

فأسكر القوم دور كأسهم وكان سكري من المدير

(سەرە ی پیاڵە کە بیان دەستە کەمی مەست کرد، بەلام مەستی من له پیاڵە گیرەوه (ساقی) بو)

مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق زۆرجار دەیوت:

لي سكرتان، وللندمان واحدة شيء خصصت به من بينهم وحدي

(دوو مەستبوونم ههیه، بەلام بۆ هاومەشرەبانم یهك مەستبوون ههیه، شتێكە له نێوان هەموویاندا منی پێ تاییه تکراره)

مامۆستا ئەبو عەلی کەنیزه کیکی هەبوو ناوی فیروز بوو، خۆشی دەویست، چونکە زۆر خزمەتی کرد بوو، گویم لی بوو دەیوت: روژێک فیروز ئازاری دەدام و زمانی لی درێژ کردبووم، ئەبو حەسەنی قاری وتی بۆ ئەو پیاوه ئازار دەدەیی؟ وتی: چونکە خۆشم دەوێت.

یه حیای کوری مەعاز دەلیت: بە ئەندازەی دەنکە رهشکە یهك خۆشهویستی له عیبادهتی هفتا سال بەبێ خۆشهویستی لهلام خۆشهویستتره.

وتراوه: گه نڅيک له روژي جه ژندا هات بو ناو خه لکي و وتي:

من مات عشقا فليمت هكذا لا خير في عشق بلا موت

(هر کس به هوى عيشقه وه دهر يت با بهم جوړه بر يت، خير له عيشقيکدا نييه مردنى له گه لا نه يت)

له بانيکي به رزه وه خو ي هه لدا خواره وه و مرد.

ده گيرنه وه له هند پياويک عاشقى که نيزه کيک بو، که نيزه که که سه فري کرد، پياوه که بو خوا حافيزي که نيزه که که رو يشته دهر وه ي شار، يه کيک له چاوه کاني فرمي سکي دهر پيژا و ته و يتر يان وشک بو، چل و هه شت سال ته و چاوه ي داخست و نه يکر دوه وه که سزايه ک بوي، چونکه بو جيا بوونه وه له خو شه ويسته که ي نه گريا، له و باره يه وه و تراوه:

بکت عيني غداة البين دمعاً وأخرى بالبكا بخلت علينا

فعاقت التي بخلت بدمع بأن غمضتها يوم التقينا

(ته و روژي له يه کتر جيا بوونه وه چاويکم گريا و فرمي سکي هه لوه راند، به لام ته و يتر يان نه گريا، بو ته و يان چرووک بو به رژاني فرمي سک سزام به سه ريده سه پاند و ته و روژي به يه کتر گه يشتينه وه نه مه يلا ته ماشات بکات)

هه نديکيان ده لين: له لاي "ذي النون" بووين، باسي مه حه به تمان کرد، "ذو النون" وتي: به سه باسي ته و با به ته مه که ن، نه فس نايبيستي تا بانگه شه ي بکات.

يه حياي کوري مه عاز ده ليت: هر کس مه حه به ت به سه ر خه لکاني نئه هلدا بلا وه پي بکات ته و له بانگه شه يده بانگه شه ده کات.

وتراوه: که سيک بانگه شه ي تيا چووني خو ي کرد له مه حه به تي که سيکدا، گه نجه که پي وت: ته وه چونه، برا که م رو خساري له من جوان تره و پيکه و تو تره؟ پياوه که سه ري هه لپري و لايکر دوه به لاي که سيکي تر دا که ته و کاته له سه ر بانيک بوون، خو ي هه لدا يه خواره وه و وتي: ته مه پاداشتي ته و که سه يه بانگه شه ي نار ه زووي ني مه ده کات و ته ماشاي که سيکي تر ده کات جگه له ني مه.

"سمنون" مه‌حه‌به‌تی به‌سه‌ر مه‌عریفه‌دا پێشده‌خست، به‌لام زۆرینه‌یان مه‌عریفه
پێش مه‌حه‌به‌ت ده‌خهن.

لای ئه‌وانه‌ی گه‌یشتوونه‌ته راسته‌قینه‌ی ماناکان مه‌حه‌به‌ت: تیاچوونه له تام و
چێژدا، به‌لام مه‌عریفه‌ بینینه له سه‌رسامیدا، و فه‌نایه له هه‌بیه‌تدا.

ئه‌بویه‌کری گه‌تانی ده‌لیت: بابه‌تیک له مه‌وسمی چه‌جا له مه‌که‌که تاوتوی کرا،
گه‌وره پیاوان قسه‌یان له‌باره‌وه کرد، جونه‌ید ته‌مه‌نی له هه‌موویان بچووکت بوو،
پێیان وت: ئه‌ی عیراقی تۆ چیت له‌لایه بۆمان باس بکه‌ی؟

ئه‌ویش سه‌ری داخست و چاوه‌کانی پرپوون له فرمیسک و پاشان وتی: به‌نده‌یه‌ک
له خۆی دا‌براهه، و به یادی په‌روه‌ردگارییه‌وه په‌یوه‌ست بووه، به مافه‌کانی خودا
راوه‌ستاوه، و به دل ته‌ماشای ده‌کات، و نووری شوناسی ئه‌و سووتاندروویه‌تی،
خواردنه‌وه‌ی پیاڵه‌ی خۆشه‌ویستی خودای بۆ پالفته بووه، خوداش په‌رده‌ی په‌نهانی
خۆیی بۆ لاداوه، کاتیک قسه‌ ده‌کات به خوداوه قسه‌ ده‌کات، کاتیک گوزارشت
ده‌دات له خوداوه، گه‌ر که‌وته جوولته به فرمانی خوداوه، گه‌ر ئارام بوو له‌گه‌ڵ
خودا، ئه‌و به خودا و بۆ خودا و له‌گه‌ڵ خودایه، هه‌موو پیاوان ده‌ستیان به‌گریان
کرد و وتیان: زیاده‌یه‌ک له‌سه‌رو ئه‌م قسانه‌وه بوونی نییه، خودا کۆمه‌کت بکات
ئه‌ی تاجی عاریفان.

وتراوه: خودا (ﷻ) وه‌حی بۆ داود (ﷺ) نارد و پێی فه‌رموو: ئه‌ی داود من چه‌رامم
کردوه له‌سه‌ر دلان خۆشه‌ویستی من و خۆشه‌ویستی شتانی تری تییچیت.

خزمه‌تکاره‌که‌ی فوزه‌یلی کورپی عه‌یاز ده‌لیت: میزی فوزه‌یل گیرا، ده‌ستی
به‌رزکرده‌وه و وتی: خودایه به‌و خۆشه‌ویستییه‌ی من هه‌مه‌ بۆ تۆ ئه‌مه‌ له لاشه‌م
ده‌ربکه، کاتیک ئیواره هات خودا شفای بۆ نارد.

وتراوه: مه‌حه‌به‌ت بریتییه له پێشخستنی مه‌حبوب، وه‌ک ژنه‌که‌ی عه‌زیز کاتیک
کاره‌که‌ی گه‌یشته بنه‌ست وتی: ﴿أَنَارُودُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾ یوسف: ۵۱

له سەرەتاوه وتى: ﴿مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ۲۵ یوسف:
 ۲۵، تاوانەكەى بەسەر یوسفدا سەپاند، بەلام له كۆتاییدا ناپاکییەكەى بەسەر
 خۆیدا سەپاند.

گویم له مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو ئەو قسەییەى کرد.

له ئەبو سەعیدی خەرازەوه دەگیرنەوه وتوویەتى: له خەوندا پینغەمبەرى خودام
 (ﷺ) بینی وتم: ئەى پینغەمبەرى خودا (ﷺ) داواى لیبوردنت لى دەكەم، مەحەبەتى
 خودا سەرقالى کردم له مەحەبەتى تۆ، فەرموى: ئەى موبارەك، هەر كەس خوداى
 خۆشبویت منى خۆشویستوه.

وتراوه: رابیعەى عەدەوى له موناجاتەكانیدا دەیوت: خودایە، ئایە بە ئاگر دلێك
 دەسووتینی كە تۆى خۆشدهویت؟

بانگكەرىك بانگی لىکرد: ئیمە بەو جۆره ناین، گومانى خراپان پى مەبە.

وتراوه: "حب" دوو پیتە (حاء و باء) ئاماژە تیايدا ئەوئەیه: هەر كەس خوداى
 خۆشدهویت با له رۆح و بەدەنى دەرپچیت.

وهك كۆدەنگییهك له نیوان بەكارهینانى پیاوانى ریگه: مەحەبەت بریتییه له
 تەبابی، توندترین تەبابی بریتییه له تەبابی بە دل، هەروەها مەحەبەت نەریکردنى
 جیاوازی پبویست دەكات، خۆشەویست بە هەمیشەیی له گەل خۆشەویستی خۆیهتى،
 لەو بارەیهوه رىوايه تىك هاتوه: له ئەبى موسای ئەشعەرییهوه (خودا لى رازى بیست)
 له پینغەمبەرى خوداوه (ﷺ) وترا: كەسێك دەستەیهكى خۆشدهویت و هیشتا پیاوان
 نەگەیشتوه؟

پینغەمبەر (ﷺ) فەرموى: ((مروث له گەل ئەو كەسەدايه خۆشیدهویت))^{۷۱}

ئەبو حەفص دەلیت: زۆربەى تىكچوونى حال له سى شتەوئەیه: لادانى عاریفان و
 ناپاکی خۆشەویستان و درۆى موریدان.

^{۷۱} {سبق تخریجه}.

ئەبو عوسمان دەئیت: "لادانی عاریفان" بەرەلا کردنی چا و زمان و گوی بۆ
هۆکارەکانی دنیا و سوودەکانی.

"ناپاکی خۆشەویستان" هەلبژاردنی ئارەزووی خەلکییە بەسەر رازیوونی
خودادا (ﷺ) لەوەی روویان لی دەکات.

"درزی موریدان" ئەویە یادی خەلک و بینینی خەلک زال بیت بەسەر یادی
خودادا (ﷺ).

"أبو علي مُشاد بن سعيد" دەئیت: کۆتریکی بنجیلە داوای خۆشەویستی لە
کۆتریکی تر دەکرد لەسەر گومبەزەهی سولهیمان (عليه السلام)، ئەویش مەیلی پی
نەدەدا، کۆترە نیرەکە پی وت: بۆ مەیلیم پی نادەهی گەر دتەوی ئەم گومبەزییە
سولهیمان (عليه السلام) بۆ وەردەگیرم..

سولهیمان (عليه السلام) بانگی کرد و لپی پرسی: بۆ ئەو قسە یەت کرد؟

ئەویش وتی: ئەی پیغەمبەری خودا (ﷺ) عاشقان بە قسەکانیان ناگیرین.

سولهیمان (عليه السلام) فەرمووی: راستدەکەیت.

شهوة

((پرسیار له "ابن عطاء الله" کرا دهربارهی شهوق وتی: سووتانی ههناو و گرگرتنی دل و پارچه پارچه بوونی جگهره))

خودا (ﷺ) دهفه رمویت: ﴿مَنْ كَانَ يَرْجُو لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ العنكبوت: ٥

عهتای کوری سائب له باوکییه وه ده لیت: عه ماری کوری یاسر (خودا لیبی رازی بیت) نویتییکی سووک و کورتی پیکردین، وتم: باوکی یه قزان، ئاسانت کرد.. ئه ویش وتی: بو ئه و کاره هیچم له سه ر ناکه ویت، چهند دوعایه کم تیدا خویند له پیغه مبهری خودام (ﷺ) بیست، کاتیک ههستا پیاوینک له هاوه لآن شوینی کهوت و پرسیری دوعاکانی لیکرد، پیغه مبهر (ﷺ) فه رموی:

((اللهم بعلمك الغيب، وقدرتك على الخلق، أحييني ما علمت الحياة خيرا لي، وتوفني ما علمت الوفاة خيرا لي، اللهم إني أسألك خشيتك في الغيب والشهادة، وأسألك كلمة الحق في الرضا والغضب، وأسألك القصد في الغنى والفقر، وأسألك نعيما لا ينفد وقرة عين لا تنقطع، وأسألك الرضا بعد القضاء، وبرد العيش بعد الموت، وأسألك النظر إلى وجهك الكريم، وشوقا إلى لقاءك في غير ضراء مضرة ولا فتنة مضلة، اللهم زينا بزينة الإيمان، اللهم اجعلنا هداة مهتدين))

ماموستا قوشه ییری ده لیت: شهوق بریتییه له گه شان هه وی دل بو لیکای خو شه ویست، به ئه ندازه ی خو شه ویستی شهوق سه ره ه لдат.

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره همه تی خودای لی بیت) جیاوازی ده کرد له نیوان "الشوق" و "الإشتیاق-تامه زرۆبوون" و ده یوت: شهوق به هوی به

یه کترگه یشتن و بینینه وه داده مرکیتته وه، به لّام "ئیشتیاق" به هۆی به یه کترگه یشتن و بینینه وه دانا مرکیتته وه.

نه صرابادی ده لّیت: هه موو خه لکی مه قامی شه وقیان هه یه، به لّام مه قامی ئیشتیاقیان نییه، هه ر کهس بکه ویتته حالی تامه زر زبونه وه تیایدا سه رگه ردان ده بیّت و شوینه وار و ئارامی له تهو هه لده گیریت.

وتراوه: نه جمه دی کوری حامد هات بو لای عه بدولای کوری مه نازل و وتی: له خه وندا بینیم له ماوه ی سالیکیدا تو ده مری، ئایا خوّت ئاماده کردوه بو له دونیاده رچوون؟

عه بدولای کوری مه نازل و وتی: تو به هه واله کهت - ئیمهت بو ماوه یه کی زور دواخستوه، ئایا من تا سالیکی تر ده ژیم.. هۆگریم بهم دیره هۆنراوه وه هه بوو که لهو پیاوه سه قه فییه م بیست (مه بهستی نه بو عه لی بووه):

یا من شکا شوقه من طول فرقته اصبر لعلک تلقی من محب خدا

(ئه ی تهو که سه ی به هۆی دریزی دابرا نه وه شه وقه که ی سکالا ده کات، ئارامبگره به لکو سبه یینی بگه ی به وه ی خو شتده ویت)

ئه بو عوسمان ده لّیت: نیشانه ی شه وق خو شه ویستی مردنه له گه ل ئاسو ده یی.

گویم له ماموستا نه بو عه لی ده قاق بوو (ره جمه تی خودای لی بیّت) ده یوت: رۆژیک داود (عليه السلام) به ته نها رووی له ده شت و سارا کرد، خودا (ﷻ) وه حی بو نارد و پیی فه رموو: چیه ئه ی داود ده تبینم تا کو ته نه یات؟

ئه ویش فه رموی: خودایه، شه وق بو لیقای تو به سه ر دلّما زال بووه، شه وش وای کردوه له خه لکی دابریم، خودا وه حی بو کرد و پیی فه رموو: بگه رپیره وه بو لایان، چونکه گه ر به نده یه کی یاخی بو لای من به یینی له له وحی مه حفوزدا به به نده یه کی زانا و دانا تو مارت ده که م.

وتراوه: پیره ژنیټیک هه بوو، یه کیتیک له خزمه کانی له سه فهر گه پړانه وه، هه موو خوښی و سرووریان دهر پری به لّام نه و دهستی به گریان کرد، پرسیان بوچی ده گری؟
وتی: گه پړانه وهی ئەم گه نجه گه پړانه وه بو لای خودای به بیر هی نامه وه.
پرسیار له ئیبن عه تا کرا دهر باره ی شهوق وتی: سووتانی هه ناو و گرسه ندنی دل و پارچه پارچه بوونی جگهر.

دیسان پرسیری لیکرا دهر باره ی شهوق و وتیان: شهوق بالآتره یان مه حه بهت؟
وتی: مه حه بهت، چونکه شهوقی لی له دایک ده بیټ.

یه کیتیک له پیاوان ده لیت: شهوق کلپه یه که له هه ناوه وه سه ره هه لده دات به هو ی دابرانه وه، کاتیک به یه کتر گه یشتن داده مرکیتته وه، گهر زال به سه ر نه یینییه کاندای بینینی مه حه بوو بیټ شهوق رروویان لی ناکات.

به یه کیتیکیان وترا: نایا موشتاقی رروت لی ده کات؟ وتی: نه خیر، چونکه شهوق بو که سیکه بزر و نادیار بیټ، به لّام نه و هه میسه ناماده یه.

گویم له ماموستا نه بو عه لی ده فاق بوو (ره حه تی خودای لی بیټ) له سه ر نه و فه رموده ی خودا (ﷺ) ﴿ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَيَّ أَتْرَى وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ﴾ (٨٤) طه: ٨٤ ده یوت: ماناکه ی: شهوقم هه بوو بو لای تو، به لّام به وشه ی "الرضا" شهوقه که ی داپوشی.

هه روه ها گویم لی بوو (ره حه تی خودای لی بیټ) ده یوت: له نیشانه کانی شهوق: ناوا تخواستنه بو مردن له سه ر راخه ری عافییه ت، وه ک یوسف (ﷺ) کاتیک هه لدرایه ناو بیره که نه یفه رموو: "توفی" کاتیک خرایه به ندیخانه نه یفه رموو: "توفی"، کاتیک باوک و دایک و براکانی هاتن بو لای و کړنووشیان بو برد و مولک و نیعمه تی بو ته واو بوو فه رموو: ﴿ تَوَفِّيْ مُسْلِمًا ﴾ یوسف: ١٠١.

ئین خه فیف ده لیت: شهوق ئاسووده یی دلانه به وه جد و خو شه ویستی لبقایه به نزیکه ی.

ئەبو يەزىد دەلىت: خودا كۆمەلىك بەندەى ھەيە گەر لە بەھەشتدا لە بينىنى خۆى
بىبەشيان بكات پەنا و ھانا بۆ خودا دەبەن لە بەھەشت وەك چۆن ئەھلى ئاگر پەنا و
ھانا دەبەن بۆ خودا لە ئاگر.

حوسەين ئەنصارى دەلىت: لە خەوندا بينىم وەك ئەوەى قىامەت ھەستابوو، كەسىك لەژىر
عەرشى خودادا بەپىئو ھەستابوو، خودا (ﷻ) دەيفەرموو: ئەى فرىشتەكانم، ئەمە كىيە؟
وتيان: خودا زاناترە لە ئىمە، خودا (ﷻ) فەرمووى: ئەو ھەستابوو كەرخىيە، بە
خۆشەويستى من مەست و بىئاگا بوو تەنھا بە لىقاي من ھۆشەكاتەو.

لە ھەندى بەسەرھاتدا لە نمونەى ئەو خەونە و تراو: ئەو ھەستابوو كەرخىيە بە
موشتاقى بۆ لای خودا (ﷻ) لە دونيا دەرچوو، خوداش سەپرىکردنى رووى خۆى
پىرەوايىنى.

"فارس" دەلىت: دلى موشتاقان بە نوورى خودا (ﷻ) رووناك بوو تەو، كاتىك
تامەزرۆبوونيان دەكەويتە جوولە ئەو نوورە ئىوان ئاسمان و زەوى رووناك دەكاتەو،
فرىشتەكان ئەوانە بۆ خودا دەخەنە روو، خوداش دەفەرمووت: ئەوانە موشتاقانى لىقاي
منن. ئىو بە شاھىد بن من بۆ لىقاي ئەوان موشتاقتەم.

گويم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەھمەتى خوداى لى بيت) لەسەر ئەو
فەرموودەى پىغەمبەر (ﷺ) كە دەفەرمووت: ((أَسْأَلُكَ الشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ)) دەيوت:
شەوق سەد بەشە، نەو دە و نۆى لای خودايە، بەشىكى بەناو خەلكىدا بلاو ھى كردو،
خودا دەيوئ ئەو بەشەش بۆ خۆى بيت، خودا غىرەت دەكات پارچەيەك لەو شەوقە بۆ
كەسانىكى تر بيت جگە لە خۆى.

وتراو: شەوقى ئەوانەى لە خوداوە نزيكن تەواوترە لە شەوقى بىبەشان.

ھەرودھا و تراو: موشتاقان شىرىنى مردن نۆش دەكەن لە كاتىكدا روويان لى
دەكات بەھوى ئەو ھى پەردەى لەسەر لادەدرىت بۆيان لە ئاسوودەيى و تام و چىزى
شىرىنتر لە ھەنگوين.

جونه يد دهلیت گویم له "السري" بوو دهیوت: شوق بالاترین مهقامه بو عاریف
 گهر تیایدا دامه زریت، گهر له شهوقدا دامه زرا له ههرچی شتی تره بیئاگا دهییت و
 خهريك دهییت بهوهی بو موشتاقه .

ئه بو عوسمانی حیری له سهر ئه م ئایه ته: ﴿فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ﴾ العنكبوت: ۵ دهلیت:
 ئه مه سه ره خو شیه بو موشتاقان، مانا که ی: من ده زانم تامه زر بوونی ئیوه بو من
 به سه رتاندا زال، من لیکای ئیوه م دیاری کردوه به ماوهیه کی دیاریکراو، به م نزیکانه
 به من و ئه وهی بو موشتاقن ده گهن.

وتراوه: خودا (ﷻ) وه حی بو داود (ﷺ) نارد و پیی فه رموو: به لاوانی به نی
 ئیسرائیل بلای: بو خو تان به شتانی که وه جگه له من سه رقان ده گهن، من موشتاقم بو
 دیداری ئیوه، ئه م جه فا و بیمه یلییه تان له چیه؟!

وتراوه: خودا (ﷻ) وه حی بو داود (ﷺ) نارد و پیی فه رموو: گهر ئه وانیه پشتم
 تیده گهن بیانزانیبایه چه نده چاوه روانی ئه وانم و چه نده به به زه بیم به ران به ریان و چه نده
 شه وقم هه یه بو ئه وهی واز له یاخیبوونه کانیان به یین ئه وا له شه وقیاندا بو من ده مردن،
 و بو من به خو شه ویستییه وه پارچه پارچه ده بوون، ئه ی داود ئه مه ویستی منه بو ئه و
 که سانیه پشتم تیده گهن ئه ی ده بی ویستم چو ن بی ت بو ئه وانیه رووم لی ده گهن؟

وتراوه: له ته وراتدا نووسراوه: ئیمه ئیوه مان موشتاق کرد، به لام ئیوه موشتاق
 نه بوون، ئیمه ئیوه مان ترساند و ئیوه نه ترسان، ئیمه ده مانویست ئیوه به یینه گریان
 به لام نه گریان.

گویم له ماموستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بی ت) ده یوت:
 شوعه یب هه تا کویر بوو گریا، خودا (ﷻ) چاوه کانی بو گپرایه وه، پاشان گریا هه تا
 کویر بوویه وه، خودا (ﷻ) دیسان چاوه کانی بو گپرایه وه، پاشان گریا هه تا
 کویر بوویه وه، بویه خودا (ﷻ) وه حی بو نارد و پیی فه رموو: گهر ئه م گریانه له پیناوی
 به هه شتدایه ئه وا به هه شتم به تو به خشی، گهر له پیناوی ئاگردایه ئه وا په نامدای له
 ئاگر، شوعه یب فه رموو: نه خیر، به لکو به هو ی شه وقه و دیه بو لای تو، بویه خودا وه حی

بۆ نارد و پىي فەرموو: لەو پىناوەدايە دە سال پىغەمبەرەكەم و قسەكەرەكەى
خۆمم (موسا عليه السلام) بۆ كردى بە خزمەتكار.

وتراو: ھەر كەس موشتاق بىت بۆ لای خودا ھەرچى شتە موشتاقى دەبىت.

لە رىوايەتەكدا ھاتوو: ((بەھەشت موشتاقى سى كەسە: عەلى و عەمار و
سەلمان))

گويم لە مامۆستا ئەبو عەلى دەقاق بوو (رەھمەتى خودای لى بىت) دەيوت:
يەككە لە گەرە پياوان دەلەيت: من دەچمە بازارەو و شتەكان بۆ من موشتاقن، بەلام
من لە ھەموويان نازادبووم.

مالىكى كورى دىنار دەلەيت: لە تەوراتدا خویندوومەتەو ھاتوو: تامەزرۆمان
كردن بەلام ئىو تەمەزرۆ نەبوون، ئاھانگمان بۆ گىران سەماتان نەكرد.

پرسىيار لە جونەيد كرا: كاتىك خۆشەويستىك دەگات بە مەحبوبەكەى بۆچى
دەگرى؟

وتى: ئەو خۆشى و سروورە بە مەحبوبەكەيەو، وەجدىكە بەھۆى توندى
تامەزرۆبوون بۆى، پىمگەشتوو دەو برا دەستيان كرده گەردنى يەكتر و يەككىيان
وتى: ھاوار بۆ ئەم شەوقە، ئەويتريان وتى: ھاوار بۆ ئەم وەجدە.

پاریزگاری له دئی گهوره پیاوان و وازهینان له جیاوازی له گه ئیان

((له ئه نه سه وه (خوا لیبی رازی بیئت) فه رمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رمووی: ((ههر گه نجیک ریز له که سیکی به ته مه ن بگریت خودا له و ته مه نه یدا که سیکی بو دهنی ریت ریزی بگریت))

خودا له چیرۆکی موسا و "خضر" (عليهما السلام) ده فه رمویت: ﴿هَلْ أَتَيْتُكَ عَلَىٰ
أَنْ تَعْلَمِينَ مِمَّا عَلَّمْتُ رُشْدًا﴾ ﴿٦٦﴾ الكهف: ٦٦

ئیمام قوشه ییری ده لیت: کاتیک موسا (ﷺ) ویستی هاوه لی خزر (ﷺ) بکات مه رچی ئه ده بی پاراست، یه که جار داوای مؤله تی هاوه لی کردنی کرد، پاشان خزر (ﷺ) به مه رچی گرت له سه ری به ره له سستی نه کات له هیچ شتی کدا و له بریاردار رو به پرووی نه وه ستیتته وه، پاشان کاتیک موسا (ﷺ) سه ریچی لی کرد له یه که م جار و دووهم جاردا چاوپۆشی لی کرد، به لām له سیبهم جاردا (سی دوا هه مین راده ی که می و یه که مین راده ی زۆرییه) لیبی جیا بوویه وه و پیتی فه رموو: ﴿هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ﴾ الكهف: ٧٨

له ئه نه سی کوری مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیئت) فه رمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فه رمووی: ((ههر گه نجیک ریز له که سیکی به ته مه ن بگریت خودا له و ته مه نه یدا که سیکی بو دهنی ریت ریزی بگریت))^{٧٢}

^{٧٢} {حدیث صحیح أخرجه الترمذی}.

(ده گريم، ثايا ده زانيت بۆ ده گريم، ده گريم به هۆي ترسي شه وهى ليم جيا بيبويه وه و
حه بله كه م بچرپيني و كوچم لى بكهى)

له ئه بى حسه نى هممه دانى عه له وييه وه ده گيرنه وه وتوويه تى: شه ويك لاي
جه عفه رى خولدى بووم، له ماله وه فرمامم به خانه واده كه م كرد گوشتى بالنده م بۆ
بكه نه ناو تهنور، دلّم هه ر له لاي بوو، جه عفه ر پيى وتم: ئه مشه وه له لاما م بمينه ره وه،
منيش بيانويه كم بۆ هينايه وه، گه رامه وه بۆ ماله وه، بالنده كه يان له تهنوره كه
هينايه دهره وه و له بهرده ميان دانا م، سه گيك له دهرگا كه هاته ژوره وه و له كاتى
بيئاگايى ئيمه دا پري كرد به بالنده برژاوه كه دا و بردى، شتيكى كه م مابوو فه قيانه ي
كاره كه ره كه ي ليگيرا و شه ويش رژا، كاتيك رۆژم لى بوويه وه رۆيشتم بۆ لاي جه عفه ر،
كاتيك چاوى پيمكه وتى: دلّى پياوانى پاريزگارى لى نه كرد، بۆيه خودا سه گيكي
به سه ردا زال كرد نازارى بدات.

شه قيقى به لى و ئه بو تورابى نه خشه بى رۆيشتن بۆ لاي ئه بو يه زىدى بوستامى،
سفره يان بۆ هينان_ گه نجيك خزمه تى ئه بو يه زىدى ده كرد- هه ردوو پييان وت: شه ي
گه نج له گه لمان بخۆ، وتى: من به رۆژووم، ئه بو توراب وتى: بخۆ پادا شتى رۆژووى
مانگيكت بۆ هه يه، گه نج كه نه يويست، شه قيق پيى وت: بخۆ پادا شتى رۆژووى
ساليكت بۆ هه يه، گه نج كه نه يويست، ئه بو يه زيد وتى: ئيوه بانگى كه سيك ده كه ن
له بهر چاوى خودا (ﷺ) به ربووه ته وه، دواى ساليك گه نج كه ده ستى كرد به دزى و
ده ستيان پرى.

گويم له ماموستا ئه بو عه لى بوو ده يوت: سه هلى كورپى عه بدولا وه سفى پياويكى
كرد كه نانه وايه له به صره به وهى دۆستى خودايه، پياويك له هاوه لانى سه هل ئه و
قسه يه ي بيست و بۆ ديدارى ئه و پياوه موشتاق بوو، بۆيه روى له به صره كرد و هات
بۆ دوكانى نانه واكه، بينى نان ده كات و له سه ر عاده تى ئه وانه ي نان ده كه ن په رۆيه كى
له سه رى به ستووه، له نه فسى خويدا وتى: گه ر ئه م پياوه وه لى بيت ناييت به بى په رۆش
قژى به ئاگر بسوتى، پاشان سه لامى ليكرد و پرسيارى شتيكى ليكرد، پياوه كه وتى:
تۆ منت به كه م ته ماشا كرد و سوود له قسه كامم نايينى، بۆيه قسه ي بۆ نه كرد.

"أبو عبدالرحمن السلمي" ده لیت: "عبدالرحمن الرازی" گوئی له ئەبو عوسمانی حیری بوو وەسفی محەمدی کۆری فەزلی بەلخی کرد، بۆ دیداری موشتاق بوو، بۆیه رویشتن بۆ سەردانی، محەمدی کۆری فەزلی-وەك ئەوەی بیری لی دەکردەو- نەكەوتە دلێهە، گەرایه‌وه و ئەبو عوسمان پرسیاری لیکرد: چۆنت بینی؟

وتی: بەو جۆرە نەبوو گومانم دەبرد، وتی: لەبەر ئەوەی بەكەم تەماشات کردوو، هەر كەسێك یەكێك بەكەم تەمasha بکات بیبەش دەبیت له سوود لی بینی، ئەم جارە بەرپێزەو بۆ لای بگەرێهەو، "عبدالرحمن" گەرایه‌وه بۆ لای و سوودی لی بینی. عومەری کۆری عوسمانی مەکی حوسەینی کۆری مەنصوروی بینی شتیکی دەنووسی، پرسی: ئەو چییە؟

وتی: ئەو بەرهەلستی قورئانی پی دەكەم، ئەویش دوای لیکرد و کۆچی لیکرد، گەرەپیاوان دەلین: ئەو بەسەر حوسەینی کۆری مەنصوردا هات دوای ماوێهەکی زۆر بە هۆی دوای ئەو پیاوێهە بوو.

گویم له مامۆستا ئەبو علی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لی بیت) دەیوت: کاتیک ئەهلی بەلخ محەمدی کۆری فەزلیان نەفی کرد له شارەکهیان دوای لیکردن و وتی: ((اللهم امنعهم الصدق-خوایه صدقیان لی بگریته‌وه)) له‌دوای ئەو كەسێکی صدیق له بەلخ پەیدا نەبوو.

ئەحمەدی کۆری یەحیای ئەبیوری ده لیت: هەر كەس شیخەكە یی رازی بیت حالی ژیانی بەشی ناکات بۆ ئەوەی مەزنی ئەو شیخە له دلیدا کۆتایی پی نەیهت، کاتیک شیخەكە دەمریت خودا (ﷻ) پاداشتی رازیبوونەكە بەسەردا دادەبارینیت، هەر كەسێش دلێ شیخەكە لی بگۆریت له ژیانی شیخەكەیدا حالی تیر و تەواو دەبیت بۆ ئەوەی شیخەكە بەزەبی پیایدا نەیه‌تەو، چونكە ئەوان لەسەر بەخشنده‌بی راهاتوون، گەر شیخەكە ی مرد پاداشت له‌دوای ئەو نابینیتەو.

بیستن

((سه هلی کوری عه بدولا ده لیت: بیستن زانستیکه تاییه تکراره به خودا (ﷺ) و تنها ئه و ده یزانیٔ))

خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿فَبَثِّرْ عِبَادِ ۙ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ الزمر: ۱۷-۱۸، "اللام" له وشه "القول" دا گشتگیری نیشان ده دات، به لگه له سه ری مه دح کردنیانه به شوینکه وتنی "أحسن-چاکترین"

ههروه ها خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ الروم: ۱۵، له ته فسیردا هاتووه: بریتییه له "بیستن".

بزانه بیستن له هونراوه به ئاوازی خووش و سه دای به چیژ-گهر گوینگره که له قه دهغه کراو نزیك نه کاته وه و ئه وهی شه رع به ناپه سه ندی ده بینیت گوئی لی نه گریٔ و ره شوئی ئاره زوو شل نه کات و نه چیته ناو به زم و بیئاگاییه وه- له ریزی موباحه کانه.

جیاوازی له وه دا نییه هونراوه له به رده م پیغه مبه ردا (ﷺ) خوینراوه ته وه، گوئی لیگرتووه و هونینه وهی به ناپه سه ند نه زانیوه، گهر گوئی لیگرتنی به بی ئاوازی خووش دروست بیٔ ئه وا حوکمه که ناگوپیت گهر به ئاوازی شه وه بخوینریتیته وه.

ئه مه ئاشکرای کاره که یه، پاشان ئه و بیستنه حه زی چاکه و گوپرایه لی له گوینگره که دا پیویست ده کات و ئه وهی خودا بو خوپاریزانی ئاماده کردووه له پله و پایه ی به رز به بیرده هی نیٔته وه و هه لیده نیٔ بو خوپاریزی له هه له و تیکه وتن و پاکیتی حالی هاتوو بو سه ر دل-که له ئاییندا په سه ندده و هه لبشارده ی شه رع- فه راهم

ده کات، به سهر گوزاره کانی پیغه مبهردا (ﷺ) شتگه لیك گوزهری کردووه که نزیکه به هۆنراوه ههرچه ند پیغه مبهردا (ﷺ) مه بهستی هۆنراوه نه بووه.

له ئه نه سه وه (خودا لئی رازی بیت) ئه نصاره کان خنده قیان هه لده که ند و ده یانوت:

نحن الذين بايعوا محمدا على الجهاد ما بقينا أبدا

(ئیمه ئه وانه یان له سهر جیهاد به یعه تمان دا به محمه د (ﷺ) هه تا مابین له ژیاندا و بۆ هه تاهه تایه)

پیغه مبهردا (ﷺ) وه لامیدانه وه و فه رمووی:

((اللهم لا عيش إلا عيش الآخرة فأكرم الأنصار والمهاجرة))

(خودایه هیچ زینده گییه ک جگه له زینده گی دواړۆژ، خودایه ریزی یاریده ده ران و کۆچکه ران بگره)

ئهم گوزارشته له پیغه مبهردا (ﷺ) له سهر کیشی هۆنراوه نییه، به لام نزیکه له هۆنراوه وه.

پیشین و گه وره پیاوان گوئیان له هۆنراوه گرتووه به ئاوازه وه، له وانهی له پیشین به موباحی ده بینیت:

مالیکی کوری ئه نس و هه موو ئه هلی حیجاز ئاوازیان پی موباحه، گۆرانی بۆ حوشتیش (الحدا) کۆده نگیان هه یه له سه ری که موباحه.

زۆریك له ریوایهت و به سه رهات له و باره یه وه باسکراوه، له ئین جوره یجه وه ریوایهت کراوه مۆله تی به بیستن داوه، پی و ترا: گهر رۆژی دواپی هات و چاکه و خراپه کانت هینران بیستنه که ت له کام له و دوانه یه، وتی نه له چاکه کانه و نه له خراپه کان، واته له موباحه کانه.

ئیمامی شافعی (ره حمه تی خودای لی بیت) به حه رامی نازانیت، له ناو خه لکی ره شوکیدا به ناپه سه ندی ده بینیت، گهر وتنی گۆرانی کرد به پیشه و به به رده وامی گوپی بۆ ده گرت وه ک خوئیئاگا کردن شایه تی لی وهر ناگیریت و پیاوه تی که سه که به رده داته وه، به لام ناچیتته ناو حه رامکراوه کانه.

قسهی ئیمه لهسەر ئەم جوړه له بیستن نییه، پیاوانی ئەم دەستەیه پله و پایه یان بهرزتره لهوهی گوی بۆ لههو بگرن یان بهبیئاگایی دانیشن بۆ بیستن یان به دل بیر له ناوهروکی ژاوهژاو بگرن یان گوی بۆ بابەتیکی ناشایسته بگرن.

چەند ریوایه تیک له ئیبن عومەر وه دەر باره ی بیستن ریوایهت کراوه، هەر به و جوړه له عەبدولای کوری جه عفه ری کوری ئەبی تالبه وه، به هه مان شیوه له عومەر وه (خودا له هه موویان رازی بیست) دەر باره ی گۆرانی بۆ حوشتەر تا خیرایی رویشتنه که ی زیاد بکات.

له بهرده م پیغه مبهردا (ﷺ) هۆنراوه و تراوه و نه هی لی نه کردووه، ریوایهت کراوه پیغه مبهردا (ﷺ) داوا ی کردووه هۆنراوه ی بۆ بخویننه وه.

ئوه ی به ناوبانگه ئه وه یه رویشت بۆ ژوو ره که ی عائشه (خودا لی رازی بیست) و دوو جاریه گۆرانیان دهوت و نه هی له کاره که یان نه کرد.

له عائشه وه (خودا لی رازی بیست) ئه بویه کری صدیق (خودا لی رازی بیست) هات بۆ لای و دوو جاریه گۆرانیان دهوت به وه ی له روژی "بعث" دا ئه نصاره کان له سه ره یه کتر ده یانوت، ئه بویه کر دوو جار فهرمووی: ئاوازی شه یتان، پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: ((لییانگه پرئ ته ی ئه بویه کر، بۆ هەر گهل و نه ته وه یه ک جه ئنیک هه یه جه ئنی ئیمه ش ئەم روژه یه))^{۷۳}

هه ره ها له عائشه وه (خودا لی رازی بیست): ((خزمیکی خو ی دا به که سیکی ئه نصاری، پیغه مبهردا (ﷺ) هات و فهرمووی: هه دیه ی ئەم کچه تان کردووه؟

عائشه فهرمووی: به لی، پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: که ستان ناردووه گۆرانی (هۆنراوه به ئاوازی خو شه وه) بلیت؟

عائشه فهرمووی: نه خیر، پیغه مبهردا (ﷺ) فهرمووی: ئه نصارییه کان غه زه لحوینیان تیدایه ئیوه ش یه کیکتان بناردبایه بلیت: **أَئِنَّا كَم أَتَيْنَاكُمْ فِحُونَا نَحِيكُم**)^{۷۴}

(هاتین بۆ لاتان، هاتین بۆ لاتان، سلأومان لی بکه ن و سلأوتان لی بکه ین)

^{۷۳} {أخرجه البخاري في صحيحه}.

^{۷۴} {أخرجه ابن ماجه}

له بهرائی کورپی عازیبه وه (خودا لیبی رازی بیّت) فهرمووی: گویم له پیغه مبهری
خودا (ﷺ) بوو ده یغه رموو: ((به دهنگتان قورشان جوان بکهن، چونکه دهنگی خوښ
خوښی قورشان زیاد ده کات))

له نه نه سی کورپی مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیّت) فهرمووی: پیغه مبهری
خودا (ﷺ) فهرمووی: ((هه موو شتیڅ خشل و رازانه وهی هیه خشل و رازانه وهی
قورشان دهنگ و ناوازی خوښه))^{۷۵}

دیسان له نه نه سی کورپی مالیکه وه (خودا لیبی رازی بیّت) فهرمووی: پیغه مبهری
خودا (ﷺ) فهرمووی: ((دوو دهنگ نه فره تیان لیڅکراوه: دهنگی واوه یلا له کاتی
موسیبه تدا، له گه له دهنگی زرنا و دهوول له کاتی خوښیدا))

تیڅگه یشتن له گوتاره که موباجبونوی دهنگ و ناوازه کانی تر ده گه یه نیت جگه له
دوانه، نه گهر وانه بیّت تایبه تکرده وهی نه دوانه پوچده بیته وه.

ریوایه ته کانی هم دهر وازیه زورن، زیاتر له م بره له مهرامی پوخته کردن لامان
دهدات، ریوایه تکراره پیاویک له بهردهم پیغه مبهردا (ﷺ) هم هوئراوهی خوینده وه:

أقبلت فلاح لها عارضان كالسبح
أدبرت فقلت لها والفؤاد في الوهج
هل علي ويحكما إن عشقت من حرج

پیغه مبهرا (ﷺ) فهرمووی: نه خیر))^{۷۶}

دهنگی خوښ یه کیکه لهو نیعمه تانهی خودا له ناو خه لکیدا به که سیکی دبه خشیت،
خودا (ﷺ) ده فهرموویت: ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ فاطر: ۱، له ته فسیردا و تراوه: له وانه
دهنگی خوښ.

^{۷۵} {أخرجه عبدالرزاق في الجامع والضياء عن أنس وقال حديث صحيح}.

^{۷۶} {وتراوه هم ریوایه ته دانراوه و دروست نیبه به لگه ی پی بهیتریته وه}.

خودا (ﷺ) زه می دهنگی ناخوشی کردوو و فهرموویه تی: ﴿إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ لقمان: ۱۹

چیژوره گرتن و تامه زرۆبونی دل بۆ دهنگی خوښ و نارامی و ئاسودهیی بهو دهنگه جیگه ی رهد کردنه وه و نهری کردن نییه، منداڵ به دهنگی خوښ خامۆش ده بیّت و نارام ده بیته وه، حوشر به ئاوازی خوښ دووری ریگه و کۆلی قورسی له لا سووک و ئاسان ده بیّت، خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ الغاشية: ۱۷

"إسماعیل بن علیة" ده لیّت: له کاتی نیوه رۆیه کی گهرمدا له گه ل شافیعی (ره حمه تی خودای لی بیّت) ده رۆیشتم، لاماندایه شوینیک که سیکی تیدا بوو ئاوازی ده چری، فهرمووی: با بچین بۆ لای، پاشان فهرمووی: ئەم ئاوازه خوښحالت ده کات؟ وتم: نه خیر، فهرمووی: هه ستنت نییه.

ههروه ها پیغه مبهری خودا (ﷺ) ده فهرمویت: ((خودا (ﷺ) مۆله تی به شتیک نه داوه وه ک مۆله تی به پیغه مبهریک قورئان به ئاوازی خوښه وه بخوینیته وه))

له ئەبی هورهیره وه (خودا لیسی رازی بیّت) فهرمووی: پیغه مبهری خودا (ﷺ) فهرمووی: ((خودا مۆله تی نه داوه به پیغه مبهریک به ئەنجامدانی شتیک وه ک ئەو مۆله تدانە ی به پیغه مبهریکی داوه به دهنگی خوښ قورئان بخوینیت و ئاشکرای بکات))^{۷۷}

وتراوه: داود (ﷺ) کاتیک زه بووری ده خوینده وه جین و مرۆڤ و بالنده و درنده گوئیان بۆ خویندنه وه که ی ده گرت، له دانیشتنیکیدا چوارسه د جه نازه هه لده گهرا که به هوی بیستنی خویندنه وه که یه وه ده مردن.

پیغه مبهرا (ﷺ) به ئەبو موسای ئەشعهری فهرموو: ((تۆ ئاوازیک له ئاوازه کانی ئالی داودت پیدراوه))^{۷۸}

^{۷۷} {متفق علیه}.

^{۷۸} {متفق علیه}.

مه‌غازی کورپی جه‌به‌ل (خودا لئی رازی بیٚت) به پیغه‌مبه‌ری خودای (ﷺ) فهرموو: گهرم بزمانی‌بایه گویتگر تووه به خوشترین تاواز بوم دهرازاندییه‌وه.

"أبو بكر محمد بن داود الدينوري" ده‌لیت: له دهشت و سارا بووم، رژیشتم بۆ لای هۆزیک له هۆزه عه‌ره‌به‌کان، پیاویک له‌وان میوانداری لیّ کردم، گه‌نجیکی ره‌شپیستم بیینی به‌سترابوویه‌وه، چهند حوشتریکم بیینی له‌ته‌نیشت مالّه‌که‌وه مرداربووونه‌وه، گه‌نجکه‌ پیی وتم: توّ نه‌مشه‌و میوانی و له‌ لای گه‌وره‌ی من که‌سیکی به‌ریزی، تکام بۆ بکه‌ لای گه‌وره‌که‌م، چونکه‌ داوای توّ ناگی‌ریتته‌وه (داوای لیّ بکات بۆ نه‌وه‌ی کۆتوبه‌نده‌که‌ی بکاته‌وه).

منیش وتم به‌ خاوه‌ن مالّه‌که‌: خواردنی مالیّ توّ ناخوم تا نه‌و به‌نده‌یه‌ نه‌که‌یه‌وه.
وتی: نه‌و گه‌نجه‌ منی رووبه‌رووی هه‌ژاری کردووه‌ته‌وه و مال و سامانی تیا‌بردوم.
وتم: چی کردووه‌؟

وتی: ده‌نگیکی خوشی هه‌یه، منیش ژیانم له‌سه‌ر پشتی نه‌م حوشترا‌نه‌یه، باری قورسی لیناون و تاوازی خوشی بۆ وتوون تا ماوه‌ی دووری سیّ رۆژی به‌یه‌ک رۆژ پیّ بریون، کاتیك باره‌که‌ی لیّ کردنه‌وه هه‌موویان مردن، به‌لام نه‌وا به‌ توّم به‌خشی، کۆتوزنجیری به‌نده‌که‌ی کرده‌وه، کاتیك رۆژمان لیّ بوویه‌وه پیّمخۆش بوو گویم له‌ ده‌نگی بیٚت بۆیه‌ داوام لیّکرد تاوازیکم بۆ بچرپیت، خاوه‌نه‌که‌ی فهرمانی به‌ گه‌نجکه‌ کرد تاوازیك بۆ نه‌و حوشتره‌ بلیت که‌ له‌سه‌ر بیریک تاویان پیّ هه‌لده‌گۆزی، نه‌ویش تاوازیکی بۆ وت، حوشتره‌که‌ په‌تی چری و دهشت و سارای دایه‌ به‌ر، پیّموانییه‌ تاوازیکی له‌وه خوشترم له‌ ته‌مه‌ندا بیستییت، بۆیه‌ به‌روودا که‌وتم تا خاوه‌نه‌که‌ی ئاماژه‌ی بۆ کرد بیده‌نگ بیٚت.

پرسیار له‌ جونه‌ید کرا: بۆچی که‌سیک نارام و خامۆشه‌ تا تاوازیك ده‌بیستی دیته‌ جۆش و خرۆش؟

وتی: کاتیك خودا (ﷻ) قسه‌ی له‌گه‌ل رۆحه‌کان کرد له‌ په‌یمانامه‌ مه‌زنه‌که‌دا به‌ وتنی: ﴿اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ﴾ (الأعراف: ۱۷۲)، خوشی و شیرینی ده‌نگی خوش چۆرینرایه‌

ناو رۆحه کانهوه، کاتیک لیڤه ئاوازی خۆش ده بیستن ئه وه یان بیرده که ویتته وه و دینه جۆش و هه ژان.

گویم له مامۆستا ئه بو عه لی ده قاق بو (ره حمه تی خودای لی یت) ده یوت: بیستن له سه ر خه لکی به گشتی حه رامه به هۆی مانه وه ی حه زی نه فسیانه وه، بۆ زاهیدان موباحه، به هۆی تیکۆشانیانه وه و بۆ هاوه لانی ئیمه په سه نده به هۆی زینده گی دلپانه وه.

حاریسی موحاسیبی ده لیت: سی شت گه ر فه راهم بوون خۆشیان لی وهر بگره، له ئیستادا له ده ستماندان: رووی خۆش له گه ل پاریزگاری و دهنگی خۆش له گه ل دیانه ت و برایه تی باش له گه ل وه فاداری.

پرسیار له "ذو النون" کرا ده رباره ی دهنگی خۆش وتی: گوفتار و ئامازه گه لیک خودا (ﷺ) پاکي و خۆشی و جوانی تیدا داناون.

جاریکی تر پرساری لیکرا له مه ر بیستن وتی: هاتویه کی حه قه دل به ره و لای حه ق (ﷺ) هه لده نیّت، هه ر که س به حه ق گوئی لیبگریّت ده گاته ئه نجام، هه ر که سیش به حه زه وه گوئی لی بگریّت ده بیّت به زه ندیق.

جونه ید ده لیت: ره حمه ت له سی شویندا به سه ر هه ژاراندا داده باریت: له باری بیستندا، چونکه ئه وان ته نها له حه قه وه ده بیستن، و ته نها له وه جده وه ده دوین، ههروه ها له کاتی خواردندا، چونکه ته نها له کاتی برسیتیدا ده خۆن، سییه میش له مه جلیسی زانستدا، چونکه ته نها سیفه تی دۆستانی خودا باس ده که ن.

دیسان جونه ید ده لیت: بیستن بۆ ئه وانه ی به دوایدا عه ودالن فیتنه یه، پشویه که بۆ ئه وانه ی رییان لیی ده که ویت.

دیسان له جونه یده وه ده گیرنه وه وتویه تی: بیستن پبویستی به سی شته: کات و شوین و برایان.

پرسیار له شیبلی کرا ده رباره ی بیستن وتی: ئاشکراکه ی فیتنه یه، و ناوه وه ی په ند و ئامۆزگارییه، هه ر که س ئامازه ی ناسی بیستنی په ندی بۆ حه لال ده ییت، ئه گینا فیتنه ی به سه ر خۆیدا هیناوه و رووبه رووی به لآ بووه ته وه.

وتراوه: بیستن تهنها بۆ ئەو کەسانە چاک و دروستە خواوەنی نەفسیکی مردوو و دلئیکی زیندوون، نەفسی بە شمشیری تیکۆشان سەرپراوه و دلئی بە نووری تەبایی لەگەڵ خودا زیندوو بوو تەو.

پرسیار لە ئەبو یەعقوبی نەهرجووری کرا دەربارەی بیستن وتی: حالئیکە گەرانهوه بۆ لای نهنینییهکان دەردهخات لەرووی سووتانهوه.

وتراوه: بیستن لوتفی خۆراکی رۆحه بۆ ئەهلی مەعریفەت.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق بوو دەبیوت: بیستن حەزە مەگەر لە شەرعهوه بیست، گەوجییە مەگەر لە حەقهوه بیست، فیتنەیه مەگەر لە پەندەوه بیست.

دەوتریبت: بیستن دوو بەشە: بیستن بە مەرچی زانست و ئاگاهی، مەرجه خواوەنەکە ی مەعریفە ی بە ناوه جوانەکان و سیفەتەکان هەبیست، ئەگینا دەکەوێتە ناو بیباوەری رووتەوه، بیستن بە مەرچی بوونی حالە، لە مەرچی خواوەنەکە ی فەنابوونە لە حالئی مرۆیی و پاکبوونەوه لە حەزەکان بە یاساکانی حەقیقەت.

ئەحەمەدی کوری ئەبی حەواری دەلیت: پرسیارم کرد لە ئەبو سولهیمان دەربارەی بیستن، وتی: لە دوو کەسهوه بییستم پیمخۆشترە تا لە یەک کەسهوه.

پرسیار لە ئەبو حەسەنی نووری کرا دەربارەی سوؤفی، وتی: هەر کەسیکە بیستن(دەنگ و ئاواز) دەبیستی و هۆکارەکان دەگریتە بەر.

رۆژیک پرسیار لە ئەبو عەلی رۆزباری کرا دەربارەی بیستن وتی: خۆزگە سەربەسەر لێی رزگار بوونیا.

ئەبو عوسمانی مەغریبی دەلیت: هەر کەس بانگەشە ی بیستن دەکات و دەنگی بالندە و جیرە ی دەرگا و گفە ی با ناییستی ئەوه کەسیکی هەژاری بانگەشە کەرە(واتە چیژ لەوانەش وەرناگریت).

جەعفەر دەلیت: ئین زهیری له هاوهلانی جونهد بوو، شیخیکی گهوره بوو، که مجار له شوینی بیستندا ناماده دهبوو، گەر لای خوشبووايه میزهره کە ی رادهخست و

دادەنىشت و دەيوت: سۆڧى لە گەل دلى خۆيه تى، گەر لای خوڧ نەبوايه دەيوت: بيستن بۆ خاوەن دلانە و تىدەپەرى و نەعلەکانى هەلده گرت و دەپۆيشت.

پرسیار لە روھيم کرا دەربارەى وەجدى سۆڧى لە بارى بيستندا وتى: کۆمەلە مانايەك دەبيننەوہ كه خەلكانى تر لايان بزەرە، ئەو مانانە ئاماژەيان بۆ دەكەن: بۆ لای ئەوہ... بۆ لای ئەوہ...، لە خوڧيدا دەكەونە بالەتەپى، پاشان پەردە دادەدرتتەوہ و خوڧييه كەيان دەگۆرپت بە گريان، هەيانە جلەكانى لەبەر خوڧى دەدرتت، هەيانە هاوار دەكات و هەيانە دەگرى، هەر يەكەيان بەپىي حال و پايەى خوڧى.

"الخصري" لە هەندى قسەيدا دەلييت: پيويستە بەهەميشەيى تينووى بيت، هەتا خواردنەوہى زۆرتەر بيت تينووتى زياتر دەبيت.

لە تەفسىرى ئايەتى: ﴿فَهَمَّ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ﴾ (١٥) الروم: ١٥ هاتووه: ئەوہ برىتييه لە بيستن لە خوڧلەينهوہ بە دەنگينكى خوڧى پر لە حەز و ئارەزوو دەلين: ((ئيمە نەمرين و هەرگيز مردن روومان لى ناکات، ئيمە ناسك و نازدارين و هەرگيز پىرى روومان لى ناکات))

وتراوه: بيستن بانگە و وەجد مەبەستە ٧٩.

ئەبو عوسمانى مەغريبى دەلييت: دلى ئەهلى حەق دليكى ئامادەيه، بيستنه كانيشيان كراوہيه.

ماموستا ئەبو سەهلى سەعلوكى دەلييت: بيسەر(گوينگر) لە نيوان داپوشين و جيلوهدايە، داپوشين گرپسەندن پيويست دەكات، جيلوہش ئاسوودەيى و پشوو پيويست دەكات، داپوشين جوولە و بزوانى موريدانى لى لەدايك دەبيت و جيگەى لاوازى و دەستەوسانييه، جيلوہش خاموشى گەيشتووان(الواصلين) لى لەدايك دەبيت كە جيگەى راستوہستان و دامەزرانە، هەر ئەوہش سيفەتى ئامادەبوونە و تەنھا سيسبونى تىدايه لەژىر هاتووه كانى هەيبەتدا، خودا(ﷻ) دەفەرمويت: ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصَبُوا﴾ الأحقاف: ٢٩

٧٩ {واته: وەلامدانەوہيه بۆ بانگى بيستنه كە}.

ههروههها ئه بو عوسمانی حیری ده لیت: بیستن له سی رووهویه:

روویه کی بۆ موریدان و سه ره تاییه کانه به هۆی ئه و بیستنه وه حالێ بهرز و بلند داوا ده کهن، فیتنه و ریا بازی لییان به دوور ناگیریت.

دووه م: بیستنی صادیقان که داوای حالێ زیاده ده کهن به و بیستنه، ئه وهش به پێی گونجای له گه ل کاته کانیان.

سییه م: بیستن بۆ ئه هلی راسته وهستان و عاریفان، ئه مانه هه لێژاردنیان به سه ر خودادا نییه له و شتانه ی روو له دلێان ده کات له جووله و خامۆشی.

ئه بو سه عیدی خه راز ده لیت: هه ر کهس بانگه شه ی ئه وه ده کات له کاتی بیستندا ژێر ده سته بووه و جووله کانی له ویستی ئه و به ده ره ئه وه نیشانه ی راستگۆییه که ی بریتیه له کاریگه ری له سه ر دانیشتوانی مه جلیسه که که تیایدا وه جد گرتویه تی.

"أبو عبدالرحمن" ده لیت: ئه م به سه رهاته م بۆ ئه بو عوسمانی مه غریبی باس کرد وتی: ئه وه زمترینیانه، نیشانه ی دروستی: ئه وه یه له دانیشتنه که دا هه موو ئه وانیه ی ئاماده ن و ئه هلی حه قن پێیه وه هۆگه ر بن و ئه وانهش ئه هلی پووچین نامۆیی و وه حشه تیان بۆ دروست ببیت.

به نداری کوری حوسه یین ده لیت: بیستن له سی رووهویه:

هه یانه به حه ز و سروشتی خۆی گۆیده گریت، هه یانه به حاله وه گۆیده گریت، هه شیان به حه قه وه گۆیده گریت، ئه و که سه ی به حه ز و سروشت گۆیده گریت تابه ت و گشتی تیدا به شدار ده ببیت، چونکه چیژ وه رگرتن له دهنگی خۆش له هه ویری مرۆفدایه، ئه و که سه ی به حاله وه گۆیده گریت ئه وا راده مینیت له وه ی رووی لێ ده کات له باسی سه رزه نشت یان گوته ر یان گه یشتن یان کۆچکردن یان نزیککی یان دووری، یان په ژاره بۆ ئه وه ی له ده سته ی چوه، یان تینویتی بۆ ئه وه ی که دیت، یان وه فا به په یمان، یان به راستزانیی په یمان، یان یادی نیگه رانی یان تامه زرۆبوون یان ترس و دابرا ن یان دلخۆشی دیدار یان ترسی جیا بوونه وه یان شتانیکی تری هاوشیوه ی ئه مانه.

ئەو كەسەش كە بە حەق دەبيستى ئەو بە خوداوه (ﷻ) و بۆ خودا دەبيستى، ئەمان بەو حالانەى پيشوو كە تېكەلە بە حەزە مرۆيىيەكان وەسف ناكريتن، چونكە ئەوانە هيشتا حالى ناتەواون، بەلام ئەمان بە پالقمەى يەكتاپەرستىيەو دەبيستن، واتە بە حەقەو دەبيستن نەك بە حەزەو.

وتراو: ئەهلى بيستن سى چينن: رۆلەكانى حەقىقەت لە بيستياندا دەگەرئىنەو بۆ گفتوگۆى خودا (ﷻ) لەگەليان، جۆرى دووهم بە دليان قسە لەگەل خوداى خويان دەكەن بەو مانانەى دەبيستن، ئەوان لەوہى ناماژەى پيدەكەن بۆ لای خودا داواى صدقيان لى دەكرىت، سييەم: كەسيكى هەژارى دارنراو لە پەيوەندييەكانى دونيا و ئافەتەكانى، بە پاكىتى دلى خويانەو دەبيستن، ئەمانە لە هەمووان زياتر لە سەلامەتييەو نزيكترن.

پرسىيار لە ئەبو عەلى رۆزبارى كرا دەربارەى بيستن وتى: پەردەلادانە لەسەر نەيئىيەكان بە بينىنى خۆشەويست.

پرسىيار لە خەواص كرا مرۆف چيەتى لە بيستنى ئاوازي خۆش ديتە جۆش و خرۆش بەلام بە بيستنى قورئان نابزويت؟ ئەويش وتى: چونكە بيستنى قورئان هەژانكە كەس ناتوانى بەهۆى توندى زالبوونييەو بيزويت، بەلام بيستنى دەنگ و قسە ئاسوودە كردنكە و مرۆف تيايدا دەكەويتە جوولە.

جونەيد دەلييت: گەر موريدت بينى حەزى بە بيستن(بيستنى ئاواز و گۆرانى) بوو بزانه هيشتا پاشماوہى بەتالى تيدا ماوہ.

سەهلى كورى عەبدوللا دەلييت: بيستن زانستىكە تايبەتە بە خودا و تەنھا ئەو دەيزانيت.

ئەحمەدى كورى موقتىلى عەكى دەلييت: كاتيك "ذو النون" رۆيشتە ناو بەغدادەو سۆفييەكان لىي كۆبوونەو، شاھەريكيان لەگەل بوو، داواى مۆلەتيان لە "ذو النون" كرد شتىك لەبەردەميدا بليت، ئەويش مۆلەتى دا، شاھەرەكە بەم جۆرە دەستى پيكرد:

صغير هواك عذبي فكيف به إذا احتسكا

(ئارەزوویەکی کەم تازارم دەدات، ئەوی دەبی چۆن بیّت گەر زال بیّت بە سەرمدا)

دەلیت: "ذو النون" ههستا و به روودا بهربوویهوه و دلۆپی خوین به روخساریدا دههاتنه خوارهوه و بهرنهدهبوونهوه بۆ سەر زهوی، پاشان یه کێک لهوانهی ئاماده بوو وهجدی بۆ هات و ههستایه سهپیی، "ذو النون" وتی: ﴿الَّذِي يَرَبُّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ (٣١٨) الشعراء: ٢١٨، بۆیه پیاوهکه دانیشهوه.

گویم له مامۆستا ئەبو عهلی دهقاق بوو(رهحمهتی خودای لی بیّت) لهسەر ئەم بهسهرهاته دهیوت: "ذو النون" دهپروانی بهسهر ئەو پیاوهدا، ئاگاداری کردهوه ئەوه مهقامی ئەو نییه، پیاوهکهش خاوهنی ویژدان بوو، ئەوهی لی قبول کرد و گهراپهوه بۆ شوینهکهی خۆی.

ئێین جهلا دهلیت: له مهغرب دوو شیخ ههبوون هاوهل و قوتابی زۆریان ههبوو، به یه کێکیان دهوترا "جبله" بهویتریان دهوترا "رزیق"، رۆژیک "رزیق" له گهله هاوهلانی سهردانی "جبله" کرد، یه کێک له هاوهلانی "رزیق" شتیکی خویندهوه، مندالیک له هاوهلانی "جبله" هاواری کرد و مرد، کاتیک رۆژیان لیبوویهوه "جبله" به "رزیق"ی وت: ئەو کهسه له کوپیه دوینی بۆی خویندین؟

با بۆمان بخوینیت، ئەویش ئایهتییکی خویندهوه و "جبله" هاواریکی لی بهرزبوویهوه و ئەو پیاوهی ئایهتهکهی خویند گیانی دهچوو، بۆیه "جبله" وتی: یهك به یهك و ئەوهی یه کههجار دهستی پیکرد ستهمکارتره.

له ئیبراهیم مارستانی پرساری جوولنه و بزوان کرا له کاتی بیستندا وتی: پیمگه یشتوه موسا (عليه السلام) له ناو بهنی ئیسرائیلییهکاندا چیرۆکیکی بۆ دهگیرانهوه، یه کێکیان کراسه کهی بهر خۆی دراند، خودا (عليه السلام) وهحی بۆ موسا (عليه السلام) نارد و فرموی پیتی بلی: دلی خۆتم بۆ والا بکه و کراسه کهت مهدرینه.

ئەبو عهلی مهغازلی له شیبلی پرسی: لهوانهیه ئایهتیک له قورئان به گویمدا بدریت پالم بنیت بۆ وازهینان له شتهکان و پشتهه لکردن له دنیا، بهلام دواتر بگهڕیمهوه بۆ حالی پيشووم و بۆ ناو خه لکی..

شيبلى وتى: ئەۋەدى بۇ لاي خۇي رايكىشاويت بەزەبى بوۋە لە ئەۋەدە بۇ سەر تۆ و لوتقى لە گەل كىردوۋى، ئەۋەش كە دەگەپپىيەۋە بۇ لاي نەفسى خۆت ديسان بەزەبى ئەۋە بە تۆ، چونكە ھېشتا بەتەۋاۋى و دروستى خۆت دانەپنىۋە لە ھەول و ھىزى خۆت بۇ روۋكردنە ئەۋە(ﷺ).

ئەھمەدى كورې موقاتىلى عەكى دەلىت: شەۋىكى مانگى رەمەزان لە گەل شيبلى لە مزگەۋتېك بووم، لە پشتى ئىمامىكەۋە نوئىزى دەكرد و من لە تەنېشتىيەۋە بووم، ئىمامە كە ئەم ئايەتەى خويند: ﴿وَلَيْن شَأْنَا لَنْذَهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ الإسراء: ۸۶، ھەناسەيەكى ھەلكىشا وتم رۆحى فرپوۋە، بىنېم دەلەرزى و دەپوت: بەم جوۋرە گەتوگۆ لە گەل خۆشەۋىستان دەكرىت.. ئەم قسەيەى بەردەۋام دووبارە دەكردەۋە.

جونەيد دەلىت: رۆژىك چووم بۇ لاي "السري"، بىنېم پىاۋىك لە لاي بووراۋەتەۋە، پرسىم: چىيەتى؟ وتى: گوئىبىستى ئايەتىكى كىتەبەكەى خدا(ﷺ) بوۋە، وتم: جارېكى تر ئايەتەكەى بەسەردا بخوئىنە، ئەۋىش خويندى و پىاۋەكە ھۆشى كردهۋە، لىي پرسىم: لە كوئو ئەمە فېربوۋى؟

تم: بەھۇى كراسەكەى يوسفەۋە(ﷺ) چاۋى يەعقوب(ﷺ) كوئېربوۋ، پاشان بە كراسەكەى يوسف(ﷺ) چاۋى چاكبوۋىيەۋە، "السري" ئەۋ كارەى منى لا باش و پەسەند بوۋ.

"عبدالواحد بن علوان" دەلىت: گەنجىك ھەبوۋ ھاۋەلى جونەيدى دەكرد، ھەر كات شتىك لە زىكرى بىستبايە دەنگ و بروسكەيەك لىي دەدا، رۆژىك جونەيد پىي وت: گەر جارېكى تر ئەۋە بكەى نابى ھاۋەلىم بكەى.. بۇيە كاتىك شتىكى دەبىست رەنگى دەگۆرا، بەلام خۇي دەگرت، ھەتا ھەموۋ موۋەكانى جەستەى بە دلۆپىك لەۋ ئازارەى لە ناخيدا بوۋ گرژ دەبوون، رۆژىك ھاۋارىكى لى بەرزبوۋىيەۋە و گىانى سپارد.

ئەبو ھەسەنى دەراج دەلىت: بىپارم دا لە بەغداۋە سەردانى يوسفى كورې ھوسەينى رازى بكەم، كاتىك گەشىتمە "رەى" وىستم مائەكەى بدۆزمەۋە، پرسىپارم لە ھەر كەس دەكرد پىي دەۋتم: ئىشت چىيە بەۋ كابرا زەندىقە؟ سىنەيان ھىنامەۋە

یهك، تا وام لیھات بمهویت بگه پیمه وه، ئەو شهوه له مزگهوت مامه وه، پاشان وتم: هاتووم بۆ ئەم شاره و نه توانم سەردانی بکەم! بۆیه بەردهوام پرسیارم کرد تا مزگهوتە کهیم دۆزییه وه، بینیم له میحرابی مزگهوتە کهدا دانیشتووه، و پیاویک له بەرده میدایه، و قورئانیکی پییه و تییدا ده خوینیت، ته ماشام کرد شیخیکی روخسار جوانی خاوهن ریشه، لێی نزیکبوومه وه و سه لایم لێ کرد، پرسى: له کوپوه؟

وتم: له به غداوه، بۆ سەردانی تۆ هاتووم، وتى: گەر له شارێک یه کیك به تۆی بوتبایه: له لام بمینەر هوه تا خانوویهك و که نيزه کیك بۆ ده کرم ئایا ئەوه ریگری لێ ده کردی له سەردان کردنی من؟

وتم: گه وره م، خودا به هیچ شتیك له وهی تۆی ده لیلت تا قینه کردوومه ته وه، گەر به سه رم نه هاتیبت چۆن بزایم؟

وتى: پیت باشه شتیك بلیبت؟

وتم: به لێ، بۆیه ئەم دیره هۆنراوه م بۆ خوینده وه:

رأيتك تبني دأبا في قطيعي ولو كنت ذا حزم لهدمت ما تبني

(ده بینم هه میسه دیواری دا بران له من دروست ده که ی، گەر خاوهنی ویست و لی بران بوومایه ئەوهی تۆ بینای ده که ی من ده مروخاند)

قورئانه که ی داخست و دهستی به گریان کرد، ئەوه نده گریا ریش و پۆشاکه که ی به ری تەر کرد، تا به زه ییم به حالیدا ده هاته وه به هۆی گریانی زۆرییه وه، پاشان پیی وتم: ئە ی کورپی خۆم، لۆمه ی ئەهلی ره ی مه که له سه ر ئەو قسه ی ده لێن: "یوسفی کورپی حوسه یین زه ندیقه"، له دوا ی نوێژی به یانییه وه تا ئیستا قورئان ده خوینم فرمی سکیك به چاومدا دانه باری، که چی به دیره هۆنراوه یه ک چاوه کاتم قیامه تی له خۆی هه ستاند.

"الدراج" ده لیلت: من و ئیبن قوتی مارین له نیوان "به صره و ئەبله" دا له سه ر رووباری دیجله بووین، له ناکاو کۆشکیکی جوانان بینی، دیمه نیکی سه رنجراکیشی هه بوو، پیاویکی له سه ر بوو که نيزه کیك له به رده می گۆرانی بۆ ده وت و ده یوت:

في سبيل الله ود كان مني لك ييدل

كل يوم تتلون غير هذا بك أجمل

(له پیناوی خودادا سۆز و خۆشهویستییهک ههیه که له منهوه به تۆ ده به خشریت، هه موو رۆژیک تۆ ده گۆرپیت به لام ئه وهشت هه ر لى جوانه)

گه نجیک له و نزیکانه کوهیه که ناوی پى بوو گویى له گۆرانیه که ی بوو، وتى: ئه ی جاریه توو گیانی مه ولا که ت ئه و دپه دووباره بکه ره وه:

كل يوم تتلون غير هذا بك أجمل

ئه ویش دووباره ی کرده وه، گه نجه که وتى: بلى، ئه ویش جاریکی تر وتیه وه، ئه و گه نجه هه ژاره وتى: سویند به خودا، ئه مه گۆرانی منه له گه ل حه ق، هاواریکی لى به رزبوویه وه و گیانی ده رچوو، خاوه ن کۆشکه که وتى به جاریه که: تۆ له پیناوی خودادا نازادی، خه لکی شاری به صره هاتن و نوێژیان له سه ر کرد و ناشتیان، خاوه ن کۆشکه که هه ستایه سه رپى و وتى: ئیوه من ده ناسن.. ئیوه ده که م به شایه ت هه رچی شتم هه یه له پیناوی خودادا ده یبه خشم و هه رچی کۆیله و که نیه کم هه یه نازادن، کراس و که وا و میزه ریکی بۆ خۆی جیا کرده وه و کۆشک و مال و مو لکی کرد به سه ده قه و له دوا ی ئه وه ئه و پیاوه نه بینرایه وه و شوینه واری بز بوو.

"یحیی بن الرضا العلوي" ده لیت: له کاتی ته و افدا گویم له ئه بو سوله یانی دیمه شقی بوو بانگی ده کرد و ده یوت: "یا سعت برى - ئه ی رووه کی سه عته ری بیابان"، به دوایدا بینیم بوورایه وه، کاتیک هۆشی کرده وه په رسیاری لی کرا وتى: وامده زانی ده لیم: "اسع تر برى".

عوتبه ی غولام گویى له پیاویک بوو ده یوت: "سبحان رب السماء، خۆشه ویستان له بازار و شه که تیدان" عوتبه وتى: راست ده که ی، پیاویکی تر ئه و قسه ی بیست و وتى: درۆ ده که ی.. هه ریبه که یان له و شوینه وه بیستی که ئه وى تیدا بوو.

ئه بو حه سه ن عه لى کورپی محمه د ده لیت: په رسیار له رویم کرا ده رباره ی ئه و پیاوانه ی ئه و پینان گه یشتوو وه و بیستنیان هه بو وه، وتى: وه ک په له مه رپیکیان لى ده هات گورگ تیکه وتبیت.

ئەبو سەئىدى خەراز دەلىت: عەلى كورې موفەقم لە بىستندا بىنى دەيوت: راستم بىكەنەو، ئاوانىش بەرزىان كردهو و بەپىوہ راوہستا و پاشان وتى: من شىخ "زەفام".
 وتراوہ شەويك تا بەيانى "الرقى" بەپىوہ دەوہستا و بەردەبوويەوہ بۆ سەر زەوى كاتىك ئەم دېرە ھۆنراوہى دەبيست:

بىللە فاردد فؤاد مەكتەب لىس لە من حىببە خەلف

(بۆ خاترى خۇدا ئەو دلە شەكەتە بگىرەرەوہ، چونكە تەنھا ئەو يادگار بىيەى لە خۆشەويستە كەيەوہ بۆ بەجىماوہ)

عەلى كورې حوسەينى كورې مەمەد دەلىت: گويم لە باوكم بوو دەيوت: سالانىكى زۆر خزمەتى سەھلى كورې عەبدولام كرد، كاتىك گوئى لە زىكرىك، قورئانىك، يان شتىكى تر بوايە گۆرام تىدا نەدەبىنى، كاتىك كەوتە دوارۆژەكانى تەمەنى ئەم ئايەتەى لە بەردەم خوئىنرايەوہ: ﴿فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ﴾ الحديد: ۱۵ بىنىم رەنگى گۆرا و لاشەى كەوتە لەرزىن، خەرىك بوو بەرئىتەوہ، كاتىك گەرايەوہ بۆ حالى ئاگاھى خۆى پرسیارى ئەوہم لىكرد وتى: خۆشەويستە كەم، ئىمە لاواز بووين^۸.

ئىبن سالم دەلىت: جارىكى تر بىنىم ئەم ئايەتە لە بەردەمى خوئىنرايەوہ: ﴿الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ﴾ الفرقان: ۲۶ حالى گۆرا و خەرىك بوو بىكەوئىت، لەو بارەبەوہ پرسیارم لىكرد، وتى: لاوازی رووى لىكردم، سىفەتى پىاوى گەورە بەو جۆرەبە گەر ھاتوويەك رووى لى بىكەت با بەھىزىش بىت ئەو لە ھاتووەكە بەھىزترە.

"عبدالرحمن السلمى" دەلىت: چووم بۆ لای ئەبو عوسمانى مەغرىبى يەكەك لە بىرىك بە جەنجەر (خولخولۆكە) ئاوى ھەلدەگۆزى، ئەبو عوسمان وتى: باوكى عەبدورەھمان دەزانى ئەو خولخولۆكە چى دەلىت: وتم: نەخىر، وتى: دەلىت: اللہ، اللہ.

عەبدولایى كورې سەھل دەلىت: گويم لە روھىم بوو دەيوت: لە عەلى كورې ئەبى تالبەوہ (خۇدا لى رازى بىت) رىوايەت كراوہ گوئى لە دەنگى ناقوس بوو، فەرمووى بە ھاوہلانى: دەزانن ئەو دەنگە چى دەلىت؟

^۸ {واتە لاواز بووين ناتوانين وەك جاران حالى خۆمان بشارىنەوہ}.

وتیان: نه خیر، فەرمووی: دەلیت: "سبحان الله! حقا إن المولى صمد یقی- سبحان الله! به حق خودا گه وره و پشتیوانه و دەمینیتته وه"

ئەحمەدی کورپی عەلی کەرخێ دەلیت: دەستەیه له سۆفییەکان له مائی حەسەنی قەزاز کۆبوو بوونەوه، شایەریان له گەڵ بوو دەیانوت و وهجدیان لی دەهات، مەمشادی دەینووری هات بو سەریان، ئەوانیش بێدەنگ بوون، مەمشاد وتی: بگەرێنەوه بو سەر ئەوهی تیایدا بوون، گەر هەرچی بێتاگا کەری دۆنیا یە کۆبیتته وه ناخی من داگیر ناکات و کەمیک له برینه کانی من چاره سەر ناکات.

ئەبو عەلی رۆزباری دەلیت: لەم رێگە یەدا گەیشتووینەته جیگە یەك وەك تیشی شمشیر وایه، کەمترین شه کەتی روومان لی بکات دەمانرپیت و هەلمان دەداتە ناو ناگره وه.

"خیر النساج" دەلیت: موسای کورپی عمران (عليه السلام) چیرۆکیکی بو هۆزه کە ی گێراییه وه، یه کیکیان هاواری لی به رزبوویه وه و موسا (عليه السلام) هەرپه شه ی لی کرد، خودا وه ی بو موسا (عليه السلام) نارد و پیتی فەرموو: به چاکه ی من پێیان راکیشاوه و به خۆشه ویستی من نه یینییه کان دەرده خەن و به وه جدی من هاوار ده کەن، بو هەرپه شه له به نده کائم ده کە ی؟

وتراوه: شیبلی گوپی له کەسیک بوو ده یوت: خەیار (الخيار) ده دانە ی به دانقیك (شەش یه کی درهه میك)، شیبلی هاواری کرد و وتی: گەر خەیار (له زمانی عەرهبیدا مانای چاکانیشی هەیه) ده دانە ی به دانقیك بیت ئە ی دەبی خراپان چەندی به چەند بیت؟!.

وتراوه: کاتیک حورلعه ی نه کان له به هه شتدا گۆرانی ده لێن: دره خته کان گول ده کەن.

پرسیار له ئەبو سوله یمانی دارانی کرا دەر باره ی بیستن وتی: هەر دلێك دهنگی خۆشی ده ویت ئەو دلّه لاوازه و پیویستی به لایلا یه وهك چۆن مندا لا پیویستی به لایلا یه به بو ئەوه ی چاری بچیتته خەو، پاشان وتی: دهنگی خۆش هیچ نابانه ناو

دلّوه، بهلكو توه ده بزويښت له ناو دلدايه، ټين ته بي حه واري ده لیت: سویند به خودا ته بو سوله پمان راست ده کات.

"الجريري" ده لیت: که سانیکي ره بانی بن، واته له خوداوه بیستت و له خوداوه قسه بکن.

پرسیار له یه کیکیان کرا ده باره ی بیستت وتی: تیشکیکه ده دره وشیتته وه پاشان خاموش ده بیټ، گورزه یه که له نوور دره ده که ویت و بزر ده بیټ، چه نده شیرینه چاوتروکانیک له که له خاونه که ی بیټته وه!

وتراوه: بیستت به شی هه موو ته ندامیکي تیدایه، توه ی به سهر چاودا داده باریت ده بیټته گریان، توه ی روو له زمان ده کات ده بیټته هاوارکردن، توه ی ده که ویتته سهر دست پۆشاک ده درپنی و خوی ده ریت، توه ی روو له لاقه کان ده کات ده بیټته سه ما.

ههروه ها وتراوه: یه کیک له مه لیکه کانی عه جه م مرد، کورپکی بچووکي لی به جیما، ویستیان به یعه تی پی بکن وتیان: چۆن بگه ینه ناسینی ژیری و زیره کی تهم منداله؟ پاشان له سهر توه ریکه وتن شایه ریک بهینن شتیک بلیت، گهر به جوانی گوپی گرت داناییه که ی ده ناسن، بویه شایه ریکیان هینا، کاتیک شایه ره که شتیکي وت منداله که پیکه نی، توه انیش له به رده می منداله که دا زه ویان ماچ کرد و به یعه تیان پیدا.

گویم له ماموستا توه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیټ) ده یوت: توه بو عه مر ی کوری نوجه ید و نه صرابادی و ده سته یه که له شوینیک کۆبوونه وه، نه صرابادی وتی: من ده لیم گهر ده سته یه که کۆبوونه وه یه کیکیان شتیک بلیت و توه انیتر بیده نگ بن باشتره له وه ی غه بیه تی که سیک بکن.

توه بو عه مر وتی: گهر تو سی سال غه بیه ت بکه ی بوټ باشتره بیستنیک نیشان بده ی که په یوه ندی به توه نییه.

گویم له ماموستا توه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بیټ) ده یوت: خه لکی له بیستندا سی جوړن: "متسمع، و مستمع، و سامع"، "متسمع" توه

که سه یه به کات (واته له ناو کاتدا) گوی ده گریټ، "مستمع" به حاله وه گوی ده گریټ، "سامع" یش به حقه وه ده بیستی.

چهن دین جار له ماموستا ئه بو عه لی ده قاقم پرسی (ره حمه تی خودای لی بیټ): شیوه داوایه ک بو ئه وهی روخسه تی بیستنم پی بدات، به لام ده یگی پرامه وه بو سه ر ئه و شته ی پیویست بوو دهستی پیوه بگرم، پاش ماویه کی زور وتی: گه وره پیاوان ده لئین: ((ئه وهی دلت له سه ر خودا (ﷺ) کۆده کاته وه خرابی تیدا نییه))

له ئین عه باسه وه (خوا له خو ی و باوکی رازی بیټ) فه رموی: خودا (ﷻ) وه حی نارد بو موسا (ﷺ) و پی پی فه رموو: من ده هه زار بیستنم له تو دا دانا تا که لامی منت بیست، هه روه ها ده هه زار زمانم له تو دا دانا تا بتوانی وه لامم بده یه وه، خو شه ویستری ن و نزیکترین شت بو لای من ئه وه یه گه ر سه له وات له سه ر محمه د (ﷺ) بده یت.

وتراوه: یه کیکیان پیغه مبه ری (ﷺ) له خه وندا بینی فه رموو: له مه دا (واته له بیستندا) هه له زوره .

ئه بو حاریسی ئه ولای ده لئیت: له خه وندا ئیبلیم بینی - نه فره تی خودای لی بیټ - له سه ر بانی مالئیکی ئه ولای بوو، منیش له سه ر بانیک بووم، له لای راستیه وه ده سته یه کی له گه ل بوو، له لای چه پیشیه وه ده سته یه کی له گه ل بوو پو شاک ی به ریان پاک بوو، وتی به ده سته یه کیان: بلین، ئه وانیش وتیان و گۆرانیان چری، ئه وه نده ئاوازه که ی خو ش بوو ده مویست خو م له بانه که هه لده مه خواره وه، پاشان پیی وتن: سه ما بکه ن، ئه وانیش به جوانترین شیوه سه مایان ده کرد، پاشان به منی وت: ئه ی باوکی حاریس ته نها توانیومه ئه مه به ینمه ناو ئیوه وه (واته بیستن و سه ما کردن).

عه بدولای کوری عه لی ده لئیت: شه ویک له گه ل شیبلی (ره حمه تی خودای لی بیټ) کۆبوومه وه شایه ریک شتیکی وت، شیبلی هاواری لی به رزبویه وه و به دانیشته وه وه جدی بو هات، پیی وترا: ئه ی ئه بویه کر چیه له ناو ئه م ده سته یه دا دانیشته وی؟ ئه ویش هه ستایه سه ریپی و وه جد گرتی و وتی:

لي سكرتان وللندمان واحدة شيء خصصت به من بينهم وحدي

(دوو مه به سته بوونم هه يه و هاومه شره به كانم يه ك مه سته بوون، شتيكه له ناوياندا منى
پي تاييه تكراره)

ئه بو عه لى رۆزبارى ده لىت: چوومه كۆشك يه كه وه گه نجىكى روخسار جوانم بينى
راكشابوو و ده سته يه ك به ده وريدا بوون، پرسىارى حاليم كرد وتيان هاتوو ته ناو ئهم
كۆشكه و گوپى له كه نيزه كيك بووه ئهم هۆنراوه ي خويندوو ته وه و ئه ويش هاوارىكى
لى به رزبووه ته وه و مردوو:

كبرت همه عبد طمعت في أن تراكا

أو ما حسب لعين أن ترى من قد راكا

(ليپرانى به نده يه ك مه زن بوو كاتيك ته ماعى ئه وه ي هه بوو بتبينيت، تايا به س نيه
بو چاويك ئه و كه سه بينيت تو ي بينيوه؟!)

دهروازه‌ی پیّتجه‌م

که‌رامه‌تی نه‌ولیا

((هه‌ر که‌س چل روژ راستگۆ‌یانه له دلّه‌وه و دلّسۆزانه له‌و
کاره‌دا زوه‌د له دونیا بکات که‌راماتی بو ده‌رده‌که‌ویت..))

به شی یه که م

که رامه تی ئه ولیا

ماموستا قوشه پیری ده لیت: دهرکه وتنی که رامه تی له سهر دۆستانی خودا گونجاوه.

به لگه له سهر گونجای که رامه تی ئه وه یه کاریکی وینا کراوه له ئه قلدا و روودانی نابیتته هۆی هه لگرتن و سرینه وه ی ئه سلێک له ئه سله کان، بۆیه پبویسته خودا (ﷺ) به توانا له سهر به دیهینانی که رامه تی وه سف بکریت، گهر ئه وه پبویست بوو کاریکه خودا (ﷺ) ده سه لاتتی به سه ریدا ده شکیت بۆیه هیچ شتیک (له پرووی ئه قلده وه) رینگه له گونجاوییه که ی ناگریت.

دهرکه وتنی که رامه تی نیشانه ی راستگۆیی حالّی ئه وه که سه یه که رامه ته که ی له سهر دهرکه وتوو، ههر که س راستگۆ نه بیت دهرکه وتنی نمونه ی ئه وانه گونجاو نییه، ئه وه ی ده بیتته به لگه له سه ری پیناسه ی دیرینه (ﷺ) بو جیا بوونه وه تا کو جیا کاری بکات له نیوان ئه وه که سه ی حالّی راستگۆیانه ی هه یه له گه ل ئه وه که سه ی له سهر پووچی و بی بناغه ییه، ئه مه ش دیسان کاریکی وینا کراوه، ئه وه ش به وه ده بیت دۆسته که ی خودا تایبه تی بکریت به شتیک که له بانگه شه ی درۆزنه که دا بوونی نییه، ئه وه شته ش دۆسته که ی خودای پی تایبه تی ده کریت بریتیه له که رامه تی وه ک ئاماژه مان پیکرد.

ده بیت ئه وه که رامه ته کاریک بیت هه لوه شی نه ری عاده تی بیت له روژانی داوادا، پشتیوانیکه ری ئه وه که سه بیت به ویلایه تی وه سف کراوه له مانای به راستگۆ دهرکردنی حالیدا.

خه لکیکی زۆر له ئه هلی حه ق قسه یان کردوو له مه ر جیا کاری نیوان که رامه تی و موعجیزه، ئیمام ئه بو ئیسحاق ئیسرافینی (ره حمه تی خودای لی بیت) ده لیت:

موعجیزه کان به لگه ی راستگۆیی پیغه مبه رانن، به لگه ی پیغه مبه رایه تی ته نها لای پیغه مبه ر ده بینریتته وه، وه ک چۆن ئه قلێکی دامه زراو که ببیتته به لگه له سهر زانا بوونی زانایه ک ته نها لای زاناکه ده بینریتته وه.

ههروهه دهلیت: دۆستانی خودا کهراماتیان بۆ ههیه وهك شیوه وهلامدانهوهی
دوعا، بهلام تهوهیان بۆ نییه که له رهگهزی موعجیزه ی پیغه مبهرا نه.

ئیمام ته بوبه کری کوری فۆرک (رهحهتی خودای لی بیّت) دهلیت: موعجیزه کان
به لگه گه لیکی راستگۆیین، پاشان گهر خاوه نه که ی بانگه شه ی پیغه مبهرایه تی کرد تهوا
موعجیزه کان ده بنه به لگه ی راستگۆیی قسه که ی، گهر خاوه نه که ی ئاماژه ی به ویلایه ت
کرد موعجیزه ده بیته به لگه ی راستگۆیی که ی و پیی دهوتریت کهرامه ت و پیی ناوتریت
موعجیزه با له رهگهزی موعجیزه ش بیّت، ته مه ش وهك جیا کردنه وه نیوانیان.

ههروهه (رهحهتی خودای لی بیّت) دهلیت: له جیا کارییه کانی نیوان موعجیزه و
کهرامه ت: پیغه مبهرا ن فهرمانیان پیکراوه به دهرخستنی، بهلام شار دنه وه و داپۆشین
له سه ر دۆستی خودا پیویسته، پیغه مبه ره که بانگه شه ی بۆ ده کات و قسه ی یه کلا که ره وه
به و موعجیزه ده کات، بهلام دۆستی خودا بانگه شه ی بۆ ناکات و کهرامه ته که ی
یه کلا که ره وه نییه، به هۆی بوونی ته گهری ته وه ی ده گونجی فیلیکی شه ی تان بیّت.

قازی ته بوبه کری ته شعهری (ناوازه ی سه رده می خو ی) دهلیت: موعجیزه تاییه ته به
پیغه مبهرا ن (علیه)، بهلام کهرامه ت بۆ دۆستانی خودایه، وهك چۆن ده گونجی
کهرامه ت بۆ پیغه مبهرا نیش بیّت، بهلام ناگونجی موعجیزه بۆ دۆستانی خودا بیّت،
چونکه له مه رجی موعجیزه ها و ملبوونی بانگه شه ی پیغه مبهرایه تییه له گه لی،
موعجیزه له خودی خۆیدا موعجیزه نییه، به لکو له بهر به ده سه ته ی نانی کۆمه لیک
وه سف بووه به موعجیزه، گهر یه کیک له و مه رجان ه نه نگ ی و نات ه واوی رووی لی کرد
نابیت ه موعجیزه، یه کیک له و مه رجان ه: بانگه شه ی پیغه مبهرایه تییه، دۆستی خودا
بانگه شه ی پیغه مبهرایه تی ناکات، بۆیه ته وه ی له سه ری ده رده که ویت موعجیزه نییه.

ته مه ته و قسه یه شانی له سه ر داده ی ن و فتوا ی پیی ده ده ی ن و ئایی نی خو مانی
له سه ر داده مه زرین ی ن.

مه رجه کانی موعجیزه - هه مووی یان زۆرینه ی - له کهرامه تدا ده بی نریت ه وه جگه له و
ته نها مه رجه، کهرامه ت کاریکه گو مانی تیدا نییه روویدا وه، چونکه ته وه ی دیرین
بیّت به هیچ که سی که وه تاییه ت نه کرا وه، کاریکه عاده ت ه لده وه شینیت ه وه، و له

ژيانى دونيادا روودهدات، بۆ بەندەيەك روودهدات وەك تايبەتكردەنەو و رېزىلېنسان، كەمجارىكىش بە ويست و دوغاي دۆستەكەي خودا روودهدات، ھەندى جاريش روونادات بۆي، ھەندى كاتيش بەي ويستى ئەو روودهدات، فەرمان بە دۆستى خودا نەكراو ھەلكى بانگ بكات بۆ لاي خوئى، گەر شتىك لەو جۆرەي لى دەرکەوت-بۆ ئەوانەي ئەھل و شايستەن بەو كارە- رىگەپيدراوہ.

ئەھلى ھەق جياوازيان ھەيە لە دۆستى خودادا: ئايا گونجاوہ بزانييت دۆستى خودايە يان نەگونجاوہ؟

ئىمام ئەبو بەكرى كورى فۆرك (رەھمەتى خوداي لى بييت) دەلييت: ئەو كارە گونجاو نييە، چونكە ترسى لى دادەپرېت و ئاسايش و پالدانەوہي بۆ دروست دەكات. مامۆستا ئەبو ھەلى دەفاق (رەھمەتى خوداي لى بييت) ئەو كارە بە گونجاو دەبينيت. ئەو ھەش ئەو ھەيە ئىمە لامان پەسەندە و فتوای پى دەدەين.

زانينى ئەو ھەي دۆستى خودايە لەسەر ھەموو دۆستىكى خودا پىويست نييە تا پىويست بييت ھەموو دۆستىكى خودا بزانييت دۆستى خودايە، بەلام دەگونجى ھەندىكيان ئەوہ بزانيان وەك دەگونجى ھەندىكيان نەيزانن، گەر يەكىكيان زانى دۆستى خودايە ئەوا ئەو زانينە كەرامەتتىكە بۆ ئەو و ئەوى پى تايبەتكراروہ.

مەرچ نييە كەرامەتتىكى تايبەت بە دۆستى خودا ھەمان كەرامەت بۆ ھەموو دۆستانى خودا بييت، بەلكو گەر كەرامەتتىكى ئاشكراش لە دونيادا بۆ دۆستى خودا بوونى نەبييت نابيئە تانە لەسەر دۆستايەتتايەكەي لەگەل خودا، بە پىچەوانەي پىغەمبەرئەوہ پىويستە ھەر پىغەمبەرىك موعجيزەيەكى تايبەت بە خوئى ھەبييت، چونكە پىغەمبەر بۆ لاي ھەلكى ھاتوہ، ھەلكيش پىويستيان بە ناسينى راستگۆي پىغەمبەرەكە ھەيە، ئەو ھەش تەنھا لە رىگەي موعجيزەوہ دەبييت.

ھالى وەلى بە پىچەوانەي ئەو ھەوہ، چونكە پىويست نييە لەسەر ھەلك و لەسەر دۆستى خوداش بزانييت دۆستى خودايە.

ده له هاوه‌لان (خوایان لی رازی بیټ) پیغه مبه‌ریان (ﷺ) به راستزانی نی له وهی هه‌والی
پیدان به وهی ته‌هلی به هه‌شتن.

قسه‌ی تهو که سانه‌ش که ده‌لین دروست نییه بزائن دۆستی خودان، چونکه له ترس
دووریان ده‌خاته‌وه، ته‌وان پی‌ویسته له گۆرانی سه‌رته‌نجام بترسن، وه‌لامی ته‌وه‌ش بوونی
هه‌بیته و به‌مه‌زنزاین و شکومه‌ندکردنه به‌رانبه‌ر به خودا (ﷻ) له دل‌باند زیاتر و
زۆرت‌ره له زۆریک له ترس.

بزانه دۆستی خودا سوکنایی و ئارامی بۆ لای تهو که رامه‌ته نییه له‌سه‌ر ده‌ستی
په‌یدا ده‌بیټ، و سه‌رنج‌بشی نادات، له‌وانه‌یه له ده‌رکه‌وتنی که رامه‌تدا هی‌زی یه‌قین
و به‌صیره‌تی زۆرت‌ریان بۆ په‌یدا بیټ، به‌هۆی دل‌نیا‌بوونه‌وه‌یان له‌وه‌ی تهو کاره
کاری خودایه و ته‌وه‌ش ده‌که‌نه به‌لگه‌ی راستی‌تی تهو بیروبا‌وه‌ری ته‌وان په‌یره‌وی
لی ده‌که‌ن.

به کورتی و به پوختی وتنی ده‌رکه‌وتنی که رامه‌ت له‌سه‌ر دۆستانی خودا پی‌ویسته،
ته‌مه‌ش بۆ‌چوونی زۆرینه‌ی ته‌هلی مه‌عریفه‌یه، له‌به‌ر زۆری تهو هه‌وال و به‌سه‌ره‌اتانه‌ی
ده‌باره‌ی که رامه‌تی دۆستانی خودا هاتوون زانست پی‌یان-به‌وه‌ی له دۆستانی خودا
وه‌شاونه‌ته‌وه- ده‌بیټه زانستیکی به‌هیز و شک و گومان ده‌سپ‌رته‌وه، هه‌ر که‌س به‌جیټه
ناو ته‌م ده‌سته‌یه و هه‌وال و به‌سه‌ره‌اته‌کانیان له ریگه‌ی مه‌واتیره‌وه به‌ده‌ست به‌یټیټ
که‌مترین گومان و ته‌مومژ له‌لای نامیټیته‌وه، له به‌لگه‌کانی بوونی که رامه‌ت بۆ
دۆستانی خودا:

ده‌قی قورئان له چیرۆکی هاوه‌له‌که‌ی سوله‌یمان (علیه السلام): ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ
الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ﴾ النمل: ٤٠، ته‌وه‌ی ئاشکرایه ته‌وه‌یه تهو پیاوه
که زانستی کیتابی هه‌بوو پیغه مبه‌ر نه‌بوو.

له ته‌میری باوه‌رداران‌ه‌وه عومه‌ری کورپی خه‌تاب (خودا لی‌ی رازی بیټ)
به‌سه‌ره‌اتیکی دروست ده‌گی‌رنه‌وه که فه‌رموویه‌تی: (ته‌ی ساریه، چیا‌یه‌که) ته‌وه‌ش
له کاتی‌کدا بوو له‌سه‌ر مینه‌به‌ر له رۆژی هه‌ینیدا وتاری ده‌خویند، ده‌نگی عومه‌ر (خودا

لیتی رازی بیټ) لهو کاته دا ده گاته ساریه تا خوئی پپاریزیت له فیلی دوزمن که ده یانویست پشته چیایه که ی لیبگرن.

گهر بوتریټ چوڼ ده گونجی که رامه تیټک له دوستیټکی خودا بوه شیتته وه له موعجیزه ی پیغه مبه ریټک زیاتر بیټ؟ تایا دروسته فه زلی دوستی خودا بدریټ به سه ر پیغه مبه ریټکدا؟

ټهوا ده وتریټ: ټهوا که رامه تانه پاشکوی موعجیزه ی پیغه مبه ری مه زمانه (ﷺ)، چونکه هر کهس له ټیسلامدا راستگو نه بیټ که رامه تی له سه ر دهرناکه ویت، که رامه ت بو هر دوستیټکی خودا که شوینکه وته ی پیغه مبه ریټک بووه له ریزی موعجیزه کانی ټهوا پیغه مبه ره سه ر ژمیټر ده کریټ، چونکه گهر ټهوا پیغه مبه ره راستگو نه بوايه ټهوا که رامه ت له سه ر دهستی یه کیټک له شوینکه وتوانی په یدا نه ده بوو، به لام پله و پایه ی دوستانی خودا ناگاته پله و پایه ی پیغه مبه ران (علیهم السلام) ټه مهش به هوئی کۆدهنگی دامه زراو له سه ر ټهوا راستییه .

پرسیار له ټهوا یه زیدی بوستامی کرا دهرباره ی ټهوا بابه ته وتی: ټهوه ی بو پیغه مبه ران رووده دات وهک هیزه یهک وایه پر له هه نگوین و ته نها یهک دلوی ده که ویتته سه ر زهوی ټهوا دلویه بریتییه له هه موو ټهوه ی بو دوستانی خودا رووده دن، ټهوهش له ناو هیزه که دایه وهک ټهوه وایه بو پیغه مبه ران (ﷺ) ماوته وه .

بەشى دووھم

چەند باسيك لەسەر كەرامات و دۆستى خودا

باسى يەكەم

ئەو كەرامەتەنە ھەندى جار بۆى ھەيە وەلامدانەوھى دوعا بن، لەوانەشە دەرکەوتنى خواردن بىت لە كاتى برسىتى زۆردا، يان بەدەستەيتنانى ئا و بىت لە كاتى تىنوئىتى زۆردا، يان ئاسانكارى بۆ برىنى دووربىيەك لە ماوھىيەكى كەمدا، يان رزگار بون بىت لە دەستى دوژمن، يان بىستنى گوتارىك لە بانگكەرىكەو، ئەمانە و شتەنى تر لە ھونەرى رەفتارى ھەلۆھىنەرەوھى واقىعى باو.

بزانە كۆمەلىك شت ھەن لە ئەمپۆدا ناگونجى بىنە كەرامەت بۆ دۆستانى خودا، ئەوھش بە زەرورەت يان نىمچە زەرورەت زانراو، لەوانە لەدايكبونى مندالىك بەبى دايك و باوك، ھەرەھا گۆرىنى بىنگىياتىك بۆ گياندارىك يان بە ئازەلىك، نمونەى ئەمانە زۆرن.

باسى دووھم

گەر بوترىت: ماناى وەلى چىيە؟

ئەوا دەوترىت: دوو مانا لەخۆ دەگرىت: يەكەمىان لەسەر كىشى "فەعل" بىت بە ماناى "فاعل"، وەك "العلیم و القدير"، لەو بارەدا ماناكەى ئەوھىە: كەسىك گۆپرايەلى و چاكەكانى بەردەوام بن و بەدواى يەكترا بىن بەبى ئەوھى خراپە و ياخييون بکەوتتە نىوانىانەوھ.

دەگونجى لەسەر كىشى "فەعل" بىت بە ماناى "مفعول" وەك "قتيل" بە ماناى "مقتول" و "جريح" بە ماناى "مجروح"، ئەوھش ئەو كەسەيە خودا (ﷻ) بەبەردەوامى پارىزگارى و چاودىرى و پاسەوانى لى دەكات و رووبەرۆوى شەرمەزارى ناكاتەوھ بەھۆى خراپە و ياخييونەوھ، بەلكو كۆمەكى خۆى-كە برىتبيە لە تواناى چاكە و گۆپرايەلى-بەردەوام بۆ رەوانە دەكات، خودا (ﷻ) دەفەرموئىت: ﴿وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ الأعراف: ۱۹۶

باسی سییهم

گهر بوتریت: ئایا دۆستی خودا له گوناھ مه عسوومه؟

دهوتریت: وهك پیویستبوون(وجوب)- وهك چۆن بۆ پیغه مبهران پیویسته - نه خیر، به لام پارێزراو بیته تاكو بهردهوام نه بیته له سهه گوناھان گهر لیڤه و لهوی ئافه تیک رووی لیکرد یان هه له یه کی لیوه شایه وه، ته مه یان له وه سفی دۆستانی خودادا به دوور ناگیریت.

به جونه یه وترا: ئایا عاریف زینا ده کات تهی ته بو قاسم؟ ماوه یه که سهه ری داخست و پاشان سهه ری بهرز کرده وه و وتی: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ (الأحزاب: ۳۸)

باسی چوارهم

گهر بوتریت ئایا ترس له سهه ر دۆستانی خودا هه لده گیریت؟

وتراوه: زال به سهه ر گه وه پیاواندا بریتی بووه له ترس، وهك پیشته وتمان بوونی که سانیک ترسیان له سهه ر نه ما بیته به دوور ناگیریت، به لام کاریکی زۆر ده گمه نه، "السري" ده لیت: گهر یه کیك بچیتته ناو باخ و بیستانیک و دار و دره ختی زۆری تیدا بیته و له سهه ر هه ر دره ختیك بالنده یه که بوونی هه بیته و به زمانیکی رهوان پیی بلین: سه لامی خودات لی بیته تهی دۆستی خودا، گهر تهو دۆستهی خودا له وه نه ترسیته فیلیکی شه یانه تهوا تهو که سه فیلی لیکراوه، نمونه ی ته مه له به سه رهاته کانیان زۆره.

باسی پینجه م

گهر بوتریت: ئایا بینینی خودا (ﷻ) له م دونیا یه دا وهك که رامه تیک بۆ دۆستی خودا گونجاوه؟

وه لامه که ی ته وه یه: به هیترین را ته وه یه گونجاو نییه، چونکه کۆده نگه له سه ره (واته کۆده نگه له سهه ر ته وه ی له دونیادا خودا نایینریت) گویم له تیمام

ئەبۇبەكرى كورپى فۆرك بوو (رەھمەتى خوداى لى بىت) لە ئەبى ھەسەنى ئەشعەرىيە دەھگىپرايەو لە كىتەبى "الرؤية الكبرى" دا وتويەتى لەسەر ئەو بابەتە دوو را بوونى ھەيە (بەلگەكەى ئەم شوينە ئەو ھەيە: كە دەلەيت: "دوو را بوونى ھەيە"، كە دوو را بوونى ھەبوو واتە رايە كيان ئەو ھەيە كە دەبىنرەيت ھەرچەند راي كەمىنەيە و شازە).

باسى شەشەم

گەر بوتەريت: ئايا دەگونجى ئىستا دۆستى خودا بىت و پاشان سەرئەنجامى بگۆرەيت بو شتەكى تر؟

وتراو: ھەر كەس سەرئەنجامى باشى كەدووە بە مەرجى دۆستايەتى لەگەل خودا مەرجەكى نەگونجوى داناو.

ھەر كەسەش دەلەيت: لە ئىستا باوەردارىكى راستەقىنە بىت-با ئەگەرى گۆرەينى ھالى لە داھاتوودا ئەگەرىكى كراوھش بىت-بەلام بەدوور ناگىرەيت لە ئىستادا دۆستى خودا بىت و صدق بىت پاشان گۆرانى بەسەردا بىت، ئەمە ئەو بۆچوونەيە ئىمە ھەلەدەبۇرەين.

دەشگونجى لە كۆزى كەرامەتى دۆستى خودا ئەو ھەيە بىت بزانەيت سەرئەنجامەكى سەلامەت بەدەست دەھىنەيت و سەرئەنجامى گۆرانى بەسەردا نايەت، ئەم بابەتەش دەبىتە پاشكۆى ئەو ھى و تمان دەگونجى دۆستى خودا بزانەيت دۆستى خودايە.

باسى ھەوتەم

وتراو: ئايا دۆستى خودا ترسى فىل و مەكرى شەيتانى ھەيە؟

وتراو: گەر لە خۇيدا نوتم بوو بىت و بەھۆى ھالىيەو ھەستەكانى لەكاركەوتەن و بەھۆى داگىرى كەدوون لەكاركەوتەن ئەوا ترسى ئەو ھى لى ناگىرەيت، بەلام ئەوانەيان بەتاگان و نامادەبىيان ھەيە و ھەستەكانيان لەكاردان ترسى فىل و مەكرى شەيتانيان لى دەكرەيت.

باسی هه شتەم

گەر بوتريت: لهبارى ئاگاهيدا چى زاله بهسەر دۆستى خودادا؟

دهوتريت: راستگويى له جيبه جي کردنى مافى خودا (ﷻ) پاشان بهزهيبى و سۆزى بۆ خه لکى له هه موو باره کانيدا، و والا کردنى بهزهيبى خوى بۆ هه موو خه لکى، پاشان بهردهوامى له شاندا نه ژير تازاره کانيان به رهوشت و ئاکارى جوان و شيرين، داواى چاکه له خودا (ﷻ) بۆ ئەوان بهبى ئەوهى خه لکى داواى ئەو داوا و دوعايهى لى بکهن، پهيوهستبوونى خه م و پهژارهى دۆستى خودا به رزگار کردنى خه لکهوه و وازهينان له تۆلهسهندنهوه ليين و خۆپاريزى له رق و کينه لهسهريان و دهستکورتکردنهوه له مال و سامانيان و وازهينان له چاوپرينه مو لک و سامانيان به هه موو شيوهيهک، و گرتهوهى زمان له وتنى شتى خراپ لهسهريان و پۆشيني خراپه و نهنگيه کانيان و نهبوون به نهيارى هيچ کهسيک له دونيا و دواړوژدا.

بزانه، مهزنترين کهرامهتى دۆستانى خودا بریتيه له بهردهوامى کۆمهكى خودايى له ناو خير و چاکه دا، و عيسمهت له ياخي بوون و سهريچى، له و تاماژانهى قورتان دهبرارهى عيسمهتى دۆستانى خودا دهپخاته روو، ئەو ئايهتهيه دهبرارهى سيفهتى مهريه م(عليها السلام) دهپخاته روو له کاتيک مهريه م پيغه مبه نه بوو: ﴿كَمَا دَخَلْنَاكَ مِنْ آلِ مَرْيَمَ مِنْ خَلْفِهَا وَنَحْنُ ظَاهِرِينَ﴾ زه کهريا پيى دهفرموو: ﴿يَمْرِمُ أَنَّ لَكَ هَذَا﴾ مهريه م دهيفه فرموو: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾.

ههروهها ئايهتى: ﴿وَهَرَىٰ إِلَيْكَ بِجَنَاحِ النَّخْلَةِ تَسْقُطُ عَلَيْكَ رَطْبًا جَنِينًا﴾ ﴿٢٥﴾، مهريه م: ﴿٢٥﴾، ئەو وهززه وهززي خورما نه بوو، هه ر بهو جوړه چيروکى يارانى ئەشکهوت و ئەو کاره سهيروسه مهريه له وان روويدا، ههروهها چيروکى زيلقه رنهين و دهسه لات و توانايه کى له راده به ده ر، به هه مان شيوه ئەوهى له سه ر دهستى "حضر" (عليه السلام) روويدا له کارى سهير و سه مه ره، له کاتيکدا پيغه مبه نه بوو، به لکو به کيک بوو له دۆستانى خودا.

چەند چیرۆكیك كه لەم بارەوہ ریاویەت كراون

۱. جوړه یجی راهیب:

لەو چیرۆكانەى ریاویەت كراون لەم مەیدانەدا چیرۆكى جوړه یجی راهیب، لە ئەبى هورەیره (خودا لى رازى بیټ) فەرمووى: پىغەمبەرى خودا (ﷺ) فەرمووى: ((تەنها سى كەس بە مندالى قسەیان كەردووه: عيساى كورپى مەريەم و مندالىك لە سەردەمى جوړه یجدا و مندالىكى تر، عيسا چیرۆكه كەى دەزانن، جوړه یجیش پیاویكى عابید بوو لەناو بەنى ئیسرائیلییەكاندا، داىكىكى هەبوو، رۆژتيك جوړه یج نوێزى دەكرد داىكى تامەزرۆ بوو بۆ بیینی، بۆیە بانگی لیکرد و وتی: ئەى جوړه یج، جوړه یج وتی: پەروردگار نوێزه كەم باشترە یان بچم بۆ لای داىكم؟

پاشان نوێزه كەى بەردەوام كەرد و وازی لە داىكى هینا، جارێكى تر هەمان شتى وت و دەستى بە نوێز كەردووه، ئەو لە لای داىكى گران بوو، بۆیە وتی: خودایە مەمیرینه تا رووى ئافرهتى بیئابروو دەبینیت، ئافرهتێكى زیناکەر لە بەنى ئیسرائیلدا هەبوو، وتی: من جوړه یج تووشى فیتنه دەكەم تاكو زینا بكات، بۆیە هات بۆ لای جوړه یج، نەیتوانى فریوى بدات، شوانیک هەبوو شەوان پەنای بە خەلۆه تگاکەى جوړه یج دەبرد، كاتیك شوانەكەى بینى هەولێ لە گەل دا و زینای لە گەل كەرد، و مندالىكى لى بوو، پاشان ئافرهتەكە وتی: ئەم كۆرەم لە جوړه یجە.

بەنو ئیسرائیل هاتن بۆ جوړه یج و خەلۆه تگاکەیان رووخاند و جنیویان پێدا، جوړه یج نوێزى كەرد و پاراپهوه، پاشان بە دەستى خوڕیبە مندالەكە، ئەبو هورەیره دەلیت: ئیستاش وەك ئەوەى لە بەرچاوم بیټ كاتیك پىغەمبەر (ﷺ) فەرمووى: بە دەستى خوڕیبە مندالەكە و وتی: ئەى مندال باوكى تۆ كییه؟

مندالەكە وتی: شوانەكە، خەلكەكە پەشیمان بوونەوه و وتیان خەلۆه تگاکەت بە ئالتوون بۆ دروست دەكەینەوه-یان فەرمووى بە زیو- ئەویش نەیبیست و وەك خوێ بۆیان دروستكەردووه.

مندالئىكى تر: ژنيك مندالئىكى له گەل بوو شىرى پى دەدا، گەنجىكى روخسار جوان و پىكەوتوو بە لايدا تىپەرى، ژنەكە وتى: خودايە كورەكەم وەك ئەو گەنجە لى بکەى، مندالئەكە وتى: خودايە وەك ئەو دەم لى نەكەى..

ئەبو ھورەيرە دەلئىت: وەك ئەو دەى ئىستا تەماشای پىغەمبەر (ﷺ) بکەم كاتىك باسى مندالئەكەى دەكرد كە شىرى دەخوارد، پاشان ژنيك بە لايدا گوزەرى كرد وتيان ئەو دەزى كرددووە و زىناى كرددووە و سزا دراو، ژنەكە وتى: خودايە، ئەم كورەم وەك ئەو ژنە لى مەكە، مندالئەكە وتى: خودايە وەك ئەو دەم لى بکە.

دايىكى لەو بارەيەو لى پىرسى وتى: ئەو گەنجە زۆردارىكە لە زۆردارەكان، ئەو ژنەكە دەلئىن زىناى كرددووە زىناى نەكرددووە، وترا: دزى كرددووە دزى نەكرددووە، ئەو ھەر دەلئىت: خودام بەسە. ئەم رىوايەتە لە سەحىحا ھاتوو^{۸۱}.

۲. سى كەسى ناو غارەكە:

ھەر لەو چىرۆكانە چىرۆكى سى كەسى ناو غارەكەيە كە رىوايەتئىكى دروستى بەناوبانگە:

لە سالھوہ لە باوكىيەو ھەرمووى: پىغەمبەرى خودا (ﷺ) ھەرمووى: لەوانەى پىش ئىوہ سى كەس لە سەفەرىكدا بوون، شەو لە غارىكدا مانوہ، لە چياكەوہ گابەردىك بەرىوويەوہ و دەرگای غارەكەى لى گرتن، وتيان ھىچ شتىك رزگار تان ناكات مەگەر ھەريەكەمان بە كردارىكى چاكەى خۆمان داوا لە خودا بکەين، يەكئىك لە پياوہكان وتى: من باوك و دايكەم دوو كەسى پىر بوون بەر لە دايك و باوكم خواردنەو دەم بە مندال و خانەوادەكەم نەدەدا، رۆژئىك گەران بەدواى داردا دوايخستم، نەمتوانى زوو پىيان بگەم تا نووستن، شىرم بو دۆشى بوون پىيان بەدەم، بۆم ھىنان بىنىم ھەردوو كيان خەوتوون، پىمخۆش نەبوو بەئاگايان بەيىنم، پىشم خۆش نەبوو بەر لە ئەوان خواردنەو دەكە بەدەم بە مندال و خانەوادەكەم، بەپىوہ وەستام و خواردنەو دەكەيان بەدەستەم وە بوو چاوەروانى بەئاگاتنى ئەوانم دەكرد تا رۆژبوويەوہ، ھەردوو بەئاگاتن و خواردنەو دەكەى خۆيان

^{۸۱} {أخرجه الحاكم في المستدرک وقال صحيح}.

خوارددهوه، خودايه گهر ئه وهم له پیناوی رووی تۆدا بووه دهروویه کمان لی بکه ره وه، بهرده که ته کانیکى دا، به لام نه یان ده توانی لییه وه بچنه دهره وه.

پینغه مبه ر(ﷺ) فه رمووی: یه کیکی تریان وتی: خودایه من کچیکی مامم هه بوو، خوشه ویسترین مرۆڤ بوو له لام، ویستم له گه لی خه ریکی کاری خراپ بم ئه وه نه یویست، تا سالیك گرانی و نه بوونی رووی لی کرد، هات بو لام و سه د و بیست دینارم پیدایه به مه رچیک خۆی رادهستی من بکات، ئه ویش ناچار خۆی رادهست کرد، تا توانام به سه ریدا شکا وتی: حه لال نییه بو ت ئه لقه یه ک له ده ست بکه ی مه گهر به مافی خۆی.. منیش بیزاریم له وه کاره بو دروست بوو و وازم لییه نا له کاتی کدا خوشه ویسترین که س بووم له لام و زیړه که شم (پاره که) بو به جیهیلا، خودایه گهر ئه وه کاره م له بهر رووی تۆ ئه نجامداوه دهروویه کمانم لی بکه ره وه، بهرده که ته کانیکى تری دا، به لام نه یان ده توانی لییه وهی بچنه دهره وه.

پینغه مبه ر(ﷺ) فه رمووی: ئه وهی سییه میان وتی: خودایه من کۆمه لیک کریکارم گرت و کریکه یانم پیدان، جگه له یه ک دانه یان کریکه ی وهرنه گرت و رویشت، منیش کریکه ییم بو به ره م هی نا، پاش ماوه یه ک هاته وه بو لام و وتی: ئه ی به نده ی خودا کریکه م پی بده، منیش پیم وت: هه موو ئه وه حوشت و مه ر و مانگا و به ندانه که ده یانینیت کریکه ی تویه، وتی: ئه ی به نده ی خودا گالته م پی مه که، وتم: من گالته ت پی نا که م، هه ر هه موو ئه وانه ی له من وهرگرت و پیش خۆی خست و هیچی به جینه هیلا، خودایه، گهر ئه وه کاره م له پیناوی رووی تۆدا ئه نجامداوه دهروویه کمان لی بکه ره وه، بهرده که ته کانیکى دا و له غاره که هاتنه دهره وه و رویشتن^{۸۲}.

۳. چیرۆکی گایه که:

له ئه بی هورهیره وه (خودا لی رازی بی ت) له پینغه مبه ری خودا وه(ﷺ) فه رمووی: ((پیاویک گایه کی بارکرد بوو و پیش خۆی خستبوو، گاکه لای به لای خاوه نه که یدا کرده وه و وتی: من بو ئه مه دروست نه کراوم، من بو جووت دروست کراوم، خه لکه که وتیان: سبحان الله، پینغه مبه ر(ﷺ) فه رمووی: من باوهرم به مه هی ناوه، من و ئه بویه کر و عومه ر)).

^{۸۲} { حدیث صحیح متفق علیه }.

۴. باسی وهیسی قهره‌نی له گه‌ل عومه‌ری کوری خه‌تاب (خودا لیان رازی بی‌ت):

هه‌روه‌ها له نمونه‌ی که‌رامه‌ت ته‌و ریوایه‌ته‌یه باسی وهیسی قهره‌نی ده‌کات و ته‌وه‌ی عومه‌ری کوری خه‌تاب (خودا لی‌ی رازی بی‌ت) هه‌والی‌دا ده‌رباره‌ی حال و چیرۆکه‌کی، پاشان گه‌یشتنی وه‌یس به هه‌ره‌می کوری حه‌یان، و سه‌لام کردنی هه‌ریه‌که‌یان له‌ویتریان به‌بی ناسینیکی پی‌شینه، هه‌موو ته‌وانه کۆمه‌لیک حالی‌ن عاده‌ت هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه، وازمان له باسی ریوایه‌ته‌که‌ی وهیسی قهره‌نی هی‌نا چونکه ریوایه‌تیکی به‌ناوبانگه.

له هاوه‌لان و شوینکه‌وتوان و پاشان ته‌وانه‌ی داوی ته‌وان ته‌وه‌نده که‌رامه‌ت باسکراوه ده‌گاته راده‌ی ته‌واتور.

زۆریک له کتیب له‌و باره‌یه‌وه دانراوه به پشتیوانی خودا (ﷺ) به کورتی ناماژه به هه‌ندیک که‌رامه‌ت ده‌که‌ین، له‌وانه: ئین عومه‌ر له یه‌کیک له سه‌فه‌ره‌کانیدا به ده‌سته‌یه‌که گه‌یشت له‌سه‌ر ریگه‌که وه‌ستابوون، له درنده ده‌ترسان، ته‌ویش درنده‌که‌ی له‌سه‌ر ریگه‌یان ده‌رکرد، پاشان وتی: ته‌وه‌ی مرۆق لی‌ی ده‌ترسی‌ت زال ده‌کریت به‌سه‌ریدا، گه‌ر له هیچ شتی‌ک نه‌ترسی‌ت جگه له خودا ته‌وا هیچ شتیکی به‌سه‌ردا زال نابیت، ته‌م ریوایه‌ته ناشکرا و ناسراوه.

۵. رویشتن به‌سه‌ر ئاودا:

ریوایه‌تکراوه پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) "العلاء الحضرمی" ره‌وانه کرد بو غه‌زایه‌ک، به‌شی‌ک له ده‌ریا ریگه‌ی نه‌دا بگاته شوینی خۆی، به ناوی مه‌زنی خودا داوا‌ی له خودا کرد و به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا رویشتن.

۶. ته‌و عه‌سایه‌ی وه‌کو چرایه‌ک به گره‌هات:

ریوایه‌تکراوه "عتاب بن بشیر و أسید بن خضیر" (خوایان لی رازی بی‌ت) له شه‌ودا لای پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتنه ده‌ره‌وه، سه‌ری عه‌سای یه‌کیکیان وه‌ک چرا ده‌ستی به گران کرد.

۷. ئەو قاپەى تەسبیحاتى دە کرد:

ریوایە تکراره لە بەر دەستی سەلمان و ئەبو دەردادا قاپێک هەبوو، تەسبیحاتى دە کرد و هەردووکیان گۆییان لە تەسبیحاتە کەى بوو.

۸. ئەو کەسەى سویند لەسەر خوا بخوات خوا سویندە کەى ناخات:

لە پیغەمبەرى خوداوه (ﷺ) ریوایە تکراره فەرموویەتى: ((زۆریك له قژهه لچووی تووژاوی کە تەنھا دوو پۆشاکى کۆنى لە بەردایە و شوین و جیگەى حەوانەى نییە، گەر سویند بخوات لەسەر خودا خودا سویندە کەى ناخات))^{۸۳} جیاکاری نە کرد لە نێوان شتیك و شتیكى تردا لەوانەى سویندى لەسەر خودا (ﷺ) پى دەخوات.

۹. بە هۆى زهد لە دنیا کەرامات دەردە کەوێت:

سەهلی کورپی عەبدوللا دەلیت: ((هەر کەس چل رۆژ راستگۆیانە و لە دلێکی موخلیصەوه لەو کارەیدا زوهد لە دنیا بکات، کەراماتی بۆ دەردە کەوێت، هەر کەس بۆی دەرنە کەوێت ئەو بە هۆى نەبوونی راستگۆییە لە زوهدە کەیدا)).

بە سەهل و ترا: چۆن کەرامەتى بۆ دەردە کەوێت؟

وتى: هەرچی بویت وەریدە گریت وەك دەیهوێت و چۆنى بویت.

۱۰. گرمەى هەور:

لە ئەبى هورەیرەوه (خودا لیبى رازى بیئت) لە پیغەمبەرى خوداوه (ﷺ) فەرمووی: ((پیاویك كاتيك گویى لە گرمەى هەوریک بوو قسەى دە کرد، گویى لە هەورە کە بوو دەبیوت: باخچەى فلان کەس ئاو بە، هەورە کە رۆشیت بۆ باخچە کە و بارانە کەى خۆى بەسەردا خالی کردەوه، پیاوه کە شوینی هەورە کە کەوت، بینى پیاویك لە باخچە کەدا بە پێوه وەستاوه، پرسى: ناوت چییە؟ وتى: فلانى کورپی فلان، هەمان ئەو ناوه، وتى: چی بە بەروبوومی ئەم باخچەیه دە کەى کاتیک دەیکەیهوه؟

^{۸۳} {أخرجه الترمذي}.

وتى: بۇ ئەو پىرسىيارە دەكەي؟

وتى: مەن دەنگىيىكەم لە ھەورەكەوۋە بىيىست دەيوت: باخچەي فلان كەس ئاۋ بىدە، وتى: بەھۆي ئەوۋى دەيلىيىت: مەن بەرەكەي دەكەم بە سى بەشەوۋە، بەشىيىكى بۇ خۆم و خانەوادەكەم و بەشىيىكى دەگىپمەوۋە بۇ باخچەكە(واتە بۇ خىزمەت كىردى) و بەشىيىكى تىرى بۇ ھەژاران و رىبواران))

۱۱. مالى درنده:

ئەبو نەصرى سەراج دەلييت: رۆيشتىن بۇ "توستەر"، لە مالەكەي سەھلى كورى عەبدولادا خانوۋىيەكەم بىنى خەلكى ناويان نابو "مالى درنده"، دەربارەي ئەو ناوۋە پىرسىيارمان لە خەلكى كىرد، وتيان: درنده دىن بۇ لاي سەھل، ئەويش دەيانباتە ئەو خانوۋەوۋە و ميوانداريان لى دەكەت و گۆشتىيان پى دەدا و پاشان بەرەلايان دەكەت.

ئەبو نەصر دەلييت: ھەموۋ ئەھلى "توستەر" م بىنى لەسەر ئەو قسەيە كۆدەنگىيان ھەبوۋ و بە ناراستىيان نەدەزانى و ئەوان ژمارەيەكى زۆر بوۋن.

۱۲. سىنييهك لە خواردن:

ھەمزەي كورى عەبدولادا دەلييت: چووم بۇ لاي ئەبو خەيرى تىناتى، لە ناوۋەوۋە بىپىارم دابوۋ سەلامىيىكى لى بىكەم و بىمە دەرەوۋە و نانى لا نەخۆم، كاتىك لەلاي ھاتمە دەرەوۋە و ماۋەيەك رۆيشتەم بىنىم لە دوامەوۋەيە و سىنييهكى ھەلگرتوۋە و خواردنى لەسەرە، وتى: ئەي گەنج ئەمە بخۆ، ئىيستا لە بىپىارەكەي خۆت رىزگارت بوۋە.

ئەبو خەيرى تىناتى بەناوبانگ بوۋ بە كەرامات.

۱۳. شىرىش لە كەسيك دەترسىت كە بە پاك كىردنەوۋى دل خەرىكە:

ئىبراھىمى رەقى دەلييت: جارىك بىپىارم دا بىچم سەلامىيىكە لە ئەبو خەيرى تىناتى بىكەم، نوپىي مەغرىبى كىرد سورەتى "الفاتحة" لى بە رىك و پىيىكى و دروستى نەخوئىند، لە نەفسى خۆمدا وتم: سەفەرەكەم بەفپىرۆ چوۋ، كاتىك سەلامم دايەوۋە چوومە دەرەوۋە

بۆ ھەلگرتنەوہی دەستنوویژیککی تر، دړندەھیک بەرەو رووم ھات، گەرپامەوہ بۆ لای ئەبو خەیر و وتم: شیریکم بۆ ھات، ھاتە دەرەوہ و ھاواری لە شیرەکە کرد و وتی: من پیم نہوتی پەلاماری میوانەکانی من نہدەئە؟!

شیرەکە چەمایەوہ و منیش دەستنوویژەکەم شۆری، کاتیک گەرپامەوہ بۆ لای وتی: بە راستکردنەوہ و پاککردنەوہی رووالەتەوہ خۆتان خەریک کرد بۆیە لە شیر دەترسن، ئیمەش بە راستکردنەوہ و پاککردنەوہی دلەوہ خەریک بووین بۆیە شیر لیمان دەترسیت.

١٤. دۆزینەوہی شتە بزر بووہ کان:

وتراوہ: جەعفەری خولدی ئەنگوستیلەھیککی ھەبوو کەوتە ناو رووباری دیجلەوہ، دوغایەکی ئەزموونکراوی ھەبوو بۆ ئەو شتانەئە بزری دەکردن، دوغاکەئە خویند، ئەنگوستیلەھیککی لە ناو کۆمەلێک کاغەزدا بینییەوہ لە کاتیکدا ھەلیدەدانەوہ.

ئەبو نەصری سەراج دەلێت ئەو دوغایەئە جەعفەر بریتی بوو لە: ((یا جامع الناس لیوم ریب فیہ اجمع علی ضالتي))

ئەبو نەصری سەراج دەلێت: ئەبو تەیبی عەکی دوغاکەئە پێ نیشاندام کە لەناو ھەندئە پەرەئە پەرشوبلاودا بزربوو، ئەو دوغای خویند و دۆزییەوہ.

١٥. ھەر کەس تەنھا خودا دەبینیت:

پرسیارم لە ئەحمەد تابرانی سەرەخسی کرد (رەحمەتی خودای لێ بیت) و وتم: نایا شتیکت لە کەرامات بینوہ؟

وتی: لە سەردەمی ویست و سەرەتای کۆشائەوہ لەوانەئە بۆ بەردیك بگەرپابام خۆمی پێ پاک بکەمەوہ نەمدەبینییەوہ، شتیکم لە ھەواوہ دەست بۆ دەبرد دەمبینی گەوھەرە، خۆم پێ پاک دەکردەوہ و فریم دەدا.

پاشان وتی: چ ترسیک لە کەرامەتدا بوونی ھەئە؟ مەبەست لێئە: زیادبوونی یەقینە لە یەکتاپەرستیدا، ھەر کەس تەنھا خودا دەبینیت-وہک بەدیھیتەری گەردوون- یەکسانە لای کاری ئاسایی یان ھەلۆھشینەری عادەت وەک کەرامەت بینیت.

۱۶. ره‌شپییستی هه‌ژار:

ئه‌بو حه‌سه‌نی به‌صری ده‌لیت: له‌عه‌بادان پیاویکی ره‌شپییستی هه‌ژار هه‌بوو رووی له‌که‌لاوه و وێرانه ده‌کرد، شتی‌ک خواردنم له‌گه‌لا خۆم هه‌لگرت رویشتم بۆ بینینی، کاتی‌ک چاوم پیتی کهوت خه‌نده‌یه‌ک کهوته سه‌ر روخساری، به‌ده‌ست ناماژهی بۆ زه‌وی کرد، بینیم هه‌موو زه‌وی بوو به‌زێر، پاشان وتی: ئه‌وه‌ی له‌لاته‌ بیهینه، منیش ئه‌وه‌ی هینابووم پیمدا، کاره‌که‌ی زۆر سه‌رسامی کردم و هه‌له‌تام.

۱۷. داوای لی‌بوردن له‌زانستدایه:

ئه‌حمه‌دی کو‌ری عه‌تای رۆزباری ده‌لیت: له‌خۆپاک‌کردنه‌وه و ده‌ست‌نوێژ‌گرتندا زیاده‌په‌ویم هه‌بوو، شه‌وی‌ک سینه‌م هاته‌وه‌یه‌ک به‌هۆی ئه‌و هه‌موو ئاوه‌ی به‌خۆمدا ده‌کرد و دل‌م سوکنایی بۆ نه‌ده‌هات، وتم: خدایه‌ داوای لی‌بوردنت لی‌ ده‌که‌م، گویم له‌ده‌نگی‌ک بوو ده‌یوت: داوای لی‌بوردن له‌زانستدایه، له‌و کاته‌وه ئه‌و زیاده‌په‌ویم نه‌ما.

گویم له‌مه‌نصور مه‌غریبی بوو ده‌یوت: رۆژی‌ک ئه‌حمه‌دی کو‌ری عه‌تای رۆزباریم بینی له‌بیاباندا له‌سه‌ر زه‌وی دانیشتبوو، زه‌وییه‌که‌ ریخی مه‌ر و مالاتی له‌سه‌ر بوو، ئه‌ویش به‌بی‌ به‌رمال دانیشتبوو، وتم پیتی: ئه‌ی شیخ ئه‌م شوینه ریخی مه‌ر و مالاته، وتی: فه‌قیهان جیا‌وازیان هه‌یه‌ له‌ پیسی ریخی مه‌ر و مالاتا.

۱۸. ئه‌و که‌ره‌ی هاته‌ گۆ:

ئه‌بو سوله‌یمانی خه‌راس ده‌لیت: رۆژی‌ک سواری گویدرێتی‌ک بووبوو، می‌ش و مه‌گه‌ز تازاریان دده‌ا، ئه‌ویش سه‌ری داده‌خست و ده‌سو‌راند، منیش به‌داریک ده‌مدا به‌سه‌ریدا، که‌ره‌که‌ سه‌ری هه‌ل‌بری و وتی: لیم بده، تۆش له‌سه‌رت ده‌دریته‌وه.

"الحسین" ده‌لیت: وتم به‌ئه‌بی سوله‌یمان که‌رامات له‌سه‌ر ده‌ستت روویداوه؟

وتی: به‌لی، وه‌ک چۆن لیم ده‌بیستی.

۱۹. ماسییه کی سی رەتل:

لە ئیبن عەتاوہ دەگیژنەوہ وتوویەتی: گویم لە ئەبو حوسەینی نووری بوو دەیوت: شتیک لە دلدا بوو دەربارە ی کەرەمات، قامیشیکم لە چەند مندالیک وەرگرت و لە نیوان دوو بەلەمدا وەستام، پاشان وتم: بە عیززەتی تۆ (واتە خودا) گەر ماسییه کم بۆ دەرئەهینیت سی رەتل بیت خۆم لەم رووبارەدا دەخنکینم، دەلیت: ماسییه کم بۆ هاتە دەرەوہ سی رەتل بوو. ئەو هەوالە گەیشتە جونەید وتی: حوکمە کە ی ئەوہ بوو ماریک بەتایەتە دەرەوہ و بیگەستبایە.

۲۰. بۆ خودا سەرم بتاشە:

ئەبو جەعفەری حەداد مامۆستای جونەید دەلیت: لە مەککە بووم، پرچم درێژ بوو، مەقەستم پێ نەبوو قۆمی پێ ببرم، چووم بۆ لای سەرتاشیک-کە خیرم تیدا دەبینی - پیم وت: لەبەر خودا ئەم مووانەم لی دەکەیهوہ؟

وتی: بەلی و بەرپزەوہ، پیاویکی دونیایی لەبەردەست بوو ئەوی بەرپکرد و منی دانا و سەری تاشیم، پاشان کیسەیه کی پیدام درهەمی تیدا بوو، وتی: هەندی پێویستی خۆتی پێ جیبە جی بکە، منیش لیم وەرگرت و بریارم دا یەکەمین شتیک خودا بۆمی دەنیریت بە ئەوی ببەخشم، دەلیت: چوومە ناو کەعبە، یەکیک لە هاوہلانیم پیشوازی لی کردم و پێی وتم: یەکیک لە برایانت لە بەصرەوہ هاتوون و کیسەیه کیان بۆ هیناوی کە سیسەد دیناری تیدایە، دەلیت: کیسە کەم هەلگرت و بردم بۆ سەرتاشە کە، و پیم وت: ئەمە سی سەد دینار لە هەندی پێویستی و کاروباری خۆتدا خەرجی بکە، سەرتاشە کە پێی وتم: ئایا شەرم لە خۆت ناکە ی ئەی پیاو، بە من دەلیی بۆ خودا سەرم بتاشە و پاشان کرپی لەسەر وەرپگرە، برۆ لەم ناوہ مەوہستە خودا لیت ببووریت.

۲۱. لە ئیمانە کە ی ترساوہ:

ئەبن سالم دەلیت: کاتیک ئیسحاقی کورپی ئەحمەد کۆچی دوایی کرد سەهلی کورپی عەبدوللا رویشتە ناو خەلوہ گاکە ی و پێچراوہیه کی تیدا بوو کە دوو بۆتە (کەمۆلە) ی

شوشه‌ی تیدا بوو، له یه کیکیاندا شتیکی سووری تیدا بوو، له ویتریاندا شتیکی سپی، پارچه‌ی زپیشی بینیه‌وه له گه‌ل پارچه‌ی زیو، ده‌لیت: دوو پارچه‌کە‌ی هه‌لدایه‌ ناو دیجله‌وه و نه‌وه‌ی له‌ناو دوو بۆته‌که‌دا بوو تیکه‌لی کرد به خو‌ل، ئیسحاق که مرد قهرزدار بوو، ئین سالم ده‌لیت: وتم به سه‌هل، چی له‌ناو شه‌و دوو بۆته‌دا بوو، وتی: یه‌کیکیان گهر به‌ نه‌ندازه‌ی دره‌مه‌یکت بکردبایه‌ به‌سه‌ر مسقالیک مسدا ده‌بوو به‌ ئالتون، شه‌ویتریان گهر به‌ نه‌ندازه‌ی مسقالیکت بکردبایه‌ به‌سه‌ر چه‌ندین مسقال له‌ نه‌نه‌که‌دا ده‌بوو به‌ زیو، وتم: چی ده‌بوو گهر قهرزه‌کە‌ی به‌و ریگه‌یه‌ بگیزابایه‌وه بو‌ خاوه‌ن قهرزه‌کان؟

سه‌هل وتی: شه‌ی دۆست له‌ ئیمان‌ه‌که‌ی ترساوه‌.

۲۲. دیجله‌ داویانه‌ له‌ یه‌ک:

له‌ "النوري" شه‌ ده‌گپنه‌وه‌ شه‌ویک ده‌رده‌چیت بو‌ سه‌ر رووباری دیجله‌، ده‌بینیت هه‌ردوو به‌ری دیجله‌ داویانه‌ له‌ یه‌ک، شه‌ویش ده‌گه‌رپته‌وه‌ ده‌لیت: به‌ عیززه‌تی تو منیش (هه‌روه‌ک خه‌لکی) به‌ به‌له‌م ده‌په‌رپمه‌وه‌.

۲۳. له‌ گه‌ل شه‌وه‌ به‌ بۆت رووده‌دات:

شه‌بو نه‌صری سه‌راج ده‌لیت: "وه‌جیه‌ی" به‌سه‌ره‌اتیکی له‌ مه‌مه‌دی کوری یوسوفه‌وه‌ بو‌ باس کردین و وتی: شه‌بو تورابی نه‌خشه‌بی خاوه‌نی که‌رامات بوو، سالیک له‌گه‌لی سه‌فه‌رم کرد، چل که‌سی تری له‌گه‌ل بوو، جاریک برسیتی زۆر داگیری کردین، شه‌بو توراب له‌ ریگه‌که‌ لایدا و مۆزی بو‌ هیئینان و خواردمان، گه‌نجیکمان له‌گه‌ل بوو نه‌بخوارد.

شه‌بو توراب وتی: بخۆ..

گه‌نجه‌که‌ وتی: شه‌م حاله‌ی من تیدام وازه‌ینانه‌ له‌ زانراوه‌کان، ئیستا تو بووی به‌ زانراوی من، بۆیه‌ لی‌ره‌ به‌دواوه‌ هاوه‌لیت ناکه‌م.

شه‌بو توراب وتی: له‌گه‌ل شه‌وه‌ به‌ بۆت رووده‌دات.

۲۴. بالئندەش بە ھەوادا دەفرییت:

ئەبو نەصرى سەراج لە ئەبى يەزیدەو دەگىرپیتەو وتوویەتى: ئەبو عەلى سەندى ھات بۆ لام (ئەبو يەزید مامۆستای ئەبو عەلى بو) گۆزەيەكى پى بوو ئاوى تىدا بوو، ئاوەكەى لە گۆزەكە دەپریتا و دەبوو بە گەوھەر، وتم: ئەمەت لە كۆیو بە دەستھینا؟
وتى: لەو ناوچەيە رىم لە دۆلئىك كەوت، دۆلەكە وەك چرا دەگرا و رۆشن دەبوویەو،
منیش ئەمەم ھەلگرت.

وتم: ئەو كاتە چۆن بوو كە لەو دۆلەدا بووى؟

وتى: كاتىك بوو تىايدا لە حالى خۆم ساردبوو بومەو.

وترا بە ئەبو يەزید: فلان كەس لە يەك شەودا دەگاتە مەككە!

وتى: شەیتان لە ساتىكدا لە خۆرھەلاتەو دەگاتە خۆرئاوا لە نەفرەتى خودادا.

پىيان وت: فلان لەسەر ئا و دەروات، و بە ھەوادا دەفرییت، وتى: بالئندەش بە ھەوادا
دەفرییت و ماسیش بەسەر رووى ئاودا دەروات.

سەھلى كورى عەبدوللا دەلئیت: مەزنترىن كەرامەت ئەو یە ئاكارىكى ناپەسەندى
خۆت بگۆریت.

۲۵. ئا و دەگۆرپیت بۆ زىر و زىوو:

ئىبن سالم دەلئیت: گویم لە باوكم بوو دەیوت: پىاویك ھەبوو ناوى "عبدالرحمن بن
أحمد" بوو ھاوھەلى سەھلى كورى عەبدوللاى دەكرد، رۆژئىك پىی وت: ھەندى جار
دەستنوێژ دەگرم بۆ نوێژ ئاوەكە لە دەستم جارى دەبیت و دەگۆرپیت بۆ زىر و زىوو.
سەھل وتى: دەزانى مندال كاتىك دەگرى زرزپە دەدەنە دەستى تاكو ژیر ببیتەو.

۲۶. ناندان بە چۆلەكە يەك:

جەعفەرى كورى محەمەد دەلئیت جونەيد بۆى گىرامەو و وتى: رۆژئىك رۆیشتم بۆ
لاى "السرى" پىی وتم: چۆلەكە يەك ھەموو رۆژئىك دىت وردە نانى پىدەدەم و لەسەر

دهستم دهیخوات، یه کیك له رۆژه کان دانه ئه بهزی بۆ سه ر دهستم، له ناخی خۆمدا بیرم کرده وه: هۆیه که ی بیته؟ بیرم که وته وه خۆیم به به هاراته وه خواردوه وه، به خۆمم وت: لیژه به دواوه ناخۆم و تهوبه ی لی ده که م، یه کسه ر دابه زی بۆ سه ر دهستم و دهستی به خواردن کرد.

۲۷. ئەو داره کوته ی دریژ بوو:

ئەبو عه مری ئەنماتی ده گیریتته وه و ده لیت: له گه ل مامۆستا که م له دهشت و سارا بووین، باران دایگرتینه وه، رۆیشتینه مزگه وتیک و تیایدا ماینه وه، سه فقه که ی به لیژمه تکه ی ده کرد، بۆیه سه رکه وتینه سه ره وه، دارمان پی بوو ده مانویست سه ره وه چاک بکه یین تا کو تکه نه کات، داره که کورت بوو به سه ر بانه که دا نه ده گه شته وه، مامۆستا که م پی و تم: بیکشینه، منیش کشاندم، بۆیه له هه ردوو به ره وه گه یشته وه به سه ر دوو دیواره که دا.

۲۸. هه ر حه قیقه تیک شه ریعه تی له دواوه یه:

"الرقي" ده لیت: گویم له ئەبو به کری ده قاق بوو ده یوت: به سارای به نی ئیسرا ئیلدا گوزه رم ده کرد، هات به خه یالدا زانستی حه قیقه ت جیا یه له شه ریعه ت، بانگه ریك له بن داریکه وه بانگی لی کردم: هه ر حه قیقه تیک شه ریعه تی له دواوه نه ییت بیباوه ریبه.

۲۹. جاریکی تر دووباره ی مه که ره وه:

یه کیکیان ده لیت: له لای "خیر النساج" بووم، پیاویك هات بۆ لای و وتی: ئە ی شیخ دوینی تۆم بینی پارچه چنراوه که ت به دوو دره هه م فرۆشت، منیش شوینت که وتم و دهستم بۆ میژه ره که ت برد و دوو دره هه م که وته ناو دهستمه وه، ده لیت: "خیر النساج" دهستی به پیکه نین کرد و دهستی بۆ دهستی برد و کردیبه وه و دوو دره هه می تیکه وت، پاشان وتی: برۆ شتیکی پی بکه بۆ خانه واده که ت، به لام جاریکی تر دووباره ی مه که ره وه.

۳۰. تهشتیکی زیږ:

تههمه دی کورې محمه دی سوله می ده لیت: روژتیک رویشتم بو لای "ذو النون" له بهر ده میدا تهشتیکی زیږم بینی که ټاگر و عه بهر به ده وریدا گړی سه ند بوو، پیی وتم: تو له وانه ی له باری کرانه وده دا روو له مه لیکان ده که ی، پاشان دره همی کی پی دام، هه تا که ی شتمه وه به لڅ له و دره همم خه رج کرد.

۳۱. دوازه روژ رویشتم هیچم نه خوارد:

له ته بو سه عیدی خه رازه وه ده گپړنه وه وتوویه تی: له هه ندیک له سه فهره کاند، سی روژ جاریک شتی کم بو درده که وت، لییم ده خوارد و به شی ده کردم. جاریکیان سی روژ گوزهری کرد هیچ شتی کم بو نه هات، بویه لاوازی رووی لی کردم و دانیشتم، گویم له ده نگیک بوو ده یوت: کامیانت پی خو شه: ناردنی هو کاریک بو ت یان پیدانی وزه و هیږ؟ وتم: وزه و هیږ، له و کاته وه هه ستامه سه ری پی، دوازه روژ رویشتم هیچم نه خوارد و لاوازی رووی لی نه کردم.

۳۲. له بهر چاوم بز بوو:

مورته عیش ده لیت: گویم له خه واصل بوو ده یوت: چه ندین روژ له ده شت و سارا ویل بووم، که سی ک هات بو لام و سه لامی لی کردم و وتی: ویل بووی؟ وتم: به لی، وتی: ریگه ت پی نیشان بدهم؟ چه ند هه نگاویک له پی شمه وه رویشتم، پاشان له بهر چاوم بز بوو، بینیم که وتوومه ته وه سه ر ریگه که، له دوا ی ته وه ویل نه بووم و برسیتی و تینویتی له سه فهدا رووی لی نه کردووم.

۳۳. مردوو له سه ر ته خته شو ره که پی ده که نی:

"الرقی" ده لیت ئیبن جه لا پیی وتم: کاتیک باو کم مرد له سه ر ته خته شو ره که پی ده که نی، که س بویری ته وه ی نه بوو بیشو ری ت، ده یانوت زیندووه، تا یه کی که له ها وه لانی هات و شو ردی.

۳۴. کاتیک خواردنی دهخوارد لاواز دهبوو:

مونه یی-هاوه لئی سه هلی کورپی عه بدولا- ده لیت: سه هل تا هفتا رۆژ خۆی له خواردن ده گرتوه و ئارامی ده گرت، کاتیک خواردنی دهخوارد لاواز ده بوو، کاتیک خۆی برسی ده کرد به هیژ ده بوو.

۳۵. به قور دهرگاگه م لیبگره:

"أبو عبید البسري" له یه که م رۆژی ره مه زانه وه ده چوه ژوره وه و به ژنه که ی ده وت: به قور دهرگاگه م لیبگره، ههر شه ویک له ته نانیکم له و کلاور ژنه وه بو بجه خواره وه، رۆژی جه ژن دهرگاگه ی ده کرده وه و ژنه که ی ده هاته ژوره وه، ده ییینی سی نان له سووچیکی ژوره که دا دانراوه، نه خواردوویه تی و نه خواردوویه ته وه و نه خه وتوه، رکاعه تیک نویژی له ده ست نه چوو بوو.

۳۶. په نهانم له په روه رد گاره وه ده ییست:

ئه بو حاریسی ئولاشی ده لیت: سی سال زمانم ته نها گوپی له په نهانم ده گرت، پاشان حال م گوپی (به رزبویه وه)، سی سال په نهانم ته نها له په روه رد گاره وه ده ییست.

۳۷. له کۆتاییه کانی ته مه نیدا:

عه لی کورپی سالم ده لیت: له کۆتاییه کانی ته مه نیدا سه هلی کورپی عه بدولا ده ست و لاقه کانی گرمۆله ده بوون، کاتیک کاتی نویژ ده هاته به ره وه ده ست و لاقه کانی ده کرانه وه، که ته واو ده بوو له فه رزه که ده ست و لاقی وه ک خۆی لیده هاته وه.

۳۸. له ده ریادا که شتییه که تیکشکا:

عه لی کورپی عیمرانی واسیتی ده لیت: له که شتییه کدا بووین، له ده ریادا که شتییه که تیکشکا، من و هاوسه ره که م که وتینه سه ر له وحیک، ئا له و کاته دا ژنه که م مندالی بوو، ژنه که هاواری لی کردم و وتی: خه ریکه ده مر م له تینویتییدا، وتم: ئه و (ﷺ) حالمانان ده بی نیت، سه رم به رز کرده وه، پیاوێک له هه وادا زنجیریکی ئالتوونی

به دهسته وه بوو، گۆزه يه كه له ياقروتى سوورى پيوه به ستر بوو، وتى: ها بخۆنه وه، ده لىت: گۆزه تاوه كه م گرت و ليمان خوارده وه، بينيم له ميسك بوخۆشتر و له به فر ساردتر و له ههنگوين شيرينتر بوو، وتم: تو كىي خودا ره حمت پى بكات؟

وتى: بهنده يه كى مه ولاى تو، پرسيم: به چى به مه گه يشتووى؟

وتى: ئاره زوى خو،م له پيناوى رازيبونى ئه ودا واز ليه پناوه، ئه ويش له هه وادا دايناوم، پاشان له بهر چاوم بزر بوو و نه ميينيه وه.

۳۹. چاوه پروانى مؤلته ده كه م:

"ذو النون" ده لىت: گه نجىكم له لاي كه عبه بينى ركوع و سوژده ي زۆرى ده برد، لىي نزيكبوومه وه، و پىم وت: تو زۆر نوپۆ ده كه ي، وتى: چاوه پروانى مؤلته ده كه م له باوكه وه بو رۆيشتن. ده لىت: بينيم كاغه زيك به سه ريدا به ربويه وه و تيايدا نووسرا بوو: له "العزیز و الغفور" وه بو بهنده صادقه كه م، برۆ تو خودا له هه رچى گوناھى پيشتر و دواتر (خۆشبووه).

۴۰. پياويكى كویر:

يه كيك له پياوان ده لىت: له شارى مه دينه ي پينغه مبه ر بووم (ﷺ) له گه له ده سته يه كه له مزگه وتى پينغه مبه ر (ﷺ) باسى نايه ت و كه راماتمان ده كرد، پياويكى كویر له نزيك ئيمه وه گوپى گرتبوو، ليمان نزيكبوويه وه، و وتى: هوگريم به قسه كانتانه وه بو دروست بووه، بزائن من مندا لىك و ژنىكم هه يه، ده چم بو به قيع دار و چيلكه كۆده كه مه وه، رۆژتيك چوومه ده ره وه، گه نجىكم بينى كراسىكى كه تانى له بهر بوو، نه عله كانى به ده سته وه بوو، وامزانی وىل بووه و ريگه ي لى بزر بووه، رۆيشتم تا كراسه كه ي له بهر بكه مه وه، پىم وت: جله كانت له بهر بكه وه، وتى: له ژير پاريزگارى خودادا برۆ، به لام من بو دووم جار و سىيهم جار داواكه م دووباره كرده وه، گه نجه كه وتى: هه رده بى له بهرى بكه مه وه؟ وتم: هه ر ده بى له بهرى بكه يه وه، له دووره وه ئامازه ي بو چاوم كرد هه ردوو چاوم به ربوونه وه، پىم وت: بو خاترى خودا تو كييت؟ وتى: ئيبراهيمى خه واصم.

٤١. حوتی ده‌ریا:

"ذو النون" ده‌لیت: سه‌رده‌میك له كه‌شتیه‌كدا بووم، پارچه‌گه‌وه‌ریكم دزی، بیاوئیکی تریان تۆمه‌تبار كرد، وه‌ك به‌زه‌یه‌ك به‌رانبه‌ری وتم: لیگه‌رین، گه‌نجیك عه‌بایه‌کی له‌ خۆی ئالاند بوو، سه‌ری له‌ عه‌باكه‌وه‌ ده‌ره‌ینا، هه‌مان تۆمه‌تم ئاراسته‌ی گه‌نجه‌كه‌ كرد، گه‌نجه‌كه‌ وتی: ئه‌و تۆمه‌ته‌ ده‌ده‌یه‌ پال من؟

خودایه‌ سویند ده‌خۆم له‌سه‌رت هه‌رچی حوتی ئه‌م ده‌ریایه‌ هه‌ریه‌كه‌یان گه‌وه‌ریك به‌یه‌نینت، ده‌لیت: رووی ئاوه‌كه‌ به‌ حوت گیرا و هه‌ریه‌كه‌یان گه‌وه‌ریکی به‌ ده‌مه‌وه‌ بوو، پاشان گه‌نجه‌كه‌ خۆی هه‌لدایه‌ ناو ئاوه‌كه‌ و به‌ره‌و كه‌ناره‌كان په‌رییه‌وه‌.

٤٢. كه‌سیکی نه‌صرانی:

له‌ ئیبرۆاهیمی خه‌واصه‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه‌ وتوویه‌تی: جاریکیان رویشتم بۆ ده‌شت و سارا، كه‌سیکی نه‌صرانیم بیینی پشتینیکی له‌ناوقه‌د به‌ستبوو، داوای هاوه‌لی لی‌ی كردم، حه‌وت رۆژ رویشتین، پیی وتم: ئه‌ی راهیبی هه‌نه‌فی ئه‌وه‌ی له‌لاته‌ له‌ کرانه‌وه‌ بیخه‌ روو، ئیستا زۆرمان برسییه‌، وتم: خودایه‌ له‌لای ئه‌م بیباوه‌ره‌ رسوا و شه‌رمه‌زارم نه‌كه‌ی، خوانیكم بیینی نان و برژاو و خورما و كوپه‌یه‌ ئاوی له‌سه‌ر بوو، خواردمان و خواردمانه‌وه‌ و حه‌وت رۆژی تر رویشتین، پاشان من پیم وت: ئه‌ی راهیبی نه‌صارا ئه‌وه‌ی له‌لاته‌ بیهینه‌، ئیستا سه‌ره‌ی تۆیه‌، خۆیدا به‌سه‌ر عه‌ساكه‌یدا و دوعای كرد، دوو خوانم بیینی كه‌ زۆرتر له‌وه‌ی من داوام كرد له‌سه‌ری بوو، ده‌لیت: سه‌رسام بووم و حاله‌م گۆرا، نه‌مویست لی‌ی بخۆم، زۆری لی‌كردم، به‌لام به‌ گویم نه‌كرد، وتی: بخۆ دوو مژده‌ت پی‌ ده‌ده‌م:

یه‌ كه‌میان: "أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا رسول الله"، پشتینه‌كه‌ی كرده‌وه‌.

دووهمیان: من وتم: خودایه‌ گه‌ر ئه‌م به‌نده‌یه‌ له‌لای تۆ خاتری هه‌یه‌ ئه‌و دوو خوانه‌م بۆ ره‌وانه‌ بکه‌، بۆیه‌ خودا ره‌وانه‌ی كرد، هه‌ردوو خواردمان و رویشتین بۆ حه‌ج، له‌ مه‌ككه‌ سالیك ماینه‌وه‌، پاشان كۆچی دواپی كرد و له‌ به‌تھا ناشتمان.

۴۳. چوونمان بۆ بیت المقدس:

"محمد بن المبارك الصوري" دهلیت: له گهڻ ئیبراهیمی کورپی ته دههم بووم له ریگی چوونمان بۆ بیت المقدس، نزیک چیشتهنگاو له بن داریکی ههئاردا دانیشتن، له قهدی ههئاره کهوه گویم له دهنگیک بوو دهیوت: ئەهی باوکی ئیسحاق ریزدارمان بکه بهوهی ههئاریکمان لیبکهیهوه و بیخوی، ئیبراهیم سهری داخست و سی جار وتی: ئەهی موحهمد ببه به تکاکاری، من گویم لی بوو، ههستایه سهریپی و دوو ههئاری کردهوه، خوی یه کیکیانی خوارد و ئەویتریانی دا به من که ترش بوو، درهخته که نزم بوو، کاتیک له بیت المقدس گهراینهوه به پال دارههئاره کهدا گوزه رمان کرد و بینیمان بالای بهرزبووه و ههئاره کهشی شیرینه، و ههموو سالییک دوو جار بهری دهئا، درهخته کهیان ناونا "دارهئاری عابیدان"، عابیدان روویان له سیبه ره کهی ده کرد.

"جابر الرحي" دهلیت: خه لکی شاری "رحبه" زۆربه یان باوه رپیان به که رامهت نه بوو، حهوت رۆژ ریگه م بری و رۆیشتم بۆ ئەو شاره، پرسیم: ئەوانه له کوین دۆستانی خودا به درۆ ده خه نه وه؟

دهلیت: له دوا ی ئەوه وازیان لی هینام.

۴۴. یه کیك له پیاوان "خچر"ی (عليه السلام) بینی:

مه نصور مه غریبی دهلیت: یه کیك له پیاوان "خضر"ی (عليه السلام) بینی پیی وت: ئایا کهست له سهرو خۆته وه بینیوه؟

وتی: به لی، "عبدالرزاق بن همام" له مه دینه فه رمووده ده گیپیتته وه و خه لکی به ده وریدا داده نیشن و گوئی لی ده گرن. مه نصور ده لی: گه نجیکم له و شوینه دا بینی سهری له سه ره ژنۆی دانابوو، پیم وت: "عبدالرزاق" فه رمووده ی پیغه مبه ره (ﷺ) ده گیپیتته وه بۆ گوئی لی ناگری؟

وتی: ئەو له مردووه وه ده گیپیتته وه، من له خودا بزر نیم. . . وتم: گه تۆ به و جوړه ی من کیم؟ سهری به رز کرده وه و وتی: تۆ برای من مه نصور مه غریبیت، زانیم خودا کۆمه لیک به نده ی هه یه من نایاناسم.

٤٥. به ههوادا وهك بالنده دهرويشت:

وتراوه: ئيبراهيمى كورپى تهدهم هاوهليكى ههبوو پيى دهوترا: "يحيى" له ژورويكدا خوداى دهپهست قادرمهى بۆ سهروهه نهبوو، گهر بويستبايه خوڤى پاك بكاتهوه و دهستنويز ههلبگريت دههات بۆ لاي دهركاى ژورهكه و دهپوت "ولا حول ولا قوة إلا بالله" و به ههوادا وهك بالنده دهرويشت، خوڤى پاك دهكردهوه و دهستنويزى ههلهگرت، كاتيىك دهيوست بگهريتهوه دهپوت: "ولا حول ولا قوة إلا بالله" و دهگهرايهوه بۆ ژورهكهى.

٤٦. وهلامى تهوهى دهدامهوه كه پيويستم بوو:

"أبو جعفر الخذاء" له شيراز دهلييت: له لاي تهبو عومهرى ئيستهخرى تهدهم وهردهگرت، گهر خاييله و خوتورهيهك به دلندا گوزهرى بكردبايه دههات بۆ لام و وهلامى تهوهى دهدامهوه كه پيويستم بوو بهبى تهوهى پرسيارى لى بكه، پاشان پرسيارم لى دهکرد و وهلامى دهدامهوه، پاشان نهمتوانى بچم بۆ لاي، بۆيه ههر كات پرسيارىك لهسهه بابتهيك لهلام دروستبوايه له ئيستهخهروه وهلامى دهدامهوه و بهوهى دههاته سهه دللم قسهى لهگهلهکردم.

٤٧. بهدواى چرادا گهراين:

يه كيك دهگيرپيتهوه و دهلييت: ههژاريك له مالىكى تاريكدا كوچى دوايى كرد، كاتيىك ويستان بيشورين بهدواى چرادا گهراين، له تاقيكهوه روژشنايهك ههلقولا و ههموو مالهكهى روژن كردهوه، ئيمهش شوژرمان، كاتيىك تهواوبووين روژشنايهكه نهما و وهك تهوهى شوينهكهى بوونى نهبووييت.

٤٨. گهر كهسيىك حالى لهگهله خودا بهم جوژه بيت:

ئادهمى كورپى تهبى ئياس دهلييت: له عهسقهلان بووين، گهنجيك دههات بۆ لامان و سهردانى دهكردين، و قسهى لهگهله دهكردين، كاتيىك تهواو دهبووين ههلهدهستا دهستى

به نوٲٲڙ ده كرد، ده لٲٲت: روژٲٲك خواحافٲزٲ لٲٲكردٲن و وتٲ: ده مهوٲ بچم بوٲ
 ٲه سكه نده رٲه، منٲش له گه لٲ بوٲ خواحافٲزٲ چوو مه دهره وهٲ شار و چه ند دهره مه ٲٲكٲ
 كه مم ٲٲدا، به لام لٲٲٲ وه رنه گرتم، منٲش زورم لٲٲكرد، ٲه وٲش ٲر مشٲٲٲك ره مٲلٲ
 هه لگرت و له گه لٲ ٲاوى دهرٲا ٲٲكه لٲ كرد و وتٲ: بځو، بٲنٲم هه وٲرٲٲكه به شه كرى
 زور ه وه، وتٲ: گهر كه سٲك حالى له گه لٲ خودا به م جوړه بٲٲ ٲاٲا ٲاٲاج ده بٲٲت به
 دهره مه كانٲ تو؟

٤٩. ٲه هودٲٲه كه قهرزٲٲكٲ له لام بوو:

ٲٲٲراهمٲٲ ٲاجرى ده لٲٲت: ٲه هودٲٲه كه قهرزٲٲكٲ له لام بوو، هات بوٲ لام و داواى
 قهرزه كه ٲى كرده وه، من له و كاته دا لاي وه جاځى كوره ٲى ٲاگره كه دانٲشٲٲبوم،
 ٲه هودٲٲه كه وتٲ: ٲه ٲٲٲراهم ٲاٲه ٲٲٲكم نٲشان بده له سه رٲى موسلمان بٲم..
 وتم: موسلمان ده بٲى؟

وتٲ: به لٲٲ، وتم: كراسه كه ت دابكه نه، كراسه كه ٲى داكه ند، لولم كرد، ٲاشان جله كانٲ
 ځوم به ده وٲرٲدا لول كرد و ځستمه ناو ٲاگره كه وه، ٲاشان ځوم چوو مه ناو كوره كه وه
 له ناو هراستٲى ٲاگره كه دا جله كانم دهره ٲنا و هاتمه دهره وه و له دهره گاهه كٲى تر جٲا له و
 دهره گاهه ٲى لٲٲٲ چوو مه ژوره وه هاتمه دهره وه، جله كانم وهك ځوٲى وابوو، ٲاوى لٲٲ
 ده چوړا، به لام جله كانٲ ٲه و له ناو ٲه وان هٲى مندا سووتابوون، بوٲه ٲه هودٲٲه كه
 موسلمان بوو. له روژٲى ته روٲه دا حه بٲٲى عه جٲى له به صره بٲنرا، كه چٲى روژٲى
 عه ره فه له عه ره فات بوو.

٥٠. هه ره شه ٲان لٲى ده كرد

ٲه حمده ٲى كورٲى محه مه دٲى فه ره غانٲى ده لٲٲت: عه باسٲى كورٲى موه ته دا ژنٲٲكٲى
 هٲنا، له شه وٲى زاواٲه ٲٲدا ٲه شٲمانٲى رووى لٲٲكرد، كاتٲك ده ٲوٲٲست لٲٲى نرٲك بٲٲٲه وه
 هه ره شه ٲان لٲى ده كرد، بوٲه نه ٲٲوانٲى بچٲٲه لاي، و هاتمه دهره وه، داوى سٲى روژٲى
 مٲردٲى ٲه و ژنه ٲه ٲدا بوو.

ئىمامى قوشە يىرى دەلىت: ئەمە كەرامەتتىكى راستەقىنەيە، خودا ئەۋەدى زانست(شەرىعت) داۋاي دەكات ئەۋى لەسەر پاراست.

۵۱. چياكە كەۋتە لەرزە:

وتراۋە: فوزەيلى كورپى عەياز لەسەر چيايەك لە چياكانى مينا بوو وتى: گەر دۆستىك لە دۆستەكانى خودا فەرمان بەم چيايە بكات بکشيت ئەۋا دەكشيت، دەلىت: چياكە كەۋتە لەرزە، پىيى وت: ئارام بە، من ئەۋەم لى داۋا نەكردى، بۆيە چياكە ئارام بوۋيەۋە.

۵۲. ھەر ئەۋ نانا بوۋكە لە بەصرە دەخوارد:

عبدالواحدى كورپى زەيد لە ئەبى عاصمى بەصرى پرسى: كاتىك حەجاج ناردى لەدووت چيت دەكرد؟ وتى: لە ژورەكەي خۆ بووم كاتىك تەقەيان لە دەرگا دا، ھاتنە ژورەۋە، پالئىكيان پىۋە نام بينىم لەسەر چياي "أبي قبيس" م لە مەككە، عبدالواحد لىي پرسى: ئەي لە كويۋە خواردنت بۆ دەھات؟

وتى: پىرەژنىك سەردەكەۋت بۆ لام و لە كاتى بەربانگمدا دوو پارچە نانى بۆ دەھىنام، ئەۋەش ھەر ئەۋ دوو پارچە نانا بوو لە بەصرە دەخوارد.

عبدالواحد دەلىت: ئەۋ پىرەژنە دونيا بوو، خودا فەرمانى پىكرد بوو خزمەتى ئەبو عاصم بكات.

۵۳. بەئەندازەي ئەۋەي دەيبەخشى بەسەرى دادەبارى:

وتراۋە: عامرى كورپى قەيس مانگانە بەشى خۆي لە "بيت المال" ۋەردەگرت، ھەر كەس بەرەۋ روۋى دەھات شتتىكى پىدەدا، كاتىك دەگەرپايەۋە مائەۋە درھەمى بەسەردا دەرژا بە ئەندازەي ئەۋ درھەمانەي بەخشىبونى.

۵۴. بەرەكەتى درھەمىك:

ئەبو عامرى زوجاجى دەلىت: چوومە لاي جونەيد، دەمويست بچم بۆ حەج، درھەمىكى ئەسلى پىدام، منىش لەناۋ مېزەرەكەمدا بەتوندى ھەلمگرت، دەچوومە

هەر مالتىك دۆست و ھاۋدەلم دەبىنىيەۋە و پېۋىستىم بە درھەمەكە نەبوو، كاتىك ھەجەم كۆرد و گەرامەۋە بۆ بەغداد و چوومەۋە بۆ لای جونەيد دەستى درىژكرد و وتى: بېھىنە، منىش درھەمەكەم پىدايەۋە، پرسى: چۆن بوو؟
 وتم: بېيارەكە جىبەجىكراو بوو.

۵۵. شويىنى نووستن بە چوار سووچى ژورەدا سوورايەۋە:

ئەبو جەغفەرى ئەغەر دەگىرپتەۋە دەلىت: لەلای "ذو النون" بووم باسى گويپايەلى شتە كانمان دەكرد بۆ دۆستانى خودا، وتى: لە جۆرەكانى گويپايەلى ئەۋەيە بەو شويىنى نووستنە بلىم بە چوار گۆشەى ئەم ژورەدا بسوورپتەۋە، پاشان بگەرپتەۋە بۆ جىگەى خۆى، دەلىت: شويىنى نووستنەكە بە چوار سووچى ژورەكەدا سوورايەۋە و گەرايەۋە بۆ شويىنى خۆى، گەنجىك لەۋى بوو دەستى بە گريان كۆرد ھەتا مرد.

۵۶. توورەگەى خورما:

وتراۋە: ۋەصلى ئەھدەب ئەم ئايەتەى خويىندەۋە: ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا تَعْدُونَ﴾ (۲۲) ۋە الذاريات: ۲۲ وتى: رۆزىيەكەم لە ئاسمانە و من لە زەۋيدا بەدەۋايدا دەگەرپم! سوئند بە خودا ھەرگىز داۋاي ناكەم، دوو رۆژ رۆزىشتە ويرانەيەك و تىايدا مايەۋە، بەلام ھىچى بۆ نەھات، بارەكەى لى توندبويەۋە، لە رۆژى سىيەمدا توورەكەيەك (پوشىك) خورماى بۆ رەۋانەكرا، برايەكى ھەبوو نىيەتى لەو بەھىزتر و باشتر بوو، رۆزىشت لەگەلى، خورماكەيان بوو بە دوو توورەكە (دوو پووش)، ئەۋان بەردەۋام بوون لەو ژيانەيان تا مردن لەيەكترى جياكردنەۋە.

۵۷. ماريك چى دەكا:

يەكىك دەلىت: رووم لە باخ و بىستانىك كۆرد ئىبراھىمى كورى ئەدھەم پارىزگارى لىدەكرد، خەو چوونە چاۋەكانى لەو كاتەدا ماريك ھەلمى نىرگس لە دەمىدا بوو دەيدا بە روخسارى ئىبراھىمدا.

۵۸. بازنه یه کی کیشا و ئاری لییه لقولا:

وتراوه: دهسته یه که له سه فه ری کدا له گهلّ ته بو ته یوبی سجستانیدا بوون، ئاویان لیبرا،
ته بو ته یوب وتی: شتی کم لیّ شاراوه ته وه که له سه ری ده ژین؟
وتیان: به لیّ، ته بو ته یوب بازنه یه کی کیشا و ئاری لییه لقولا، تیرمان لیّ خوارده وه،
کاتی که رویشتین بوّ به صره بوّ حه مادی کوری زهیدی باس کرد، عبدالواحدی کوری
زهید ده لیّت: ته و روژه من له گهلّی بووم.

۵۹. درختیکی هه مه چه شن:

"بکر بن عبدالرحم" ده لیّت: له دهشت و سارا له گهلّ "ذی النون" دا بووین، له "أم
غیلان" رویشتینه بن داریک، وتمان ته م شوینه چه ند خو شه گهر خورمای تازه پیگه یوی
تیدابوایه، "ذو النون" بزه یه که وته سه ر لیوه کانی و پرسی: حه زتان له خورمایه؟
داره که ی له رزاند و وتی: سویندت لیّ ده خو م به و که سه ی تو ی هی نا وه ته بوون و تو ی
دروست کردوه ته ی درهخت پیویسته خورمای تازه مان بوّ به ربده یه وه، پاشان هه ژانی،
خورمای تازه پیگه یو به ربوویه وه، و لیمان خوارد و تیرمان خوارد، پاشان نووستین و
به ئاگاهاتینه وه و درهخته که مان له رزاند گه زوی به سه رماندا داباراند.

۶۰. دۆستیک له دۆسته کانی خودا:

ته بو قاسمی نه هاوه ندی ده گیریته وه و ده لیّت: من و ته بو به کری وه راق و ته بی
سه عیدی خه راز به قه راغ ده ریایه کدا ده رویشتین به ره و "صیدا"، له دووره وه
که سی کمان بی نی، یه کی کمان وتی: دانیشن، ته و پی او ده بیّت دۆستیک بیّت له
دۆسته کانی خودا، ده لیّ: زۆری نه خایاند گه نجیکی روخسار شیرین و جوان هات، قه له م
و کاغه زی پی بوو، ته بو سه عید لای به لایدا کرده وه - به باشی نه بی نی قه له م و کاغه زی
هه لگرتوه - پی وت: ته ی گه نج ریگه ی به ره و خودا چوون چۆنه؟

گه نج که وتی: ته ی ته بو سه عید، دوو ریگه هه یه بوّ چوون بوّ لای خودا، ریگه یه کی
تایبهت و ریگه یه کی گشتی، ریگه گشتیه که ته وه یه تو له سه ری ده رو ی، ریگه

تایبته کەش وەرە با فیترت بکەم، پاشان بەسەر ئاوە کەدا رویشت تا لەبەر چاومان بزر بوو، ئەبو سەعید بە سەرسامی مایەو لەوێ بینی بووی.

٦١. کۆلە کە دەبیّت بە زیو و زیو:

جونەید دەلیت: هاتم بۆ مزگەوتی "شۆنزی" دەستەیه هەژارم بینی قسەیان لە ئایەت (کەرامەت) دەکرد، یەکیکیان وتی: پیاویک دەناسم گەر بەم کۆلە کەیه بلیت نیوەت ببیّت بە ئالتوون و نیوەکە ی تەرت بە زیو بەو جۆرە ی لی دیت، جونەید دەلی: بینی کۆلە کە نیوە ی بوو بە زیو و نیوەکە ی تری بە ئالتوون.

٦٢. درندەیه کی گوێرایەل:

وتراو: سوفیانی سەوری لە گەل شەبیانی راعی حەجی کرد، سوفیان وتی بە شەبیان: ئەو درندەیه دەبینی؟

شەبیان وتی: مەترسە، شەبیان گوێی گرت و لێی نەوی، درندە کە کەوتە کلکە لەقی و پالکەوتن، سوفیان وتی: ئەم ناوبانگە چییە؟ شەبیان وتی: گەر ترسی ناوبانگم نەبوا یە کۆلە کە ی خۆم لی دەنا هەتا دەگەیشتی نە مە کە.

٦٣. دونیا چۆن مسەخەر دەبیّت:

دەگێر نەو کاتیکی "السري" بازرگانی وازلیهینا خوشکە کە ی لە پارە ی چنن بۆی خەرج دەکرد، روژیک دواکەوت، "السري" پرسی: بۆ دواکەوتیت؟

وتی: چونکە چنراوە کەم کەس نەیدە کړی، دەیانوت تییکە لە، بۆیە "السري" لە خواردنە کە ی نە خوارد، روژیک خوشکە کە ی هات بۆ لای بینی پیرە ژنیکی گسکی ژوورە کە ی دەدا و هەموو روژیک دوو کولیرە ی بۆ دەهییت، خوشکە کە ی زۆر دلتهنگ بوو، سکالای برده لای ئەحمەدی کورپی حەنبەل، ئەحمەدی کورپی حەنبەل لەو بارەو پرسیری لە "السري" کرد، لە وەلامیدا وتی: کاتیکی نەمویست خواردنی دەستی ئەو بخۆم، خودا دونیای بۆ تەرخان کردم تاکو خواردنم بۆ بهییت و خزمەتم بکات.

٦٤. له روخساریدا شوینه واریک ده بینرا:

مخمه دی کوری مه نصورری تووسی ده لیت: له لای شیخ مه عرووفی که رخی بووم،
دوعای بۆ کردم، بۆ سبهینی گه پامه وه بۆ لای له روخساریدا شوینه واریک ده بینرا،
یه کیک پیی وت: باوکی مه حفوز، دوینی له لات بووین ئەم شوینه واره له روخساری
تۆدا نه بوو، چی روویداوه؟

وتی: پرسیار دهرباره ی شتیک بکه په یوهندی به تۆوه هه یه، پیاوه که وتی: سویندت
ده دەم به خودا پیمان بلێ چی روویداوه، وتی: دوینی نوژی ئیوارهم لیبره کرد، حه زم
ده کرد ته وافیکی مائی خودا بکه م، رویشتم بۆ مه ککه، و ته وافم کرد، پاشان مه یلی
ئای زه مزه مم هه بوو تا کو لیی بخۆمه وه، له سه ر دهرگا که خلیسکام و که وتم و
روخسارم بریندار بوو.

٦٥. بالنده له سه ر دهستی داده نیشته:

وتراوه: عه تبه ی غولام داده نیشته و ده یوت ئە ی وهرشان (جوړیکه له بالنده) گه بۆ
خودا (ﷻ) له من گوپرایه لتری وهره و له سه ر دهستم دابنیشه، بالنده که ده هات و
له سه ر دهستی داده نیشته.

٦٦. ئاوه که ماسیه کی به ره و رووم هه لدا :

ئه بو عه لی رازی ده لیت: روژیک به لای فوراتدا تیپه ریم نه فسم هه زی له ماسی
تازه بوو، ئاوه که ماسیه کی به ره و رووم هه لدا، پیاویک له و جیگه په یدا بوو وتی:
پیته خو شه بۆت بهرژینم؟

وتم: به لێ، ده لیت: بهرژاندی و منیش دانیشتم خو اردم.

وتراوه: ئیبراهیمی کوری ئە ده هم له هاره لێ ده سه تیه کدا بوو، درنده یه که هاته
پیشیان، وتیان: ئە ی ئه بو ئیسحاق درنده هاتوه ته پیشمان، ئیبراهیم هات و وتی: به
شیره که، گه ره مانته پیکراوه به شتیک دهرباره ی ئیمه بیکه ی فره موو ئە نجامی بده،
ئه گینا بگه رپیره وه، شیره که خۆی هینایه وه به ریه که و دوور که وته وه و ئە وانیش رویشتن.

۶۷. درنده و میروویهك:

"حامد الأسود" دهلیت: له گهل "الخواص" له دهشت و سارا بووین، له لای داریک ماینه وه درندهیهك روهی لیگرد، تا به یانی چومه سهر داره كه و خهوم لیته كهوت، ئیبراهیمی خهواص له ژیر داره كه دا نووست و درنده كه له سه رییه وه تا لاقه كانی بوئی پیوه ده كرد، پاشان رویشت.

بو شهوی دووهم له مزگهوتی دئییهك ماینه وه، میروویهك له سه قفه كه وه كهوته خواره وه و به سه رییدا به ربویه وه و ئیبراهیم ناله و نركه یه کی كرد، وتم: ته مه زور سهیره، دوینی له شیره كه ترسی نه بوو، ئیستا بو میروویهك ناله و نركه دهكات، ئیبراهیم وتی: شه شهوه تیایدا به خوداوه (ﷻ) بووم، به لام شه شهو من تییدا به خوومه وه بووم.

۶۸. هاراهوی دار ده بیئت به ئارد:

له "اعطاء الأزرق" وه ده گپرنه وه ژنه كهی دوو درهه می پیدا له پاره ی شهو چینییه ی شه نجامیدابوو، تاكو ئاردیان بو بكریت، شهویش له ماله وه ده رچوو، گهیشت به كه نیزه كیك ده گریا، پیی وت: چیته؟

وتی: گه و ره كه م دوو درهه می پیدام بچم شتیکی بو بكرم، هه ردوو كیم ون كردوو، ده ترسم لیتم بدات، "اعطاء" هه ردوو درهه مه كهی پیدا و تیپه ری، رویشت له دوكانی براده ریکی دانیشت كه كاری دارتاشی ده كرد، "اعطاء" حالی خوئی و ترسی خراپی مامه له ی ژنه كهی بو باس كرد، براده ره كهی وتی: شه داره هاراهو به به، به لكو بو داگیرسانی ته نوور سویدیکی لی بینن، چونكه شتیکی ترم لا نییه بتوانم كو مه کی توئی پیبكه م، شهویش هاراهوی مشاره كهی هه لگرت و گه رایه وه و ده رگای ماله كهی كرده وه و گوینوو كهی فریادیه هه وشه كه و ده رگای هه وشه كهی داخست و گه رایه وه بو مزگهوت تا كاتی داهاتنی تاریکی، بو شه وه ی شه وان بجه ون و ژنه كه زمانی لی دریش نهكات، كاتیک گه رایه وه و ده رگاكه ی كرده وه بینی نان ده كهن، وتی: شه ئارده تان له كوی بوو؟

وتیان لەو گۆینووە ئاردەى تۆ هیناتەووە و لە حەوشە کە داتنا، هەموو کات لەم ئاردەمان بۆ بکەرە، ئەویش وتی: وا دەکەم گەر خودا بیهۆیت.

٦٩. بانگکەرێک بانگی لێکردم:

ئەبو جەعفەرى كورپى بەرەكات دەلى: لە خزمەتى هەزاراندا دادەنیشتم، خودا دیناریكى بۆ رهوانه كردم، وىستم بۆ هەزاره كان خەرجى بكەم، پاشان بە خۆم وت: لەوانەى پێى ئاتاج بم، ئىشى ددان هيرشى كرده سەرم، ئەو هەيام دەرهینا، دانەى كى تریان كردهى ئىش، ئەو هەشم دەرهینا، بانگکەرێک بانگی لێکردم و وتی: گەر دینارەكەيان پى نەدەى دان لە دەمتدا نامىت..

مامۆستا قوشەيرى دەلىت: ئەم ئاگادار كردهووە لە دەروازەى كەرامەت گەرەتر و تەواوترە لە بەربوونەووەى درهەمىكى زۆر بە سەريدا و هەلۆشانەووەى عادەت.

٧٠. جەوهندەى كى^{٨٤} سەير:

ئەبو سولەيمانى دارانى دەگيرتتەووە و دەلىت: عامرى كورپى قەيس هات بۆ شام، جەوهندەى كى پى بوو گەر بوىستبايه دەستنوێژ هەلبگرىت ئاوى تىدا بوو، گەر بوىستبايه بخواتەووە شيرى تىدا بوو.

٧١. بالندەى ك هاتە قسە:

عوسمانى كورپى عاتىكە دەلىت: لە خاكى رۆم لە غەزادا بووين، واليبە كە سريەى كى بۆ شوينىك رهوانه كرد، رۆژىكى بۆ هيرش بردن و بەىه كتر گەيشتنەووە ديارى كرد، رۆژە كە هاتە بەرەووە و سريە كە پيشنە كەوت و ديارنە بوو، لەو كاتەدا ئەبو موسلمى خەولانى نوێژى دەكرد و رمە كەى وەك سىترە^{٨٥}، بە زەويدا لە بەردەمى خۆى چەقاندبوو، بالندەى ك هات و لەسەر رمە كە نىشتەووە و وتى: سريە كە سەلامەتە و غەنيمەتى زۆريان بە دەستەهيناووە و فلان رۆژ دەگەرپتەووە بۆ لاتان.

^{٨٤} {جەوهندە دەفرىكە لە پىستى ئاژەلان دروست دەكرىت و لە كونده بچوكترە}.

^{٨٥} {سىترە بەرەستىكە نوێژكەر لە بەر سوژدەكەيدا دايدانىت بۆ ديارىكردى سنورى شوينى نوێژكەى}.

ئەبو موسلم وتى بە بالئندەكە تۆ كىيى رەحمەتى خودات لى بىت؟
وتى: من خەمپرەوئىنى دلى باوپردارانم.

۷۲. ئەو دەرياكە ووشكى كرد:

لە يە كىكيانەو دە گىرپتەو دە لىت: لە كەشتىيە كدا بووين پىاويكى نە خوئشان
لە گەل بوو كوچى دوايى كرد، ئىمەش شوؤردمان و كفنمان كرد و ويستان هەلبىدەينە
دەرياو بە لآم دەرياكە ئاوەكەى دابەزى و وشكى كرد، لە كەشتىيەكە دابەزىن و
قەبرىكمان بو هەلكەند و ناشتمان، كاتىك لە كارەكەمان تەواو بووين ئاو جارىكى تر
بەرزبوويهو و كەشتىيەكە بەرزبوويهو و دەستمان كردهو بە روئىشتن.

۷۳. ئەو كىسەى پىپوو لە درهەم :

وتراو: لە شارى بەصرە خەلكى برسيتى و سياساليان (گرانى) بەسەردا هات،
حەبىبى عەجمى بە نەسيئە (دواخستن) خواردنى كرى و بەسەر هەزاراندا دابەشى كرد،
كىسەكەى خوئى خستە ژىر سەرى، كاتىك هاتن داواى قەرزەكەيان لىكرد كىسەكەى
كردهو و بينى پرە لە درهەم و قەرزەكەى لىدايهو.

۷۴. رەملى گۆرا بو دىنار:

وتراو: ئىپراهمى كورى ئەدەهەم ويستى سواری كەشتىيەك بىت بە لآم وتيان سوارت
ناكەين تا دىنارىكمان پى نەدەى، ئەويش دوو ركات نوپۆزى لە قەراغ دەرياكە ئەنجامدا
و پاراپيهو و وتى: خودايە ئەوانە شتىكم لى داوا دەكەن كە نيمە، رەملى بەردەمى
گۆرا بو دىنار.

۷۵. چاوه كانى چاك دەبوونەو:

خزمەتكارەكەى ئەبى موعاويه ئەسودە (كە ناوى أبو حەمزە نەصر بوو) دەلىت: ئەبو
موعاويه چاوه كانى كوئىر بووبوون، كاتىك دەيويست قورئان بخوئىت قورئانەكەى دەكردهو
و چاوه كانى چاك دەبوونەو، كاتىك قورئانەكەى دادەخست چاوه كانى كوئىر دەبوونەو.

۷۶. لهسه ر روبرارى ديجله به پي ده پريتته وه:

ئه حمدهى كورپ هه يسه م ده لئيت: بيشرى حافى پيى وتم: بلئى به مه عرووفى كه رخي گهر نويزت كرد ديم بو لاي، ده لئيت: منيش په يامه كه م گهياند و چاوهروانى بووم، نويزى نيوه رومان كرد نه هات، نويزى عهصر و مه غريمان كرد نه هات، له نه فسى خوڤدا وتم: سبحان الله! مونوهى بيشر شتيك ده لئيت و پاشان جي به جيى ناكات، دروست نيبه ئه و كاره بكات، لاي سه رچاوهرى ئاوى مزگه وته كه وه چاوهروانيم كرد، دواى رويزتنى به شيك له شه و بينيم لهسه ر روبرارى ديجله به پي ده پريتته وه، منيش خوڤدا بهسه ر دهست و قاچيدا و وتم: دوام له لاي خودا بو بكه، وتى: ئه مه م بو پيوشه و باسى مه كه، منيش هه تا مرد باسم نه كرد.

۷۷. پياويك له ته واف:

قاسمى جورعى ده لئيت: پياويك له ته واف بينى ده يوت: خودايه، پيويستيه كاني هه موانت جي به جيى كرد، به لام پيويستى منت جي به جيى نه كرد.

پيم وت: بو ههر ئه م دوعايه ده كه ي؟

وتى: بو ت باس ده كه م، ئيمه ههوت كه س بووين له ولا تى جيا جيا وه ده رچووين بو جيهاد، روم به ديلي گرتين، ئيمه يان برد بو ئه وهى بمانكوژن، ههوت ده رگام بينى له ئاسمانه وه كرانه وه، له بهرده م ههر ده رگايه كدا جاريه يه كى جوان وه ستابوو، يه كيك له ئيمه برا پيشه وه و له گهر دنى درا، يه كيك له جاريه كانم بينى له ئاسمانه وه دابه زى و پو شاك و ده ستمالئى پي بوو روجه كه ي وه رگرت، به و جو ره تا له گهر دنى شه ش كه سمان درا، گه يشته سه ره ي من هه ندئى له پياوانى روم منيان به خشى، جاريه كه وتى: چ شتيكى مه زنت له ده ستچوو ئه ي مه حرووم له به دوايدا ده رگاكان داخران، من ئه ي برام خه م بار و نار هه تى ئه وه م كه له ده ست مچوو.

قاسمى جورعى ده لئيت: پيموايه له ههر شه شيان باشر بوو، چونكه شتيكى ده بينى ئه وان نه يانده بينى، و لهسه ر شه وق له دواى ئه وان كارى ده كرد.

۷۸. دوزینه وهی کیسه یهك:

ئه بوبه کری که تانی ده لیت: له ریگهی مه ککه بووم، کیسه یه کم بینیه وه پر بوو له دیناری بریقه دار، وا تیگه یشتم هه لیبگرم و بچم به سهر هه ژاره کانی مه ککه دا دابه شی بکه م، بانگه ریگه بانگی لیگرم و وتی: گهر هه لیبگری و بیبه ی هه ژاریه که ت لیگه ده گرینه وه.

۷۹. کاسیکی شووشه ی سپی:

عه باسی شهرقی ده لیت: له ریگهی مه ککه له گه ل ئه بی تورابی نه خشه بی بووین، له ریگه که به ره و لایه ک لایدا، یه کیگ له هاوه لانی وتی: من تینوومه، به دهستی کیشای به زه ویدا کاسیکی شووشه ی سپی (که جوانتر له وه م له ته مه ندا نه بینی بوو) هاته دهره وه، لیخوارده وه و ئیمه ش لیمان خوارده وه، کاسه که مان پی بوو تا مه ککه، روژیک ئه بو توراب پی و تم: هاوه لانت دهرباره ی ئه م شتانه چی ده لیتن که خودا ریزی بهنده کانی خوی پیده گریت (واته دهرباره ی که رامات)؟

و تم: هه رکه سیگم بینی بیت باوه ری پیه ئناوه. وتی: هه رکه س باوه ری پی نه بیت بیباوه پر بووه، من پرسپاری ریگهی حالت لی ده کم.

و تم: پیمانیه قسه یه کیان له و باره یه وه هه بیت.

وتی: با، هاوه لانت بانگه شه ی ئه وه ده که ن ئه و کاره فریودانه له حقه وه، کاره که به و جوژه نییه، فریودان له حالی سوکنایی و ئارامیدایه بو ئه و کاره، به لام هه ر که س ئه وه داوا نه کات و سوکنایی و ئارامی بو لای نه بیت ئه وه پله و پایه ی ره بانیه.

۸۰. دهستم ده وهستی و ناجوولیت:

ئین جه لا ده لیت: له به غداد له ژوره که ی "السری" بووین، کاتیک شه و گوزه ری کرد، کراسیکی پاک و شه روا ل و عه پای له به رکرد و نه عله کانی له پی کرد و هه ستا بچیتته دهره وه، و تم: به م کاته بو کوی ده چی؟

وتى: دەچم بۆ سەردانى فەتخ مەوصلى، كاتىك بە شەقامەكانى بەغدادا تىدەپەرى
 عەسەسى شەو(پاسەوان) گرتيان و برديان و بەنديان كرد، رۆژ بوويه و فەرمانكرا بە
 ليدانى لەگەڵ ئەوانەى بەندكرابون، كاتىك جەلادەكە دەستى بەرزكرده و لىى بدات
 دەستى وەستا و نەيتوانى قەمچىيەكە بوەشىنيت، بە جەلادەكە و ترا: لىيدە.

ئەوئيش وتى: لە تەنیشتمەوہ كەسىك وەستاوہ دەلئيت: لىى مەدە، بۆيە دەستم
 دەوہستى و ناجوولئيت.

سەرئىچى پياوہكەيان دا بينيان فەتخ مەوصلىيە، بۆيە لىيان نەدا.

٨١. دینار و درھەم بەسەرماندا دابارى:

سەعیدی كورى يەحياى بەصرى دەلئيت: دەستەيەك لە قورەيش لای "عبدالواحد
 بن زید" دادەنیشتن، رۆژئىك ھاتن بۆ لای و پىيان وت: ئيمە لە تەنگەلانى و پىويستى
 و برسيتتى دەترسین، سەرى بەرزكرده و بۆ ئاسمان و وتى: خودايە، من داوات لىدەكەم
 بە ناوى بەرز و بلئدت كە ھەر كەست بوى لە دۆستانت رىزى لى دەگرى، و بەندە
 ھەلبۆژاردەكانى خۆتى پى فير دەكەى رۆزىيەكمان لەلای خۆتەوہ بۆ رەوانە بكە تاكو
 پەيوەندى شەيتان لە دلمان و دللى ھاوہلانمان بېرى، تۆ "الحنان المنان القدير
 الإحسان" يت، خودايە ئەم ساتە، ئەم ساتە.

دەلئيت: سوپئند بە خودا تەقەتەقئىك لە سەقفەكەوہ ھات، پاشان دینار و درھەم
 بەسەرماندا دابارى، "عبدالواحد بن زید" وتى: بە خودا (ﷻ) بىنياز بن لە ھەرچى
 شتە جگە لە ئەو، ئەوان ئەو دینار و درھەمیان برد، بەلام "عبدالواحد" ھىچى لى
 ھەلنەگرت.

٨٢. سوڤىيەكى غەرىب:

"الكتانى" دەلئيت: سوڤىيەكم بينى، كەسىكى غەرىب بوو نەمدەناسى، رۆيشتە
 بەرەوہ لە كەعبە و وتى: پەروردگار، من نازام ئەوانە(واتە تەوافكەران) چى دەلئین،
 پىي و ترا: سەيرى ئەو پەرەيە بكە، دەلئيت: پەرەيەك بە ھەوادا فرى و بزربوو.

۸۳. حەزم لە ماسییە:

عەبدولای کوری جەلا دەلیت: رۆژتیک دایکم وتی بە باوکم حەزم لە ماسییە، باوکم رۆشت بۆ بازار و ماسییەکی کۆری، منی لە گەڵ بوو، وەستا تا کە سێک بۆی هەلبگریت، مندالێک هات و وتی: مامە بۆت هەلبگر؟

وتی: بەلێ، هەلبگر و لە گەڵمان هات، گویمان لە بانگ بوو مندالێکە وتی: بانگوێژ بانگیدا، پێویستم بەوێهە خۆم پاکبکەمەوه و نوێژ بکەم ئە گەر رازی دەبیت، ئە گینا ماسییە کەت بۆ هەلدەگرم و لە گەڵت دێم، مندالێکە ماسییە کە ی دانا و رۆشت.

باوکم وتی: ئێمە لە پێشترین لەم ماسییەدا تەوه کولمان بە خودا بیست و دایبێین و بچین نوێژە کە مان بکەین، چووینە مزگەوتە کە و نوێژە کە مان کرد، مندالێکەش هات و نوێژی کرد، کە هاتینە دەرەوه ماسییە کە لە شوینی خۆی بوو، مندالێکە هەلبگر و لە گەڵمان هات بۆ مالهۆه، باوکم ئەوهی بۆ دایکم باس کرد، دایکم وتی: پێی بلێ با لە گەڵمان بێنیتەوه و ناغان لە گەڵ بخوات، ئێمەش داوامان لیکرد بێنیتەوه، مندالێکە وتی: بەرۆژووم، پێمان وت: بۆ بەربانگ بێتەوه بۆ لامان، وتی: گەر لە رۆژێکدا یەک جار حەمالێم دەست بکەویت نامەوێت بیکەم بە دوو جار، بەلام ئێستا دەچم بۆ مزگەوت تا ئێواره و دواتر دێم بۆ لاتان، ئەوهی وت و رۆشت.

کە ئێواره مان لێهات مندالێکە هات و خواردنمان خوارد، کاتیک تەواو بووین شوینی دەستشۆرینمان نیشاندا، بینیمان حەزی بە تەنهاییه، بۆیه لە ژووریکدا بە جێمان هێلا، کاتیک شەو هات هەستا و دەستی بە عیبادهت و پارانهوه کرد.

۸۴. زیخ و چەو دەبیست بە زیڕ:

سەعیدی کوری یەحیای بەصری دەلیت: چووم بۆ لای عبدالواحدی کوری زەید لە بەر سیبەریک دانیشتبوو، پێم وت: گەر داوا لە خودا بکەم رۆژیت بۆ بەرین بکات رجام وایه دوکا کەت قبول بکات، لە وهلامدا وتی: پەروردگارم زاناترە بە بەرژەوهندی بەنده کانی، پاشان هەندی زیخ و چەوی لە زهوی هەلبگر و وتی: خودایه، گەر بتەوی

بيكهي به زير ده توانی و نهجمای ددهی، سویند به خودا بینیم له دهستیدا بوو به زير، هلیدا بو من و وتی: تو خه جی بکه، خیر له دونیایه کدا نییه بو دواړوژ نه بیت.

۸۵. لهسه ر تهخته شوړه که په نجهی گرتم:

نه حمه دی کورې مه نصور ده لیت: ماموستام نه بو یه عقوبی سوسی پیی وتم: "فهرید" م شوړی، لهسه ر تهخته شوړه که په نجهی گرتم، وتم کورې خوّم دهستم به ریده، من ده زانم تو نه مردووی، به لکو گواستنه وهیه که له خانه یه که وه بو خانه یه کی تر، یه کسه ر دهستی به ردام.

۸۶. راستت کرد کورې خوّم:

تیراهیمی کورې شه بیان ده لیت: گه نجیکی خاوه ن ویستی چاک و باش هاوه لی کردم، گه نجه که پاش ماوهیه ک مرد، دلّم زور پییوه خه ریک بو، من شوړدنه کهیم گرته دهست، کاتیک دهستم به شوړینی کرد، به شوړینی چه پی دهستم پیکرد، نه ویش دهستی گرتم و بردی بو لای راستی، وتم: راستت کرد کورې خوّم من هه لّم کرد.

۸۷. هه موو خو شه ویستیکی خودا زیندوون:

نه بو یه عقوبی سوسی ده لیت: له مه ککه موریدیک هات بو لام، وتی: ماموستا، من سبهینی نیوه رۆ ده همرم، نه م دیناره بگره به نیوهی قه بریکم بو بکه نه و به نیوه که ی تری کفتم بکه، بو سبهینی هات و ته وافی مالی خودای کرد، پاشان دوورکه و ته وه و مرد، منیش هه ستام به شوړینی و کفتم کرد و له گوړه که ی ناشتم، له گوړه که دا چاوی کرده وه، منیش وتم: آیا نه مه زیندووبونه وهیه له دوا ی مردن؟ وتی: من زیندووم، هه موو خو شه ویستیکی خودا زیندووه.

۸۸. چاک کبونه وهی نه خو شیک:

نه بو علی کورې وه صیف ده لیت: روژیک سه هلی کورې عه بدولا باسی زیگری کرد و وتی: که سی یاد که ری خودا به راسته قینه گهر بیه ویت مردو زیندو و بکاته وه

دەتوانىت زىندووى بىكاتهو (بە مۆلەتى خودا)، دەستى خىستە سەر نەخۆشەك لەبەر دەستى دانرابوو يەكسەر چاكبوويهو و هەستايە سەرىپى.

۸۹. پەلە هەورىك بە سەرىهەو:

بىشىرى كورپى حارىس دەلىت: عەمرى كورپى عەتەبە نوپىژى دەکرد و پەلە هەورىك بە سەرىهەو بوو، درندەكان بە دەوروبەرىدا كلكيان دەلەقاند.

۹۰. من پىويستم بە چوار درهەم بوو:

جونەيد دەلىت: چوار درهەم لە گىرفاغدا بوو چووم بۆ لای "السرى"، پىم وت: ئەم چوار درهەمەم بۆ هيناي، وتى: مژدەت لى بىت ئەى گەنج، تۆ سەركەوتن و رزگارى بەدەست دەهينىت، من پىويستم بە چوار درهەم بوو، دوام کرد و وتم: ((خودايە بە كەسەكدا بۆم رهوانە بکە لەلای تۆ رزگارى و سەركەوتن بەدەست دەهينىت)).

۹۱. شىرى ئاسكىكى بۆ هينان:

ئەبو ئىبراهيمى يەمانى دەلىت: لەگەڵ ئىبراهيمى كورپى ئەدەهەم بە قەراغ دەريايەكدا دەروپىشتىن، بەردەوام بووين تا گەيشتىنە دارستانىك لە قامىش، دارى وشكى زۆرى لى بوو، لەو نزىكەو قەلایەك هەبوو، وتمان بە ئىبراهيمى كورپى ئەدەهەم گەر ئەم شەو لەم جىگەيە بىنینهو و لەم دارانە بسووتىن، وتى: وا بکەن، لە قەلەكدا بەدوای ئاگردا گەراين و ئاگرمان كردهو، نامان پى بوو دەرمان هینا و دەستمان بە خواردنى کرد، يەكەك لە ئىمە وتى: چەند باش بوو گوشتمان پىبوايە لەسەر ئەم پشكۆيانە بمانرژاندايە، ئىبراهيمى كورپى ئەدەهەم وتى: خودا توانا و دەسەلاتى ئەوەى هەيە گوشت دەرخواردى ئیو بەدات، دەلىت: ئىمە لەو قسانەدا بووين شىرىك ئاسكىكى کرد بە ژوردا، كاتىك لە ئىمە نزىكبوويهو وەستا و گەردنى لەسەر زەويهەكە راکىشا، ئىبراهيمى كورپى ئەدەهەم هەستا و وتى: سەرىبەرن، ئەوا خودا گوشتى دەرخواردان، ئىمەش سەرمانەرى و برژاندمان و لىمان خوارد، شىرەكەش بەپىو وەستابوو تەماشای ئىمەى دەکرد.

۹۲. شیریکى سېى ھەلقولا:

"حامد الأسود" دەلىت: ھەوت رۆژ لەسەر يەك حال لە دەشت و سارا لەگەڵ ئىبراھىمى خەواص بووم، لە رۆژى ھەوتەمدا لاوازی رووی لىکردم، لای بە لامدا كردهو و وتى: چىتە؟

وتم: لاوازی رووی لىكردووم، وتى: كاميان بەسەر تۆدا زالە: ئاوان خواردن(واتە تىنویتی يان برسىتى)؟

وتم: ئاوان، ئەویش وتى: ئاوان لە دواتەوھىە، لامكردەوھ سەرچاوەھىەكى ئاوان وھەك شیرىكى سېى ھەلقولا بوو، لىم خواردەوھ و دەستنوێژم لى ھەلگرت، ئىبراھىم تەماشای دەكرد و نزیك نەدەبووھوھ.

كە ھەستامە سەرىپى وىستم ھەندىكى لى ھەلگرم ئىبراھىم وتى: دەست ھەلگەرە، ئەوھ ئاویك نىيە لى ھەلگرى.

۹۳. تەوبە دەكەم و دەگەریمەوھ بۆ لای خودا:

زەیتوونە (كارەكەرى حوسەىنى نوورى و ئەبو ھەمزە و جونەید) دەلىت: رۆژىكى سارد بوو، بە حوسەىنى نووریم وت: شتىكت بۆ بەھىنم؟
وتى: بەلى، وتم: چىت دەوى؟

وتى: نان و شیر، منیش بۆم برد، خەلۆزى لەبەردەمدا بوو يەك يەك وەرىدەگىران، دەستى خۆى بەوانەوھ خەرىك دەكرد، دەستى بە خواردنى نان و شیرەكە كرد و بە دەستىدا شیرەكە دەچۆرا و دەستى رەشىی خەلۆزەكەى پىوھ بوو، لە دەروونى خۆمدا وتم: چەندە دۆستەكانى تۆ قىزەونن ئەى پەروەردگار، يەكى پاك و خاوینم تىدا نەبىننەوھ، بۆیە لەلای ھاتمە دەرەوھ، ژنىك پىمەوھ لكا و وتى: بوخچەھىە پۆشاکم دزراوھ و بردووميان بۆ لای شورته، ھەوالى ئەوھ بە نوورى بدە، نوورى ھاتە دەرەوھ و وتى: دەست بۆ ئەو ژنە مەبەن، چونكە ئەوھ دۆستىكە لە دۆستەكانى خودا(ﷺ)، شورتهكە وتى: چى بكەم ژنەكە بانگەشە دەكات؟

دهلیت: کهنیزه کیك هات بوخچه داواکراوه کهی پی بو، لهو جیگه دا نووری بهرپرچی ژنه که (زهیتونه) ی دایه وه و وتی: له دوا ی ئه وه دهلیت چهنده دۆسته کانت قیزه ونن، دهلیت: وتم ئه وا ته وبه ده که م و ده که ریمه وه بۆ لای خودا (ﷻ).

۹۴. مه دینه ده بینم:

خه و اص دهلیت: له یه کیك له سه فه ره کاغدا تینووم بو، له تینویتییدا به ربوومه وه، له نا کا و ئا و پرژینرا به دم و چاومدا، بینیم پیاویکی روخسار جوان سواری ئه سپیکی مارۆ بووه، ئاوی ده ر خوار د دام و وتی: وه ره پاشکۆم، ئه و کاته له حیجاز بووم، به ماوه یه کی زۆر که م، پی پی وتم: چی ده بینی؟

وتم: مه دینه ده بینم، وتی: دابه زه و سه لامی من به پیغه مبه ری خودا (ﷻ) بگه یه نه، پی پی بلی: "خضر" ی برات سه لامت لی ده کات.

۹۵. پیریک له نیوان ئاسمان و زه ویدا هاته خواره وه:

موزه فه ری جه صاص دهلیت: من و نه صری خه رات شه ویک له شوینیک ماینه وه، شتی کمان ده رباره ی زانست (شه ریعه ت) باس کرد، خه رات وتی: که سی یاد که ری خودا (ﷻ) له سه ره تای یاده که یه وه ده بی ت بزانی ت خودا (ﷻ) یاد ی ئه وی کرد وه بۆ یه ئه و یاد ی خودا ده کات، واته به یاد ی ئه و یاد ی خودا (ﷻ) ده کات، دهلیت: من له گه لی پیچه وانه بووم، خه رات وتی: گه ر "خضر" لی ره بوا یه شایه تی دروستیی ئه و قسه ی منی ده دا، دهلیت: له نا کا و پیریک له نیوان ئاسمان و زه ویدا هاته خواره وه و رووی له ئیمه کرد و سه لامی کرد و وتی: تو راست ده که ی، که سی ک یاد ی خودا ده کات به چاکه ی یاد ی خودا بۆ ئه و یاد ی خودا ده کات، زانی مان ئه و که سه "خضر" ه (علیه السلام).

۹۶. رویشتن به سه ر ئاودا:

گویم له مامۆستا ئه بو عه لی ده قاق بوو (ره حمه تی خودای لی بی ت) ده یوت: پیاویک هات بۆ لای سه هلی کو ری عه بدولا و وتی: خه لکی ده لێن تو به سه ر ئاودا ده رۆی، وتی

پرسیار له بانگویتزی گه‌ره‌که‌که بکه، ئەو پیاویکی صالحه و درۆ ناکات، دەلی: پرسیارم لیکرد، بانگویتزه‌که وتی: ئەوه نازانم، بەلام هەندی رۆژ بۆ دەستنویژگرتن دەچوو لە لای حەوزە‌که گەر من نەبوومایه بەردەبویه‌وه ناو حەوزە‌که و تیایدا دەخنکا.

مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق دەلیت: سەهل بەو جۆرە بوو خەلکی باسی دەکرد (مەبەستی حالی رۆیشتنە بەسەر ئاودا)، بەلام خودا (ﷻ) دەیه‌وێت دۆسته‌کانی خۆی داپۆشیت، بۆیه گفتوگۆی بانگویتزه‌که و حەوزە‌که‌ی کرد بە پۆشه‌ریک بۆ حالی سەهل، ئەگینا سەهل خاوەنی کەرەمات بوو.

نزیک بەم مانایه له ئەبو عوسمانی مەغریبییه‌وه دەگێرێنه‌وه و دەلیت: بە نووسینی ئەبو حوسەینی جورجانی بینوومه دەلیت: جارێک ویستم بچم بۆ مصر، هات بە بیرمدا سواری کەشتی بێم، پاشان هات بە بیرمدا لەوی بناسریم، بۆیه له ناوبانگ ترسام، کەشتییه‌که تێپه‌ری، بۆم دەرکەوت دەبی‌ت بەسەر ئاوه‌که‌دا بپۆم، رۆیشتم و گە‌یشتمه‌وه بە کەشتییه‌که و چوومه ناوی و خەلکی سه‌یری منیان دەکرد، بەلام هیچ کەس له‌وانه نە‌یوت ئەو کاره‌ی تۆ هه‌له‌وشاندنه‌وه‌ی عاده‌ته‌یان نه‌، له‌وه‌وه زانیم دۆستی خودا داپۆشراوه با کەسێکی به‌ناوبانگیش بی‌ت.

٩٧. پێویستی به‌ سه‌رئاو و هه‌رچه‌ند دانیشتنه‌که درێژه‌ی بکیشابا:

له‌و حالانه‌ی له‌ مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق (ره‌حه‌متی خودای لی‌ بی‌ت) به‌چاو بینوومه ئەوه‌ بوو: میزه‌چرکی‌ له‌گه‌ڵ بوو، مەسینه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ خۆی هه‌له‌دە‌گرت له‌ ریگه‌ی رۆیشتن بۆ مە‌جلیسه‌که‌ی، له‌ ریگه‌ چه‌ندین جار ئاتاج ده‌بوو به‌ لادان و رۆیشتن و هاتنه‌وه، کاتی‌ک له‌سەر کورسییه‌که‌ داده‌نیشت قسه‌ی ده‌کرد پێویستی به‌ سه‌رئاو و پاکبوونه‌وه نە‌بوو هه‌رچه‌ند کاتی دانیشتنه‌که درێژه‌ی بکیشابایه، ئەمه‌مان چه‌ندین ساڵ لی‌ بینی، له‌ ژیا‌نیدا به‌ بیرماندا نه‌هات ئەو کاره‌ی هه‌له‌وه‌شینه‌ری عاده‌ته‌، بەلام دوا‌ی مردنی خودا ئەو زانینه‌ی به‌ روودا کردمه‌وه و تییگه‌یشتم.

نزیک بەم بەسەر هاته‌ له‌ سه‌هلی کوری عەبدول‌اوه‌ ده‌گێرێنه‌وه که له‌ کۆتاییه‌کانی ته‌مه‌نی‌دا گرمۆله‌بوونی ده‌ست و لاقه‌کانی رووی لیکرد بوو، بەلام له‌ کاتی

نویژه‌کاندا هیژیان تیده‌هاته‌وه و به پیوه نویژه‌کانی ده‌کرد. ئەوه‌ی به‌ناوبانگه "عبدالله الوزان" شه‌له‌لی هه‌بوو، له‌باری بیستندا که وه‌جدی لیده‌هات هه‌لده‌ستایه سه‌ر پی و گوئی ده‌گرت.

۹۸. ونبووه‌که‌مان بو بگیره‌وه:

ئه‌حمه‌دی کوپی سه‌واری ده‌لیت: له‌گه‌ل ئەبو سوله‌یمان سه‌جم کرد، جه‌وه‌نده‌ی ئاو‌ه‌که‌م بزر کرد و به‌بی ئاو ماینه‌وه، روژیکی زور سارد بوو، ئەبو سوله‌یمان وتی: "یا راد الضالة و یا هادي من الضالة اردد إلینا الضالة-ئه‌ی ئەو که‌سه‌ی بزربوو ده‌گیره‌وه و له‌ ویلبووندا خه‌لکی هیدایه‌ت ده‌ده‌ی ونبووه‌که‌مان بو بگیره‌وه"، له‌ ناکاو که‌سیک بانگی کرد: کی جه‌وه‌نده‌یه‌کی بزر کردوو؟

ده‌لیت: وتم: من.. لیم وه‌رگرته‌وه، ئیمه‌ به‌رده‌وام بووین له‌ رویشتن، به‌ هۆی سه‌رمای زوره‌وه‌ خو‌مان به‌ فه‌روو داپۆشی بوو، که‌سیکمان بینی دوو پۆشاک‌ی زور ته‌نکی به‌ جه‌سته‌وه‌ بوو له‌ ئه‌ره‌قه‌ هه‌لژه‌نرا بوو، ئەبو سوله‌یمان وتی: وه‌ره‌ شتیکی له‌م پۆشاکانه‌ت پی بده‌ین که‌ له‌ به‌رماندایه‌، پیاوه‌که‌ وتی: ئەی ئەبو سوله‌یمان ئاماژه‌ به‌ زوه‌د ده‌که‌ی بو من له‌ کاتی‌کدا تو بو‌خۆت سه‌رماته‌؟

من ماوه‌ی سی سا‌له‌ به‌م ده‌شت و بیابانه‌دا گه‌شت ده‌که‌م نه‌ گه‌رمام بووه‌ و نه‌ سه‌رما، خودا له‌ کاتی سه‌رمادا هالاوێک له‌ خۆشه‌ویستی خۆی ده‌کات به‌ به‌رمادا و له‌ هاوندا چیژی فی‌نکی خۆیم ده‌کات به‌ به‌ردا.. ئەو قسانه‌ی کرد و رویشتن.

۹۹. درنده‌یه‌کی به‌ وه‌فا:

خه‌واص ده‌لیت: جارێکیان له‌ ده‌شت و سارا بووم، به‌ناو رووباری‌کدا په‌ریمه‌وه، رویشتم تا گه‌یشتمه‌ دره‌ختی‌ک، نزیک به‌ دره‌خته‌که‌ ئاوێک هه‌بوو، له‌و شوینه‌ لامدا، بینیم درنده‌یه‌کی گه‌وره‌ به‌ره‌و لای من هات، منیش خۆم راده‌ست کرد، که‌ لیم نزیک بوویه‌وه‌ بینیم ده‌شه‌لی، ده‌نوو‌زایه‌وه‌ و له‌ به‌رده‌م خۆی پال‌خست، ده‌ستی خسته‌ ناو کۆشه‌وه‌، سه‌رنج‌م دا ده‌ستی ئاوساوه‌ و کیم و خوینی تیدایه‌، پارچه‌ دارێکم هینا و

شوینی کیمه کهم بۆ هه لدری، پارچه په رۆیه کم له دهستی بهست، دواى ئەوه ههستا و رۆیشت، پاش ماوهیه کی کهم بینیم گه رایه وه و دوو بیچووی خوئی له گه له و کلکیان بۆ ده له قاندم و کولیرهیه کیان بۆ هینابووم.

۱۰۰. بۆ یارمه تی دۆستی خودا په نا بۆ دوژمنى خودا ده بن:

ئه حمه دی کورپی ئەبى حه واری ده لیت: محمه دی کورپی سه ماك (ئین سه ماك) نه خو ش كهوت، ئیمه ش میزه كه مان برد بۆ لای پزیشك، پزیشكه كه پیاویکی نه صرانی بوو، ده لیت: له كاتیكدا ئیمه له نیوان "حیره" و "كوفه" دا بۆ لای پزیشكه كه ده رۆیشتین گه یشتین به پیاویکی روخسار شیرینی بۆن خو شی پۆشاك جوان و خاوین، پیتی وتین بۆ كوی ده چن؟

وتان ده چین بۆ لای فلان پزیشك تاكو میزی ئین سه ماكى نیشان بدهین.

پیاوه كه وتی: سبحان الله.. بۆ یارمه تی دۆستی خودا په نا بۆ دوژمنى خودا ده بن.. ئەوهی هیناوتانه فرییده ن، بچنه وه بۆ لای ئین سه ماك و پیتی بلین: ده ست بخته سه ر شوینی نازاره كه و بلیت: ﴿وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَّلَهُ﴾ الإسراء: ۱۰۵، پاشان له بهر چاومان بزر بوو.

گه راینه وه بۆ لای ئین سه ماك و ئەو هه واله مان پێدا، دهستی خسته سه ر شوینی نازاره كه و ئەوهی ئەو پیاوه وتی ئەویش خویندی، یه كسه ر چاكبوویه وه و وتی: ئەو پیاوه "خضر" (عليه السلام) بووه.

۱۰۱. هاته دلّم بيم پيشوازيت بكه م:

"عبدالرحمن بن محمد" ده لیت: مامم بۆی گپرامه وه و وتی: له مه جلیسی ئەبو یه زیدی بوستامیدا دانیشتبووین وتی: هه ستن پيشوازی بکهین له یه کیك له دۆستانی خودا (ﷺ) ئیمه ش له گه لی راستبوینه وه، کاتیك گه یشتینه بهر ده رگا که "ئیبراهیمی کورپی شه یبهی هوروی" مان بینى، ئەبو یه زید پیتی وت: هاته دلّم بيم پيشوازيت بكه م و شفاعهتت بۆ بکه م لای په روه ر دگارم، ئیبراهیمی کورپی شه یبهی وتی: گه ر شفاعهتت بۆ

هه موو مرۆقه كان بکهی هیشتا زۆر نییه، ئەوانه پارچه قورپکن، ئەبو یهزید له وهلامه کهی سه رسام ما.

مامۆستا قوشه پیری ده لیت: کهرامه تی ئیبراهیم له بچووک کردنه وهی ئەوه دا (شفاعه ت) له کهرامه تی ئەبو یهزید ته واوتر بووه به هۆی ئەو فیراسه تهی هه بیووه و ئەو راستگۆیییهی له حالیدا بووه ده باره ی شفاعة ت.

۱۰۲. سه ره تای ته وه:

سالم مه غریبی پرسیری له "ذو النون" کرد ده باره ی سه ره تای ته وه کهی، ئەویش وتی: ویستم له میسه ره وه به ره وه هه ندی گوند ده ریچم، له ریگه دا و له وه ده شت و ساریه له بن داریک هه وم لیکه وت، دواتر چاوم کرده وه، و بینیم بالنده یه کی کویر له هیلانه کهی که وتوو ته خواره وه، زه وه که شه قی برد و دوو ده وری (ده فر) لی هاته ده ره وه، یه کیکیان زیڕ و ئەویتیاریان زیو، له یه کیکیاندا کونجی هه بوو، ئەویتیاریان ئاوی تیدا بوو، بالنده که له مه و له وه شی ده خوارد. وتم: ئەمه به سه بو من، ته وه بم کرد و گه رامه وه، له ده رگای خودا راوه ستام تا خودا -ﷻ- قبولی کردم.

۱۰۳. تووشی شه له ل بوو:

وتراوه: عبدالواحدی کوری زهید تووشی شه له ل بوو، کاتی نوێژ هاته به ره وه و پیویستی به ده ستنوێژ بوو، پرسی: کی لیڤه یه؟

کهس وه لامی نه دایه وه، ئەویش ترسی تیاچوونی نوێژه کهی لیڤه یه، وتی: خودایه له م کۆتوبه نده من بکه ره وه تا ده ستنوێژه کهم بگرم، پاشان خۆت چۆنت پیخۆشه وام لیبکه، ده لیت: چاکبوویه وه تا ده ستنوێژی هه لگرت پاشان گه رایه وه بو ناو جیگه کهی و وه ک خۆی لیڤهاته وه.

۱۰۴. گویدریژه گویرایه له که:

ئەبو ئەبووبی حه مال ده لیت: کاتیک عه بدولای ده یله می سه فه ری ده کرد و له شوینیك لایده دا ده یچرپاند به گوئی گویدریژه کهیدا و ده یوت: ده مویست بته ستمه وه، به لام ئیستا

ناتبهستمه وه، له م سارايه دا بهرهلآت ده كه م بۆ ته وهی بله وه پئی، هه ر كات ويستم ان سه فه ر
بكه ين وه ره وه .. بۆيه هه ر كات رۆيشتنيان ده ستپنده كرد گویدرئژه كه ده گه رايه وه .

۱۰۵. پۆشاكیكى هه بوو:

وتراوه عه بدولا ده یله می كچه كه ی به شو دا، پيويستی به وه بوو شتومه كي بۆ
رئكبخات، پۆشاكیكى هه بوو به ديناريك ده كپر دا، بردی بۆ بازار، خرايه مه زاته وه
نرخه كه ی گه يشته سه د دينار، ته ویش به و پارهيه كچه كه ی به رپكرد .

۱۰۶. ميژه ريكي كورت:

ئيين شه ميل ده لئيت: ميژه ريكم كرپ بينيم كورته، داوام له پهروه ردگارم كرد به
ته ندازه ی قۆليك بۆم دريژ بكات، خودا دو عاكه ی گيرا كردم و بۆی دريژ كردم، گه ر
داواي زياترم بكر دبايه خودا بۆی زياد ده كردم .

۱۰۷. وه لامي ته و دو عايه ی نه دا يه وه:

وتراوه: عامري كورپ قه يس داواي له خودا كرد خۆپا ككر دنه وه و ده ستنو يژي له
زستاندا له سه ر ئاسان بكات، ده چوه سه ر ئاو و له گه رميدا ئاوه كه هه لمي لي
هه لده ستا، داواي له خودا كرد هه زى ئافره تي تيدا نه هيلئيت واي ليها ت هيج باكيكي
به ئافره ت نه بوو، داواي له خودا كرد له نو يژه كانيدا شه يتان له دلئى قه ده غه بكات
وه لامي ته و دو عايه ی نه دا يه وه .

۱۰۸. من "خضر" ي براتم:

بيشري كورپ حاريس ده لئيت: چومه ماله وه پياويك له وي بوو، پرسيم: تو كيي
به بي مؤله تي من هاتويه ناو ماله كه م؟

وتى: من "خضر" ي براتم، داوام ليكرد دو عام بۆ بكات، فه رموي: خودا
گوپرايه لي خو ي له سه ر تو ئاسان بكات، وتم: بۆم زياد بكه، وتى: خودا
داتپوشيت .

۱۰۹. به دەوری تۆدا هفتا هزار فریشته ههیه:

ئیراهیمی خەواص دەلیت: له یه کیك له سه فەرە كامدا شهویك له سه ر ریگه ی مه ككه رووم له ویرانه یه كرد، بینیم درنده یه کی زۆر گه وره ی تیدایه، لیترسام، له ناکاو بانگه رینك بانگی كرد: خۆراگر به، به دەوری تۆدا هفتا هزار فریشته ههیه و پارێزگاریت لی ده کهن.

۱۱۰. دزیک دهستی وشك بوو:

جه عفر دوه یلی دهلیت: "النوری" رویشته ناو ئاویکه وه، دزیک هات و پۆشاکه کانی برد، زۆری نه برد دزه که گه رایه وه و پۆشاکه کانی هینایه وه، به لام دهستی وشك بوو بوو، "النوری" وتی: پۆشاکه که ی بۆ گێرینه وه تۆش (ئه ی خودایه) دهستی بۆ بگێره وه، هه ر له و جینگه دا که سه که دهسته کانی چاکبونه وه.

۱۱۱. په یمانه کهت بپاریزه:

شیبلی دهلیت: ماوه یه که بریارم له سه ر خۆ دابوو ته نها حه لال بخۆم، له و دهشت و ساریه ده سوپامه وه، دره ختیکی هه نجیرم بینی، دهستم درێژ کرد ده نکیکی لی بخۆم، دره خته که بانگی لیکردم، په یمانه کهت بپاریزه، له به ری من مه خۆ، چونکه من مولکی پیاویکی یه هودیم.

۱۱۲. ئاوه که له بیره که وه بۆ به رزبوو بوویه وه:

عه بدولای کوری خه فیف دهلیت: له سه ر ریگه ی حه جکردم له به غدا لامدا، دهسته بئیریکی سو فیم له گه ل بوو، چل روژ بوو نام نه خواردبوو، نه چووم بۆ لای جونه ید، له به غدا ده رچووم و تا گه یشتیم به ناوچه ی زه باله ئاوم نه خوارده وه، له و ماوه یه دا له سه ر ده ستنوێژی بووم، ئاسکیکم بینی له سه ر بیره که ئاوی ده خوارده وه، منیش تینووم بوو، که له بیره که نزیکه بوومه وه ئاسکه که پشتی هه لکرد، بینیم ئاوی بیره که زۆر له خواره وه یه، رویشتم و وتم: خودایه، ئه ی گه وره و سه ردارم قه در و ریزی

ئەو ئاسكەم نىيە لەلات؟(واتە ئەو ئاوەكەى لە بىرەكەوہ بۆ بەرزبووبويەوہ)، گويم لى بوو لە دواوہ بانگكەريك بانگى كرد و وتى: تۆمان تاقىكردهوہ و نارامت نەگرت، بگەرپۆوہ و ئاو لە بىرەكە ھەلگۆزە، گەرامەوہ بۆ سەر بىرەكە و بينىم پىپوہ لە ئاو، ئاوم لى خواردهوہ و دەستنويزم پىپەلگرت و جەوہندەى ئاوەكەم لى پىر كرد، ھەتا مەدينە ئەو ئاوە كۆتايى پى نەھات.

۱۱۳. گەر نارامت بگرتبايە ئاو لەژىر پىپە كانت ھەلدەقولا:

كاتىك پاراوبووم گويم لە دەنگىك بوو دەيووت: ئاسكەكە بەبى دۆلكە و پەت رووى لەبىرەكە كرد، بەلام تۆ دۆلكە و پەتت ھەلگرتبوو، كە لە حج گەرامەوہ رويشتم بۆ مزگەوتى گەورەى بەغداد، كاتىك چاوى جونەيد كەوتە سەرم وتى: گەر نارامت بگرتبايە ئاو لەژىر پىپە كانت ھەلدەقولا، تەنھا ساتىك نارامت بگرتبايە.

۱۱۴. ئەوہى لەدەستم چوہ بۆم بگىرەوہ:

مەمەدى كورى سەعیدی بەصرى دەليت: لەسەر يەكەى لە ريگەكانى بەصرە دەرويشتم پىاوئىكى ئەعرايىم بينى سواری حوشترىك بوو بوو، لامكردهوہ بينىم حوشترەكەى مردار بوويەوہ، و پىاوہكە و بارەكەى كەوتنە خوارەوہ، گويم لى بوو ئەعرايىبە كە دەيووت: ئەى ھۆكارى ھەموو ھۆكارەكان، ئەى مەولای ئەو كەسەى داوات لى دەكات، ئەوہى لەدەستم چوہ بۆم بگىرەوہ، ئەو حوشترە من و بارەكەى ھەلگرتبوو، لەناكاو حوشترەكە ھەستايەوہ و بارەكە و پىاوہكەى لەسەر بوو.

۱۱۵. ئەو دالەى گۆشتى فراند:

وتراوہ: شىبلى مرووزى حەزى لە گۆشت بوو، بە نيو درھەم گۆشتى كرى، دالىك لە ريگە لە دەستى فراند، شىبل چوہ مزگەوتىك نويز بكات، كاتىك گەراپەوہ بۆ مالەوہ ژنەكەى گۆشتى بۆ ئامادە كردبوو، پرسى: ئەم گۆشتە لە كۆپوہ؟

وتى: دوو دال بە ئاسمانەوہ شەريان بوو ئەم گۆشتەيان لى بەربويەوہ، شىبل وتى: حەمد بۆ ئەو خودايەى "شىبل"ى لەبىرنەچوہ، ھەرچەند شىبل زۆر ئەوى لە بىردەچىت.

۱۱۶. لەناکاو جوانووه که^{۸۶} بەرزبوویهوه:

ئێبن عوبهیدی بوسرایى له باوکییهوه دهگیریتتهوه: سائیک رویشتووه بۆ غهزا، لهناو سربیه کدا دهردهچیت، ئەو جوانووهی له سربیه کدا له ژیریدا دهییت دهمریت، بۆیه دهکهویتته پارانوه و دهلیت: پهروهردگار ئەم جوانووهت لی دهخوایم تا دهگهڕیمهوه بۆ ئاوهدانی "بوسرا" واته دێیه کهی، لهناکاو جوانووه که بەرزبوویهوه، کاتیک غهزای کرد و گهراپهوه بۆ "بوسرا" دهلیت: کورێ خۆم زینه که لهو جوانووه دابگره، چونکه ئەو جوانووه خواستووه، دهلیت: که زینه کهم لیکردهوه جوانووه که کهوت به زهویدا و مرداربوویهوه.

۱۱۷. پیاویکی کفندز:

وتراوه: پیاویک کفندز بوو، ژنیك کۆچی دوایی کرد، دزه که له گهلا خهڵکه کدا نوێزی کرد بۆ ئەوهی گۆرپه کهی بزانیت، کاتیک شهو داهاات گۆرپه کهی ههڵدایهوه، ژنه که وتی: سبحان الله، پیاویک خودا لێیخۆش بووه کفنی ژنیك ده دزیت خودا لێیخۆش بووه! پیاوه که وتی: با وا دابنێن تۆ خودا لیت خویشبووه، بهلام من له کوپوه؟ ژنه که وتی: خودا له من و هه موو ئەوانه خویشبووه نوێژیان له سههر کردم، تۆش لهوانه بوی نوێژت له سههر کردم، دزه که دهلیت: وازم لی هینا، و خۆله کهم دایهوه به سههريدا، پاشان پیاوه که به باشترین تهویه تهویه کرد.

۱۱۸. ددانه کان شوینی خویان گرتهوه:

نیعمانی کورێ موسای حیری دهلیت: دوو پیاو بوو به شهریان یه کیکیان پیاوی سولتان بوو ئەو ویتریان رهعیهت بوو، پیاوه رهعیهت که دهستدریژی کرده سههر پیاوی سولتان و دوو ددانی پێشهوهی شکاند، پیاوه کهی سولتان خۆی به پیاوه کهی تردا ههلواسی و دهستی گرت و وتی نیوانی من و تۆ ئەمیر بریاری لی ده دات، ههردوو به پال "ذي النون" دا تیپه رین، خهڵکی پیتی وتن: بچن بۆ لای ئەو شیخه، ئەوانیش

^{۸۶}{جوانوو بێچووی ماینه و تازه بێگه یشتووه}.

رۆیشتن بۆ لای و ئەوەی روویدا بوو بۆیان باس کرد، "ذو النون" ددانه کانی هه‌لگرت و تفی دەمی خۆی لێدا و گێڕایه‌وه بۆ دەمی پیاوه‌که له هه‌مان شوێنی خۆیاندا، پاشان لێوه‌کانی جوولاند و به‌ مۆلەت و بریاری خودا ددانه‌کان شوێنی خۆیان گرتە‌وه، پیاوه‌که دەستی به‌ناو دەمیدا ده‌هینا و هیچ شوێنیکی له‌ ناو دەمی به‌ بۆشی نه‌بینییه‌وه و دانه‌کانی له‌ جینگه‌ی خۆیان بوون.

۱۱۹. گویدریژه‌که هه‌ستایه سه‌رپی:

ئەبو سیره‌ی نوخه‌عی ده‌لێت: له‌ یه‌مه‌نه‌وه پیاویک به‌رپیکه‌وت، له‌ ریگه‌ گویدریژه‌که‌ی مردار بوویه‌وه، ئەویش ده‌ستنویژیکی ده‌گریت و دوو رکات نوێژ ده‌کات و ده‌لێت: خودایه‌ من بۆ تیکۆشان له‌ پیناوی تۆ و رازیبوونی تۆدا به‌رپیکه‌وتوم، من شایه‌تی ده‌ده‌م تۆ مردوو زیندوو ده‌که‌یه‌وه و ئەوانه‌ی له‌ گۆردان به‌ئاگایان ده‌هینی، خودایه‌ منه‌تی که‌سم مه‌هینه‌ سه‌ر، ئەم‌رۆ داوات لی‌ ده‌که‌م ئەم گویدریژه‌م زیندوو بکه‌یه‌وه، گویدریژه‌که هه‌ستایه سه‌رپی و گوییه‌کانی ده‌له‌قاند.

۱۲۰. من "خضر"م:

ئەبویه‌که هه‌مه‌دانی ده‌لێت: چه‌ندین رۆژ له‌ ده‌شت و سارای حیجازدا مامه‌وه و هیچم نه‌خواردبوو، هه‌زم له‌ پاقله‌ی گه‌رم و نانی "باب الطاق" (شاریک بووه له‌ عێراقی ئەو سه‌رده‌مه) ده‌کرد، وتم: من له‌ ده‌شت و سارای حیجازم و له‌ نیوان من و عێراقدا ماوه‌یه‌کی دووردریژ هه‌یه، هیشتا بیرکردنه‌وه‌که‌م ته‌واو نه‌بووبو ئەعرابییه‌که له‌ دووره‌وه بانگی کرد: پاقله‌ی گه‌رم و نان، چووم بۆ لای و پیم وت: ئایا پاقله‌ی گه‌رم و نانت له‌ لایه‌؟ وتی: به‌لێ، نان و پاقله‌ی ده‌رهینا و پیی وتم: بخۆ، منیش خواردم، پاشان وتی: بخۆ، منیش زۆرترم خوارد، پاشان وتی: بخۆ، منیش زیاترم خوارد، کاتیکی له‌ جاری چواره‌مدا پیی وتم: بخۆ، وتم: به‌ حه‌قی ئەو که‌سه‌ی تۆی بۆ لای من ره‌وانه‌ کرد پیم نالیی تۆ کیی؟

وتی: من "خضر"م، دوا‌ی ئەوه لیم بزر بوو و نه‌مبینییه‌وه.

۱۲۱. پیاویکی ئەعرابی:

ئەبو جەعفەری ھەداد دەلیت: ھاتم بۆ ئاوەدانی "الثعلبية" بینیم وئیران بوو، بۆ ھەوت رۆژ دەچوو ھیچم نەخوارد بوو، چوومە ژێر گومبەزییەك، دەستەپەك خۆراسانی ھاتن كە زۆر شەكەت و ماندوو بوون خۆیان ھەلداپە دەرگای گومبەزییەك، لەناكاو پیاویکی ئەعرابی بە سواری حوشتێك ھات خورمای ھەلداپە بەردەمیان، ئەوانیش بە خواردنی خورماوە خەریك بوون و فەرموویان لە من نەكرد و ئەعرابیەكەش منی نەبینی، پاش ماوەپەك ئەعرابیەكە گەراپەووە و پێی وتن: ئایا كەسی تەرتان لەگەڵە؟ وتیان: بەلێ، ئەو پیاووە لە ناوئەوی گومبەزییەكەدا، دەلیت: ئەعرابیەكە ھاتە ژوورەووە و پێی وتم: تۆ كێی؟

بۆ قسەت نەكرد؟

كاتێك رۆیشتم یەكێك ھاتە بەردەم و پێی وتم: كەسیك بە جێھێلاووە خواردنت پێنەداوە، بۆیە نەمتوانی برۆم، رینگەكەشم زۆر دوور كەوتبوووە و ماندوو بووم، چونكە چەندین میل لە ئێوە دووربووم. خورمایەكی زۆری خستە بەردەم و رۆیشتم، پیاوھەكەنی تەرم بانگ كرد و پێكەووە خورماكەمان خوارد.

۱۲۲. حوشتێك قسە ی لەگەڵ كردم:

ئەھمەدی كۆری عەتا دەلیت: حوشتێك قسە ی لەگەڵ كردم، لە رینگە ی مەكە كۆمەلێك حوشتەرم بینى كۆل و باریان لەسەر بوو، گەردنیان لە شەودا درێژكشابوو، وتم: سبحان الله! كى دەتوانى ئەم كۆل و بارە قورسانە لە جینگە ی ئەو حوشتەرانە بگۆزیتەو، یەكێك لە حوشتەكان لای بە لای مندا كەردووە و وتی: بلی: جل الله، منیش وتم: جل الله.

۱۲۳. خودایە، ئەم ئافەرەتە رەش بکە:

"أبو ذرعة الجنى" دەلیت ئافەرەتێك فیلێكى لێكردم و پێی وتم: وەرە ژوورەووە و سەردانی نەخۆشێك بکە، منیش چوومە ژوورەووە، ئافەرەتەكە دەرگاکی داخست.

سه‌رنج‌مدا که سم له ژووره‌وه نه‌بینی، زانیم تی‌که‌وتووم، وتم: خودایه، ثم ئافره‌ته ره‌ش بکه، ئافره‌ته‌که ره‌شه‌ل‌گه‌را، ئافره‌ته‌که سه‌رسام ما و ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و منیش هاتمه‌ ده‌ره‌وه، له‌ خودا پارامه‌وه و وتم: خودایه، بی‌گی‌ره‌وه بۆ‌ حالی‌ یه‌که‌ مجاری‌ خو‌ی، خودا‌ گی‌رایه‌وه بۆ‌ سه‌ر ره‌نگی‌ یه‌که‌ مجاری‌.

۱۲۴. هه‌ر ئیستا له‌ ئه‌نبار بووم:

خه‌لیل سه‌یاد ده‌لیت: کوره‌که‌م (مه‌مه‌د) لی‌مان بزر بوو، دلته‌نگی‌یه‌کی‌ ژۆر رووی لی‌کردین، هاتم بۆ‌ لای مه‌عرووفی‌ که‌رخ‌ی و وتم: ئه‌ی باوکی مه‌حفوز، کوره‌که‌م بزر بووه و دایکی‌ ژۆر په‌ریشانه‌ بۆ‌ی.

وتی: چیت ده‌وی؟

وتم: داوا له‌ خودا بکه‌ بۆ‌مان بگی‌رته‌وه.

وتی: خودایه‌ ئاسمان ئاسمانی‌ تۆیه، و زه‌وی زه‌وی تۆیه، و ئه‌وه‌ی له‌ نیوان ئه‌و دوانه‌دایه‌ بۆ‌ تۆیه، مه‌مه‌د‌مان بۆ‌ بگی‌ره‌وه.

خه‌لیل ده‌لیت: هاتم بۆ‌ ده‌روازه‌ی شام (یه‌کی‌ک له‌ ده‌روازه‌کانی‌ به‌غداد بوو روو به‌ شام) بینیم به‌په‌یوه وه‌ستاوه، لی‌م پرسی: مه‌مه‌د تۆ له‌ کوی بووی؟

وتی: باوکه هه‌ر ئیستا له‌ ئه‌نبار بووم.

مامۆستا ئه‌بو قاسم (قوشه‌یری) ده‌لیت: بزانه به‌سه‌رهاته‌کانی‌ ئه‌م ده‌روازه‌یه له‌ هه‌ژماردن نایه‌ن، زیاتر له‌وه‌ی باس‌مان کرد له‌ پوخته‌ی بابه‌ته‌که دوورمان ده‌خاته‌وه، ئه‌وه‌نده‌ی باس‌مان کردووه به‌سه‌ بۆ‌ باوه‌ر و قه‌ناعه‌ت.

دەروازەى شەشەم

خەونى ئەم دەستەيه

پىغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئەت:

ھەر كەس لە خەوندا بمىنئەت ئەوا بە حەق منى بينيوە،

شەيتان ناتوانى خۆى بکات بە من.

خه ونی ئەم دەستەیه

خودا (ﷺ) دەفەر مویت: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ یونس: ۶۴، وتراوه ئەو مژدەیه بریتییە لە خه ونی خوێش، کەسە کە خوێ دەبینیت یان پێوهی دەبینن.

لە "أبي الدرداء" (خودا لیبی رازی بیئت) فەر مووی: پرسیارم لە پیغه مبهەر (ﷺ) کرد دەبارەدی ئایه تی: ﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ پیغه مبهەر (ﷺ) فەر مووی: پیش تو کەس پرسیارمی لی نه کردم، ئەوه بریتییە لە خه ونی خوێش کە سیک دەبینیت یان پێوهی دەبینن.

لە ئەبی قەتادەوه (خودا لیبی رازی بیئت) دەلیت: پیغه مبهەر (ﷺ) فەر مووی: ((خه ونی خوێش (الرؤيا) لە خوداوهیه، خه ونی ناخوێش (الحلم) لە شهیتانه وهیه، گەر کە سیک لە ئیوه خه ونیکی بینی پێی بیزار بوو (لای ناپه سەند بوو) با تف بکات بە لای چه پیدای و په نا بگریت بە خودا لە شهیتان بهر جوړه زیانی پی ناگات))

لە ئیبن مەسعوده وه (خودا لیبی رازی بیئت) فەر مووی: پیغه مبهەر (ﷺ) خودا (ﷺ) فەر مووی: ((هەر کەس لە خه وندا من ببینیت، ئەوا منی بینیوه، شهیتان ناتوانیت بچیتە شیوهی منه وه))

مانای ئەو فەر موودهیه ئەوهیه ئەو خه ونه بینینیکی راسته قینهیه و ته ئیله کەهی راسته قینهیه، خه ون جوړیکه لە کهرامات، راسته قینهی خه ون کۆمه لیک خوتووردهیه داده بارینه سەر دل و کۆمه لیک حاله له خه یالدا وینه ده کرین گەر خه وتنه کەهی هه موو هه سترکردنه کان له خویدا نغرو نه کات، مرؤف له ئاگایدا ئەندیشهی بو دروست ده بیئت وه ئەوهی بینینی راسته قینه بیئت، له گه ل ئەوهش وینا کردن و ئەندیشهیه که له مرؤقه وه و له دلیدا بریاری لیدراوه، کاتیک هه سترکردنی دهره کیان لی جیاده بیته وه ئەو ئەندیشه شهان روت دهنه وه له زانراوه کان به هه ست و زه روورەت، بۆیه ئەو حاله ته لای خاوه نه کەهی به هیژ ده بیئت، کاتیک به ئاگا دیت ئەو حالانه لاوازی روویان لی ده کات، ئەو حالانهی وینای کردوون سهرباری حالی هه سترکردنی به بینینه کان و به ده سته پینانی زانستی زه رووری.

نمونه‌ی ئەو کەسە‌ی خەوتوو و خەون دەبینیت: وەك ئەو کەسە وایە لەبەر
 رۆشنایی چرایە کدایە لە تاریکییەکی زۆردا، کاتێک خۆری لێ هەلدیت تیشکە‌کە‌ی زال
 دەبیت بەسەر رۆشنایی چراکە‌دا، ئەو کات رۆشنایی چراکە بە‌راورد بە رۆشنایی خۆر
 زۆر کز و لاواز دەبیت.

نمونه‌ی حالی خەوتن وەك ئەو کەسە وایە لەبە‌رده‌م رۆشنایی چراکە‌دایە و نمونه‌ی
 حالی کە‌سی بە‌ئاگا وەك ئەو کەسە وایە رۆژی لیبوو‌ه‌تە‌وه، کە‌سی بە‌ئاگا ئە‌وه‌ی لە
 باری خەوتنیدا وینای کردوو و دەهینیتە‌وه یادی خۆی.

پاشان ئەو قسە و خوتوورانه‌ی کە دینە سەر دلی لە کاتی خەوتنیدا جارێک لە‌وانە‌یه
 لە‌لایەن شەیتانە‌وه بیت و جارێک لە‌ لایەن ئە‌ندیشه‌کانی دەروون و جارێکیش لە‌لایەن
 فریشتە‌وه‌یه، جارێکیش ناساندنی ئە‌و حالانە‌یه لە‌ دلیدا لە‌لایەن خوداوه، ئە
 ری‌وایە‌تێک‌دا: ((راست‌ترین‌تان لە‌ خەوندا ئە‌و کە‌سە‌تانە لە‌ هە‌مو‌وتان راست‌گۆ‌تر بیت))

بزانە خەون چە‌ند بە‌شیکە:

خەونی بیئاگایی، و خەونی عاده‌ت و خەونی پە‌سه‌ند، خەو-لە‌بەر ئە‌وه‌ی وەك
 مردن وایە - جو‌ریک لە‌ ناپە‌سه‌ندی تیدا‌یه (مە‌به‌ست پێی زیاد‌ه‌ره‌وی لە‌ خەودا)، لە
 ری‌وایە‌تێک‌دا هاتوو: ((خەو برای مردنه))

خودا (ﷻ) دە‌فرمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ الأنعام: ٦٠

هە‌روه‌ها دە‌فرمویت: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا﴾ الزمر: ٤٢

وتراوه: گەر خێر لە‌ خەوتندا هە‌بوایە بە‌هه‌شت خەوی تیدا دە‌بوو.

وتراوه: کاتێک خودا لە‌ بە‌هه‌شتدا خەوی هە‌ل‌دایە سەر تاده‌م هە‌وای لێ هاته‌ دەر‌وه،
 هە‌موو بە‌لا پێ‌ش‌هاتوو‌ه‌کانی بە‌ هۆی هە‌واوه‌ بووه. (ئە‌م قسە‌یه جی‌گە‌ی لە‌سەر وە‌ستانه
 و ناتوانین بە‌ره‌هایی وە‌ریب‌گیرین)

گویم لە‌ مامۆستا ئە‌بو عە‌لی رۆ‌زباری بوو (رە‌حمە‌تی خودای لێ بیت) دە‌یوت:
 کاتێک ئی‌براهیم بە‌ ئی‌سماعیلی (عليهما السلام) فرموو: ﴿يَبْنِيْ اِيَّ اَرَى فِي الْمَنَامِ اَيَّ

أَذْبَحْكَ ﴿ الصافات: ۱۰۲، ئىسماعىل فەرموۋى: باۋكە گيان ئەمە سزاي كەسكىكە لە خۆشەويىستە كەي خۆي خەتوۋە و بىئاگا بوۋە، گەر تۆ نەخەوتباي فەرمانت پى نەدەكرا بە سەرپرېنى كورپەكەت.

وتراۋە: خودا ۋەحى بۆ داۋد (عليه السلام) رەۋانە كرد و پىيى فەرموۋ: ھەر كەس بانگەشەي خۆشەويىستى من دەكات كاتىك شەۋ داھات لە من بىئاگا بىت و بخەۋىت لە گەل من درۆي كردوۋە.

خەۋتن دژى ئاگاھىيە (ۋاتە دژى زانىنە)، بۆ ئەو مەبەستە شىبىلى وتوۋيەتى: ۋەنەوزىك رسوايى ھەزار سالە.

دىسان شىبىلى دەلىت: خودا تەماشاي خەلكى كرد و فەرموۋى: ھەر كەس بخەۋىت بىئاگايە، ھەر كەس شىبىلى بىئاگا بىت بىبەشە.

شىبىلى بۆ خۆي خويى دەكردە چاۋەكانىيەۋە تا خەۋى تىنەزىت.

وتراۋە: مورىد خۋاردنى كاتى برسېتىيە و خەۋى زالبونە بەسەرىدا و قسەي بەپىي زەرۋورەتە.

وتراۋە: كاتىك ئادەم لە خزمەتى خودادا نووست پىيى وترا: ئەۋە ھەۋا بۆ ئەۋەي ئارامىت بۆ بىت لە گەلى، ئەمە سزاي ئەۋ كەسەيە لە خزمەتى خودادا خەۋى لىدەكەۋىت.

ھەرۋەھا وتراۋە: گەر دلت لە خزمەتى خودادا ئامادە بوۋ مەخەۋە، چونكە خەۋ لە خزمەتى خودادا بىئەدەبىيە، گەر دلېشت ئامادە نەبىت ئەۋا تۆ لە ئەھلى پەشىمانى و زىانۆمەندىت، كەسكىكىش لە بەلا و ناخۇشىدا بىت خەۋى لى ناكەۋىت، بەلام ئەھلى تىكۆشان خەۋەكەيان سەدەقەيەكە لە خوداۋە بۆ ئەۋان، خودا شانازى دەكات بە بەندەيەكەۋە گەر لە سوژدەكەيدا خەۋى لىبەكەۋىت، و دەفەرموۋىت: سەرنجى ئەۋ بەندەم بدن خەۋتوۋە و رۆحى لاي منە و جەستەي لەبەردەستمدايە.

مامۇستا قوشەيرى دەلىت: ۋاتە رۆحى لە جىگەي موناجاتدايە و جەستەي لەسەر راخەرى عىبادەت.

وتراوه: هەر کەس لەسەر پاکیتی (دەستنوێژ) بنوێت مۆلەت بە رۆحی دەدریّت تەوافی
 عەرش بکات و سوژدە بۆ خودا (ﷻ) ببات، خودا (ﷻ) دەفەرموێت: ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكَ

سُبَّانًا ۙ﴾ النبا: ۹

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق بوو (رەحمەتی خودای لێ بیّت) دەییوت:
 پیاویک سکاڵای حالی خۆی کرد لە لای یەکیک لە گەورەپیاوان دەربارەى خەوی زۆر،
 ئەویش پێی وت: پرۆ شوکری خودا بکە لەسەر عافییەت، زۆر نەخۆش هەیه بە هۆی
 نازارەوه خەو ناچیتتە چاوانیان.

وتراوه: هیچ شتێک بە ئەندازەى خەوی کەسی یاخی لە خودا نازاری شەیتان نادات،
 دەلیت: کەى بەناگا دیت و هەڵدەستیت بە یاخیبوون لە خودا..

هەرۆهەها وتراوه: باشترین حالی کەسی یاخی ئەوێهە بخرۆیت، ئەو کات گەر کات لە
 بەرژەوهندی ئەو نەبیّت لە دژیشی نابیت.

گویم لە مامۆستا ئەبو عەلی دەقاق بوو دەییوت: شاھی کەرەمانی فیّری
 شەونخونی (واتە شەو نەخەوتن) بووبوو، جارێکیان خەو زāl بوو بەسەر چاوهکانیدا و
 خودای (ﷻ) لە خەوندا بینی، دواى ئەوه زۆری لە خۆی دەکرد تاكو بخرۆیت، لەو
 بارهیهوه پرسیاری لیکرا، ئەویش بە دێرێک هۆنراوه وەلامیدایهوه:

رأيت سرور قلبي في منامي فأحببت التنعس والمناما

(سروری دلّی خۆم لە خەوه کەمدا بینی، بۆیه وەنەوز و خەوم پێخۆشه)

وتراوه: پیاویک دوو قوتابی هەبوو، دوو قوتابییه کە جیاوازی کەوتە نیوانیانەوه،
 یەکیکیان وتی: خەو باشتره، چونکە مرۆڤ لەو حالەتەدا لە خودا یاخی نابیت،
 ئەویتریان وتی: ناگاهی باشتره چونکە لەو حالەتەدا خودا دەناسیت.

هەردوو هاتن بۆ لای مامۆستا کەیان ئەویش پێی وتن: تۆ کە خەوت پێی باشتره لە
 ناگاهی مردن باشتره بۆت لە ژیان، بەلام تۆ کە ناگاهیت پێی باشتره لە خەوتن ژیان بۆ
 تۆ باشتره لە مردن.

وتراوه پياويك جاريه يه كي كړي، كاتيك شهو داهاات وتي: جيگه يه ك راجه،
جاريه كه وتي: ئه ي گه وړه ي من، تو گه وړه يه كت هه يه؟

وتي: به لي، جاريه كه وتي: ئايا گه وړه كه ت ده خه وي ت؟

وتي: نه خي ر، جاريه كه وتي: ئه ي تو شهرم ناكه ي ده خه وي و گه وړه كه ت ناخه وي ت؟!

وتراوه: كچه كه ي سه عيدي كوري جوبه ير به باوكي وت: بو ناخه وي؟ ئه وپش وتي:
دوزه خ ناهي لي ت بجه وم.

وتراوه: كچه كه ي ماليكي كوري دينار به باوكي وت: بو ناخه وي؟ ئه وپش وتي:
باوك ت له خه وي شهو ده ترسي ت.

وتراوه: كاتيك ره بي عي كوري خه يسه م كوچي دوايي كرد كچي ك به باوكي خو ي وت:
ئو كو له كه ي له مالي جيرانه كه ماندا بوو بو كوي برا (واته بو ديار نه ما)؟

باوكي وتي: ئه وه جيرانه صالحه كه مان بوو له سه ره تاي شهو وه تا كو تاي به كه ي
به پيوه بوو، كچي جيرانه كه وايزاني بوو كو له كه يه و له ماله كه ياندا يه، چونكه كچه كه
ته نها به شه ودا سه ر ده كه وته سه ر بانه كه يان و له و كاتانه دا ئه وي به پيوه بي ني بوو.

هه ندي كي ان ده لي تين: هه ندي مانا له خه وندا هه يه له ئاگاهيدا بووني ني به، له وانه
تيايدا به خزمه تي پيغه مبه ر (ﷺ) ده گات، هه روه ها به خزمه تي ها وه لان و پيشي نان،
هه موو كه سانه له ئاگاهيدا نا يي نرين، به هه مان شي وه خودا (ﷻ) له خه وندا ده بي ني ت،
ئه مه ش تاي به تمه ندي به كي زور مه زنه.

وتراوه: ئه بوبه كرى ئاجري خوداي (ﷻ) له خه وندا بي ني و پي ي فه رموو: داوا كه ت
چي به بي كه، ئه وپش وتي: خودايه، له هه موو ياخي اني ئومه تي پيغه مبه ر (ﷺ)
خوش بي ت، خودا (ﷻ) فه رموي: من له پيش تر م به تو بو ئه و كاره، داوا كاري تر ت
چي به بي لي.

"الك تاني" ده لي ت: له خه وندا به خزمه تي خودا (ﷻ) گه يش تم، پي ي فه رموك: هه ر
كه س به شتي ك خو ي بو خه لك ي جوان بكات و خودا پيچه وانه ي ئه وه له ئه ودا بي ني ت
ئه وا خودا ئه و كه سه ناشي رين ده كات.

ديسان كه تانى ده ئىت: پىغەمبەرى خودام (ﷺ) له خەوندا بينى وتم: دوغام له لاي
خودا بۆ بکه دلم نەمرىت، پىغەمبەر (ﷺ) فەرموى: ((هەموو رۆژتک چل جار بلى:
"يا حي، يا قيوم، لا إله إلا أنت")

حەسەنى كورپى عەلى (خوا له خوئى و باوكى رازى بيت) له خەوندا عيساى (ﷺ) بينى
و پىي وت: دەمەويت مۆرتەنگوستيلەيهك دروست بکه، چى لەسەر بنووسم؟ فەرموى
لەسەرى بنووسە: "لا إله إلا الله الملك الحق المبين" چونكە ئەو له كۆتايى ئىنجىلدايه.
له ئەبى يەزىدى بوستامىيەوه دەگىرنەوه وتوويهتى: خودام (ﷺ) له خەوندا بينى،
ليم پرسى ريگەى هاتن بۆ لاي تو چۆنە؟
فەرموى: نەفست وازليبهينه و وەرە.

ئەحمەدى كورپى خەزەرەوى له خەوندا پەرەردگارى بينى پىي فەرموو: ئەى ئەحمەد،
هەموو خەلكى داوام لى دەكەن جگە له ئەبو يەزىد ئەو داواى خۆم دەكات.

يەحياى كورپى سەعيدى قەتان دەئىت: پەرەردگارم له خەوندا بينى و وتم:
پەرەردگارم، زۆرم داوا لىكردى وەلامت نەدامەوه، خودا (ﷻ) فەرموى: ئەى يەحيا
من پىمخۆشه گويم له دەنگت بيت.

بىشرى كورپى حاريس دەئىت: له خەوندا ئەميرى باوەرداران عەلى كورپى ئەبى
تالبم (خودا لىي رازى بيت) بينى، پىم وت: ئەى ئەميرى باوەرداران ئامۆژگاريم بکه،
ئەویش فەرموى: چەندە بەزەبى دەولەمەندان بەرانبەر هەزاران بۆ گەيشتن بە پاداشتى
خودا چاك و باشە، باشتريش لەوه وىلبوونى هەزارانە له دەولەمەندان وەك متمانەيهك
بە خودا (ﷻ) وتم: ئەى ئەميرى باوەرداران زياتر ئامۆژگاريم بکه، ئەویش فەرموى:

قد كنت ميتا فصرت حيا وعن قريب تصير ميتا

عز بدار الفناء بيت فابن بدار البقاء بيتا

(تۆ مردبووى بووى بە زىندوو، بەم نزيكانە دەبيت بە مردوو، له خانەى تياچووندا
خانەيهك دەگمەنە، بۆيه له خانەى مانەوهدا خانويهك بينا بکه)

وتراوه: سوفیانی سهوری له خهوندا بینرا پیی وترا: خودا چی له گهڻ کردی؟

ئهویش وتی: رهجمی پینکردم، پیی وترا: ئهی حالی عهبدو لای کوری موبارهك چۆنه؟

وتی: ئهو لهوانهیه هه موو روژێك دوو جار دهچیت بۆ لای پهروهردگاری.

گویم له مامۆستا ئه بو عه لی دهقاق بوو دهیوت: مامۆستا ئه بو سه هلی

سه علوکی له خهوندا مامۆستا ئه بو سه هل زوجاجی بینی، مامۆستا زوجاجی لهوانه

بوو دهیوت: گوناھی گهوره هه رگیز خودا لیی نابوریت، لیی پرسسی خودا چی له گهڻ

کردی؟ ئه ویش وتی: کاره که لی ره زۆر ئاسانتر بوو له وهی گومانمان بۆی دهچوو.

حه سه نی کوری عاصمی شه بیانی له خهوندا بینرا پیی وترا: خودا چی له گهڻ

کردی؟ وتی: له که سی به خشنده وه ته نها چاوه پروانی به خشنده یی ده کریت.

له خهوندا یه کیکیان بینی پرسسیاری حالیان لی کرد، ئه ویش وتی:

حاسبونا فدققوا ثم منوا فاعتقوا

(دادگاییان کردین و ورده کارییان تیدا به کارهینا، پاشان منه تیان به سه رماندا کرد و

ئازادیان کردین)

حه بیبی عه جمی له خهوندا بینرا پیی وترا: ئهی حه بیبی عه جمی تو مردی؟ وتی:

ئهو وه زۆر دووره، عوجه که لادرا و له نیعمه تدا مامه وه.

وتراوه: حه سه نی به صری رویشته مزگه وتیکه وه بۆ ئه وهی نوێژی مه غریب بکات،

بینی ئیمامه که یان حه بیبی عه جمیه، له داوهی نوێژی نه کرد، چونکه ترسا به هوی

عوجه (له که ی) زمانیه وه نایه ته کان جوان ده رنه بریت، له وه شه وه دا خه ونیکی بینی

یه کیکی پیی وت: بۆ له دوا ی ئه و پیا وه وه نوێژ ناکهی؟

گه ر نوێژت له دوا یه وه بکردبایه خودا له هه رچی گوناھی تو یه خو ش ده بوو.

مالیکی کوری ئه نه س له خهوندا بینرا پیی وترا: خودا چی له گهڻ کردی؟

وتی: به وشه یه ک لیم خو ش بوو که عوسمانی کوری عه فان (خودا لیی رازی بیت) له

کاتی جه نازه ی که سی کدا ده یفه رموو، ئه ویش: "سبحان الحي الذي لا يموت" بوو.

له و شه و هدا حه سه نی به صری تیدا مرد له خه وندا بینیان دهرگاگانی ئاسمان کرانه وه و بانگکه ریک بانگی کرد: ده زانن حه سه نی به صری دیت بو لای خودا و خودا لئی رازییه.

ئه بو به کری کوری ئه شکیب ده لئی: ماموستا ئه بو سه هلی سه علوکیم له حالئیکی زۆر باشدا له خه وندا بیننی و پییم وت: ئه ی ماموستا به چی بهم حاله ته گه یشتی؟ وتی: به گومانی باشم به پهروه ردگارم.

وتراوه: جاحیز له خه وندا بینرا، لییان پرسی خودا چی له گه ل کردی؟ وتی:

فلا تکتب بخطک غیر شیء یسرك فی القيامة أن تراہ

(به خه تی خۆت ته نها شتیک بنووسه له رۆژی دوااییدا به بینینی دلخۆش ببیت)

وتراوه: جونهید له خه وندا ئیبلیس بی به رووتی بیننی، پیی وت: تو شهرم ناکه ی له خه لکی؟ ئیبلیس وتی: ئه وانه مرۆق نین، مرۆق ئه وانه ن له مزگه وتی شو نزی ن، لاشه یان لاواز کردووم و جگه ریان سووتاندووم، جونهید ده لئیت: که رۆژم لئی بوویه وه رۆیشتم بو مزگه وتی شو نزی ده سته یه کم بیننی سه ریان خستبووه سه ر ئه ژنویان بیریان ده کرده وه، کاتیک منیان بیننی وتیان: قسه ی ئه و پیسه فریوت نه دات.

له دوا ی مردنی نه صرابادی له مه ککه له خه وندا بینیان و پیی وترا: خودا چی له گه ل کردی؟

وتی: سه رزه نشت کرام وه ک سه رزه نشتی گه وره پیاوان، پاشان بانگیان لیکردم: ئه ی باوکی قاسم ئایا دوا ی به یه کتر گه یشتن جیا بوونه وه هه یه؟

وتم: نه خیر ئه ی "ذا الجلال"، هه ر که نراره ناو گۆره که وه به خودا ی تاک و ته نها گه یشتم.

له خه وندا "ذو النون" بینرا و پیی وترا: خودا چی له گه ل کردی؟

وتی: له دونیادا سی پیو یستیم له خودا داوا ده کرد هه ندیکی بو جیبه جی کردم، رجام وایه ئه وه ی ماوه ته وه پییم ببه خشیت، داوام لئی ده کرد پایه ی ریزوانم پیی ببه خشیت، و خویم پیی ببه خشیت و له جیگه ی یه کیك له وانه ی بریاریدا وه سزای بدات من سزا بدات و یادکردنی به زمانی هه تاهه تاییم پیی ببه خشیت.

وتراوه: له خهوندا و له دواى مردنى شيبلى بينرا و پيى و ترا: خودا (ﷺ) چى له گهلا كړدى؟

وتى: داواى بهلگه و بورهاني لى نه كړدم له سهر بانگه شه كان جگه له سهر يهك شت، روژنيك و تم: هيچ زيانؤمه ندييهك به نه ندازهى له ده ستداني به هه شت و چوونه ناو ئاگر گه وره نيبه، پيم و ترا: ئه ي چ زيانؤمه ندييهك له زيانؤمه ندى له ده ستداني خودا گه وره تره؟ گويم له مامؤستا ئه بو عه لى بوو ده يوت: "الجريري" له خهوندا جونه يدى بينى لى پرسی: حالت چؤنه ئه ي باوكى قاسم؟

وتى: هه موو ئه و ناماژانه نه مان و هه موو گوزارشته كان كؤتاييان پيها، ته نها ئه و ته سبيحاته مايه وه به يانيان ئه نجامان ده دان.

"الباجي" ده لىت: شه ويك هزم له شتيك بوو له خهوندا بينيم وهك ئه وهى كه سيك بلىت: ئايا جوانه بو كه سيكى ئازادى خاوه ن ويست خؤى زه ليل بكات بو كؤيله، له كاتيكد ا ئه وهى ئه و ده يه ويټ له مه ولا كه يه وه به ده ستي ده هيټيټ؟!

ئين جه لا ده لىت: چومه شارى مه دينه ي منه وهره زؤرم برسى بوو، رويشتم بو لاي كؤرى پيغه مبهرى خودا (ﷺ) و تم: من ميوانى توؤم ئه ي پيغه مبهرى خودا (ﷺ)، بيئاگاييه كم به سهر دا هات و له خهوندا پيغه مبهرى خودام (ﷺ) بينى و كوليږه يه كى پيدام، له خهونه كه دا نيوه يم خوارد كه به ئاگا هاتم نيوه كه ي ترم به ده سته وه بوو.

يه كيكيان ده لىت: پيغه مبهرى خودام (ﷺ) له خهوندا بينى ده يفه رموو: سهر داني "ئين عه ون" بكن، چونكه ئه و خودا و پيغه مبهرى (ﷺ) خؤشه ويټ.

وتراوه: عوتبه ي غولام له خهوندا حورلعه ينيكى له شيويه كى زؤر جواندا بينى، حورلعه ينه كه وتى: من عاشقى توؤم، ته ماشا بكه كاريك ئه نجام نه ده ي من و تو له يه كتر دابريټ، عوتبه وتى: دونيام به سى ته لاق ته لاقداوه و نايگيږمه وه تا به تو ده گم.

مه نصور مه غريبي ده لىت: پياويكم له ولاتى شام بينى كه سيكى خاوه ن شانوشكو بوو، ئه وهى زال بوو به سهر يدا گرژبوون بوو، پيم و ترا: گهر ده ته وي ئه م پياوه له گه لټ كراوه بيت پيى بلئ: خودا حورلعه ينت پي به خشيت، ئه و به و دوعايه لىت رازى

دهبیت، لهو بارهیهوه پرسیارم کرد وترا: له خهوندا خوړلعهینی بینیه، هیشتا له دلیدا ماوهتهوه، منیش رویشتم سهلامم لیکرد و وتم: خودا خوړلعهینت پی ببهخشیت، پیاوهکه لهگهلم کرایهوه.

وتراوه: ئه یوب سوختیانی جهنازه ی کهسیکی یاخیبوی بینی، رویشته ئهشکهوتیکهوه تا ناچار نهبیت نویژی لهسهر بکات، یهکینک له خهوندا مردوهکه ی بینی پی وت: خودا چی لهگهلم کردی؟

وتی: خودا لیم خویش بوو و فهرمووی: بلی به ئه یوب سوختیانی ﴿قُلْ لَوْ أَنْتُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ﴾ الإسراء: ۱۰۰

وتراوه: ئه و شهوه ی مالیکی کور ی دیناری تیدا مرد له خهوندا بینرا وهک شهوه ی دهرگاکانی ئاسمان کرابنهوه و یهکینک دهیوت: ئاگادار بن مالیکی کور ی دینار بووه به دانیشتوانی بههشت.

یه کیکیان دهلیت: ئه و شهوه ی داوودی تائی تیدا مرد له خهوندا بینیم فریشتهکان سهردهکهوتن و دادهبهزین، پرسیم: ئه م شهو چ شهویکه؟

وتیان: ئه و شهوه یه داوودی تائی تیدا مردوه، بههشت خو ی رازاندوهتهوه بو دانیشتوانهکه ی به هو ی هاتنی روچی شهوهوه.

ماموستا ئه بو قاسمی قوشهیری دهلیت: له خهوندا ماموستا ئه بو عهلی دهقاقم بینی لیم پرسى: خودا چی لهگهلم کردی؟

وتی: بو لیخوشبوون لیړه ترسی گوره نییه، که مترین پله ی لیړه شهوه یه به "فلان" دراوه، شهوه و شهوه ی پیدراوه.

له خهوندا بوم دهرکهوت شهو فلانه ی ناوی هیئا به ناحق کهسیکی کوشتبوو.

وتراوه: کاتیک "کرز بن وبره" کوچی دواپی کرد له خهوندا بینرا وهک شهوه ی تههلی گورستان له گورهکانیان هاتبنه دهرهوه و پوشاکی سپی نوییان پوشی بیت، وتراوه: ئه مه چییه؟

له وهلامدا وترا: ئەهلی ئەم گۆرستانه پۆشاکی تازهیان پۆشيوه بۆ پيشوازی کردنی "کرز بن وبره".

له خهوندا یوسفی کورپی حوسهین بینرا پێی وترا: خودا چی له گهڵ کردی؟ وتی: لیمخۆش بوو، پێی وترا: به چی؟ وتی: چونکه هه‌رگیز کاری گرنگم به کاری شوخی تیکه‌ڵ نه‌ده‌کرد.

له خهوندا ئەبو عه‌بدولای زه‌راد بینرا پێی وترا: خودا چی له گه‌ڵ کردی؟ وتی: رایوه‌ستاندم و هه‌رچی گوناھیک له دونیادا نه‌نجامم داییت داتم پیدانا لیمخۆش بوو، جگه له یه‌ک گوناھ شه‌رمه‌که‌م باسی بکه‌م، له ئاره‌قه‌دا رایوه‌ستاندم تا گۆشتی روخسارم به‌ربوویه‌وه..

پێیوترا: ئەو گوناھه چی بوو؟

وتی: رۆژیک ته‌ماشای که‌سینکی جوانم کرد، شه‌رمم کرد باسی بکه‌م.

ئەبو سه‌عیدی شه‌حام ده‌لیت: ئەبو ته‌یب سه‌هل سه‌علوکیم له خه‌وندا بیني پیم وت: ئەی شیخ، وتی: واز له وشه‌ی شیخ به‌ینه، وتم: ئەی ئەو حالانه‌ی که موشاهه‌ده‌ت کرد؟ وتی: هیچ سوودی نه‌بوو، وتم: چی له گه‌ڵ کردی؟ وتی: خودا لیمخۆش بوو به‌و پرسیارانه‌ی خه‌لکی ره‌شوکی ده‌یانکرد و وه‌لامم ده‌دانه‌وه.

ئەبو به‌کری ره‌شیدی فه‌قیه ده‌لیت: محمه‌دی تووسی مامۆستام له خه‌وندا بیني پێی وتم: به "أبي سعيد الصفار المؤدب" بلی:

و کنا علی أن لا نحول عن الهوى فقد،

وحياة الحب حلتهم، وما حلنا

تشاغلتم عنا بصحبة غیرنا

وأظهرتم الهجران ما هكذا كنا

لعل الذي يقضي الأمور بعلمه

سيجمعنا بعد الممات كما كنا

(کاتی خۆی برپارمان وابوو له خۆشه‌ویستی یه کتر لانه‌دهین، به‌لام ئیوه هه‌لتانوه‌شاندوه و ئیمه ههر وهك خۆمان ماوین، به هۆی هاوه‌لی كهسانی تره‌وه له ئیمه سه‌رقالبوون و كۆچتان نیشاندا و ئیمه به‌و جۆره نه‌بوین، به‌لكو ئه‌و كهسه‌ی به زانستی خۆی برپاره‌كان ده‌رده‌كات له دواى مردن كۆمانبكاتوه وهك چۆن بووین له‌گه‌ڵ یه‌كتر)

ده‌لیت: به‌ئاگاهاتم ئه‌وهم بۆ ئه‌بو سه‌عیدی صافار گێڕایه‌وه، وتی: هه‌موو رۆژێكى هه‌ینی سه‌ردانی گۆره‌كه‌یم ده‌کرد ئه‌م جومعه‌یه نه‌متوانی سه‌ردانی بكه‌م.

یه‌كێکیان ده‌گێڕیته‌وه وتوویه‌تی: له خه‌وندا پیغه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) بینی و ده‌سته‌یه‌ك له هه‌ژاران له ده‌وری دانیشتبوون، كاتێك له‌و حاڵه‌ته‌دا بوو دوو فریشته له ئاسمانه‌وه دابه‌زین، ته‌شتێك به‌ ده‌ستی یه‌كێکیانه‌وه بوو، مه‌سه‌ینه‌یه‌كیش به‌ ده‌ستی ئه‌ویتی‌رانه‌وه بوو، ته‌شته‌كه خرایه به‌رده‌م پیغه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) و ده‌ستی شو‌ری، پاشان دوو فریشته‌كه فه‌رمانیان كرد هه‌موو هه‌ژاره‌كان ده‌ستیان شو‌ری، پاشان ته‌شته‌كه خرایه به‌رده‌م من، یه‌كێکیان به‌ویتی‌رانی وت: ئاوه‌كه به‌ ده‌ستیدا، چونكه ئه‌م كهسه له ئه‌وان نییه، منیش وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودام (ﷺ) ئایا له تۆوه ریاویه‌ت نه‌كراوه فه‌رمووته: ((مرۆڤ له‌گه‌ڵ ئه‌و كهسه‌یه خۆشیده‌وێت؟)) فه‌رموی: با، منیش وتم: ده‌ی من تۆم خۆشده‌وێت، و ئه‌وه هه‌ژارانهم خۆشده‌وێت، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی: ئاوه‌كه به‌ ده‌ستیدا ئه‌ویش له‌مانه.

له یه‌كێکیانه‌وه ده‌گێڕنه‌وه ده‌یوت: هه‌میشه عافییه‌ت، عافییه‌ت، پێتوترا: مانای ئه‌م دو‌عایه چییه؟ وتی: له سه‌ره‌تای گه‌رانه‌وه‌م بۆ لای خودا سه‌مال بووم، رۆژێك فه‌رده ئاردی‌كم ده‌گواسته‌وه، له شوینی‌ك پالمدایه‌وه پشویه‌ك بده‌م، له‌به‌ر خۆمه‌وه ده‌موت: ئه‌ی په‌روه‌ردگار، گه‌ر هه‌موو رۆژێك به‌بێ مانده‌بوون دوو كۆلی‌ره‌ت پێدا‌بام به‌شی منی ده‌کرد، له‌ناكاو دوو پیاو بوو به‌ شه‌ریان، منیش چوومه پێشه‌وه ناو‌بژیان بكه‌م، یه‌كێکیان شتی‌کی كێشا به‌ سه‌رمدا كه ده‌یویست بیکشی‌ت به‌سه‌ر ئه‌ویتی‌ردا، روخسارم خویناوی بوو، شورته‌هات و هه‌ردووکیانی برد، كاتێك منی بینی خویناوی بوو بووم منیشی له‌گه‌ڵ خۆی برد وای گومان برد من له‌گه‌ڵیان شه‌رم كردوه، له‌وی هه‌لیدامه ناو به‌ندیخانه، ماوه‌یه‌ك مامه‌وه هه‌موو رۆژێك دوو كۆلی‌ره‌یان پێ دده‌م،

شەوېك لە خەوندا كەسەكەم بىنى پىي و تم: تۆ داواى دوو كولپەرت كرد هەموو رۆژى بەبى ماندىبون، بەلام داواى عافىيەت نە كرد، ئەو ەى داوات كرد پىتدرا، بەئاگاھاتم و تم: عافىيەت، عافىيەت، بىنىم لە دەرگای بەندىخانە كە دەدەن، وتیان: كوا عومەرى حەمال؟ بەرىندانم و رزگاربان كردم.

لە "كەتانى" يەو ە دەگىرنەو ە وتوويەتى: پىاويك لە هاو ەلامان تووشى چاويئشە بووبوو، وتیان: بۆ چارەسەرىكى ناكەى؟

وتى: بپارىمداو ە چارەسەرى نەكەم تا خۆى چاك دەبىتەو ە، دەلييت: لە خەوندا بىنىم وەك ئەو ەى يەكەك بليت: گەر ئەو سووربوون و لىپرانەى بۆ هەموو ئەهلى دۆزەخ بوايە هەموويانمان لە ئاگر رزگار دەكرد.

لە جونەيدەو ە دەگىرنەو ە وتوويەتى: لە خەوندا بىنىم وەك ئەو ەى قسە بۆ خەلكى دەكەم، فرىشتەيەك بەسەرمەو ە وەستا و وتى: ئەو شتە چىيە لە هەموو شت زياتر لە خودا پىي نزيك دەبنەو ە؟

منىش و تم: كردارىكى شاراو ە بە ترازوويەكى تەواو و سەراست، دەلييت: فرىشتەكە رۆيشت و دەيو: قسەيەكى زۆر دروست بوو، سويند بە خودا.

پىاويك بە عەلانى كورپى زيادى وت: لە خەوندا بىنىم وەك ئەو ەى تۆ ئەهلى بەهەشت بيت، وتى: لەوانەيە شەيتان فيلكى لە ژوورسەردا بووبىت و منىش خۆم لى پاراستبىت، ئىستا پىاويكى ديارىكراوى هەلبژاردو ە تاكو مەرامەكەى خۆى بەيئىتە جى و گومرام بكات.

وتراو ە خەوندا "عطاء السلمي" بىنرا پىي وترا: تۆ حوزن و دلئەنگىيەكى زۆرت هەبوو، خودا چى لەگەل كردى؟ وتى: سويند بە خودا ئەو حوزن و دلئەنگىيە پشويەكى دووردرىژ و خۆشبيەكى هەمىشەيى بۆ بەدەستەينام، پىي وترا: تۆ لە چ پلەيەكدای؟

وتى: ﴿مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ﴾ النساء: ۶۹

وتراو ە ئەوزاعى لە خەوندا بىنرا وتى: لىرە هىچ پلەيەك بە ئەندازەى پلەى زانايان بەرزتر نىيە، لە داواى ئەوان پلەى دلئەنگان.

ناجی ده لیت: له خه وندا پیم و ترا: هر کهس له رۆزیه کهیدا متمانه ی به خودا هه بیته ته خلاقه باشی خۆی زیاد ده کات و له خه رج کردندا ده روونی به خشنده ده بیته و له نویژدا وه سوه سه ی زۆر کهم ده بیته.

وتراوه له خه وندا زوبه یده ی (ژنی هاروونه ره شید) بینرا پیی و ترا: خودا چی له گه ل کردی؟ وتی: لی مخۆش بوو، و ترا: به و خه رچی و به خشینه زۆره ی له ریگه ی مه که که ته نجامت دا؟ وتی: نه خیر، پاداشتی ته و خه رچیا نه گه رانه وه بو سهر خا وه نه کانیا ن، به لام خودا به نییه ته کهم لی مخۆش بوو.

له خه وندا سوفیانی سه وری بینرا پیی و ترا: خودا چی له گه ل کردی؟

وتی: یه کهمین هه نگاوم نایه سه ر پردی سیرات، دووم هه نگا و له به هه شت بووم. ته حمه دی کوپی ته بی حه واری ده لیت: له خه وندا جاریه یه کم بینی جوانی له و جوړه م هه رگیز نه بینی بوو، روخساری نووری لی ده دره وشایه وه، و تم: چه نده روخسارت نوورانیه! وتی: ته و شه و هت له بیره تیایدا ده گریای؟

و تم: به لی، وتی: ته و شه وه هاتم و فرمیسه که کانی تو م هه لگرت ه وه و هی نام به روخسارمدا و روخسارم به م جوړه ی لیته ات.

وتراوه: له خه وندا یه زیدی قورشه ی به خزمه تی پیغه مبه ری خودا (ﷺ) گه یشت، قورثانی به سه ردا خوینده وه، پیغه مبه ر (ﷺ) پیی فه رموو: ته مه خویندن، ته ی کوا گریان؟ جو نه یید ده لیت: له خه وندا دوو فریشته م بینی له ئاسمانه وه هاتنه خواره وه، یه کیکیان پیی و تم: صدق چیه؟

و تم: وه فا کردنه به په یان، ته ویتریان وتی: راست ده کات، پاشان به رزبوونه وه بو ئاسمان. له خه وندا بیشری حافی بینرا، پیی و ترا: خودا چی له گه ل کردی؟ وتی: لی مخۆش بوو، و پیی فه رموو: ته ی بیشر شهرم ناکه ی له من ته و هه موو ترسه ت له من هه بوو؟! و تراوه: ته بو سوله یمانی دارانی له خه وندا بینرا پیی و ترا: خودا چی له گه ل کردی؟ وتی: لی مخۆش بوو، هیچ شتیک به نه ندازه ی قسه و نامازه ی ته م دهسته یه زیانی پی نه گه یاندم.

عەلى كورپى موفەق دەلىت: رۇژىك بىرم دە كردهوه له گوزەرانى خانەوادە كەم و ئەو
هەژارىيەى تىيەكەوتون، له خەوندا پارچە كاغەزىكم بينى تىيدا نووسرا بوو: ((بسم
الله الرحمن الرحيم، ئەى كورپى موفەق، له هەژارى دەترسى و من پەروەردگارتم؟!))
كاتى بەرەبەيان پياويك هات بو لام و كيسەيهك پارەى پىدام پىنج هەزار دىنارى
تىدا بوو، پىي و تم: بىگرە ئەى يەقین لاواز.

جونەيد دەلىت: له خەوندا بينىم وەك ئەوەى لە بەردەم خودادا (ﷺ) رايانوەستاندم،
خودا پىي فەرمووم: ئەى باوكى قاسم، ئەم قسانەت له كوئى هينا كه دەتوتن؟ و تم:
تەنها حەقم دەوت، خودا (ﷺ) فەرمووى: راست دەكەى.

ئەبوبەكرى كەتانى دەلىت: له خەوندا گەنجىكم بينى، هەرگىز لەوە جوانترم نەبينى
بوو، پرسىم: تۆ كىي؟

وتى: تەقوا، و تم: له كوئى نىشتەجى دەبى؟

وتى: دلئى هەموو كەسىكى دلتهنگ، پاشان لامكردهوه ژنىكى رەشم بينى هەرگىز
لەوە نامۆترم نەبينى بوو، پرسىم تۆ كىي؟

وتى: پىكەنين، و تم: له كوئى نىشتەجى دەبىت؟

وتى: هەموو دلئىكى خوشحالى بەزمچى، دەلىت: بەئاگاھاتم و برپارمدا تەنها له
زالبوونى پىكەنيندا پىكەنم.

عەبدوولای كورپى خەفیف دەلىت: له خەوندا پىغەمبەرى خودام (ﷺ) بينى وەك
ئەوەى پىم بلت: هەر كەس رىگەى خودا بناسىت و بىگرىتە بەر، پاشان لىي پەشىمان
بىتەوه خودا سزايەكى دەدات سزای هىچ كەسى بەو جۆره نەداىت.

له خەوندا شىبلى بينرا، پىي و ترا: خودا چى له گەل كردي؟

وتى: ئەوەندە لەسەر كار و كردهوه كانم دادگايى كردم و وردبوويهوه تا بىهيوابووم،
كاتىك منى بينى بىهيوابووم بە رەحمى خۆى داىيوشىم.

ئەبو عوسمانى مەغرىبى دەلىت: له خەوندا بينىم وەك ئەوەى كەسىك بلت: ئەى
ئەبو عوسمان له هەژارىدا له خودا بترسە، با ئەندازەى دەنكە كوئىيە كىش بىت.

وتراوه: ئەبو سەعیدی خەراز کورپیکی ھەبوو بەر لە خۆی کۆچی دوایی کرد، لە خەوندا بینی پێی وت: کورپی خۆم ئامۆژگاریم بکە.

وتی: باوکە گیان، ترسنۆکانە مامەلە لە گەڵ خودا مەکە.

وتی: کورپی خۆم بۆم زیاد بکە.

وتی: باوکە گیان سەرپێچی لە خودا مەکە لەوەی فەرمانی پێکردووی.

وتی: زیاترم بۆ باس بکە.

وتی: کراسیک لە نێوان خۆت و خودادا دامەنی.

لە دواى ئەو خەونە ئەبو سەعید سى ساڵ کراسى لەبەر نەکرد.

وتراوه: یەکیکیان لە دوعاکانیدا دەیوت: خودایە، شتیک زیان بە تۆ ناگەیهنیت و قازانج بە تێمە دەگەیهنیت لێمان مەگرەوه، لە خەوندا بینی وەك ئەوەی پێی وترا: تۆش ئەو شتەى زیانت پێ دەگەیهنیت و سوودت پێ ناگەیهنیت وازى لى بهینە.

لە ئەبو فەزلى ئەصفه هانییەوه دەگیرنەوه وتوویەتی: پێغەمبەرى خودام (ﷺ) لە خەوندا بینی، وتم: ئەى پێغەمبەرى خودا (ﷺ) داوام لە خودا بۆ بکە ئیمانم لى وەرئەگریتتەوه، پێغەمبەر(ﷺ) فەرمووی: ئەوه کاریکە لە لای خودا کۆتایی پێهاتووه.

لە ئەبو سەعیدی خەرازووه دەگیرنەوه وتوویەتی: لە خەوندا ئییلیسم بینی، عەساکەم ھەلگرت لێبەدەم، پێم وترا: ئەو لەوه ناترسیت، ئەو لە نووریک دەترسیت لە دلدا بیت.

یەکیکیان دەلیت: دوام بۆ رابیعەى عەدەوی دەکرد، لە خەوندا بینیم دەیوت: ھەدیە کانت لەسەر سینی نوورین کە بە دەسماڵی نوورین داپۆشراون بۆمان رەوانە دەکرین.

لە سەماکی کورپی حەربەوه دەگیرنەوه وتوویەتی: چاوە کاتم لە دەستدا، لە خەوندا بینیم وەك ئەوەی کەسیک پێم لیت: بچۆ بۆ سەر روبراری فورات، خۆتى تیدا نوقم بکە، و چاوە کانت بکەرەوه، منیش کە بەئاگاھاتم ئەو کارەم ئەنجامدا و چاوە کاتم بۆ گەرانەوه.

وتراوه: لە خەوندا بیشری حافی بینرا پێی وترا: خودا چی لە گەڵ کردی؟ وتی: کاتیک پەروردگارم (ﷻ) بینی پێی وتم: مەرحەبا ئەى بیشر، ئەو رۆژەى تۆم مراند کەسیک لەسەر زەویدا نەبوو لە تۆ خۆشەویستر بیت لەلام.

دهروازه‌ی جهوتهم

وهسیت بو موریدان و سهرنج و مه‌شخه‌ل

خودا (سبحانه و تعالی) ده‌فدرمویت:

﴿ ولا تطیع من اغفلنا قلبه عن ذکرنا ﴾

الکھف: ۲۸

به شی یه که م

وهسیت بو موریدان

ماموستا قوشه بیر دهلیت: کاتیک هه ندیک له ژیان و رهوگهی ئەم دهسته یه مان باس کرد و چه ندین دهره وازی مه قامه کامان خسته پالی، نیستا ده مانه ویت ئەم رساله یه (په یام) به وهسیت بو موریدان کوتایی پیبهینین، داوامانه له خودا (ﷻ) کۆمه کیان بکات بو به کارهینان و کاریکردنی، و ئیمهش بیبهش نه کات له ههستان پیی و پیاده کردنی و خودا (ﷻ) نه یکات به به لگه له سه رمان.

❖ یه که مین مه قامی مورید له سه ر ئەم ریگه یه پیویسته له سه ر صدق بیّت، بو شه و هی بیناکه ی له سه ر بنچینه و بنه ره تیکی راست و دروست دابه زرینیت، گه ره پیاوان ده لئین: ئەوانه بو یه نه گه یشتن، چونکه بنه ره ته کانیا ن پشتگو یخست.

هه ر به و جو ره گو ییم له ماموستا ئە بو عه لی ده قاق بو و ده یوت: پیویسته سه ره تاکه ی به راست کردنه وه ی بیرو باوه ر له نیوان خو ی و خودا (ﷻ) ده ست پیبکات، بیرو باوه ر پیکی پاک و بیگه رد له گو مان و ته مومژ، خالی له گو مپایی و بیدعه، دهرچو له به لگه ی یه کلا که ره وه و بورهانی گو مان به ره وه.

❖ ناشیرینه بو مورید خو ی بداته پال مه زهه بیك له مه زهه به کان به شیک نه بیّت له م ریگه یه، خو دانه پالی که سی سو فی بو مه زهه بیك له مه زهه به له یه کتر جیا وازه کان جگه له ریگه ی سو فیگه ری، هیچی تر نییه جگه له به ری نه زانینی به مه زهه به کانی ئەهلی ئەم ریگه یه، پیاوانی ئەم ریگه یه به لگه کانیا ن له هه موان به هیژتر و ناشکرترن و ریساکانی مه زهه به کانیا ن به هیژترن له ریساکانی هه موو مه زهه به کانی تر.

خه لکی یان خاوه نی گواستنه وه و ریوا یه تن، یان خاوه نی ژیری و بیر کردنه وه ن.

پیاوانی ئەم دهسته یه له م دوو ریگه یه به رزبوونه ته وه، ئەوه ی بو خه لکی نادیا ره بو ئەوان روون و ناشکرایه، ئەوه ی له مه عریفه بو خه لکی به مه به ستگی راوه ئەوان له

خوداوه (ﷺ) به دهستان هیئناوه، ئەوان ئەهلی ویصالن (گەشتن بە دیدار) و خەڵکی ئەهلی ئیستدالان (بەلگەهینانەوه).

هەموو سەر دەمیکی ئیسلام گەرەپیاویکی ئەم دەستەیهی تێدایه، ئەوانە ی زانستی یه کتاپەرستیان ههیه و ئیمامەتی ئەم دەستەیه دەکەن زانایان خۆیان رادەستکردوون و تەوازیعیان بۆ نواندوون و لە فەر و بەرە کەتی ئەوان بەهرەمەند بوون.

گەر پیاوانی ئەم رێگەیه تاییهتەندی و بەهرەمەندیان نەبوایه کاره که به پیچەوانه وه دەبوو.

ئەحمەدی کوری حەنبەل لەلای شافییی بوو (خوایان لێ رازی بیئت) شەبیانی راعی هات، ئەحمەد (رەحمەتی خودای لێ بیئت) وتی: ئە ی باوکی عەبدوللا (مەبەستی ئیمامی شافییی) دەمەویت ئەم شوانه لەسەر کەمی زانسته کە ی بەئاگا بهینم، بۆ ئەوهی هەندیک بە زانسته وه خەریک بیئت. شافییی وتی: وا مەکه.

بەلام ئەحمەد سووربوو لەسەر بریاره کە ی خۆی و وتی بە شەبیان: چی دەلییت دەرباره ی کەسیک له شهو و روژیکدا یه کیك له پینج نوێژه کە ی له بیربچیت و نەزانییت کامیانی له بیرچوه، چی پێویست دەبیئت لەسەری ئە ی شەبیان؟

شەبیان وتی: ئە ی ئەحمەد، ئەوه دلێکه له خودا بیئاگابوه، پێویست ئەوهیه ئەدەدابداریت تاکو جاریکی تر له مهولای خۆی بیئاگا نه بیئت..

ئەحمەد بوورایه وه.. کاتیك بەئاگاهات، ئیمامی شافییی (رەحمەتی خودای لێ بیئت) پێی وت: من پیم نەوتی ئەو کەسه مەجوولینە.

شەبیانی راعی کەسیکی نەخویندەوهری ئەم رێگەیه بوو، گەر حالی نەخویندەواره کە یان بەم جۆره بیئت دەبی گومان بە ئیمامه کانیان چی بیئت؟!

دەگیرنەوه فهقیهیک له فهقیهه گەرەکان ئەلقه ی زانسته کە ی بەپال ئەلقه ی زیکری شیبیلییه وه بوو له مزگهوتی مەنصور، بهو فهقیهه یان دەوت ئەبو عیمران، ئەلقه ی زانسته کە یان به هۆی قسه ی شیبیلییه وه په کی ده کەوت..

هاوه لانی ئه بو عیمران پرسبیاری حه زیان له شیبلی کرد و دهیانویست شه رمه زاری بکه ن، ئه ویش قسه ی خه لکی له و بابه ته دا خسته پروو و جیاوازییه کانی ئاماژه پیکرد..

ئه بو عیمران هه ستا و سه ری شیبلی ماچ کرد و وتی: ئه ی ئه بوبه کر له م بابه ته ی تو باست کرد ده شت فیرووم که له هه یچ جیگه یه ک نه مبیستوون، له کۆی ئه وه ی تو وتت ته نها سی خالم له لا بوو.

وتراوه: فه قیه ی مه زن ئه بو عه باسی کوری سوره یح به پال دانیشتنیکی جونه یدا گوزه ری کرد (خودا ره حم به هه ردووکیان بکات)، گوئی له قسه کانی جونه ید بوو، پیی وترا (واته به ئه بو عه باس) چی ده لئیت ده رباره ی ئه و قسانه ی جونه ید؟

وتی: نازام چی ده لئیت، به لام پیموایه ئه و قسانه هیز و پیئزیکیان هه یه له هیز و پیئزی قسه ی ده مبه تال ناچیت.

به عه بدولای کوری سه عید وترا: تو قسه له سه ر قسه ی هه موو که س ده که ی، لیڤه پیاویک هه یه پیی ده وتریت جونه ید، ته ماشایه کی بکه بزانه به ره ه لستی قسه کانی ده که ی یان نه؟ ئه ویش له ئه لقه یه کیدا ئاماده بوو..

پرسیاری یه کتاپه رستی له جونه ید کرد ئه ویش وه لامیدایه وه، عه بدولا سه رسام ما و وتی: ئه وه ی وتت بۆم دووباره بکه ره وه؟ ئه ویش دووباره ی کرده وه به لام نه ک به گوزارشته که ی یه که مجاری..

عه بدولا وتی: ئه مه شتیکی تر بوو نه مبیستبوو، جاریکی تر بۆم دووباره بکه ره وه؟ جونه ید به گوزارشتیکی تر بۆی سیباره کرده وه، عه بدولا وتی: ناتوانم ئه وه ی تو ده یلیی له به ری بکه م، جاریکی تر بۆمان بلیره وه، جونه ید وتی: گه ر ریگه که ت بگرتباهه ته بهر بۆم ده وتییه وه، عه بدولا هه ستا و دانی به گه وره یی زانستی "جونه ید" و به رزی شان و شکۆیدا نا.

گه ر بنچینه و بنه ره ته کانی ئه م ده سته یه راستترین بنچینه و بنه ره ت بن و پیاوانیانی ئه م ریگه یه له مه زنان بن و زاناکانیان زانترین که س بن ئه وا ئه و موریده ی باوه ر و

متمانەى بە ئەوان ھەيە: گەر ئەھلى سلوك و سەرکەوتن بىت بۆ لای مەبەست و مەرامەکانى ئەوان بەشدارى دەکات لەوھى ئەوانى پى تايبەت بوو لە پەردەلادان لەسەر نھيىنى و پەنھانەکان و ناتاج نايىت بە مشەخۆرى لەسەر کەسانىكى تر کە لە دەرەوھى ئەم دەستەيەوھن، گەر دەيەويت ريگەى شوينکەوتن(چاوليگەرى) بگريتەبەر و سەربەخۆ نيبە لە حالى خۆى، و دەيەويت لە نيشتمانى تەقلیدەوھ بەرز ببيتەوھ تا دەگاتە تەحقيق ئەوا پيوستە چاوە لە پيشيني خۆى بکات و لەسەر ريگەى ئەم دەستەيە پروات، چونکە ئەمان لەپيشترن بە ئەو تا کەسانى تر.

شيبلى دەلييت: گومانەت چيبە بە زانستىک زانايان دەزانن تۆمەتى تيدايە!؟

ھەرۆھە جۆنەيد دەلييت: گەر بزائم لە شوينىكى ژيەر ئەم ئاسمانەدا خودا زانستىكى ھەيە بالآتر و بەنرختر لەم زانستە کە ئيمە لەگەل ھاوھالان و برايانان قسەى لى دەکەين ھەولم دەدا خۆمى پى بگەيەنم و دەمکردە مەرام و مەبەستى خۆم و رووم لى دەکرد.

❖ **کاتىک مورید باوهرى لە نيوان خۆى و خودا(ﷺ) دادەمەزريت پيوستە** زانستى شەريعت بەدەست بەيىت، جا يان بە تەحقيق يان بە پرسيارکردن لە ئيمامان تاکو بتوانيت فەرزەکانى پى بەجيبيىت، گەر فتواى زانايان جياوازى لە نيواندا بوو با ريگەى دەرچوون لە جياوازى بگريتە بەر، چونکە روخسەت بۆ لاوازن و خاوەن پيوستى و سەرقاليبەکانە.

کەسانى ناو ئەم دەستەيە کارىكى تريان نيبە جگە لە ھەستان بە مافى خودا(ﷻ)، بۆيە وتراوھ: گەر ھەزار(مەبەستى سوڤى) لە پلەى حەقيقەت دابەزى بۆ پلەى روخسەت لە شەريعت ئەوا گريبەستەکەى لەگەل خودا ھەلۆھەشاندووھتەوھ و پەيمانەکەى شکاندووھ لە نيوان خۆى و خودادا(ﷻ).

❖ **پاشان پيوستە مورید لە خزمەتى شيخىکدا خۆى ئەدەب دابدات، گەر** مامۆستای نەبيت ھەرگيز سەرکەوتن بەدەست نايىت، ئەوھ ئەبو يەزیدە دەلييت: ھەر کەس مامۆستايەكى نەبيت ئيمامەکەى برىتیبە لە شەيتان.

ههروهها گویم له مامۆستا ئه بو عهلى دهقاق بوو دهیوت: درهختیک گهر خۆرسک
برویت و کهسیک نهینیژیت نه گهلا دهگریت و نه بهر دهادات، موریدیش ههر بهو
جۆریه، گهر مامۆستایهکی نهییت ههنگاو به ههنگاو ریگه کهی لی وهر بگریت ئه
کهسه بندهی ئارهزووهکانی خۆیهتی و رزگاری بهدهست ناهییت.

❖ پاشان گهر سلوکی دهویت لهدوای ههموو ئهوهی ئامازهمان پیکرد
پیویسته له ههموو ههله و گوناھ و خراپهکانی تهوبه بکات و بگهریتهوه بو
لای خودا (ﷻ)، ههموو ههله و خراپهکان وازلیبھییت: ئهوهی پهنهانه و
ئهوهی ئاشکرایه، ئهوهی بچووکه و ئهوهی گهورهیه، سهههتا ههولبدات ئهوانه
مافیان پیشیلکراوه مافیان بو بگریتهوه و گهردنی خۆی له لایان ئازاد بکات،
ههر کهس نهیارهکانی خۆی رازی نهکات لهسهه ئهه ریگهیه سههرکهوتن بهدهست
ناهییت و هیچ شتیکی به روویدا ناکریتهوه.

❖ بهم جۆره ریگه دهگره بهر، پاشان دهست دهکات به برینی پهیوهستبوونهکان و
سهرفالییهکانی، چونکه بینای ئهه ریگهیه لهسهه خالیبوونهوهی دله.

شیبلی له سهههتای سلوکهوه دهیوت به "الخصري": گهر له جومعهیه کهوه بو
جومعهیهکی تر که دئی بو لام شتیکی تر جگه له خودا هات به بیر و خهیاالتدا
ههرامه لهسههت لهلام ئاماده بییت.

گهر ویستی له پهیوهستبوونهکان بیته دهرهوه ئهوا سهههتاکهی: پیویسته له مال و
سامان بیته دهرهوه، چونکه مال و سامان ئهه شتهیه له حهق (ﷻ) لایدهادات، ههر موریدیکی
هاتبیته ناو ئهه رهوگهوه و پهیوهندی له گهل دنیا ههبوویت ئهه پهیوهندییه بهزووی
دهیگریتهوه بو ناو ئهوهی لییهوه هاتوه، کاتیکی له مال و سامان هاته دهرهوه
پیویسته لهسههری له پله و پایه بیته دهرهوه، چونکه سههرنجدانی پله و پایه ریگریکی
گهورهی سههه ئهه ریگهیه.

گهر قبوولکردن و رهدکردنهوهی خهلکی له لای موریدیه کسان نهبیته هیچی لیوه
بهههم نایهت، بهلکو گهورهترین زیان بو ئهه سههرنجدانی خهلکییه بو ئهه به چاوی

مهزنی و به‌فهریبون پیتی به هۆی مایه‌پووچی خه‌لکی له‌م مه‌یدانه‌دا، ئه‌و هه‌شتا
ویستی نه‌هاتووته راسته‌ ئیتر چۆن ده‌بیته که‌سیکی خاوه‌ن فه‌ر و به‌ره‌که‌ت؟!
ده‌رچوون له‌ خۆشه‌ویستی پله و پایه له‌سه‌ریان پێویسته، چونکه‌ ژه‌هریکی
کوشنده‌یه بۆ ئه‌وان.
جیاوازی زۆره له‌ نیوان ئه‌و که‌سه‌ی خودای (ﷺ) ده‌وێت له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌ی پله و
پایه‌ی دونیایی یان دواڕۆژی بۆ خۆی ده‌وێت.

بەشى دووم

چەند سەرنجىكى ورد لەمەر مامۇستا و شاگرد

كاتىك مورىد لە خۆشەويستى مان و پلە و پاىە هاتە دەرهوہ پيويستە گريبەستەكەى لە نيوان خوى و خودا (ﷺ) راستبكاتەوہ و سەرىپچى لە شىخەكەى نەكات لە ھەموو ئەو شتانەى بۆ ئەو ئاماژەى پى دەكات، چونكە سەرىپچى مورىد لە سەرەتاي ريگەوہ زيانىكى زۆر گەورەيە، چونكە سەرەتاي دەستپيكردىن حالى بە دريژايى تەمەن دريژ دەبيتەوہ.

لە مەرجى طويرايەلى بۇ شىخەكەى ئەوئەيە:

لە دليدا بەرانبەر بە شىخەكەى ھىچ جۆرە بەرھەلستكارىيەك بوونى نەبيت، گەر بە خايلە و خوتوورەى مورىددا تىپەرى لە دونيادا يان لە دوارۆژدا بەھا و نرخىكى ھەيە يان لەسەر ئەم راخەرى زەوييە كەسيك ھەيە لەخوار ئەوہوہ ئەوا لە ويستدا ھەنگاويكى بە دروستى بۆ ھەلناگيريت، چونكە پيويستە بكوشت، نەك بۆ ئەوہى ريز و قەدرىك بۆ نەفسى خوى بەدەست بەينيٹ.

پاشان پيويستە مورىد پاريزگارى لە ھەموو نەيئىيەكانى خوى بكات و لاي ھىچ كەس باسيان نەكات جگە لاي شىخەكەى، گەر ھەناسەيەك لە ھەناسەكانى لە شىخەكەى بشاريتەوہ ئەوا ناپاكي لە ھاوئەلئىتى كردوہ، گەر سەرىپچى ليوہشايەوہ لەوہى شىخەكەى ئاماژەى پيكردوہ پيويستە بە زووترين كات لەبەردەميادا دانى پيادا بنيت، پاشان خوى رادەستى ئەو سزايە بكات شىخەكەى بۆى دەردەكات لەسەر تاوان و سەرىپچىيەكەى، جا سزاكە يان بە سەفەرىك دەبيت پيويستە بيگرىتە بەر يان ھەر شتىكى تر شىخەكەى بە گونجاوى ببينيٹ.

بۆ مامۇستايان دروست نييە چاوپوشى لە ھەلە و تىكەوتنەكانى مورىدانيان بكەن، چونكە ئەوہ بەفەرژدانى مافى خودايە، ھەتا مورىد خوى لە ھەرچى پەيوەندييە دانەرنيت بۆ شىخەكەى دروست نييە شتىك لە ئەزكارى فير بكات،

به لكو پيويسته له لايهن شيخه كه يه وه موریده كه نه زمون بكریت، گهر دلی شاهیدی دا بو موریده كه به دروستی سووربوون و لیپرانی نهو كات له سهری به مه رج ده گریته رازی بیت به وهی له سهر نه م ریگه یه رووی لی ده كات له جوړاوجوری هونه ره كانی قهزای خودایی، نهو كات په یمانی لی ودرده گریته له سهر نه م ریگه یه لانه دات به هوئی نهو زیان و زه لیلی و هه ژاری و نه خوژی و نازارانه وه رووی لی ده كهن، ههروه ها په یمانی لی ودرده گریته به دل لانه دات به لای سووك و ناساندا و په نا نه بات بو روخسه ت له كاتی برسیتی زور و هاتنه به روهی زه روره ته كاندا، ههروه ها په یمانی لی ودرده گریته پشوو و پالدانه وه هه لنه بژیړیت و هه ست به ته مبه لی نه كات، چونكه وه ستانی مورید له ساردبوونه وهی خراپتره.

جیاوازی نیوان ساردبوونه وه و وه ستان نه وه یه: ساردبوونه وه پاشگه زبوونه وه یه له ویست و دره چوونه لی، به لام وه ستان خاموشییه له رژیستن به حه لال كرنی حاله ته كانی ته مبه لی.

هه ر موریديك له سهره تاي به روه و خوداچوونیه وه ویستی بوه ستیت هیچ شتیکی لیوه به رهم نایه ت (هیچی لی سهوز ناییت)

كاتيك شيخه كه ی نه زمونی كرد پيويسته له سهری زيكریک له زيكره كانی فیر بكات به و پیه ی شيخه كه ی ده یینیت و پپی چاكه، فه رمانی پی ده كات نهو ناوه (ناوی خودا) به زمان یاد بكات، پاشان فه رمانی پی ده كات دلی له گه ل زمانی له و یاده دا هاوتا بكات، پپی ده لیت: له سهر نه م زيكره به رده وام و خوړاگر به وه نه وهی به هه میشه یی و به دل له گه ل په روه ردگارت بیت، هه تا ده توانی ته نها نهو ناوه به سهر زمانتدا جاری بیته، پاشان فه رمانی پی ده كات به هه میشه یی له دره وه یدا له سهر خاوینی بیت (واته لاشه ی پاك بیت و ده ستی به ده ستنوپیته بیت)، خه وتنه كه ی زالبوونی خه و بیت به سهر چاوه كانیدا و خواردن پله به پله كه م بكات وه تا له سهر نه وه به هیز ده بیت، فه رمانی پی ناكات به یه كجار واز له عاده ته كانی به یینیت، چونكه له ریوایه تیکدا هاتوه: ((نهو كه سهی زیاد له توانای خوئی له ولاخه كه ی دهنیت نه زه وی پی ده بریت و نه پستی ولاخه كه ی ده مینیت))

پاشان فرمانی پى دهکات به ههلبژاردنی خه لوهت و که نارگیری، لهو حالته دا
ئهوپه پری ههول ددهات خایله و خوتووره ی ناخی خوی و هه موو شه و شتانه ی دلئی
سه رقال ده کهن کۆتایی پى بهیئیت.

بزانه، لهو باره دا و له سه ره تایی به ره و خودا چوونی موریده وه زۆر کهم ده توانیت خوی
له وه سه سه ی بیر رزگار بکات، به تایبته گهر له دلئی موریده که دا زیره کی و
هوشمه ندی بوونی هه بیته، زۆر کهم له موریدان له سه ره تایی به ره و خودا چوونیان له م
حاله تی وه سه سه یه رزگاریان ده بیته.

ئه مه ته نها بۆ موریدانیکی ده گمه نه، به لام چاره سه ری زۆرینه یان به وه ده بیته
بگه ریئه وه بۆ به لگه و تیپرامان له ئایه ته کان به مه رجی به ده سه ته یئانی زانستی ئوسول
به ئه ندازه ی پیویستی داواکراوی مورید.

بزانه، له م ده روازه یه وه بۆ موریدانی تایبته کۆمه لئیک به لا بوونیان هه یه، شه وه ش
چونکه کاتیك ته نه دا ده که وه له شوینی زیکره که یان یان له کاتی مه جلیسی بیستندا
یان له بواره کانی تر دا نه فسی کۆمه لئیک خایله و خوتووره ی لا دروست ده بیته و شتی
ناپه سه ند و خراب دیت به بیریدا، لهو باره دا به وه رزگاریان ده بیته بزنان خودا پاک و
بیگه رده له هه موو ئه وانه و هه یچ گومانیکیان نییه له وه ی شه و شتانه پووج و
بیبنه مان، به لام به رده و امیش ده بن، و ئازاریان به و حالته زیاده کات، تا ده گاته
را ده یه ک ده بیته دژوارترین جنیو و ناشیرینترین قسه و خرابترین خایله، به جوړیک
مورید ناتوانی ئه وان به سه ر زمانیدا گوزه ر بکات و لای که س بیدرکینیته، ئه مه
دژوارترین دۆخه تییده که ون و بۆیان دیتته پیش.

پیویست له و کاته دا شه وه یه هه یچ لا کردنه وه یه کیان به لای شه و خایله و خوتوورانه دا نه بیته
و به رده و ام بن له یادی خودا و پارانه وه له به ر خودا بۆ لادانی شه و دۆخه شه وان تییکه وتوون.
شه و خایله و خوتوورانه له وه سه سه ی شه ی تانه وه نین، به لکو خایله کانی ده روونن،
گهر به نده به گوئی پیبنه دانیان رووبه روویان بوویه وه شه و حالته کۆتایی پى دیت.

له ئادابه کانی مورید به لکو له فه رزه کانی حالی مورید په یه سه ست بیته به شوینی
خه لوه ته وه، و ده ست به سه فه ر نه کات تا ریگه که وه ریبه گریته، هه ر به و جوړه به ر له

گه‌یشتنی دل به په‌روه‌ردگار سه‌فه‌ر ده‌ست پی ناکات، چونکه سه‌فه‌رکردن له کاتی‌کدا کاتی خوی نه‌بیټ ژه‌هری‌کی کوشنده‌یه، هیچ کام له‌وانه‌ی له کاتی ناکاتدا سه‌فه‌ریان ده‌ست پی‌کردوه نه‌گه‌یشتون به مه‌رامی خویان.

گه‌ر خودا خیری بوټ بۆ مورید له سه‌ره‌تای ده‌ست‌پی‌کردنه‌وه دامه‌زراوی ده‌کات، گه‌ر شه‌ر چاره‌نووسی مورید بیټ ده‌ی‌گی‌رټه‌وه بۆ نه‌و شوینه‌ی لیبه‌وه هاتوه له پیشه و حالی پی‌شووی، گه‌ر خودا می‌حنه‌تی بۆ موریده‌که دیاری کرد بیټ له نامویی و سه‌رگه‌ردانیدا ویلی ده‌کات.

ئه‌مه گه‌ر مورید شیواو بیټ به گه‌یشتن، گه‌ر موریده‌که گه‌نج بوو ری‌گه‌که‌ی بریتیه له خزمه‌ت له ناشکرانیدا به هه‌ژاران، نه‌و له‌سه‌ر ئه‌م ری‌گه‌یه پله و پایه‌ی له خوار نه‌وانه‌وه‌یه، نه‌و و نمونه‌کانی وه‌ک نه‌و له‌سه‌ر پابه‌ندبوون به ناشکرا و ده‌روه راده‌وستن و نه‌وپه‌ری به‌شیان له‌سه‌ر ئه‌م ری‌گه‌یه به‌لگه و نیشانه‌گه‌لنکه به‌ده‌ستی ده‌هینن و سه‌ردانی چهند شوینی‌که گه‌شتی بۆ ده‌کهن، و لیکای چهند شی‌خیکه به ناشکرای سه‌لام، نه‌وان ناشکرا و روواله‌ت ده‌بینن و نه‌وه‌ی له‌م ده‌روازه‌دایه له گه‌شت و گه‌ران به‌وه‌نده ده‌وستن، ئه‌مانه پی‌ویست بۆیان به‌رده‌وامی سه‌فه‌رکردنه، تا پشوو و پالدا‌نه‌وه سه‌ریان پی نه‌کی‌شیت بۆ هه‌ستان به قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، گه‌ر مورید پشوو و پالدا‌نه‌وه‌ی بینیه‌وه نه‌و که‌سه له شوینی فیتنه‌دایه.

گه‌ر مورید له سه‌ره‌تاوه که‌وته ناو کۆمه‌لی هه‌ژاران و هاوه‌لان نه‌و کاره‌زیانی زۆری پی ده‌گه‌یه‌نیټ، گه‌ر که‌سی‌ک به‌و کاره‌تاقی‌کرایه‌وه با ری‌گه‌که‌ی بریتی بیټ له ری‌زی گه‌وره‌پیاوان و خزمه‌تی هاوه‌لان و وازه‌ینان له جیاوازی و سه‌ری‌پچی و هه‌ستان به‌وه‌ی پشوو و ئارامی هه‌ژاری تیدا‌یه و کۆشان بۆ نه‌وه‌ی دل‌ی شی‌خه‌که‌ی لی بیزار و نامۆ نه‌بیټ.

پی‌ویسته له هاوه‌لی کردنی له‌گه‌ل هه‌ژاراندا به هه‌میشه‌یی نه‌یاری نه‌فسی خوی بیټ، نه‌بیته سه‌رخه‌ری نه‌فسی خوی دژ به نه‌وان، پی‌ویا‌یت هه‌ریه‌ک له‌وانه مافی‌کی پی‌ویستیان له‌سه‌ر نه‌و هه‌یه و پی وانه‌بیټ نه‌و مافی‌کی له‌سه‌ر نه‌وان هه‌یه.

پییوسته مورید سه‌ریچی و جیاوازی له‌گه‌ل کەس نه‌بیّت، گەر بیشزانیت خۆی له‌سه‌ر حەقە و حەق له‌لای ئەوه با بی‌ده‌نگ بیّت، هه‌میشه ته‌بابی بۆ هه‌موان نیشان ده‌دات.

هەر موریدیك پیکه‌نین و توورپه‌یی و موحاده‌له‌ی تیدا بیّت هیچی لیوه به‌ره‌م نایه‌ت.

گەر مورید له‌ناو ده‌سته‌یه‌ك له‌هه‌ژاراندای بوو جا یان له‌سه‌فه‌ردا یان له‌نیشته‌جی‌بووندا پیوسته له‌ئاشکرایدا جیاوازی و سه‌ریچی له‌گه‌ل ئەوان نه‌بیّت، نه‌له‌خواردن و نه‌له‌رۆژ و نه‌له‌خامۆشی و نه‌له‌جووله‌دا، به‌لكو به‌نه‌ینی و له‌دلیدا له‌گه‌لیان جیاواز ده‌بیّت، له‌گه‌ل خودا (ﷻ) پارێزگاری له‌دلی ده‌كات، گەر ئاماژه‌یان پیکرد به‌خواردن پاروویه‌ك یان دوو پاروو ده‌خوات، حەزی ده‌روونی تیر ناکات.

زۆری ئەوراد له‌ئاشکرا‌دا له‌ئادابی موریدان نییه، پیاوانی ئەم ده‌سته‌یه له‌ته‌نهاییدا سه‌رقالی خۆ خالی‌کردنه‌وه‌ن له‌خایله و خوتووره، هه‌روه‌ها خه‌ریکی چاره‌سه‌ر کردنی ته‌خلاق‌ی خۆیان و بی‌ئاگایی له‌دلیان ده‌رده‌که‌ن، نه‌ك سه‌رقالبوون با کار و کرده‌وه‌ی زۆره‌وه، ئەوه‌ی پیوسته ته‌نجامی بده‌ن فه‌رزه‌کان و سوننه‌تی فه‌رزه‌کانه.

به‌لام زیادکردنی نوێژه سوننه‌ته‌کان به‌رده‌وامبوونی یادی خودا به‌دل ته‌واوتر و کامل‌تره بۆ ئەوان.

سه‌رمایه‌ی هه‌موو موریدیك هه‌لگرتنی ئازاری هه‌موو که‌سی‌که به‌دروونیکی دلا‌واوه، هه‌روه‌ها رووبه‌رووبوونه‌وه‌ی ئەوه‌ی رووی لی ده‌كات به‌رازیبوونه‌وه و ئارامگرتن له‌سه‌ر زیان و هه‌ژاری، و وازه‌یێنان له‌پرسیار و به‌ره‌هه‌لستی له‌که‌م و زۆری ئەوه‌ی به‌شی ئەوه.

هەر که‌س نه‌توانی له‌سه‌ر ئەوه ئارام بگریت با بگه‌رپه‌وه بۆ بازار، چونکه ئەوه که‌سه‌ی حەز له‌شیتیک ده‌كات که خه‌لکی حەزی لی ده‌که‌ن پیوسته له‌سه‌ری حەزه‌که‌ی به‌ده‌ست به‌ی‌نیّت له‌و رینگه‌وه خه‌لکی به‌ده‌ستی ده‌هینن، له‌ماندوو‌بوونی ده‌ست و بازوو و ئاره‌قه‌ی نیوچاوان.

گەر مورید په یوه ست بوو به بهرده وامی زیکروه و خه لوه تی هه لبتژارد گهر له خه لوه ته که یدا شتیکی بینیه وه پیشت نه بیینی بوو جا یان له خه ودا یا خود له ناگاهیدا یان له نیوان خه و ناگاهیدا له بیستنی گوتاریک یان بینینی مانایه که هه لوه شینه ری عاده ت بیست پیویسته هه رگیز به وه وه خه ریک نه بیست و پالنه دات به لایه وه، و پیویسته چاوه روانی شه وه نه کات هاوشیوهی شه وهی بو دووباره بیسته وه، چونکه هه موو شه وانه سه رقالبوونه له حق (ﷺ).

له هه موو شه و حاله تانه دا پیویسته شیخه که ی ناگادار بکاته وه تا کو دلی له و بینانه خالی بیسته وه.

پیویسته له سه ر شیخه که ی نه بیینه که ی بشاریته وه، و باسی نه کات بو که سانی تر، و له بهرچاوی شه و شتانه بچووک بکاته وه، چونکه هه موو شه وانه تاقیکردنه وه و پالدان به لایانه وه فیل و فریوخواردنه، پیویسته مورید ناگاهی له وه هه بیست و سه رنجی لانه دا به لایاندا و هه ول و لیپرانی له سه رو شه و شتانه وه بیست.

بزانه زیان به خشتین شت بو مورید هوگر بونیه تی به وهی بوی هه لده دریته ناو نه یینی و په نهانییه وه له نزیک بونیه وهی حق (ﷺ) بو شه و، و منه تکردنی به سه ریدا به وهی تاییه تم کردوی به وه و له هاوشانه کانی خوت جیامکردویه وه، گهر مورید واز له وانه به یینیت خودا (ﷺ) له نزیکترین کاتدا ده رگای به رینتری به پروودا ده کاته وه و په رده لادان له سه ر حه قیقه ت به پروودا والا ده بیست.

باسی شه م رسته یه (نزیک بونیه وهی حق (ﷺ) له مورید) و جیگیرکردن و سه مانندی چه ندین کتیچی پیویسته.

له و هوکمانه ی پیویسته مورید پییه وه پابه ند بیست: گهر که سیکی نه بینیه وه له ده وروبه ری خوی تا کو شه ده بی دابدات پیویسته کوچ بکات بو لای شه و که سه ی له و سه رده مه دا بو ئیرشاد کردنی موریدان دانراوه، پاشان له لای میینیتته وه و ده رگای ماله که ی به جینه هیلیت تا کاتی مؤله تدانی.

بزانه، پیشکەوتنی ناسینی خاوەن مال بەسەر سەردانی مائەكەدا پێویستە، گەر ناسینی خاوەن مال نەبواوە سەردانی مائەكە پێویست نەدەبوو، ئەوانەى دەچن بۆ حج و پاشان زیارەتى مالى خودا دەكەن بەبى مؤلەت و ئامازەى شیخەکانیان سەفەرەكەیان چالاكى و حەزى دەروونە و بەناو ناوى ئەم رێگەیان لە خۆیان ناوە، و سەفەرەكەیان لەسەر بنچینە و بناغەيەك نییە.

ئەوێ بەلگەيە لەسەر ئەو راستییە ئەوێە هەتا سەفەرى زیاتر بکەن شپزى و پەرتەوازەيى دلێان زیاتر دەبیت، گەر ئەوانە هەنگاویك کۆچیان لە نەفسى خۆیان بکردبايە لە هەزار سەفەر بۆ ئەوان باشتر بوو.

هەرودەها لە مەرجى سەفەر گەر سەردانى كەسێكى كرد بە ئەدەب و ریزەوێ بچیتە لای و بە حەیا و شەرمەوێ تەماشای بکات، گەر شیخەكە بۆ خزمەتێك ئەوى دیاری كرد ئەو کارە بە نیعمەتێكى گەورە بزانی.

بەشى سىيەم

چەند باسيك له مەشخە ئەكانى ريگە

باسى يەكەم

نايىت مورىد باوەرى وايىت عىسمەت بۆ گەورەپىاوان بوونى ھەيە، بەئكو پىويست ئەوھيە بياندا تە دەست خۆيان و حالى خۆيان، بۆيە پىويستە گومانى باشيان پى ببات و رادە و سنوورى خۆى لە گەل خودا (ﷺ) بزانيىت لەو کارانەى ئاراستەى دەكرىت، زانست بەسە بۆى لە جياکردنەوھى ئەوھى پەسەندە و ئەوھى ناپەسەندە.

باسى دووھم

ھەر مورىدك شتىك له دونيا يان خايلەيەكى دونيا له دليدا مايىت ناوى "ويست" بۆ ئەو مەجازە نەك حەقىقەت.

گەر له دليدا ھەلبەئاردن بوونى ھەبوو لەوھى لىي دىتە دەرەوھە لە زانراوھەكانى و بىھويىت تايبەت بىت بەجۆريك له جۆرەكانى كارى چاكە يان كەسيكى ديارىكراو ئەوا ئەو كەسە له حالەكەيدا زۆرلەخۆكردى تىدايە، ئەو كەسە بە خايلەكانى بەخىرايى دەگەرپىتەوھە بۆ دونيا، چونكە مەبەستى مورىدەكە لە سەپنەوھى پەيوەستبوونەكان ھاتنەدەرەوھە بووھە لىيان نەك ھەولدان بۆ كارى چاكە.

ناشپىرەنە بۆ مورىد لە زانراوى سەرمایەكەى و بژىويىيەكەى بىتە دەرەوھە پاشان بىتە بەندەى پىشەيەك.

پىويستە بوون و نەبوونى ئەوھى لەلا يەكسان بىت، تاكو لە پىناويدا لە ھەژارىك دوورنەكەويىتەوھە و كەسيكى پى تەنگلان نەكات با كەسەكەش مەجووسى بىت.

باسی سییهم

قبوولکردنی دلی گهوره پیاوان بو مورید راستگوترین شاهیده بو به خسته وهری
ئهو، هه کس دلی گهوره پیاویک له گهوره پیاوان رهدی بکاته وه گومانی تیدا نییه
سه رته نجامی ئه وه ده بینیت، با ماوهیه کیشی پی بچیت، هه کس به وازهینان له
خزمت کردنی گهوره پیاوان شه رمه زار بوو ئهوا نیشانهی به دبه ختی لی به ده رکه وتووه،
ئه وهش هه لهی تیدا نییه.

باسی چوارهم

سه ختترین ئافهت له سه ر ئه م ریگه یه بریتییه له هاوه لی تازه پیگه یشتوان، هه
کس خودا به یه کیک له وانه تووشی کرد- به کۆدهنگی پیاوان- بهندهیه که خودا (ﷻ)
سووک و شه رمه زاری کردووه، به لکو له خوئی به وانه وه خه ریکی کردووه، با خاوه نی
هه زاران هه زار که رامهت بیته.

وا دابنی گه یشتووته پلهی شوه هدا- له بهر ئه و ریوایه تهی ئاماژهیه کی ئه وهی
تیدایه- ئایا ئه و دلّه دروستکراویک داگیری نه کردووه؟

سه ختتر له مه: سانایی ئه و کارهیه (واته هاوه لی تازه پیگه یشتوان) له سه ر دل تا به
کاریکی سووک و ئاسانی دابنیت، خودا (ﷻ) ده فه رمویت: ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ﴾ النور: ۱۵

"الواسطي" (ره جمه تی خودای لی بیته) ده لیته: گه ر خودا سووکی بهندهیه کی
ویست ده یخاته ناو ئه و بوگه نی و لاکه توپیوانه وه.

"فتح الموصلي" ده لیته: هاوه لی سی گه وره پیام کرد له ئه بدال سه ر ژمی ر ده کران
هه موویان له کاتی جیا بوونه وه دا وه سیتیان بو کردووم و پیمان وتم: خو ت له تیکه لی
تازه پیگه یشتوان پاریزه.

هه ر کهس له حاله تی هاوه لی تازه پیگه یشتوان به رزبوویه وه بو حاله تی فیسق و
ئاماژه یدا به وهی ئه و کاره له تاقیکردنه وهی رۆحه کانه و زیان ناگه یه نیته، ئه وهش

له وهسوهسهی قسهی هندی کهس ده کرپته به لگه و گیرانه وهی هندی به سهرهات له گه وره پیاوانه وه و شه و نهنگی و ئافه تانهی لییان ده وه شیته وه، پیویسته شه وانه په رده یان به سهردا بدهن، شه و جوړه کارانه هاوشیوهی هاوه لدانان و هاوتای بیباوه رین.

با مورید خوئی له دانیشن له گه ل تازه پیگه یشتون پپاریزیت و تیکه لیان نه بیته، چونکه که میک له و کاره دهر وازهی شهرمه زاری به رووی که سه که دا ده کاته وه و سهره تای حالی کوچکردنه، په نا ده گرین به خودا له سهرته نجامی خراب.

باسی پینجه م

له ئافه تی مورید شه و هسودیه شاراوهیه به رانبر براکانی ده چپته دهر و نیسه وه و کاریگه ربوون به وهی خودا (ﷺ) هاوتسا و هاوشیوه کانی شه وی پی تاییه ت ده کات له سهر شه م ریگه یه و شه وی لی بیبهش ده کات.

با بزانیته شته کان رژی و به شن، به نده به بوونی حق (ﷻ) بو شه له هه موو شه و شتانه بی نیاز ده بیته و شه وی به وانی به خشیوه به خشنده یی و نیعمه ته کانیه تی.

شه ی مورید، شه وی له خه لکی تر ده یینی به خشینه کانی خودا بووه به پله و پایه ی، تو ببه به و که سه ی له خزمه تی خویدایه، چونکه نه جیبان له گه یشتوانی شه م ریگه یه به خودا له سهر شه و ره و گه یه به رده و ام بوون.

باسی شه شه م

بزانه گهر مورید توانی پیشخستنی هه موو به سهر هه موودا (پیشخستنی هه موو خه لکی به سهر هه موو شه وی شه و له لایه تی) به ده سته یینیته شه و ا برسی و تیر به سهر خویدا پیشده خات، ده بیته به قوتابی ههر که سیك شیخایه تی لی به ده رده که ویت، با بیشزانی شه و له و که سه زاناره، ناشگاته شه و پله یه تا له هه موو هه و و هیژیکی خوئی نه یه ته دهر وه، گه یشتنی به وه به چاکه و منه تی خودا ده بیته.

باسی جهوتهم

نادابه کانی مورید له بیستندا: له بیستندا هه‌رگیز مورید به هه‌لێژاردن(به ویستی خوۆ) جوولّه و له‌رزین ناکات، گهر هاتووی جوولّه و بزوان هاته سه‌ری و هیژی به‌سه‌ریدا نه‌ده‌شکا ئەوا به ئەندازه‌ی زالبوونی ئەو هاتووێ عوزری بۆ هه‌یه، گهر زالبوونه که له‌سه‌ری ره‌وایه و پێویسته دابنیشیّت و خامۆش بیّت، گهر جوولّه که به‌رده‌وام بوو به چێژی وه‌جده‌وه به‌بیّ زالبوون و زه‌رووره‌تی جوولّه بیستنه‌که‌ی دروست نییه، گهر ده‌قی به‌و کاره‌وه گرتبوو ئەوا به دو‌اکه‌وتووی ده‌می‌پێته‌وه و شتی‌ک له حه‌قیقه‌تی بۆ ده‌رناکه‌وتیّت، ئاماخی حالی ئەو که‌سه له‌و کاته‌دا خوۆشیدانه به دلی خوۆ.

به کورتی جوولّه له هه‌موو جوولّووی‌ک وه‌رده‌گریت و له حالی که‌مه‌ده‌کاته‌وه، که‌سه که مورید بیّت یان شیخ، مه‌گهر به موژده‌یه‌ک له کاته‌وه بیّت یان به زالبوونی‌ک له جیا‌کردنه‌وه دایبهریّت.

گهر موریدی‌ک بوو شیخ ئاماژه‌ی پیّ ده‌کرد بچوولّیّت ئەوا له‌سه‌ر ئاماژه‌که‌ی ئەو ده‌جوولّیّت خراب نییه گهر شیخه‌که له‌وانه بوو حوکمی به‌سه‌ر هاو‌نموونه‌کانیدا هه‌بوو.

به‌لام گهر هه‌ژاران ئاماژه‌یان پێ‌کرد به کۆمه‌کی له جوولّه‌دا ئەوا بۆ هه‌ستانه‌وه یارمه‌تیان ده‌دا، له هه‌ستانیش به جوولّه گهر ناچار بوو به ره‌چاو‌کردنی پارێزگاری له دلیان و دروست نه‌بوونی نامۆیی له نێوانیان.

پاشان راستگۆیی ئەو له حالیدا ریگری ده‌کات له دلی هه‌ژاران داوای یارمه‌تی لیّ بکه‌ن.

فرێدانی خه‌رقه‌ش(پۆشاک‌ی در‌او و پینه‌کراو): مافی موریده نه‌گه‌رپێته‌وه بۆ شتی‌ک به ته‌واوی لیّی هاتوووته ده‌روه، مه‌گهر شیخه‌که‌ی ئاماژه بکات بۆ گه‌رانه‌وه سه‌ری، له‌و باره‌دا به دلا وه‌ک خواستنی‌ک نییه‌تی لیّ ده‌هی‌نیّت، پاشان لیّی دێته ده‌روه به‌بیّ ئەوه‌ی دلی ئەو شیخه بره‌نجی‌نیّت.

گەر لەناو دەستەپە کدا بوو عادەتییان فرێدانی خەرقە بوو، و زانی بۆی دەگەرپنەوه، گەر شیخێک بوونی نەبیّت حەیا و حورمەت لێی پێویست بیّت و رێگەى ئەم موریدە نەگەرپنەوه بیّت بۆ خەرقە باشترە بۆی یارمەتیان بەدات لەسەر فرێدانی، پاشان شایەر دەیکاتە هۆنراوه گەر گەرپنەوه بۆی، گەر فرێی نەدەدا ئەوا دروستە بۆی گەر زانی عادەتی ئەو دەستەپە گەرپنەوهیە بۆی کاتێک فرێی دەدەن، ناشیرینی بریتیە لە سونەتی گەرپنەوهیان بۆ خەرقە نەک لە سەرپێچی لێیان لەسەر ئەوهی لەپێشت فرێدانە لەسەر تەبابی و پاشان وازھێنان لە گەرپنەوه بۆی. (بابەتی خەرقە (جلی کۆن و پینەدار) یەکیک بوو لە سیمای سۆفییه کانی ئەو سەردەمە، ئیستا ئەو دیاردەپە نەماوه و کۆتایی پێھاتووه)

مورید هەرگیز خۆی رادەستی شایەر^{۸۷} ناکات و داواى دووبارە کردنەوهی لێ ناکات، چونکە راستگۆیی حالی شایەرە کە هەڵدەنیّت بۆ دووبارە کردنەوه و کەسانی تریش هەڵدەنیّت بۆ کرانەوه. (شایەر کەسیک بوو بە ئاوازەوه هۆنراوهی خویندووه)

هەر کەس بە مریدێک خۆی فەردار بکات ستەمی لە موریدە کە کردووه چونکە لەبەر کەمی هێزی زیانی پێ دەگەپنەوت، پێویستە لەسەر مورید هۆکارە کانی خۆدەرخستن وازلێبھێنیّت.

باسی هەشتەم

گەر موریدێک بە پلە و پایە موبتەلا بوو یان بە زانراویک تووشبوو یان بە هاوێ تازەپێگە یشتوویەک تاقیکرایەوه یان مەیلی ئافرەتیکی روى لێ کرد یان خۆخەواندن لە زانراویک، شیخێکیش نەبوو رێگەپەکی پێ نیشان بەدات و ئەو کارانە رزگاری بیّت لەو بارەدا سەفەر و گۆرینی شوینی بۆ حەلال دەبیّت، بۆ ئەوهی ئەو حالەتە لە نەفسی خۆی تیکبەدات.

هیچ شتیکی بە ئەندازەى بەدەستھێنانی پلە و پایە بەر لە خامۆشبوونی مرۆیبوون زیان بە موریدان ناگەپنەوت.

^{۸۷} {شایەر کەسیکە هەندى بەند و هۆنراوهی لەبەرە و بە ئاواز و دەنگەوه دەیانلێتەوه}.

ههروه‌ها له ئادابه‌کانی مورید: ئه‌وه‌یه زانستی مورید پێش موجه‌ده‌ی نه‌که‌وێت، ئه‌و کاتیک ژیا‌نی پیاوانی ئه‌م ده‌سته‌یه فی‌رده‌بی‌ت و هه‌ول‌ی وه‌ستان ده‌دات له‌سه‌ر ناسینی باب‌ه‌ت و پرس و حاله‌کانیان به‌ر له‌ به‌ده‌سته‌یه‌ئانی ئه‌و مانانه به‌ تیکۆشان و مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ نه‌فسی خۆی ئه‌وا خۆی رووبه‌رووی مه‌ترسی کردووه‌ته‌وه، بۆیه گه‌وره‌پیاوان ده‌لێن: گه‌ر عاریف قسه‌ی له‌ مه‌عاریف (زانراو) کرد و ئه‌وانیش نه‌یانزانی ئه‌وا پێویسته باسی تیکۆشانیان بۆ بکات نه‌ک مه‌عریفه‌.

هه‌ر که‌س زانسته‌که‌ی زال بوو به‌سه‌ر تیکۆشانه‌که‌یدا ئه‌و که‌سه‌ خاوه‌نی زانسته‌ نه‌ک خاوه‌نی سلوک.

باسی ئۆیه‌م

هه‌روه‌ها له ئادابی موریدان: خۆیان نه‌خه‌نه به‌ر خۆناساندن و سینگ ده‌رپه‌راندن و به‌ده‌سته‌یه‌ئانی قوتابی و مورید، چونکه گه‌ر مورید بوو به‌ موراد به‌ر له‌ خامۆشبوونی مرۆیی‌بوونی و به‌ربوونه‌وه‌ی ئافه‌ته‌کانی ئه‌وا ئه‌و موریده له‌ حه‌قیقه‌ت بێبه‌شه، و ئاماژه و فی‌رکردنه‌که‌ی سوودی بۆ که‌س نابێت.

باسی ده‌یه‌م

گه‌ر مورید خزمه‌تی هه‌ژارانی ده‌کرد ئه‌وا خایله و خوتووره‌ی هه‌ژاران په‌یامنی‌ری ئه‌وانن بۆ لای ئه‌و، نابێت ئه‌وه‌ی ناوه‌وه‌ی مورید بریاری لێ ده‌دات له‌ خزمه‌تی پاک و چاک و به‌خشی‌نی تین و توانا سه‌رپێچی لێ بکات.

باسی یازده‌هه‌م

گه‌ر ریگه‌ی مورید خزمه‌تی هه‌ژاران بوو پێویسته ئارام بگریت له‌سه‌ر جه‌فای ئه‌و ده‌سته‌یه به‌رانبه‌ر به‌ ئه‌و، باوه‌ری وابێت ئه‌و رۆحی له‌ پیناو خزمه‌تکردنیان ده‌به‌خشی‌ت، و پاشانیش له‌سه‌ر کاره‌که‌ی حه‌مدی ناکه‌ن و ناوی چاکه‌ی ناهینن، له‌و باره‌دا داوای لی‌بوردنیان لێ ده‌کات بۆ که‌موکورتی و که‌مه‌ترخه‌مییه‌کانی و دانه‌نی‌ت به‌ تاوانی نه‌فسی خۆیدا تا‌کو دل‌یان به‌ینیتته‌وه جینگه‌ی خۆی.

گهر زانی ئه و جارې پاكه و خراپه يه كې نښه و نه وان جه فايان به ران به رې زورتر ده بڼت نه و پېوښته خزمهت و گه شتي زياتر بكات.

گويم له ئيمام نه بوبه كړې كورې فوړك بوو ده يوت: گهر نارام ناگريت له سه ر چه كوش بو خوت كړدووه به سندان (نه و ده زگايه ي ئاسني له سه ر ده كوتن).

باسی دوازهه م

بينای هم كاره له سه ر پاريزگاريه له شه ريعهت و ده ستگرته نه وه له حه رام و شوبه و پاريزگاري هه سته كان له قه ده غه كراوه كان و ژماردني هه ناسه له گه ل خودا بو دوور كه و تنه وه له بيناگايي، دنكه كو نجييه ك له باري پېوښتدا بو خوي به حه لال نابينيت ئيتر چو ن له باري ئاساي و كاتي پشووداندا ده ستي بو ده بات؟

پېوښته موريد به به رده وامي له تي كو شاندا بڼت و واز له حه زه كاني به يني ت، هه ر كه س له گه ل حه زه كاني ته با بڼت پاكيتييه كه ي له ده ست ده دات.

ناشيرن ترين سيفهت له موريددا گه رانه وه يه بو حه زي ك له به ر خودا (ﷺ) وازيل يه ينا بڼت.

باسی سپازدهه م

پېوښته موريد په يمانه كاني له گه ل خودا (ﷺ) پاريزگاري لي بكات، چونكه په يمانشكاندن له سه ر ريگه ي وي ست وه ك پاشگه زبوونه وه وايه له ئاين لاي نه هلي زا هير.

نا بڼت موريد-هه تا ده تواني ت- په يمانيك به وي ستي خوي له گه ل خودا (ﷺ) ببسي تي ت، چونكه له پابه ند كړدنه كاني شه رعدا هه موو به رينييه ك بووني هه يه، خودا (ﷺ) ده رباره ي سيفه تي ده سته يه ك ده فه رموي ت: ﴿وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَا عَلَيْهَا إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ

رِعَايَتِهَا ﴿٢٧﴾ الحديد

خاوهڻي ٺهڻ ڪٿي به ٺيڻامي قوشه يري (رحمته تي خود لي بيت) دهليٽ:

ٺهڻه باسي دستيهڪ له گه وره پيا واني ٺهه لي ٺهڻه ريگهيه بوو.

مه به ست له باسڪرديان ٺهوه بوو نيشاني بدهين چهنده شهريعتيان به مهنزن راگرتوه و چڙن ريگهيه نه فسراهينانيان گرتوته بهر و شوييني سوننه تي پيغه مبهري خودا (ﷺ) كه وتوون، خويان له ٺادابي نه فسزنمي به دوورگرتوه، له سهه ٺهوه ڪوڏه نغيان ههيه ههه كهس له مامه له و موجهه ده خالي بيت و ڪاره كهيه له سهه ورع و ته قوا بينا نه ڪرديت ٺهوا له وهيه بانگه شهيه بو ده ڪات دروي به دهه خوداوه ڪر دووه و توشيه فيتنه بووه و خوي تيا بردووه و ٺهوه كه سهه لا به لاي پوچيه ڪاني ٺهوا ده ڪاتوهه خوي تيا بردووه.

گه به ورديه شوييني ٺهوه بڪه وين له وانهوه گوازاوه ته وهه و هاتوه له قسه و گوازه ڪانيان و زيان و به سهه هاتيان له م ڪٿي به دا جيگهيه نايته وهه و توشيه شه ڪه تي دهين، ٺهه برهيه باسان ڪرڻ خوينهه رينياز ده ڪات، ڪومهڪ و يارمهه تي ههه له لاي خودايه.

به لام ٺهوه گه وره پيا وانهيه ٺيڻه پيڻان گهيشتهووين و هاوچه رخيان بووين-با نه شمانتوانيبيت به خزمه تيان بگهين- وهڪ: ماموستاي شههيد، زماخالي ٺهه ڪاتيه و ناوازهيه سهه ردهميه خوي "ابو علي الحسن بن علي الدقاق"، ههروهه شيخ و تاقانهيه ڪاتي خوي "ابو عبدالرحمن السلمي و ابو الحسن علي بن جهضم (جيراني مه ڪهه) و ابو العباس القصار (له ته برستان) و احمد الأسود (له دهينور) و ابو القاسم الصيرفي (له نيساپور) و ابو سهل الخشاب الكبير (له نيساپور) و منصور ابن خلف المغربي و ابو سعيد الماليني و ابو طاهر الخوزندي" (قدس الله ارواحهم)، گه به باسڪرديان ههه خهريڪين و به دريڙي قسه له ٺهه حواليان بڪهين، ٺهوا له مه به ستيه پوخته له م ڪٿي به دا ده ده چين.

کۆتایی

مامۆستا قوشهیری (رحمتهتی خودای لی بیّت) ده لیت:

ئهممه وه سیّتی ئیمهیه بۆ موریدان، داوا له خودای به خشنده ده کهین کۆمه کیمان بکات و نه بیّت به به لایهک به سه زمانه وه.

له سه ره تای چوار سه د و سی و هه شتی کۆچییه وه له نووسینه وهی ئهم په یامه بوومه وه، داوامه له خودا نه بیّت به به لگه به سه زمانه وه و به خراپه بۆمان نه نووسیّت، به لکو هۆکارێک بیّت بۆ رزگار بوومان، هه موو چاکه یهک له خودا وهیه و خاوه نی لی بووردن و لی خو شبوونه.

والحمد لله، وصلواته وبرکاته ورحمته علی رسوله سیدنا محمد النبی الأمی وآله الطاهرین، وصحبه الکرام المنتخین وسلم تسلیما کثیرا.

شهوی هه یینی ۱۴/۴/۲۰۱۶ له وه رگیژان و پیداچوونه وهی ئهم کتیبه بوومه وه، حمد و سه نا بۆ خودای موته عال و دروود و سه لامیش بۆ سه ر گیانی پاکی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).

عبدالکریم فتاح.
سلیمانی

ناوهرۆك

۷	پیشه کی وەرگیچ
۱۱	پیشه کی

دەروازەى يەكەم

زانستى يەكتاپەرستى (۱۵ - ۲۲)

۱۷	بەشى يەكەم : رۆشنگردنە وەى ئەم دەستە يە (ئەھلى تەصەوف) لە بابەتە ئوسولییە كاندا.
۱۸	ناسینی خودا:
۱۹	سیفە تەکانی:
۲۱	ئیمان :
۲۳	بیباوەرى (الكفر):
۲۶	عەرش:
۲۸	حەق (سبحانە و تعالی):
۲۹	بەشى دووہم : رۆشنگردنە وەى بیروباوەرى كۆلەكەکانی تەصەوف لە پەرسەکانی یەكتاپەرستیدا.

ده‌روازه‌ی دووهم

باسی پیاوانی ریگه و ژیان و قسه‌کانیان له به‌مه‌زناگرتنی
شهریعت. (۳۳ - ۱۳۶)

۳۶	۱. ئیبراهیمی کورپی ئەدهم
۳۹	۲. زنونی میصری
۴۱	۳. فوزه‌یلی کورپی عه‌یاز
۴۳	۴. شیخ مه‌عروفی که‌رخ‌ی
۴۶	۵. سری سقطی
۴۹	۶. بیشری حافی
۵۱	۷. حارس موحاسبی
۵۳	۸. داودی طائی
۵۵	۹. شه‌قیقی به‌لخی
۵۷	۱۰. ئەبو یه‌زیدی بوستانی
۵۹	۱۱. سه‌هلی توستره‌ی
۶۱	۱۲. ئەبو سوله‌یمانی دارانی
۶۳	۱۳. حاتم الأصم
۶۵	۱۴. یه‌حیای کورپی مه‌عاز
۶۶	۱۵. ئەحمه‌دی کورپی خه‌زروه‌ی
۶۷	۱۶. ئەحمه‌دی کورپی ئەبی حه‌واری
۶۸	۱۷. عمر حداد
۶۹	۱۸. ئەبو تورابی نه‌خشه‌بی
۷۱	۱۹. عبدالله کوری خبیق
۷۲	۲۰. أحمد الأنطاکي
۷۳	۲۱. نصوری کوری عمار
۷۴	۲۲. ئەبو صالح قه‌صار
۷۶	۲۳. جونه‌یدی به‌غدادی

۷۹	۲۴. سعیدی جبری
۸۱	۲۵. ئەبو حوسەینی نووری
۸۲	۲۶. ئیبن جەلا
۸۳	۲۷. روھیم کوری أحمد
۸۴	۲۸. ئەبو عبدالله بەلخی
۸۵	۲۹. ئەبو بەکر زەققاق
۸۶	۳۰. ئەبو عبدالله ی مەکی
۸۷	۳۱. سمنونی کوپی حەمزە
۸۸	۳۲. ئەبو عوبەیدی بوسری
۸۹	۳۳. شاھی کەرەمانی
۹۰	۳۴. یوسف کوری حسینی رازی
۹۱	۳۵. محمد ترمزی
۹۲	۳۶. ئەبو بەکر وەراق
۹۳	۳۷. ئەبو سەئیدی خەراز
۹۴	۳۸. محمدی کوری مەغربی
۹۵	۳۹. ئەحمەدی کوری مەسروق
۹۶	۴۰. علی ئەسفھانی
۹۷	۴۱. ئەبو محمدی جیری
۹۸	۴۲. ئەبو عەباسی کوپی عطائی ئادەمی
۹۹	۴۳. ئەبو ئیسحاقی خواص
۱۰۰	۴۴. ئەبو محمد خراز
۱۰۱	۴۵. ئەبو حەسەن حمال
۱۰۲	۴۶. ئەبو حەمزە بغدادی ئەلبەزاز
۱۰۳	۴۷. ئەبو بەکر واسیتی
۱۰۴	۴۸. ئەبو حەسەنی کوپی صائغ
۱۰۵	۴۹. ئیبراھیمی رەقی
۱۰۵	۵۰. ممشادی دینوری
۱۰۶	۵۱. خیر النساج
۱۰۷	۵۲. ئەبو حەمزە ی خوراسانی

۱۰۸	۵۳. ئەبو بەكرى شىبىلى
۱۰۹	۵۴. عبدالله كوپى محمد مرتعش
۱۱۰	۵۵. ئەبو ەلى رۆزىبارى
۱۱۱	۵۶. عبدالله كوپى منازل
۱۱۲	۵۷. محمد ثقفي
۱۱۳	۵۸. أبو الخير الأقطع
۱۱۳	۵۹. ئەبو بەكرى كە تانى
۱۱۴	۶۰. إسحاق كوپى محمد النهرجورى
۱۱۵	۶۱. على كوپى محمد المزين
۱۱۶	۶۲. ئەبو ەلى كوپى الكاتب
۱۱۷	۶۳. مفقر القرمسينى
۱۱۸	۶۴. عبدالله كوپى طاهر الأبهري
۱۱۹	۶۵. ئەبو الحسن كوپى بنان
۱۱۹	۶۶. إبراهيم كوپى شيبان القرمسينى
۱۲۰	۶۷. حسين كوپى على ئيين يزدانيار
۱۲۱	۶۸. ئەبو سعيد الأعرابي
۱۲۲	۶۹. محمد كوپى إبراهيم الزجاجى النيسابورى
۱۲۳	۷۰. جەغفەرى كوپى محمد كوپى نصير
۱۲۴	۷۱. ئەبو العباس السيارى
۱۲۴	۷۲. محمد كوپى داود الدينورى
۱۲۵	۷۳. عبدالله كوپى محمد الرازى ۱۲۵
۱۲۶	۷۴. ئەبو ەمر إسماعيل كوپى نجيد
۱۲۷	۷۵. على كوپى أحمد كوپى سهل البوشنجى
۱۲۸	۷۶. ئەبو عبدالله محمد ئيين خفيف الشيرازى
۱۲۹	۷۷. بەندارى كوپى حوسەين شيرازى
۱۳۰	۷۸. ئەبو بكر الطمستاني
۱۳۱	۷۹. أحمد كوپى محمد الدينورى ۱۳۱
۱۳۲	۸۰. سعيد كوپى سلام المغربى
۱۳۳	۸۱. إبراهيم كوپى محمد النصرابادى

۱۳۴	۸۲. علی کوری إبراهيم الحصرى البقرى
۱۳۵	۸۳. احمدى كورى عطاء رۆزبارييه
دهروازى سييم	
زاراوهكانى تهصوف (۱۳۷ - ۲۰۰)	
۱۳۹	ليكدانه وهى ئه و وشانهى له ناو ئه م دهسته يه دا تاوتويى ده كرين و رؤشنكرده وهى ئه و ته مومزانهى له سه ريانه
۱۴۰	۱. كات (الوقت)
۱۴۳	۲. مه قام
۱۴۵	۳. حال
۱۴۷	۴. گرژبوون و کرانه وه (القبض والبسط)
۱۵۰	۵. هه بيه ت و هۆگرى (الهبة والانس)
۱۵۲	۶. بانگه شهى وه جد (التواجد)، وه جد، بوون (وجود)
۱۵۷	۷. کۆبوون و جيا بوون (الجمع والفرق) ۱۵۷
۱۶۲	۸. فه نا و به قا
۱۶۶	۹. بزر بوون و ئاماده بوون (الغيبة والحضور)
۱۶۹	۱۰. به هۆشى و مه ستى (الصحو والسكر)
۱۷۱	۱۱. چيژ و نوش (الذوق والشرب)
۱۷۳	۱۲. سپينه وه و جيگير كردن (المحو والانبات)
۱۷۵	۱۳. داپوشين و جيلوه كردن (الستر والتجلي)
۱۷۷	۱۴. ئاماده بوون و په رده لادان و بينين (المحاضرة والمكاشفة والمشاهدة)
۱۷۹	۱۵. سپيده، دره وشانه وه، هه له اتن (اللوائح والطوالح والتجلي)
۱۸۱	۱۶. ناكاوگير و هيرش (البداهه والهجوم)
۱۸۲	۱۷. ره ننگرتن و دامه زران (التلوين والتمكين)
۱۸۵	۱۸. نزيكى و دوورى (القرب والبعد) ۱۸۵
۱۸۸	۱۹. شه ريعه ت و حه قيقه ت ۱۸۸
۱۸۹	۲۰. نه فه س (هه ناسه)

۱۹۰	۲۱. خایله (خوتووره) (الخواطر)
۱۹۲	۲۲. زانینی یه قین، بینینی یه قین حه قی یه قین ۱۹۲ (علم، وعین، وحق.. الیقین)
۱۹۳	۲۳. وارید (هاتوو) ۱۹۳
۱۹۴	۲۴. شایهت (الشاهد)
۱۹۶	۲۵. نه فس
۱۹۸	۲۶. رۆح
۱۹۹	۲۷. نهیّنی (السر) ۱۹۹

دهروازهی چوارهم

حاله‌کان و مه‌قامه‌کان (۲۰۱ - ۵۸۰)

۲۰۳	۱. ته و به
۲۱۳	۲. تیکۆشان (المجاهدة)
۲۱۹	۳. خه لوهت و گوشه نشینی (الخلوة والعزلة)
۲۲۵	۴. ته قوا
۲۳۱	۵. وه رع
۲۳۹	۶. زوهد
۲۴۷	۷. بیده‌نگی (الصمت)
۲۵۵	۸. ترس (الخوف)
۲۶۵	۹. رجا
۲۷۵	۱۰. حوزن
۲۷۹	۱۱. برسیتی و وازهینان له حهز (الجوع وترك الشهوة)
۲۸۵	۱۲. خوشوع و ته وازوع (که منه فسی)
۲۹۵	۱۳. سه ریچی له نه فس و (باسی نه نگیه کانی) (مخالفة النفس)
۳۰۱	۱۴. حه سودی
۳۰۵	۱۵. غه بیهت
۳۰۹	۱۶. قه ناعهت

٣١٥	١٧. تهوهكول
٣٢٩	١٨. شوكر
٣٣٧	١٩. يهقين
٣٤٣	٢٠. ئارامگرتن (الصبر)
٣٥٣	٢١. چاودئيرى (المراقبة)
٣٥٩	٢٢. رازيبوون (الرضا)
٣٦٥	٢٣. بهندايه تى (العبودية)
٣٧١	٢٤. ويست (إرادة).
٣٧٧	٢٥. راست وهستان (الإستقامة).
٣٨١	٢٦. ئيخلاص
٣٨٥	٢٧. صدق
٣٩١	٢٨. شهرم و حهيا
٣٩٧	٢٩. ئازادى (الحرية)
٤٠١	٣٠. ياد(الذكر)
٤٠٧	٣١. جوامئيرى (الفتوة)
٤١٥	٣٢. فيراسهت
٤٢٩	٣٣. ئه خلاق
٤٣٧	٣٤. به خشين و سه خاوهت (الجود والسخاء)
٤٤٧	٣٥. غيرهت
٤٥٣	٣٦. ويلايهت
٤٥٩	٣٧. دوعا
٤٦٩	٣٨. هه ژارى (الفقر)
٤٨١	٣٩. ته صهوف
٤٨٩	٤٠. ئه دهب
٤٩٥	٤١. حوكمه كانى سه فهر (أحكام السفر)

۵۰۳	۴۲. هاوه لیگردن (الصحة)
۵۰۹	۴۳. یه کتایی (التوحید)
۵۱۷	۴۴. حال و باریان له کاتی ده رچوون له دنیا (الخروج من الدنيا)
۵۲۹	۴۵. ناسینی خودا (المعرفة بالله)
۵۳۷	۴۶. خوْشه ویستی (المحبة)
۵۵۱	۴۷. شهوق
۵۵۷	۴۸. پاریزگاری له دلی گه وره پیاوان (حفظ قلوب المشايخ)
۵۶۱	۴۹. بیستن (السماع)

ده روزهی پینجهم

که رامه تی نه ولیا (۵۸۱ - ۶۳۸)

۵۸۳	به شی یه که م: که رامه تی نه ولیا:
۵۸۹	به شی دووهم: چند باسیک له سه که رامات و دۆستی خودا:
۵۹۳	۱. جوره جی راهیب:
۵۹۴	۲. سی که سی ناو غاره که: ۵۹۴
۵۹۵	۳. چیرۆکی گایه که: ۵۹۵
۵۹۶	۴. باسی وهیسی قهره نی له گه ل عومری کوری خه تاب (خودا لییان رازی بیت):
۵۹۶	۵. رۆیشتن به سه ر ناودا:
۵۹۶	۶. نه و عه سایه ی وه کو چرایه ک به گر هات: ۵۹۶
۵۹۷	۷. نه و قاپه ی ته سببجاتی ده کرد: ۵۹۷
۵۹۷	۸. نه و که سه ی سویند له سه ر خوا بخوات خوا سوینده که ی ناخات:
۵۹۷	۹. به هوی زهد له دنیا که رامات ده رده که ویت: ۵۹۷
۵۹۷	۱۰. گرمه ی هور: ۵۹۷
۵۹۸	۱۱. مالی درنده:
۵۹۸	۱۲. سینیه ک له خواردن:

۵۹۸	۱۳. شیریش له که سیک ده ترسیت که به پاککردنه وهی دل خه ریکه:
۵۹۹	۱۴. دۆزینه وهی شته بزر بووه کان:
۵۹۹	۱۵. هه ر که س ته نها خودا ده بینیت:
۶۰۰	۱۶. ره شپییستی هه ژار:
۶۰۰	۱۷. داوای لیپوردن له زانستدایه:
۶۰۰	۱۸. ئه و که ره ی هاته گۆ:
۶۰۱	۱۹. ماسییه کی سی ره تل: ۶۰۱
۶۰۱	۲۰. بۆ خودا سه رم بتاشه:
۶۰۱	۲۱. له ئیمان ه که ی ترساوه: ۶۰۱
۶۰۲	۲۲. دیجله داویانه له یه ک:
۶۰۲	۲۳. له گه ل ئه وه به بۆت رووده دات: ۶۰۲
۶۰۳	۲۴. بالنده ش به هه وادا ده فریت:
۶۰۳	۲۵. ئاو ده گۆریت بۆ زێر و زیوو:
۶۰۳	۲۶. ناندان به چۆله که یه ک:
۶۰۴	۲۷. ئه و داره کوته ی دریز بوو: ۶۰۴
۶۰۴	۲۸. هه ر حه قیقه تیک شه ریعه تی له دواوه یه:
۶۰۴	۲۹. جاریکی تر دووباره ی مه که ره وه: ۶۰۴
۶۰۵	۳۰. ته شتیکی زێر: ۶۰۵
۶۰۵	۳۱. دوازه روژ رویشتم هیچم نه خوارد: ۶۰۵
۶۰۵	۳۲. له بهر چاوم بزر بوو: ۶۰۵
۶۰۵	۳۳. مردوو له سه ر ته خته شو ره که پیده که نی: ۶۰۵
۶۰۶	۳۴. کاتیک خواردنی ده خوارد لاواز ده بوو: ۶۰۶
۶۰۶	۳۵. به قور ده رگا که م لیبگره:
۶۰۶	۳۶. په نهانم له پهروه ردا گاره وه ده ییبست:
۶۰۶	۳۷. له کۆتاییه کانی ته مه نیدا:
۶۰۶	۳۸. له ده ریادا که شتیبه که تیکشکا:
۶۰۷	۳۹. چاوه روانی مۆله ت ده که م:
۶۰۷	۴۰. پیاویکی کویر: ۶۰۷
۶۰۸	۴۱. حووتی ده ریا:

٦٠٨	٤٢. كه سٽيكي نه صراني:
٦٠٩	٤٣. چوونمان بؤ بيت المقدس: ٦٠٩
٦٠٩	٤٤. يه كٽيڪ له پياوان "خضر"ي(عليه السلام) بيني:
٦١٠	٤٥. به هه وادا وهك بالنده ده پويشت: ٦١٠
٦١٠	٤٦. وه لامي ئه وه ي ده دامه وه كه پيويستم بوو:
٦١٠	٤٧. به دواي چرادا گه پايڼ:
٦١٠	٤٨. گهر كه سٽيڪ حالي له گهل خودا به م جوړه بيت:
٦١١	٤٩. يه هودبييه كه قه رزيكي له لام بوو:
٦١١	٥٠. هه پره شهيان لي ده كرد ٦١١
٦١٢	٥١. چپاكه كه وته له رزه:
٦١٢	٥٢. هه ر ئه و نانه بووكه له به صره ده مخوارد:
٦١٢	٥٣. به ئه ندازه ي ئه وه ي ده بيه خشي به سه ري داده باري:
٦١٢	٥٤. به ره كه تي دره ميڪ:
٦١٣	٥٥. شويني نووستن به چوار سووچي ژوره دا سوورايه وه:
٦١٣	٥٦. تووره گه ي خورما: ٦١٣
٦١٣	٥٧. ماريڪ چي ده كا: ٦١٣
٦١٤	٥٨. بازنه يه كي كيشا و ئاوي لي هه لقولا:
٦١٤	٥٩. درختيكي هه مه چه شن:
٦١٤	٦٠. دؤستيڪ له دؤسته كاني خودا: ٦١٤
٦١٥	٦١. كوله كه ده بيت به زير و زيو: ٦١٥
٦١٥	٦٢. درنده يه كي گوپرايه ل:
٦١٥	٦٣. دونيا چؤن مسه خه ر ده بيت:
٦١٦	٦٤. له روخساريدا شوينه واريڪ ده بينرا:
٦١٦	٦٥. بالنده له سه ر ده ستي داده نيشت:
٦١٦	٦٦. ئاوه كه ماسيه كي به ره و رووم هه لدا: ٦١٦
٦١٧	٦٧. درنده و ميروويه ك:

617	617	617 . ھاړاوهی دار ده بیټ به ئارد:
618	618	618 . بانگکه ریځ بانگی لیکردم:
618		70 . جه و نده یه کی سهر:
618		71 . بالنده یه ک هاته قسه:
619	619	72 . ئه و دهریاکه ووشکی کرد:
619		73 . ئه و کیسه ی پریوو له درهم :
619	619	74 . رهمل گورا بو دینار:
619	619	75 . چاوه کانی چاکده بوونه وه:
620		76 . له سهر رووباری دیجله به پی دپه ریته وه: 620
620	620	77 . پیاویک له ته واف:
621		78 . دوزینه وهی کیسه یه ک: 621
621		79 . کاسیکی شووشه ی سپی:
621		80 . دستم ده وه ستی و ناجولیت:
622		81 . دینار و درهم به سه رماندا داباری:
622		82 . سو فییه کی غریب:
623		83 . حه زم له ماسیه:
623		84 . زیخ و چه و ده بیټ به زیږ:
624		85 . له سهر ته خته شوړه که په نجه ی گرم:
624		86 . راستت کرد کوری خوم:
624		87 . هه موو خو شه ویستیکی خودا زیندوون:
624		88 . چاککبونه وهی نه خو شیک:
625		89 . په له هه وریک به سه ریه وه:
625		90 . من پیو یستم به چوار درهم بوو:
625		91 . شیری ناسکیکی بو هینان:
626		92 . شیریکی سپی هه لقولا: 626

٦٢٦	٩٣. تەوبە دەكەم و دەگەریمەوه بۆ لای خودا:	٦٢٦
٦٢٧	٩٤. مەدینە دەبینم:	٦٢٧
٦٢٧	٩٥. پیریک له نێوان ئاسمان و زەویدا هاته خوارەوه:	٦٢٧
٦٢٧	٩٦. رویشتن بەسەر ئاودا:	٦٢٧
٦٢٨	٩٧. پیوستی بە سەرئاو و هەرچەند دانیشتنەکه درێژە ی بکیشابا:	
٦٢٩	٩٨. ونبووه که مان بۆ بگێرەوه:	٦٢٩
٦٢٩	٩٩. درێندەیهکی بە وهفا:	٦٢٩
٦٣٠	١٠٠. بۆ یارمەتی دۆستی خودا پەنا بۆ دوژمنی خودا دەبن:	
٦٣٠	١٠١. هاته دلم بيم پیشوازیت بکه م:	
٦٣١	١٠٢. سەرەتای تەوبە:	٦٣١
٦٣١	١٠٣. تووشی شە لەل بوو:	
٦٣١	١٠٤. گویدرێژە گوێرایە لە که:	
٦٣٢	١٠٥. پۆشاکێکی هەبوو:	
٦٣٢	١٠٦. مێزەرێکی کورت:	٦٣٢
٦٣٢	١٠٧. وهلامی ئه و دوعایه ی نه دایه وه:	
٦٣٢	١٠٨. من "خضر" ی براتم:	
٦٣٣	١٠٩. بە دەوری تۆدا هفتا هەزار فریشتە هەیه:	
٦٣٣	١١٠. دزیک دەستی وشک بوو:	٦٣٣
٦٣٣	١١١. پەیمانە که ت بپارێزه:	٦٣٣
٦٣٣	١١٢. ئاوه که له بیره که وه بۆ بهرزبووبوو یه وه:	٦٣٣
٦٣٤	١١٣. گەر ئارامت بگرتبا یه ئاو له ژێر پییه کانت هه لده قولاً:	
٦٣٤	١١٤. ئه وه ی له دهستم چوه بۆم بگێرەوه:	

٦٣٤	١١٥. ئەو دالەى گۆشتى فراند:
٦٣٥	١١٦. لەناكاو جوانووھە كە بەرزبوویەوھ: ٦٣٥
٦٣٥	١١٧. پیاویكى كفندز: ٦٣٥
٦٣٥	١١٨. ددانەكان شوینی خویان گرتەوھ: ٦٣٥
٦٣٦	١١٩. گویدرێژە كە هەستایە سەریی:
٦٣٦	١٢٠. من "خضر" م:
٦٣٧	١٢١. پیاویكى ئەعرابی:
٦٣٧	١٢٢. حوشتریك قسەى لەگەل كردم:
٦٣٧	١٢٣. خودایە، ئەم ئافرەتە رەش بکە:
٦٣٨	١٢٤. هەر ئیستا لە ئەنبار بووم:

دەروازەى شەشەم

خەونى ئەم دەستەیه (٦٣٩ - ٦٥٦)

٦٥٩

خەونى ئەم دەستەیه

دەروازەى حەوتەم

وھسیت بۆ موریدان و سەرنج و مەشخەل. (٦٥٧ ٦٨١)

٦٧٣

بەشى یەكەم: وھسیت بۆ موریدان

٦٨١	بەشی دووهم: چەند سەرئنجیکی ورد لە مەپ مامۆستا و شاگرد
٦٨٢	بەشی سێیەم: چەند باسێک لە مەشخەلەکانی رینگە
٦٨٣	خاوەنی ئەم کتێبە ئیمامی قوشەیری (رەحمەتی خودلی لی بییت) دەلیت:
٦٨٢	کۆتایی
٦٨٣	ناوەرۆک

پوخته‌ی
(مدارج السالکین)

به‌کوردی

نووسینی
ابن قیم الجوزیة

وهرگیرانی
ماموستا عبدالکریم فتاح

کتیبي

(الوابل الصيب)

(ليزمه باران، و بالاكهرى وتهى جوان)

به كوردى

نووسينى

ابن قيم الجوزية

وهرگيرانى

ماموستا عبدالكريم فتاح

(شہرحی)

(حیکمہ تہکانی ئیبن عہتا)

نووسینی

ماموستا عبدالکریم فتاح

که سایه‌تی نمونه‌یی و نوازه‌ی

پیغهِ مبه‌ری خوا

(صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

دانانی

عوسمان نووری توب‌باش

حه‌سه‌ن حه‌مه‌که‌ریم

کردوویه به کوردی

(أيمامى غه زالى) له جهوت په يامدا

- أياها الولد
- كيمياء السعادة
- حكمة في مخلوقات الله
- منهاج العارفين
- منقذ من الضلال
- قسطاس المستقيم
- فيصل التفرقة

وهرگيرانى

ماموستا عبدالكريم فتاح

(حارسی موحاسبی)

له سی کتیبدا

- اداب النفوس.
- رسالة المسترشدين.
- التوبة و احكامها.

وهرگیرانی

مامؤستا عبدالکریم فتاح

پوخته ی
جلاء الافهام

(في صلاة والسلام على خير الأنام)

به كوردی

نووسینی

ابن قیم الجوزية

وهرگیړانی

ماموستا عبدالکریم قتاح

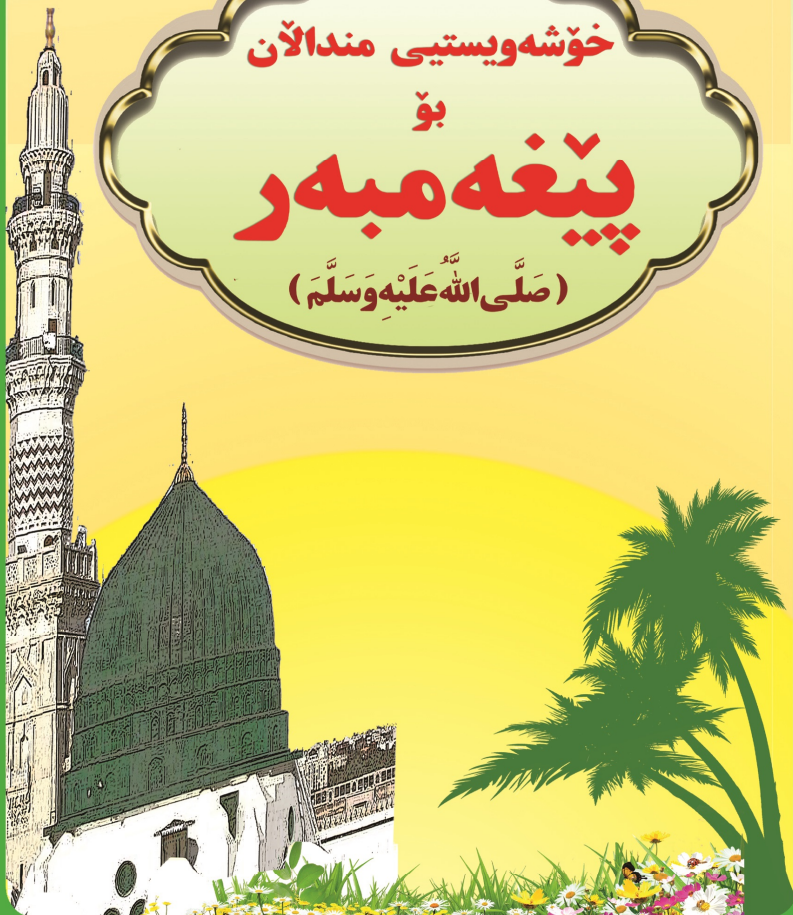
۸

خۆشەویستی منداڵان

بۆ

پێغه مبهەر

(صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

عمر عبد الکریم فتاح
کردوویه به کوردی

نهر ایدن جو کدومان
نوسوبیتی